

ဥပရိပဏ္ဏသဒ္ဒကထာနိဿယ

ပဌမတွဲ။

နမော၊ တဿ ဂာဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ။
 နမော၊ တဿ ဓဇ္ဈဿ၊ သွာက္ခာ တဿ၊ သဒ္ဓိဋ္ဌိကဿ။ ။
 နမော၊ တဿ သံဃဿ၊ သုပ္ပဗိုပန္နဿ၊ ဥဇုပ္ပဗိုပန္နဿ။ ။

၁-ဒေဝဒဟပဂ်-၁-ဒေဝဒဟသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ဒေဝဒဟသုတ္တံ၊
 ဒေဝဒဟသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုဒေဝဒဟသုတ်၌၊ ဒေဝဒဟံနာမာတိတ္ထေ၊
 ဒေဝဒဟံနာမဟူသောဤဝါကျ၌၊ ရာဇာနော၊ မင်းတို့ကို၊ ဒေဝါတိ၊ ဒေဝါတို့
 ဟူ၍၊ ဂုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ၁။ ဒေဝသဒ္ဓါ၏အနက်မှတစ်ပါး ဒဟသဒ္ဓါ၏
 အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ကဏ်ဝင်မင်းတို့၏နိဂုံးအရပ်၌၊ သကျရာဇု
 နံ၊ သင်္ကဏ်ဝင်မင်းတို့၏၊ မင်္ဂလပေါက္ခရဏီ၊ မင်္ဂလာပြုရာ ရေကန်သည်။
 အဟောသိ၊ ရှိသည် ဖြစ်၏။ ပါသာဒိကာ၊ ကြည်လင်သွယ်လည်း ရှိ၏။
 အာရက္ခသမ္ပန္နာ၊ အစောင့်အရှောက်နှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ သာပေါက္ခရဏီ၊
 ထိုမင်္ဂလာရေကန်သည်၊ ဒေဝါနံ၊ သင်္ကဏ်ဝင်မင်းတို့၏၊ ဒဟတ္တာ၊ အင်းအိုင်
 ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေဝဒဟန္တိ၊ ဒေဝဒဟဟူ၍၊ ပညာယိတ္ထ၊
 ထင်ရှားပြီးတံ့၊ ထိုဒေဝဒဟဟူ၍ရအပ်သော အမည်ရှိသောရေကန်ကို၊
 ဥပါဒါယ၊ စွဲမှတ်၍၊ သောဝိနိဂမော၊ ထိုနိဂုံးသည်လည်း။ ဒေဝဒဟဇ္ဇေဝ၊
 ဒေဝဒဟဟူ၍သာလျှင်၊ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့၊ ဂတော၊ ရောက်၏။ ဘဂ
 ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံနိဂမံ၊ ထိုဒေဝဒဟဟူ၍ရအပ်သောအမည်
 ရှိသောနိဂုံးကို၊ နိဿာယ၊ ဆွမ်းခံအဖြစ်ပြုတော်မူ၍၊ လုမ္ဗိနိဂနေ၊ လုမ္ဗိနိအမည်
 ရှိသောအင်ကြင်းတော၌၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သဗ္ဗိတံပုဗ္ဗေကတကော
 ဘူတိ၊ သဗ္ဗိတံပုဗ္ဗေကတဟောတုဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ကတ

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ကမ္မပစ္စယာ၊ ပြုဘူးသောကံတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဣမိနာ၊ ဤသဗ္ဗိတံပုဗ္ဗကတဟောတုဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကမ္မဝေဒနန္တ၊ နာနက္ခဏိကကံနှင့် ယှဉ်သောဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ကြိယဝေဒနန္တ၊ ကြိယာစိတ်၌ရှိသော ဝေဒနာကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဝိပါက ဝေဒနမေဝ၊ ဝိပါကစိတ်နှင့်ယှဉ်သောဝေဒနာကိုသာလျှင်၊ ဧကသမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ အချို့သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယံ၊ ဝန်ခံကုန်၏၊ ဣတိဣဒံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ဖြစ်၊ ဧဝံဝါဒိဘိက္ခဝေ နိဂဏ္ဌာဘိဣမိနာ၊ ဧဝံဝါဒိဘိက္ခဝေ နိဂဏ္ဌာဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌ အနိယမေတွာ၊ နိဂဏ္ဌဟူ၍ဝိသေသအားဖြင့်မမှတ်မူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဧကသမ ဏဗြာဟ္မဏာဟူ၍ပဟံတောသ်မူအပ်သောအနက်ကို၊ နိယမေတွာ၊ နိဂဏ္ဌ ဟူသောအမည်ဖြင့် မှတ်သား၍၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ အဟုဝေမှဝ မယန္တိဣဒံဝစနံ၊ အဟုဝေမှဝမယံဟူသောဤစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့၏၊ အစာနနဘာဝံ၊ မသိမမြင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ စာနန္တောဝ၊ သိတော်မူလျက်သာလျှင်၊ ဧကဝသံ၊ သက်သက်၊ ကလိသာသနံ၊ ရှုံးခြင်းသို့၊ အာရောပေတုကာမော၊ တင်ခြင်းငှါအလိုရှိ တော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယေ၊ အကြင်နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဟုဝံ၊ အတိတ်ကာလ၌ဖြစ် ဘူးကုန်သည်သာလျှင်၊ အမှားဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိဝိ၊ ဤသို့လည်း၊ နစာနန္တံ၊ မသိကုန်၊ တေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်မှာလျှင်၊ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၏၊ ကတဘာဝံဝါ၊ ပြုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း ကောင်း၊ အကတ ဘာဝံဝါ၊ မပြုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ စာနိဿန္တံ၊ သိကုန်လတ္တံ့နည်း၊ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ပုစ္ဆာယဝိ၊ ကိံ ပနတုမှေ အာဝုသော(လ) နာကရမ္ဘာဟူသော ပုစ္ဆာ၌လည်း၊ ဧသေဝဇေ သောဣဝံ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံသန္တေတိ၊ ဧဝံသန္တေဟူသည်ကား၊ စုဇ္ဇေက္ခက္ခန္ဓေ၊ စုဇ္ဇေက္ခက္ခန္ဓသုတ် ၌၊ မဟာနိဂဏ္ဌဿ၊ နိဂဏ္ဌကြီး၏၊ ဝစနေ၊ စကားသည်၊ သစ္စံ၊ မှန်သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက် တည်း၊ ပန၊ ဤသုတ်၌မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဝေ၊ ဤဧ ဧဟသုတ်၌၊ ဧတ္ထကဿ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဌာနဿ၊ ငါးပါး၊ အတိုင်းအရှည်ရှိသောအကြောင်း၏၊ တုမှာကံ၊ သင်နိဂဏ္ဌတို့၏၊ အစာ နနဘာဝေ၊ မသိသည်၏အဖြစ်သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣတိအယံ။

၁၂

ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ နကလ္လန္တိ၊ နကလ္လံဟူသည်ကား၊
 နယုတ္တံ၊ မသင်း၊ ဂါဠုပလေပနနာတိ၊ ဂါဠုပလေပနနဟူသည်ကား၊ ဗဟ
 လုပလေပနန၊ ထူထဲစွာလိမ်းကျ၊ အပ်သောခြားဖြင့်၊ ပုနုဗ္ဗုနံ၊ အကြိပ်ကြိပ်
 အထပ်ထပ်၊ ဝိသုပ္ပိတေန၊ အဆိပ်ဖြင့်ဆိုးအပ်သောခြားသည်၊ ပန၊ ဗျကိ
 ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ခလိယာ၊ ထမင်းခဆိဖြင့်၊ လိတ္တေနပိယ၊ လိမ်းကျ၊ အပ်
 သောပုဆိုးကဲ့သို့၊ န၊ မဟုတ်၊ ဧသနိယာတိ၊ ဧသနိယာဟူသည်ကား၊ ဧသ
 နိသလာကာယ၊ ပြောင့်ကိုရှာသောဝါးခြင်းစိတ်ဖြင့်၊ အန္တမေသ၊ ပခုတ်
 သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ နန္တကဝဠိယာပိ၊ ပုဆိုးကျွမ်းကျင်သော
 ကြိုးပေါ်ဖြင့်လည်း၊ ဧသယျာတိ၊ ဧသယျဟူသည်ကား၊ ဂန္တိရံဝါ၊
 နက်စွာလည်းစူးလေသလော၊ ဥတ္တာနံဝါ၊ တိမ်စွာလည်းစူးလေသလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘိသက္ကော၊ လေးသမားသည်၊ ဝိမံသေယျ၊ စူးစင်းဆင်ခြင်
 ရာ၏၊ အဂဒင်္ဂါရန္တိ၊ အဂဒင်္ဂါရံဟူသည်ကား၊ ဈာမဟရိတုနာသဝါ၊
 အကျွမ်းဖုတ်အပ်သောကြဇုဖန်းခါး၏လည်းကောင်း၊ အာမလင်္ကာသဝါ၊
 အကျွမ်းဖုတ်အပ်သောသွပ်ရှားဘီး၏လည်းကောင်း၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊ အမှန်တည်း၊
 ဩဒဟယျာတိ၊ ဩဒဟယျဟူသည်ကား၊ ပက္ခိပေယျ၊ အမာဝဋ်ထည့်
 ရာ၏၊ အရောဂေါတိအာဒိ၊ အရောဂေါဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ မာဂဗ္ဗိ
 ယသုတ္တေ၊ မာဂဗ္ဗိယသုတ်၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း၊
 ဧမေဝခေါတိတ္တေ၊ ဧဝမေဝခေါဤသို့အစရှိသောစကား၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့် ဥပမေယျကို နှိုးနှောကြောင်းဖြစ်
 သောစကားတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သလ္လေန၊ မြှားသည်၊ ဝိဒ္ဓဿ၊
 စူးဝင်အပ်သောယောကျ်ားအား၊ ဝိဒ္ဓကာလေ၊ မြှားစူးသောအခါ၌၊ ဝေဒ
 နာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ ပါကဋ္ဌကာလောပိယ၊ ထင်ရှားသော အခါကဲ့သို့၊
 ဣမေသံ၊ ဤနိဂဏ္ဌတို့အား၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ အဟုမ္မာ
 ဝါ၊ ဖြစ်ဘူးလေကုန်သလော၊ နောအဟုမ္မာဝါ၊ မဖြစ်ဘူးလေကုန်သလော၊
 ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို၊ အကရိမ္မာဝါ၊ ပြုဘူးလေကုန်သလော၊ နောအ
 ကရိမ္မာဝါ၊ မပြုဘူးလေကုန်သလော၊ ဧဝဇ္ဈပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပံဝါ၊
 မကောင်းမှုကိုမူလည်း၊ ကရိမ္မာ၊ ပြုဘူးလေကုန်ပြီလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာန
 ဩယာလော၊ သိသောအခါသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝဏမုခဿ၊ အမာဝ
 ဩပရိကန္တနာဒိသု၊ ဖြတ်လှည်းခြင်းအစရှိကုန်သော၊ စင်္ဂုသု၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ကာလေသု၊ အခါတို့၌၊ ဝေဒနာယ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏၊ ပါကဋ္ဌကာ
 လောပိယ၊ ထင်ရှားသောအခါကဲ့သို့၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဒုက္ခံဝါ၊

ဆင်းရဲကိုလည်း၊ နိဇ္ဈိန္တံ၊ ပျက်ဆီးအပ်ပြီလော၊ နောနိဇ္ဈိန္တံ၊ မပျက်ဆီးအပ်
သလော၊ ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်သော၊ ဒုက္ခေဝါ၊ ဆင်းရဲကိုလည်း၊ နိဇ္ဈိန္တံ၊
ပျက်ဆီးအပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗမော၊ အသုံးစုံသောလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊
ဒုက္ခဝေဒနာကို၊ နိဇ္ဈိန္တံ၊ ပျက်ဆီး အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊
သုဗ္ဗန္တေ၊ စင်ကြယ်သောအဘို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတောနာမ၊ တည်သည်မည်သည်။
ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်ရအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနနကာလော၊ သိသောအခါသည်။
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ဗာသုဘာဝဇာနနကာ
လောဝိယ၊ ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်ကို သိသောအခါကဲ့သို့၊ ဒိဇ္ဈေဝဓဇ္ဈေ၊
မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌သာလျှင်၊ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ကုသလာနံ၊
ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့၏၊ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ၊
ဇာနနကာလော၊ သိသောအခါသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊
ဤဥပမာ၌၊ ဧကောယ၊ တပါးတည်းသော၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ တယော၊
သုံးပါးကုန်သော၊ အတ္ထာ၊ အနက်တို့ကို၊ ပရိဒီပိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏၊ စတုဟိ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဥပမာဟိ၊ ဥပမာတို့ဖြင့်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အတ္ထော၊
အနက်ကို၊ ပရိဒီပိတာ၊ ပြအပ်၏၊ ပန၊ နိဂဏ္ဌောအာရုသော နာရုပုတ္တော
သဗ္ဗညူအစရှိသောပါဠိ၏ အဖွင့်ကိုပြဆိုပြီးအံ့၊ ဣမေ၊ ဤနိဂဏ္ဌတို့သည်။
တတော၊ ထိုမယံ ပုဗ္ဗေ အဟုမ္မာအစရှိသော ငါးပါးသောအကြောင်းမှ၊
ဧကော၊ တခုသောအကြောင်းကိုမျှလည်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ ဝိရန္တိတွာ၊
ချွတ်ယွင်း၍၊ သလ္လေ၊ မြားသည်၊ ဂတေ၊ မမှန်ဘဲလွဲ၍ သွားသည်ရှိသော်၊
အဝိဒ္ဓေါ၊ မမှန်သော်လည်း၊ မယာ၊ ငါးလေးသမား၊ ယောကျ်ားသည်၊
ဝိဒ္ဓေါ၊ သင့်ကိုပစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စတ္တိကံသမ၊ ရန်သူ၏၊ ဝစနပ္ပမာ
ဧကေနဝ၊ ပြောဆိုသော စကားကို ပမာဏာ ပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ငါ
ကိုမြားစူးအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သညံ၊ အမှတ်ကို၊ ဥပ္ပါ
ဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဒုက္ခပတ္တ ပုရိသောဝိယ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော
ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဧကဝလံ၊ သက်သက်၊ မဟာနိဂဏ္ဌဿ၊ နာရုပုတ္တ
အမည်ရှိသောနိဂဏ္ဌကြီး၏၊ ဝစနပမာဧကေန၊ စကားကိုပမာဏာ ပြုသော
အားဖြင့်၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအသုံးစုံသော နိဂဏ္ဌနာရုပုတ္တ၏ စကားကို၊ ဥပ္ပါ
ဟန္တာ၊ ယုံကြည်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာဂန္တုက သလ္လပမာယ၊ အာ
ဂန္တုက ဖြစ်သော မြားဥပမာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
နိဂ္ဂဟိတာ၊ နှိပ်အပ် ကုန်သော၊ ပစ္စာဟရိတုံ၊ စကားတုံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ၊

အသက္ကောန္တ၊မတတ်နိုင်ကုန်သောနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ယထာနာမ၊ အန္တိ
ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဗုဗ္ဗလော၊ အားနည်းသော၊ သုနခေါ၊ ခွေးပိန်သည်၊
မိဂံ၊ သားကို၊ ဥဠာပေတွာ၊ ထစေ၍၊ သာမိကံသာ၊ အရှင်ဖြစ်သောမူဆိုး
အား၊ အဘိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနာ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောခွေး
သည်၊ ဩသက္ကတိယထာ၊ ဆုတ်နစ်ခဲ့သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ မ
ဟာနိဂဏ္ဌဿ၊ နိဂဏ္ဌကြီးဖြစ်သောနာဠုပုတ္တဏ္ဏိ၊ မတ္တကေ၊ အထက်၌၊
ဝါဒံ၊ အယူကို၊ ပက္ခိပန္နာ၊ ပစ်ချကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဂဏ္ဌော
အာရသောတိအာဒိ၊ နိဂဏ္ဌောအာရသောဤသို့ အစရှိသော စကားကို၊
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ နေ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့ကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သာစရိကေ၊ ဆရာဖြစ်သော နာဠုပုတ္တနှင့်တကွ၊
နိဂဏ္ဌန္တော၊ နှိုင်းတော်မူလိုရကား၊ ပဉ္စခေါဇ္ဈမေတိအာဒိ၊ ပဉ္စခေါဇ္ဈမေဤ
သို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ။

တတြာယသ္မန္တာနန္တိ၊ တတြာယသ္မန္တာနံဟူသည်ကား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါး
ကုန်သော၊ တေသုဓမ္မေသု၊ ထိုတရားတို့၌၊ အာယသ္မန္တာနံ၊ အသက်ရှည်
ကုန်သောနိဂဏ္ဌတို့၏၊ ကာအတိတံသေသတ္ထရိသဒ္ဓါ၊ တိပဒေန၊ ကာအတိ
တံသေသတ္ထရိသဒ္ဓါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အတိတံသဝါဒိမိ၊ အတိတ်အဘို့ကို
ပြောဆိုတတ်သော၊ သတ္ထရိ၊ ဆရာဖြစ်သော နိဂဏ္ဌ၌၊ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်
ခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်နည်း၊ အတိတဝါဒံ၊ အတိတ်အဖို့ကိုစွဲ၍ ဖြစ်
သောမဟာနိဂဏ္ဌ၏အယူကို၊ သဒ္ဓဟန္တာနံ၊ ယုံကြည်ကုန်သော၊ တုဗ္ဗာကံ၊
သင်နိဂဏ္ဌတို့၏၊ မဟာနိဂဏ္ဌဿ၊ နိဂဏ္ဌကြီးဖြစ်သော နာဠုပုတ္တအား၊
ယာသဒ္ဓါ၊ အကြင်ယုံကြည်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သာသဒ္ဓါ၊ ထိုယုံကြည်
ခြင်းသည်၊ ကာတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ ဘူတတ္တာ၊ ဟုတ်မှန်
သောအနက်သဘောရှိသလော၊ အဘူတတ္တာ၊ မဟုတ်မှန်သောအနက်
သဘောရှိသလော၊ ဘူတဝိပါကာ၊ ဟုတ်မှန်သောအကျိုးရှိသလော၊ အဘူ
တဝိပါကာ၊ မဟုတ်မှန်သောအကျိုးရှိသလော၊ ဇ္ဈကိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တတိ၊ မေး
တော်မူ၏၊ သေသပဒေသုပိ၊ တြင်းသောကာရုဏိကောအနုဿဝေါအစရှိ
သောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ န
ယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဟဓမ္မိကန္တိ၊ သဟဓမ္မိကံဟူ
သည်ကား၊ သဟေကုကံ၊ အထောက်အပံ့နှင့်တကွ၊ သကာရဏံ၊ အ
ကြောင်းနှင့်တကွ၊ ဝါဒပရိဟာရန္တိ၊ ဝါဒပရိဟာရံဟူသည်ကား၊ ပစ္စာဂ
မနုကဝါဒံ၊ ပြန်၍သွားနိုင်သောအယူကို၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်

၀၀၀

၆ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ရှိသောပဉ္စခေါက္ခမေအစရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိနိဗ္ဗာတိန္နိ၊
သန္တံ၊ သန္တိယံကြည်ခြင်းသို့၊ အပနေထ၊ ပယ်လေကုန်သော၊ သော၊ ဤနိ
ဂဏ္ဌာတိန္နိသန္တိယံကြည်ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလော၊ အလုံးစုံတို့အောက်အား
နည်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တိသေဒကဝါဒနာမ၊ ပေါက်ပြန်သော သန္တိတရား
ကိုဖြတ်တတ်သောအယူမည်သည်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ အဝိဇ္ဇာအညာ
ဏာတိ၊ အဝိဇ္ဇာအညာဏာဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာပာ၊ အကြောင်းဖြစ်၍
ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာကြောင့်၊ အညာဏေန၊ မသိခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗောဟာတိ၊
သဗ္ဗောဟာဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗောပောန၊ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်း ကြောင့်၊ ဝိ
ပစ္စေထာတိ၊ ဝိပစ္စေထဟူသည်ကား၊ ဝိပရိတတော၊ ပေါက်ပြန်သော အား
ဖြင့်၊ သဒ္ဓဟထ၊ ယုံကြည်ကုန်၏၊ ဝိပလ္လာသပ္ပါပံဝါ၊ ပေါက်ပြန်သောအား
ဖြင့်ယူခြင်းကိုလည်း၊ ဂဏ္ဍထ၊ ယူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဋ္ဌတ္တာ
အနက်တည်း၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယန္တိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိ
ယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဋ္ဌိသာလျှင်၊ ဝိပါကဒါယကံ၊ အကျိုးပေး
တတ်သောကံတည်း၊ ဥပက္ကမေနာတိ၊ ဥပက္ကမေနဟူသည်ကား၊ ပယော
ဂေန၊ ကာယံခွါရ၍ဖြစ်သောလုံ့လ-ဝစီခွါရ၍ဖြစ်သောလုံ့လဖြင့်၊ ပဓာနေနာ
တိ၊ ပဓာနေနဟူသည်ကား၊ ဝိရိယေန၊ မနောခွါရ၍ဖြစ်သောလုံ့လဖြင့်၊ သမ္ပ
ရာယဝေဒနိယန္တိ၊ သမ္ပရာယဝေဒနိယံဟူသည်ကား၊ ဒုတိယေ၊ ဒုတိယ
ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေဝါ၊ အတ္တဘောဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ တတိယေ၊ တတိ
ယဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝေဝါ၊ အတ္တဘောဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဝိပါကဒါယကံ၊
အကျိုးပေးတတ်သောကံတည်း၊ သုခဝေဒနိယန္တိ၊ သုခဝေဒနိယံဟူသည်
ကား၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏဝိပါကဒါယကံ၊ ဣဋ္ဌာရုံတည်း ဟူသောအကျိုးကိုပေး
တတ်သော၊ ကုသလကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံတည်း၊ ဝိပရိတံ၊ သုခဝေဒနိယမှပြန်
သော အနိဋ္ဌာရုံတည်းဟူသော အကျိုးကိုပေးတတ်သောကံသည်၊ ဒုက္ခ
ဝေဒနိယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနိယကံမည်၏၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယန္တိ၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယံ
ဟူသည်ကား၊ ပရိပက္ခေ၊ ရင့်ပြီးသော၊ နိဗ္ဗန္တအတ္တဘာဝေ၊ ပြီးပြီးသောအတ္တ
ဘောဋ္ဌိ၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသောကံတည်း၊ ဧတံ၊ ဤပရိ
ပက္ခဝေဒနိယဟူသောအမည်သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဿ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိ
ယကံ၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ အပရိပက္ခဝေဒနိယန္တိ၊ အပရိပက္ခဝေ
ဒနိယံဟူသည်ကား၊ အပရိပက္ခေ၊ မရင့်သေးသော၊ အတ္တဘာဝေ၊ အနာ
ဂတိဖြစ်သောအတ္တဘောဋ္ဌိ၊ ဝေဒနိယံ၊ ခံစားအပ်သောအကျိုးရှိသောကံ
တည်း၊ ဧတံ၊ ဤအပရိပက္ခဝေဒနိယံဟူသောအမည်သည်၊ သမ္ပရာယဝေဒနိ

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၁-ဒေဝဒဟသုတ်၊

၇

၃

ယဿ၊ တမလွန်လောကန္တိခံစားအပ်သော အကျိုးရှိသော ဥပပစ္ဆေဒနိယကံ-အပရာပရိယဝေဒနိယကံ၏ အမိဝဇ္ဇနံ၊ အမည်တည်း၊ ဧဝံသန္တေဝိ၊ ဤသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤပရိပက္ခဝေဒနိယကံ-ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံ- အာရိပက္ခဝေဒနိယကံ- ဥပပစ္ဆေဒနိယကံ- ဥပပစ္ဆေဒနိယကံ- အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဝိသေသော၊ အထူးတည်း၊ ပဌမဝယော၊ ပဌမအရူပသံဃိကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ပဌမဝယောဝါ၊ ပဌမအရူပသံဃိလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဝယောဝါ၊ မဇ္ဈိမအရူပသံဃိလည်းကောင်း၊ ပဋိမ္မဝယောဝါ၊ ပဋိမ္မအရူပသံဃိလည်းကောင်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေဝိ၊ ပေး၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံနာမ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမည်၏၊ မဇ္ဈိမဝယော၊ မဇ္ဈိမအရူပသံဃိကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ မဇ္ဈိမဝယောဝါ၊ မဇ္ဈိမအရူပသံဃိလည်းကောင်း၊ ပဋိမ္မဝယောဝါ၊ ပဋိမ္မအရူပသံဃိလည်းကောင်း၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေဝိ၊ ပေး၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံနာမ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမည်၏၊ ပဋိမ္မဝယော၊ ပဋိမ္မအရူပသံဃိကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုပဋိမ္မအရူပသံဃိသာလျှင်၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေဝိ၊ ပေး၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံနာမ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမည်၏၊ ပန၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမှတစ်ပါး-ပရိပက္ခဝေဒနိယကံကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယံကမ္မံ အကြင်ကံသည်၊ သတ္တဒီဝသတ္တန္တရေ၊ ခုနစ်ရက်အတွင်း၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေဝိ၊ ပေး၏၊ တံကမ္မံ၊ ထိုကံသည်၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယံနာမ၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယကံမည်၏၊ တံ၊ ထိုပရိပက္ခဝေဒနိယကံသည်၊ ကုသလမ္ပိ၊ ကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလမ္ပိ၊ အကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊

တဉ္ဒြ၊ ထိုပရိပက္ခဝေဒနိယကံ၏ ခုနစ်ရက်၏အတွင်း၌ အကျိုးပေးရာ၌၊ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်တို့ကား၊ ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း၊ ပုဏ္ဏောနာမ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော၊ ပဋိမ္မဝယော၊ ပဋိမ္မအရူပသံဃိရောက်သော၊ ဒုဂ္ဂတမနူသော၊ ဆင်းရဲသောသူသည်၊ ရာဇဂဟ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ သုမနသေဋ္ဌိံ၊ သုမနသူဌေးကြီးကို၊ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝသတိကိရ၊ နေသတတ်၊ တမေဝ၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသော သူဆင်းရဲကိုပင်လျှင်၊ ဧကဒီဝသံ၊ တနေသောနေ၌၊ နဂရမိ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ နက္ခတ္တေ၊ နက္ခတ် ဝဲသဘင်ကို၊ သံဃုဌေ၊ ကြေးကြော်သည်ရှိသော်၊ သေဋ္ဌိံ၊ သုမနသူဌေးကြီးသည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ သဗေကသိသတိ၊ အကုသိုလ်၍ သင်သည်လယ်ထွန် သွားသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသ

၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တိ၊ ဤသို့သွားသည်ရှိသော်၊ ဧဝံဂေါဏ၊ နှစ်ကောင်သော နွားတို့ကို
လည်းကောင်း၊ နဝနဂ်လဉ္စ၊ ကိုးချောင်းသောထွန်သွားကိုလည်းကောင်း၊
လသိဿသိသင်ရလတ္တံ၊ ကိ၊ အသို့နည်း၊ နက္ခတ္တံ၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်ကို၊
ကိဋ္ဌိဿတိ၊ ပြီးသူးကစားအံ့လော၊ ကသိဿတိ၊ လယ်ထွန်သွားအံ့လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့အာဟာသိဇ္ဈိ၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ နက္ခတ္တေန၊ နက္ခတ်ပွဲသဘင်
ဖြင့်၊ ကိ၊ အာဟာသိဇ္ဈိအံ့နည်း၊ ကသိဿာမိ၊ လယ်ထွန်သွားပါချေအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ပုဏ္ဏသုခင်းရဲကဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ၊ ကိုသို့လယ်
ထွန်သွားလိုတပြီးကား၊ ယေဂေါဏ၊ အဩဝဠာသို့ကို၊ ဣတ္ထတိ၊ အလိုရှိ
၏၊ တေဂေါဏ၊ ထိုနွားတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ပူ၍၊ ကသာဟိ၊ လယ်ထွန်ချေ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ သုဉ္ဇး၊ ကြီးကဆို၏၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိ
သော သုခင်းရဲသည်၊ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ၊ ဂတော၊ သွားလေ
၏၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရာ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်
သည်၊ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ကဿ၊ အာဟာသု
အား၊ သဂ်ဟံ၊ သဗ္ဗိဟံ၊ မြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရာမိ၊ ငါပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တသင်ခြင်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသော
သုခင်းရဲကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ၊ ပူ၍၊
တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသုခင်းရဲ၏၊ ကသနဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအ
ရပ်သို့၊ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသုခင်းရဲသည်
ကသိ၊ လယ်ထွန်သောအမှုကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာ-မထေရ်အား၊ ဗန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ မုခေါဒကံ၊ မျက်နှာ
သစ်ရေကို၊ အဒါသိ၊ လှူပြီး၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်၊
သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ပရိဇေတိတွာ၊ သုတ်သင်တော်မူ၍၊ ကသန္တဿ၊ လယ်
ထွန်သောပုဏ္ဏအမည်ရှိသော သုခင်းရဲ၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသောအ
ရပ်၌၊ ဘတ္တဘိဟာရံ၊ ထမင်းရှိလာသည်ကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
တော်မူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိဒိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်
မှ၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသုခင်းရဲ၏၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ အာဟာ
ရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့သော၊ ဘရိယံ၊ မယားကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေယေဝ၊
ခရီးအကြား၌သာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊
ဿ၊ ထိုပုဏ္ဏ၏ မယားသည်၊ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သောပုဏ္ဏသို့၊ အာ
ဟတဘတ္တံ၊ ဆောင်ခဲ့သောထမင်းကို၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမ
ထေရ်၏၊ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဂတိာ၊ အိပ်သို့

၉

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၁-ဒေဝဒဟသုတ်၊

၉

သွားပြန်၍၊ အညံ့၊ တပါးသော၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍
ဒိဝါ၊ နေမြင့်မှ၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသူဆင်း
ရဲသည်၊ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်ကသိတွာ၊ ထွန်ပြီး၍၊ နိဝိဒိ၊ ထိုင်နေ၏။ ဘတ္တံ၊
ထမင်းကို၊ ဂေဟတွာ၊ ခေါင်ခဲ့၍၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာသောသောပိ၊ ထိုမယား
သည်လည်း၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊
သာမိ၊ ချစ်လင်းပါတော့ဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ တေ၊ သင်ချစ်လင်
၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို၊ အာဟရိယိတ္ထံ၊ ဆောင်ခဲ့ပါ၏။
ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဆောင်ခဲ့သော်လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊
သရိပုတ္တဏ္ဏရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ၊ တွေ့မြင်၍၊ တံဘတ္တံ
ထိုဆောင်ခဲ့သောထမင်းကို၊ တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်အား
ဒတွာ၊ ယူပြီး၍၊ အညံ့၊ တပါးသောထမင်းကို၊ ပစိတွာ၊ ချက်၍၊ အာဟရန္တိ
ယားဆောင်ခဲ့သောမေးအက္ခန္တိအား၊ ဥဿူရော၊ နေမြင့်ခြင်းသည်၊ စာ
တော၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သာမိ၊ ချစ်လင်းမကု၍၊ အဗျက်မထွက်ပါလင့်၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဒ္ဒေ၊ ရှင်မ၊ တေ၊ ရှင်မသည်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သောအမှု
သည်၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်း၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တေရေဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တ
ရာမထေရ်အား၊ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကသာလျှင်၊ ဒန္တကဗ္ဗဉ္စ ဒန်ပူ
ကိုလည်းကောင်း၊ မုခေါဒကဉ္စ၊ မျက်နှာသစ်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဒိန္နံ၊ ယူ
အပ်ပြီ၊ တေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်၊ အမှာကံယဝ၊ ငါတို့
၏သာလျှင်၊ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဆွမ်းကို၊ ပရိဘုရေတွာ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီ၊ အဇ္ဇ၊
ယနေ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တေရေန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-မထေရ်သည်၊
ကတံသမဏဓမ္မဿ၊ ပြုအပ်သော ရဟန်းတရား၏၊ ဘာဂိနော၊ အဘို့ရှိ
ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်ညိုစေ
လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏကဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်၊
ကသနဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်သည်၊ သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေစင်အတိသည်
သာလျှင်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီသော၊ ထိုပုဏ္ဏအမည်ရှိသောသူဆင်းရဲသည်
ဘုဉ္ဇိတွာ၊ ထမင်းစားပြီး၍၊ ကသနဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ရာအရပ်ကို၊ ဩလော
ကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိဇ္ဇာတမာနံ၊ ပြောင်ပြောင်တောက်
၍နေသည်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ယဋ္ဌိယာ၊ နှင်တံဖြင့်၊ ပဟရိ
တွာ၊ ခတ်၍၊ ရုတ္တသုဝဏ္ဏဘာဝံ၊ စွေးစွေးနီသော ရွှေစင်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိ
တွာ၊ သိ၍၊ ရညော၊ ပြည်ရှင်မင်းအား၊ အကထေတွာ၊ မပြောကြားဘဲ၊ ပရိ
ဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ မနသိကတွာ၊

ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊ ရေညော၊ ပြည်ရှင်မင်းအား၊ အာရောစေ
 သိ၊ တင်လျှောက်ပြီ၊ ရာဇာ၊ ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ ဝံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
 ရွှေကို၊ သံကဇေယျံ၊ လှည်းတို့ဖြင့်၊ အာဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊
 ရာဇင်္ဂဏ၊ မင်းရင်ပြင်၌၊ ရာသီ၊ အစုကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ကဿ၊
 အဘယ့်သူအား၊ ဣမသ္မိံ၊ နဂရေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော
 သော၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏိ၊ မေး၏၊ ကဿ၊
 စိ၊ တစ်ခုတယောက်သောသူအား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ မှူးမတ်တို့
 ကလျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏသုဆင်းရဲအား၊ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊
 သူဌေးအရာကို၊ အဒါသိ၊ ပေးတော်မူပြီ၊ သော၊ ထိုပုဏ္ဏသုဆင်းရဲသည်၊
 ပုဏ္ဏသေဋ္ဌိနာမ၊ ပုဏ္ဏသုဌေးမည်သည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

အပရမ္ပိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မိံ၊ ယော၊ ရာဇဂေဟေ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ပင်လျှင်၊ ကာဠဝလိယောနာ
 မ၊ ကာဠဝလိယ အမည်ရှိသော၊ ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ ပဏ္ဏမ္ဘိလယာဂံ၊ ဟင်း
 ရွက်ဖြင့်ပြီးသောချဉ်သောယာဂကို၊ ပစိ၊ ကျို၏၊ မဟာကဿပတ္ထေရော၊
 အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ နိရောဓ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဂဠာ
 ယ၊ ထ၍၊ ကဿ၊ အဘယ့်သူအား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမြှောက်ခြင်းကို၊
 ကရောမိ၊ ငါပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဝဇ္ဇန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သည်
 ရှိသော်၊ ဝံ၊ ထိုကာဠဝလိယသူဆင်းရဲကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ ဂတိံ၊
 ကြွသွားတော်မူ၍၊ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏၊ သာ၊
 ထိုကာဠဝလိယ၏မယားသည်၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောချဉ်သောယာဂကို၊ တတ္ထ၊ ထိုသပိတ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊
 ထေရဿ၊ အရှင်မဟာ ကဿပမထေရ်အား၊ အဒါသိ၊ ယူပြီ၊ ထေရော၊
 အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂတိံ၊ သွား၍၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေသိ၊ ကပ်ပြီ၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏၊ ယာပနမတ္တံ၊ မျှသောကံရုံသောယာဂ
 ဆွမ်းကို၊ ဂဏ္ဍိ၊ ယူတော်မူလိုက်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းသောယာဂသည်၊ ပဉ္စန္ဒံ၊
 ငါးလီကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတာနံ၊ အရာသောရဟန်းတို့အား၊ ပဟောသိ၊
 လောက်ပြီ၊ ဝံဌာနံ၊ ထိုယာဂဂေရာအရပ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်လာသော၊
 ကာဠဝလိယောပိ၊ ကာဠဝလိယသူဆင်းရဲသည်လည်း၊ ဂုဇ္ဇကံ၊ နည်းသော
 အတ္တိ၊ ကို၊ လာသိ၊ ရှေ့မဟာကဿပေါ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊

သတ္တာရံ၊ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ကာဠဝလိယဿ၊ ကာဠဝလိယသူဆင်းရဲ၏၊
ဝိပါကံ၊ ခံစားရာသော အကျိုးကို၊ ပုဗ္ဗိ၊ မေးလျှောက်၏၊ သတ္တာ၊ ဘုရား
သခင်သည်၊ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသေ၊
နေ့၌၊ သေဗြာဟ္မာ၊ သူဌေးတို့ ဆောင်းရာသေလိးကို၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ ကာဠဝလိယဿ၊ ကာဠဝလိယသူဆင်း
ရဲသည်၊ တံကထံ၊ ထိုမိန့်တော်မူသော ဝကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ဂစ္ဆာ၊
အလျင်အမြန်သွား၍၊ ဘရိယာယ၊ မယားအား၊ အာရာစေလိ၊ ကြား၏၊
တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ အနုသဉ္ဇရန္တော၊ လှည့်လည်သော၊
ရာဇာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်၊ ဗဟိနဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ ဇိဝသူလေ၊ မသေ
စေမူ၍ လျှိုအပ်သော တံကျင်၌၊ နိဿိန္တိ၊ ထိုင်၍ ခံနေရသော၊ ပုရိသံ၊
ယောကျ်ားကို၊ အဒ္ဓသ၊ မြင်လေ၏၊ မနုဿော၊ ခံရသောသူသည်၊ ရာဇာနံ၊
မင်းကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ၊ ကျယ်သောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီကို၊
အကာသိ၊ အတယ်သို့ ပြုသနည်းဟူမူကာ၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ မေ၊
အကျွန်ုပ်အား၊ တုမ္ဘာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏၊ ဘုဒ္ဓိတဘတ္တံ၊ စားအပ်သော
ပွဲတော်ထမင်းကို၊ ဗဟိဏထ၊ ပွဲတော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အကာ
သိ၊ ပြုပြီ၊ ရာဇာ၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်၊ ပေသေဿာမိ၊ ငါပို့စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတ္တာ၊ မိန့်ခဲ့၍၊ သာယမာသဘတ္တေ၊ ညစာစားရန်ပွဲတော် ထမင်းကို၊ ဥပနိ
တေ၊ ဆက်လာ သည်ရှိသော်၊ သရိတွာ၊ အမှတ်ရ၍၊ ဣမံ၊ ဤထမင်းကို၊
ဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သောသူကို၊ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ သဟဿာဟန္တိ
ကံ၊ တထောင်သောဥစ္စာထုပ်ကို၊ စာရေသုံ၊ လည်စေကုန်၏၊ တတိယဝါ
ရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအကြိမ်၌၊ ကာဠဝလိယဿ၊ ကာဠဝလိယအမည်ရှိ
သောသူ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားသည်၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူလိုက်ပြီ၊ အထ၊ ထိုသို့
ယူသောအခါ၌၊ နံ၊ ထိုကာဠဝလိယ၏ မယားကို၊ ရုညော၊ ရာဇဂြိုဟ်မင်း
အား၊ ဒေသောသုံ၊ ပြကုန်၏၊ သာ၊ ထိုကာဠဝလိယ၏ မယားသည်၊ ပုရိသဝ
သံ၊ ယောကျ်ားတို့၏အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ပဉ္စာရဓသန္နန္ဒါ၊ ဖွဲ့အပ်
သောလက်နက် ငါးပါးရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တပါတိ၊ ထမင်းခွက်
ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ၊ နိက္ခမိ၊ ထွက်သွားလေ၏၊ ဗဟိ
နဂရေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ တာလေ၊ ထန်းပင်၌၊ အဓိဝဠော၊ စောင့်နေသော၊
ဒိဃတာလော၊ နာမ၊ ဒိဃတာလအမည်ရှိသော၊ ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်၊ ရုက္ခ
မူလေန၊ ထန်းပင်၏အနီးအရပ်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားသော၊ တံဣတ္ထိ၊ ထိုမိန့်မ

၀၀

၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဂနိုးဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဝိဇ္ဇတိဌ၊ ရပ်လောရပ်လော၊ မေးငါ၏၊ ဘက္ခော၊ အဘ
သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဝ၊ သင်၏
ဘက္ခော၊ အဘသည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ရာဇဒူတော၊ မင်း၏တမန်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကတ္တ၊ အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆ သိသွားမည်
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ တေးမေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဇီဝသူလေ၊ မသေစေမူ၍
လျှိုအပ်သောတံကျင်၌၊ နိသိန္နဿ၊ ထိုင်၍ခံနေရသော၊ ပုရိဿ၊ ယောင်ျား
၏၊ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ငါသွားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ မမဗ္ဗံ၊
ဒီဃတာလအမည်ရှိသောငါဘိလူး၏လည်း၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ သာသနံ၊
သတင်းစကားကို၊ ဟရိတု၊ ဆောင်ခြင်း၌၊ သက္ခိဿသိ၊ စွမ်းနိုင်အံ့လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ အာမသက္ခိဿာမိ၊ ဩဌာစွမ်းနိုင်ပါ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဒီဃတာလဿ၊ ဒီဃတာလဘိလူး၏ဘရိယာ၊ မယား
ဖြစ်သော၊ သုမနဒေဝရာဇမိတာ၊ သုမနနတ်မင်းကြီး၏သို့၊ ဖြစ်သော၊ ကာဠိ၊
ကာဠိအမည်ရှိသော မိန်းမသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာတာ၊ ဖွားငြိ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာရောစေယျာသိ၊ သင်ကြားလေလော၊ ဣမသ္မိတာလမူလေ၊ ဤ
ထန်းပင်ရင်း၌၊ သတ္တနိမိကုန္တိယော၊ ခုနစ်လုံးသောရွှေအိုးကြီး တို့သည်၊
အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏တာ၊ ထိုခုနစ်လုံးသော ရွှေအိုးကြီးတို့ကို၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ဂဏေယျာသိ၊ တူးဖော်၍ယူလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊
သာ၊ ထိုကာဠဝလိယ၏မယားသည်၊ ဒီဃတာလဿ၊ ဒီဃတာလဘိလူး၏
ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ သုမနဒေဝရာဇမိတာ၊ သုမနနတ်မင်းကြီး၏သို့၊
ဖြစ်သော၊ ကာဠိ၊ ကာဠိအမည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဝိဇာတာ
ဖွားငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဋ္ဌောသေန္တိ၊ ကြွေးကြော်လျက်၊ အဂမာသိ၊ သွား
လေ၏၊ ယက္ခသမာဂမေ၊ ဘိလူးတို့၏အစည်းအဝေး၌၊ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေ
သော၊ သုမနဒေဝေါ၊ သုမနနတ်မင်းကြီးသည်၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဧကော၊
တယောက်သော၊ မနုဿော၊ လူသည်၊ အဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့အား၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်
သော၊ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကို၊ အာဟရတိ၊ ဆောင်ပေ၏၊ တေနကာရဏေ
န၊ ထိုသို့ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ နံ၊ ထိုလူကို၊ ပဏ္ဏာသထ၊ ခေါ်လိုက်ကုန်
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣမဿရက္ခဿ၊ ဤငါ
နေသောသစ်ပင်၏၊ ပရိမဏ္ဍလဆာယာယ၊ ဝန်းသောအရိပ်၏၊ ဗရုဏဋ္ဌာ
နေ၊ နံ၊ ရာအရပ်၌၊ နိမိကုန္တိယော၊ ရွှေအိုးကြီးတို့ကို၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ဒဗ္ဗိ၊
ငါပေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဇီဝသူလေ၊ မသေစေမူ၍ လျှိုအပ်

သော တံကျင်၌၊ နိသိန္နပုရိသော- ထိုင်၍ခံနေရသော ယောက်ျားကို၊ သတ္တံ၊ ပို့လာသောထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ- စားပြီး၍၊ မုခပုဉ္ဇနကာလေ- မျက်နှာကိုသုတ်သောအခါ၌၊ ဣတ္ထိဗသော- မိန်းမ၏ အတွေ့တည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ ဥတွာ- သိ၍၊ ဥပ္ပန္နရာဂေါ- ဖြစ်သောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဿာ- ထိုထမင်းပို့လာသောမိန်းမ၏၊ စူဠာယ- ဥလျှောင်၌၊ ခုံထိ- ကိုက်၏၊ သာ- ထိုကာဠဝလိယ၏ မယားသည်၊ အသိနာ- သန်လျက်ဖြင့်၊ အတ္တနော- မိမိ၏၊ စူဠ- ဥလျှောင်ကို၊ ဆိန္ဒိတွာ- ဖြတ်၍၊ ရညော- မင်းကြီးအား၊ တံပဝတ္ထိ- ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတွာ- ပြန်ကြား၍၊ တံဓနံ- ထိုဒီဃတာလဘီလူးသုမနနတ်မင်းကြီးတို့သည် ညွှန်းပြအပ်သော ဥစ္စာကို၊ အာဟရာပေသိ- ဆောင်ယူစေပြီ၊ ရာဇ- ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်၊ အညဿ- ကာဠဝလိယမှတပါးသောသူအား၊ ဇတ္တကံ- ဤမျှလောက်သော၊ ဓနံနာမ- ဥစ္စာမည်သည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏လော- ဣတိ- ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ- မေး၏၊ ဒေဝ- အရှင်မင်းကြီး၊ နတ္ထိ- မရှိပါ- ဣတိ- ဤသို့၊ အာဟံသု- မှူးမတ်တို့ကတင်လျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ- ရာဇဂြိုဟ်မင်းသည်၊ တဿာ- ထိုထမင်းပို့သောမိန်းမ၏၊ ပတိ- လင်ဖြစ်သောကာဠဝလိယကို၊ တသ္မိနဂရေ- ထိုရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ နေသေဋ္ဌိ- နေသေဋ္ဌိသူဌေးကို၊ အကာသိ- ပြုပြီ၊ မလ္လိကာယ- မလ္လိကာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝိယာပိ- မိဖုရား၏လည်း၊ ဝတ္ထု- ဝတ္ထုကို၊ ကထေတဗ္ဗံ- ဆိုအပ်၏၊ ဣမာနိ- ဤဝတ္ထုတို့သည်၊ တာဝ- အကုသလကမ္မကိုပြခြင်း၏မဆွစွာ- ကုသလကမ္မဝတ္ထုနိ- ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုပြရာဖြစ်သော ဝတ္ထုတို့တည်း။ ။

ပန- ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုပြရာဖြစ်သောဝတ္ထုမှတပါး-အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးပေးရာဖြစ်သော ဝတ္ထုကိုဆိုဦးအံ့၊ နန္ဒမာဏဝကော- နန္ဒအမည်ရှိသောလုလင်သည်၊ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ- ဥပလဝဏ်အမည်ရှိသော၊ ထေရိယာ- မထေရ်မ၌၊ ဝိပ္ပဋိပဇ္ဇိ- ဖောက်ပြန်၍ကျင့်၏၊ မဇ္ဈတော- ညောင်စောင်းမှ- ဥဠာယ- ထ၍၊ နိက္ခမိတွာ- ထွက်၍၊ ဂစ္ဆန္တဿ- သွားသော၊ တဿ- ထိုနန္ဒအမည်ရှိသောလုလင်အား၊ မဟာပထဝီ- မြေကြီးသည်၊ ဘိဇ္ဇိတွာ- ကွဲ၍၊ ဩကာသံ- အခွင့်ကို၊ အဒါသိ- ပေးလေပြီ၊ တတ္ထေဝ- ထိုအရပ်၌ပင်

၁၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

လျှင်မဟာနရကံ၊ ငရဲကြီးသို့ပရိဗ္ဗော၊ ဝင်ရလေ၏။ ဂေါဃာတကော၊ နွားကိုသတ်၍ အသက်မွေး တတ်သော၊ နန္ဒောပိ၊ နန္ဒသည်လည်း။ ပဏ္ဏာသဝဿာနိ၊ အနှစ်ငါးဆယ်တို့ ပတ်လုံး၊ ဂေါဃာတက ကမ္မံ၊ နွားသတ်သောအမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌၊ ဘောဇနကာလေ၊ ထမင်းစားသော အခါ၌၊ မံသံ၊ အမဲကို၊ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်၊ ဧကသ၊ တကောင်သော၊ ဇီဝမာနက ဂေါဏသ၊ အရှင်လတ်လတ် ဖြစ်သော နွား၏၊ ဇိဝံ၊ လျှာကို၊ ဆိန္ဒူတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အင်္ဂါရေသု၊ မီးကျိုးတို့၌၊ ပစာပေတွာ၊ ကင်စေ၍၊ ခါဒိတုံ၊ ခဲခြင်းငှါ၊ အာရဒ္ဓေါ၊ အားထုတ်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုနန္ဒအမည်ရှိသော နွားသတ်ယောကျ်ားအား၊ ဇိဝါမူလေ၊ လျှာရင်း၌၊ ခာန္တိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဘတ္တပါတိယံ၊ ယေဝ၊ ထမင်းခွက်၌သာလျှင်၊ ပတိတာ၊ ကျလေ၏၊ သော၊ ထိုနန္ဒအမည်ရှိသော နွားသတ်ယောကျ်ားသည်၊ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်၊ ကာလကံတွာ၊ သေသည်ကိုပြု၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒအမည်ရှိသော၊ ယက္ခောဝံ၊ ဘီလူးသည်လည်း၊ အညေန၊ တပါးသော၊ ယက္ခေန၊ အဖော် ဖြစ်သောဘီလူးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ နဂေါရောပိတေဟိ၊ ချသစ်စဖြစ်ကုန်သော၊ ကေသေဟိ၊ ဆံတို့ဖြင့်၊ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အတွင်း၌၊ အဗ္ဘောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်း၌၊ နိဘိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသော၊ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့မြင်၍၊ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌၊ ပဟာရိတုကာမေ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣတရုဿ၊ ဤမှတပါးသော၊ ယက္ခဿ၊ အဖော်ဖြစ်သောဘီလူးအား၊ အာရောစေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တေန၊ ထိုအဖော်ဖြစ်သောဘီလူးသည်၊ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်အပ်သော်လည်း၊ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဥယျာမိဥယျာမိ ငါပူထု၏ ငါပူထု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရဝန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဘူမိံ၊ မြေထဲသို့ပရိသံတွာ၊ ဝင်၍၊ မဟာနိရယေ ငရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမာနိ၊ ဤဝတ္ထုတို့ကား၊ အကုသလကမ္မဝတ္ထုနိ၊ အကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးကိုပြရာ ဝတ္ထုတို့တည်း။ ပန၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံမှတပါး သမ္မရာယဝေဒနိယကံကို ဆိုပြီးအံ့။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ မဇ္ဈေသန္တိ၊ ကေဝိ၊ သေခြင်း၏အနီး၌လည်း၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်၊ ဓာဝန္တရေ၊ ဘဝတပါး၌၊ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ

၆

သော၊ တံကမ္ဘံထိုအတိတ်ဘဝ၌ပြုအပ်သောကံသည်။ သမ္ပရာယဝေဒနိယံနာမ၊ သမ္ပရာယဝေဒနိယကံမည်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသမ္ပရာယဝေဒနိယကံ၌။ အပရိဟိနံသ၊ မသျှောကျသော၊ ဈာနသာ၊ ဈာန်၏။ ယောဂိပါကော၊ အကြင်အကျိုးသည်။ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ယောဂိပါကော၊ ထိုအကျိုးကို။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပင်။ နိဗ္ဗတ္တိတပိပါကောတိ၊ ဖြစ်စေအပ်သောအကျိုးဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ တဿ၊ ထိုဖြစ်စေအပ်သောအကျိုး၏။ မူလဘူတံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော။ ကမ္ဘံ၊ ကံသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယကံသည်။ နဝပဟာတိ၊ မဖြစ်။ သမ္ပရာယဝေဒနိယံ၊ သမ္ပရာယဝေဒနိယကံသည်။ နပဟာတိ၊ မဖြစ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ၊ အဋ္ဌကထာဘာရာတို့သည်။ နဝိစာရိတံ၊ မစိစစ်မဆင်ခြင်အပ်။ ကိဉ္ဇာပိဝိစာရိတံ၊ အကယ်၍ကားမစိစစ်မဆင်ခြင်အပ်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မစိစစ်မဆင်ခြင်အပ်သော်လည်း။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းရင်းဖြစ်သောကံသည်။ သမ္ပရာယဝေဒနိယမေဝ၊ သမ္ပရာယဝေဒနိယကံ မည်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပဌမမဂ္ဂါဒိနံ၊ ပဌမမဂ္ဂအဝဂ္ဂိသည်တို့၏။ ဘဝန္တရေ၊ ဘဝတပါး၌။ ယောဗလသမာပတ္တိပိပါကော၊ အကြင်ဗလသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောပိပါကကို။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတဂုဏေနဝ၊ ဖြစ်စေအပ်သောဖိုလ်၏ဂုဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့။ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တော၊ အကယ်၍ကားဆိုအပ်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း။ မဂ္ဂကမ္ဘံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောကံကို။ ပရိပက္ခဝေဒနိယန္တိ၊ ပရိပက္ခဝေဒနိယကံဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မဂ္ဂစေတနာယေဝ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောစေတနာသည်သာလျှင်။ သဗ္ဗလဟု၊ အသုံးစုံသောလောကီစေတနာတို့ထက်လျင်မြန်စွာ၊ ဗလဒါယိကာ၊ အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟုမူကား။ အနန္တရဗလတ္တော၊ မဂ်စိတ်၏ အခြားမဲ့၌ ဖိုလ်စိတ်ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဗဟုဝေဒနိယန္တိ၊ ဗဟုဝေဒနိယံဟူသည်ကား။ သညာဘဂ္ဂဟံ၊ သညိဘဝသို့ကပ်ကြောင်းဖြစ်သောကံတည်း။ အပ္ပဝေဒနိယန္တိ၊ အပ္ပဝေဒနိယံဟူသည်ကား။ အသညာဘဂ္ဂဟံ၊ အသညိဘဝသို့ကပ်ကြောင်းဖြစ်သောကံတည်း။ သဝေဒနိယန္တိ၊ သဝေဒနိယံဟူသည်ကား။ သပိပါကံ၊ အကျိုးပေးသော။ ကမ္ဘံ၊ ကံတည်း။ အဝေဒနိယန္တိ၊ အဝေဒနိယံဟူသည်ကား။ အဝိပါကံ၊ အကျိုးမပေးသော။ ကမ္ဘံ၊ ကံတည်း။ ဧဝံသန္တတိ၊ ဧဝံသန္တဟူသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယဒိနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဝေဒနိယ

၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကံအစရှိကုန်သော၊ ဣမေသံကမ္မာနံ၊ ဤကံတို့ကို၊ ဥပက္ကမေန၊ လုံ့လပြုခြင်းကြောင့်၊ သမ္ပရာယဝေဒနိယာဘာဝကာရဏာသ၊ သမ္ပရာယဝေဒနိယကံ၏အဖြစ်၏အကြောင်းကို၊ အလာဘော၊ မရခြင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ အပလောဘိ၊ အပလော ဟူသည်ကား၊ နိပ္ပလော၊ အကျိုးမရှိ၊ နိရတ္ထကော၊ အချည်းနှီး၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်၊ ပဒေတ္ထော၊ ဝုန်ချ်အနက်တည်း၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောစကားအစဉ်ဖြင့်၊ အနိယျာနိကသာသနေ၊ ဝရ်ဗုမထွက်ပြောက်ကြောင်းဖြစ်သော တိတ္ထိတို့၏သာသနာ၌၊ ပလောဝသ၊ အားထုတ်ခြင်း၏၊ အပလတံ၊ အကျိုး မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒသေတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ပခာနန္တေဒကဝါဒေါနာမ၊ ပခာနန္တေဒကဝါဒမည်သည်ကို၊ ဒသိတော၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဟဓမ္မိကဝါဒါနုဝါဒါတိ၊ သဟဓမ္မိကဝါဒါနုဝါဒါ ဟူသည်ကား၊ အပရေဟိ၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ ဝုတ္တကာရဏေန၊ ပြောဆိုအပ်သော အကြောင်းအားဖြင့်၊ သကာရဏာ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဝဏ္ဏာနံ၊ နိဝဏ္ဏတို့၏၊ ဝါဒါစ၊ ပြောဆိုအပ်သောမိမိမိတို့၏အယူကိုပြောကြားတတ်သော အယူတို့သည် လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါစ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏ တပည့်တို့သည် အတုလိုက်၍ ပြောဆိုတတ်သော အယူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂါရဟုဠာနံအာဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဂါရဟုဠာနံအာဂစ္ဆန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ဂရဟိတဗ္ဗကာရဏံ၊ ကဲ့ရဲ့ထိုက်သော အကြောင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဝါဒါနုပ္ပတ္တာ၊ နိဝဏ္ဏတို့၏အယူဝါဒသို့အစဉ်ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဂါရဟုဠာနာတိဝိ၊ ဂါရဟုဠာနာ ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ တသ၊ ထိုဂါရဟုဠာနာဟူ၍ရှိသောပါဠိ၏၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပရေဟိ၊ တပါးသော သူတို့သည်၊ ဝုတ္တေန၊ ပြောဆိုအပ်သော၊ ကာရဏေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်၊ သကာရဏာ၊ အကြောင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိဝဏ္ဏာနံ၊ နိဝဏ္ဏတို့၏၊ ဝါဒါစ၊ အယူဝါဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါဒါစ၊ အတုလိုက်၍ပြောဆိုသောအယူဝါဒတို့သည်လည်းကောင်း၊ တံဝါဒံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့၏အယူကို၊ သောသေန္တာ၊ ခြောက်တပ်စေကုန်သော၊ မိလာပေန္တာ၊ ညှိုးနွမ်းစေတတ်ကုန်သော၊ ဒုက္ကရကမ္မကာရိနောတိအာဒယော၊ ဒုက္ကရကမ္မကာရိနော ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဂါရဟုဠာနာ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သောအကြောင်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊

ရောက်ကုန်၏။ သင်္ဂဟိသာဝဟေတုတိ၊ သင်္ဂဟိသာဝဟေတု ဟူသည် ကား၊ နိယဟိသာဝကောရဿ၊ မြဲသည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အဘိဇာတိဟေတုတိ၊ အဘိဇာတိဟေတုဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာဘိဇာတိဟေတု၊ ကဏ္ဍာဘိဇာတိအစရှိသော ခြောက်ပါးသောအဘိဇာတိဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပါပသင်္ဂဟိကာတိ၊ ပါပသင်္ဂဟိကာဟူသည်ကား၊ ပါပနိယဟိနော၊ ပုတ်မာသောအမှု၌မြဲကုန်၏။ ၊

၂၀

ဧဝံဣန္ဒနာရတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌတို့၏၊ ဥပက္ကမဿ၊ လုံ့လပြုခြင်း၏၊ အမလတံ၊ အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတော၊ ပြုပြီး၍၊ ဣဒါနိယေ၊ အခါ၌၊ နိယျာနိကသသနော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဥပက္ကမဿ၊ အားထုတ်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝီရိယဿ၊ လုံ့လပြုခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သမလတံ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿတံ၊ ပြုခြင်း၌၊ ကထဉ္စဘိက္ခဝေလိအာဒိ၊ ကထဉ္စဘိက္ခဝေ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကထဉ္စဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ အနန္တဘူတန္တိ၊ အနန္တဘူတံ ဟူသည်ကား၊ အနိဘူတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သောအတ္တဘောကို၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသည်၊ အနိဘူတောနာမ၊ မနှိပ်စက်နိုင်သောအတ္တဘောမည်သည်ကို၊ မနုဿတ္တဘာဝေါ၊ လူတို့၏အတ္တဘောကို၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တံအတ္တဘာဝံ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊ အနန္တဘာဝေတိ၊ မနှိပ်စက်၊ နာဘိဘဝတိ၊ မနှိပ်စက်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ တမ္ပိ၊ ထိုအတ္တဘောကိုလည်း၊ နာနပ္ပကာရာယ၊ အစေလကအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ ဒုက္ခရကာရိကာယ၊ ကာယကိလမထအစရှိသော ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကိုပြုခြင်းဖြင့်၊ ပယောဇေန္တော၊ ယှဉ်စေသောထိတ္ထိသည်၊ ဒုက္ခေန၊ ဒုက္ခဖြင့်၊ အန္တဘာဝေတိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ပန၊ ဗျတိရိက်မှတစ်ပါးအနွယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေဝုပ္ပလာ၊ အကြင်သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ အာရညကဝေါ၊ အရညကင်စုတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ရုက္ခမူလိကာဒယောဝေါ၊ ရုက္ခမူရတင်ကိုဆောက်တည်ကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ အနန္တဘာဝန္တိနာမ၊ မနှိပ်စက်သည်မည်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ နိယျာနိကသသနသ္မိံ၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်

ကြောင်းဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်၌၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လပြုခြင်းသည်၊ သမ္မာဝါယာမောနာမ၊ သမ္မာဝါယာမမည်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ပန၊ ထေရဝါဒကိုပြဦးအုံးထေရော၊ မဟာဓမ္မရက္ခိတမထေရ်သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟာ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဣဿရေကုလေ၊ အစိုးတရကြွယ်ဝသောအမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ ယောပနုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ သတ္တဝသိကော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိပြီးသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အလင်္ကာတပရိယတ္တော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်၊ ပိတုအကော်၊ အဘရင်ခွင်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ စာရေ၊ အိမ်၌၊ ဘတ္တကိစ္စ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ နိသိန္ဓေန၊ ထိုင်နေသော၊ ဝိက္ခုသံစောန၊ ရဟန်း၊ အပေါင်းသည်၊ အနုမောဒနာယ၊ အနုမောဒနာကို၊ ကရိယမာနာယ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမ္ပတ္တိယော၊ မနုဿသမ္ပတ္တိဒေဝသမ္ပတ္တိ နိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိတို့ကို၊ ဒဿတွာ၊ ပြု၍၊ သစ္စေသု၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို၊ ပကာသိတေသု၊ ပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်လေ၏၊ မာတာပိတူဟိဝါ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း၊ တာတ၊ အမောင်၊ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရှင်ပြုအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ အာမပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ဪဌာ၊ အကျွန်ုပ်ရှင်ပြုပါအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတွာ၊ ဆို၍၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုးစေ၍၊ အလင်္ကာရိတွာ၊ တန်ဆာဆင်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ နိတော၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ တစပဉ္စကံ၊ ကေသာ-လောမာ-နခါ-ဒန္တဝ-တစော-ဟူသောတစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတွာ၊ သင်အံ၍၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ကေသေသု၊ ဆံတို့ကို၊ ဩဟာရိယမာနေသု၊ ချအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ခုရေဂ္ဂယေဝ၊ သင်ရန်းဖြင့်ဆံချသည်၏အဆုံး၌သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်လေ၏၊ ဝါပန၊ ထိုမှတပါး၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသစ်စ ဖြစ်သောသူသည်၊ မနောသိလာတလမက္ခိတေန၊ ဆေးဒန်း-မြင်းသိလာဖြင့် လိမ်းကျံအပ်သော၊ သိသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်၊ ဝုနဒိဝသေ၊ တဖန် မိုးသောက်သော နေ၌၊ မာတာပိတူဟိ၊ မိခင်ဘခင်တို့သည်၊ ပေသိတံ၊ ပိုသအပ်သော၊ ကာဇာတ္တံ၊ ထမ်းပိုးဖြင့် ဆောင်အပ်သော ထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ နိသိန္ဓောဝ၊ ထိုင်နေလျက်သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဍာတိ၊ ရောက်လေ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခုက္ခေန၊ ဆင်းရဲသဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နအဗ္ဘဘူတေတိနာမ၊ မနှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော

ကား၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌသက္ကာရော၊ လွန်ကဲသောခြီးမြှောင်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒါသိကုန္တိယံ၊ ကျွန်မ၏ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ဇေတမုဒ္ဓိကမ္ပိ၊ ငွေလက်ဝှပ်ကိုလည်း၊ ဝိဇ္ဇန္တေတွာ၊ ဝတ်ဆင်၍၊ ဝေါရကပိယင်္ဂိမတ္တနာပိ၊ ဂုံညင်းနံသာ ပျဉ်းတော်သိန်နံသာမျှသည်၊ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဝိလိမ္ပေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ နံ၊ ထိုရှင်လောင်းကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရှင်ပြုကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိတော၊ ကျောင်းသို့ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ခုရေ့ဝါ၊ သင်ရန်းဖြင့်ဆံ့ချသည်၏ အဆုံး၌လည်းကောင်း၊ ပုနဒိဝသေဝါ၊ တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်လေ၏၊ အယံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုဒ္ဓဘူတံ၊ မနှိပ်စက်အပ်သော၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်၊ အဒ္ဓဘာဝေတိနာမ၊ နှိပ်စက်သည်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယေရော၊ မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ခမ္ဘိကံ၊ တရားနှင့် လျော်သော၊ သုခံနာမ၊ ချမ်းသာ မည်သည်ကား၊ သံဃာတောဝါ၊ သံဃာမှ လည်းကောင်း၊ ဂဏတောဝါ၊ ဂိုဏ်းမှလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ စတုပစ္စယသုခံ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၌ဖြစ်သောချမ်းသာတည်း၊ အနုမိမုန္တိတောတိ၊ အနုမိမုန္တိတော ဟူသည်ကား၊ တဏှာမုန္တနာယ၊ တဏှာတည်းဟူသောမဂ်မောခြင်းဖြင့်၊ အမုန္တိတော၊ မမက်မောဟိ၊ မမက်မောသော သဘောကိုဆိုပြီးအံ့၊ ခမ္ဘိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ နပရိစ္စဇာမိ၊ ငါမစွန့်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအကြောင်းအားဖြင့် လာသောချမ်းသာ၌၊ ဂေဓော၊ တတ်မက်မောခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်ဟိ၊ မက်မောခြင်း၏အကျိုးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သံဃာတော၊ သံဃာမှ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ သဿကာဘတ္တံဝါ၊ စာရေးတံဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသိယံဝါ၊ ဝါဆိုသက်န်းကိုလည်းကောင်း၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်၊ ဣဒမတ္ထံ၊ ဤသို့သော အကျိုးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိန္တိန္ဒိတွာ၊ အာဟာရေပဋိကူလသညာစသည်ဖြင့်ပိုင်းခြား၍ သံဃာမဇ္ဈိ၊ သံဃာအလယ်၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ အန္တရေ၊ အလယ်၌၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ ဘာဝနာဥာဏ်ဖြင့်သုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပတ္တန္တရေ၊ အရှက်ကြား၌၊ ပဒုမံ၊ ပဒုမာကြာပွင့်သည်၊ ဝဇ္ဇတိဝိယ၊ ပွားသကဲ့သို့၊ သီလသမာဓိဝိပဿနာမဂ္ဂဖလေဟိ၊ သီလ-သမာဓိ-ဝိပဿနာ-မဂ်-ဖိုလ်တို့ဖြင့် ဝဇ္ဇတိ၊ ပွား၏၊ ဣမဿာတိ၊ ဣမဿဟူသည်ကား၊ ပစ္စုပ္ပန်နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်

၂၀

ကုန်သော၊ ပဉ္စနံ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ မူလဘူတဿ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခနိဒါနဿာတိ၊ ဒုက္ခနိဒါနဿ ဟူသည်ကား၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓဒုက္ခနိဒါနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသောဒုက္ခသန္တာ၏အကြောင်းရင်းတည်း၊ သင်္ခါရံပဒဟတောတိ၊ သင်္ခါရံပဒဟတောဟူသည်ကား၊ သမ္ပယောဂဝိရိယံ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သော လုံ့လကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရာဂေါဟောတိ၊ ဝိရာဂေါဟောတိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံအသိအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ သင်္ခါရပဓာနေန၊ လုံ့လကို အားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ ဣမဿ၊ ဤသမုဒယသစ္စာ၏၊ ဝိရာဂေါ၊ ကင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ပဓာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာ၊ ဤသင်္ခါရပဒဟတော ဟူသော ပါဌဖြင့်၊ သုခပဋိပဒါနိပ္ပါဘိညာ၊ သုခပဋိပဒါနိပ္ပါဘိညာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဒုတိယဝါရေန၊ ဣမဿပနမေ(လ)ဥပေက္ခ ဘေဝယတော ဝိရာဂေါဟောတိ ဟူသော ဒုတိယဝါရ်ဖြင့်၊ တဿသမ္ပယောဂ ဝိရိယဿ၊ ထိုကောင်းစွာအားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မဇ္ဈတ္တတာကာရော၊ လျစ်လျူရှုသော အခြင်းအရာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သောယဿာဟိခဿာတိဇ္ဈေ၊ သောယဿာဟိခဿဟူသောဤပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခါပတ္တော၊ အကျဉ်းဖြစ်သော အနက်တည်း၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုအားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယဿ ဒုက္ခနိဒါနဿ၊ အကြွပ်ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောသမုဒယသစ္စာကို၊ သင်္ခါရပဓာနေန၊ လုံ့လကိုအားထုတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမုဒယသစ္စာ၏ကင်းခြင်း အကြောင်း၌၊ သင်္ခါရံ၊ လုံ့လကို၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ မဂ္ဂပဓာနေန၊ မဂ်ကိုအားထုတ်သောအားဖြင့်၊ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယဿဒုက္ခနိဒါနဿ၊ အကြွပ်သမုဒယသစ္စာကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခတောဥပေက္ခံဘဝေန္တဿ၊ ဝိရိယပေက္ခာကိုပွားစေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထဒုက္ခ

နိဒါနေးထိသမုဒယသစ္စာန္တံ၊ ဥပေက္ခံ၊ ငိရိယသုပေက္ခာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ
၏၊ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကို ပွားစေသောအားဖြင့်၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊
တဿာတိ၊ တဿဟူသည်ကား၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိ
ဗန္ဓမိတ္တောတိ၊ ပဋိဗန္ဓမိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ အားကြီးသော
ရာဂဖြင့်၊ ဗန္ဓမိတ္တော၊ တပ်သောမိတ်ရှိသောယောက်ျားသည်၊ တိဗ္ဗန္တန္တော
တိ၊ တိဗ္ဗန္တန္တောဟူသည်ကား၊ ဗဟလသန္တော၊ ထူထဲသောတဏှာရှိသော
ယောက်ျားသည်၊ တိဗ္ဗာပေခေါတိ၊ တိဗ္ဗာပေခေါဟူသည်ကား၊ ဗဟလ
ပတ္တနာ၊ ပြင်းစွာတောင့်တသောယောက်ျားသည်၊ သန္တိဋ္ဌန္တိန္တိ၊ သန္တိ
ဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကေတော၊ တက္ကနက်၊ တိဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်သောမိန်းမကို၊
သန္တိဋ္ဌန္တိန္တိ၊ သန္တိဋ္ဌန္တိ ဟူသည်ကား၊ မဟာဟသိတံ၊ ပြင်းစွာရပ်ခြင်း
ကို၊ ပာသမာနံ၊ ရပ်သောမိန်းမကို၊ သံဟသန္တိန္တိ၊ သံဟသန္တိ ဟူသည်
သည်ကား၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို၊ ကုရမာနံ၊ ပြုသောမိန်းမကို။ ။

ဝေမေဝခေါသိက္ခဝေတိတ္ထေ၊ ဝေမေဝခေါသိက္ခ ဝေဟူသောဤပါဌ
ဖြင့်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗမိတာဝနံ၊ ဥပမာကိုထင်စွာပြု
ကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ကော၊ တယောဝံ
သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ ဧကိဿာ၊ တယောက်သော၊ ဣတ္ထိယာ
မိန်းမ၌၊ သာရတ္ထော၊ ပြင်းစွာတပ်သော မိတ်ရှိသည့် ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဃာ
သန္တောနမာလာလင်္ကာရာဇိနိ၊ အစား-အဝတ်-ပန်း-နံသာ-တန်ဆာအစ
ရှိသည်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ ဃာရေ၊ အိမ်၌၊ ဝါသေတိ၊ နေစေ၏၊ သာဇ္ဈတ္ထိ၊
ထိုမိန်းမသည်၊ တံပုရိသံ၊ ထိုမိမိခင်ပွန်းဖြစ်သောယောက်ျားကို၊ အတိစ
ရိတွာလွန်ကျူး၍ကျင့်၍၊ အညံ့၊ တပါးသောယောက်ျားကို၊ သေဝတိ၊ ဖြစ်
၏၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဿာဇ္ဈတ္ထိ
ယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ အနုရူပံ၊ လျော်သော၊ သက္ကာရံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊
နကရောမိန္နန၊ မပြုလေယောင်တကား၊ ဣတိမိနံသိကံတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း
၍၊ သက္ကာရံ၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဝဇေသိ၊ ပွားစေ၏၊ သာဇ္ဈတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမ
သည်၊ တိယောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်၊ အတိစရတိယေဝ၊
လွန်ကျူး၍ကျင့်ပြန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျား
သည်၊ အယံဇ္ဈတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်၊ သက္ကာရိယမေနာပိ၊ ခြီးမြှောက်အပ်
သော်လည်း၊ အတိစရတေဝ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ မေ၊
ငါ၏၊ ဃာရေ၊ အိမ်၌၊ ဝသမာနာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ အနုတ္တမံ၊ အကျိုးမဲ့ကို
လည်း၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ နံဇ္ဈတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ နိဟရာမိ၊ ငါ၏အိမ်မှနှုတ်

ထုတ်လိုက်အံ့၊ ဣတိမနသိကဝွား၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်
 ၏အလယ်၌၊ အလံဝစနိယံ၊ ကင်းကွာပြီဟူ၍ ဆိုခြင်းငှါထိုက်သည်ကိုး
 ကတွားပြု၍၊ ပုနးတဖန်၊ ဂေဟံ၊ ငါ၏အိမ်သို့၊ မာပပိသ၊ မဝင်လင့်လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွားဆို၍၊ ပိဿဇ္ဈေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊ သာဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုမိန်းမ
 သည်၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသော၊ ဥပါယေန၊ အကြောင်းဖြင့်၊ တေနပုရိသေ
 န၊ ထိုယောကျ်ားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ကာဝံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တိ၊ မ
 တတ်နိုင်သည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ နုရုနုဋ္ဌကာဒိဟိ၊ (နုရု) ဘျင်း၌ လာသော
 အစီအရင်ဖြင့်-မြူးကကုန်သော-ကချေသည် အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊
 တကွ၊ ပိစရတိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏၊ တဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား
 အား၊ တံဇ္ဈတ္တိ၊ ထိုကင်းကွာပြီးသော မိန်းမကိုး ဒိသွားတွေဖြစ်၍၊ ဒေါမ
 နသံ၊ လုံးမသာယာ ခြင်းသည်၊ နေဝဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ မဖြစ်သည်
 ဟုတပါးဖြစ်သည်ကိုဆိုဦးအံ့သောမနသံ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏၊ ဇ္ဈတ္တိယာ၊ မိန်းမ
 ၌၊ သာရတ္ထကာလောပိယ၊ ပြင်းစွာတပ်သောအခါကဲ့သို့၊ ဣမဿာဘိက္ခု
 နော၊ ဤရဟန်း၏၊ အတ္တဘာဝေ၊ မိမိအတ္တဘော၌၊ အာသယော၊ တပ်ခြင်း
 ကို၊ ဒဠေဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ ဗာသန္တုဒနာဒိနိ၊ အစားအဝတ် အစရှိသည်
 တို့ကို၊ ဒတွားပေး၍၊ ဗာရေ၊ မိမိအိမ်၌၊ ဝဿပနကာလောပိယ၊ နေစေသော
 အခါကဲ့သို့၊ အတ္တဘာဝဿ၊ မိမိအတ္တဘောကို၊ ပဋိဇဂ္ဂနကာလော၊ လုပ်
 ကျွေးသောအခါကို၊ ဒဠေဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ တဿာဇ္ဈတ္တိယာ၊ ထိုမိန်းမအား၊
အတိစရဏကာလောပိယ၊ လွန်ကျူး၍ကျင့်သောအခါကဲ့သို့၊ ပဋိဇဂ္ဂနမာ
နသေဝ၊ လုပ်ကျွေးအပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝဿ၊ မိမိ
အတ္တဘော၏၊ ပိတ္တပကောပါဒိနံ၊ သည်းခြေပျက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အာဗာဓတာ၊ ကျင်နာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဠေဗ္ဗော၊ မှတ်
အပ်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ အနုရူပံ၊ လျော်ပတ်သော၊ သက္ကာရံ၊ မြီးမြှောက်
ခြင်းကို၊ အလဘန္တိ၊ မရသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အတိစရတိ၊ လွန်ကျူး၍
ကျင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ သက္ကာရ ဝနနံပိယ၊ မြီး
မြှောက်ခြင်းကို ပွားစေသကဲ့သို့၊ ဘောသန္တံ၊ လျောက်ပတ်သော ဆေးကို၊
အလဘန္တော၊ မရသောငါ၏အတ္တဘောသည်၊ ဇဝံ၊ ဤသို့ဝေဒနာနှိပ်စက်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ ဘောသန္တ
ကရဏကာလော၊ တဖန်ဆေးကျပြန်သောအခါကို၊ ဒဠေဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊
သက္ကာရေ၊ မြီးမြှောက်ခြင်းကို၊ ဝနိတေပိ၊ ပွားစေအပ် ပြန်သော်လည်း၊

ပုနးတဖနံ၊ အတိဝရဏံဝိယ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ပြန်သကဲ့သို့၊ ပိတ္တာဒိသု၊
သည်းခြေနာအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဧကဿးတချချသော အနာအား၊ ဘော
သန္တေ၊ သေးကိ၊ ကာရိယမာနေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်
သော-သလိပ်-လွေး-လေ-အစရှိသည်တို့၏၊ ပကောပနဝသေန၊ ပျက်စီး
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပုနးတဖနံ၊ အာဗာဓတာ၊ ကျင့်နာပြန်သည်၏ အဖြစ်
ကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ ပရိသမဇ္ဈာ၊ ပရိသတ်၏အလယ်၌၊ အလံဝဝနိယံ၊
ကင်းကွာပြီဟူ၍ ဆိုခြင်းငှါ ထိုက်သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂေဟာ၊ မိမိ
အိမ်မှ၊ နိကမုနံဝိယံ၊ မယားကို နှင်ထုတ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
အပဿိ၊ ငါသည်၊ တေ၊ သင်အတ္တဘော၏၊ နဒါသော၊ ကြွန်လည်းမဟုတ်၊
နကမ္မကာရော၊ အမှုလုပ်လည်းမဟုတ်၊ အနုမတက္ခေ၊ မသိအပ်သောအစ
ရှိသော၊ သံသာဓရေ၊ သံသာရာ၌၊ တံယေဝ၊ သင်အတ္တဘောကိုသာလျှင်၊
ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ လုပ်ကျွေး ရသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိ၊ ကျင်လည်ရ လှလေပြီ၊
မေ၊ ငါအား၊ တယာ၊ သင်အတ္တဘောဖြင့်၊ ကောအတ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိ
အံ့နည်း၊ ဆိန္ဒဝါ၊ ပြတ်မှုလည်းပြတ်လော၊ ဆိန္ဒဝါ၊ ပျက်မှုလည်းပျက်လော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တသ္မိ၊ ထိုအတ္တဘော၌၊ အနုပေက္ခတံ၊ ငဲ့ကွက်
ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိရိယံ၊ ဘောဝနာပညာနှင့်
ယှဉ်သောလုံ့လကို၊ ထိရံ၊ မြဲမြံစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဂ္ဂေန၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်၊
ကိလေသ သမုပ္ပ၊ တနံ၊ ကိလေသာကိုခွါခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏၊ တံ
ဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမကို၊ နုနုနုကာဒိယံ၊ နုနုကျင်း၌လာသော အဗီအရင်ဖြင့်
မြူးကကုန်သောကခြေသည် အစရှိသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နစ္စမာနံ၊ က
သည်၊ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၏၊ တဿပရိသဿ၊ ထို
ယောကျ်ားအား၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နဥပ္ပန္နတိယထာ၊
မဖြစ်သကဲ့သို့၊ သောမနသမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္န
တိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်သော၊ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား၊ ပိတ္တာ
ပကောပါဒိနံ၊ သည်းခြေပျက်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
အာဗာဓိကံ၊ အနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ဒေါမနသံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ နဥပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊ ခန္ဓပရိဒဟန
ဒုက္ခတော၊ ခန္ဓာငါးပါး၏ပူပန်ခြင်းဆင်းရဲမှ၊ ဝတာ၊ စင်စစ်၊ မုဗ္ဗိဿာမိ၊ ငါ
လွတ်ရပေတော့အံ့၊ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ သောမနသမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊

ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့် ဥပမေယျ နှိုးနှောခြင်းကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ အယံပနဥပမာ၊ ဤဥပမာသည်ကား။ ပဋိဗန္ဓဝိတ္တဿ
 ဧဝံ၊ မိမိမယား၌တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသောယောကျ်ားအားသာလျှင်၊
 ဧေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပဋိဗန္ဓဝိတ္တဿ၊
 တပ်နှစ်သက်ခြင်း ကင်းသော ယောကျ်ားအား။ ဧတံ၊ ဤနှလုံးမသာယာ
 ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ တွား၊ သိ၍၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၌၊ ဆန္ဒရာ
 ဝံ၊ အားကြီးသောရာဝကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်နိုင်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သင်္ခါ
 ရံ၊ တေတုမ္ပကာသင်္ခါ၊ ရကို၊ ပဒဟန္တဿဝါ၊ အားထုတ်သည်လည်းဖြစ်သော
 ဥပေက္ခံ၊ ဥပေက္ခာကို၊ ဘာဝေန္တဿဝါ၊ ပွားစေသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဿ
 တိက္ခ၊ နောဧဝံ၊ ထိုရဟန်းအားသာလျှင်၊ ဒုက္ခနိဒါနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း
 ဖြစ်သောတဏှာကို၊ ပဟိယျတိ၊ ပယ်အပ်၏။ အညဿ၊ တပါးသောအခြင်း
 အရာအားဖြင့်၊ နောပဟိယျတိ၊ မပယ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥ တွား၊ ရှေးအဖို့၌
 ဖြစ်သောဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောသင်္ခါ၊ ရကိုအားထုတ်
 ခြင်း ဥပေက္ခာကိုပွားစေခြင်းကို၊ သမ္ပာဒေန္တော၊ ပြီးစေသောရဟန်းသည်၊
 ဒုက္ခနိဒါနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောတဏှာကို၊ ပဇဟတိ၊ ပယ်
 နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတမတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝိဘာဝေတံ၊ ထင်စွာ
 ပြုခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ လာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ /

ယထာသုခံခေါမေဝိဟရတောတိ၊ ယထာသုခံခေါမေ ဝိဟရတောဟူ
 သည်ကား၊ ယေနသုခေန၊ အကြင်တရားနှင့် လျော်သောချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟ
 ရိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြာမိ၊ ငါအလိုရှိ၏။ တေနသုခေန၊ ထိုတရားနှင့်လျော်
 သောချမ်းသာဖြင့်၊ ဝိဟရတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဒဟန္တဿာတိ၊
 ပဒဟန္တဿဟူသည်ကား၊ ပေသန္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သောစိတ်
 ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧတ္ထစ၊ ဤဝုနဝပရံဘိက္ခဝေအစရှိသော ဒုတိယဝါရ
 ၌လည်း၊ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သုခါပဋိပဒါ၊ လွယ်သောအကျင့်
 သည်၊ အသပ္ပါယာ၊ မလျောက်ပတ်၊ သုရမစိဝရာနိ၊ သိမ်မွေ့သောသင်္ကန်း
 တို့ကို၊ ဓာရေန္တဿ၊ ဆောင်သော၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော၊
 သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊ ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိက္ခိပတိ၊ ပျံလွင့်၏။ ဒုက္ခပဋိပဒါ၊ ဆင်းရဲမြို့ငြင်သော
 အကျင့်သည်၊ သပ္ပါယာ၊ လျောက်ပတ်၏။ ခန္တိဘိန္နာနိ၊ ပြတ်ကုန်ပေါက်
 ကုန်သော၊ ထူလစိဝရာနိ၊ ရုန့်ရင်းသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဓာရေန္တဿ၊
 ဆောင်သော၊ သုသာနရုက္ခမူလာဒိသု၊ သုသာန-ရုက္ခမူ-အစရှိသည်တို့၌၊

ဝသန္တဿ၊ နေသော၊ တသံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗိတ္တံ၊ ဗိတ်သည်။ ကောဂ္ဂံ၊
တည်ကြည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုဒုက္ခပဋိပဒါအကျင့်ရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံပစ္စနံ၊ ဤပုနပရိဘိက္ခဝေတိက္ခ၊
ဣတိပဋိသံဗိက္ခတိအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ပုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝေမေဝခေါဝိဇ္ဇေ၊ ဝေမေဝခေါဟူသောဤ
ပါဌ်၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဩပဗ္ဗသံသန္ဓနံ၊ ဥပမာနှင့်ဥပမေယျကို
နှိုးနှောကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ ဥသုကာ
ရောဂိယ၊ မြားသမားကဲ့သို့၊ ဇာတိဇရာမရဏာဘိဘူတော၊ ဇာတိဇရာမရ
ဏသည်ရှိပုံစက်အပ်သော၊ ယောဂိ၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်
၏။ ဝကံ၊ ကုဋိလဇိမ္မတေဇနံပိယ၊ နွားသေးကောက်-လရေးကောက်-ထွန်
ကိုင်းကောက်နှင့်အတူ-ကောက်သောမြားတို့ကဲ့သို့၊ ဝကံ၊ ကုဋိလဇိမ္မပိတ္တံ
နွားသေးကောက်လရေးကောက် ထွန်းကိုင်းကောက်နှင့်တူသောကောက်
သောဗိတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏။ နွေအလာတာပိယ၊ နှစ်ရသောမီးစကဲ့သို့၊
ကာယိကစေတသိကဝိရိယံ၊ ကာယိကဝိရိယစေတသိကဝိရိယကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊
ဖွတ်အပ်၏။ တေဇနံ၊ မြားကို၊ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောမြား
သွားအား၊ ကပ္ပိကတေလံပိယ၊ ပဒုန်းရည်-ဆီကြည်ကဲ့သို့၊ (သဒ္ဓါ၊) သဒ္ဓါ
တရားကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏။ နမနုဗ္ဗေ၊ ကော်ပိယ၊ ညွတ်စေသောထုံတံ
ကဲ့သို့၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေ၊ လောကုတ္တရမဂ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏။
ဥသုကာရဿ၊ မြားသမား၏။ ဝကံ၊ ကုဋိလဇိမ္မတေဇနံ၊ နွားသေးကောက်
လရေးကောက်-ထွန်ကိုင်းကောက်နှင့်အတူကောက်သောမြားကို၊ ကပ္ပိက
တေယေန၊ ပဒုန်းရည်ဆီကြည်ဖြင့်၊ သိနေဟေတွာ၊ ဆွတ်လိမ်း၍၊ အလာ
တေသု၊ နှစ်ဘက်သောမီးစတို့၌၊ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍၊ နမနုဗ္ဗေ၊ ကောနု၊
မြားကိုညွတ်စေသော ထုံတံဖြင့်၊ ဥဇုကာရဏံပိယ၊ ဖြောင့်အောင်ပြုခြင်း
ကဲ့သို့၊ ဣမဿဘိက္ခု၊ နော၊ ဤယောဂိရဟန်း၏။ ဝကံ၊ ကုဋိလဇိမ္မပိတ္တံ၊ နွား
သေးကောက် လရေးကောက် ထွန်ကိုင်းကောက်နှင့်အတူ ကောက်သော
ဗိတ်ကို၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်၊ သိနေဟေတွာ၊ စွတ်ပိုစေ၍၊ ကာယိက
စေတသိကဝိရိယေန၊ ကာယိကဝိရိယစေတသိကဝိရိယဖြင့်၊ တာပေတွာ၊
ပူစေ၍၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂေန၊ လောကုတ္တရမဂ်ဖြင့်၊ ဥဇုကာရဏံ၊ ဖြောင့်
စွာပြုခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ ဖွတ်အပ်၏။ ဥသုကာရဿ၊ မြားသမား၏သလျှင်၊
ဝေတထာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥဇုကာတေန၊ ဖြောင့်စွာပြုအပ်
သော၊ တေဇနေန၊ မြားဖြင့်၊ သပတ္တံ၊ ရန်သူကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ပစ်၍၊ သမ္ပတ္တိအနု

၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဘဝနိဝိယ၊ စည်းစိမ်တို့ခံစားခြင်းသို့၊ တထားထိုဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်း
 အရာဖြင့်၊ ဥဒုကတောန၊ ဖြောင့်စွာပြုအပ်သော၊ မိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ကိလေသ
 ဂဏံ၊ ကိလေသသားအပေါင်းကို၊ ဝိဇ္ဇိတွာ၊ ပစ်ခတ်၍၊ ပါသာဒိကော၊ ကြည်
 ညိုတွယ်ရှိသော၊ သေနာသနေ၊ ကျောင်း၌၊ နိရောဓဝရတလဂတဿ၊
 မြတ်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအပြင်သို့ရောက်သော၊ ဣမဿယောဂီ
 နော၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗလသမာပတ္တိသုခါနူဘဝနံ၊ ဗလသမာပတ်ချင်း
 သာကိဝံစားခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဖွတ်အပ်၏၊ ဣတေထာဂတောတိ၊ ဣတေထာ
 ဂတောဟူသည်ကား၊ သုခါပဋိပဒါနိပ္ပါဘိညာဘိက္ခုနော၊ သုခါပဋိပဒါနိပ္ပါ
 ဘိညာရဟန်း၏၊ ပဋိပတ္တိယောစ၊ အကျင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခာပဋိပ
 ဒါဒန္တာဘိညာဘိက္ခုနော၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါဒန္တာဘိညာရဟန်း၏၊ ပဋိပတ္တိယော
 စ၊ အကျင့်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိ
 တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး၊ ဣတရေသံ၊ ဤရဟန်းနှစ်ဦးမှတစ်ပါးကုန်သော၊
 ဇိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သောသုခါပဋိပဒါဒန္တာဘိညာရဟန်း၊ ဒုက္ခာပဋိပဒါနိပ္ပါဘိညာ
 ရဟန်းတို့၏၊ ပဋိပတ္တိယော၊ အကျင့်တို့ကို၊ နကထိတာ၊ မဟောအပ်ကုန်
 သေး၊ တာပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်တို့ကို၊ ဣတေထာ ဂတောတိဣမိနာ၊ ဣတ
 ထာဂတော ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကထေတုံ၊ ဟောတော် မူခြင်းငှါ၊
 ဣမံဒေသနံ၊ ဤဣတေထာဂတောဟူသော ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ၊
 အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဇိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသု၊ ဤသုခါပဋိပဒါနိပ္ပါ
 ဘိညာအကျင့်- ဒုက္ခာပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ အကျင့်တို့ကို၊ ကထိတာသု၊
 ဟောအပ် ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣတရေ၊ ဤမှတစ်ပါးသော ဒုက္ခာပဋိပဒါ
 နိပ္ပါဘိညာအကျင့်- သုခါပဋိပဒါ ဒန္တာဘိညာ အကျင့်တို့ကိုလည်း၊ ကထိ
 တာဝ၊ သောအပ်သည် မည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ပန၊ မဟောအပ် သေးသော-အကျင့်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အာဂမနိယပဋိပဒါ၊
 မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာတည်းဟူသော အကျင့်
 ကို၊ နကထိတာ၊ မဟောအပ်သေး၊ တံ၊ ထိုအကျင့်ကို၊ ဣတေထာဂတော
 တိဣမိနာ၊ ဣတေထာဂတော ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ကထေတုံ၊ ဟောတော်
 မူခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဣတေထာ ဂတောဟူသော ဒေသနာတော်ကို၊
 အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သဟာဂမနိယာပိ၊ မဂ်
 ဖိုလ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်နှင့်တကွလည်းဖြစ်သော၊ ပဋိပ
 ဒါ၊ အကျင့်ကို၊ ကထိတာဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊
 မပြုအပ်သေးသောအနက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အဒဿိတံ၊ မပြုအပ်သေးသော၊

ဧကံတေသုသော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒံ၊ ဘုရား၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒေသတော၊ ပြစ်၊ ဧကံသော၊ တယောကံသော၊ ကုလပုတ္တံသော၊ အမျိုးကောင်းသား၏၊ နိက္ခမနုဒေသနံ၊ ထွက်မြောက်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောဒေသနာတော်ကို၊ အရဟတ္တေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်၊ ဝိနိဝတ္တိဿာမိ၊ လည်စေအံ့၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဣတေထာဂတောတိပဒေန၊ ဣတေထာဂတောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေသတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဣတေထာဂတောဟူသောဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရတိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော အရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဒေဝဒဟသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဌမံ၊ ဧည့်စဉ်းစွာသော၊ ဒေဝဒဟသုတ္တံ၊ ဒေဝဒဟသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

30 1/2 1/6

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၂-ပဉ္စာယတနသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ပဉ္စာယတနသုတ္တံ၊ ပဉ္စာယတနသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုပဉ္စာယတနသုတ်၌၊ ဧကေတိ၊ ဧကဟူသည်ကား၊ ဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမဏ၊ ဗြာဟ္မဏာတိ၊ သမဏဗြာဟ္မဏာဟူသည်ကား၊ ပရိဗ္ဗာဇူပဂတဘာဝေန၊ ပရိဗိုဇ်၏အဖြစ်သို့ကပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သမဏာ၊ သမဏမည်ကုန်၏၊ ဇံတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ လောကေန၊ လူအပေါင်းသည်၊ သမဏာတိစ၊ သမဏဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဗြာဟ္မဏာတိစ၊ ဗြာဟ္မဏဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗတာ၊ သမုတ်အပ်ကုန်၏၊ အပရန္တံ၊ နောက်အဖို့ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ကြံဆ၍၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးသဖြင့်ကြံဆ၍၊ ဝဗ္ဗန္တိ၊ ယူတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ အပရန္တကပ္ပိကမည်ကုန်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဧတေသံ၊ ထိုတိတ္ထိတို့အား၊ အပရန္တကပ္ပေါ၊ နောက်အဖို့ကိုကြံဆခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ အပရန္တကပ္ပိကာ၊ အပရန္တကပ္ပိကမည်ကုန်၏၊ စ၊ အပေါင်းသဒ္ဓါမှတစ်ပါး အစိတ်အစိတ်ဖြစ်သောသဒ္ဓါတို့၏အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအပရန္တကပ္ပိကာဟူသောပါဌ်၌၊ သမာဓိနိဝိဇ္ဇေန၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ အန္တောတိပဒေန၊ အန္တောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ သက္ကာယောခေါ၊ အာရုံသောဧကော၊ အန္တောတိ

အာဒိသုဝိယ၊ သက္ကာယောခေါ အာဝုသော ဧကောအန္တော ဤသို့အစရှိ
သောပါဠိရုပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ ကောဋ္ဌာသော၊ အဖို့ဟူသော
အနက်ကို၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ အာဝုသော၊ ငါရှင်တို့၊ ခေါ၊ စင်
စစ်၊ သက္ကာယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အန္တော၊ အဖို့
တည်း၊ ကပေါတိ၊ ကပေါဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့
တည်း၊ စသစုံ၊ မှန်၏၊ ကပေါတိဥဒါနတောန္တေနပွါ တဏှာ ကပေါစဒိဋ္ဌိ
ကပေါစာတိ၊ ကပေါတိဥဒါနတောန္တေနပွါတဏှာကပေါစဒိဋ္ဌိကပေါစဟူ
သော၊ ဧတမ္ပိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ မဟာနိဗ္ဗေသော၊ မဟာနိဗ္ဗေသပါဠိ
၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကပေါတိ၊ ကပေါဟူသည်ကား၊ ဥဒါနတော၊
အပေါင်းအားဖြင့်၊ တဏှာကပေါစ၊ တဏှာကပ္ပလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိကပေါ
စ၊ ဒိဋ္ဌိကပ္ပလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပါ၊ ကပ္ပတို့သည်၊ နေ၊ နှစ်ပါးတို့
တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဝသေန၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်း
ဖြင့်၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ ခန္ဓကောဋ္ဌာသံ၊ ခန္ဓာအဖို့ကို၊ ကပ္ပေ
တွာ၊ ကြံဆ၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရန္တကပ္ပိ
ကာ၊ အပရန္တကပ္ပိကမည်ကုန်၏၊ ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအပရန္တကပ္ပိကာ
ဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဒဠဗ္ဗော၊ ဖတ်အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ ဝုတ္တန
ယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပရန္တ၊ နောက်အဖို့ကို၊ ကပ္ပေ
တွာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းဖြင့်ကြံဆ၍၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ တေသံ
ထိုဒိဋ္ဌိတို့အား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အပန်ပန်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဝသေန၊ ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
အပရန္တမေဝ၊ နေဝံအဖို့ကိုသာလျှင်၊ အနုဂတာ၊ အစဉ်လျှော့သော၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိ
တည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနော၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိမည်
ကုန်၏၊ တံအပရန္တံ၊ ထိုနေဝံအဖို့ကို၊ အာရဟန္တံ၊ အာရုံပြု၍၊ အာဝဗ္ဗာ၊ ရေဝံ၍၊ ပဋိစ္စ
စွဲ၍၊ အညတ္တိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ စနံ၊ လူအပေါင်းကို၊ ဒိဋ္ဌိဂတိကံ၊ မိစ္ဆာ
အယူရှိသည်ကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော၊ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့အယူရှိကုန်
သော၊ အနေကရိဟိတာနိတိ၊ အနေကရိဟိတာနိဟူသည်ကား၊ အနေကရိ
ခာနိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ အဓိမုတ္တိပဓာနာနိတိ၊ အဓိမုတ္တိပဓာနာ
နိဟူသည်ကား၊ အဓိဝစနပဒါနိ၊ စကားမျှကို အကြီးအမှူးပြု၍ ဖြစ်သော
စကားတို့ကို၊ အထဝါ၊ တနည်းကား၊ ဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော၊ အတ္ထံ၊ အနက်
ကို၊ အဓိဘဝိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ ယထာသာဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော
အားဖြင့်၊ အဂဟောတွာ၊ မယူမူ၍၊ ပဝတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အဓိမုတ္တိ
ယောတိ၊ အဓိမုတ္တိယောဟူ၍၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ထိုအပ်ကုန်၏၊

၂၁

အဓိမုတ္တိနံ၊ ဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ပဒါနံ၊ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောစကားတို့တည်း။
 အဓိမုတ္တိပဒါနာနိ၊ မိစ္ဆာအယူကိုပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောသဒ္ဓါတို့တည်း။
 ဒိဋ္ဌိဒိပကာနိ၊ မိစ္ဆာအယူကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဝစနာနိ၊ စကားတို့တည်း။
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သညိတိ၊ သညိဟူ
 သည်ကား။ သညာသမာဂီ၊ သညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ အရောဂေါတိ၊ အရောဂေါ
 ဟူသည်ကား၊ နိစ္စော၊ ဖြစ်၏။ ဣတ္ထကောတိပဒဿ၊ ဣတ္ထကောဟူသောပုဒ်
 ၏၊ ဣတ္ထိဒေကောတိပဒဿေ၊ ဒေါ၊ ဣတ္ထိဒေကောဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊
 ပြုအပ်၏။ ဣတ္ထံ၊ ဤသို့။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဧံ၊
 ဤသို့။ ဧကော၊ အချို့ကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဣမိနာ၊ ဤသည်အတ္တာဟောတိအရောဂေါ
 ပရမ္မရဏာဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ သောဠသသညိဝါဒါ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးသော
 သညိဝါဒတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏။ အသညိတိဣမိနာ၊ အသညိဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဠအ
 သညိဝါဒါ၊ ရှစ်ပါးသောအသညိဝါဒတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ နေဝသညိနာသညိတိဣမိနာ၊
 နေဝသညိ နာသညိ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အဠနေဝသညိ နာသညိဝါဒါ၊
 ရှစ်ပါးသော နေဝသညိ နာသညိဝါဒတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ သတောဝါပနသတ္တဿာတိ
 ဣမိနာ၊ သတောဝါပနသတ္တဿဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ သတ္တဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊
 ခုနစ်ပါးသောဥစ္ဆေဒဝါဒတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိ
 တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုသတောဝါပန ဟူသောပါဌ်၌၊ သတောတိ၊ သတောဟူ
 သည်ကား။ ဝိဇ္ဇမာနဿ၊ သင်ရှားရှိသော၊ ဥစ္ဆေဒန္တိ၊ ဥစ္ဆေဒံဟူသည်
 ကား၊ ဥပစ္ဆေဒံ၊ ဖြတ်ခြင်းကို၊ ဝိနာသန္တိ၊ ဝိနာသံဟူသည်ကား။ အဒဿနံ၊
 မမြင်ခြင်းကို၊ ဝိဘဝန္တိ၊ ဝိဘဝံဟူသည်ကား။ ဘဝဝိဂမံ၊ ဘဝ၏ကင်းခြင်း
 ကို၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဧတာနိ၊ ဤဥပစ္ဆေဒအစရှိသောသုံးပါး
 သောပုဒ်တို့သည်၊ အညမညဝေဝစနာနေဝ၊ အချင်းချင်းဝေဝစုံပရိယာယ်
 စကားလွယ်တူသည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံဝါတိဣ
 မိနာ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံဝါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာ
 နဝါဒါ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိ
 တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒဟူသောပါဌ်၌။

သမထိနိဝိဇ္ဇေန၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မောတိပဒေန၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မောဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ပစ္စက္ခဓမ္မော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သောအတ္တဘောကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤဒိဋ္ဌဓမ္မဟူသောအမည်သည်၊ တတ္ထတတ္ထဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ ပဋိလက္ခအတ္တတာဝံသ၊ ချအပ်သောအတ္တဘော၏၊ အမိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဧဝံ၊ ထိုဒိဋ္ဌတို့သည်၊ အနေကပိတိတာနိ၊ များသောအပြားရှိကုန်သော၊ အမိမုတ္တိပဒါနာနိ၊ စကားကိုစွဲ၍ဖြစ်သောပုဒ်တို့ကိုးအဘိဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ဒုက္ခငြိမ်းသည်တည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ဒုက္ခငြိမ်းသည်၊ ဣမံသိယေဝအတ္တဘာဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအတ္တဘော၌သာလျှင်၊ ဒုက္ခဝူပသဓံ၊ ဒုက္ခငြိမ်းသည်တည်း။ ဣကိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း။ သန္တံဝါတိ၊ သန္တံဝါဟူသည်ကား၊ သညိတိအာဒိဝသေန၊ သညိဤသို့အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သေး၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသောအတ္တဘောကို၊ တိဏိဟောန္တိတိ၊ တိဏိဟောန္တိ ဟူသည်ကား၊ သညိအတ္တာတိအာဒိနိ၊ သညိအတ္တာဤသို့အစရှိသောအယူဝါဒတို့သည်၊ သန္တံအတ္ထဝသေန၊ သန္တံဟူသောပုဒ်အနက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဧကံ၊ တပါးသောသဿတအယူလည်းကောင်း၊ ဣတရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဧန္တုနှစ်ပါးကုန်သောဥစ္ဆေဒဝါဒအယူ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနဝါဒအယူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရူပီဝါတိဧတ္ထ၊ ရူပီဝါဟူသောဤပါဌ်၌၊ ကရုဇရူပေနဝါ၊ ကရုဇရုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကသိဏရူပေနဝါ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပီ၊ ရုပ်ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ လာဘီ၊ သမာပတ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကသိဏရူပံ၊ ကသိုဏ်းရုပ်ကို၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဂဗ္ဘတိ၊ ယူ၏။ တက္ကိ၊ သမာပတ်ကိုမရကြံဆသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနိ၊ ကရုဇရုပ် ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ဂဗ္ဘတိယေဝ၊ ယူသည်သာလျှင်တည်း။ အရူပီတိ၊ အရူပီဟူသည်ကား၊ အရူပသမာပတ္တိနိမိတ္တံဝါ၊ အရူပသမာပတ်၏အာရုံကိုလည်းကောင်း၊ သညာက္ခန္ဓံ၊ သညာက္ခန္ဓာကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သေသအရူပဓမ္မေဝါ၊ ကြွင်းသောနာမ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာတိ၊ အတ္တဟူ၍၊ ပညပေဇ္ဇာ၊ ပညတ်ကုန်သော၊ လာဘီနောင်၊ သမာပတ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ တက္ကိကပိ၊ သမာပတ်ကိုမရ ကြံဆသောပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ပန၊ တတိယဒိဋ္ဌိကိုဆိုပြီးအံ့၊ တတိယဒိဋ္ဌိ၊ ဣဝံအရူပီဝါဟူသောတတိယဒိဋ္ဌိသည်၊ မိဿကဝါဟဝသေန၊ ရှေးနှော၍ယူသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏။ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်သောနေဝရူပီ နာရူပီဟူသောဒိဋ္ဌိသည်၊ တက္ကဝါဟောနေဝ၊ ကြံဆ၍ယူခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပဝတ္ထာ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယစတုက္ကေ၊ ဒုတိယစတုက္ကန္တိ၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ပဌမဒိဋ္ဌိ၊ ဧတ္တကသညီဝါဟူသောပဌမဒိဋ္ဌိကို၊ သမာပန္နကဝါဒေန၊ သမာပတ်ကိုဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူအားဖြင့်၊ သကတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒုတိယဒိဋ္ဌိ၊ နာနတ္ထသညီဝါဟူသောဒုတိယဒိဋ္ဌိကို၊ အသမာပန္နကဝါဒေန၊ သမာပတ်ကိုမဝင်စားသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူအားဖြင့်၊ ကလိတာ၊ ဟောအပ်၏။ တတိယဒိဋ္ဌိ၊ ပရိတ္တသညီဝါဟူသောတတိယဒိဋ္ဌိကို၊ သုပ္ပမတ္တေနဝါ၊ မနိုးအတိုင်းအရှည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သရာဝမတ္တေနဝါ၊ ခွက်အတိုင်းအရှည်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကသိဏပရိကမ္မဝသေန၊ ကသိုဏ်းပရိကံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကလိတာ၊ ဟောအပ်၏။ စတုတ္ထဒိဋ္ဌိ၊ အပ္ပမာဏသညီဝါဟူသော စတုတ္ထဒိဋ္ဌိကို၊ ဝိပုလကသိဏဝသေန၊ ကုယ်သောကသိုဏ်းဝန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကလိတာ၊ ဟောအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံဝါပနေကေသံဥပါတိဝတ္ထတန္တိ၊ ဧဝံဝါပနေကေသံဥပါတိဝတ္ထတံ ဟူသည်ကား၊ သညီတိပဒေန၊ သညီဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော၊ သညာသတ္တကံ၊ သညာခုနစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အတိက္ကန္တာနံ၊ လွန်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပရေ၊ တပါးကုန်သောဆရာတို့သည်၊ အဋ္ဌကံ၊ သညာရှစ်ခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အတိက္ကန္တာနံ၊ လွန်ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တဒုဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောသညာသတ္တကသညာအဋ္ဌကသည်၊ ပရေတော၊ နောက်မှ၊ အာဝိဘဝိဿတိ၊ ထင်စွာဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ ပဒတ္တမှတပါးအဓိပ္ပါသတ္တကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧဝံဝါပနေကေသံ ဟူသော ဝါကျ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပတ္ထော၊ အကျဉ်းဖြစ်သောအနက်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤရှစ်ပါးသောသညာ၌၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သညာဝါ၊ သညာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သညာဝါ၊ သညာတို့ကိုလည်းကောင်း၊

၃၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သမတိက္ကမိတုံ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ပန၊ အ
 န္တယမ္ပတပါးဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ၊ ကေမိ၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သညာဝါ၊ သညာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊
 ရှစ်ပါးကုန်သော၊ သညာဝါ၊ သညာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ သမတိက္ကမိတုံ၊
 လွန်မြောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဦးသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သမတိက္ကမိတုံ၊ လွန်မြောက်
 ခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ တေဝ၊ ထိုလွန်မြောက်ခြင်းငှါစွမ်း
 နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဂပိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဥပမာဖြင့်
 ထင်စွာပြဦးအံ၊ ဧကကံ၊ တခုတခုသောသညာကို၊ ဥပါတိဝတ္ထာနံအတိက္က
 မိတုံသက္ကောန္တိနံ၊ လွန်မြောက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ယထာဝိနာမ၊ အတန္တုပမာမည်သည်ကား၊ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်
 ကို၊ ဥတ္တိန္တေသု၊ ကူးကုန်သော၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ဧကော၊ တယေဝံ
 သောသုသည်၊ ဧဗ္ဗဝါဝိ၊ ဧဗ္ဗဝါဝိအရပ်သို့၊ ဂတိာ၊ သွား၍၊ တိဋ္ဌေယျယ
 ထာ၊ တည်ရာသကဲ့သို့၊ ဧကော၊ တယေဝံသေ၊ သုသည်၊ တတော၊ ထိုဂင်္ဂါမြစ်
 မှ၊ ပရံ၊ ထိုမှဘက်ဖြစ်သော၊ မဟာဂါမံ၊ ရွာကြီးသို့၊ ဂတိာ၊ သွား၍၊ တိဋ္ဌေယျ
 ယထာ၊ တည်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသလျှင်၊ ဧကော၊ အချို့ကုန်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနချာန်သည်၊
 အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောအာရုံရှိ၏၊ အာနေဉ္စံ၊ သုခဒုက္ခတို့ဖြင့်
 တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤဤ၊ ဌတွာ၊ တန်ခိုး၌၊ သိဉ္စန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊
 ဧကော၊ အချို့ကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာကိဉ္စညာ
 ယတနချာန်သည်၊ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသောအာရုံရှိ၏၊ အာ
 နေဉ္စံ၊ သုခဒုက္ခတို့ဖြင့် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ချာန်တို့
 တွင်၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနချာန်တို့၊ တာဝ၊ အာကိဉ္စညာ
 ယတနချာန်၏ရှေးဦးစွာ၊ ဝိညာဏကသိဏမေကေ၊ ဝိပဒေန၊ ဝိညာဏကသိ
 ဏမေကေဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝိညာဏကသိဏမေကေ
 တိ၊ ဝိညာဏကသိဏမေကေဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မိမိစွာတုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ အာကိဉ္စညာ ယတနမေကေ
 တိ၊ အာကိဉ္စညာ ယတနမေကေဟူ၍၊ ဝက္ကဓံ၊ ဆိုလတ္တံ့၊ တံယိဒန္တိ
 ပဒဿ၊ တံယိဒံဟူသောပုဒ်၏၊ တံဣဒန္တိပဒေသေ၊ တံဣဒံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်
 ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဗိဗ္ဗိကတဉ္စ၊ မိစ္ဆာ၊ အယူကို လည်းကောင်း၊
 ဗိဗ္ဗိပစ္စယဉ္စ၊ မိစ္ဆာအယူ၏ အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗာရမ္ပဏဉ္စ၊

မိစ္ဆိဒ္ဓာအယူ၏အာရုံကိုလည်းကောင်း၊ တထာဂတော အဘိဇာနာတိတိ၊ တထာဂတော အဘိဇာနာတိ ဟူသည်ကား၊ ဣမိနာ ပစ္စယေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်၊ ဣဒံနာမဒဿနံ၊ ဤမည်သောမိစ္ဆိဒ္ဓာအယူကို၊ ဂဟိတံ၊ အချို့သောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ယူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဝိသိဇ္ဇေန၊ ထူးသော၊ ဥာဏေန၊ သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်တော်ဖြင့်၊ ဇာနာဏိ၊ သိတော်မူ၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒေဝ၊ ထိုမိစ္ဆိဒ္ဓာအယူ၏ အကြောင်းကိုသာသျှင်၊ ဝိတ္ထာရေန္တော၊ အကုသိုလ်ချွဲတော်မူလိုသော ဘုရားရှင်သည်လည်းယေခေါတေဘောန္တောတိအာဒိ၊ ယေခေါတေဘောန္တော ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ယာဝါပန တောသံ သညာနန္တိ၊ ယာဝါပန တောသံသညာနံ ဟူသည်ကား၊ ယဒိရူပသညာနန္တိ၊ ယဒိရူပသညာနံ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဧဝံဣမိနာပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ တောသံဝုတ္တသညာနံ၊ ဤဟောတော်မူအပ်သော သညာတို့၏၊ ပရိသုဒ္ဓါတိ၊ ပရိသုဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ နိရုပတ္တိလေသာ၊ ငြိမ်ငြူးခြင်းမရှိ၊ ပရမာတိ၊ ပရမာဟူသည်ကား၊ ဥတ္တမာ၊ မြတ်၏၊ အဂ္ဂါတိ၊ အဂ္ဂါဟူသည်ကား၊ သေဋ္ဌာ၊ ပြီးမွမ်းအပ်၏၊ အနုတ္တရိယာအက္ခာယတိတိ၊ အနုတ္တရိယာအက္ခာယတိဟူသည်ကား၊ အသဒိသာ၊ အတုမရှိမူ၍၊ ကထိယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယဒိရူပ သညာဏန္တိ ဣမိနာ၊ ယဒိရူပ သညာဏံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ရူပါဝစရသညာ၊ ရူပါဝစရသညာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ ယဒိအရူပသညာဏန္တိ ဣမိနာ၊ ယဒိအရူပသညာဏံဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ အာကာသာ နဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာယတနာ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာဝိညာဏဉ္စာယတနသညာတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ပဌမပုဒ် ဒုတိယပုဒ်တို့ဖြင့်ပြအပ်သောအနက်မှတစ်ပါး-တတိယပုဒ်-စတုတ္ထပုဒ်တို့ဖြင့်ပြအပ်သော အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣတရေဟိ၊ ဤမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဇ္ဇိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဒေတိ၊ ယဒိဇ္ဇကတ္တ သညာဏံဟူသောပုဒ်-ယဒိနာနတ္တသညာဏံ ဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သမာပန္နကဝါဒေါစ၊ သမာပန္နကအယူကို လည်းကောင်း၊ အသမာပန္နက ဝါဒေါစ၊ အသမာပန္နကအယူကို လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ တော၊ ဤသညာတို့သည်၊ ကောဠာသတော၊ အမျိုအရအားဖြင့်၊

အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးသောသညာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ တရားကိုယ်
 အားဖြင့်ပြားသည်ကိုဆိုပြီးအံ၊ အတ္ထတော၊ တရားကိုအားဖြင့်၊ သတ္တသညာ
 ခုနှစ်ပါးသောသညာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သမာ
 ပန္နကဝါရော၊ ဧကတ္တသညာဟူသော သံမာပန္နကဝါရကို၊ ပုရိမာဟိ၊ ရှေး
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆဟိ၊ မြောက်ပါးကုန်သောဝါရတို့ဖြင့်၊ သင်္ဂဟိတောယေ
 ဝ၊ သင်္ဂဟိတရေတွက်အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တယိဒံသင်္ဂဟိန္တိ၊ တယိ
 ဒံသင်္ဂဟိတံ ဟူသည်ကား၊ ဒိဋ္ဌိဝတေန၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ သဗ္ဗဒ္ဓိ၊
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ တံဇ္ဈဒံသညာဂတံ၊ ထိုသညာအပေါင်းကို၊ သင်္ဂ
 တံ၊ အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည်ပေါင်း၍ပြုပြင်အပ်၏၊ ပစ္စယေဟိ၊
 အကြောင်း တရားတို့သည်၊ သမာဂတိန္တိ၊ အညီအညွတ်လာ၍၊ ကတံ၊
 ပြုပြင်စီရင်အပ်၏၊ ဩဇ္ဇာရိကန္တိ၊ ဩဇ္ဇာရိကံဟူသည်ကား၊ ပစ္စယဿ၊
 အကြောင်း၏၊ သင်္ဂဟိတတ္ထာဝ၊ ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်
 လည်း၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ဩဇ္ဇာရိကမည်၏၊ အတ္ထိခေါပနသင်္ဂဟိ၊ ရာနံနိရောဓောတိ၊
 အတ္ထိခေါပနသင်္ဂဟိ ရာနံနိရောဓော ဟူသည်ကား၊ သင်္ဂဟိန္တိ၊ သင်္ဂဟိတံဟူ၍၊
 ဝတ္ထာနံ၊ ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဧတေသံပနသင်္ဂဟိ၊ ထိုသင်္ဂဟိတို့၏၊ နိရော
 ဓောတိ၊ နိရောဓော ဟူသည်ကား၊ နိရောဓသင်္ဂဟိတံ၊ နိရောဓပုရိသ်ဆိုအပ်
 သော၊ နိဗ္ဗာန်နာမ၊ နိဗ္ဗာန်မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အတ္ထေတန္တိ၊ ဣတိဝိဒိတွာ
 တိ၊ အတ္ထေတန္တိ ဣတိဝိဒိတွာ ဟူသည်ကား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊
 တံတေဉ်နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိတေ၊ ဤသို့၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊
 တဿနိဿရဏဒဿာဝီတိ၊ တဿနိဿရဏဒဿာဝီ ဟူသည်ကား၊
 တဿသင်္ဂဟိတဿ၊ ထိုသင်္ဂဟိတတရား၏၊ နိဿရဏဒဿိ၊ ထွက်မြောက်
 ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို ရှုလေ့ရှိသော၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ တဒု
 ပါတိဝတ္ထောတိ၊ တဒုပါတိဝတ္ထော ဟူသည်ကား၊ တံသင်္ဂဟိတံ၊ ထိုသင်္ဂဟိတ
 တရားကို၊ အတိက္ကမန္တော၊ လွန်တော်မူ၏၊ သမတိက္ကမန္တော၊ ကောင်းစွာ
 လွန်မြောက်တော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊

တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ တေသုအ
 သညီဝါဒေသု၊ ထိုအသညီဝါဒတို့တွင်၊ ရူပီဝါတိအာဒိနိ၊ ရူပီဝါဤသို့အစ
 ရှိသောစကားတို့ကို၊ သညီဝါဒေ၊ သညီဝါဒနှင့်၊ ဝတ္ထနယေနေဝ၊ ဖွင့်ဆို
 အပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အယပ္ပဝါ
 ဒေါ၊ ဤတတြာတိကွဝေယေ တေသမဏာပြာဟူတာ၊ အစရှိသောသညီဝါ
 ဒသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြွင်းကြောင့်၊ အသညီဝါဒေါ၊ အသညီဝါဒ

သညာ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမ၊ ဤအသညာဝါဒ၌၊ ဒုတိယ
 စတုတ္ထံ၊ ဒုတိယစတုတ္ထကို၊ နဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ပဋိက္ခောသန္တိ
 တိ၊ ပဋိက္ခောသန္တိ ဟူသည်ကား၊ ပဋိဗာဟန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ ပဋိသေ
 ဓေန္တိ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ သညာ ယောဂေါတိအာဒိသု၊ သညာယောဂေါ
 ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဏ္ဍမိနာ၊ ဝုစ္စမာန
 နယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏။ အာဗာ
 ဓနဋ္ဌေန၊ နှိပ်စက်တတ်သောအနက်သဘော သတ္တိကြောင့်၊ ရောဂေါ၊ ရော
 ဂမည်၏။ သဒ္ဓေါသဋ္ဌေန၊ အပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သောအနက်သဘော သတ္တိ
 ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍော၊ ဂဏ္ဍမည်၏။ အနုပရိဋ္ဌဋ္ဌေန၊ အတန်တလဲလဲစူးဝင်တတ်
 သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ သလ္လံ၊ သလ္လမည်၏။ အာဂတိံ၊ ဝါတိ
 အာဒိသု၊ အာဂတိံ၊ ဝါဤသို့အစရှိသော ပါဠိရုပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဇေဏ္ဍမိနာ၊ ဝုစ္စမာန နယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗျော၊
 သိအပ်၏။ ပဋိသန္တိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အာဂတိ၊ ထိုဘဝ
 မှလားခြင်းတည်း၊ ဂုတိဝသေန၊ ဂုတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဂတိ၊ ဤဘဝမှ
 သွားခြင်းတည်း၊ စဝနဝသေန၊ ရွှေ့လျှောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဂုတိ၊ ထိုထို
 ဘဝမှဂုတိခြင်းတည်း၊ ဥပပဇ္ဇနဝသေန၊ ကင်၍ဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ
 ပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတည်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဥပပဇ္ဇိတွာ၊ ကင်၍
 ဖြစ်ပြီး၍၊ ပရာပရံ၊ အဆင့်ဆင့်၊ ဗာဠုနဝသေန၊ တစ်နက်စပ်သည်၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဝုဗ္ဗိ၊ ပွားစီးခြင်းတည်း၊ ဝိရုဠိ၊ စည်ပင်ခြင်းတည်း၊ ဝေပုဏ္ဏံ၊ ပြန်ပြော
 ခြင်းတည်း၊ စတုဝေါကာရဘဝေ၊ စတုဝေါကာရဘဝ၌၊ ဂူဝံ၊ ရုပ်ကို၊ ဝိနာပိ၊
 ကြဉ်၍လည်း၊ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဉ်၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကာမဉ္စ
 အတ္ထိ၊ အကယ်၍ကားရှိ၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ရှိသော်လည်း၊ စတုဝေါ
 ကာရဘဝေ၊ စတုဝေါကာရတုံ၌၊ သေသေ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာမှကြွင်းကုန်သော၊
 တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေ၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာသညက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို
 ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အယံပနပဉ္စော၊ အဟမညတြုပါအညတြဝေဒနာယ
 (လံ) နေတံဌာနံ ဝိဇ္ဇတိဟူသော၊ ပြဿနာကိုကား၊ ပဉ္စဝေါကာရဘဝဝသေန၊ ပဉ္စ
 ဝေါကာရဘဝ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကတိ
 တေါ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပဉ္စဝေါကာရေ၊ ပဉ္စဝေါကာရတုံ၌
 ဧတ္တကော၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ခန္ဓေ၊ ရူပက္ခန္ဓာဝေဒနက္ခန္ဓာသညက္ခန္ဓာသင်္ခါ
 ရက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍၊ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ၏၊ ပဝတ္တိနာမ၊ ဖြစ်
 ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အယူကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ

၃၆

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

ဤအဟမညတြရူပါအစရှိသောပါဠိ၌၊ ဝိတဏှဝါဒိ၊ ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အညတြရူပါဝိအာဒိဝစနတော၊ အညတြရူပါဤသို့ အစရှိသော
 စကားတို့ကိုဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အရူပဘဝဝိ၊ အရူပဘဝ၌လည်း၊
 ရူပံ၊ ရုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အသညာဘဝ၊ အသညာဘ
 ဝ၌၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နိရောဓသမာ
 ပန္နဿ၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ သော၊ ထိုဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို
 ဝတ္တဗ္ဗော၊ ပြန်၍ဆိုအပ်၏၊ ကိံ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အတတ်သို့ပြန်၍ဆိုအပ်သနည်း
 ဟူမူကား၊ ဗျဉ္ဇနန္တယယ၊ သဒ္ဓါ၏အရိပ်အရောင်ဖြင့်၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊
 စေပဋိဗါဟသိ၊ အကယ်၍ဝိတဏှဝါဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကတားမြစ်သည်ဖြစ်အံ့၊
 ဇေံသတိ၊ ဤသို့တားမြစ်သည်ရှိသော်၊ အာဂတိဝါတိ အာဒိဝစနတော၊
 အာဂတိဝါ ဤသို့အစရှိသောစကားကိုဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပက္ခိဒ္ဓိ
 ပဒစတုပ္ပဒါ၊ ဌက်အခြေအနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါ-အခြေလေးချောင်း
 ရှိသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဥပ္ပတိတွာပိ၊ ပျံ့၍လည်း၊ အာဂန္တန္တိဝိယ၊ လာ
 ကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ပဒသာပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း၊ ဂန္တန္တိဝိယ၊ သွားကုန်ဘိသကဲ့
 သို့၊ တံဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်သည်၊ ဥပ္ပတိတွာပိ၊ ပျံ့၍ချ၍လည်း၊ အာဂန္တန္တိ
 လာ၏၊ ပဒသာပိ၊ ခြေဖြင့်လည်း၊ ဂန္တန္တိ၊ သွား၏၊ ဂေါဝိသာလဝတ္ထိအာဒိနိ
 ဝိယစ၊ ဂေါဝိသာလမည်သောနွားအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့လည်း၊ ဝဇှတိ၊ ကြီး
 ပွား၏၊ ဣတိအဟံဒေါသော၊ ဤသို့သောအပြစ်သည်၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်ခဲ့
 ၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနေကသတေသု၊ အရာမကကုန်
 သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ယေစဘဝါ၊
 အကြင်ဘဝတို့ကိုလည်း၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်၏၊ တေ၊ ထို
 ဘဝတို့သည်၊ အရူပဘဝဿ၊ အရူပဘဝ၏၊ အဘာဝါ၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊
 နေစ၊ နှစ်ပါးသော ဘဝတို့သည်လည်း၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏၊ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ မာအဝစ၊ သင်ဝိတဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ကမဆိုလင့်၊
 ယထာဝတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်ပြဆိုအပ်ပြီးသော၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကိုသာ၊ ဓာ
 ရေဟိ၊ သင်ဝိဒဏှဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်မှတ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်
 ၏၊ ၊

တဩတိ၊ တဩဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ နေဝသညိ
 နာသညိဝါဒေသု၊ နေဝသညိ နာသညိဝါဒတို့၌၊ ဘုမ္မံ၊ သတ္တမိဝိဘတ်ရှိ
 သောပုန်တည်း၊ ဣဓာပိ၊ ဤနေဝသညိနာသညိဝါရ၌လည်း၊ ရူပီဝါတိအာဒိ

နိ၊ နှုဝါဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာသျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ အသညာသမ္ပောဟောတိ၊
အသညာသမ္ပောဟောဟူသည်ကား၊ သေသောနိသညာဘာဝေါနာမ၊
ဤသညာကင်းသည်၏အဖြစ်မည်သည်ကား၊ သမ္ပောဟဋ္ဌာနံ၊ ပြင်းစွာကွေ
ဝေခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်အမှတ်မရှိ
သောသူသည်၊ ကိဗ္ဗိတေရံတရုကိုမျှ၊ နဇာနာတိ၊ မသိတတ်၊ တံ၊ ထိုမသိ
တတ်သောသူကို၊ သော၊ ဤသူကား၊ အသညိ၊ သညာမရှိသောသူတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌသုတဝိညာတ
ဗ္ဗသင်္ခါ၊ ရမတ္တေနာတိ၊ ဒိဋ္ဌ-သုတ-ဝိညာတဗ္ဗ-သင်္ခါ၊ ရမတ္တေနဟူသည်ကား၊
ဒိဋ္ဌဝိညာတဗ္ဗမတ္တေန၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံကိုသိတတ်သော သညာ၏ဖြစ်
ခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ သုတဝိညာတဗ္ဗမတ္တေန၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါရုံ
ကိုသိတတ်သော သညာ၏ဖြစ်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ မုတဝိညာတဗ္ဗ
မတ္တေန၊ တွေ့အပ်သော-ဂန္ဓာရုံ-ရသာရုံ-ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ-ကိုသိတတ်သောသ
ညာ၏ဖြစ်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌသုတဝိညာတဗ္ဗဟူသောပုန
၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ နိဗ္ဗာနသုတ္တံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝိဇာနာတိ၊ သိတတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ ဝိညာတဗ္ဗံ၊ ဝိညာတဗ္ဗမည်၏၊ ဟိဝိတ္တာ၊ ရေမိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ ဒိဋ္ဌသုတမုတ
ဝိညာတဗ္ဗမတ္တေန၊ ရူပါရုံသဒ္ဓါရုံဂန္ဓာရုံရသာရုံဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုသိတတ်သော
သညာ၏ဖြစ်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရုံကသညာပဝတ္တိမတ္တေန၊ ပဉ္စ
ဒ္ဓါရုံရှိသောသညာ၏ဖြစ်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌ-သုတ-မုတ-ဝိညာတဗ္ဗ-သင်္ခါ၊ ရမတ္တေနဟူသောပုန၌၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သင်္ခါ၊ ရမတ္တေနာတိ၊ သင်္ခါ၊ ရမတ္တေနဟူသည်ကား၊
ဩဇ္ဇာရုံကသင်္ခါ၊ ရပဝတ္တိမတ္တေန၊ ရူပါဝရသညာအာကာသာနဗ္ဗာယတ
န-ဝိညာတဗ္ဗာယတန အာကိဉ္စညာယတန ဟုဆိုအပ်သော ရှုန့်ရင်းသော
သင်္ခါရတို့၏ဖြစ်ခြင်းအတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော
အနက်တည်း၊ ဧတဿာယတနသင်္ခာတိ၊ ဧတဿာယတနသဟူသည်
ကား၊ ဧတဿနေဝသညာနသညာယတနဿ၊ ဤနေဝသညာနာသညာ
ယတနဈာန်၏၊ ဥပသမ္ပဒန္တိ၊ ဥပသမ္ပဒ်ဟူသည်ကား၊ ပဋိလာဘံ၊ ရေခြင်း
တည်း၊ ဗျသနံဟေတန္တိ၊ ဗျသနံဟေတံဟူသည်ကား၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ သေ
သောပဋိလာဘော၊ ဤပဉ္စဒ္ဓါရုံရှိသောသညာရှုန့်ရင်းသောသမာပတ်
၌ဖြစ်သောသညာကိုရခြင်းသည်၊ ဝိနာသော၊ နေဝသညာနာသညာယတ

၃၈ ဥပရိပဏ္ဏံသံသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

နဗျာနိဇ္ဈိ ပျက်စီးခြင်း ကြောင့်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇေတံ၊ ဤပဉ္စဒ္ဒါရန္တ ဖြစ်သောသညာ ရုန့်ရင်းသော သမာပတ်၌ ဖြစ်သောသညာကို ရခြင်း သည်။ ဝုဠာနံ၊ နေဝသညာနာသညာယတန ဗျာနိမှ ထကြောင်းတည်း။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ဟိဝိတ္ထာဇေမိ၊ ချဲ့ပြီး အံ့၊ ပဉ္စဒ္ဒါရိက သညာပဝတ္တံဝါ။ ပဉ္စဒ္ဒါရန္တဖြစ်သောသညာတို့၏ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဩဇ္ဇာရိကသင်္ခါရပဝတ္တံဝါ၊ ရူပါဝစရသညာ- အာကာ သာနဉ္စာယတနသညာ-ဝိညာဏဉ္စာယတနသညာ-အာကိဉ္စညာယတန သညာဟုဆိုအပ်သော ရုန့်ရင်းသော သင်္ခါရတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ အပဝတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ ယတနဗျာနိကို၊ သမာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဝင်စားအပ်၏။ ပန၊ မျချအနက်ကိုပြုပြီးအံ့၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စဒ္ဒါရသညာ- အာကိဉ္စညာယတနအဆုံးရှိသောရုန့်ရင်းသော သညာ၏၊ ပဝတ္တေန၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ တတော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတ နဗျာနိမှ၊ ဝုဠာနံ၊ ထခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြု၏။ သင်္ခါရသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗမက္ခာယတိတိ၊ သင်္ခါ ရသမာပတ္တိ ပတ္တဗ္ဗမက္ခာယတိ ဟူသည်ကား။ ဩဇ္ဇာရိကသင်္ခါရပဝတ္တိ ယာ၊ ရုန့်ရင်းသောရူပါဝစရသညာ- အာကာသာနဉ္စာယတန-ဝိညာဏဉ္စာ ယတန-အာကိဉ္စညာယတနဟုဆိုအပ်သောသင်္ခါရတို့၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပတ္တဗ္ဗံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဗျာနိသို့ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သင်္ခါရာဝသေသသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗန္တိ၊ သင်္ခါရာဝ သေသသမာပတ္တိပတ္တဗ္ဗံဟူသည်ကား။ သင်္ခါရာနံယေဝ၊ အာကိဉ္စညာယ တနအဆုံးရှိသောသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောသင်္ခါရတို့တွင်သာလျှင်၊ အဝ သေသ၊ ကြွင်းသောသင်္ခါရတို့ကို၊ တာဝနာဝသေန၊ ပွားသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်၊ သဗ္ဗသုရမတာဝံ၊ အလုံးစုံသော သမာပတ်တို့ထက် သိမ်မွေ့ သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုရုန့်ရင်းသောရူပါဝစရသညာ- အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာ ဏဉ္စာယတန-အာကိဉ္စညာယတနသညာတို့၏၊ ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဇေတံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဗျာနိသို့၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဇ္ဈော၊ အနက်တည်း။ ဟိဝိတ္ထာဇေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဇေ ရူပေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ သင်္ခါရေသု၊ ရုန့်ရင်းသော-ရူပါဝစရ သညာ- အာကာသာ နဉ္စာယတန ဝိညာဏဉ္စာ ယတန- အာကိဉ္စညာ ယတနသညာဟု ဆိုအပ်ကုန်သော သင်္ခါရတို့သည်၊ ပဝတ္တေသု၊ ဖြစ်

ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧတံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သို့၊ ပတ္တဗ္ဗံနာမ၊ ရောက်သည်မည်သည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တယိဒန္တိပဒဿ၊ တယိဒံဟူသောပုဒ်၏၊ တံဇ္ဇဒန္တိပဒေန္တဒေါ၊ တံဇ္ဇဒံဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗောပြုအပ်၏၊ ဧတံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်သည်၊ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့သည်၊ သမာနန္တိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ သင်္ခတံ၊ သင်္ခါရတရားမည်၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနဿ၊ နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်၏၊ သင်္ခတတ္တာစ၊ သင်္ခါရတရားမည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ ဩဠာရိကံ၊ ရှုရင်း၏၊ ။

တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဥဒန္တဒပါဒေသု၊ ဥဒန္တဒဝါဒတို့၌၊ ဘုမ္မံ၊ သတ္တဖိဝိဘတ်ရှိသောပုဒ်တည်း၊ ဥဒ္ဓံပရာတိ၊ ဥဒ္ဓံပရာဟူသည်ကား၊ အနာဂတသင်္ခါရဝါဒေါ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့၏ပြောဆိုကြောင်း ဖြစ်သောအယူကို၊ ဥဒ္ဓန္တိ၊ ဥဒ္ဓံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ဖြစ်သော၊ သံသာရဝါဒံ၊ သံသရာကိုပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သောအယူကို၊ သရန္တိ၊ အောက်မေ့တတ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာသတ္တိယေဝအဘိဝဒန္တိတိ၊ အာသတ္တိယေဝအဘိဝဒန္တိဟူသည်ကား၊ လဂ္ဂနက္ခယေဝ၊ ကပ်ပြခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ အာသတ္တန္တိပိ၊ အာသတ္တံဟူ၍လည်း၊ ပါဠောပေါဋ္ဌအချို့ရှိ၏၊ တဏှံယေဝ၊ တဏှာကိုသာလျှင်၊ ဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣဝိပစ္စဘဝိဿာမာတိ၊ ဣဝိပစ္စဘဝိဿာမဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပစ္စ၊ တမလွန်လောက၌၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ရလျှင်ကုန်၏၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းတို့သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ရလျှင်ကုန်၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ရလျှင်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဣဝိပစ္စဘဝိဿာမဟူသောပါဌ၌၊ နယော၊ နည်းကို၊ နေတဗ္ဗော၊ ဆောင်၍သိအပ်၏၊ ဝါဏိဇုပမာမညေတိ၊ ဝါဏိဇုပမာမညေဟူသည်ကား၊ ဝါဏိဇုပမာပိယ၊ ကုန်သည်ဥပမာကဲ့သို့၊ ဝါဏိဇပဋိဘာဝါ ဝါဏိဇသဒိဿ၊ ကုန်သည်တို့နှင့်တူစွာ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မယှံ၊ ငါတရား၏၊ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ သက္ကာယဘယာတိ၊ သက္ကာယဘယာဟူသည်ကား၊ သက္ကာယဿ၊ ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး တရားမှ၊ ဘယာ၊ ကြောက်ကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ဟိတံပါကဉ် ကရောမိ၊ ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ ဧတ၊ ထိုထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာငါးပါး တရားမှ ကြောက်ကုန်သော

၄၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိ-ပဌမတွဲ၊

ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ မဟာရာဇ၊ ကောသလ မင်းကြီး၊ ခေါ၊စင်စစ်၊
 စက္ကာရော၊လေးဦးကုန်သော သက္ကဝါတို့သည်၊ အဘယဿ၊မကြောက်
 အပ်သည်ကို၊ ဘာယန္တိ၊ ကြောက်ကုန်၏၊ စက္ကာရော၊ လေးဦးသော
 သက္ကဝါတို့ဟူသည်၊ ကတမေ၊အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ မဟာ
 ရာဇ၊မြတ်သော မင်းကြီး၊ ခေါ၊စင်စစ်၊ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒေါ၊တိသည်၊ ပထဝီ
 မြေသည်၊ မာဓိယိ၊ကုန်ခြင်းသို့မရောက်စေသတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊
 ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဘာယာ၊ မြေကုန်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊
 ပထဝီ၊မြေကို၊ နခါဒတိ၊ငေးအောင်စေ၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊
 ခေါ၊စင်စစ်၊ကောဇ္ဇော၊ ကြိုးကြာငှက်သည်၊ ပထဝီ၊မြေသည်၊ မာဩ
 ဘိဒါ၊အောက်သို့ မလျှောကျစေသတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့နှလုံး
 သွင်း၍၊ဧကပါဒေ၊မြေတဘက်ဖြင့်၊တိဋ္ဌတိ၊ရပ်၍နေ၏၊ မဟာရာဇ၊မြတ်
 သောမင်းကြီး၊ခေါ၊စင်စစ်၊ကိကိ၊တိတွတ်ငှက်သည်၊အတ္တ၊ကောင်းကင်
 သည်၊မာဥန္တိယိ၊မပြုစေသတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊
 ဥက္ကာနာ၊ပက်လက်၊ သေတိ၊အိပ်၍နေ၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း
 ကြီး၊ခေါ၊စင်စစ်၊ဗြာဟ္မဏဓမ္မိကော၊ ဓမ္မိကမည်သောပုဏ္ဏားသည်၊ လော
 ကော၊လူမျိုးသည်၊မာဥန္တိန္ဒြိယ၊မပြတ်စေသတည်း၊ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ နဝရတိ၊ မကျင့်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊စက္ကာရော၊ လေးဦးကုန်သော၊ ဣမေ၊ဤ
 သက္ကဝါတို့သည်၊အဘယဿ၊မကြောက်အပ်သည်ကို၊ဘာယန္တိ ယထေ
 ဝ၊ကြောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ထိုအတူ၊ သက္ကာယဿ၊ထင်ရှားရှိ
 သောခန္ဓာငါးပါးတရားမှ၊ဘာယန္တိ၊ကြောက်ကုန်၏၊ သက္ကာယဿပရိဇီ
 ဂုန္နာတိ၊ သက္ကာယဿပရိဇီဂုန္နာဟူသည်ကား၊ တေဘုဗ္ဗကဓမ္မသင်္ခါ
 တံ၊ တေဘုဗ္ဗကတရားဟု ဆိုအပ်သော၊ တမေဝသက္ကာရံ၊ ထိုထင်ရှားရှိ
 သော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရား ငါးပါးအပေါင်းကိုသာလျှင်၊ ပရိဇီဂုန္နမာနာ၊
 စက်ဆုပ်ကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ သာဂဗ္ဗ၊လဗန္ဓောတိ၊သာဂဗ္ဗ၊
 လဗန္ဓောဟူသည်ကား၊ ဧဏှကော၊ ဝါးလုံးထွံတံ၌၊ ရစ္ဆံ၊ ကြိုးကို၊ ပဝေ
 သေတွာ၊သွင်း၍၊ဗန္ဓသုနခေါ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သော ခွေးသည်၊ ဧဝမိမေတိ
 ဧတ္ထ၊ဧဝမိမေဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာ ဂုစ္စမာနန
 ယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဒဠထဗ္ဗော
 ဝိယစ၊မြဲမြိုနိုင်ခံ့သောတိုင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝိလောဝိယစ၊ ခလုတ်
 တံသွင်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တေဘုဗ္ဗကဓမ္မသင်္ခါတော၊ တေဘုဗ္ဗက

တရားဟု ဆိုအပ်သော၊ သက္ကာယော၊ ခန္ဓာငါးပါးတရား အပေါင်းကို၊
 ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ သာဝိယ၊ ခွေးကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌိဂဟိကော၊ မိစ္ဆာအယူရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏။ ဒဏ္ဍကောဝိယ၊ ဝါးလုံးထွံတံကဲ့သို့၊ ဒိဋ္ဌိ၊
 မိစ္ဆာအယူကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ရုဇ္ဈာဝိယ၊ ကြိုးကဲ့သို့၊ တဏှာ၊ တဏှာ
 ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဖုတ်အပ်၏၊ ဂဒ္ဓုလေန၊ ဝါးလုံးထွံတံဖြင့်၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့ချည်၍၊
 ထန္တဝါ၊ တိုင်၌လည်းကောင်း၊ ခါးလေဝါ၊ ခလုတ်တံသင်း၌လည်းကောင်း၊
 အတ္တနောဝ၊ မိမိ၏သာလျှင်၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍
 ဂန္တု၊ သွားခြင်းငှါ၊ အသမက္ကဿ၊ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဥပနိဗန္ဓသုနုဿ၊ ဖွဲ့
 ချည်အပ်သောခွေး၏၊ အနုပရိဓာဝနံဝိယ၊ ထည့်လည်၍ပြေးသွားခြင်းကဲ့
 သို့၊ ဒိဋ္ဌိဒဏ္ဍကော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောထွံတံ၌၊ ပဝေသိတာယ၊ သွင်း
 အပ်သော၊ တဏှာရုဇ္ဈာယ၊ တဏှာတည်းဟူသောကြိုးဖြင့်၊ ဗဒ္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့
 ချည်၍၊ သက္ကာယော၊ ခန္ဓာငါးပါးတရား၌၊ ဥပနိဗန္ဓဿ၊ ဖွဲ့ချည်အပ်သော၊
 ဒိဋ္ဌိဂဟိကဿ၊ မိစ္ဆာအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အနုပရိဓာဝနံ၊ ထည့်လည်
 ၍ပြေးသွားခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣမာနေဝ ပဉ္စာယတနာနိတိ၊
 ဣမာနေဝပဉ္စာယတနာနိ ဟူသည်ကား၊ ဣမာနေဝပဉ္စကာရဏာနိ၊ ဤငါး
 ပါးသောအကြောင်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊
 ဌပေန္တေနပိ၊ ထားတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပဉ္စေဝ၊ ငါးပါး
 သောအကြောင်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဌပိတာနိ၊ ထားတော်မူအပ်ကုန်၏၊ နိဂ
 မေန္တေနပိ၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ ပဉ္စေဝ၊ ငါးပါး
 သောအကြောင်းတို့ကိုသာလျှင်၊ နိဂမိတာနိ၊ နိဂုံးအုပ်တော်မူအပ်ကုန်၏၊
 ပန၊ ထူးသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘာဇေန္တေန၊ နိဗ္ဗေသအားဖြင့်ဝေတန်တော်မူ
 သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သောအကြောင်းဟုဆို
 အပ်ကုန်သောသညီဝါဒ- အသညီဝါဒ-နေဝသညီနာသညီဝါဒ- ဥစ္ဆေဒ
 ဝါဒတို့ကို၊ ဘာဇိတာနိ၊ ဝေတန်တော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနံ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
 နိဗ္ဗာနဝါဒသည်၊ ကုဟိ၊ အဘယ်ဝါရ၌၊ ပပိဋ္ဌံ၊ ဝင်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဧကတ္တနာနတ္တဝသေန၊ ဧကတ္တဟူ
 သောပုန်-နာနတ္တဟူသောပုန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဦးသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဓေသု၊
 ပုန်တို့၌၊ ပပိဋ္ဌံ၊ ဝင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝေဉ္စ၊ ဤသို့လည်း၊ စတုစတ္တာလီသ၊ လေးဆဲ့လေးပါးကုန်သော၊ အပ
 ရန္တကပ္ပိကေ၊ အပရန္တကပ္ပိကအယူတို့ကို၊ ဒေသဝတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အဋ္ဌာရဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကေ၊

၄၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကအယူဝှိုကို၊ သန္တိဘိက္ခဝေတိအာဒိနာ၊ သန္တိဘိက္ခဝေဤ
သို့အစရှိသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဒေသေတံ၊ ပြတေသ်မူ၊ ခြင်းဌ၊ သန္တိဘိက္ခဝေတိအာ
ဒိ၊ သန္တိဘိက္ခဝေဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတေသ်မူ၊
တတ္ထ၊ ထိုသန္တိဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ်သော
အနက်ကို၊ ဇေတုမိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သောနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အတိတကောဌာသသင်္ခါတံ၊ အတိတ်အဖို့ဟုဆို
အပ်သော၊ ပုဗ္ဗန္တ၊ ရှေးအဖို့ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ကြံ၍၊ ဝိကပ္ပေတွာ၊ အထူးအား
ဖြင့်ကြံ၍၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ယူတတ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ
ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကမည်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတသ်သမဏာဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထို
ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပေါ၊ ရှေးအဖို့ကိုကြံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကမည်ကုန်၏၊ ဇေ၊
ဤအတူ၊ သေသမ္ပိ၊ ကြွင်းသော ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိအစရှိသော ဝုဒ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဖြစ်သောအပရန္တကပ္ပိကအယူ၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဟော
တေသ်မူအပ်သည်အပြားရှိသောအပရန္တာနုဒိဋ္ဌိနောဟူသောဝုဒ်ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ သဿတောအတ္တာစလောကောစာတိ၊ သဿတောအတ္တာစ
လောကောစဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိသု၊ ရူပက္ခန္ဓာ အစရှိသည်တို့တွင်၊
အညတရံ၊ တပါးပါးသောခန္ဓာကို၊ အတ္တာတိစ၊ အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊
လောကောတိစ၊ လောကဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဟေတွာ၊ ယူ၍၊ သဿ
တော၊ မြ၏၊ အမရော၊ သေခြင်းမရှိ၊ နိစ္စော၊ အခါခပ်သိမ်းဖြစ်သောအားဖြင့်
မြ၏၊ ဝေဝါ၊ မြမြိုင်ခုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဝဒန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏၊ မယာ၊
ငါသည်၊ ဝုတ္တဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏၊ သာကေ၊ သက်သေဖြစ်သော၊
ယထာကိံ ဝစနံ၊ အဘယ်သို့သောစကားကို၊ ဝဒဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အာဟ၊ ဟောတေသ်မူသနည်း၊ ရူပံအတ္တာစေဝလောကောစာတိအတ္တာနုဉ္စ
လောကဉ္စပညပေန္တိတိ၊ ရူပံအတ္တာစေဝလောကောစာတိအတ္တာနုဉ္စလော
ကဉ္စပညပေန္တိဟူ၍၊ ဝဒဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတေသ်မူ
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ရူပံ၊ ရူ
ပက္ခန္ဓာသည်၊ အတ္တာစေဝ၊ အတ္တလည်းမည်၏၊ လောကောစ၊ လောက
လည်းမည်၏၊ သဿတောစ၊ မြလည်းမြ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနုဉ္စ၊ အတ္တ
ကိုလည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ၊ လောကကို၎င်း၊ သမဏာဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်း
ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏၊ အသဿတသ်ဒိသုပိ၊ အသဿ

တာအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေဝသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊
 နယော၊နည်းကို၊ဝေဒိတဗျော၊သိအပ်၏၊စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ဧတ္ထ၊ဤပုဗ္ဗန္တ
 ကပ္ပိကအယုဒ္ဓံ၊ ပဌမဝါဒေန၊ သဿတောအတ္တာစအစရှိသောပဌမဝါဒ
 ဖြင့်၊စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊ သဿတဝါဒတို့ကို၊
 ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ ဒုတိယ
 ဝါဒေန၊အသဿတောအတ္တာစအစရှိသောဒုတိယဝါဒဖြင့်၊ သတ္ထ၊ခုနစ်
 ပါးကုန်သော၊ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့ကို၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ဝတ္ထာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊နန္တစစောဒေမိ၊စောဒနာဦးအံ၊ဧတ
 ဤသဿတဝါဒဥစ္ဆေဒဝါဒတို့သည်၊ဟေဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောပုဗ္ဗန္တ
 ကပ္ပိကဝါဒ၌၊ အာဂတာစပန၊ လာလည်းလာပြီးသည် မဟုတ်တုံလော၊
 ဧတ္ထ၊ဤအပရန္တကပ္ပိကဝါဒ၌၊ ကသ္မာ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ပန၊တဖန်၊ဘဂ
 ဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဟိတာ၊ယူတော်မူပြန်သနည်း၊ ဟေဌာ၊
 အောက်ဖြစ်သောပုဗ္ဗန္တကပ္ပိကဝါဒ၌၊ တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုဘဝ၌၊မတော၊
 သေ၏၊တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသေရာဘဝ၌သာလျှင်၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ပြတ်၏၊ဣတိ
 ဣမဿအတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဥစ္ဆေဒ
 ဝါဒါ၊ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့သည်၊ အာဂတာ၊လာကုန်၏၊ ပန၊ ထူးသည်ကိုဆို
 ဦးအံ၊ ဣဝ၊ ဤအပရန္တကပ္ပိကဝါဒ၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသလာဘီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသ
 အဘိညာဉ်ကိုရပြီးသော၊ဒိဋ္ဌိဂဟိကော၊မိစ္ဆာအယုဒ္ဓိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အတိတံ၊အတိတ်ဘဝကို၊ပဿတိ၊မြင်နိုင်၏၊ အနာဂတံ၊အနာဂတ်ဘဝ
 ကို၊နပဿတိ၊မမြင်နိုင်၊ တဿ၊ထိုအတိတ်ဘဝကိုသာမြင်၍အနာဂတ်
 ဘဝကိုမမြင်သောတိတ္ထိအား၊ဧဝံ၊ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ပုဗ္ဗန္တတော၊ရှေး
 အဖိုမှ၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဣဝေ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊ ဥန္တိဇ္ဇတိ၊ပြတ်၏၊ ဣတော၊ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ပရံ၊
 နောက်ဘဝသို့၊နဂစ္ဆတိ၊မသွား၊ ဣတိ၊ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ဟော
 တိ၊ဖြစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ဣတိဣမဿအတ္တဿ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ဒဿ
 နတ္ထံ၊ပြခြင်းငှါ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒါ၊ ဥစ္ဆေဒဝါဒတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏၊
 တတိယဝါဒေန၊ သဿတောစ အသဿတောစအတ္တာစအစရှိသော
 တတိယဝါဒဖြင့်၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧကစ္စသဿတဝါဒါ၊
 ဧကစ္စသဿတဝါဒတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထာ၊ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်၏၊ စတုတ္ထဝါဒေန၊ နေဝသဿတော နာသဿတော

၄၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အတ္တာစအစရှိသောစတုတ္ထဝါဒဖြင့်။ စတ္တာရောလေးပါးတုန်သော။ အမ
 ရာဗိက္ခေဝိကာ။ အမရာဗိက္ခေပ အယူဝှိုက်ကို။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝုတ္တာ။ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ အန္တဝါတိ။ အန္တဝါဟူသည်
 ကား။ အတ္တာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားသည်။ သပရိယန္တော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ
 အပိုင်းအခြားရှိ၏။ ပရိစ္ဆိန္နော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပိုင်းခြားအပ်၏။ ပရိဝုဋ္ဌ
 မော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှသုံး၏။ အဝဇိတကသိဏဿ၊ မပွားစေအပ်သော
 ကသိုဏ်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တံကသိဏံ၊ ထိုကသိုဏ်းကို။ အတ္တာဝိစ၊
 အတ္တဟူ၍လည်းကောင်း။ လောကောဝိစ၊ လောကဟူ၍လည်းကောင်း။
 ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတိယ
 ဝါဒေါ၊ အန္တဝါအတ္တာအစရှိသောဒုတိယဝါဒကို။ ဝဇိတကသိဏဿ၊
 ပွားစေအပ်သောကသိုဏ်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တတိယဝါဒေါ၊
 အန္တဝါစ အနန္တဝါစဟူသော တတိယဝါဒကို။ ကသိဏံ၊ ကသိုဏ်းကို။
 တိရိယံ၊ ဖိလား၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ အဝေ၊
 အောက်၌ လည်းကောင်း။ အဝဇိတ ကသိဏဿ၊ မပွားစေ အပ်သော
 ကသိုဏ်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စတုတ္ထဝါဒေါ၊ နေဝန္တဝါနာနန္တဝါ
 အတ္တာအစရှိသောစတုတ္ထဝါဒကို။ တက္ကိဝသေန၊ တက္ကိပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်း
 ဖြင့်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အနန္တ
 ရစထုက္ကံ၊ အနန္တရစတုတ္ထသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ မရှိ
 အပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ။

ဧကန္တသုခိတိ၊ ဧကန္တသုခိဟူသည်ကား။ နိရုန္တရသုခိ၊ မပြတ်သော
 ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤဒိဋ္ဌိသည်။ လာဘီ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညာဉ်
 ကိုရသည်ဖြစ်၍။ ဇာတိသရတက္ကိနံ၊ ဘဝကိုအောက်မှော်၍ ကြံဆသော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေနိဝါ
 သညာဏေန၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ဖြင့်။ ခတ္တိယာဒိကုလေ၊ မင်းအစရှိသည်
 တို့၏အမျိုး၌။ ဧကန္တသုခမေဝ၊ စင်စစ်ချမ်းသာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။
 အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဇာတိ၊ ဘဝကို။ အနုဿရန္တဿ၊ အောက်မှေသော။
 လာဘိနော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသညာဏ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့သော
 မိစ္ဆာအယူသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ၊ ဘဝကို။ သရန္တဿ၊ အောက်
 မှေသော။ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အနုဘဝတော၊

ခံစားသော၊ အတိတာသု၊ အတိတ်ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တသု၊ သုနစ်ပါးလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဇာတိသု၊ ဘဝတို့၌၊ တာမိသမေဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အနုဿရန္တဿ၊ အောက်
 မေ့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအယူသည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ တက္ကိပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြဆိုဦးအံ့၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ သုခ
 သမဂီနော၊ သုခနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တက္ကိဿ၊ တက္ကိပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိတေ
 ဝိ၊ အတိတ်ဘဝ၌လည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တက္ကနေဝ၊ ကြံဆသဖြင့်သာလျှင်၊
 ဖိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာအယူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကန္တဒုက္ခိတိ၊ ဧကန္တဒုက္ခဟူ
 သည်ကား၊ အယံ၊ ဤသို့၊ ဤသို့သည်၊ လာဘိနော၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသအဘိညာဉ်
 ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နုပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကန္တနေဝ၊ စင်စစ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
 ၌၊ ဈာနသုခေန၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်
 သည်၊ ကိဉ္စာပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကားဖြစ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ချမ်းသာ
 ခြင်းသို့ရောက်သော်လည်း၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲဖြင့်၊
 ဗုဒ္ဓဿ၊ တွေ့သော၊ ဇာတိ၊ ရှေး၌နေဘူးသောဘဝကို၊ သရန္တဿ၊ အောက်
 မေ့သော၊ တက္ကိဿေဝ၊ တက္ကိပုဂ္ဂိုလ်အားသာလျှင်၊ သံ၊ ထိုဧကန္တဒုက္ခိ
 အတ္တာစလောကောစဟူသောဒုတိယဖိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတိယာ၊
 သုံးခုမြောက်သော သုခဒုက္ခိအတ္တာစ လောကောစဟူသော တတိယဖိဋ္ဌိ
 သည်၊ ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခာနံ၊ ပြိုင်းသောသုခဒုက္ခ
 ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဗ္ဗေ
 နိဝါသဉာဏ်ကိုရည်၍ကြံဆသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ စတုတ္ထာဖိဋ္ဌိ၊ လေးခုမြောက်သော အဒုက္ခမသုခအတ္တာစလော
 ကောစ ဟူသော စတုတ္ထ ဖိဋ္ဌိသည်၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကိုရည်၍ ကြံဆသော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုဘဝ၌၊ စတုတ္ထဈာန
 ဝသေန၊ စတုတ္ထဈာန်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဒုက္ခမသုခဿ၊ ဥပေက္ခာဝေ
 နနာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ စတုတ္ထဈာန်ကမေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်ရှိသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မလောကံ၊ ဗြဟ္မထုံကို၊ အနုဿရန္တဿ၊ မပြတ်
 အောက်မေ့သော၊ လာဘိနောပိ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို ရသောပုဂ္ဂိုလ်
 အားလည်းကောင်း၊ ဇာတိ၊ ရှေး၌နေဘူးသောဘဝကို၊ သရန္တဿ၊ အောက်

မေ့သော၊ လာဘိနောပိ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
 ကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နမဇ္ဈတ္တဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောများသောဥပေက္ခာဝေဒနာ
 ရှိသော၊ အနုဿရန္တဿ၊ မပြတ်အောက်မေ့သော၊ လာဘိနောပိ၊ အဘိညာဉ်
 ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈတ္တဘူတဋ္ဌာနမေဝ၊ မိမိ၏လျှစ်
 လျှူရှုသည်၏ အဖြစ်သို့ချောက်သော ရှေး၌ဖြစ်သော အရပ်ကိုသာလျှင်၊
 အနုဿရန္တဿ၊ မပြတ်အောက်မေ့သော၊ လာဘိနောပိ၊ အဘိညာဉ်ကို
 ရသောပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ မဇ္ဈတ္တဿ၊
 လျှစ်လျှူရှုသော၊ အတိတေတပိ၊ အတိတ်ဘဝ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တက္ကေနေဝ၊ ကြံသဖြင့်သာလျှင်၊ ဂဏှန္တဿ၊
 ယူသော၊ တက္ကိနောပိ၊ တက္ကိပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ သောဒိဋ္ဌိ၊ ဤ
 အနုက္ခမသုခအတ္တာဝေ လောကောစဟူသော ဒိဋ္ဌိသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ စတ္တာရော၊
 လေးယောက်ကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊ သဿတအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ ဧကစ္စသဿတိ
 ကာ၊ ဧကစ္စသဿတအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊
 လေးယောက်ကုန်သော၊ အန္တနန္တိကာ၊ အန္တနန္တအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ အမရာပိက္ခေပိ
 ကာ၊ အမရာပိက္ခေပအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နေုန္တရံ
 ယောဂ်ကုန်သော၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နိကာ၊ အဓိစ္စသမုပ္ပန္နအယူရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသပိ၊ တကျိပ်ရှစ်ယောက်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝုဗ္ဗန္တကပ္ပိကာ၊ ဝုဗ္ဗန္တကပ္ပိကအယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊
 ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒိဋ္ဌုဒ္ဓါရံ၊ ဒိဋ္ဌိအပြားကို ထုတ်ခြင်းကို၊ ဥဒ္ဓရန္တော၊
 ထုတ်တော်မူလိုသောကြောင့်၊ တတြာဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ တတြာဘိက္ခဝေ
 ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတတြာဘိက္ခဝေ အစရှိသောပါဌ၌၊ ပစ္စတ္တံယေဝဉာ
 ဏန္တိ၊ ပစ္စတ္တံယေဝ ဉာဏ်ဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခဉာဏံ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်
 သောဉာဏ်တည်း၊ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ ပရိသုဒ္ဓံဟူသည်ကား၊ နိရုပတ္တိလေသံ၊ ငြိမ်
 ငြူးခြင်းမရှိ၊ ပရိယောဒါတန္တိ၊ ပရိယောဒါတံဟူသည်ကား၊ ပာသသရံ၊
 ပြီးပြီးပြတ်ရှိ၏၊ သဗ္ဗပဒေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏံ
 ယေဝ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ သဒ္ဓါဒယော၊ သဒ္ဓါအစရှိ
ကုန်သော၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ငါးပါးသော တရားတို့သည်။ ဗာဟိရသမယသိက္ခိ၊
ထိတ္ထိတို့၏ အမနုဉ်လည်း။ ဈာနသမိတ္တနဝသေန၊ ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
သည်။ သာသနသိယေဝ၊ သာသနာတော်၌သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ တတ္ထ၊ ထိုတကြံဘိက္ခဝေ ယေတေသမဏာဗြာဟ္မဏာ အစရှိသောပါဌ
၌၊ ဉာဏာဘာဝ မတ္တမေဝ ပရိယောဒပေန္တိတိ၊ ဉာဏာဘာဝမတ္တမေဝ၊ ပရိ
ယောဒပေန္တိ ဟူသည်ကား။ မယံ၊ ငါတို့ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣဒံ၊ ဤ
သဿတအယူကို၊ ဇာနသမိကုန်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ တတ္ထ၊ ထိုသဿ
တအယူ၌၊ ဉာဏကောဋ္ဌာသံ၊ ဉာဏ်နှင့်တူသော အဖို့ရှိသော ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ
ကို၊ ဩတာရေန္တိ ယေဝ၊ ချကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥပါဒါနမက္ခာယတိ
တိ၊ ဥပါဒါနမက္ခာယတိဟူသည်ကား။ တံဉာဏဘာဝမတ္တံ၊ ထိုဉာဏဘာဝ
မတ္တသည်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ န၊ မဟုတ်။ ဇေတံ၊ ဤဉာဏဘာဝမတ္တ
သည်။ မိစ္ဆာဒဿနံနာမ၊ ပေါက်ပြန်သော မြင်ခြင်းမည်၏။ ကသ္မာ၊ အ
တယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘဝန္တနံ၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ
သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ တံအပိ၊ ထိုဉာဏဘာဝ
မတ္တကိုလည်း။ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်။ မိစ္ဆာဒဿနံနာမ၊ ပေါက်ပြန်သော မြင်ခြင်းမည်၏။ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ အထာပိ၊ ထိုမှတပါးလည်း။
သံ၊ ထိုသဿတအယူကို၊ ဇာနနမတ္တ လက္ခဏတ္တာ၊ လိခြင်းမျှ လက္ခဏာ
ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဉာဏဘာဝ မတ္တမေဝ၊ ပညာစေတသိက်ရှေ့
သွားခြင်း အဖို့ရှိကာမျှ သည်သာလျှင်။ ယဒိပိဟောတိ၊ အကယ်၍ကား
ဖြစ်၏။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း။ တဿဒဿနဿ၊ ထို
မိစ္ဆာအယူ၏၊ အနုပါတိဝတ္ထနတောစ၊ မလွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဥပါဒါနပစ္စယတောစ၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၏ အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါနမေဝ၊ ဥပါဒါနံဟူ၍ သာလျှင်၊ အက္ခာယတိ၊ ဆို
အပ်၏။ တဒုပါတိဝတ္ထောတိ၊ တဒုပါတိ ဝတ္ထောဟူသည်ကား။ တံဒိဋ္ဌိံ၊
ထိုသဿတအယူကို၊ အတိက္ကန္တော၊ လွန်မြောက်တော်မူ၏။ ဧတ္တာဝတာ၊
ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောတကြံဘိက္ခဝေအစရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊
စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ သဿတဝါဒါ၊ သဿတအယူရှိ
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ စက္ကာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊

၄၈ ဥပရိပုံဏ္ဍာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ကေတုသတိကာ၊ ကေတုသတ အယုဂ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ အန္တနန္တိကာ၊ အန္တနန္တအယု
 ဂ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော
 အမရာပိက္ခေပိကာ၊ အမရာ ပိက္ခေပအယုဂ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဧန္တရိယောကကုန်သော၊ အဓိစ္စ သရပ္ပန္နိကာ၊ အဓိပ္ပသရပ္ပန္န
 အယုဂ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သောဇ္ဇသ၊ တကချိပ်ခြောက်
 ယောက်ကုန်သော၊ သညီဝါဒါ၊ သညီအယုဂ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက် ကုန်သော၊ အသညီဝါဒါ၊ အသညီအယုဂ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော၊ နေဝသညီ
 နာသညီဝါဒါ၊ နေဝသညီ နာသညီ အယုဂ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော၊ ဥန္တေဒဝါဒါ၊ ဥန္တေဒအယုဂ်
 သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မ
 နိဗ္ဗာနဝါဒါ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာနအယုဂ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ ဧဒါသဋ္ဌိ
 ပိ၊ ခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဒိဋ္ဌတို့ကို၊ ကထိတာ၊
 ဟောအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်၌ဤသုတ်
 အကျမ်းမဝင်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဗြဟ္မဇာလေ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ ကထိ
 တေ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤပဉ္စာယတနသုတ်ကို၊
 အကထိတမေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်မမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣဝ၊ ဤပဉ္စာယတနသုတ်၌၊
 တတော၊ ထိုဗြဟ္မဇာလသုတ်ထက်၊ အတိရေကာယ၊ လွန်သော၊ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏၊ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
 တည်း၊ ပန၊ ဤပဉ္စာယတနသုတ်၌ဗြဟ္မဇာလသုတ်အကျမ်းမဝင်သည်ကိုဆို
 ဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤပဉ္စာယတန သုတ်ကို၊ ကထိတေ၊ ဟောတော်မူအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ဗြဟ္မဇာလံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်ကို၊ ကထိတမေဝ၊ ဟောတော်
 မူအပ်သည်မမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣမာဧဒါသဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌိယော၊ ဤခြောက်ဆဲ့နှစ်ပါးသော
 ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပမုခေနေ
 ဝ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုအဦးပြုသဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣဝံ
 အတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဣဝတိက္ခဝေကေစ္စောတိ အာဒိနာ၊ ဣဝတိက္ခ
 ဝေကေစ္စော ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒေသေဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဣဝတိက္ခဝေ

ကောဇ္ဈောတိအာဒိ၊ ဣဓာဘိက္ခဝေကောဇ္ဈောဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘာဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဣဓာဘိက္ခဝေ
ကောဇ္ဈောအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂါတိ၊ ပဗ္ဗိနိဿဂ္ဂါ ဟူသည်ကား၊
ပရိစ္ဆာဒကန၊ စွန့်သဖြင့်၊ ကာမသံယောဇနာနံ အနဓိဋ္ဌာနာတိ၊ ကာမသံ
ယောဇနာနံ အနဓိဋ္ဌာနာ ဟူသည်ကား၊ ပဉ္စကာမဂုဏတဏှာနံ၊ ကာမ
ဂုဏ်ငါးပါးလျှင် အာရုံရှိသော တဏှာတို့၏၊ နိဿဋ္ဌတ္တာ၊ စွန့်အပ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝိဝေကံပီတိန္တိ၊ ပဝိဝေကံ ပီတိ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗိ
တိကဗျာနန္ဒယံ၊ ပီတိနှင့်တကွ ဖြစ်သောပဌမဗျာနံ ဒုတိယဗျာနံ နှစ်ခုတို့၏
အပေါင်းကို၊ ပီတိနိရုဇ္ဈတိတိ၊ ပီတိနိရုဇ္ဈတိ ဟူသည်ကား၊ ဗျာနနိရော
ဓေနဗျာနံ၏ချုပ်သောအားဖြင့်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်အပ်၏၊ ပန၊ နိရောဓသဘော
ကိုပြဦးအံ့၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊ ဝုပ္ပိတဿ၊ ထသောဝုပ္ပိလ်အား
နိရုဇ္ဈာနာမဗျာနံ၏ချုပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတံပါကဋ္ဌက
ရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားစွာပြဦးအံ့၊ အဒုက္ခမသုခါယ၊ အဒုက္ခမသုခ
ဖြစ်သော၊ ဝေဒနာယ၊ စတုတ္ထဗျာနံဝေဒနာ၏၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊
နိရာမိသံ၊ နိရာမိသဖြစ်သော၊ သုခံ၊ တတိယဗျာနံသုခသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
နိရာမိသသုခဿ၊ တတိယဗျာနံသုခ၏၊ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်၊ အဒုက္ခ
မသုခါ၊ အဒုက္ခမသုခဖြစ်သော၊ ဝေဒနာ၊ စတုတ္ထဗျာနံဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနိရာမိသသုခဝါရ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာဝါ
ရတို့၌၊ အယံအတ္ထော၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအနက်သည်၊ နုဟောတိယသေဝ၊
မိမိဖြစ်သကဲ့သို့သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ မယူအပ်သောအနက်မှတစ်ပါး ယူအပ်
သောအနက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ စတုတ္ထဗျာနံနိရောဓါတတိယဗျာနံဥပသမ္ပဇ္ဇဝိဟ
ရေတိတိတ္ထေ၊ စတုတ္ထဗျာနံနိရောဓါတတိယဗျာနံဥပသမ္ပဇ္ဇဝိဟရတိဟူသော
ဤပါဌ်၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အတ္ထော၊ လိုအပ်သောအနက်တည်း၊
စတုတ္ထဗျာနာ၊ စတုတ္ထဗျာနံမှ၊ ဝုပ္ပာယ၊ ထ၍၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ရ
အပ်သော၊ ဗျာနံ၊ ဗျာနံကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ တတိယဗျာနာ၊ တတိယ
ဗျာနံမှ၊ ဝုပ္ပာယ၊ ထ၍၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်ရအပ်သော၊ ဗျာနံ၊ ဗျာနံ
ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်သည်၊ ဟောတိ
ယသေဝ၊ မိမိဖြစ်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ
၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဒေါမနဿန္တိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိဒေါ
မနဿံဟူသည်ကား၊ ဟိနဗျာနပရိယာဒါနကဒေါမနဿံ၊ ဗျာနံ၏ဆုတ်
ယုတ်ခြင်းဗျာနံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုတတ်သော နိဝရဏနှင့်တကွဖြစ်သောခေါ

၀

၅၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မနုဿဝေဒနာကိုးပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သမာပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ၊
 ဂုဗ္ဗိတမိတ္တဿ၊ ထသောမိတ်၏၊ ကံဗ္ဗနိယဘာဝေါ၊ သမာပတ်သို့ရောက်
 သကဲ့သို့သမာပတ်ကိုဝင်းစားသည်၏အဖြစ်၌ခုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ကထိ
 တော၊ ဆိုအပ်၏၊ ပရိဝေကာပီတိတိ၊ ပရိဝေကာပီတိ ဟူသည်ကား၊
 သာဝေဓာနုပဿတိတိ၊ ထိုပဌမဈာန်ဒုတိယဈာန် နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌ဖြစ်
 သောပီတိသည်သာလျှင်၊ ယံဆာယာဇဟတိတိ၊ ယံဆာယာဇဟတိဟူ
 သည်ကား၊ ယံဌာနံ၊ အကြင်အရပ်ကို၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်၊ ဇဟတိ၊ စွန့်
 ၏၊ ကိံကောအဓိပ္ပါယော၊ အဘယ်သို့သော အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ယသ္မိံဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဆာယာ၊
 အရိပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုအရပ်၌၊ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိ၊ ယသ္မိံ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာတပေါ၊ နေပူသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ၊
 ထိုအရပ်၌၊ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံဂုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရာမိသံသုခန္တိ၊ နိရာမိသံသုခံဟူသည်ကား၊
 တတိယဈာန်သုခံ၊ တတိယဈာန်သုခကို၊ အဒုက္ခမသုခန္တိ၊ အဒုက္ခမသုခံ
 ဟူသည်ကား၊ စတုတ္ထဈာန်ဝေဒနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဝေဒနာကို၊ အနုပါဒါနော
 ဟမသ္မိတိ၊ အနုပါဒါနောဟမသ္မိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဂ္ဂဟမာ
 နော၊ နှိပ်အပ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယန္တိ၊ နိဗ္ဗာနသပ္ပါယံဟူ
 သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်အား၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သောအကျင့်
 ကို၊ ဥပကာရဘူတံ၊ ကျေးဇူးပြုသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအကျင့်ကို၊

နနုစစောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ မဂ္ဂဒဿနံနာမ၊ မဂ်ကို မြင်ခြင်းမည်
 သည်ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောတေဘူမကတရားတို့သည်၊ နိကန္တိ
 ယာ၊ တပ်ခြင်းတဏှာကို၊ သုက္ခပိတာယ၊ ခြောက်တတ်စေတတ်သည်
 ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိနနု၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
 ဧတံ၊ ဤအကြင်အကြင်ဆီအင်္ဂါပြီးသော သမထကိုပွားခြင်းဖြင့် ဤကိလေ
 သာတို့ကို ခွါခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်အား၊ ဥပကာရပဋိပဒါနာမ၊
 ကျေးဇူးပြုတတ်သောအကျင့်မည်သည်၊ ဧတံ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိ
 အစရှိသည်တို့၌၊ အနုပါဒိယဝသေန၊ မစွဲလမ်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဂဏ္ဍ
 ဝသေန၊ မယူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပကာရပဋိပဒါနာမ၊ နိဗ္ဗာန်အားကျေး
 ဇူးပြုတတ်သောအကျင့်မည်သည်၊ ဧတံ၊ ဖြစ်၏၊ အဘိဝဇ္ဇတိတိ၊ အဘိ
 ဝဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ အဘိမာနေန၊ ရနိုးသောအားဖြင့်၊ ဥပဝဇ္ဇတိ၊ ပြောဆို

နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်၊ ဝုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ အဋ္ဌာရသဝိဓမ္မိ၊ တဆွေ
 ပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ ဝုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိကို၊ အပ
 ခြိန္တိ၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ စတုစက္ကာရိသဝိဓမ္မိလေး
 ပါးလည်းဖြစ်သော၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိ၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိကို၊ ဥပါဒါန
 ဝတိတိ၊ ဥပါဒါနမက္ခာယတိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသ္မိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟဏဿ၊ ဗွလမ်းခြင်း၏၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယာ
 သန္တက္ကာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိအကျုံးဝင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌုပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌု
 ပါဒါနံဟူ၍၊ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သန္တိဝရပဒန္တိ၊ သန္တိ ဝရပဒံဟူသည်
 ကား၊ ဝုပသန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဥတ္တမပဒဿ၊
 မြတ်သော နိဗ္ဗာန်၏၊ ကိလေသာသန္တက္ကာ၊ ကိလေသာတို့မှ ငြိမ်းသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ သန္တိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ ဥတ္တမပဒံ၊ မြတ်
 သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သိတော်မူအပ်၏၊ ဆန္တိဗဿာယတနာနန္တိ၊
 ဆန္တိဗဿာယတနာနံ ဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ယတ္ထစက္ခုစေတ နိရုဇ္ဈတိ ရူပသညာစ နိရုဇ္ဈတိ သေသာယတနေနဝေဒိ
 တဗ္ဗာတိဇ္ဇေ၊ ယတ္ထစက္ခုစေတ နိရုဇ္ဈတိ ရူပသညာစ နိရုဇ္ဈတိ သေသာယ
 တနေနဝေဒိတဗ္ဗာဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာယတနာနံ၊
 စက္ခာယတနရူပါယတနတို့ကို၊ ပရိက္ခေပေန၊ ပယ်သောအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒေသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ စက္ခုစေတ၊
 စက္ခုသည်လည်း၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ရူပသညာစ၊ ရူပါရုံ၌ဖြစ်သောသညာ
 သည်လည်း၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ သေသာယတနေန၊ ကြွင်းသောအာယတန
 ဖြင့်၊ နိရောဓဿစ၊ အာယတနတို့၏ချုပ်ရာ၏လည်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်း
 ကား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ပန၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ အာပေါစ၊ အာပေါဓာတ်သည်
 လည်းကောင်း၊ ပထဝီစ၊ ပထဝီဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ တေဇောစ၊
 တေဇောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ငါယေ၊ နှစ်ယောဓာတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ နဂါဓတိနပတိဋ္ဌာတိ၊ မတည်း၊ အတောအသွာနိဗ္ဗာနာ၊ ဤနိဗ္ဗာန်
 မှ၊ ပရာ၊ တဏှာတို့သည်၊ နိဝတ္တန္တိ၊ ဆုတ်နုတ်ကုန်၏၊ ဇ္ဇေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊
 ဝဋ်၊ ဝဋ်တရားသည်၊ နိဝတ္တတိ၊ ဆုတ်နုတ်၏၊ ဇ္ဇေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ နာမဗ္ဗူ၊ နာမ
 သည်လည်းကောင်း၊ ရူပဗ္ဗူ၊ ရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်း
 မဲ့၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏၊ ဣတိဇ္ဇေ၊ ဤဂါထာ၌၊ သုခိ၊ ရပမို့က္ခေပေန၊ သုခိ၊ ရ
 တို့၏အစိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော မာဘာဘုတ်လေးပါးတို့ကိုပယ်သောအား

၅၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ဖြင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြေတော်မူအပ်၏။ ကုတ္တ၊
အဘယံအရပ်၌၊ အာပေါစ၊ အာပေါဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပထဝီစ၊
ပထဝီဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ တေဇောစ၊ တေဇောဓာတ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝါယောစ၊ ဝါယောဓာတ်သည်လည်းကောင်း၊ နဂါဓိနိပတိဋ္ဌာ
တိ၊ မတည်သနည်း၊ ကုတ္တ၊ အဘယံအရပ်၌၊ ဒီဃဉ္စ၊ ရှည်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ရသဉ္စ၊ တိုခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အဇာ၊ ငယ်ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ယူလံ၊ ကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသုဘံ၊ တင့်တယ်
ခြင်းမတင့်တယ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း၊ ကုတ္တ၊
အဘယံအရပ်၌၊ နာမဉ္စ၊ နာမ်သည်လည်းကောင်း၊ ရူပဉ္စ၊ ရုပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ
ပဉ္စေ၊ ထိုပြီသာနာ၌၊ ဝေယျာကရဏံ၊ အဖြေသည်၊ ဘဂဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိညာ
ဏံ၊ ထူးသောမဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဖြင့်သိအပ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ အနိဒ္ဓဿ
နံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မသိအပ်သောနိဗ္ဗာန်သည်၊ အနန္တံ၊ ဆုံးခြင်းမှကင်း
သည်ဖြစ်၍မြဲသောနိဗ္ဗာန်သည်၊ သဗ္ဗတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ပဘံ၊ ကိလေ
သာတည်းဟူသောအဓိကတိုက်မရှိသည်ဖြစ်၍ပြီးပြီးပြတ်သောအရောင်
ရှိ၏၊ ဣတိဇ္ဇေ၊ ဤပါဠိရပ်၌၊ သင်္ခါရပုဂ္ဂိုလ်တွေပေ၊ သင်္ခါရကိုပယ်သောအား
ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿိတံ၊ ပြေတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဤပညာယတနသုတ်
၌ဟောတော်မူသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤပညာယတနသုတ်၌၊
ဆအာယတနေနပုဂ္ဂိုလ်တွေပေ၊ ခြောက်ပါးသောအာယတနကိုပယ်သော
အားဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဿိတံ၊
ပြေတော်မူအပ်၏၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အညတ္ထ၊ တစ်ပါးသောသုတ်တို့၌၊ အနုပါ
ဒါဝိမောက္ခောတိပဓေန၊ အနုပါဒါဝိမောက္ခောဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန
မေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿိတံ၊
ပြေတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ဤပညာယတနသုတ်၌ ဟောတော်မူသည်ကိုဆိုဦး
အံ့၊ ဣမ၊ ဤပညာယတနသုတ်၌၊ အနုပါဒါဝိမောက္ခောတိပဓေန၊ အနုပါဒါ
ဝိမောက္ခောဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ အရဟတ္တဖလသမာပတ္တိ၊ အရဟတ္တဖလ
သမာပတ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿိတံ၊ ပြေတော်မူအပ်
၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောအရာ
တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ပညာယ
တနသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဣတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပညာယ
တနသုတ္တံ၊ ပညာယတနသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၃-ကိန္နိသုတ်၊

၅၃

၁-ဒေဝပုပ္ဖဝဂ်-၃-ကိန္နိသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသေဝံ သုတ်သညံ။ ကိန္နိသုတ္တံ၊
 ကိန္နိသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုကိန္နိသုတ်၌၊ ပိသိနာရာယန္တိ၊ ပိသိနာရာယံ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကေ၊ ဤသို့ပိသိနာရာယဟူ၍အမည်ရှိသော၊ မဏ္ဍ
 လပဒေသေ၊ မဏ္ဍလအရပ်၌၊ ဗလိဟရဇောတိ၊ ဗလိဟရဇော ဟူသည်
 ကား၊ တသ္မိံ ဝနသဇ္ဈော၊ ထိုတောအရပ်၌၊ ဘူတာနံ၊ ဘုတ်တို့အား၊ ဗလိံ၊
 ပူဇော်သက္ကာကို၊ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော
 ဝနသဇ္ဈော၊ ထိုတောအရပ်ကို၊ ဗလိဟရဇာန္တိ၊ ဗလိဟရဇာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ စိဝရဟေတူတိ၊ စိဝရဟေတု ဟူသည်ကား၊ စိဝ
 ရဟေတု၊ သင်္ကန်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊
 ပစ္စာသိသမာနော၊ တောင့်တသည်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
 ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိဘဝါဘဝဟေတူတိ၊ ဣတိဘဝါဘဝ
 ဟေတုဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒေသနာမယံ၊ တရားဒေသနာတော်ဖြင့်
 ပြီးသော၊ ဣမံပုညကိရိယဝတ္ထု၊ ဤပုညကိရိယဝတ္ထုကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍၊
 တသ္မိံ တသ္မိံ ဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ မောဒိဿာမိ၊ ငါမွေ့
 လျော်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဘဝဝံ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုပ္ပာကံ၊
 သင်ချစ်သားတို့အား၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတံကံ၊
 ဖြစ်လေသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပစ္စာ
 ရောသတိပဋ္ဌာနာတိအာဒေသော၊ ပစ္စာရောသတိပဋ္ဌာနာဤသို့အစရှိသော
 ပုဒ်တို့ကို၊ လောကီယံလောကုတ္တရာဝံ၊ လောကီ လောကုတ္တရာသာလျှင်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တတိံ သံသုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယံဓမ္မံ၊
 ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တတ္ထာတိ၊ တတ္ထဟူသည်ကား၊ သတ္တတ္တိံ သာ
 ယ၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါးသော၊ တောသုဓမ္မေသု၊ ထိုဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊ သိ
 ပုသုတိ၊ သိယံသုဟူသည်ကား၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ အဘိဓမ္မေတိ၊
 အဘိဓမ္မဟူသည်ကား၊ ပိသိဋ္ဌေ၊ ထူးသော၊ ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား၌၊
 ဣမေသုသတ္တတိံ သ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေသု၊ ဤသုံးဆဲ့ခုနစ်ပါး ကုန်သော
 ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်
 တည်း၊ တဩပေပိဇ္ဇဒမ္ပိ၊ တဩပေဟူသောဤပါဌ်သည်လည်း၊ ဗောဓိ

ပက္ခိယဓမ္မသွဝ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌သာလျှင်၊ ဘုရား၊ သတ္တဝီဝိဘတ်
 ရှိသောဝုဒ်တည်း။ အတ္တတောစေဝနာနိဿယတောစေဝနာ၊ အတ္တတော
 စေဝနာနိဿယတောစေဝနာဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ မိနာဝုတ္တ
 မာနနယန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကာ
 ယောစ၊ ကာယသည်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ဝေဒနာစ၊
 ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာသည်လည်း၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ နာနံ၊
 ထူးခြားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်၊ ဝုဒ္ဓိသညံကိုဆိုပြီးအံ့၊ သ
 တိပဋ္ဌာနာတိ၊ သတိပဋ္ဌာနာဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဣတ္ထိလိင်အားဖြင့်ဆိုအပ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဗုဒ္ဓနတော၊ သဒ္ဓါအားဖြင့်၊ နာနံနာမ၊ ထူးခြားသည်မည်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒိမိနာပိတိ၊ တဒိမိနာပိဟူသည်ကား၊ တံအတ္တံ၊ ထိုအနက်ကို၊
 တုဗ္ဗေ၊ သင်တို့သည်၊ ဣမိနာပိကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းဖြင့်လည်း၊ ဇာ
 နာထ၊ သိကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တည၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနည၊
 သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊ သမာနေတွာ၊ သုတ်တပါးမှဆောင်၍၊ အတ္တသမာ၊
 အနက်၏လည်း၊ အညထာ၊ ဟုတ်မှန်သော အနက်မှတပါးသော-မဟုတ်မှ
 မှန်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂဟိတဘာဝေါ၊ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ ဒသေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓနသမာ၊
 သဒ္ဓါ၏လည်း၊ မိစ္ဆာရောပိတ ဘာဝေါ၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့်တင်
 အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့က၊ ဒသေတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏၊
 ယောဓမ္မောယောဝိနယောတိဗ္ဗော၊ ယောဓမ္မောယောဝိနယောဟူသောဤ
 ပါဌ၌၊ အတ္တည၊ အနက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓနည၊ သဒ္ဓါကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိညာပနကာရဏမေဝ၊ သိစေတတ်သောအကြောင်းသည်သာလျှင်၊ ဓမ္မော
 စ၊ ဓမ္မလည်းမည်၏၊ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းလည်းမည်၏၊ အတ္တတောဟိခေါ
 သမေတိတိ၊ အတ္တတောဟိခေါသမေတိဟူသည်ကား၊ သတိယေဝံ၊ သ
 တိသည်သာလျှင်၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကပက္ခိ
 ကေဟိ၊ တဖက်သောအဖို့၌ တည်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဂဟိတာ၊
 ယူအပ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓနတောနာနိဿယ၊ ဗုဒ္ဓနတောနာနိဿယဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊
 သက်သက်၊ ဗုဒ္ဓနမေဝ၊ သဒ္ဓါကိုသာလျှင်၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သတိပဋ္ဌာနော
 သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သတိ
 ပဋ္ဌာနော၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ မိစ္ဆာရောပေထ၊
 ဖောက်ပြန်သောအားဖြင့် ထင်ကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တကံခေါတိ၊ အပ္ပမတ္တကံခေါ

၂၃

ဟူသည်ကား၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ပါဠိသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်၊ အပ္ပမတ္တကံနာမ၊ အနည်းငယ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပရိတ္တမတ္တံ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ ခနိတံ၊ ခနိတအက္ခရာကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရောဂိတေဝိ၊ တင်အပ်သော်လည်း၊ နိဗ္ဗုတိ၊ ကိလေသာတို့၏၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပမတ္တကံနာမ၊ အနည်းငယ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊

တဩ၊ ထိုသိထိလ အက္ခရာကို-ခနိတပြု၍ ရွတ်ဆိုရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရိပိတ္တာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့၊ ဝိဇယာရာမဝိဟာရဝါတိ၊ ဝိဇယာရုံကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေလေ့ ရှိသော၊ ဇေကာ၊ တဦးသော၊ ဝိဏာသဝတ္ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ဇိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ သုတ္တံ၊ ပါဠိကို၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေန္တောပြောဟော သည်ရှိသော်၊ သမုဒ္ဓေါ သမုဒ္ဓေါတိ ဘိက္ခဝေ အသုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော ဘာသတိတိ၊ သမုဒ္ဓေါ သမုဒ္ဓေါတိ ဘိက္ခဝေ အသုတဝါ ပုထုဇ္ဇနော ဘာသတိဟူ၍၊ ခနိတံ၊ သိထိလ အက္ခရာကိုခနိတကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ ဇေကာ၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း ယူသော တပည့်သည်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ သမုဒ္ဓေါနာမ၊ အခနိတ အက္ခရာနှင့်-သမုဒ္ဓမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သမုဒ္ဓေါတိ၊ သမုဒ္ဓဟူ၍၊ ဂတ္တေဝိ၊ ခနိတအားဖြင့် ဆိုအပ်သော်လည်း၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ လောဏာသာဂရမေဝ၊ သားငံ သမုဒ္ဓရာကိုသာလျှင်၊ ဇာနာမ၊ သိကုန်၏၊ တုမ္ပေပန၊ သင်တို့မှာမူကား၊ အတ္ထဝေသကာ၊ အနက်ကိုရှာတတ်ကုန်သည်၊ နောဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဗျဉ္ဇနဝေသကာ၊ သဒ္ဓါကိုရှာတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂစ္ဆိယ၊ သွားကုန်လော၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝုန်ကျောင်းတိုက်၌၊ ပဂုဏဗျဉ္ဇနာနံ၊ လေ့လာအပ်သောသဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါကို၊ သောဓာပေထ၊ သုတ်သင်စေကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အကထေတွာဝ၊ မပြောကြားဘဲသာလျှင်၊ ဥဗ္ဗဟိ၊ ထ၍သွား၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာမထေရ်သည်၊ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဖို့၌၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝုန်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဘေရိ၊ စည်ကြီးကို၊ ပဟရာပေတွာ၊ တီးခတ်စေ၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းအပေါင်းအား၊ စတုဿ၊ လေးပါးကုန်သော၊ မဂ္ဂေသု၊ မဂ်တို့၌၊ ပဉ္စံ၊

၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ပြဿနာကိုကထေတွာဝ၊ ပြောဟော၍ သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်
ပြတော်မူလေ၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ္တန်ပါဠိသို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗျဉ္ဇ
နံ၊ သဒ္ဓါသည်၊ အပ္ပမတ္တကံနာမ၊ အနည်းငယ်မျှမည်သည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်၏။
ပန၊ အလေးမပြုသည်မှတစ်ပါး အလေးပြုသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိနယံ၊ ဝိနည်း
ဝိဇ္ဇကတ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဓါသည်၊ အပ္ပမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်
မျှသည်၊ နောဟောသတိ၊ မဖြစ်၊ သာမဏေပဗ္ဗဇ္ဇာဝိ၊ သာမဏေဟုဆိုအပ်
သောရဟန်း၊ အဖြစ်သည်လည်း၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံမှ၊ သုဒ္ဓိတော၊ စင်
ကြယ်သောအားဖြင့်၊ ဥပသမ္ပဒါဒိကမ္မာနိဝိ၊ ဥပသမ္ပဒ အစရှိသောကံတို့
သည်လည်း၊ သိတိလဒါဒိနံ၊ သိတိလအစရှိသည်တို့ကို၊ ဓနိတာဒိကရဏ
မက္ခေနေဝ၊ ဓနိတအစရှိသည်ကို ပြုကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ ကုပ္ပန္တိ၊ ပျက်ကုန်
၏၊ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဝ၊ ဤကိန္တိ၊ သုတ်၌၊ သုတ္တန္တံ၊ ဗျဉ္ဇနံ၊ သုတ္တန်
၌လာသောသဒ္ဓါကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧတံ၊ ဤအပ္ပမတ္တကံခေါ်ပနေတံအစ
ရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စတုတ္ထဝါဒေ၊ စတုတ္ထဝါဒ၌၊ ဝိဝါ
ဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း၊
ပညာယ၊ အသိပညာဖြင့်၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ သတိယေဝ၊ သတိသည်သာလျှင်၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိ
ပဋ္ဌာန်မည်၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ အယံ၊ ဤသုတ်မှာ မူကား၊ ကာယော၊
ကာယသည်၊ သတိပဋ္ဌာနံ၊ သတိပဋ္ဌာန်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊
ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော သူတို့အား၊ ပညာ၊ အသိပညာ
သည်၊ ဟောသတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗျဉ္ဇနေပိ၊ သဒ္ဓါ၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်း
ကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နစောဒနာယဝေဒိ
တဗ္ဗန္တိ၊ နစောဒနာယစောဒိတဗ္ဗဟူသည်ကား၊ စောဒနတ္ထာယ၊ စောဒနာ
ခြင်းငှါ၊ နဝေဂါယိတဗ္ဗံ၊ အဆောတလျှင် မစောဒနာအပ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အ
ကြင်ကြောင့်၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့သော၊ ဂုဂ္ဂလော၊ ဂုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုလ္လာဓေ၊
နဖူးပြင်၌၊ သာသပ မတ္တာ၊ ရန်ညှင်းစေ၊ မျှလောက်သော၊ ဝိဇ္ဇကာ၊ ထွက်
မြင်းနာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တော၊ ရဟန်းကောင်းတို့ကဆိုအပ်
သည်ရှိသော်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ နုလ္လာဓေ၊ နဖူးပြင်၌၊ သာသပ မတ္တံ၊ ရန်ညှင်းစေ၊
မျှလောက်သော၊ ဝိဇ္ဇကံ၊ ထွက်မြင်းနာကို၊ ပဿသိ၊ သင်မြင်သိ၏၊ အတ္တ
နေ၊ မိမိ၏၊ နုလ္လာဓေ၊ နဖူးပြင်၌၊ တာလပက္ကမတ္တံ၊ ထန်းသီးမှည့်ပမာဏ
ရှိသော၊ မဟာဝဏံ၊ အမာကြီးကို၊ နုပဿသိ၊ သင်မြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

ဝံဒတိ၊ ဗရိဗရေဆိုတတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝေဂါယိတဗ္ဗံ၊ အဆောတ
လျှင်မစောဒနာအပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုသို့အဆောတလျှင်မစောဒနာအပ်သည်၏၊
အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗုဂ္ဂလော၊ ဗုဂ္ဂိလ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗော၊ ရူးဝမ်းဆင်ခြင်အပ်
၏၊ ။

အဒဠ္ဍဒိဗ္ဗိတိ၊ အဒဠ္ဍဒိဗ္ဗိ ဟူသည်ကား၊ အနာဒါနဒိဗ္ဗိ၊ မြဲမြံစွာယူ
ခြင်းမရှိသောဒိဗ္ဗိသည်၊ သံသုမာရံ၊ မိကျောင်းကို၊ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌၊ ပက္ခိ
ပေန္တောဝိယ၊ ထည့်သွင်းဘိသကဲ့သို့၊ ဒဠ္ဍံ၊ မြဲမြံစွာ၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ မယူ၊
ဥပဿာတော၊ သူတပါးအား ပြစ်မှား တတ်သောသူသည်၊ ဓဏ္ဍာဘာ
ဝေနေကိယန္တတံ ကြမ်းတမ်းခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဝဏဗသ္မိတဿ၊
အမာကို ခတ်သောသူအား၊ ဒုက္ခပုတ္တိဝိယ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကဲ့သို့၊
ဒုက္ခပုတ္တိ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဟေတိ၊ ဖြစ်၏၊ သုပ္ပုနိနိဿဂ္ဂိတိ
သုပ္ပုနိနိဿဂ္ဂိဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကိံနာမ၊ အဘယ်မည်သော
အာပတ်သို့၊ အာပန္နော၊ ရောက်သနည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အာပန္နော၊
အာပတ်သင့်သနည်း၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊
တံ၊ သင်သည်၊ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော
ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည်၊ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း၊
ဧကံ၊ တကြိမ်လည်း၊ ကောင်း၊ ဧဝေါ၊ နှစ်ကြိမ်တို့လည်း၊ ကောင်း၊ ဝတ္တာ
ဝိ၊ ဆို၍လည်း၊ ဝိဿန္တိဿတိ၊ စွန့်လွှဲ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အသုကံနာ
မ၊ ဤမည်သောအာပတ်သို့၊ အသုက နိဝသေနာမ၊ ဤအမည်ရှိသောနေ၌၊
အာပန္နတ္ထ၊ ရောက်ပြီ၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ အနုဿရထ၊ အောက်မေ့တော်
မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ သမိတ္တာ၊ အောက်မေ့မိ၍၊ တာဝ
ဒေဝ၊ ထိုအောက်မေ့သော အခါ၌ပင်လျှင်၊ ဝိဿန္တိဿတိ၊ စွန့်လွှဲ၊
ဝိဟေဿတိ၊ ဝိဟေဿဟူသည်ကား၊ ဗာဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ အတ္တဉ္စ၊
အကျိုးကိုလည်း၊ ကောင်း၊ ကာရဏဉ္စ၊ အကြောင်းကိုလည်း၊ ကောင်း၊ အာ
ဟရန္တဿ၊ ဆောင်ရသော၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ကာယမိတ္တကိလမထော၊ ကိုယ်
စိတ်၏ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လေတ္တံ့၊ သက္ကောမိတိပဒဿ၊
သက္ကောမိဟူသောပုဒ်၏၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌက
ထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ဝုတ္တ
လော၊ အမျက်မထွက်တတ်သောဗုဂ္ဂိလ်သည်၊ ဩကာသံ၊ စောဒနာခြင်း
၏အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အာပတ္တိံ၊ အာပတ်
သို့၊ အာပန္နတ္ထ၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ စောဒကဆရာကဆိုအပ်

သညှိရှိသော်၊ ကဒါ၊ အဘယံ အခါ၌၊ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်သနည်း
 ကိသ္ဗိ၊ ဝတ္ထုသ္ဗိ၊ အဘယံ ဝတ္ထု၊ ကြောင့်၊ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်သနည်း
 ဣတိ၊ ဤသ္ဗိ၊ ဝတွာ၊ ပြောဆိုသောကြောင့်၊ အသုကဒိဝသေ၊ ဤမည်သော
 နေ၌၊ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်၏၊ အသုကသ္ဗိ၊ ဤမည်သော၊ ဝတ္ထုသ္ဗိ
 ဝတ္ထု၊ ကြောင့်၊ အာပန္နော၊ အာပတ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသ္ဗိ၊ ဝတ္ထု၊ စောဒ
 ကဆရာကဆိုအပ်သညှိရှိသော်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ နသရာမိ၊ မအောက်
 မေ့မိ၊ ဣတိ၊ ဤသ္ဗိ၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်း၊ သရထ၊ အောက်မေ့တော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊
 ဤသ္ဗိ၊ ဗဟုလံ၊ များစွာ၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သာရိတော၊ အောက်မေ့စေအပ်ရှိ
 သော်၊ သရိတွာဝ၊ အောက်မေ့စေ၍သာလျှင်၊ ဝိဿန္တေတိ၊ စွန့်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ သက္ကောမိတိ၊ သက္ကောမိဟူ၍၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 အာဟ၊ ပောတော်မူ၏၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်း
 သောသက္ကောမိဟူသောပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဥပေက္ခာနာတိမညိတဗ္ဗာတိ၊ ဥပေက္ခာနာတိမညိတဗ္ဗာ ဟူသည်
 ကား၊ ဥပေက္ခာ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းကို၊ နအတိက္ကမိ တဗ္ဗော၊ မလွန်အပ်၊
 ကတ္တဗ္ဗာ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းကိုပြုအပ်၏၊ ဇနေတဗ္ဗာ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းကိုဖြစ်
 စေအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ ယော၊ အကြင်စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 ပုဂ္ဂလံ၊ စုတိဒကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဌိတကံယေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊ ပဿာဝံ၊
 ကျင်ငယ်ကို၊ ကရောန္တံ၊ ပြုသည်ကို၊ ဒိသ္မာဝိ၊ မြင်၍လည်း၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်၊ နိသိဒိတဗ္ဗံနု၊ ထိုင်အပ်သည်မဟုတ်တုံလော၊ ဣတိ၊ ဤသ္ဗိ၊ ဝဒတိ၊
 ဆို၏၊ သော၊ ထိုစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပေက္ခံ၊ လျစ်လျူ ရှုခြင်းကို၊ အတိ
 မညတိနာမ၊ လွန်သည်မည်၏။ ။

ဝစိသံဟရေတိ၊ ဝစိသံဟရေဟူသည်ကား၊ ဝစနသဉ္စာရော၊ စကား
 ၏ကူးသန်းသွားလာခြင်းတည်း၊ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့က၊ ကထိတံ၊ ပြော
 ဆိုအပ်သောစကားကို၊ အမူသံ၊ ဤအမည်ရှိသောရဟန်းတို့၏၊ အန္တရံ၊
 အတွင်းသို့၊ ပဝေသယျ၊ သွင်းရာ၏၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ကို၊ ဣမေဟိ၊ ဤရဟန်း
 တို့က၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ၊ ဤမည်သောစကားကိုလည်း၊ ဝတ္ထော၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသ္ဗိ၊ အမူဟိ၊ ဤမည်ဤမည်သောရဟန်းတို့က၊ ကထိတံ၊ ပြောဆို
 အပ်သောစကားကို၊ ဣမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏၊ အန္တရံ၊ အတွင်းသို့၊ ပဝေ
 သယျ၊ သွင်းရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

၀၀၀

ဒိဋ္ဌိပလာသောတိ အာဒိတိ၊ ဒိဋ္ဌိပလာသော ဤသို့အစရှိသော ဝုဒ္ဓိတို့ဖြင့်၊
 စိတ္တဿ၊စိတ်၏။ အနာရာဓနိယမဘာဝေါ၊ မနှစ်သက်သည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဘဂဝတု၊မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထိတော၊ဟောတော်မူအပ်၏။ တံဇာ
 နမာနောသမာနောဂရဟေယျာတိ၊ တံဇာနမာနော သမာနောဂရဟေယျ
 ဟူသည်ကား၊ တံ၊ ထိုချောပစ်ရုံးတိုက်ခြင်းကို၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဇာနမာနော၊ သိတော်မူသည်၊ သမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အမှေ
 ငါတို့ကို၊ နိဇ္ဈေယျ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မူရာ၏၊ ဇေတံပနာရသောဓမ္မန္တိ၊ ဇေတံပနာရ
 သောဓမ္မံဟူသည်ကား၊ ဇေတံကလဟာဘဏ္ဍနဓမ္မံ၊ ဤခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း-ငြင်း
 ခုံခြင်းသဘောကို၊ တဉ္စေတိ၊ တဉ္စေဟူသည်ကား၊ ပညတ္တကာရကံ၊ ပညတ်
 ခြင်းကိုပြုတတ်သော၊ တံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဇေတံဗျာကရေယျာတိ၊ ဇေ
 ဗျာကရေယျဟူသည်ကား၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဇေတေ၊ ဤခိုက်ရန်ငြင်းခုံကြ
 သောရဟန်းတို့ကို၊ သုဒ္ဓန္တေ၊ စင်ကြယ်သော သဘော၌၊ ပတိဋ္ဌာမိတာ၊
 တည်စေအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝတ္ထာ၊ ပတ္တာ၍ မပြောမူ၍၊ ယေနကာ
 ရဏေန၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သောအကြောင်းသဘောဖြင့်၊ ပညတ္တိ၊ ပညတ်
 တော်မူခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုဟုတ်မှန်သော
 သဘောကိုသာလျှင်၊ ဒဿန္တေ၊ ပြသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇေ၊ ဤသို့၊
 ဗျာကရေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ တာယံဓမ္မံသုတွာတိဇ္ဈေ၊ တာယံဓမ္မံသုတွာ
 ဟူသောဤပါဌ၌၊ သမာဒိနိဝိဇ္ဇေန၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ ဓမ္မောတိ
 ပဗ္ဇေန၊ ဓမ္မောဟူသောပါဌဖြင့်၊ သာရဏီယဓမ္မော၊ မပြတ်အောက်မေ့ဇာတ်
 သောတရားကို၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ နေဝတ္ထာနန္တိ အာဒိသု၊
 နေဝတ္ထာနံ ဤသို့အစရှိသောပါဌ်ချပ်တို့၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်ကို၊ မယာ၊
 ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဗြဟ္မလောကပ္ပမာဏော၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သေသောအဂ္ဂိ၊ ဤအဓိကရုဏ်းတည်းဟူ
 သောမီးသည်၊ ဥဋ္ဌာသိ၊ ထ၏၊ မယာ၊ ငါကို၊ အညတြ၊ ကြည်၍၊ ဇေ၊ ဤ
 အဓိကရုဏ်းတည်းဟူသောမီးကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ နိဗ္ဗာပေတုံ၊
 ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်လေအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တေ၊
 ပြောဆိုသောသူသည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသေတိနာမ၊ ခြီးမြှောက်
 သည်မည်၏၊ ဧတ္တကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ ဝိဝရန္တိ၊
 ဟည်လည် သွားလာကုန်၏၊ ဩကာသော၊ အဓိကရုဏ်း၏ ငြိမ်းခြင်း၏
 အခွင့်ကို၊ လဒ္ဓု၊ ရခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဧကောပိ၊ တယောက်
 သည်လည်း၊ ဧတ္တကမတ္တံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသောအဓိကရုဏ်းတည်း

ဟူသောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမက္ခောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသောသူသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝဇ္ဇတိနာမ၊ ရှုတ်ချ၍ပြောဆိုသည်မည်၏။ တဒုတယံ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသော၊ တေဇိ၊ ဤမိမိကိုယ်ကိုယ်ပြီးမြောက်ခြင်း သူတပါးကိုကဲ့ရဲ့ ခြင်းကိုလည်း။ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပန၊ နေ ဝတ္တာနုက္ကံသေဟိနပရံ ဝဇ္ဇတိဟူ သောပုဒ်၏အဖွင့်မှတစ်ပါး-ဓမ္မဿစာနုဓမ္မဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မဿစာနုဓမ္မဟူသောပုဒ်၌၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား ၏၊ ဗျာကရဏံ၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားတော်သည်။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည် ၏။ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုအဓိကရုဏ်းကို ဖြေဖျောက်သော ရဟန်းတို့၏၊ ပညတ္တိကာရဏံ၊ ပညတ်ခြင်းအကြောင်းသည်။ အနုဓမ္မော၊ အနုဓမ္မမည် ၏။ တဒေဝ၊ ထိုဟောတော်မူသောတရား-ထိုဟောတော်မူသော တရား အားလျော်သောအကြောင်းကိုသာလျှင်၊ ဗျာကရောတိနာမ၊ ပြောဆိုသည် မည်၏။ နစကောပိသဟဓမ္မိကောတိ၊ နစကောပိသဟဓမ္မိကောဟူသည် ကား။ အဿဘိက္ခုနော၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် ကျင့်သောထိုရဟန်း အား၊ အညောစ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကောပိ၊ တစုံတခုသော၊ သဟေ တုကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွ၊ ပရေဟိ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ဝုတ္တော၊ ပြော ဆိုအပ်သော၊ ဝါဒေါဝါ၊ ရှေးဦးစွာစွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုဝါ ဒေါဝါ၊ နောက်စွပ်စွဲခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂရဟိတဗ္ဗတာဝံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ် သည်၏အဖြစ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တောနာမ၊ ရောက်သောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောပါဠိ ရပ်၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ကိန္တိ သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ကိန္တိသုတ္တံ၊ ကိန္တိသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၄-သာမဂါမသုတ်။

ဇေံမေသုတန္တိ၊ ဇေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ သာမဂါမသုတ္တံ၊ သာမဂါမသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသာမဂါမသုတ်၌၊ သာမဂါမေတိ၊ သာမ ဂါမေဟူသည်ကား။ သာမာကာနံ၊ ကျိပ်ပင်တို့၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ ဗျားသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့၊ လဒ္ဓနာမေ၊ သာမာကာဟူ၍ရအပ်သောအမည် ရှိသော၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ အရုနာကာလံကတောတိ၊ အရုနာကာလံကတောဟူ

သညကား၊ သမ္ပတိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊
 နွေဋ္ဌကဇာတာတိ၊ နွေဋ္ဌကဇာတာဟူသည်ကား၊ နွေဘာဂဇာတာ၊ နှစ်ပါး
 သောအဖိုဖြင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဗုဗ္ဗဘာဂကလဟော၊ ရှေးအဖို၌ ဖြစ်သောငြင်း
 ခုံခြင်းသည်၊ ဘဏ္ဍနံ၊ ဘဏ္ဍနမည်၏၊ ဒဏ္ဍာဒါနာဒိဝသေနစ၊ ဒုတ်ထွံတံ
 ကိုကိုင်ခြင်း-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍတ္တိ
 ဝိတိက္ကမဝသေနစ၊ ပညတ်ကိုလွန်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဝဗ္ဗိတံ၊ ကြိုးပွားသောတံ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ကလဟော၊ ကလဟမည်၏၊
 နတ္တံဣမံဓမ္မဝိနယံအာဇာနာသိတိအာဒိကံ၊ နတ္တံဣမံဓမ္မဝိနယံ အာဇာနာသိ
 ဤသို့အစရှိသော၊ ဝိရုဒ္ဓဝစနံ၊ ဆန့်ကျင်သောစကားသည်၊ ဝိဝါဒေါ၊ ဝိဝါ
 ဒမည်၏၊ ဝိတုဒန္တဘိ၊ ဝိတုဒန္တဟူသည်ကား၊ ဝိတုဒန္တ၊ ဒုတ်ထွံထိုး
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဟိတံမေတိ၊ သဟိတံမေဟူသည်ကား၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝစ
 နံ၊ စကားသည်၊ အတ္တသဗ္ဗိတံ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်၏၊ အမိမိဏ္ဍိတေဝိပရာ
 ဝတ္တန္တိ၊ အမိမိဏ္ဍိတေဝိပရာဝတ္တံဟူသည်ကား၊ တဝ၊ သင်၏၊ ပံအမိမိဏ္ဍိ
 အကြင်မပြတ်လေ့ကျက်အပ်သောအယူသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရကာလ
 သေဝနာသေန၊ ကြာမြင့်စွာရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ယံပဂုဏံဝါ၊ အကြင်
 လေ့လာအပ်သောအယူသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအယူ
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝါဒံ၊ အယူသို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊ နဝတ္တံ၊ ဆုတ်နစ်၏၊ အာ
 ရောပိတော တေဝါဒေါတိ၊ အာရောပိတော တေဝါဒေါ ဟူသည်ကား၊
 တုယံ၊ သင်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဒေါသော၊ အပြစ်ကို၊ အာ
 ရောပိတော၊ တင်အပ်၏၊ စရဝါဒပ္ပမောက္ခာယာတိ၊ စရဝါဒပ္ပမောက္ခာယ
 ဟူသည်ကား၊ ဘတ္တပုဋ်၊ ထမင်းထုပ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ တံတံ၊ ထိုထိုမြို့
 ရွာသို့၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ဝါဒပ္ပမောက္ခာယ၊ ငါ၏အယူမှလွတ်
 ခြင်းငှါ၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ပရိယေသမာနော၊ ဆရာကိုရှာသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ စရ၊ သွားလေလော၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌဟိဝါတိ၊ နိဗ္ဗေဋ္ဌဟိဝါဟူသည်ကား၊ အထ၊
 ထိုသို့ဆရာကိုမရှာလိုသည်ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ အာရောပိတဝါဒ
 တော၊ တင်အပ်သောအပြစ်မှ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ မောစေဟိ၊ ယခုပင်
 ငွေတံစေလော၊ သစေပဟောသိတိ၊ သစေပဟောသိဟူသည်ကား၊ သစေ
 သက္ကောတိ၊ အကပတ်၍စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်ဦးအံ့၊ ဝဇောယေဝါတိ၊ ဝဇောယေ
 ဝဟူသည်ကား၊ မရဏမေဝ၊ အချင်းချင်းသတ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 သေသည်သာလျှင်တည်း၊ နာဓုပုတ္တိယေသုတိ၊ နာဓုပုတ္တိယေသုဟူသည်
 ကား၊ နာဓုပုတ္တိသ၊ နာဓုပုတ္တိ၏၊ အန္တေဝါသိကောသု၊ တပည့်တို့တွင်၊ နိဗ္ဗိန္ဒ

၂၁

ရူပါတိ၊ နိဗ္ဗိန္ဒရူပါဟူသည်ကား။ ဥက္ကဋ္ဌဗ္ဗိတသဘာဝါ။ ဆန့်ကျင်သောသဘောရှိကုန်၏။ အဘိဝါဒနာဒိနိ၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဝိရတ္တရူပါတိ၊ ဝိရတ္တရူပါဟူသည်ကား၊ ဝိဂတပေမာ၊ ကင်းသောချစ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ ပဋိဝါနရူပါတိ၊ ပဋိဝါနရူပါဟူသည်ကား၊ တေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတပည့်တို့အား၊ နိပ္ပဇ္ဇကိရိယတော၊ အရိုအသေပြုခြင်းမှ၊ နိဂဏ္ဌသဘာဝါ၊ ဆုတ်နစ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ယထာတန္တိ၊ ယထာတံဟူသည်ကား၊ ဒုရက္ခာတာဒိသဘာဝေ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသောသဘောရှိသော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဝိဇ္ဇိတို့၏သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ နိဗ္ဗိန္ဒဝိရတ္တပဋိဝါနရူပေဟိ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်း-ချစ်ခြင်းမှကင်းခြင်းအရိုအသေပြုခြင်း မှဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗယထာဝ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဒုရက္ခာတေတိ၊ ဒုရက္ခာတေဟူသည်ကား၊ ဒုက္ကထိတေ၊ မကောင်းသဖြင့်ဟောအပ်သော၊ ဒုပ္ပဝေဒိတေတိ၊ ဒုပ္ပဝေဒိတေဟူသည်ကား၊ ဒုဝိညာဝိတေ၊ မကောင်းသဖြင့်သိစေအပ်သော၊ အနုပသမသံဝတ္တနိကေတိ၊ အနုပသမသံဝတ္တနိကေဟူသည်ကား၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဥပသမံ၊ ငြိမ်းခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထေ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဘိန္ဒုထူပေဟိ၊ ဘိန္ဒုထူပေဟူသည်ကား၊ ဘိန္ဒုပတိဋ္ဌေ၊ ပျက်စီးသောတည်ရာရှိကုန်သော၊ ဟိသမ္ဘံ၊ မှန်၏၊ ဧတ္ထေ၊ ဤဘိန္ဒုထူပေဟူသောပုဒ်၌၊ နာဓုပုတ္တောဝ၊ ဆရာဖြစ်သောနာဓုပုတ္တသည်သာလျှင်၊ တေသံ၊ ထိုတပည့်အပေါင်းတို့၏၊ ပတိဋ္ဌေန၊ တည်ရာဖြစ်သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ထူပေါ၊ ထူပမည်၏၊ ပန၊ ထူပသဒ္ဓါ၏အနက်မှတပါး-ဘိန္ဒုသဒ္ဓါ၏အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့သော၊ ထိုဆရာဖြစ်သောနာဓုပုတ္တသည်၊ ဘိန္ဒောမတော၊ သေ၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဘိန္ဒုထူပေဟိ၊ ဘိန္ဒုထူပေဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

အပ္ပဒိသရဏေတိ၊ အပ္ပဒိသရဏေဟူသည်ကား၊ တထေဝ၊ ထိုဆရာဖြစ်သောနာဓုပုတ္တ၏သဘောလျှင်၊ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ပဒိသရဏဝိရဟိတေ၊ ကိုးကွယ်ရာမှ ကင်းကုန်သော တပည့်တို့ကို၊ နနုစစောဒေမိ၊ စောဒနာပြီးအံ့၊ အယံနာဓုပုတ္တော၊ ဤဆရာ ဖြစ်သော နာဓုပုတ္တသည်၊ နာဇ္ဇန္ဒဝါသိကော၊ နာဇ္ဇန္ဒမြို့၌ နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုဆရာဖြစ်သော နာဓုပုတ္တသည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ပါဝါယံ၊ ပါဝါပြည်၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတောနနု၊ ပြုလေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊

ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဘုရားအမေးတည်း၊ သော၊ ထိုဆရာဖြစ်သော နာဇုပုတ္တ
သည်၊ ပဋိဝိဒ္ဓသက္ကန၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သောသစ္စာရှိသော၊ ဥပါလိနာ၊
ဥပါလိအမည်ရှိသော၊ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်၊ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်
သော၊ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဘာသိတေ၊ ပြောဆို အပ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ
ဂုဏ၊ ဆရာ၊ ဆရာတို့ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ဥဏှ၊ ပူသော၊ လောဟိ
တံ၊ သွေးကို၊ ဆဇေသိကိရ၊ စွန့်သတတ်၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟသု
ကံ၊ မချမ်းသာသော၊ နံ၊ ထိုဆရာ ဖြစ်သော နာဇုပုတ္တကို၊ ဂဟေတွာ၊
ဆောင်ယူကုန်၍၊ ပါဝံ၊ ပါဝါမြို့သို့၊ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏၊ သော၊ ထိုဆရာ
ဖြစ်သော- နာဇုပုတ္တသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုပါဝါမြို့၌၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏၊ စေတက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကုရုမာနော၊ ပြု
သည်ရှိသော်၊ မမ၊ ငါဆရာဖြစ်သော နာဇုပုတ္တ၏၊ လန္တိ၊ အယူသည်၊ အနိ
ယျာနိကာ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက်စေတတ်၊ သာရဇဟိတာ၊ အနှစ်သာရမှ
ကင်း၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ တာဝနဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးစေကုန်ဦး၊ အဝသေသဇ
နော၊ ငါမှကြွင်းသောလူအပေါင်းသည်၊ အပါယပူရကော၊ အပါယ်ထုံကို
ပြည့်စေတတ်သည်၊ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်ပါစေလင်းပန၊ စင်စစ်၊ အဟံ၊
ငါဆရာဖြစ်သောနာဇုပုတ္တသည်၊ မမ၊ ငါနာဇုပုတ္တ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအ
မသည်၊ အနိယျာနိကံ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက်စေတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဇေ
ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာ
ဝကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ နသဒ္ဓဟိဿန္တိ၊ မယုံကြည်ကုန်လတ္တံ့၊ ယံနုယ
ဒိပန၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါဆရာဖြစ်သော- နာဇုပုတ္တသည်၊ ဧဝိဇန၊ နှစ်
ဦးသောတပည့်တို့ကိုလည်း၊ ဧကနိဟာရေန၊ တခုသော အခြင်းအရာဖြင့်၊
နဥဂ္ဂဏှပေယျံ၊ မသင်စေရမူကားကောင်းလေစွ၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း၊
ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ မမ၊ ငါဆရာဖြစ်သောနာဇုပုတ္တ
၏၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဝဒိဿန္တိ၊ ငြင်း
ခုံကုန်လတ္တံ့၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဝိဝါဒံ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းကို၊
ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို၊ ကထိဿတိ၊
ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ တဒါ၊ ထိုဟောတော်မူသော အခါ၌၊ တေထိ၊ ငါ၏တ
ပည့်တို့သည်၊ သာသနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်၏၊ မဟန္တ
ဘာဝံ၊ ကြီးမြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနိဿန္တိ၊ သိကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိစ၊
ဤသို့လည်း၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ ကြံပြီးသည်မှ နောက်ကာလ
၌၊ နံ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော နာဇုပုတ္တကို၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ အန္တောဝါသိ

ကော၊ တပည့်သည်၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အာဟ၊ လျှောက်ဆို
၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယံသို့ လျှောက်ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း ပါးကုန်ပြီ၊
မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ဤအရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသော
တရား၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အာစရိယပမာဏံ၊ ဆရာလက်ဆုပ်ပမာ
ဏဖြစ်၍ ဖြစ်သောအယူကို၊ အာစိက္ခထ၊ ကြားတော်မူခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါဆရာဖြစ်
သော-နာဓုပုတ္တ၏၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊ သဿတန္တိ၊ သဿတံ
ဟူ၍၊ ဂဏှောယျာသိ၊ ယူရစ်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အပရောပိ၊
တပါးသော တပည့်သည်လည်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ အာဟ၊
လျှောက်ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယံသို့ လျှောက်ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား၊ ဝုဋ္ဌေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဒုဗ္ဗလော၊ အားနည်း ပါးကုန်
ပြီ၊ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မေ၊ ဤအရှင်ဘုရား ဟောတော်မူသော
တရား၌၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရကို၊ အာစရိယပမာဏံ၊ ဆရာလက်ဆုပ် ပမာ
ဏဖြစ်၍ ဖြစ်သောအယူကို၊ အာစိက္ခထ၊ ကြားတော်မူခဲ့ပါကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်၊ တံ၊ သင်သည်၊ မမ၊ ငါဆရာ
ဖြစ်သော-နာဓုပုတ္တ၏၊ အစ္စယေန၊ သေလွန်သဖြင့်၊ ဥန္တေ၊ ဥန္တေ အယူ
ကို၊ ဂဏှောပေဟိ၊ ယူရစ်လော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နွေပိဇေန၊ နှစ်ဦးသောတ
ပည့်တို့ကိုလည်း၊ ကောလန္တိကော၊ တခုသော အယူရှိသည်တို့ကို၊ အကတွာ၊
မပြုမူ၍၊ ဗဟူ၊ များစွာသော တပည့်တို့ကို၊ နာနာနိဟာရေန၊ အထူးထူး
သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥစ္စဏှာပေတွာ၊ သင်စေ၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
အကာသိ၊ ပြု၏။ ။

တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ တဿ၊ ထိုဆရာဖြစ်သော-နာဓုပုတ္တ၏၊
သရိရကိစ္စံ၊ သူကောင် ဖုတ်သောကိစ္စကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်ပြီး၍၊ သန္တိပတိ
တွာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၍၊ တေ၊ ထိုနာဓုပုတ္တ၏တပည့်တို့သည်၊ အညမညံ၊
အချင်းချင်း၊ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏၊ ကိံ ပုစ္ဆိံ သု၊ အဘယံသို့ မေးကုန်သနည်း
ဟူမူကား၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာစရိယော၊ ငါတို့ဆရာသည်၊ ကဿ၊
အဘယံသုအား၊ သာရံ၊ အနှစ်သာရ ရှိသောအယူကို၊ အာစိက္ခတိ၊ ကြား
ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ သု၊ မေးကုန်၏၊ ဧကော၊ တဦးသော နိဂဏှာ
သည်၊ ဥဗ္ဗဟိတွာ၊ ထ၍၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ အာစရိယော၊ ငါတို့ဆရာသည်၊
သာရံ၊ အနှစ်သာရရှိသော အယူကို၊ အာစိက္ခတိ၊ ကြားခဲ့၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊

အာဟ၊ဆို၏၊ ကိံ၊အဘယံသိ၊ အာမိက္ခတိ၊ကြားခဲ့သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
ဂုန္တိတေ၊မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သဿတန္တိ၊ သဿတဟူ၍၊အာမိက္ခ
တိ၊ကြားခဲ့၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟ၊ဆို၏၊အပရော၊တယသက်သောနိဂဏ္ဌ
သည်၊တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို၊ ပဋိဗာဟိတွာ၊ တားမြစ်၍၊ မယှံ၊ငါ့အား၊
သာရံ၊အနှစ်သာရရှိသောအယူကို၊ အာမိက္ခ၊ကြားခဲ့၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာ
ဟ၊ဆို၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သောနိဂဏ္ဌတို့၏တပည့်တို့သည်၊
မယှံ၊ငါ့အား၊ သာရံ၊အနှစ်သာရ ရှိသောအယူကို၊ အာမိက္ခ၊ကြားခဲ့၏၊
အဟံ၊ငါကား၊ ဇေဋ္ဌကော၊အကြီးတည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝတွာ၊ပြောဆို၍၊
အညမညံ၊အချင်းချင်း၊ဝိဝါဒံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဝဇေတွာ၊ပွားစေ၍၊အက္ကော
သေစေဝ၊ဆဲရေးခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ပရိဘာသေစ၊ရေရှတ်ခြင်းတို့
ကို၎င်း၊ဟတ္ထပါဒပဟံ၊ရာဒီနိစ၊လက်ကိုပုတ်ခတ်ခြင်းခြေကိုပုတ်ခတ်ခြင်း
အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဝတ္တေတွာ၊ဖြစ်စေ၍၊ ဧကမဂ္ဂေန၊တ
ကြောင်းထည်းသော ခရီးဖြင့်၊ ဧန္တု၊နှစ်ဦးကုန်သော နိဂဏ္ဌတို့သည်၊ အ
ဂန္တိန္တာ၊မသွားကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ နာနာမိသာသု၊ အထူးထူး
သောအချပ် ဖျက်နှာတို့သို့၊ ပက္ကမိံသု၊ ဗဲသွားကုန်၏၊ ဧကစ္စေ၊အချို့ကုန်
သောနိဂဏ္ဌတို့သည်၊ ဝိဟိ၊လူတို့သည်၊ အဟေသံ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ထိတ္ထိ
တို့၏သာသနာမှတပါး-ငါတို့၏သာသနာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ဓရမာနကာလေဝိ၊ ထင်ရှားရှိသော အခါ၌လည်း၊ တိက္ခသံ၊
စော၊ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မငြိမ်၊ဟိ
ကသ္မာ၊အဘယံကြောင့်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်သနည်း၊ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝိဝါဒကာရဏေ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ အ
ကြောင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နမတ္တေယေဝ၊ ဖြစ်ခါမျှသော်သာလျှင်၊ သယံ၊ကိုယ်
တော်တိုင်၊ အာဂတံ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊
ပက္ခောသာပေတွာ၊ခေါ်စေ၍၊ခန္တိ-မေတ္တာ-ပဋိသင်္ခါ-အဝိဟိံသာ-သာရ
ဏီယဓဋ္ဌေသု၊ သည်းခံခြင်း-မေတ္တာကို ပွားခြင်း-ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်း
မညှဉ်းဆဲခြင်းဟုဆိုအပ်သော မပြတ်သော အောက်မေ့အပ်သောတရား
တို့တွင်၊ဧကံ၊တခုခုသော၊ ကာရဏံ၊အကြောင်းတရားကို၊ ကထေတွာ၊
ပြောဟောတော်မူ၍၊ ဝိဝါဒံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေတော်
မူ၏၊ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ဝိဝါဒေါ၊ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဝါဒံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေတော်
မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဓရမာနောပိ၊ ထင်ရှား ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

သညလည်း။ သံဃာသမ္ဘာတော်၏။ ပတိဋ္ဌာဝတည်ရာ သညသ
 လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာယမာနေဝိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ အဝိဝါဒကာရဏံ၊ မငြင်းမခံခြင်း၏အကြောင်း
 ကို။ ကတွာဝ၊ ပြုတော်မူပြီး၍သာလျှင်၊ ပရိနိဗ္ဗာယ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်
 မူ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သုတ္တေ၊
 သုတ္တန်ပါဠိတော်၌။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော် မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသာ၊ မဟာပဒေသတို့သည်။ ယာဝဇ္ဇဒိဝ
 သာ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပတိဋ္ဌာဝတည်ရာ
 သညလည်းကောင်း။ အဝဿယောစ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခန္ဓက
 မဟာဝါခန္ဓကပါဠိတော်၌။ ဒေသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာ
 ရော၊ လေးပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသာ၊ မဟာပဒေသတို့ သညလည်း
 ကောင်း။ သုတ္တေ၊ သုတ္တန်ပါဠိတော်၌။ ဝုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော။
 စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပဉ္စာဗျာကရဏာနိစ၊ ပြဿနာကိုဖြေခြင်းတို့
 သညလည်းကောင်း။ ယာဝဇ္ဇဒိဝသာ၊ ယနေ့ထက်တိုင်အောင်။ ဘိက္ခုနံ၊
 ရဟန်းတို့၏။ ပတိဋ္ဌာဝတည်ရာသည် လည်းကောင်း။ အဝဿယောစ၊
 ကိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေနော၊ ထိုကြောင့်
 သာလျှင်။ ယောဝေါမယာအာနန္ဒဓမ္မောစရိနယောစဒေသိတောပညတ္တော
 သောဝေါမမစ္စယေနသတ္တာတိ၊ ယောဝေါမယာအာနန္ဒဓမ္မောစရိနယောစ
 ဒေသိတောပညတ္တောသောဝေါမမစ္စယေနသတ္တာဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ မယာ၊ ငါတုရား
 သည်းဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင်သုတ်အဘိဓမ္မာ
 ကိုလည်း။ ဒေသိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ယောရိနယောစ၊ အကြင်
 ရိနည်းကိုလည်း။ ပညတ္တော၊ ပညတ်တော်မူအပ်၏။ သောဓမ္မော၊ ထိုသုတ်
 အဘိဓမ္မာရိနည်းသည်။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား။ မမ၊ ငါတုရား၏။ အစ
 ယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ သတ္တာ၊ ဆရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရစ်လတ္တံ့။ ။

အထခေါရုဇ္ဈောသမဏုဇ္ဈောသောတိ၊ အထခေါရုဇ္ဈောသမဏုဇ္ဈောသော
 ဟူသည်ကား။ အယံထေရော၊ ဤရုဇ္ဈမထေရ်သည်။ ဓမ္မသေနာပတိဿ၊
 အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ကနိဋ္ဌာဘဝိကော၊ ညီငယ်တည်း။ တံ၊
 ထိုရုဇ္ဈမထေရ်ကို။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အနုပဿမ္ပန္နကာလေ၊ ပဉ္စင်းမခံ
 မိရှေးကာလ၌။ ရုဇ္ဈော၊ ရုဇ္ဈအမှည်ရှိသော။ သမဏုဇ္ဈောသော၊ သာမဏော

တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမုဒါစရိတွာ၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၍၊ ထေရေကောလေပိ၊
မထေရ်ဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ သမုဒါ
ရေယိံသု၊ ခေါ်ဝေါ်ကုန်၍၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဓုန္ဒောသမဏုဒ္ဓေသောတိ၊
ဓုန္ဒောသမဏုဒ္ဓေသောဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်သနည်း၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
နာဠုပုတ္တေ၊ နာဠုပုတ္တသည်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကတေ၊ ပြုအပ်သည်
ရှိသော်၊ ဇမ္ဗုဒိပေ၊ ဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တတ္ထတတ္ထ၊
ထိုထိုအရပ်၌၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ပဝတ္တယိံသု၊ ကိရ၊ ဖြစ်စေကုန်သတတ်၊
ကိံပဝတ္တယိံသု၊ အဘယ်သို့ဖြစ်စေကုန်သနည်းဟူမူကား၊ နာဠုပုတ္တော၊
နာဠုပုတ္တအမည်ရှိသော၊ နိဂဇ္ဈော၊ နိဂဇ္ဈသည်၊ ဧကော၊ တဦးသော၊
သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပညာပိ၊ ထင်ရှား၏၊ တဿ၊ ထိုနာဠု
ပုတ္တနိဂဇ္ဈ၏၊ ကာလံကိရိယာယ၊ သေခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့်၊ သာဝကာ
နံ၊ နိဂဇ္ဈတပည့်တို့အား၊ ဧဝဉ္စပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံ
ခြင်းသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ ပန၊ အရှင်ဂေါတမ၏သာသနာ၌ဖြစ်ရာ
သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သမဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ဇမ္ဗုဒိပေ၊
ဇမ္ဗုဒိပကျွန်း၌၊ စန္ဒောဝိယစ၊ လကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သူရိယောဝိယစ၊
နေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ပါကဇောယေဝ၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း၊
သမဏောဂေါတမေ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူ
တော်မူသည် ရှိသော်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်သားတို့အား၊ ကိမိသော၊
အဘယ်သို့သဘောရှိသော၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိနုခေါ၊
ဖြစ်ရှာလိမ့်မည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထံ၊ စကားကို၊ ပဝတ္တယိံသု၊ ဖြစ်စေ
ကုန်၍၊ ထေရော၊ အရှင်ရုန္ဒမထေရ်သည်၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊
ကြား၍၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊ ကိံစိန္တေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊
ဣမံကထံ၊ ဤစကားကို၊ ဝဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍၊ ဒသဗလဿ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ အာရောစေသာမိ၊ ငါကြားလျှောက်အံ့၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဧတံကထံ၊ ဤစကားကို၊ အဗ္ဗုပ္ပတ္တိံ၊ ဒေသနာဖြစ်ခြင်း၏
အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ဒေသနံ၊ ဒေသနာ
တော်ကို၊ ကထိဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏၊
သော၊ ထိုအရှင်ရုန္ဒမထေရ်သည်၊ နိက္ခမိတွာ၊ ပါဝါပြည်မှထွက်ခဲ့၍၊ ယေန၊
အကြင်အရပ်၌၊ သာမဂါမော၊ သာမအမည်ရှိသောရွာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏

၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုသာမဏ္ဍာအရှင်အာနန္ဒာရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်း
 ကပ်၏၊ ဥဇုမေဝ၊ ပြောင့်ပြောင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ အဂတိံ၊ မသွားမူ၍၊ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌၊
 အဿ၊ ထိုရုဒ္ဓမထေရ်၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာပတ်ဖြစ်သော၊ အာယသ္မာ
 အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာရှိရာ
 အရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အဿ၊ ထိုအရှင်ရုဒ္ဓမထေရ်အား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်
 အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊ ကိံအဟောသိ၊ အဘယ်သို့
 ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥပဏ္ဍာယော၊ ဥပဏ္ဍာပတ်ဖြစ်သောအရှင်
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိ၏၊ သော၊ ထို
 ဥပဏ္ဍာပတ်ဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဣမံသာသနံ၊ ဤသတင်း
 စကားကို၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသတိ၊ ကြားလျှောက်
 လတ္တံ့၊ အဿ၊ ထိုသို့ကြားလျှောက်သောအခါ၌၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ တဒနုရုံပံ၊ ထိုစကားအားလျော်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေ
 သတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ ကထာပါဘတန္တိ၊ ကထာပါဘတံဟူသည်ကား၊ ကထာမူလံ၊
 စကား၏အကြောင်းရင်းတည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းကို၊
 ပါဘတန္တိ၊ ပါဘတံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့
 သို့ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ အပ္ပကေနပိမေခာဝီ၊ ပါဘတေနပိ
 စက္ခဏော၊ သမုဋ္ဌာပေတိအတ္တာနံ၊ အဏု အဂ္ဂိံဝသန္ဓမန္တိ၊ အပ္ပကေနပိမေ
 ခာဝီ၊ ပါဘတေနပိစက္ခဏော၊ သမုဋ္ဌာပေတိအတ္တာနံ၊ အဏု အဂ္ဂိံဝသန္ဓမံ
 ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ မေခာဝီ၊ တဏှာခြင်းထိုးထွင်း၍ပညာ
 ရှိသော၊ ပိစက္ခဏော၊ ပညာမျက်စိအမြင်ရှိသောသူသည်၊ အပ္ပကေနပိ၊
 အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ပါဘတေန၊ အရင်းဥစ္စာဖြင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
 အကျိုးစီးပွားကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ၊ ဖြစ်စေနိုင်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
 ဟူမူကား၊ အဏု၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို၊ သန္ဓမံသန္ဓမန္တော
 ဣဝ၊ မှုတ်၍မွှေးသောသူကဲ့သို့တည်း။ ။

ဒဿနာယာတိ၊ ဒဿနာယဟူသည်ကား၊ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်း
 ဌာ၊ ပန၊ စောဒနာ သောဒနာပုန်ကိုထုတ်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣမိနာ၊ ဤရုဒ္ဓမထေရ်
 သည်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နဒိဋ္ဌုပဗ္ဗေကိံ၊ မမြင်ဘူးသလော၊ ဣတိ

၁-ဇေဝဒဟဝဂ်-၄-သာမဂါမသုတ်၊

၆၉

အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂစ္ဆတိ၊ အမေးတည်း၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဗုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူးသည်ကား
နော၊ မဟုတ်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဗုဗ္ဗောဇေဝ၊ မြင်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်၊ အဟံအာယသ္မာ၊ ဤအရှင်ရုန္ဒမထေရ်သည်၊ ဒိဝါနေ၊ အခါ၌၊
နဝဝါရေး၊ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဥပဋ္ဌာနမေဝ၊ စားရာသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊
သွား၏၊ ရတ္တိ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ နဝဝါရေး၊ ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဥပဋ္ဌာနမေဝ၊ စား
ရာသို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကာဟံ၊ တရက်ခြင်း၌၊ အဋ္ဌာ
ရသဝါရေး၊ တဆဲရှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင်၊ ဥပဋ္ဌာနမေဝ၊ စားရာသို့သာလျှင်၊
ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဗုဗ္ဗော၊ မမြင်ဘူးသည်ကား၊ နော၊
မဟုတ်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓဗုဗ္ဗောဇေဝ၊ မြင်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ကပ်သည်မှတ
ပါး-ကပ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒိဝသဿ၊ နေ့၏၊ သတက္ခတ္တုဝါ၊
အကြိမ်တရာ၎င်း၊ သဟဿက္ခတ္တုဝါ၊ အကြိမ်တထောင်၎င်း၊ ဂန္တုကာ
မော၊ သွားခြင်း၌၊ အလိုရှိသည်၊ သမာနောမိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊ အကာရဏာ၊
အကြောင်းမရှိဘဲ၊ နဂစ္ဆတိ၊ မသွား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ပဗ္ဗုဒ္ဓါရံ၊ ပြဿနာ
ကိုထုတ်ခြင်းကို၊ ဂဟေတွာဝ၊ ဆောင်ယူ၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
သော၊ ထိုရုန္ဒမထေရ်သည်၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌၊ တေန၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်နှင့်တကွ၊ ဂန္တုကာမော၊ သွားလိုသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
အထခေါရုန္ဒောသမဏ၊ နေသောဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ အဟိ
တာယဒုက္ခာယဒေဝမနုဿာနန္တိ၊ အဟိတာယဒုက္ခာယ ဒေဝမနုဿာနံ
ဟူသည်ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ ဝိဟာရေး၊ တခုသောကျောင်းတိုက်၌၊ သံဃာမဂ္ဂန္တု၊
သံဃာအလယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ကထံ၊
အဘယ်သို့လျှင်၊ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏၊ အဟိတာယံ၊ အစီးအပွား
မရှိခြင်း၌၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်း၌၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဟိဝိတ္တာ
ရေးမိ၊ ချွဲပြီးအံ့၊ ကောသမ္ပကက္ခန္ဓကေ၊ ကောသမ္ပကက္ခန္ဓကန္တံ၊ ဝိဝဒန္တိဝိယ၊
ငြင်းခုံကုန်သကဲ့သို့၊ ခွံသု၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဝါ
ဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသို့၊ အာပန္နေသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တသ္မိံ၊ ဝိဟာရေး၊
ထိုတခုသောကျောင်းတိုက်၌၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့၏၊ အန္တ
ဝါသိကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော
ရဟန်းတို့၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသော၊ ဘိက္ခု၊ နိသံ၊ စော
ရဟန်းမိန်းမ အပေါင်းသည်၊ ဝိဝဒတိ၊ ငြင်းခုံ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊
တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရဟန်းတို့၏၊ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော
ဒါယကာတို့သည်၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မနုဿာနံ၊

လူတို့၏အာရက္ခာဒေဝတာ၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော နတ်တို့သည်၊
နွေကောဋ္ဌာသာ၊ နှစ်ဖျိုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့နှစ်ဖြာ
ဖြစ်ရာ၌၊ ဓမ္မဝါဒီနံ၊ ဓမ္မဝါဒီဖြစ်သောလူတို့၏၊ အာရက္ခာဒေဝတာ၊ အစောင့်
အရှောက်ဖြစ်သော နတ်တို့သည်၊ ‘ဓမ္မဝါဒီ နိယော၊ ဓမ္မဝါဒီ တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဓမ္မဝါဒီနံ၊ အဓမ္မဝါဒီဖြစ်သော လူတို့၏၊ အာရက္ခာ
ဒေဝတာ၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော နတ်တို့သည်၊ အဓမ္မဝါဒီနိယော၊
အဓမ္မဝါဒီတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုသို့ကွဲပြားရာ၌၊ တာသံ
အာရက္ခာဒေဝတာနံ၊ ထိုအစောင့် အရှောက်ဖြစ်သော နတ်တို့၏၊ မိတ္တာ၊
အဆွေခင်ပွန်းချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သော၊ ဘုမ္မဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဗိုလ်နတ်တို့သည်၊
ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ကွဲပြားကုန်၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ပရံပရာယ၊ အဆက်ဆက် အားဖြင့်၊
ယာဝဗြဟ္မဇောကာ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်၊ အရိယသဘာဝကော၊ အရိယာ
သဘာဝကတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒေဝမနုဿာ
နတ်လူတို့သည်၊ နွေကောဋ္ဌာသာ၊ နှစ်ဖျိုတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊
ကွဲပြားသည်မှတစ်ပါး-ကွဲပြားခြင်း၌ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မဝါဒီတိ၊ ဓမ္မဝါဒီ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက်၊ အဓမ္မဝါဒီနောဝ၊ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်သာလျှင်၊
ဗဟုတရားများကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထိုကြောင့်၊ ဗဟူ
တိ၊ များစွာကုန်သော လူရဟန်းတို့သည်၊ ယံ၊ အကြင်အယူကို၊ ဂဟိတံ၊
ယူအပ်၏။ တံ၊ ထိုအယူကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော
ကို၊ ဂိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဗဟုတရားများစွာကုန်သော လူရဟန်းတို့သည်၊
အဓမ္မံ၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘောကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဝိဟရန္တော၊ မနေ
ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အပါယံ၊ အပါယ်တုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ ဇေံ၊ ဤသို့၊ ဧကသ္မိံ၊ ဝိဟာရေ၊ တခုသောကျောင်းတိုက်၌၊ သံဃမဇ္ဈေ၊
သံဃအလယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်သော၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဗဟူနံ၊ များ
စွာသောလူတို့၏၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲ
ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဘိညာဒေသိတာတိ၊ အဘိညာဒေသိတာဟူသည်ကား၊ မဟာဗော
ဓိမူလေ၊ မဟာဗောဓိပင်ရင်း၌၊ နိသိန္နေန၊ ထိုင်နေတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပစ္စက္ခံ၊ မျက်မှောက်ကို၊ ကတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဓမ္မာ၊ ဗောဓိ
ပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ပဝေဒိတာ၊ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပဒိုဿယ
မာနရူပါဝိဟရန္တိတိ၊ ပဒိုဿယမာနရူပါဝိဟရန္တိဟူသည်ကား၊ ဥပနိဿာ
ယ၊ အမှီပြု၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေပါကုန်၏။ ဘဂဝတော၊ အစ္စယေနာတိ၊ ဘဂဝ

တောအစွယေနဟူသည်ကား၊ တေရဟိယေသုသက်တော်ထင်ရှားရှိတော်
မူသောအခါ၌၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးအမှူးဦးကို
ကိုးကွားပြု၍၊ သဂါရဝါ၊ ရှိသေခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
ဝိဟရန္တိ၊ နေပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား
တို့၏၊ ဥဂ္ဂတေဇတာယ၊ ထက်သောတန်ခိုးရှိသည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဒုရာသဒတာယ၊ ချဉ်းကပ်နိုင်ခဲ့သည်၏၊ အဖြစ်ကြောင့်လည်း
ကောင်း၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဇနေယျံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ခောန္တိ၊ မတတ်
နိုင်ပါကုန်၊ ပန၊ မတတ်နိုင်သည်မှတစ်ပါး-တတ်နိုင်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဘဂ
ဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အစွယေန၊ လွန်တော်မူသဖြင့်၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်းခုံ
ခြင်းကို၊ ဇနေယျံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ လျှောက်ဆို၏၊
ပန၊ သမ္ပန္နသံဝဏ္ဏနာကိုပြဦးအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သိက္ခာဝုန်၌၊ တံဝိဝါဒံ၊ ထို
ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ဇနေယျံ၊ ဖြစ်စေကုန်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်း၏ ဖြစ်ရာဖြစ်
သောသိက္ခာဝုန်ကို၊ အဇ္ဈာဇီဝေဝါအဓိပါတိမောက္ခေဝါတိ ပဒေန၊ အဇ္ဈာ
ဇီဝေဝါ အဓိပါတိမောက္ခေဝါဟူသော ဤဝုန်ဖြင့်၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်
မူလိုရကား၊ အဇ္ဈာဇီဝေဝါ အဓိပါတိမောက္ခေဝါတိ၊ အဇ္ဈာဇီဝေဝါ အဓိ
ပါတိမောက္ခေဝါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဈာဇီဝေဝါ
အဓိပါတိမောက္ခေဝါ ဟူသောပါဌ၌၊ အာဇီဝဟေတု အာဇီဝကာရဏာ
ဘိက္ခုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဥလ္လပတိ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿာတိ အာဒိနာ၊
အာဇီဝဟေတု အာဇီဝကာရဏာ ဘိက္ခုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ ဥလ္လပတိအာ
ပတ္တိပါရာဇိကဿဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပရိဝါရေ၊ ပရိဝါ
ပါဠိတော်၌၊ ပညတ္တာနိ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဆသိက္ခာပဒါနိ၊
ခြောက်ပါးသော သိက္ခာဝုန်တို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ တေဟိ၊ ထိုခြောက်
ပါးသောသိက္ခာဝုန်တို့မှ၊ သေသာနိ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ သဗ္ဗသိက္ခာပဒါနိ၊
အလုံးစုံသောသိက္ခာဝုန်တို့သည်၊ အဓိပါတိမောက္ခနာမ၊ အဓိပါတိမောက္ခ
မည်၏၊ အာဇီဝဟေတု၊ အသက်မွေးခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ အာဇီဝကာရဏာ၊ အသက်မွေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ ဥလ္လ
ပတိ၊ ပြောဟော၏၊ အဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာ
ဇိကအမည်ရှိသော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အပ္ပမတ္တ
ကောသောအာနန္ဒာတိ၊ အပ္ပမတ္တကော သောအာနန္ဒဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈာ
ဇီဝဉ္စ၊ ခြောက်ပါးသောအဇ္ဈာဇီဝ သိက္ခာဝုန်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပါတိ

၀၀၀

၇၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မောက္ခဉ္စ၊ အဓိပါတိမောက္ခ သိက္ခာပုဒ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရတ္တ၊ စွဲ၍၊
ဥပ္ပန္နိဝါဒေါနာမ၊ ဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကထာယဝိ၊ စကားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယဝိ၊ သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်
၍၊ သုပ္ပဓဟော၊ စွန့်လွှတ်သည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပ
မတ္တကောတိဝိ၊ အပ္ပမတ္တကောဟူ၍လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တတြ၊ ထိုစကား၌၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့
သည်ကား၊ နယော၊ နည်းတည်း၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စော၊ အချို့
သောရဟန်းသည်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ အနုလ္လပန္နေန၊
မပြောဟောသဖြင့်၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော ပစ္စည်းကို၊ လဇ္ဈ၊ ရေခြင်းငှါ၊ န
သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣဟိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသော အကြံတို့ကို၊ ဝိန္န
တွာ၊ ကြံ၍၊ အာဇီဝဟေတု၊ အသက်မွေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မံဝါ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုလည်း၊ ဥလ္လပတိ၊ ပြော
ဟော၏၊ သဗ္ဗရိတ္တံဝါ၊ အောင်ကမန် သွားလာခြင်းသို့လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ၊
ရောက်၏၊ ယောတေဝိဟာရေဝသတိ သောဘိက္ခု၊ အရဟတိ အာဒိနာ၊
ယောတေဝိဟာရေဝသတိသောဘိက္ခု၊ အရဟတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊
နည်းဖြင့်၊ သာမန္တဓပ္ပနံဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၏အနည်းဖြစ်သောစကားကို
လည်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ တေ၊ သင်ဒါယ
ကာ၏၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
အရဟာ၊ ရဟန္တာကြီးတည်း၊ အဂ္ဂိလာနောဝါ၊ မနာမပျားဘဲလည်း၊ အတ္တ
နော၊ မိမိ၏၊ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ၊ ပဏီတဘောဇနာနိ၊ မွန်မြတ်သောဘော
ဇဉ်တို့ကို၊ ဝိညာပေတွာ၊ တောင်း၍၊ ဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ဘိက္ခု
နိဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမကိုလည်း၊ တာနိ၊ ထိုမွန်မြတ်သောဘောဇဉ်တို့ကို၊ ဝိညာ
ပေတွာ၊ တောင်း၍၊ ပါဒိုဒေသနိယံ၊ ပါဒိုဒေသနိအာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊
ရောက်၏၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသောဘိက္ခု၊ ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်း
မိန်းမသည်၊ ယံကိပ္ပိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဒုက္ခဋ္ဌဝတ္ထုကံ၊ ဒုက္ခ၌အာပတ်၏
အကြောင်းဖြစ်သော၊ သူပေါဒနဝိညတ္တိမေဝ၊ ဟင်းထမင်းကိုတောင်းခြင်း
ကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ ပဏ္ဍတ္တိဝိတိက္ကမေသု၊ ပညတ်
တော်ကိုလွန်ကျူးခြင်းတို့တွင်၊ အညတရံဝါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော၊
ပဏ္ဍတ္တိဝိတိက္ကမံ၊ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏၊ တမေနံတံနေံဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ သဗြဟ္မ

စာရီ၊ ဘိတင်း သုံးဘော်တို့သည်၊ ဇေဏ္ဍိနာ ဂုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ကိံသဗ္ဗာနန္တိ၊ အဘယ်
သို့သိကုန်သနည်း ဟူမူကား၊ ဣမဿ၊ ဤရဟန်းအား၊ လဇ္ဇေန၊ ရအပ်
သော၊ ဣမိနာလာဘေန၊ ဤလာဘ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာ
တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြု၍၊ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ယုတ်မာသော အသက်
မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြု၏၊ ပဏ္ဏတ္တိဝီတိက္က
မံ၊ ပညတ်တော်ကို လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗာ
နန္တိ၊ သိကုန်၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယာပိ၊ သဘောအားဖြင့်လည်း။
အဿ၊ ထိုဥတ္တရိ မနုဿဓမ္မကို ပြောဟောသော ရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤ
သို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့
ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ယောဟံယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သွာက္ခာတေ၊ ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အတိ
ဓမ္မဝိနည်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီး၍၊ မိစ္ဆာဇီဝေန၊ ယုတ်မာသော
အသက်မွေးခြင်းဖြင့်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပြုမိ၏၊ ပဏ္ဏတ္တိ
ဝီတိက္ကမံ၊ ပညတ်တော်ကိုလွန်ကျူးခြင်းကို၊ ကရောမိ၊ ပြုမိ၏၊ အဿမယျံ၊
ထိုငါအား၊ လဇ္ဇေန၊ ရအပ်သော၊ ဣမိနာလာဘေန၊ ဤလာဘ်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အ
ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်ပြီး၍၊ တတော၊ ထိုမိစ္ဆာဇီဝမှ၊ ဩရမတိ၊
ရှောင်ကြဉ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကထာယာပိ၊ စကားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဓမ္မတာယာပိ၊ သဘောအား ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ သဗ္ဗက္ခေတွာ၊ မှတ်၍၊ သုပ္ပဇဟော၊ စွန့်လွှတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ တေနသုပ္ပဇဟဿဝေန၊ ထိုသို့စွန့်လွှတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အပ္ပမတ္တကောဝိပဒေန၊ အပ္ပမတ္တကောဟူသော
ပုဒ်ဖြင့်၊ သုပ္ပဇဟဘာဝံ၊ စွန့်လွှတ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏ ။

မဂ္ဂေဝါဟိအာနန္ဒပဋိပဒါယဝါတိ၊ မဂ္ဂေဝါဟိအာနန္ဒ ပဋိပဒါယဝါဟူ
သည်ကား၊ လောကုတ္တရမဂ္ဂံ၊ လောကုတ္တရာမဂ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဝိဝါ
ဒေါနာမ၊ ငြင်းခုံခြင်းမည်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်၊ ဂူပသ
မေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ အဓိဂုတမဂ္ဂါနံ၊ ရအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိကုန်သောဂုတ္တုလ်တို့
အား၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပေ၊ ဝိဝါဒမဖြစ်သည်မှတစ်ပါး၊

ဝါဒဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂဉ္စ၊ မဂ်၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော လော
 ကီမဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒဉ္စ၊ မဂ်၏၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောအ
 ကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤမဂ္ဂဝါဟိအာနန္ဒပဋိပဒါ
 ယဝါဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟော
 တော်မူအပ်၏၊ တတြ၊ ထိုရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောလောကီမဂ်ကိုမှီ၍ ငြင်းခုံခြင်း
 ၏ဖြစ်ရာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ နယော၊ နည်းတည်း၊ ဧကေကံ၊
 တဦးတဦးသော၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ လောကုတ္တရ
 ဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား၌၊ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ခြီးမွမ်းကုန်၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒပေတ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကအစရှိသည်တို့သည်၊
 အာဂဏ္ဍာ၊ လာကုန်၍၊ ဝဇ္ဇိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ ဥတေ၊ တည်လာသည်တို့ကို၊
 ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အာဂတတ္ထ၊ ငါ့အထံသို့လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မနသိကာတဗ္ဗကမ္မဋ္ဌာနံ၊ နှလုံးသွင်း
 အပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ အာဂတာ၊ လာပါကုန်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ နိသိဒေယ၊ စဉ်းလပ်ရပ်ဆိုင်းကုန်ပြီး၊ ခဏေနဝံ၊
 ခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပေတုံ၊ ရောက်စေ
 ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထကမ္မဋ္ဌာနကထံ၊ စွမ်းနိုင်သောကမ္မဋ္ဌာန်းစကားကို၊ အာစိက္ခိ
 သာမိ၊ ငါကြားလိုက်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဣဝေ၊ ဤသာ
 သနာတော်၌၊ သိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအ
 ရပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ နိသိန္ဒေ၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မူလကမ္မ
 ဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကာရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တံ၊ ထိုမူလကမ္မဋ္ဌာန်း
 ကို၊ မနသိကာရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဩဘာ
 သော၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤအရောင် အလင်း
 သည်၊ ပဌမမဂ္ဂေါနာမ၊ ပဌမမဂ်မည်၏၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဒုတိယံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်သော၊ ဩဘာသညာဏံ၊ အရောင် အလင်း၏
 ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော ဉာဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊
 မယာ၊ ငါသည်၊ ဒုတိယမဂ္ဂေါ၊ ဒုတိယမဂ်ကို၊ အဓိဂတော၊ ရအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သော၊ ဩဘာ
 သညာဏဉ္စ၊ အရောင်အလင်း၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော
 ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော၊ ဩဘာသညာ
 ဏဉ္စ၊ အရောင်အလင်း၏ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သောဉာဏ်ကို
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့အရောင်အလင်း

နှစ်ဖြစ်ခါမျှတည်းဖြင့်၊ မဂ္ဂပတ္တောစေတ၊ မဂ်သို့ရောက်သည်လည်း၊ ဟောတိ
 ဖြစ်၏၊ ဗလပတ္တောစေတ၊ ဖိုလ်သို့ရောက်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သဗ္ဗက္ခေတိ၊ မှတ်အပ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုသဒ္ဓိ
 ဝိဟာရိကအစရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ အဘိဏ္ဍာသဝေါနာမ၊ ရဟန္တာမ
 ဟုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတုံ
 ပိုင်းခြား၍ပြောဟောခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ အယံ
 ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဝိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗိ၊
 ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာဟူ၍သမုတ်
 အပ်သောရဟန်းသည်၊ အပရေန၊ တပါးသော၊ သမယေန၊ အခါ၌၊ ကာလံ၊
 သေခြင်းကို၊ ကရေတိ၊ ပြု၏၊ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ဘိက္ခဝာစာရေဂါမေ
 တိ၊ ဆွမ်းခံရွာတို့မှ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊ ပုစ္ဆန္တိ၊
 မေးကုန်၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ အဘယ်သို့မေးကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဘန္တေ၊ အ
 ရှင်ဘုရားတို့၊ ကေနပိ၊ တရံတခုသောသဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်သည်၊ ထေ
 ရော၊ ဘဝတပါးပြောင်းသွားသောမထေရ်ကို၊ ပဉ္စံ၊ မဂ်ဖိုလ်နှင့်စပ်သော
 ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊
 ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့၊ ပုဗ္ဗော၊ မနာမပျားမိရှေးမဆွကာသာလျှင်၊ အမှာ
 ကံ၊ ငါတပည့်တို့အား၊ ထေရေန၊ မထေရ်ဖြစ်သောဆရာကြီးသည်၊ ပဉ္ဇော၊
 မဂ်ဖိုလ်နှင့်စပ်သောပြဿနာကို၊ ကထိတော၊ ဖြေဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ပုပ္ဖမဏ္ဍပ်ံ၊ ပန်းဖြင့်ပြီး
 သောမဏ္ဍပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုပ္ဖကုဋ္ဌာဂါရံ၊ ပန်းဖြင့်ပြီးသောရလစ်မွန်
 ချွန်တပ်သော နိဗ္ဗာန်ကျောင်း ကိုလည်းကောင်း၊ သဇ္ဇန္တိ၊ စီရင်ကုန်၏၊
 သဇ္ဇေတွာ၊ စီရင်ပြီး၍၊ သုဝဏ္ဏေန၊ ရွှေဖြင့်၊ အက္ခိဝိဓာန မုခဝိဓာနာဒိ၊ မျက်
 စိဖုံး-မျက်နှာဖုံးစကို၊ ကရေန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ကရိတွာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဂန္ဓမာယာဒိတိ
 ပန်းနံသာ စသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏၊ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်ပြီး၍၊
 သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ သာဓုကိဋ္ဌိကံ၊ သာဓုကိဋ္ဌနပွဲသဘင်ကို၊ ကိ
 ဇ္ဇန္တိ၊ ကစားကုန်၏၊ ကိဇ္ဇေတွာ၊ ကစားပြီး၍၊ ဈာပေန္တိ၊ မီးတိုက်ကုန်၏၊ ဈာ
 ပေတွာ၊ မီးတိုက်ပြီး၍၊ အဗ္ဗိနိ၊ အရိုးတို့ကို၊ အာဒါယ၊ ပူ၍၊ စေတိယံ၊ စေတီ
 တော်ကို၊ ကရေန္တိ၊ တည်ထားကုန်၏။ ။

ဝိဟာရံ၊ သေသောမထေရ်၏နေရာကျောင်းတို့ကိုသို့၊ အာဂတာ၊ လာ
 ကုန်သော၊ အညေ၊ တပည့်ရဟန်းမှတပါးကုန်သော၊ အာဂန္တုကာ၊ အာ
 ဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝေဝိတွာ၊ ဆေး၍၊ မဟာထေ

၇၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ရံ၊ မထေရ်ကြီးကို၊ ပဿိယာမ၊ ငါတို့ဖူးချော်ကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊
 ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဝတ္တံ၊ သွား၍၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟာထေရော၊
 မထေရ်ကြီးသည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်
 ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ထေရော၊ ငါတို့ဆရာမဟာထေရ်သည်၊ ပရိ
 နိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်
 တို့၊ ထေရေန၊ သင်တို့ဆရာမထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ က
 တံ၊ ပြုအပ်၏၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဂ္ဂပလာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တေန
 ဖြစ်စေသောအားဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတ္ထံ၊ မေးလိုက်ကုန်၏လော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ ဘိက္ခုနံ၊ တပည့်ရဟန်း
 တို့အား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေန္တော၊ ပြောဟောသောငါတို့ဆရာ
 မဟာထေရ်သည်၊ ဣမိနာနိယာမေန၊ ဤဩဘာသညာဏ်ထင်သောအမှတ်
 ဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါရံ၊ ဆိုကုန်၏၊ အာဝုဿော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ ဧသောဩဘာသော၊ ဤအရောင်အလင်းသည်၊ နမဂ္ဂေါ၊ မဂ်မ
 ဟုတ်၊ ဧသေဧသောဩဘာသော၊ ဤအရောင်အလင်းသည်၊ ဝိပဿနာနု
 ပက္ခိလေသောနာမ၊ ဝိပဿနာငြိမ်ငြိုးကြောင်းဘေးရန်မည်၏၊ တုဌေ၊ သင်
 တို့သည်၊ နဇာနိတ္ထံ၊ မသိကုန်၊ အာဝုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ထေရော၊ သင်တို့ဆရာ
 မထေရ်သည်၊ ပုထုဇ္ဇနေ၊ ပုသုဇဉ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ အာဂန္တု၊
 ကရဟန်းတို့ဆိုကုန်၏၊ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော၊
 တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥဋ္ဌယိတွာ၊ ထကုန်၍၊ သကလဝိဟာရေ၊ အ
 လုံးစုံသောကျောင်းတိုက်၌၊ ဘိက္ခုစ၊ နေသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘိက္ခာစာရဂါမေသု၊ ဆွမ်းခံရွာတို့၌၊ မနုဿာစ၊ နေသောလူတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်၊ တုဌေယေဝ၊ သင်အာဂန္တုကရဟန်း
 တို့သည်သာလျှင်၊ ဇာနာထ၊ တတ်သိလိမ္မာကုန်၏၊ ကတရမဂ္ဂေန၊ အဘယ်
 ခရီးဖြင့်၊ တုဌေ၊ သင်အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာခဲ့ကုန်
 သနည်း၊ ဝိဟာရုခါရေ၊ ကျောင်းတိုက်တံခါး၌၊ ဝေါ၊ သင်အာဂန္တုကရဟန်း
 တို့သည်၊ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို၊ နဒိဋ္ဌိကံ၊ မမြင်ခဲ့သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ဝိဝဒိသု၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ ပန၊ ငြင်းခုံသည်မှတစ်ပါး ငြင်းခုံခြင်း၌
 အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧဝံဝါဒိနံ၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ သတံဝါ၊ တရာသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သဟသံဝါ၊
 တထောင်သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊
 တံတံလန္တံ၊ ထိုထိုအယူကို၊ နပဇဟန္တိ၊ မစွန့်ကုန်၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊

တဿာလန္တိယာ၊ ထိအယူသည်။ သဂ္ဂေါပိ၊ နတ်ရွာကို လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါပိ၊ မှတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဝါရိတောယောဝ၊ တားမြစ်အပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ။

တာဒိသောဝ၊ ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ ကဗ္ဗဋ္ဌာနိုးကို၊ ကရောဇ္ဈဒ္ဓါးအားထုတ်ခြင်းကိုပြုသော၊ အပရောပိတပါး သောရဟန်းသည်လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေတိ၊ ပြောဟော၏၊ ကိံကထေ တိ၊ အဘယ်သို့ပြောဟောသနည်းဟူမူကား၊ ဗိတ္တေနဝ၊ ဗိတ်ကူးသဖြင့် သာလျှင်၊ တီသု၊ သုံးလုံးကုန်သော၊ ဥဒ္ဓနေသု၊ မိကနောက်တို့၌၊ ကပလ္လဿနိ၊ အိုးကင်းတို့ကို၊ အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အိုးကင်း၏အောက်၌၊ အဂ္ဂိံကတွာ၊ မီးထည့်သည်ကိုပြု၍၊ ဗိတ္တေနဝ၊ ဗိတ်ကူးသဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ နုတ္တိံသာကာရံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာအရကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ထုတ်၍၊ ကပလ္လေသု၊ အိုးကင်းတို့၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့်၍၊ ဗိတ္တေနဝ၊ ဗိတ်ကူးသဖြင့်သာလျှင်၊ ဒဏ္ဍကေနလ္လံတံဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍၊ ဘုဒ္ဓိတဗ္ဗံ၊ သုံးဆောင်အပ်၏၊ ဈာယမာနေ၊ မီးတိုက်၍ကျင်း လတ်သည်ရှိသော်၊ ယာသာရိကာ၊ အကြင်ပြာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာသာရိကာ၊ ထိုပြာကို၊ ယောဂိနာ၊ ယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မုခဝါတေန၊ ခံတွင်းလေဖြင့်၊ ပဿာသေတဗ္ဗာ၊ မှုတ်လွှင့်အပ်၏၊ ဧတ္တကေန၊ ဤသို့မှတ် လွှင့်ကာမျှဖြင့်၊ သေသောသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဓုတပါပေါနာမ၊ ခါတွက်အပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇူတိ၊ ဤသို့၊ ကထေတိ၊ ပြောကြား၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်ကို၊ ပုရိမနယေနဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိတ္တာရေတဗ္ဗံ၊ အကျယ်ချဲ့၍သိ အပ်၏၊ အပရော၊ တဦးသောရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထေတိ၊ ဆို၏၊ ကိံကထေတိ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊ ဗိတ္တေနဝ၊ ဗိတ်ကူးဖြင့် သာလျှင်၊ မဟာစာဓိံ၊ ရေအိုးစရည်းကြီးကို၊ ဌပေတွာ၊ တည်ထား၍၊ မတ္တု၊ ထောပတ်ကို၊ ယောဇေတွာ၊ ယှဉ်၍၊ ဗိတ္တေနဝ၊ ဗိတ်ကူးသဖြင့်သာ လျှင်၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ နုတ္တိံသာကာရံ၊ သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောအခြင်းအရာ အရကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ထုတ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုအိုးစရည်းကြီး၌၊ ပက္ခိပိတွာ၊ ထည့် ၍၊ မတ္တု၊ ထောပတ်ကို၊ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍၊ သမတ္တိတဗ္ဗံ၊ ပြီးစေအပ်၏၊ ပတိယမာနံ၊ ချအပ်သောကောဋ္ဌာသအရသည်၊ ဝိလိယတိ၊ ပွပ္ဖကြေ၏၊ ဝိလိနေ၊ ပွပ္ဖကြေသည်ရှိသော်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဖေဏော၊ အမြှုပ်သည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ တက်၏၊ သောဖေဏော၊ ထိုအမြှုပ်ကို၊ ဝေါတုဌေဟိ၊ ဝိပဿနာ

၀၀၀

၇၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကိုအားထုတ်ကုန်သောသင်တို့သည်၊ ပရိဘုရားတဗ္ဗေ၊ မိတ်ဖြင့်သုံးဆောင်
 အပ်၏။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ကာမျှဖြင့်၊ ဝေါတုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့
 ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာ
 ဟုဆိုအပ်သော ကာယဂတာသတိကို၊ ပရိဘုတ္တံနာမ၊ သုံးဆောင်အပ်
 သည်မည်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေသိ၊ ပြောကြား
 ၏။ ဣတော၊ ဤပရိဘုတ္တံနာမဘဝိဿတိဟူသောစကားရပ်မှ၊ ပရံ၊ နောက်
 ၌၊ အထတေဘိက္ခုတိအသဒိ၊ အထတေဘိက္ခု၊ ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ပုရိနေယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်၊
 သောတုဋ္ဌေဟိ၊ စာသင်သားတို့သည်၊ ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊ အကျယ်ချဲ့၍သိ
 အပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း၊
 ယောဝိဝါဒေါ၊ အကြင်ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တဿ၊ ထို
 ငြင်းခုံခြင်း၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုရကား၊
 ဆယိမာနိတိအာဒိ၊ ဆယိမာနိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဆယိမာနိအစရှိသောပါဌ်၌၊ အဂါရဝေါတိ၊ အဂါ
 ရဝေါဟူသည်ကား၊ ဂါရဝဝိရဟိတော၊ ရိုသေခြင်းမှကင်း၏၊ အပ္ပဒိုသော
 တိ၊ အပ္ပဒိုသောဟူသည်ကား၊ အပ္ပဒိုဿယော၊ ကျိုးနွံ တုပ်ဝပ်ခြင်းမရှိ၊
 အနိဝရတ္တိ၊ နှိမ့်ချသောဖြစ်ခြင်းမရှိ၊ ပန၊ အဝယဝတ္ထသံဝဏ္ဏနာဌတပါး၊
 ဝိဇ္ဇာတ္ထသံဝဏ္ဏနာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတ္တရိအဂါရဝေါဟူသောပါဌ်၌၊
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဓရမာနေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသည်ရှိသော်၊ တိသုသုံးပါးကုန်
 သော၊ ကာလေသု၊ အခါတို့၌၊ ဥပဋ္ဌာနံ၊ စစားရာသို့၊ နယာတိ၊ မသွား၊ သတ္တ
 ရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပါဟာနေ၊ ဘိနပ်စီးတော်မူဘဲ၊ စက်မနွေ၊
 စင်္ကြံကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊
 သဥပါဟာနေ၊ ဘိနပ်စီးသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ စက်မတိ၊ စင်္ကြံသွား၏၊
 သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိစေ၊ နိမ့်သော၊ စက်မေ၊ စင်္ကြံ၌၊ စက်မနွေ၊
 စင်္ကြံကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊
 ဥဇ္ဈေ၊ မြင့်သော၊ စက်မေ၊ စင်္ကြံ၌၊ စက်မတိ၊ စင်္ကြံသွား၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝသန္တေ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူသည်
 ရှိသော်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝသတိ၊
 နေ၏၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဿနဋ္ဌာနေ၊ မြင်ကောင်းသောအရပ်၌၊

ဥဘောအံသေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ဘက်၌၊ ပါရုပတိ၊ ရုံ၏၊ သတ္တံ၊ ဝှီးကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်း၏၊ ဥပါဟနံ၊ ဘိနဝ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ စီး၏၊ နှာနုတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်၌၊ ဥစ္စာရံဝါ၊ ကျင်ကြီးကို လည်းကောင်း၊ ပဿာဝံဝါ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ ပန၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသောအခါ၌ အဂါရဝမှတစ်ပါး ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်မူပြီးသောအခါ၌ အဂါရဝကိုဆိုဦးအံ့၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံယူတော်မူပြီးသည်ရှိသော်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊ စေတိယံ၊ စေတီတော်ကို၊ ဝဇ္ဇိတံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ၊ နဝတ္ထတိ၊ မသွား၊ စေတိယံ၊ သာ၊ စေတီတော်၏၊ ပညာယနဋ္ဌာနေ၊ ထင်မြင်ရာအရပ်၌၊ သတ္တု၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဿနဋ္ဌာနေ၊ မြင်ကောင်းသောအရပ်၌၊ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော၊ သဗ္ဗံ၊ အသုံးစုံသော၊ အဂါရဝံ၊ မရိသေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ စ၊ ကာယဒ္ဓါရ၌ အဂါရဝမှတစ်ပါး ဝစီဒ္ဓါရ၌ အဂါရဝကိုဆိုဦးအံ့၊ အညေဟိ၊ မိမိမှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့မရိသေခြင်းကို၊ ကရောသိ၊ သင်ပြုဘိသနည်း၊ ဣဒံ၊ ဤမရိသေခြင်းကိုပြုခြင်းသည်၊ နဝဇ္ဇတိ၊ မသင့်၊ သဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓဿနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားအားမည်သည်ကား၊ လဇ္ဇိတံ၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဘုရားဘုရားဟူ၍၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝဒေသိ၊ သင်ဆိုသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏတိ၊ ပြန်၍ဆို၏၊ အယံ၊ ဤဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊ သတ္တရိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဂါရဝေါနာမ၊ ရိသေခြင်းမရှိသောရဟန်းမည်၏၊ ပန၊ သတ္တရိပိ အဂါရဝေါဟူသောဝုန်၏အဖွင့်မှတစ်ပါး ဓမ္မေပိ အဂါရဝေါဟူသောဝုန်၏အဖွင့်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊ ဓမ္မသဝနေ၊ တရားနာခြင်းကို၊ သံဃုဋ္ဌေ၊ ကြွေးကြော်သည်ရှိသော်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ နဝတ္ထတိ၊ မသွား၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ နသုဏာတိ၊ မနာ၊ နိဒ္ဒါယတိဝါ၊ အိပ်မူလည်းအိပ်၍နေ၏၊ သလ္လပေန္တော၊ စကားပြောဟောသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသီဒတိဝါ၊ ထိုင်နေမူလည်းထိုင်နေ၏၊ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ၊ နဝဏ္ဍာတိ၊ မသင်၊ နဝါစေတိ၊ မပို့ချ၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဓမ္မေ၊ တရားတော်၌၊ အဂါရဝံ၊ မရိသေခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ သင်ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညေဟိ၊ တစ်ပါးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဟုဏ္ဏိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မောဓမ္မောတိ၊ တရားတရားဟူ၍၊

ဝဒသိ၊ ဆို၏၊ ဓမ္မောနာမ၊ တရားမည်သည်ကို၊ အဘယံနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝဒတိ၊ ပြန်၍ဆို၏၊ အယံ၊ ဤဒုဗ္ဗေရဟန်းသည်၊ ဓမ္မောတရားတော်၌၊ အဂါ
ရဝေါနာမ၊ ရိုသေခြင်းမရှိသောရဟန်းမည်၏၊ ပန၊ ဓမ္မေဝိအဂါရဝေါဟူ
သောပုဒ်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး၊ သံဃောအဂါရဝေါဟူသော ပုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ ယော၊ အကြင်ဒုဗ္ဗေရဟန်းသည်၊ ထေရေန၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်သော၊
ဘိက္ခုနာရဟန်းသည်၊ အနုန္တိဋ္ဌော၊ မတိုက်တွန်းအပ်သည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်
လျက်၊ ဓမ္မောတရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟော၏၊ အနုန္တိဋ္ဌော၊ မတိုက်တွန်းဘဲ၊
နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏၊ အနုန္တိဋ္ဌော၊ မတိုက်တွန်းဘဲ၊ ပဉ္စ၊ မေးလာသောပြဿနာ
ကို၊ ကထေတိ၊ ဖြေ၏၊ ဝုဇ္ဈေသိတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
ကို၊ စာဇ္ဇေန္တော၊ ထိပါးလျက်၊ ဝတ္ထုတိ၊ သွား၏၊ ဝုဇ္ဈေသိတင်းကြီးဖြစ်ကုန်
သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ စာဇ္ဇေန္တော၊ ထိပါးလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏၊
ဝုဇ္ဈေသိတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ စာဇ္ဇေန္တော၊ ထိပါး
လျက်၊ နိသိဒတိ၊ ထိုင်၏၊ ဒုဿပလ္လတ္တိကံဝါ၊ ပုခိုးအာယောဂပတ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထပလ္လတ္တိကံဝါ၊ လက်အာယောဂပတ်ကို၎င်း၊ ကရေတိ၊
ပြု၏၊ သံဃာမဇ္ဈေသံဃာအလယ်၌၊ ဥဘောအံသေ၊ ပခုံးနှစ်ဘက်၌၊ ပါရပတိ၊
ရုံ၏၊ ဆတ္တုပါဟနံ၊ ထီးဘိနပ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်း၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရ
ဟန်းအပေါင်းအား၊ လဇ္ဇိတံ၊ ရှက်ကြောခြင်း၌၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တေဝိ၊ ဆိုအပ်ပါသော်လည်း၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်
ဆိတ်နေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏၊ သံဃောသံဃောတိ၊ သံဃာသံဃာဟူ၍၊
ဝဒသိ၊ သင်လဇ္ဇိရဟန်းကဆို၏၊ သံဃော၊ အပေါင်းဟူသည်ကို၊ အဘယံ
နည်း၊ မိဂသံဃော၊ သမင်အပေါင်းသည်၊ အဓသံဃော၊ ဆိတ်အပေါင်း
သည်၊ ဣတိအာဒိနိ၊ ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝဒသိ၊ ပြန်၍ဆို၏၊
အယံ၊ ဤဒုဗ္ဗေရဟန်းသည်၊ သံဃော၊ သံဃာတော်၌၊ အဂါရဝေါနာမ၊
ရိုသေခြင်းမရှိသောရဟန်းမည်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ကေဘိက္ခုသိန္နိ၊ တဦး
သောရဟန်းကိုလည်း၊ အဂါရဝေ၊ မရိုသေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်
ရှိသော်၊ သံဃော၊ သံဃာ၌၊ အဂါရဝေါ၊ မရိုသေခြင်းကို၊ ကတောယေဝ၊
ပြုအပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဘိက္ခာယဝိနုပရိ
ပူရကာရီဟူသော ပုဒ်၏အဖွင့်ကို ဆိုဦးအံ့၊ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော၊
သိက္ခာ၊ သိက္ခာတို့ကို၊ အပရိပူရိယမာနောဝ၊ ဖြည့်ခြင်းကိုမပြုသောရဟန်း
သည်သာလျှင်၊ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌၊ အဂါရဝေါနာမ၊ ရိုသေခြင်း
မရှိသောရဟန်းမည်၏၊ အဇ္ဈတ္တံဝါတိ၊ အဇ္ဈတ္တံဝါဟူသည်ကား၊ အတ္တနိ

၈

ဝါးမိမိန္ဒလည်းကောင်း၊ အတ္တနောမိမိန္ဒ၊ ပရိသာယဝါ၊ ပရိသတ်န္တလည်း
ကောင်း၊ ဗဟိန္ဒါတိ၊ ဗဟိန္ဒါဟူသည်ကား၊ ပဋေသ္မိံ ဝါ၊ တပါးသောဝုဂ္ဂိလ်န္တ
လည်းကောင်း၊ ပဋေသ္မိံ တပါးသောဝုဂ္ဂိလ်န္တ၊ ပရိသာယဝါ၊ ပရိသတ်န္တ
လည်းကောင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဆဋ္ဌာနာနိ၊ ခြောက်ပါးသောအကြောင်း
တို့ကို၊ နိဿာယး ဖြစ်၍၊ အပဿဉ္စုပ္ပန္နဝါဒေါ၊ ဤဖြစ်သောငြင်းခုံခြင်းသည်၊
ဝဇေဇန္တော၊ ပွားလတ်သည်ရှိသော်၊ ယာနိအဓိကရဏာနိ၊ အကြင် အဓိ
ကရဏ်းတို့သို့၊ ပါဝုဏသတိရောက်၏၊ တာနိ၊ ထိုအဓိကရဏ်းတို့ကို၊ စတ္တာ
ရိမာနိဝိပဓေန၊ စတ္တာရိမာနိဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဒသေတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊
စတ္တာရိမာနိတံအာဒိ၊ စတ္တာရိမာနိဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုစတ္တာရိမာနိအစ
ရှိသောပါဌ၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အဝိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စ
မာနနပေဇန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ဂူပသမနတ္ထာယ၊ အဓိကရဏ်းကိုငြိမ်းခြင်းငှါ၊ ပဝတ္ထမာနေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်
သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ အဓိကာတဗ္ဗာနိ၊ စွဲ၍ပြုအပ်ကုန်၏၊
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိကရဏာနိ၊ အဓိကရဏ်းမည်ကုန်၏၊ ဝိဝါ
ဒေါဝ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ အဓိကရဏံ၊ အဓိကရဏ်းမည်သတည်း၊
ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်ပင်လျှင်အဓိကရဏ်းမည်သည်၊ ဣတ
ရေသုဝိ၊ ဤမှတပါးသောအနု ဝါဒါဓိကရဏဟူသောဝုန်-အာပတ္တပဓိကရ
ဏဟူသောဝုန်-ကိစ္စာဓိကရဏ ဟူသောဝုန်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝဒေသ
ဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ စတ္တာရိလေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိဝိပဓိကရဏာနိ၊ ဤအဓိ
ကရဏ်းတို့သို့လည်း၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဝဇေဇန္တော၊ ပွား
လတ်သည်ရှိသော်၊ သောဝိဝါဒေါ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ယေဟိသမထေ
ဟိ၊ အကြင်သမထတို့ဖြင့်၊ ဂူပသမာ၊ ငြိမ်း၏၊ တေသံသမထာနံ၊ ထိုငြိမ်း
ကြောင်းဖြစ်သောသမထတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ သတ္တခေါ
ပနိမေဝိအာဒိ၊ သတ္တခေါပနိမေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသတ္တခေါပနိမေ
အစရှိသောပါဌ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိဂ္ဂဟ်ကို၊ ဧဝံဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အဓိကရဏာနိ၊ အဓိကရဏ်းတို့ကို၊ သမေန္တိ၊ ဂူပသမေန္တိ၊ ငြိမ်းစေတတ်
ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိကရဏသမထာ၊ အဓိကရဏသမထ
မည်ကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာနိ၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံ ဟူသည်ကား၊ ဥပ္ပန္နာနံဥပ္ပန္နာနံ၊

၈၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော၊ အဓိကရဏာနန္တိ၊ အဓိကရဏာနံဟူသည်
 ကား၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဧတသံဝိဝါဒါမိကရဏာဒီနံ၊ ထိုဝိဝါဒါ
 မိကရဏ်းအစရှိသည်တို့၏၊ သမထာယဂူပသမာယာတိ၊ သမထာယဂူပ
 သမာယဟူသည်ကား၊ သမနတ္ထဉ္စေ၊ ညီညွတ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
 ဂူပသမနတ္ထဉ္စ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ ဒါတဗ္ဗော၊ ပေးအပ်သော၊
 သမ္ဗုခါဝိနယော၊ သမ္ဗုခါဝိနည်းလည်းကောင်း၊ (ပ)၊ တိဏဝတ္ထာရကော၊
 တိဏဝတ္ထာရကကံလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
 ဣမေသမထာ၊ ဤသမထတို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗောပေးအပ်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုသို့
 ငြိမ်းစေရာ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားသည်၊ ဝိနိစ္ဆယကထာ၊
 အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ အဓိကရဏေသု၊ အဓိကရဏ်းတို့
 တွင်၊ တာဝ၊ အနုဝါဒါမိကရဏ်းအစရှိသည်တို့၏ရှေးဦးစွာ၊ မယာ၊ ငါ
 အဋ္ဌကထာသရာသည်၊ ဂုဏ္ဏတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊ ဓမ္မောတိဝါ၊ ဓမ္မဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အဓမ္မောတိဝါ၊ အဓမ္မဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆဲ့ရှစ်
 ပါးကုန်သော၊ ဝတ္ထုဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဝဒန္တနံ၊ ငြင်းခုံကုန်သော၊
 တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ယောဝိဝါဒေါ၊ အကြင်ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣဒံ၊ ဤငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒါမိကရဏံနာမ၊ ဝိဝါဒါမိကရဏ်းမည်၏၊
 သီလဝိပတ္တိယာဝါ၊ သီလ၏ပျက်စီးခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာစာရဒိဋ္ဌိ
 အါဇိဝိပတ္တိယာဝါ၊ အကျင့်၏ပျက်စီးခြင်း-အယု၏ပျက်စီးခြင်း-အသက်
 မွေးခြင်း၏ပျက်စီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုဝဒန္တနံ၊ စွပ်စွဲကုန်သော၊
 တိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ယောအနုဝါဒေါဝါ၊ အကြင်စွပ်စွဲခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယာဥပဝဒနာစေ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်းသည် လည်းကောင်း၊
 ယာစောဒနာစ၊ အကြင်စေ့ဒနာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 ဣဒံ၊ ဤစွပ်စွဲခြင်းသည်၊ အနုဝါဒါမိကရဏံနာမ၊ အနုဝါဒါမိကရဏ်းမည်
 ၏၊ မာတိကာယံ၊ တိက္ခုပါတိမောက်၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါး
 ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊ ပါရာဇိက-သံဃာဒိသိသံ-ပါမိတ်-ဒုက္ကဋ်
 ပါဠိဒေသနီဟုဆိုအပ်ကုန်သောအာပတ်အရတို့လည်းကောင်း၊ ဝိဘင်္ဂေ၊
 ဝိဘင်း၌၊ ဧန္တု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊ ထုလ္လုဉ်း-ဒုဗ္ဗာသီအာပတ်
 အရတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ အာပတ္တိက္ခန္ဓာ၊
 အာပတ်အရတို့သည်၊ အာပတ္တာမိကရဏံနာမ၊ အာပတ္တာမိကရဏ်းမည်
 ၏၊ သံဃာဿ၊ သံဃာတော်အား၊ အပလောကနာဒီနံ၊ အပလောကနကံ
 အစရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာနံ၊ ကံတို့ကို၊ ယံကရဏံ၊

အကြင်ပြုခြင်းသည်အတ္တိရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်၊ ကိစ္ဆာမိကရဏံ နာမ၊ ကိစ္ဆာမိကရဏ်းမည်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောအဓိကရဏ်းတို့တွင်၊ ဝိဝါဒါမိကရဏံ၊ ဝိဝါဒါမိကရဏ်းသည်၊ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာယစ၊ ယေဘုယျသိကကံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇ္ဇိတိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ သမ္မုခါဝိနယေနစ၊ သမ္မုခါဝိနည်းဖြင့်သာသျှင်း၊ သမ္ပမာနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော အဓိကရဏ်းသည်၊ ယသ္မိံ၊ ဝိဟာရေ၊ အကြင်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မိံ၊ ယေဝဝါ၊ ထိုကျောင်းတိုက်၌သာသျှင်လည်း၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သမ္ပတပုဂ္ဂလေဟိဝါ၊ သမ္မုတိရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ အညတ္ထ၊ တပါးသော ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဂန္ထန္တန္တံ၊ သွားကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ အန္တရာမဂ္ဂေဝါ၊ ခရီးအကြား၌လည်း၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သမ္ပတပုဂ္ဂလေဟိဝါ၊ သမ္မုတိရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဆုံးဖြတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကျောင်းတိုက်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ သံဃဿ၊ သံဃာတော်အား၊ နိယျာဒိတံ၊ ဆောင်ရှင်းအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုတပါးသောကျောင်းတိုက်၌၊ သံဗောနေဝ၊ သံဃာသည်မူလည်း၊ ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တေ၊ မတတ်နိုင်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတပါးသောကျောင်းတိုက်၌၊ ဂင်လျှင်၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ဥဗ္ဗာဟိကကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သမ္ပတပုဂ္ဂလေဟိဝါ၊ သမ္မုတိရသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆိတံ၊ ဆုံးဖြတ် အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ပန၊ သမ္မုခါဝိနည်း၏သဘောမှတစ်ပါး၊ သမ္မုခါဝိနည်းအပြားကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ပမာနေ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော၊ တသ္မိံ၊ ထိုဝိဝါဒါမိကရဏ်း၌၊ ယာသံဃသမ္မုခတာ၊ အကြင်သံဃာ၏မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ယာမဓ္မသမ္မုခတာ၊ အကြင် တရားတော်၏မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ယာဝိနယသမ္မုခတာ၊ အကြင်ဝိနည်း၏မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၎င်း၊ ယာပုဂ္ဂလသမ္မုခတာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၎င်း၊ အတ္တိရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၊ သမ္မုခါဝိနယေနာမ၊ သမ္မုခါဝိနည်းမည်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးသောသမ္မုခတို့တွင်၊ ကာရကသံဃဿ၊ ကာရကသံဃာ၏၊ သာမဂ္ဂိဝသေန၊ ညီညွတ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္မုခိဘာဝေါ၊ မျက်မှောက်

၈၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

၏အဖြစ်သည်။ သံဃသမ္ဗုဒ္ဓါတော၊ သံဃသမ္ဗုဒ္ဓါတောမည်၏။ သမေတဗ္ဗသံ
 ငြိမ်းစေတတ်သော။ ဝတ္ထုနေ၊ ဝတ္ထု၏။ ဘူတတော၊ ထင်ရှားရှိသည်၏
 အဖြစ်သည်။ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓါတော၊ ဓမ္မသမ္ဗုဒ္ဓါတောမည်၏။ ယထာယေနအာကာ
 ရေန၊ အကြင်ဟုတ်မှန်သော အခြင်းအရာဖြင့်။ တံ၊ ထိုဝိဝါဒါမိကရုဏ်း
 ကိုး၊ သမေတဗ္ဗ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ တဗ္ဗေဝ၊ ထိုဟုတ်မှန်သော အခြင်းအရာ
 ဖြင့်သာလျှင်၊ သမနံ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဝိနယသမ္ဗုဒ္ဓါတော၊ ဝိနယသမ္ဗုဒ္ဓါတော
 မည်၏။ ယေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဝိဒေတိ၊ ငြင်းခုံတတ်၏။ ယေ
 နဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်လည်း။ ဝိဒေတိ၊ ငြင်းခုံ၏။ ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊
 တေသံအတ္ထပစ္စတ္တိကာနံ၊ ထိုငြင်းခုံခြင်း၏အကြောင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော
 အနက်သဘော၌ ဆန့်ကျင်ကုန်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓိ ဘာဝေ၊ မျက်မှောက်၏
 အဖြစ်သည်။ ပုဂ္ဂလသမ္ဗုဒ္ဓါတော၊ ပုဂ္ဂလသမ္ဗုဒ္ဓါတောမည်၏။ ပန၊ အထူးကို
 ဆိုဦးအံ့။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝါဒါမိကရုဏ်း၌၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ ဝူပ
 သမေ၊ ငြိမ်းရာ၌၊ သံဃသမ္ဗုဒ္ဓါတော၊ သံဃာ၏ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်။
 ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ တာဝ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ သံဃုခါဝိနယေနေဝ၊ သမ္ဗုခါဝိနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္ဗုတိ၊ ငြိမ်း
 ၏။ ပန၊ သမ္ဗုခါကံ၏ငြိမ်းသည်မှတစ်ပါး ယေဘုယျသိကကံဖြင့် ငြိမ်းသည်
 ကိုဆိုဦးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆုံးဖြတ်သော်လည်း။ သစေသမ္ဗုတိ၊ အကယ်၍
 မငြိမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မငြိမ်းနိုင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ အထ၊
 ထိုအခါ၌။ တံ၊ ထိုဝိဝါဒါမိကရုဏ်းကို၊ ဥဗ္ဗာဟိကာယ၊ ကမ္မဝါစာဖြင့်၊
 သမ္ဗတာ၊ သမ္ဗုတိရကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်၊
 ဝူပသမေတံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိမနသိ
 ကက္ခာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သံဃာသေဝ၊ သံဃာအားသာလျှင်၊ နိယျာ
 ဒေန္တိ၊ ဆောင်နှင်းကုန်၏။ တတော၊ ထိုသို့ဆောင်နှင်းခြင်းကြောင့်၊ သံဃော
 သံဃာသည်။ ပဉ္စဂံသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သလ္လာက
 ဂါဟကံ၊ စာရေးတံ ယူစေတတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ သမ္ဗနိတွာ၊
 သမုတ်၍၊ တေန၊ ထိုအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစာရေးတံ ယူစေတတ်
 သောရဟန်းကို၊ ဂုဉ္ဇကဝိဝနုက သကဏ္ဍဇ္ဈကောသု၊ လျှို့ဝှက်၍ယူစေခြင်း
 ဖွင့်ထွက်၍ယူစေခြင်း-နားရင်း၌ တိုးတိုးသာသာပြော၍ ယူစေခြင်းဟုဆို
 အပ်ကုန်သော၊ တိသုသုံးပါးကုန်သော၊ သလ္လာကဂါဟောသု၊ စာရေးတံကို
 ယူစေခြင်းတို့တွင်၊ အညတရဝသေန၊ တပါးပါးသောယူစေခြင်း၏အစွမ်း
 ဖြင့်၊ သလ္လာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟောတွာ၊ ယူစေ၍၊ သန္နိပတိတပရိသာ

၁-ဓမ္မဝေဟဝဂ်-၄-သင်္ခမဂါမသုတ်၊

၆၅

ယံစည်းဝေးသောရဟန်းပရိသတ်၌၊ ဓမ္မဝါဒီနံ၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယေဘုယျတာယ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတေဓမ္မဝါဒီနော၊ ထိုဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဂူပသမေတိ၊ ငြိမ်းစေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသော၊ အဓိကရုဏံ၊ အဓိကရုဏ်းသည်၊ သမ္ဗုခါဝိနယေနစ၊ သမ္ဗုခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေဘုယျသိကာယစ၊ ယေဘုယျသိကာသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသမထတို့တွင်၊ သမ္ဗုခါဝိနယော၊ သမ္ဗုခါဝိနယသမထသည်၊ ရတ္တနယောဧဝံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ မဆိုအပ်သေးသော ယေဘုယျသိကာကံကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယေဘုယျသိကာကမ္မဿ၊ ယေဘုယျသိကာကံကို၊ ယံကရုဏံ၊ အကြင် ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အယံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည်၊ ယေဘုယျသိကာနာမ၊ ယေဘုယျသိကာ သမထမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဝါဒါ မိကရုဏံ၊ ဝိဝါဒါ မိကရုဏ်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဟိ၊ ငြိမ်း၏။ ။

အနုဝါဒါမိကရုဏံ၊ အနုဝါဒါမိကရုဏ်းသည်၊ သမ္ဗုခါ ဝိနယေနစ၊ သမ္ဗုခါဝိနယ သမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သတိဝိနယေနစ၊ သတိဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမုဠဝိနယေနစ၊ အမုဠဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာယစ၊ တဿပါဝိယသိကာ သမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ သမ္ပဟိ၊ ငြိမ်း၏၊ သမ္ဗုခါဝိနယေနစ၊ သမ္ဗုခါဝိနယသမထဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္မမာနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်သော အဓိကရုဏ်းသည်၊ ယောစ၊ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ အနုဝဒတိ၊ စွပ်စွဲတတ်၏၊ ယဉ္စ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်း၊ အနုဝဒတိ၊ စွပ်စွဲ၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရဟန်းတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ မှတ်နာ၍၊ ကာမိ၊ တရံတသုသော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်၊ သဗ္ဗေ၊ သဗ္ဗေအတ္တိ၊ အကယံ၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဥသော၊ နှစ်ဦးသောရဟန်းတို့ကို၊ ခမာပေတွာ၊ အချင်းချင်းကန်တော့စေ၍၊ ဂူပသမတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ကာမိ၊ တရံတသုသော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်သည်၊ သဗ္ဗေအတ္တိ၊ အကယံ၍ မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ မရှိသည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ပြုကျင့်ရာ၌၊ အယံနာမအာပတ္တိ၊ ဤမည်သော အာပတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိနိဇ္ဈိတံ၊ အာပတ်ကိုပြု၍ အာပတ်ကိုတင်သည်

၈၆ ဥပရိပဏ္ဏိသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ချီအစွမ်းဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဝူပသမဝါး၊ ငြိမ်း၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုလေးပါးသောသမထတို့တွင်း၊ သဗ္ဗုခါဝိနယလက္ခဏံ၊ သဗ္ဗုခါဝိနည်း၏
 လက္ခဏာသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ပန၊ သဗ္ဗုခါဝိနယကံဖြင့်ငြိမ်းသည်ကိုဆိုပြီးအုံး၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
 ဌ၊ ခိကာသဝသ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ အမူလိကာ
 ယး၊ ဖြစ်ခြင်း-ကြားခြင်း-ရုံရှာခြင်း-အရင်းမရှိသော၊ သိလပိပတ္တိယာ၊ သိလ
 ၏ပျက်စီးခြင်းဖြင့်၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အနန္တသီးစွပ်စွဲ၏၊
 သတိဝိနယံ၊ သတိဝိနည်းကို၊ ယာစဿနဿ၊ တောင်းသော၊ တဿ၊ ထိုစွပ်
 စွဲသောရဟန်းအား၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဥတ်လျှင်
 လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ သတိဝိနယံ၊ သတိဝိနည်းကို၊
 ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗုခါဝိနယေန၊ သဗ္ဗုခါဝိနည်းဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ သတိဝိနယေန၊ သတိဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝူပသန္တံ၊ ငြိမ်း
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သဗ္ဗုခါဝိနည်း၊ အမုဠဝိနည်းဖြင့် ငြိမ်းသည်ကို
 ဆိုပြီးအုံး၊ သတိဝိနယော၊ သတိဝိနည်းကို၊ နိဇ္ဇေ၊ ပေးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဝုန၊
 တဖန်၊ တတ္ထိ၊ ဝုတ္တလေးထိုသတိဝိနည်း ပေးပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကဿ
 မိ၊ တစ်တယောက်သောသူ၏၊ အနုဝါဒေါ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ နရူဘာတိ၊
 မရောက်၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဥမ္မတ္တကော၊ ရူးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဥမ္မာဒဝသေန၊ ရူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အသမဏကော၊ ရဟန်းတို့အား
 မလျှောက်ပတ်သော၊ အဇ္ဈာစာရေ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်၊ ဇေရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကို၊ သရတု၊ အောက်မေ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တမာနော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အာဝုသော၊
 ငါ့ရှင်တို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဥမ္မတ္တကေန၊ ရူးခြင်းကြောင့်၊ တေ၊ ဤအမှု
 ကို၊ ကတံ၊ ပြုမိ၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ၊ ထိုပြုမိသောအမှုကို၊ နသရာမိ၊
 မအောက်မေ့ပါ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တောပိ၊ ပြောဆိုပါ သော်လည်း၊
 ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ စောဒိယမာနောဝ၊ စောဒနာပြန်သည်သာလျှင်၊
 ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဝုန၊ တဖန်၊ အစောဒနတ္ထာယ၊ မစောဒနာခြင်းငှါ၊ အမုဠ
 ဝိနယံ၊ အမုဠဝိနည်းကို၊ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏၊ သံဃော၊ သံဃာသည်
 လည်း၊ အဿ၊ ထိုအမုဠဝိနည်းကို တောင်းပန်သော ရဟန်းအား၊ ဥတ္တိ
 စတုတ္ထေန၊ ဥတ်လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကမ္မေန၊ ကံဖြင့်၊ အမုဠ
 ဝိနယံ၊ အမုဠဝိနည်းကို၊ ဒေတိ၊ ပေး၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗုခါဝိနယေန၊

၈၆

သဗ္ဗုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အမုဋ္ဌဝိနယေနစ၊ အမုဋ္ဌဝိနည်းဖြင့်၎င်း၊
 ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သဗ္ဗုခါဝိနယကံ-တဿပါဝိ
 ယသိကာကံဖြင့်ငြိမ်းသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အမုဋ္ဌဝိနယော၊ အမုဋ္ဌဝိနည်းကို၊
 ဒိန္တေ၊ ပေးအပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တသ္မိံ၊ ဝုဂ္ဂလေ၊ ထိုရုံးသွပ်၍
 ပြောမိသောဝုဂ္ဂိလ်၌၊ ကဿမိ၊ တစုံတယောက်သောဝုဂ္ဂိလ်၏၊ တဗ္ဗ
 ယာ၊ ထိုရုံးသွပ်၍ပြောမိခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အနုဝါ
 ဒေါ၊ စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ နဂ္ဂဟတိ၊ မရောက်၊ ပန၊ မရောက်သည်မှတပါး
 ရောက်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပါရာဇိကေနဝါ၊ ပါရာဇိက
 အာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါရာဇိကသာမန္တေနဝါ၊ ပါရာဇိကအာပတ်
 ၏အနီးဖြစ်သောအာပတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ စောဒိယမာနဿ၊ စောဒနာ
 အပ်သော၊ အညောနုညံ၊ အပျင်းပျင်းသောစကားကို၊ ပဋိစရတော၊ ပြော
 ဆိုသောရဟန်းအား၊ အညောနုညံ၊ အပျင်းပျင်းသောစကားကိုပြော၍၊ ပဋိ
 စရတော၊ ဖုံးလွှမ်းသောရဟန်းအား၊ ပါပုဿန္တတာယ၊ မကောင်းခြင်းများ
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဝိယဿ၊ ယုတ်မာသော၊ ဝုဂ္ဂလဿ၊ ဝုဂ္ဂိလ်အား
 အယံ၊ ဤယုတ်မာသောဝုဂ္ဂိလ်သည်၊ အန္တိန္ဒမူလော၊ မပြတ်သေးသော
 အရင်းရှိသည်၊ သစေအဘိဿာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့
 ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝတ္တိတွာ၊ ကျင့်၍၊ ဩဿရဏံ၊ သွင်း
 ခြင်းကို၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊ ဆိန္ဒမူလော၊ ပြတ်သောအရင်းရှိသည်၊ သ
 စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယမေဝ
 ဤတဿပါဝိယသိကာကံသည်ပင်လျှင်၊ အဿ၊ ထိုယုတ်မာသောရဟန်း
 အား၊ နာသနာ၊ ဖျက်ခဲစီးခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မညမာနော၊ မှတ်ထင်သော၊ သံစော၊ သံစာသည်၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန၊ ဥတံ
 လျှင် လေးကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကဗ္ဗေန၊ ကံဖြင့်၊ တဿပါဝိယသိကံ၊
 တဿပါဝိယသိကာကံကို၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သဗ္ဗုခါဝိနယေ
 နစ၊ သဗ္ဗုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ တဿပါဝိယသိကာယစ၊ တဿ
 ပါဝိယသိကာကံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဇေံ၊ ဤသို့၊ အနုဝါဒါမိကရဏံ၊ အနုဝါဒါမိကရုဏ်းသည်၊ စတုဟိ၊ လေး
 ပါးကုန်သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗတိ၊ ငြိမ်း၏ ။

အာပတ္တာမိကရဏံ၊ အာပတ္တာမိရုဏ်းသည်၊ သဗ္ဗုခါဝိနယေနစ၊ သဗ္ဗု
 ခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိညာတကရဏေနစ၊ ပဋိညာတက
 ရဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရုဏေနစ၊ တိဏဝတ္ထာရုဏသ

၈၈ ဥပရိပတ္တာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သံမထေဟိ၊
သမထတို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ တဿ၊ ထိုအခါပတ္တာမိကရုဏ်းအား၊ သမ္ပ
ခါဝိနယေနေဝ၊ သမ္ပခါဝိနယသမထဖြင့်သာလျှင်၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ သမ္ပခါဝိနယကံ-မပို့ညာတကရဏကံဖြင့်-ငြိမ်းသည်
ကိုဆိုပြီးအံ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဧကဿ၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
၏၊ သန္တိကေဝါ၊ အထံ၌လည်းကောင်း၊ သံဃာဏမဇ္ဈေသုဝါ၊ သံဃာ
ဂိုဏ်းတို့၏အလယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ သဟုကံ၊ ပေါ့သော၊
အာပတ္တိ၊ အာပတ်ကို၊ ဧသေတိ၊ ဧသနာကြား၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အာ
ပတ္တာမိကရဏံ၊ အာပတ္တာမိကရုဏ်းသည်၊ သမ္ပခါဝိနယေနစ၊ သမ္ပခါ
ဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပပို့ညာတကရဏေနစ၊ ပပို့ညာတကရ
ဏသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဂူပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသော
ကံတို့တွင်၊ သမ္ပခါဝိနယော၊ သမ္ပခါဝိနည်းကို၊ တာဝ၊ ပပို့ညာတကရဏ
ကံကိုဝေဘန်သည်မှရှေးဦးစွာ၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂုစ္စတေ၊
ဆိုပြီးအံ၊ သမ္ပခါဝိနယော၊ သမ္ပခါဝိနည်းဟူသည်၊ ယောစ၊ အကြင်ရဟန်း
သည်လည်း၊ ဧသေတိ၊ ဧသနာကြား၏၊ ယဿစ၊ အကြင်ရဟန်း၏လည်း
သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဧသေတိ၊ ဧသနာကြား၏၊ တေသံ၊ ထိုနှစ်ဦးသော
ရဟန်းတို့၏၊ သမ္ပခတော၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၊ သမ္ပခါဝိနယော၊
သမ္ပခါဝိနယမည်၏၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဂုတ္တနယ
မေလ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဂုစ္စလဿစ၊ ဂုတ္တလ်
၏လည်းကောင်း၊ ဂဏဿစ၊ ဂိုဏ်း၏လည်းကောင်း၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊
ဧသနာကာလေ၊ ဧသနာကြားသောအခါ၌၊ သံဃာသမ္ပခတော၊ သံဃာ၏
မျက်မှောက်၏အဖြစ်သည်၊ မရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ပန၊ ပပို့ညာတကရဏ
ကံကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဧသနာကြားရာ၌၊ သမ္ပခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ အဟံ
ဣတ္ထန္နာမံအာပတ္တိ၊ အာပဇ္ဇောတိစ၊ အဟံဣတ္ထန္နာမံအာပတ္တိ၊ အာပဇ္ဇောဟူ
၍လည်းကောင်း၊ အာမပဿာမိတိစ၊ အာမဿာမိဟူ၍ လည်းကောင်း၊
ယာပပို့ညာ၊ အကြင်ဝန်ခံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာယပပို့ညာယ၊ ထိုဝန်
ခံခြင်းဖြင့်၊ အာယတိ၊ နောင်အခါ၌၊ သံဝရေယျာသိ၊ စောင့်ရှောက်လေလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကရဏံ၊ ပြုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုပြုခြင်းသည်၊ ပပို့ညာ
တကရဏံနာမ၊ ပပို့ညာတကရဏမည်၏၊ သံဃာဒိသေသေ၊ သံဃာဒိ
သိသ်အာပတ်၌၊ ပရိဝါသာဒိယာစနာ၊ ပရိဝါသ်အစရှိသည်ကိုတောင်းခြင်း
သည်၊ ပပို့ညာ၊ ပပို့ညာမည်၏၊ ပရိဝါသာဒိန္နံ၊ ပရိဝါသ်အစရှိသည်တို့ကို၊

ဒါနံ၊ ပေးခြင်းသည်၊ ပစ္စိညာတကရဏံနာမ၊ ပစ္စိညာတကရဏမည်၏၊ ပန်း၊
တိဏဝတ္ထာရကကံကိုဆိုပြီးအံ့၊ နွေပက္ခဇာတာ၊ နှစ်ဖက်သော အဖို့၌ဖြစ်
ကုန်သော၊ သဗ္ဗေဒကော၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြု တတ်ကုန်သော၊ သိက္ခ၊
ရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟု၊ များစွာ၊ အသာမဏကံ၊ ရဟန်းတို့အားမလျောက်
ပတ်သော၊ အဇ္ဈာစာရံ၊ လွန်ကျူးသောအကျင့်ကို၊ စရိတွာ၊ ကျင့်မိ၍၊ ပုန၊
တဖန်၊ လဇ္ဇိဓမ္မေ၊ လဇ္ဇိသဘောသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ မယံ၊
ငါတို့သည်၊ ဣမာပိအာပတ္တိဟိ၊ ဤအာပတ်တို့ဖြင့်၊ အညမညံအညော
အညဿ၊ တယောံသည်တယောက်အား၊ သစေကဇေယျာမ၊ အကယ်၍
ပြုကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ သိယာပိ၊ မချွတ်လည်း၊
တံအဓိကရဏံ၊ ထိုအာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်၊ ကက္ခဋ္ဌတ္တာယ၊ ကြမ်းတန်း
သည်၏အဖြစ်၌၊ သံဝတ္ထေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး
သွင်း၍၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ အာပတ္တိယာ၊ အာပတ်ဖြင့်၊ ကာရာပနေ၊
ပြုစေရာ၌၊ ဧေါသံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ တိဏဝတ္ထာ
ရကကမ္မံ၊ တိဏဝတ္ထာရကကံကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ အာပတ္တာဓိကရဏ်းသည်၊ သမ္ဗုခါဝိနယေနစ၊ သမ္ဗု
ခါဝိနယသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ တိဏဝတ္ထာရကေနစ၊ တိဏဝတ္ထာရ
ကသမထဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တတြ၊ ထို
ရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်၊ ယတ္ထကာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထပါ
သုပဂတာ၊ ဟတ္ထပါသံသို့ရောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ မေမာသ၊
ငါသည်၊ ဧတံ၊ ဤကံကို၊ နမတိ၊ မနှစ်သက်အပ်၊ ဣတိဣမိနာအာကာရေန၊
ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မံ၊ မျက်မှောက်၌ထင်စွာ
ပြုခြင်းကို၊ အကာတွာ၊ မပြုမူ၍၊ ကမ္မံကံကို၊ ဒုက္ကဋ်၊ မကောင်းသဖြင့်ပြုအပ်
၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ကမ္မံကံကို၊ ကာတမ္ပံ၊ ပြုအပ်သေး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ နဥက္ကောဓေန္တိ၊ မပြန်လွန်ကုန်၊ နိဒ္ဒမ္ပိ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့လည်း၊ ဩက္က
န္တာ၊ သက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံသောရဟန်း
တို့အားလည်း၊ ယုတ္တဝဇ္ဇဉ္စ၊ ရုန့်ရင်းသောအပြစ်ဟု ဆိုအပ်သောပါရာဇိ
ကံအာပတ် သံစာဒိသိသ်အာပတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဟိပဒိုသံယုတ္တဉ္စ၊
လူတို့နှင့်စပ်၍ သင့်သောအာပတ်ကို လည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊
သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့သည်၊ ဝုပ္ပဟန္တိ၊ ထ
ကုန်၏၊ ဧဝံဣမိနာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊

၉၀၊ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

အာပတ္တာမိကရဏံ၊ အာပတ္တာမိကရဏ်းသည်၊ ဝီဟိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏။ ။

ကိစ္ဆာမိကရဏံ၊ ကိစ္ဆာမိကရဏ်းသည်၊ သမ္ပ၊ ခါးနီယောနေဝ၊ သမ္ပ၊ ခါးနီယသောသျှင် ဖြစ်သော၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ သမထေန၊ သမထဖြင့်၊ သမ္ပတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဝတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဣမာနိအမိကရဏာနိ၊ ဤအမိကရဏ်းတို့သည်၊ ယထာနူဉ္စပံ၊ အမိကရဏ်းအားလျော်စွာ၊ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေဟိသမထေဟိ၊ ဤသမထတို့ဖြင့်၊ သမ္ပန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပန္န၊ ပန္နာနံ အမိကရဏာနံ သမထာယဂူပသမာယသမ္ပ၊ ခါးနီယောဒါတဗ္ဗော(လ)တိဏဝတ္တာရကောတိ၊ ဥပ္ပန္န၊ ပန္နာနံ အမိကရဏာနံ သမထာယ ဂူပသမာယသမ္ပ၊ ခါးနီယော ဒါတဗ္ဗော(လ)တိဏဝတ္တာရကောဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာမဂါမသုတ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယနယော၊ ဆုံးဖြတ်သော နည်းမျှသာတည်း၊ ပန၊ အကျယ်နည်းကို ပြဦးအံ့၊ ဝိတ္တာရော၊ ဝိတ္တာရနည်းသည်၊ သမထက္ခန္ဓကေ၊ သမထက္ခန္ဓက၌၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း၊ အဿ၊ ထိုအကျယ်ဖြစ်သော နည်း၏၊ ဝိနိစ္ဆယောပိ၊ အဆုံးအဖြတ်ဖြစ်သော နည်းကိုလည်း၊ သမန္တပါသာမိကာယံ၊ သမန္တ ပါသာမိက အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တော၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီး၊ ပန၊ ကျင်းတပါး၌လာသည်မှတစ်ပါး-ဤပါဠိ၌လာသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိသုတ္တေ၊ ဤသာမဂါမသုတ်၌၊ ဣဓာနန္ဒတိက္ခ၊ ဝိဝေန္တိတိ အာဒိကော၊ ဣဓာနန္ဒတိက္ခ၊ ဝိဝေန္တိဤသို့အစရှိသော၊ ယောအယံဝိတ္တာရော၊ အကြင်အကျယ် ဖြစ်သောနည်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သော၊ ထိုအကျယ်ဖြစ်သောနည်းကို၊ ဧတေန နယေန၊ ဤဟောတော်မူတိုင်းသော နည်းဖြင့်၊ သင်္ခေပတောစ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုဣဓာနန္ဒတိက္ခ၊ ဝိဝေန္တိအစရှိသောပါဠိ၌၊ သမာသိနိဝိဇ္ဇေသု၊ ကောင်းစွာအကျိုးဝင်ကုန်သော၊ ဓမ္မောတိအာဒိသု၊ ဓမ္မောဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၊ တာဝ၊ ဝိနည်းဒေသနာနည်း၏ ရှေးဦးစွာ၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုဦးအံ့၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ ဣသလကမ္ပပထာ၊ ဣသလကမ္ပပထတို့သည်၊ ဓမ္မော၊ ဓမ္မမည်သည်၊ ဟော

ဝ-ဝေဝဒဟဝဂ်-၄-သံသကီမသုတ်၊

၉၁

တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒေသ၊ သယံပါးကုန်သော၊ အကုသလကမ္မပထာ၊ အကုသလကမ္မ
ပထာဘိသည၊ အဓမ္မော၊ အဓမ္မမည်သည်၊ ဟေ၊ တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ၊ ထိုအတူ
စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်သည်၊ ဓမ္မော၊
ဓမ္မမည်၏၊ ဣတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သတ္တ
တိ၊ သ၊ သုံးဆူခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မော၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား
တို့သည်၊ အာဂတာ၊ လာကုန်၏၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာန်တရားတို့
သည်၊ ကသော၊ သုံးပါးတို့သာတည်း၊ သမ္ဗုဓာနာ၊ သမ္ဗုဓာန်တရားတို့
သည်၊ တယော၊ သုံးပါးတို့သာတည်း၊ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တရားတို့သည်၊
တယော၊ သုံးပါးတို့သာတည်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး
အပြားရှိကုန်၏၊ ဗလောနိ၊ ဗိုလ်တို့သည်၊ ဆ၊ ခြောက်ပါး အပြားရှိကုန်၏၊
ဗောဇ္ဈင်၊ ဗောဇ္ဈင်တို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်
သည်လည်း၊ နဝရိကော၊ အင်္ဂါကိုးပါးရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တော၊ ပြော
ဆိုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓမ္မောတိ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဟူ၍၊
ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ ပန၊ ကုသိုလ်၌ ဖောက်ပြန်သည်မှတစ်ပါး- အကုသိုလ်
၌ဖောက်ပြန်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ စတ္တာရော၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဥပါဒါ
နာ၊ ဥပါဒါန် တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ နိဝရ
ဏာနိ၊ နိဝရဏ တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ အာဒယော၊ ဤသို့
အစရှိကုန်သော၊ သံကိလိဋ္ဌဓမ္မာစ၊ အကုသိုလ် တရားတို့သည်လည်း၊
သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတေသု၊ လာကုန်သော၊ တတ္ထ၊ ယိုအ
ကုသိုလ်တရားတို့တွင်၊ ယံကိန္တိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အဓမ္မ
ကောဋ္ဌာသံ၊ မဟုတ်မမှန်သောတရားအရကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဣမံ အဓမ္မံ၊
ဤမဟုတ်မမှန်သောသဘောကို၊ ဓမ္မောတိ၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောဟူ၍၊
ကရိယာမ၊ ငါတို့ပြုကုန်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ အမှတ်၊ ငါတို့၏၊
အာစရိယကုလံ၊ ဆရာတို့၏အမျိုးအနွယ်သည်၊ နိယျာနိကံ၊ ထွက်မြောက်
သည်၊ ဘဝိယာမ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယဉ္စ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ လောကေ၊ လော
က၌၊ ပါကဇ္ဇာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဘဝိယာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ မနသိ
ကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုမဟုတ်မမှန်သောသဘောကို၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ က
ထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓမ္မောတိ၊ ဟုတ်မှန်သော
သဘောဟူ၍၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူ သာသျှင်၊ ဓမ္မ
ကောဋ္ဌာသေသု၊ ကုသလ ကမ္မပထတရားအရတို့တွင်၊ ဧကံ၊ တခုသော

၆၂

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

တရားအရကို၊ ဂဟေတွာယူ၍၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အဓမ္မော၊ မဟုတ်
မမှန်သော သဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်သည်။
ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဓမ္မောတိ၊ မဟုတ်မမှန်သော သဘောဟူ၍၊ ဝိဝဒန္တိ၊
ငြင်းခုံကုန်၏။ ပန၊ သုတ္တန်ဒေသနာ နည်းမှတပါး - ဝိနည်းဒေသနာနည်းကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာတော် နည်းအားဖြင့်၊ ဘူတေ
န၊ ဟုတ်မှန်သော၊ ဝတ္ထုနာ၊ ဝတ္ထုဖြင့်၊ စောဒေတွာ၊ စောဒနာ၍၊ သာဓေ
တွာ၊ အောက်မေ့စေ၍၊ ယထာပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းအားလျော်သဖြင့်၊ ကာ
တဗ္ဗကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်၊ ဓမ္မောနာမ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောမည်၏။
ပန၊ ဓမ္မမှတပါး အဓမ္မကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော၊ ဝတ္ထုနာ၊
ဝတ္ထုဖြင့်၊ အစောဒေတွာ၊ မစောဒနာမူ၍၊ အသာဓေတွာ၊ မအောက်မေ့
စေမူ၍၊ အပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗကမ္ဘံ၊ ပြုအပ်သောကံသည်။
အဓမ္မောနာမ၊ အဓမ္မမည်၏။ တေသုပိ၊ ထိုဝိနည်းဒေသနာတော်၌လာသော
ဓမ္မအဓမ္မာရှိ၌လည်း၊ အဓမ္မံ၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘောကို၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တော၊ ပြော
ဆိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓမ္မောတိ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောဟူ၍၊
ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ဓမ္မံ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို၊ အယံ၊ ဤသည်ကား။
အဓမ္မော၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကထေန္တော၊
ပြောဆိုကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဓမ္မောတိ၊ မဟုတ်မမှန်သောသ
ဘောဟူ၍၊ ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏။ ပန၊ ဓမ္မောတိဝါအဓမ္မောတိဝါဟူသော
ပုဒ်၏အဖွင့်မှတပါး - ဝိနယောတိဝါအဝိနယောတိဝါဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ သုတ္တန္တပရိယာယေန၊ သုတ္တန်ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၊ ရာဂဝိ
နယော၊ ရာဂကိုပျောက်ခြင်း၎င်း၊ ဒေါသဝိနယော၊ ဒေါသကို ပျောက်ခြင်း
လည်းကောင်း၊ မောဟဝိနယော၊ မောဟကိုပျောက်ခြင်း လည်းကောင်း၊
သံဝရော၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းလည်း
ကောင်း၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသံပတေ၊ လာ
သော၊ အယံ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်၊ ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်းမည်၏။ ရာဂါ
ဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ကို၊ အဝိနယော၊ မပျောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
အသံဝရော၊ မစောင့်စည်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟာနံ၊ မပယ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပဋိသင်္ခါ၊ မဆင်ခြင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ
ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဂတော၊ လာသော၊ အယံ၊ ဤတရားအပေါင်းသည်၊
အဝိနယောနာမ၊ အဝိနည်းမည်၏။ ဝိနယပရိယာယေန၊ ဝိနည်းဒေသနာ

၆၃

တေဝနည်းအားဖြင့်၊ ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ၊ ဝတ္ထု၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဥတ္တိသမ္ပတ္တိ၊ ဥတိ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနုသာဝနသမ္ပတ္တိ
 ကဗ္ဗဝါစာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သိမသမ္ပတ္တိ၊ သိမ်၏ပြည့်
 စုံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပရိသာသမ္ပတ္တိ၊ ပရိသတ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယောနာမ၊ ဝိနည်း
 မည်၏၊ ဝတ္ထုဝိပတ္တိ၊ ဝတ္ထု၏ပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ (ပ)ပရိသာ
 ဝိပတ္တိ၊ ပရိသတ်၏ပျက်စီးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအယံ
 ဤသည်ကား၊ အဝိနယောနာမ၊ အဝိနည်းမည်၏၊ တေသုပိ၊ ထိုသုတ္တန်ဒေ
 သနာဝိနည်းဒေသနာတို့၌လာသောဝိနယအဝိနယတို့တွင်လည်း၊ ယံကိပ္ပိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ အဝိနယံ၊ ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်သည်၊ ဟု
 တွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းဟူ၍၊ ဝိဝေန္တိ၊ ငြင်းခုံကုန်၏၊ ဝိနယံ၊
 ဝိနည်းကို၊ အဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍၊ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အဝိနယောတိ၊ ဝိနည်းမဟုတ်ဟူ၍၊ ဝိဝေန္တိ၊
 ငြင်းခုံကုန်၏။ ။

ဓမ္မနေတ္တိသမနုမဇ္ဇိတဗ္ဗာတိ၊ ဓမ္မနေတ္တိသမနုမဇ္ဇိတဗ္ဗာဟူသည်ကား၊
 ဓမ္မရန္တု၊ တရားတည်းဟူသောကြီးကို၊ အနုမဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ အဖန်တလဲလဲသုံး
 သပ်အပ်၏၊ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်၊ စံသိတဗ္ဗာ၊ ပွတ်တိုက်အပ်၏၊ ဥပပရိက္ခ
 တဗ္ဗာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ ပန၊ ဤကျမ်း၌လာသော ဓမ္မနေတ္တိမှတစ်ပါး
 ကျမ်းတစ်ပါး၌ လာသောဓမ္မ နေတ္တိကိုဆိုပြီးအံ့၊ သာဓေသော၊ ထိုဓမ္မနေတ္တိ
 ကို၊ ဓမ္မနေတ္တိဣတိခေါဝန္တိ၊ ဣမေဒသဓမ္မာ၊ အကုသလာဒသဓမ္မာ၊ ကုသလာ
 တိ၊ ဓမ္မနေတ္တိဣတိခေါဝန္တိ၊ ဣမေဒသဓမ္မာ၊ အကုသလာဒသဓမ္�ာ၊ ကုသလာ
 ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟာဝန္တ ဂေါတ္တသုတ္တေ၊ မဟာဝန္တ ဂေါတ္တသုတ်၌၊ အာ
 ဂတာ၊ လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏၊ သာဓေဝေါ၊ ထိုမဟာဝန္တ
 ဂေါတ္တသုတ်၌လာသောဓမ္မနေတ္တိသာသျှင်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဝန္တ၊
 ဝန္တ၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊
 ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဓမ္မနေတ္တိဣတိဓမ္မနေတ္တိနာမ၊ ဓမ္မနေတ္တိမည်၏၊ ဝါ၊ တ
 နည်းကား၊ ဣမေဤသာမဂါမသုတ်၌၊ ယောဓမ္မောစ၊ အကြင်ဓမ္မကိုလည်း
 ကောင်း၊ ယောဝိနယောစ၊ အကြင်ဝိနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊

၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သောဓမ္မဝိနယောဇဝ
 ဝါ၊ ထိုဓမ္မဝိနယသည်သာလျှင်လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ယထာတတ္ထသ
 မေတိတိ၊ ယထာတတ္ထသမေတိဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအ
 ရာဖြင့်၊ ဝူပသမိယမာနေ၊ ငြိမ်းစေအပ်သည်ရှိသော်၊ တာယဓမ္မနေတ္ထိယာ
 ထိုဆိုအပ်ပြီးသောဓမ္မနေတ္ထိနှင့်၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောသည်၊ ဓမ္မော
 စ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓမ္မော၊ မဟုတ်
 မမှန်သောသဘောသည်၊ အဓမ္မောစ၊ မဟုတ်မမှန်သော သဘောသည်
 လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းသည်၊ ဝိနယောစ၊ ဟုတ်မှန်သော
 ဝိနည်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဓမ္မော၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘော
 သည်၊ အဓမ္မောစ၊ မဟုတ်မမှန်သောသဘောသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တထာတန္တိ၊ တထာတံဟူသည်ကား၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ တံ
 အဓိကရဏံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကို၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ၊ ငြိမ်းစေအပ်၏။ ဧက
 စ္စာနံအဓိကရဏာနန္တိ ပဗ္ဗေန၊ ဧကစ္စာနံအဓိကရဏာနံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဣဓ၊
 ဤနံဒွေသဝါရန္တံ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏမေဝ၊ ဝိဝါဒါ ဓိကရဏ်း ကိုသာလျှင်၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသပိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ဝိဝါဒါဓိ
 ကရဏ်း၌ရသောသမာပတ်ကိုဆိုပြီးအံ့။ သမ္ဗုခါဝိနယော၊ သမ္ဗုခါဝိနည်း
 ကို၊ ကိယိဗ္ဗံ၊ တစုံတခုသော၊ အဓိကရဏေ၊ အဓိကရဏ်း၌၊ နလတ္တတိ၊ မရ
 အပ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ လတ္တတိဧဝ၊ ရအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊
 သမ္ဗုခါဝိနည်း၏ အခြားမဲ့၌သတိဝိနည်းကိုမဟောမူ၍ ထိုသမ္ဗုခါဝိနည်း
 ၏အခြားမဲ့၌ယေဘုယျသိက ကံကိုဟောခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊
 တံပနေတံတံပနဧတံဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ထိုဝိဝါဒါဓိကရဏ်းသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သမ္ဗုခါဝိနယေနစ၊ သမ္ဗုခါဝိနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေ
 ဘုယျသိကာယစ၊ ယေဘုယျသိကကံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္ဒိဟိ၊
 နှစ်ပါးကုန်သော၊ သမထေဟိ၊ သမထတို့ဖြင့်၊ သမ္မတိ၊ ငြိမ်း၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ခာတိကယ၊ မာတိကာ၌၊ ဌဝိတာနုတ္တမေန၊
 ထားအပ်သောအစဉ်ဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုနိဒ္ဒေသကိုဝေခာန်သောအခါ၌၊ သတိ
 ဝိနယဿ၊ သတိဝိနည်း၏၊ ဝါရေ၊ အလှည့်သည်၊ ပတ္တေဝိ၊ ရောက်သော်
 လည်း၊ တံ၊ ထိုသတိဝိနည်းကို၊ အဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူမူ၍၊ ဝိဝါဒါဓိကရ
 ဏေယေဝ၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း၌သာလျှင်၊ တာဝ၊ သတိဝိနည်းအစရှိသည်
 ကို၏ရှေးဦးစွာ၊ ဒုတိယသမထံ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ငြိမ်းစေအပ်သောယေဘု
 ယျသိကကံဟုဆိုအပ်သောသမထကို၊ ကထဉ္စာနန္တယေဘုယျသိ ကာတိ

အာဒိနာ၊ ကထဗ္ဗာနန္ဒယောဘုယျသိကာဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒဿန္တော၊
ပြတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်၊ ကထဗ္ဗာနန္ဒယောဘုယျသိကာတိအာဒိ၊
ကထဗ္ဗာနန္ဒယောဘုယျသိကာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကထဗ္ဗာနန္ဒအစရှိသော
ပါဠိ၌၊ ဗဟုတရာတိ၊ ဗဟုတရာဟူသည်ကား၊ အန္တမသော၊ ယုတ်သော
အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဖွဲ့ဟိ၊ နှစ်ဦးကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
တိဟိ၊ သုံးဦးကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတိရေကတရာ၊
အထူးသဖြင့်လွန်ကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤယောဘုယျသိကာကံ၌၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
သောစကားရပ်ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေနဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော
နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဝိတ္ထာရိတံ၊ မချဲ့အပ်သေးသော
သတိဝိနယံ၊ သတိဝိနည်းကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဝိတ္ထာရိတာဝသေသ
သမထေ၊ ဗွင့်ဆိုအပ်ပြီး သည်မှ ကြွင်းသော ငါးပါးသောသမထတို့ကို၊
ပဋိပါဒိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ကထဗ္ဗာနန္ဒသတိဝိနယောတိအာဒိနာ၊ က
ထဗ္ဗာနန္ဒသတိဝိနယောဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေဝံ၊ အကျယ်ချဲ့ခြင်း
၌၊ ကထဗ္ဗာနန္ဒသတိဝိနယောတိအာဒိ၊ ကထဗ္ဗာနန္ဒသတိဝိနယောဤသို့အ
စရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုကထဗ္ဗာနန္ဒသတိဝိနယောအစရှိသောပါဠိ၌၊ ပါရာဇိကဿမန္တ
နဝါတိ၊ ပါရာဇိကဿမန္တနဝါဟူသည်ကား၊ သာမန္တာ၊ အနီးတို့သည်၊
ခန္ဓသာမန္တဉ္စ၊ အာပတ်အရ၏အနီး၎င်း၊ အာပတ္တိသာမန္တဉ္စ၊ အာပတ်၏အ
နီးလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်
ပါရာဇိကပတ္တိက္ခန္ဓော၊ ပါရာဇိကအာပတ်အရလည်းကောင်း၊ သံဃာဒိ
သေသာပတ္တိက္ခန္ဓော၊ သံဃာဒိသိင်္ဃအာပတ်အရလည်းကောင်း၊ ဝုလ္လစ္စ
ယ ပါဝိတ္တိယ ပါဒိဒေသနိယ ဒုက္ကုဒုန္တသိတာပတ္တိက္ခန္ဓော၊ ဝုလ္လစ္စဉ်း
ပါဝိတ်ပါဒိဒေသနိဒုက္ကုဒုန္တသိအာပတ်အရလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝေဇ္ဇမိနာဝုတ္တနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ပုရိမဿ၊ ရှေးဖြစ်
သောအာပတ်အရ၏၊ ပစ္ဆိမခန္ဓံ၊ နောက်ဖြစ်သော အာပတ်အရသည်၊
ခန္ဓသာမန္တနာမ၊ အာပတ်အရ၏အနီးမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ခန္ဓ
သာမန္တမှတပါး အာပတ္တိသာမန္တကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဌမပါရာဇိကဿ၊ ပဌမ
ပါရာဇိက၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖို့၌၊ ဒုက္ကုဒုန္တ၊ ဒုက္ကုဒုန္တအာပတ်သည်၊ အာပတ္တိ
သာမန္တနာမ၊ အာပတ္တိသာမန္တမည်၏၊ သေသာနံ၊ ပဌမပါရာဇိကမှကြွင်း

၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိ-ပဌမတွဲ၊

၆၆

ကုန်သောသုံးပါးသောပါရာဇိကတို့၏၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဖိုး၌၊ ထုလွှစွယ်၊
ထုလွှစွဉ်းအာပတ်သည်၊ အာပတ္တိသာမန္တနာမ၊ အာပတ္တိသာမန္တမည်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံ၊ ဤသာမန္တသည်၊ အာပတ္တိသာမန္တနာမ၊ အာပတ္တိသာ
မန္တမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသံသမန္တတို့တွင်၊ ခန္ဓသာမန္တ၊ အာပတ်
၏အရ၏အနီး၌၊ ပါရာဇိကသာမန္တ၊ ပါရာဇိက၏အနီးသည်၊ ဂရုကာပတ္တိ
နာမ၊ ဂရုကာအာပတ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သရတယသ္မာတိဇေတ္ထ၊
သရတယသ္မာဟူသောဤပုဒ်၌၊ သရတုအာယသ္မာတိပဒေန္တဒေါ၊ သရ
တုအာယသ္မာဟူ၍ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧကစ္စာနံအဓိက
ရဏာနန္တိပဒေန၊ ဧကစ္စာနံအဓိကရဏာနံဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသတိ
ဝိနယနိဗ္ဗေသ၌၊ အနုဝါဒါမိကရဏမေဝ၊ အနုဝါဒါမိကရဏ်းကိုသာလျှင်၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဘာသိတပရိ
ကန္တန္တိ၊ ဘာသိတပရိကန္တဟူသည်ကား၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ ဘာသိတံ၊
ဆိုအပ်သောစကားကို၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ပရိကန္တံ၊
အားထုတ်၍ပြုအပ်သည်ကို၊ ပရိက္ခမိတွာ၊ လုံ့လပြု၍၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သည်
ကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကစ္စာနန္တိပဒေန၊
ဧကစ္စာနံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ဣဓာပိ၊ ဤအမေဠဝိနည်း၏နိဗ္ဗေသ၌လည်း၊
အနုဝါဒါမိကရဏမေဝ၊ အနုဝါဒါမိကရဏ်းကိုသာလျှင်၊ သုဏန္တယိ၊
နာကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပရိညာတကရ
ဏေ၊ ပရိညာတကရဏ၌၊ သမာဘိနိဝိဇ္ဇေန၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊
ဧကစ္စာနန္တိပဒေန၊ ဧကစ္စာနံဟူသောဤပါဌ်၌၊ အာပတ္တာမိကရဏံ၊ အာ
ပတ္တာမိကရဏ်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသိတံ၊ ပြတော်
မူအပ်၏၊ ဒဝါတိ၊ ဒဝါဟူသည်ကား၊ သဟဿ၊ အဆာတလျှင်၊ ရဝါတိ၊
ရဝါဟူသည်ကား၊ အညံ၊ တပါးသောစကားကို၊ ဘဏိတုကာမေန၊ ဆို
ခြင်းငှါအလိုရှိသောသူသည်၊ အညံ၊ တပါးသောစကားကို၊ ပုတ္တံ၊ ဆိုမိ၏၊
ဝေဠာနန္ဒတဿ ပါဝိယသိကာဟောတိတိ၊ ဝေဠာနန္ဒတဿပါဝိယသိ
ကာဟောတိဟူသည်ကား၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပုဿန္တ
တာ၊ မကောင်းခြင်းများသည်၏အဖြစ်သည်၊ ပါဝိယသိကာ၊ ပါဝိယသိ
ကမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤတဿပါဝိယသိကာဟူသော
ပါဌ်ဖြင့်၊ ကမ္မဿ၊ တဿပါဝိယသိကာကံ၏၊ ဝတ္ထု၊ အကြောင်းကို၊ ဘဂဝ
တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသိတံ၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဟိ၊ အကြောင်းကို
ဆိုပြီးအံ့၊ ဝေဠာနန္ဒတဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ မကောင်းခြင်းများ

သောပုဂ္ဂိုလ်အားတံကမ္မံထိုတဿပါပိယသမိကကံ၏ ဝတ္ထုအကြောင်းကိုးဘဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ဟိသမ္ဘံမှန်၏၊ ကမ္မေနတဿပါပိယသမိကကံကြောင့်သာလျှင်၊ အဓိကရဏဿ၊ အနုဝါဒါမိကရုဏ်း၏၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပါဝုဿန္တတာယ၊ မကောင်းခြင်းများသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂူပသမေဝ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စလိအပ်သောအဓိကရုဏ်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣဓာပိ၊ ဤတဿပါပိယသမိကကံ၏နိဒ္ဒေသဋ္ဌိလည်း၊ အနုဝါဒါမိကရဏမေဝ၊ အနုဝါဒါ မိကရုဏ်းကိုသာလျှင်၊ အဓိကရဏန္တိ၊ အဓိကရုဏ်းဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

ကထဉ္စာနန္ဒတိဏာဝတ္ထာရကောတိ ဧတ္ထ၊ ကထဉ္စာနန္ဒတိဏာဝတ္ထာရကောဟူသောဤပါဌ၌၊ ဣဒံကမ္မံ၊ ဤဣဒံအဓိကကံ ဘဏ္ဍာနုဇာတာနံကလဟဇာတာနံအစရှိအညံဖြင့်ဟောတော်မူအပ်သောကံကိုးတိဏာဝတ္ထာရကသဒိသတ္ထာ၊ မြက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဘင်ရုနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏာဝတ္ထာရကောတိ၊ တိဏာဝတ္ထာရကကံဟူ၍၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဟိတံပါကဋ္ဌံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြပြီးအံ့၊ ဂူထံဝါ၊ ဘင်ရုကိုလည်းကောင်း၊ မုတ္တံဝါ၊ ကျင်ပယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဃာဋ္ဌိယမာနံ၊ ဒုတ်ယှံတံတို့ဖြင့်ပုတ်ခတ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဒုပ္ပန္နတာယ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဗာဓတိယထာ၊ ပရိသတ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ပန၊ အန္တယဗ္ဗတပါး၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ တိဏေဟိ၊ မြက်တို့ဖြင့်၊ အပတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ သုပ္ပဋိန္ဒာဒိတဿ၊ ကောင်းစွာဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ အဿ၊ ထိုဘင်ရု၏၊ သောဂန္ဓော၊ ထိုမကောင်းသောအနံ့သည်၊ နဗာဓတိယထာ၊ ပရိသတ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ယံအဓိကရဏံ၊ အကြင်အာပတ္တာမိကရုဏ်းကို၊ မူလာနုမူလံ၊ အရင်းအရင်းသို့၊ ဂန္တံ၊ သွား၍၊ ဂူပသမိယမာနံ၊ ငြိမ်းစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ယံအဓိကရဏံ၊ အကြင်အာပတ္တာမိကရုဏ်းသည်၊ ကက္ခဋ္ဌတ္တာယ၊ ကြမ်းတမ်းသည်၏ အဖြစ်ငှါ၊ ဝါဋ္ဌတ္တာယ၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်ငှါ၊ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအာပတ္တာမိကရုဏ်းသည်၊ ဣမိနာကမ္မေန၊ ဤတိဏာဝတ္ထာရကကံကြောင့်၊ ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်း၏၊ တိဏာဝတ္ထာရကေန၊ မြက်တည်းဟူသောအဖုံးအလွှမ်းဖြင့်၊ ပဋိန္ဒာနံ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော၊ ဂူထံ၊ ဘင်သည်၊ ဂူပသန္တံ၊ မကောင်းသောအနံ့မှငြိမ်းသည်၊ ဟောတိပိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တံ၊ ထိုအာပတ္တာမိကရုဏ်းသည်၊ ဂူပသန္တံ၊ ငြိမ်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံကမ္မံ၊

၉၈ ဥပရိပက္ခာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဤအမှတ်ကံ ဘက္ခန္ဓာနဇာတာနံအစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သောကံ
ကို၊ တိဏာဝက္ခာရကသဒိသက္ခာ၊ မြက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ဘင်နှင့်တူ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏာဝက္ခာရကောတိ၊ တိဏာဝက္ခာရကကံဟူ၍၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထို
တိဏာဝက္ခာရကကံ၏၊ ဣဓာနန္ဒတိက္ခန္တံ၊ နံဘက္ခန္ဓာနဇာတာနန္တိ အာဒိဝစနေ
န၊ ဣဓာနန္ဒတိက္ခန္တံ၊ နံဘက္ခန္ဓာနဇာတာနံဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ အာကာရမတ္တ
မေဝ၊ အခြင်းအရာမျှကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသိ
တံ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ ပြုရာသောအစီအရင်ကိုဟောရာဌာနကိုပြဦးအုံး
ဧတ္ထ၊ ဤတိဏာဝက္ခာရကကံ၌၊ ဌပေတွာ ထုလွှဝဇ္ဇံ၊ ဌပေတွာ ဂိဟိပဒိုသံ
ယုတ္တန္တိ၊ ဌပေတွာထုလွှဝဇ္ဇံဌပေတွာဂိဟိပဒိုသံယုတ္တံဟူ၍၊ ခန္ဓကေ၊ စူဠ
ဝါသမထက္ခန္ဓကန္တံ၊ အာဂတံယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကမ္မဝါ
စာ၊ ကမ္မဝါစာသည်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ပန၊ ဆက်၍ဆိုဦးအုံး၊ ဧတ္ထ၊ ဤ
ဌပေတွာထုလွှဝဇ္ဇံ၊ ဌပေတွာဂိဟိပဒိုသံယုတ္တံဟူသော စူဠဝါသမထက္ခန္ဓ
ကန္တံ၊ ထုလွှဝဇ္ဇန္တိ၊ ထုလွှဝဇ္ဇံဟူသည်ကား၊ ထုလွှဝဇ္ဇံ၊ ရှန်ရင်းသောအပြစ်
ရှိသော၊ ပါရာဇိကဇ္ဈေဝ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ သံဃာဒိ
သေသဉ္စ၊ သံဃာဒိသိသံ အာပတ်သည်လည်းကောင်း၊ ထုလွှဝဇ္ဇံ၊ ထုလွှ
ဝဇ္ဇမည်၏၊ ဂိဟိပဒိုသံယုတ္တန္တိ၊ ဂိဟိပဒိုသံယုတ္တံဟူသည်ကား၊ ဂိဟိနံ၊
လူတို့အား၊ ဟိနေန၊ အယုတ်အားဖြင့်၊ ခံသနဝမ္ဘနဓမ္မိက ပဒိုသေဝေသု၊
ဆဲရေးခြင်း-ရှုတ်ချခြင်း-တရားနှင့်လျော်သော ဝန်ခံခြင်းတို့ကြောင့်၊ အာ
ပန္နာ၊ သင့်သော၊ အာပတ္တိ၊ အာပတ်တည်း၊ အဓိကရဏန္တိပဒေန၊ အဓိကရ
ဏံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤတိဏာဝက္ခာရကကံ၏နိဒ္ဒေသ၌၊ အာပတ္တာဓိက
ရဏမေဝ၊ အာပတ္တာဓိကရုဏ်းကိုသာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ တို့က်
ရိုက်သာသောအဓိကရုဏ်းမှတစ်ပါး ဆောင်၍သိအပ်သော အဓိကရုဏ်း
ကိုဆိုဦးအုံး၊ ကိစ္စာဓိကရဏဿ၊ ကိစ္စာဓိကရုဏ်း၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ဣဓ၊ ဤသာမဂါမသုတ်၌၊ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသောသမထကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ကိဉ္စာပိနဂုတ္တံ၊ အကယ်၍
ကားဟောတော်မူအပ်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မဟောအပ်သော်လည်း၊
သမ္ပုခါပိယေနေဝ၊ သမ္ပုခါပိနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုကိစ္စာဓိကရုဏ်း
၏၊ ဂူပသမော၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဆယိမေအာနန္ဒဓမ္မာသာရဏီယာတိ၊ ဆယိမေအာနန္ဒဓမ္မာသာ
ရဏီယာဟူသည်ကား၊ ဟောဌာ၊ အောက်၌၊ ကလဟာဝုသေန၊ ငြိမ်းချုံ့သည်

ဝ-ဒေဝဟာဝဂ်-၄-သာမဂါမသုတ်၊

၉၉

ဇနိအစွမ်းအားဖြင့်၊ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရုံ၊ အားထုတ်တော်မူအပ်၏၊ ဥပဂါ၊ အထက်၌၊ သာရုဏီယဓမ္မာ၊ သာရုဏီယတရားတို့သည်၊ အာဂတော၊ လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာနုသန္တိ၊ နာဝ၊ အနုသန္တအားလျော်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဧသနာ၊ ဧသနာသည်၊ အာဂတော၊ လာသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သည်သာမဟုတ်သေး၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ကောသမ္ဘိယသုတ္တေ၊ ကောသမ္ဘိယသုတ်၌၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂသမ္ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမ္ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤသာမဂါမသုတ်၌၊ သောတာပတ္တိဗလသမ္ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိ၊ သောတာပတ္တိနိလ်နှင့်ယှဉ်သောသမ္ဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အဇ္ဈန္တိ၊ အဇ္ဈဟူသည်၊ ကား၊ အပ္ပသာဝဇ္ဇနည်းသောအပြစ်ရှိသောစကားကို၊ လုလန္တိ၊ လုလံဟူသည်ကား၊ မဟာသာဝဇ္ဇ၊ ကြီးသောအပြစ်ရှိသောစကားကို၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသာမဂါမသုတ်၌၊ ဥတ္တာနမေ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် သာမဂါမသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ သာမဂါမသုတ္တံ၊ သာမဂါမသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

၁-ဒေဝဟာဝဂ်-၅-သုနက္ခတ္တသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ သုနက္ခတ္တသုတ္တံ၊ သုနက္ခတ္တသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုနက္ခတ္တသုတ်၌၊ အညာတိ၊ အညာဟူသည်ကား၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်း၊ ဗျာကတာတိ၊ ဗျာကတာဟူသည်ကား၊ ဝိကာဇာတိတိအာဒိတိ၊ ဝိကာဇာတိဤသို့အစရှိကုန်သော၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဒေတိ၊ ဝုန်တို့ဖြင့်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကလိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အမိမာနေနာတိ၊ အမိမာနေနဟူသည်ကား၊ အပတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်ကုန်ဘဲလျက်၊ ပတ္တသည်၊ နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ (အနိဂတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမရကုန်ဘဲလျက်၊ အနိဂတသည်၊ နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟူ၍ အမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အမှတ်၊ ငါတို့သည်၊ အနိဂတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာနေန၊ ထင်မှတ်

၁၀၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သဖြင့်၊ ဗျာကရိသု၊ ပြောကြားကုန်၏၊ ဝေဇ္ဇေတ္ထ သုနက္ခတ္တ တထာဂ
တဿ ဟောတိတိ၊ ဝေဇ္ဇေတ္ထ သုနက္ခတ္တ တထာ ဂတဿဟောတိဟူ
သည်ကား၊ သုနက္ခတ္တ၊ သုနက္ခတ္တ၊ ဧတ္ထ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ရာ၌၊ ဧတေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟူ၍ ထင်မှတ်သော ရဟန်းတို့အား၊
ပဉ္စာဗျာကရဏေ၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်း၌၊ ဣဒံဌာနံ၊ ဤဥဒယဗ္ဗယ ဥာဏ်
၏အရာသည်၊ ဧတေသံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟူမှတ်ထင်သောရဟန်း
တို့အား၊ အဓိဝုတ္တံ၊ မထင်ရှား၊ အန္ဓကဿရံ၊ အဓိကံတိုက် သာတည်း၊
တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို ရ၏ဟူ၍ ထင်မှတ်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ အနဓိဂတေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမရဘဲလျက်၊ အဓိဂတ
သည်နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟု ထင်မှတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ နေသံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟူ၍ ထင်မှတ်သောရဟန်း
တို့အား၊ ဝိသောဓေတွာ၊ သုခိသင်၍၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဤသို့သော အကြံတော်သည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ ငါ
ဘုရားအား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ အထစပနဓေ ကဇ္ဈေ(ပ)တဿပိ
ဟောတိ အညထတ္တန္တိ၊ အထစ ပနိဓေကဇ္ဈေ(ပ)တဿပိဟောတိ အည
ထတ္တံဟူသည်ကား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိပန္နကာနံ၊ ကျင့်ကုန်
သောအမျိုးကောင်းသားတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ ပန၊ တရားဟောအံ့ဟု အကြံအစည်ဖြစ်သည်မှတစ်ပါး-တရားမဟော
လိုခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပရိသတ်၌၊ ဣန္ဒြာစာဓေ၊
ယုတ်မာသော အလိုရမက်၌၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ကေဇ္ဈေ၊ အချို့ကုန်
သော၊ မောဃပုဂ္ဂိုလ်၊ မဂ်ဖိုလ်မှအချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်သော ယောက်ျားတို့
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တတြ၊ ထိုပရိသတ်၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ကိံ၊ ပဿတိ၊ အတယ်သို့မြင်တော်
မူသနည်းဟူမူကား၊ ဣမေဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဣဒံပဉ္စံ၊ ဤပြဿနာ
ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာ၊ သင်၍၊ အဇာနိတွာဝ၊ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိကုန်ဘဲ
လျက်သာသျှင်၊ ဇာနန္ဒာပိယ၊ သိကုန်သကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အပတ္တေ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့မရောက်ကုန်ဘဲလျက်၊ ပတ္တသည်နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ရောက်၏ဟုအမှတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဂါမနိဂမာဒိသု၊ ရွာ
နိဂုံးအစရှိသည်တို့၌၊ ဝိသေသံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောတရားထူး
ကို၊ ဝဒမာနာ၊ ဆိုကုန်သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိဝရိဿန္တိ၊ ထည့်ပတ်

သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ထိုသို့လှည့်ပတ် သွားလာခြင်းသည်၊ နေသံ၊ထို
မဂ်ဒိုလ်မှအချည်းနှီးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့အား၊ ဒီဃရတ္တံ၊ရှည်မြင့်စွာ
သောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ အဟိတာယ၊ အစီးအပွား မရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊
ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပဿတိ၊မြင်တော်
မူ၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ ဝုတ္တနယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣန္ဒာစာ
ရေးယုတ်မာသော အလိုရမက်၌၊ ဥတနံ၊တည်ကုန်သော မောဃသုဂိုသ
တို့၏၊ကာရုဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်၊ ပဋိပန္နကာနမ္မိ၊ကောင်းစွာကျင့်ကုန်
သော အမျိုးသားတို့၏လည်း၊ အက္ကာယ၊အကျိုးငှါ၊ ဓမ္မံ၊တရားကို၊ ဒေ
သေဿာမိ၊ငါ့ဟောအုံးဣတိ၊ဤသို့၊ဥပ္ပန္နဿ၊ဖြစ်သော၊အသမိတ္တဿ၊ထို
မိတ်၏၊အယံအံညထာတာဝေါ၊ဤတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်
၏အဖြစ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တံ၊ထိုတပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ သန္ဓာယ၊ရည်၍၊ ဧတံဝစနံ၊ဤအထစပနိဓေကဓမ္မ(ပ)
တဿပိဟောတိ အညထတ္တံဟူသော စကားကို၊ ဘဂဝဏာ၊ မြတ်စွာ
တရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

လောကာမိဿာမိမုတ္တောတိ၊ လောကာမိဿာမိမုတ္တောဟူသည်ကား၊
ဝဇ္ဇာမိဿကာမာမိဿလောကာမိဿတူတေသု၊ဝဇ္ဇာမိဿကာမာမိဿလော
ကာမိဿဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊
ကာမဂုဏ်တို့၌၊အမိမုတ္တော၊နှလုံးသွင်းသည်၊ တံနိန္ဒော၊ထိုကာမဂုဏ်ငါး
ပါးသို့ညွတ်သည်၊ တဂ္ဂရုကော၊ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အလေးပြုသည်၊
တပ္ပဗ္ဗာရော၊ ထိုကာမဂုဏ်ငါးပါးသို့ရှိုင်းသည်၊ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊တပ္ပဋ္ဌိ
ရူပိတိ၊တပ္ပဋ္ဌိရူပီဟူသည်ကား၊ ကာမဂုဏသဘာဝါ၊ကာမဂုဏ်သဘော
ရှိသော စကားသည်၊ သဗ္ဗာတိ၊တည်၏၊ အာနေဉ္စပဋိသံယုတ္တာယာတိ၊
အာနေဉ္စပဋိသံယုတ္တာယဟူသည်ကား၊ အာနေဉ္စသမာပတ္တိပဋိသံယုတ္တာ
ယ၊အာနေဉ္စသမာပတ်၌စပ်သောစကားကို၊ကန္တ မာနာယ၊ပြောဆိုသည်
ရှိသော်၊ နသုဿာတိ၊ နားမထောင်၊ သံသေယျာတိ၊ သံသေယျဟူသည်
ကား၊ကထေယျ၊ပြောဆိုရာ၏၊အာနေဉ္စသံယောဇနေနဟိခေါဝိသံယုတ္တော
တိ၊ အာနေဉ္စသံယောဇနေနဟိခေါ ဝိသံယုတ္တောဟူသည်ကား၊ အာနေဉ္စ
သမာပတ္တိသံယောဇနေန၊အာနေဉ္စသမာပတ်၌ယှဉ်ခြင်း၌၊ဝိသံသဇ္ဇော၊
မရောနှောသောယောကျ်ားတည်း၊လောကာမိဿာမိမုတ္တောတိဇ္ဇေ၊လော
ကာမိဿာမိမုတ္တောဟူသောဤပါဌ်၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊အကျုတ်ကို၊ မယှာ၊
ငါ့အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ဆိုပြီးအုံး၊ ဧဝံ၊ဤသို့သဘောရှိ

၀၀၀

၁၀၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ

သောလောကံသမိသကိသာ နှလုံးသွင်းသော အလန္တိ ရဟန်းသည်၊ လူခ
 စိဝရမရော၊ ခေါင်းပါးသောသင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ချ်၊ မတ္တိကာပတ္တိ၊ မြေသပိတ်ကို၊ အခါယ၊ ယူ၍၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်
 သောအလန္တိရဟန်း၏၊ ကထိပယေဟိ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော၊
 ပရိသေဟိ၊ ပရိသတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ ပစ္စန္တိ၊ ပစ္စန္တရာဇ်ဖြစ်သော၊
 ဇနပဒံ၊ ဇနဝုဒ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊
 ဌ၊ ပဗိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ ဒိသွား၊ မြင်ကုန်
 ချ်၊ မဟာပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ကန်းကိုဆောင်ကုန်သောမထေရ်ကြီး
 တို့သည်၊ အာဂတာ၊ ကြွေတော်မူလာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆိုကုန်၍၊
 ယာဂုဟတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သမ္ပာဒေတွာ၊ ကောင်းစွာ
 ပြုပြင်စီရင်ကုန်၍၊ သက္ကန္တံ၊ ရှိသေတွာ၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏၊ ဘတ္တ
 ကိစ္စေ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စသည်၊ နိဗ္ဗိတေ၊ ပြီးပြီးသည်ရှိသော်၊ အနုမော
 ဒနံ၊ အနုမောဒနာကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား
 တို့၊ သွေဝိ၊ နုတ်ဖြန့်လည်း၊ ဣဓေဝ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့အရပ်၌သာလျှင်၊ ဝိဏ္ဏာ
 ယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဗိသထ၊ ဝင်တော်မူပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊
 လျှောက်သားကုန်၏၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့၊ အလံ၊ တန်ပြီ၊ အဇ္ဈာပိ၊
 ယနေ့လည်း၊ ဝေါ၊ သင်ဥပါသကာတို့သည်၊ ဗဟူနံ၊ များစွာသောငါတို့အား
 ဒိန္တိ၊ လှူအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့၊
 တေနဟိ၊ ထိုသို့နုတ်ဖြန့်အလို၊ ဌ၊ မဝင်လိုတပြီးကား၊ အန္တောဝသံ၊ ဝါ
 တွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဣဓေ၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့အရပ်၌၊ ဝသေယျာထ၊ ဝါကင်၍
 နေပါကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဓိဝါ
 သေတွာ၊ သည်းခံကုန်၍၊ ဝိဟာရမဂ္ဂံ၊ ကျောင်းသို့သွားရာခရီးကို၊ ပုစ္ဆိတွာ၊
 မေးကုန်၍၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပါသကာ
 တို့ညွှန်ပြသောကျောင်း၌၊ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 ပတ္တစိဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ပဋိသမေန္တိ၊ သိမှီးကုန်၏၊ သာယံ၊ ညချင်း
 သောအခါ၌၊ ဧကော၊ တဦးသော၊ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်
 တေဝိက္ခူ၊ ထိုဧည့်သည်ရဟန်းတို့ကို၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊
 ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ စာရိတ္တံ၊ ထည့်လည်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုစ္ဆတိ၊
 မေး၏၊ အသုကဝါမေ၊ ဤမည်သောရွာ၌၊ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ မယံ၊
 ငါတို့သည်၊ စရိတ္တံ၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊
 ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းတို့သည်၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံပါကုန်၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆ

တိ၊မေး၏။ အာမ၊ ဩဝံပြည့်စုံပါကုန်၏၊မနုဿာနံ၊လူတို့အား။ ဝေဇ္ဇပါ
နာမ၊ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သော၊ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားသည်၊ဟောတိ၊
ဖြစ်ပါ၏။ ဧတေ၊ဤလူတို့သည်၊ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့သာလျှင်၊ ဧဒိသာနုခေါ၊
ဤသို့သဘောရှိကုန်သလော၊ နိစ္စဗ္ဗိ၊အမြဲလည်း၊ ဧဒိသာနုခေါ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိကုန်သလော၊ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေသု၊မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
တေမနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်၊သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံပါကုန်၏၊နိစ္စဗ္ဗိ၊
အမြဲလည်း၊ ဧဒိသာ၊ဤသို့သဘောရှိပါကုန်၏၊ တေမနုဿေ၊ ထိုလူတို့
ကို၊ နိဿာယေဝ၊မှီကုန်၍သာလျှင်၊ အယံဝိဟာရော၊ ဤကျောင်းတိုက်
သည်၊ဝဇ္ဇတိ၊ပွားများ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊အာဟံသု၊အာဂန္တု၊ကရဟန်းတို့က
ဆိုကုန်၏၊တတော၊ထိုနောက်မှ၊ တေဝံသုကုလိကာ၊ထိုပုံ သကူသင်္ကန်း
ကိုဆောင်ကုန်သောအာဂန္တု၊ကရဟန်းတို့သည်၊ ပုနပ္ပနံ၊အဖန်တလဲလဲ၊
တေသံ၊ထိုလူတို့၏၊ ဝဏ္ဏံ၊ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တိ၊ပြောဆိုကုန်၏၊ဒိဝသာ
ဝသေသံ၊ နေ့အခါ၌ပြောဆိုသည်မှ ကြွင်းသောစကားကို၊ ကထေတွာ၊
ပြောဆိုပြန်၍၊ ရတ္တိဗ္ဗိ၊ ည၌အခါ၌လည်း၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုပြန်ကုန်၏၊
တ္တောဝတာ၊ ဤသို့သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့ကို တွေ့မြင်ကံမျှ
တည်းဖြင့်၊ ဣစ္ဆာစာရေ၊ ယုတ်မာသောအလိုရမက်၌၊ ဗြတဿ၊ တည်
သောရဟန်းအား၊ သိသံ၊ဦးခေါင်းသည်၊ နိက္ခန္တံ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ
အလို၊ဌာ၊အပယိုထွက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥဒရံ၊ဝမ်းကို၊ ဗာလိတံ၊
ခွဲအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ဤသို့၊ လောကာမိလာမိ
ရတ္တော၊လောကာမိသကို နှလုံးသွင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
အပ်၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အာနေဉ္ဇသမာပတ္တိလာဘိအဓိမာနိကံ၊ အာနေဉ္ဇသ
မာပတ်ကိုရပြီးသော အဓိမာနိကပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဌာနံခေါပနေတန္တိ၊အာဒိနာ၊
ဌာနံခေါပနေတံ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော
ဘုရားရှင်သည်၊ ဌာနံခေါပနေတန္တိ၊အာဒိ၊ ဌာနံခေါပနေတံ ဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ အာနေဉ္ဇာမိမုတ္တဿာတိ၊အာ
နေဉ္ဇာမိမုတ္တဿဟူသည်ကား၊ ကိလေသိဉ္ဇနဝိရဟိတာသု၊ ကိလေသာ
ဖြင့်တုန်လှုပ်ခြင်းမှကင်းကုန်သော၊ဟေဗြမာသု၊အေဝံ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ဆသု
ဧဝံပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိသု၊ ရူပါဝစရသမာပတ်လေးပါး အာကာ
သာနဉ္ဇာယတနသမာပတ် ဝိညာဏဉ္ဇာယတန သမာပတ်တို့၌၊ အဓိမုတ္တ
ဿ၊နှလုံးသွင်းသော၊ဓာဂ္ဂရုနော၊ထိုသမာပတ်ကိုအလေးပြုသော၊တပုဗ္ဗံ

၁၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရဿ၊ ထိုသမာပတ်သို့ရှိုင်းသော၊ ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သေပဝုတ္တေတိ၊ သေပဝုတ္တေဟူသည်ကား၊ တံပဝုတ္တံ၊ ထို
 လောကာမိသန္တံယှဉ်ခြင်းမှကင်း၏၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ သမာပတ္တိလာဘိ
 နော၊ ခြောက်ပါးသောသမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသော၊ အဓိမာနိကဿ၊ ရှုံး
 ခြင်းရှိသော၊ ပဉ္စကာမဂုဏာမိသဗန္ဓနာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟုဆိုအပ်သော
 အာမိသတည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ၊ ပတိတပဏ္ဍုပလာသောဝိယ။
 ကြွေကျသောဗက်ရှက်လျော်ကဲ့သို့၊ ဥပဌာတိ၊ ထင်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
 ဧတံ၊ သေပဝုတ္တေဟူသောဤစကားကိုးဘဝဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာကိဉ္စညာယတန
 သမာပတ္တိလာဘိနော၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်ကို ရခြင်းရှိသော၊
 အဓိမာနိကဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟုမှတ်ထင်သောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဗ္ဗံသံ။
 အပိုင်းအခြားကို၊ ဌာနံခေါပနာတိအာဒိနာ၊ ဌာနံခေါပနာဤသို့ အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ဒေသတံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ဌာနံခေါပနာတိအာဒိ၊ ဌာနံခေါပနာဤသို့
 အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟ၊ ပောတော်
 မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဌာနံခေါပနာအစရှိသောပါဌ၌၊ နေဓာဘိန္နာတိ၊ နေဓာဘိန္နာ
 ဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲသောကျောက်လုံးကြီးသည်။
 အပ္ပဋိသန္တိကာတိ၊ အပ္ပဋိသန္တိကာ ဟူသည်ကား၊ ခုဒ္ဒကာ၊ ငယ်သော၊
 မုဠိပါသာဏမတ္တာ၊ လက်ဆုပ်ပမာဏရှိသောကျောက်သည်၊ ဇတုနာဝါ၊
 ချိပ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိလေသေနဝါ၊ အစေးဖြင့်လည်းကောင်း၊ အလ္လိယာ
 ပေတွာ၊ ကပ်ငြိစေ၍၊ ပဋိသန္ဓာတံ၊ တပန်စပ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏
 ပန၊ မတတ်ကောင်းသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ မဟန္တံ၊ ကြီးသော၊ ကုဋာဝါ၊ ရပ္ပမာ
 ၏၊ အထွဋ်ပမာဏရှိသောကျောက်လုံးကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤနွေ
 ဓာဘိန္နာဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ပော
 တော်မူအပ်၏၊ သေဘိန္နတိ၊ သေဘိန္နဟူသည်ကား၊ တံဘိန္နံ၊ ထိုအောက်
 ဖြစ်သော သမာပတ် ခြောက်ပါးနှင့်ယှဉ်ခြင်းသည် ပျက်စီး၏၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သမာပတ္တိလာဘိနော၊ အာကိဉ္စညာယတနသမာ
 ပတ်ကိုရခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပောဌာ၊ အောက်၌၊ သမာပတ္တိ၊ သမာ
 ပတ်သည်၊ နွေဓာ၊ နှစ်ဖြာ၊ ဘိန္နာ၊ ကွဲသော၊ သေလာဝိယ၊ ကျောက်လုံးကြီး
 ကဲ့သို့၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုအောက်ဖြစ်သော သမာပတ်ကို၊ သမာ
 ပဋိသ္ဿာမိ၊ ဝင်စားဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နဥပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊

၁၀၄

တေန၊ ဟိ ကြောဋ်၊ ဧတံ၊ သေဝိန္ဒေဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အာနေဉ္ဇသညောဇနေန
 ဟိ ခေါ၊ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ အာနေဉ္ဇသညောဇနေနဟိ ခေါ၊ ဝိသံယုတ္တောဟု
 သည်ကား၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ္တိသံယောဇနေန၊ အာနေဉ္ဇသမာပတ်နှင့်ယှဉ်
 သဖြင့်၊ ဝိသံသဋ္ဌော၊ မရောနှောသော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နေဝသညာ
 နာသညာယတနုလ္လာဘိနော၊ နေဝသညာနာသညာယတနုဈာန်ကိုရခြင်း
 ရှိသော၊ အဓိမာနိကဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟုမှတ်ထင်သောပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ နိဗ္ဗံသံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဌာနံခေါပနာတိအာဒိနာ၊ ဌာနံခေါပန ဤသို့
 အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဌာနံခေါပနာတိအာဒိ၊ ဌာနံခေါပန ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊
 ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဌာနံခေါပနအစရှိသောပါဌ၌၊ သေဝန္တေတိ၊
 သေဝန္တေဟူသည်ကား၊ တံဝန္တံ၊ ထိုအောက်ဖြစ်သော သမာပတ်ကိုမျှ၊
 အနိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိလ္လာဘိနော၊ ရှစ်
 ပါးသောသမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ သမာပတ္တိဿ၊ သမာပတ်တို့ကို၊ ဝန္တသဒိသာ၊ မျှ၊ အနိသည်နှင့်
 တူကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ သမာ
 ပဋ္ဌိဿာမိ၊ ဝင်စားဦးအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်၊
 တေန၊ ဟိ ကြောဋ်၊ ဧတံ၊ သေဝန္တေဟူသော ဤစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဗ္ဗံသံ၊ အပိုင်း
 အခြားကို၊ ဌာနံခေါပနာတိအာဒိနာ၊ ဌာနံခေါပန ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊
 ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဌာနံခေါပနာတိအာ
 ဒိ၊ ဌာနံခေါပန ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊
 ထိုဌာနံခေါပန အစရှိသောပါဌ၌၊ သေဥန္တိန္နမူလေတိ၊ သေဥန္တိန္န မူလေ
 ဟူသည်ကား၊ သေဥန္တိန္နမူလော၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ ယတနုဈာန်
 နှင့်ယှဉ်ခြင်းကို ဖြတ်အပ်သော အမြစ်အရင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဥပရိသမာပတ္တိ လ္လာဘိနော၊ အထက်ဖြစ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်တည်းဟူသောသမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဟေဋ္ဌာသမာ
 ပတ္တိ၊ အောက်ဖြစ်သော သမာပတ်သည်၊ မူလန္တိန္နတာလောဝိယ၊ အမြစ်
 ပြတ်သော ထန်းပင်ကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တံ၊ ထိုအောက်ဖြစ်သော
 သမာပတ်ကို၊ သမာပဋ္ဌိဿာမိ၊ ဝင်စားအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊

နဥပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ သေဥန္တိန္နမူလေအစရှိသော ဤ
စကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဌာနံခေါပနာတိ၊ ဌာနံခေါပနဟူသော အနုသန္ဓေသည်၊ ပါဠိဧက္ကော၊ အ
သီးဖြစ်သော၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအုံးဟောဌာ၊
အောက်၌၊ သမာပတ္တိလာဘိနော၊ သမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသော၊ အဓိမာနိ
ကဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟု မှတ်ထင်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း
ကောင်း၊ သမာပတ္တိ လာဘိနော၊ သမာပတ်ကိုရခြင်းရှိသော၊ ခိဏာသ
ဝဿ၊ ပကတိရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗံသော၊ အပိုင်းအခြား
ကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ မဟာအာရုံသေးသည်ကိုဆိုဦး
အုံး၊ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သုက္ခဝိပဿက ဖြစ်သော၊ အဓိမာနိ ကဿပိ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟု မှတ်ထင်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊
သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သော၊ ခိဏာသဝဿပိ၊ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗံသော၊ အပိုင်းအခြားကို၊ နကထိတော၊ ဟော
တော်မူအပ်၊ ဗ္ဗိန္နတ္ထိ၊ နှစ်ဦးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုစာနုလောဘီ
ပုဂ္ဂိုလ် သုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ နိဗ္ဗံသံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ဌာနံခေါ
ပနာတိအာဒိနာ၊ ဌာနံခေါပနဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒေသေတုံ၊ ပြတော်မူ
ခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဤဌာနံခေါပနအစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရော၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊ ပန၊ မဟာအဋ္ဌကထာ
၌လေသောအကြောင်းကိုပြဦးအုံး၊ တံ၊ ထိုဟောဌာသမာပတ္တိလာဘိနော(လ)
အာရတိဟူသော အကြောင်းကို၊ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌ ကထာ၌၊
ပဋိက္ခိတ္တံ၊ ပယ်အပ်၏၊ ဟိ၊ ပယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုဦးအုံး၊ သမာပတ္တိ
လာဘိနော၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရခြင်းရှိသော၊ အဓိမာနိကဿ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုရ၏ဟု ထင်မှတ်ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဗ္ဗံသော၊ အပိုင်းအခြားကို၊
ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သုက္ခ
ဝိပဿကဖြစ်သော၊ အဓိမာနိကဿပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရ၏ဟု ထင်မှတ်
ခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ နိဗ္ဗံသော၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကထိတော၊
ဟောအပ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ အဓိမာနိကပုဂ္ဂိုလ်မှလွှဲပါးပက
တိရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုဦးအုံး၊ သမာပတ္တိလာဘိနော၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးကို
ရခြင်းရှိသော၊ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ နိဗ္ဗံသော၊ အပိုင်းအ
ကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သုက္ခဝိပဿကခိဏာသ
ဝဿပိ၊ သုက္ခဝိပဿက ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ နိဗ္ဗံသော၊ အပိုင်းအ

ခြားကိုး၊ ကထိတောဝဟောတော်မူအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊
 ပန်းဌာနံခေါပနေတံ အစရှိသောပါဠိ၏ ဗိဇ္ဇာတ္တအဓိပ္ပါယ်မှတစ်ပါး-ဤဌာနံ
 ခေါပနေတံအစရှိသောပါဠိ၏ အနုသန္ဓေကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဗွိန္ဒု၊ ခွင်ဦးကုန်သော၊
 တေတသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုသမာပတ်ကိုရသော အဓိမာနိကရဟန်း၊ သမာပတ်
 ကိုရသောပကထိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းတို့အား၊ သပ္ပါယံ၊ လေ့လာ
 ပတ်သောအာရုံ၊ ဦးဌာနံခေါပနာတိအာဒိနာ၊ ဌာနံခေါပနုဤသို့အစရှိသည်
 ဖြင့်၊ ကာယေဝတံ၊ ဟောတော်မူခြင်းငှါ၊ ဣမံဒေသနံ၊ ဌာနံခေါပနေတံဟူသော
 ဤဒေသနာတော်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာရေတိ၊ အားထုတ်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဌာနံခေါပနေတံ အစရှိသောပါဠိ၌၊ ကဿပိ၊ တရံ
 တယောကံသော၊ စောဒကဿ၊ စောဒကသရာဇ်၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်း
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကံ၊ သိယာ၊ အဘယံသို့ ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား၊
 ပုထုဇ္ဇနဿ၊ အဓိမာနိကဖြစ်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံ
 သည်၊ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်သည်၊ တာဝဟောတု၊ ဖြစ်တန်စေ၊ ခိဏာ
 သဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကထံ၊ အဘယံသို့၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံ
 သည်၊ အသပ္ပါယံ၊ မလျောက်ပတ်သည်၊ ဟောတီးဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကဿပိ၊ တရံတယောကံသော၊ စောဒကဿ၊ စောဒကသရာဇ်၊ စောဒနာ
 စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ယဒဂ္ဂေန ယေနဘာဂေန၊ အကြင်
 အဖွဲ့ဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအဓိမာနိကပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အသပ္ပါ
 ယံ၊ မလျောက်ပတ်၊ တဒဂ္ဂေနတေနဘာဂေန၊ ထိုအဖွဲ့ဖြင့်၊ ခိဏာသဝဿ
 ပိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ အသပ္ပါယမေဝ၊ မလျောက်ပတ်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ ဝိသံနာမ၊ ဝိသမည်သည်ကား၊ ဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ခါဒိတမ္ပိ၊ စား
 အပ်သော်လည်းကောင်း၊ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍၊ ခါဒိတမ္ပိ၊ စားအပ်သော်
 လည်းကောင်း၊ ဝိသမေဝ၊ အဆိပ်ပင်လျှင်တည်း၊ ဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအုံး၊
 ခိဏာသဝေနာပိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အဟံ၊ ငါတမူကား၊ ခိဏာ
 သဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အသံ
 ဝုတေန၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သောဣန္ဒြိရှိသည်၊ နဘဝိတဗ္ဗံ၊ မဖြစ်ရာ၊ ခိဏာ
 သဝေနာပိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ယုတ္တပယုတ္တနေဝ၊ အားထုတ်
 ခြင်းအပြားအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝိတံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊
 ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဌာနံခေါပနေတံအစရှိသောပါဠိ၌၊ သမဏေနာတိ၊ သမဏေန
 ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓသမဏေန၊ ဘုရားဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ ဆန္ဒရာဂဗျာ

၀၀၈ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ပါဒေနာတိ၊ ဆန္ဒရာဂဗျာပါဒေနဟူသည်ကား၊ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါတော၊ အဝိဇ္ဇာ
 ဟုဆိုအပ်သော၊ သောဝိသဒေါသော၊ ထိုဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောအပြစ်
 သည်၊ ဆန္ဒရာဂေနစ၊ အားကြီးသောရာဂကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါ
 ဒေနစ၊ ဗျာပါဒကြောင့်လည်းကောင်း၊ ရုပ္ပတိကုပ္ပတိ၊ ပျက်စီး၏၊ အသပ္ပါ
 ယာနိတိ၊ အသပ္ပါယာနိဟူသည်ကား၊ အဝုဗ္ဗိကရာနိ၊ စီးပွားခြင်းကိုမပြု
 တတ်ကုန်သော၊ အာရေဗ္ဗဏာနိ၊ အာရုံတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အနုဇ္ဈံသေ
 ယျာတိ၊ အနုဇ္ဈံသေယျဟူသည်ကား၊ သောသေယျ၊ ကုသိုလ်တရားကို
 ချောက်တတ်စေရာ၏၊ မိလောပေယျ၊ ကုသိုလ်တရားကိုညှိုးနွမ်းစေရာ၏၊
 သဥပါဒိသေသန္တိ၊ သဥပါဒိသေသံ ဟူသည်ကား၊ သဂဟဏသေသံ၊
 ယူအပ်သောအဆိပ်ငှသသောအားဖြင့်ကြွင်းသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အ
 ပနေယျ၊ ပပတ်ရာ၏၊ ဥပါဒိတဗ္ဗံဂဏ္ဍိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော အဆိပ်ကို၊ ဣဓ၊
 ဤအရာ၌၊ ဥပါဒိတိ၊ ဥပါဒိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ အနုလံစတေအန္တရာယာယာတိ၊ အနုလံစတေအန္တ
 ရာယာယဟူသည်ကား၊ ဇိဝိတန္တရာယံ၊ အသက်၏အန္တရာယံကို၊ ကာ
 ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ အသမတ္တံ၊ မတွင်းနိုင်၊ ရဇောသုကန္တိ၊ ရဇောသုကံဟူသည်
 ကား၊ ရဇောဝိဟိသုကာရိသုကံ၊ မြို့မှ တည်းဟူသောစိုးရိမ်ပင်ပန်းခြင်း
 ကိုပြုတတ်သောငြောင့်သည်၊ အသုမိဝိသဒေါသောတိစ၊ အသုမိဝိသဒေါ
 သဟူသည်လည်း၊ ဝိသဒေါသော၊ အဆိပ်တည်းဟူသောအပြစ်ငှတည်း
 တဒုဘယေနာတိ၊ တဒုဘယေနဟူသည်ကား၊ ယာသာအသပ္ပါယကိရိ
 ယာစ၊ အကြင်မလျောက်ပတ်သော အမှုကိုပြုခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
 သောဝိသဒေါသောစ၊ အကြင်ပကတိအဆိပ်တည်းဟူသောအပြစ်သည်
 လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေနဥဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောအကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဝုဏ္ဏန္တိ၊ ဝုဏ္ဏတို့ဟူသည်ကား၊ မဟန္တာဘဝံ၊ ကြီးသည်၏
 အဖြစ်သို့၊ ဧဝမေဝခေါတိဇ္ဈေ၊ ဧဝမေဝခေါဟူသောဤပါဌ၌၊ သဥပါဒါန
 သဏ္ဌုန္နရောပိယ၊ ယူအပ်သည်မှအကြွင်းရှိသောငြောင့်ကိုထုတ်ခြင်းကဲ့သို့
 အပ္ပဟိနော၊ မပပတ်အပ်သေးသော၊ အဝိဇ္ဇာဝိသဒေါသော၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူ
 သောဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောအပြစ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏၊ အသပ္ပါ
 ယကိရိယာယ၊ မလျောက်ပတ်သောအမှုအရာကိုပြုခြင်း၌၊ ဌိတဘာဝေါ
 ဝိယ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကဲ့သို့၊ သာသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ခွါရေသု၊ ခွါ
 ရတို့၌၊ အသံဝုတကာလော၊ မစောင့်ရှောက်သောအခါကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်
 အပ်၏၊ တဒုဘယေန၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောမလျောက်ပတ်သောအမှုကိုပြုခြင်း

အံဆိပ်တည်းဟူသောအပြစ်ကြောင့်၊ ဝဏေ၊ အမာသည်း၊ ပုဏ္ဏားကြီး
 ပွားသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဝဏေ၊ ရောက်သည်ရှိသေး၊ မရဏံဝိယ၊ သေခြင်း
 ကဲ့သို့၊ သိက္ခာ၊ သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ၊ ချစ်၊ ဟိနာယ၊ ယုတ်သောလူဖြစ်ခြင်း
 ၄၊ အာဝတ္တနံ၊ ပြန်လည်ခြင်းကို၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ မဇ္ဇဏမတ္တံ၊ သေလောက်
 ရုံမျှသော၊ ဒုက္ခဝိယ၊ ဆင်းရဲကဲ့သို့၊ အညတရာယ၊ အမှတ်မရှိတပါးပါးသော
 ကရုဏာယ၊ ကရုဏာဖြစ်သော၊ သံကိလိဋ္ဌာ၊ ညစ်နွမ်းသော၊ အာပတ္တိ
 ယာ၊ အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇနံ၊ ရောက်ခြင်းသို့၊ ဒဠဗ္ဗံ၊ ဖုတ်အပ်၏၊ သုက္ကပက္ခေပံ၊
 သုက္ကပက္ခန္ဓလည်း၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဩပမ္ဘသံသန္ဓနံ၊
 ဥပမာနှင့်ဥပမေယျ နှီးနှောခြင်းကို၊ ဝေဗ္ဗတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သတိယာဇေတံ
 အမိဝစနန္တိ ဧတ္ထ၊ သတိယာဇေတံအမိဝစနံဟူသောဤပါဌ်၌၊ သတိ၊ သတိ
 သည်း၊ ပညာဂတိကာ၊ ပညာနှင့်အလားတူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကီ
 ကာယ၊ လောကီဖြစ်သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ လောကီယာ၊ လောကီဖြစ်
 သောသတိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ လောကုတ္တရာယ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်
 သော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောသတိ
 သည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရိယာယေတံပညာယာတိ၊ အရိယာယေတံပညာ
 ယဟူသည်ကား၊ ပရိသုဒ္ဓါယ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဝိပဿ
 နာပညာဖြင့်၊ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗလံ၊ အစွမ်းပ
 ကားကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောကြောင့်၊ သောဝတာတိအာဒိ၊
 သောဝတဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာ
 ဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသောဝတအစရှိသောပါဌ်၌၊ သုသံဝုတကာ
 ရိတိ၊ သုသံဝုတကာရီဟူသည်ကား၊ ဝိဟိတကာရိ၊ ဝိတ်ဆို့ခြင်းကိုပြုလေ့
 ရှိ၏၊ ဣတိဝိဒိတွာနိရူပမိတိ၊ ဣတိဝိဒိတွာနိရူပမိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဧနိတွာ၊ သိ၍၊ ကိလေသုပမိပဟာနာ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဥပမိကို
 ပယ်ခြင်းကြောင့်၊ နိရူပမိ၊ ဥပမိမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရူပါဒါနော၊ စွဲ
 လမ်းခြင်းမရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဥပမိသံ
 ခယေမိမုတ္တောတိ၊ ဥပမိသံခယေမိမုတ္တောဟူသည်ကား၊ ဥပမိနံ၊ ခန္ဓုပမိ
 ကိလေသုပမိအဘိသင်္ခါရူပမိကာမဂုဏုပမိတို့၏၊ ဥပသံခယဘုတေ၊ ကုန်
 ရာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်
 အမိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဥပမိသိန္နိ၊ ဥပမိသို့ ဟူသည်ကား၊ ကာမုပမိသိ
 ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောဥပမိ၌၊ ကာယံဥပသံဟရိသတိတိ၊ ကာ

ပံဝဝ ဥပဓိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယံဥပသံဟာ ဂိဿဟိဟူသည့်ကား။ ကာယံ။ ရူပကာယကို။ အည္ဈိယာ
ပေဿာတိ။ ကပ်စေလတ္တံ့။ ဣဒံအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ကို။
ဝုတ္တံဝုတ္တော။ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ တဏှာက္ခယေ။ တဏှာ၏ကုန်ရာ
ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ။ နိဗ္ဗာန်၌။ အာရမ္မဏာတော။ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။ အဓိ
မုတ္တော။ နှလုံးသွင်းသော။ ခိကာသဝေါ။ ရဟန္တာဝုပ္ပါလ်သည်။ ပဉ္စကာမဂ္ဂ
လော။ ကာမဂ္ဂလင်္ခါးပါးကို။ သေဝိတံ။ ရှိစံခြင်းငှါ။ ကာယံဝေါ။ ရူပကာယကို
မူလည်း။ ဥပသံဟာဂိဿဟိ။ အနိသို့သောဝင်လတ္တံ့။ ဝိတ္တံဝါ။ ဖိတ်ဂုဏ်လည်း။
ဥပ္ပါဒေဿာတိ။ ဖြစ်စေလတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ။ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ နိဗ္ဗာ
တိ။ မရှိ။ သေသံ။ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထံ။ အလုံးစုံသော
အရာတို့၌။ ဥတ္တာနုတ္တမေဝ။ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။
ဤသည်လျှင်။ သုနုက္ခတ္တသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ပဉ္စမံ။ ငါးခုမြောက်
သော။ သုနုက္ခတ္တသုတ္တံ။ သုနုက္ခတ္တသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ။ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
ပြီ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၆-အာနန္ဒသပ္ပါယသုတ်။

☞ ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ အာနန္ဒသပ္ပါယ
သုတ္တံ။ အာနန္ဒသပ္ပါယသုတ်တည်း။ တတ္ထ။ ကိုအာနန္ဒသပ္ပါယသုတ်၌။
အနိစ္စာတိ။ အနိစ္စဟူသည်ကား။ ဟုတွာ။ ဖြစ်ပြီး၍။ အဘာဝဋ္ဌေန။ မရှိသော
အနက်သဘောကြောင့်။ အနိစ္စာ။ အနိစ္စမည်ကုန်၏။ ဝတ္ထုကာမာပိ။ ဝတ္ထု
ကာမတို့သည်လည်းကောင်း။ ကိလေသကာမာပိ။ ကိလေသကာမတို့
သည်လည်းကောင်း။ ကာမာတိကာမာနာမ။ ကာမမည်ကုန်၏။ နိစ္စသာရေ
ဝသာရအတ္တသာရပိရဟိတတ္ထာ။ နိစ္စသာရ-ရဝသာရ-အတ္တသာရ-ကင်း
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာမာ။ ကာမဂ္ဂလင်္ခါးပါးတို့သည်။ တုစ္ဆာတိ
တုစ္ဆာနာမ။ တုစ္ဆာမည်ကုန်၏။ ပန။ စင်စစ်။ နတ္ထိ။ မရှိသည်ကား။ န။ မဟုတ်။
အတ္ထိဝေ။ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂဟေတဗ္ဗာယူအပ်ကုန်၏။
ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ တုစ္ဆာ မုဗ္ဗိနာမ။ အချည်းနှီးသောလက်ဆုပ်မည်သည်။ နတ္ထိ။
မရှိသည်ကား။ န။ မဟုတ်။ အတ္ထိဝေ။ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။
ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ပန။ တုစ္ဆာဟူ၍ဆိုခြင်း၏အကြောင်း
ကိုပြပြီးအံ့။ ယဿ။ အကြင်လက်ဆုပ်၏။ အတ္တန္တရေ။ အတွင်း၌။ ကိပ္ပိတံ
ရုံတခုသောဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ သော။ ထိုအတွင်း၌တစ်ခုတခုသောဝတ္ထု။

မရှိသောလက်ဆုပ်ကို၊ တုန္တေသတိ၊ တုန္တေဟူ၍၊ ဝုစ္ဆတိ၊ လောကန္တိဆိုအပ်၏။
မုသာတိ၊ မုသာဟူသည်ကား၊ နာသနကာ၊ ပျက်စီးတတ်ကုန်၏။ မောသ
ဓမ္မာတိ၊ မောသဓမ္မာဟူသည်ကား၊ နဿနသဘာဝ၊ ပျက်စီးတတ်သော
သဘောရှိကုန်၏။ ဝေတ္တံ၊ လယ်သည်။ ပညာယတိဝိယစ၊ ထင်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထု၊ ယောသည်။ ပညာယတိဝိယစ၊ ထင်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း။ ဟိရုညသုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေသည်။ ပညာယတိဝိယစ၊ ထင်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ နပညာယိတ္ထံ၊ မထင်ရှား၊ ကတိပါပောနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံး
ရက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ သုပိနကော၊ အိမ်မက်၌၊ ဒိဋ္ဌာဝိယ၊ မြင်သကဲ့သို့၊
နဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊
မောသဓမ္မာတိ၊ မောသဓမ္မာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ မာယာကတမေတန္တိ၊ မာယာကတမေတံဟူသည်
ဇာား၊ မာယာယ၊ မျက်လှည့် အတတ်ဖြင့်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ မဏိတိ၊ ပတ္တ
မြားဟူ၍၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သော အာရုံသည် လည်းကောင်း၊
ပဒရ ပဏ္ဏံ၊ မီးရှက်ကို၊ ကဟာ ပဏောတိ၊ အသပြာဟူ၍၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဒသိတံ၊ ပြအပ်သော အာရုံသည် လည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊
အညံ၊ တပါးသော၊ ဝေရူပံဝါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော လှည့်ပတ်အပ်သော
အာရုံသည်လည်းကောင်း၊ ဒဿနူပစာရေ၊ ဒဿနူပစာရ၌၊ ဌိတသေဝံ၊
တည်သောသူအားသာလျှင်၊ တထာ၊ ထိုလှည့်ပတ်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊
ပညာယတိယထာ၊ ထင်မြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပစာရာတိက္ကမေတော
ဥပစာရကိုလွန်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ပါကတိကမေဝ၊ ပြကတေ သောရေ
ပြကတေ သော သစ်ရွက်သည်သာလျှင်၊ ပညာယတိယထာ၊ ထင်မြင်သ
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာမာပိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့
ကိုလည်း၊ ဣတ္တရ ပစ္စုပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ တို့ခြင်းလျှင်ထင်သောအနက်သဘော
သတ္တိကြောင့်၊ မာယာကတန္တိ၊ မာယာကတံဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ စ၊ တနည်းပမာပမည်းကို
ပြဦးအံ့၊ မာယာကာရော၊ မျက်လှည့်သမားသည်၊ ဥဒကာဒိနိ၊ ရေအစရှိ
သည်တို့ကို၊ မဏိအာဒိနိ၊ ပတ္တမြားအစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
ဒဿန္တော၊ ပြသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝဇ္ဇေတိယထာ၊ လှည့်ပတ်သကဲ့သို့၊
ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာမာပိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့သည်လည်း၊ အနိစ္စာ
ဒိနိ၊ အနိစ္စ အစရှိသည်တို့သည်၊ နိစ္စာဒိသဘာဝံ၊ နိစ္စအစရှိသောသဘော
ကို၊ ကတွာ၊ ပြကုန်၍၊ ဒသေန္တော၊ ပြကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝဇ္ဇေန္တံ၊

၁၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟုညှိပတ် တတ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဉ္စနကဋ္ဌေနပိ။ ဟုညှိပတ် တတ်
 သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်လည်း။ မာယာကတန္တိ၊ မာယာကတံ
 ဟူ၍၊ တဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်ကုန်၏။
 ဗာလလသပနန္တိ၊ ဗာလလသပနံ ဟူသည်ကား။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဂုတ္တံ၊ သား
 တည်း။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဝိဘာ၊ သွီးတည်း။ မယှံ၊ ငါ၏။ တိရုညံ၊ ငွေတည်း။ မယှံ၊
 ငါ၏။ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေတည်း။ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့။ ဗာလနံ၊ မိုက်သော သူတို့၏။
 လာပနတော၊ ပြောဟောကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်။ ဗာလလသပနံ၊ ဗာလ
 လာပနမည်၏။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာကာမာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ ကာမာ ဟူသည်ကား။
 မာနုသကာ၊ လူ့သံဃ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏ်၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့
 တည်း။ သမ္ပရာယိကာတိ၊ သမ္ပရာယိကာဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုလူ့သံဃ်
 ဖြစ်သော ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍။ အဝသေသော၊
 လူ့သံဃ်ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှတစ်ပါးသော-နတ်သံဃ်ဖြစ်သော ကာ
 မဂုဏ်ငါးပါးတို့တည်း။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ ကာမသညာတိ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာ ကာမ
 သညာဟူသည်ကား။ မနုဿလောကေ၊ လူ့ရွာ၌။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 ကို။ အာရေ၊ ဤ။ ဥပ္ပန္နသညာ၊ ဖြစ်သောသညာတည်း။ ဥဘယမေတံ၊ မာရ
 ဓေယျန္တိ၊ ဥဘယမေတံ မာရဓေယျံ ဟူသည်ကား။ ဧတကာမာစ၊
 ထိုကာမဂုဏ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဧတကာမ သညာစ၊ ထိုကာ
 မဂုဏ်သညာတို့သည် လည်းကောင်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဥဘယဗ္ဗိန္ဒုရ်ပါးစုံ
 သည်လည်း။ မာရဓေယျံ၊ ကိလေသမာရ်-ဒေဝဂုတ္တမာရ်နှင့်စပ်၍။ ယေ
 ဟိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဧတံဥဘယံ၊ ထိုနှစ်ပါးသောကာမသညာကို။
 ဂဟိတံ၊ အာရုံအာရမ္မဏိက အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်၏။ တေသံ၊ တေသံဧတံ၊
 ထိုယူသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သာလျှင်။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မာရော၊ ကိလေသမာရ်
 သည်။ ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့။ ဝတ္တေတိ၊ လိုက်စေတတ်၏။ တံ၊ ထိုသို့မိမိအလို
 သို့လိုက်စေတတ်သောအနက်ဝိသသကို။ သန္ဓာယ၊ ရံည်၍။ ဥဘယမေတံ
 မာရဓေယျန္တိ၊ ဥဘယမေတံမာရဓေယျံ ဟူသော သာမညစကားကို။ တာ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏။

မာရသေဝဝိသယောတိအာဒိသုပိ၊ မာရသေဝဝိသယောဤသို့အစ
 ရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း။ အတ္တော၊ အနက်ကို။ ဧဝံဣဒိနာဂုတ္တမာနုနယေန၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စောဠဿ၊ စောဠ
 မင်း၏။ ဝိသယော၊ နိုင်ငံကို။ စောဠဝိသယောတိ၊ စောဠမင်း၏နိုင်ငံဟူ၍။
 ပဏ္ဍာဿ၊ ပဏ္ဍာမင်း၏။ ဝိသယော၊ နိုင်ငံကို။ ပဏ္ဍာဝိသယောတိ၊ ပဏ္ဍာမင်း၏

နိုင်ငံဟူ၍၊ သံဝရနံ၊ သံဝရမင်းတို့၏၊ ဝိသယော၊ နိုင်ငံကို၊ သံဝရဝိသ
ယောတိ၊ သံဝရမင်းတို့၏နိုင်ငံဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယထော၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ယေဟိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧတကာမာ၊ ဤကာ
မရုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ မာရော၊ ကိလေသမာရ်သည်၊ ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့၊ ဝတ္တတိ၊ လိုက်စေတတ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့
မိမိအလိုလိုက်စေတတ်သော အနက်ဝိသေသကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊
မာရဿေဝဝိသယောတိ၊ မာရဿေဝဝိသယောဟူသောသာမညစကား
ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊
မာရဿေဝဝိသယောဟူသောပုန်၏အဖွင့်မှတစ်ပါးမာရဿေဝနိဝါပေါဟူ
သောပုန်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ နိဝါပဒိဇံ၊ ရိုက်ပျိုးအပ်သောမျိုးစေ့ကို၊ ဝိပ္ပ
ကိရိယ၊ ကြံသကဲ့သို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏ၊ ကာမဂုဏ်တို့
ကို၊ ဝိပ္ပကိရန္တော၊ ကြံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာရော၊ ကိလေသမာရ် ဒေဝ
ပုတ္တမာရ်သည်၊ ဝတ္တတိ၊ သွား၏၊ ပန၊ ကြံသောအခြင်းအရာမှတစ်ပါး ကြံ
ရာဌာနကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယေဟိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေ၊ ထိုကာမဂုဏ်
ငါးပါးတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ဧတသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဥပရိ၊
အထက်၌၊ မာရော၊ ကိလေသမာရ်-ဒေဝပုတ္တမာရ်သည်၊ ဝသံ၊ မိမိအလို
သို့၊ ဝတ္တတိ၊ လိုက်စေတတ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့လိုက်စေတတ်သော အနက်
ဝိသေသကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ မာရဿေဝနိဝါပေါတိ၊ မာရဿေဝနိဝါ
ပေါဟူသောသာမညစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ စ၊ မာရဿေဝဂေါစရောဟူသောပုန်၏ အဖွင့်ကိုဆို
ပြီးအံ့၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ ဟတ္ထိ၊ အာဒယော၊ ဆင်အစရှိသည်တို့သည်၊
ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့၊ ဝတ္တန္တိ၊ လိုက်စေတတ်ကုန်၏၊ သောပဒေသော၊ ထို
အရပ်ကို၊ ဟတ္ထိဂေါစရောတိ၊ ဟတ္ထိဂေါစရဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဿ
ဂေါစရောတိ၊ အဿဂေါစရဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဇဂေါစရောတိ၊ အဇ
ဂေါစရဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တတိယထော၊ ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတူ၊ ယေဟိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧတကာမာ၊ ဤကာမဂုဏ်
ငါးပါးတို့ကို၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ မာရော၊
ကိလေသမာရ်-ဒေဝပုတ္တမာရ်သည်၊ ဝသံ၊ မိမိအလိုသို့၊ ဝတ္တတိ၊ လိုက်
စေတတ်၏၊ တံ၊ ထိုသို့မိမိအလိုလိုက်စေတတ်သော အနက်ဝိသေသ
ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ မာရဿေဝဂေါစရောတိ၊ မာရဿေဝဂေါစရောဟူ

၁၁၄. ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သောစကားကို၊ ဘဂဝတ၊ ဖြစ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ ဧတ္ထာတိ၊ ဧတ္ထဟူသည်ကား၊ ဧတေသုကာမေသု၊ ထိုကာမဂုဏ်
ငါးပါးတို့၌၊ မာနသာတိ၊ မာနသာဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တသန္တတံ၊ ဗိတ်၌
ဖြစ်ကုန်သော အဘိဇ္ဈာဗျာပါဒ သာရမ္ဘတို့သည်၊ တတ္ထံ၊ ထိုမာနသာအ
ဘိဇ္ဈာဗျာပါဒသာရမ္ဘာဝိဝတ္တန္တိ ဟူသောပါဠိ၌၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်
သော၊ စောဒကဿ၊ စောဒကဿရာ၏၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊
သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကိံ သိယာ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ရာသနည်းဟူမူကား၊ ဒုပိဓေ၊
နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့ကို၊
အာရဗ္ဗ၊ စွဲ၍၊ အဘိဇ္ဈာနလက္ခဏော၊ ရှေးရှုတပ်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊
အဘိဇ္ဈာစ၊ အဘိဇ္ဈာသည် လည်းကောင်း၊ ကရဏုတ္တရိယလက္ခဏော၊
လွန်စွာပြုခြင်းလက္ခဏာရှိသော၊ သာရမ္ဘာစ၊ သာရမ္ဘသည်လည်းကောင်း၊
တာဝဥပ္ပဇ္ဇတု၊ ဖြစ်တံစေ၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒသည်၊ ကထံဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အဘယ်
သို့ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿမိ၊ တရံတယောက်သော၊ စောဒကဿ၊
စောဒကဿရာ၏၊ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မမာ
ယိဝေ၊ မယက်မစက်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုကို၊ အန္တိန္ဒြိယံ၊
သူတပါးတို့သည်လုယက်အပ်သော်လည်း၊ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊
ဝတ္ထုသ္မိံ၊ ဝတ္ထုသည်၊ အန္တိန္ဒြိယံ၊ အလိုလိုပျက်စီးသော်လည်း၊ သော
စန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ အန္တိန္ဒြိယံ၊ သူတပါးတို့သည်လုယက်အံ့သည်ကို၊ သကီ
နော၊ မှတ်စင်တွေးတောသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏၊
ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ ယောအာစာတော၊
အကြင်အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သောအာစာတော၊ ထို
အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ ဗျာပါဒေါ၊ ဗျာပါဒမည်၏၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေ
န၊ ဤသို့သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေဝအရိ
ယသာဝကဿာတိ၊ တေဝအရိယသာဝကဿ ဟူသည်ကား၊ အရိယ
သာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောငါဘုရား၏တပည့်အား၊ တေ၊ ထိုအဘိဇ္ဈာ
ဗျာပါဒသာရမ္ဘတို့သည်၊ ဝကာရော၊ ဝအက္ခရာသည်၊ အာဂမသန္တိမတ္တံ၊
အာဂမသန္တိမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမေအနုသိက္ခတောတိ၊ ဣမေအနုသိက္ခ
တောဟူသည်ကား၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သိက္ခန္တဿ၊
ကျင့်ဆဲဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တယောပိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
ကေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့သည်၊ အန္တရာယကရာ၊ အန္တရာယ်
ကိုမြဲတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဘိဘုယုလောကန္တိ၊ အဘိ

၁-ဇေဝဒဟဝဂ်-၆-အာနန္ဒသပ္ပာယ်သုတ်၊ ၁၁၅

ဘုရားလောကံဟူသည်ကား၊ ကာမလောကံ၊ ကာမဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သော သင်္ခါရလောကကံ၊ အဘိဘဝိဝံသာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အဓိဋ္ဌာယမနုဿာတိ၊ အဓိဋ္ဌာယမနုဿာဟူသည်ကား၊ ဈာနာရုဇ္ဈာန်၊ ဈာန၏အာရုံဖြစ်သောပဋိဘာဝနိမိတ်ကို၊ ဝိပဿနာ၊ ခြုံငုံခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာဟိတွာ၊ ဆောက်တည်၍၊ ပရိတ္တန္တံ၊ ပရိတ္တံဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရပိတ္တံ၊ ကာမာဝစရပိတ်သည်၊ ပရိတ္တံနာမ၊ ပရိတ္တမည်၏၊ တဿ၊ ထိုကာမာဝစရပိတ်ကို၊ ပရိက္ခေပန၊ ပယ်သောအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ မဟဂ္ဂတံ၊ မဟဂ္ဂုတ်တရားသည်၊ အပရိတ္တံနာမ၊ အပရိတ္တမည်၏၊ ပမာဏန္တိ၊ ပမာဏဟူသည်လည်း၊ ကာမာဝစရမေဝ၊ ကာမာဝစရတရားသာလျှင်တည်း၊ ရူပါဝစရံ၊ ရူပါဝစရတရားသည်လည်းကောင်း၊ အရူပါဝစရံ၊ အရူပါဝစရတရားသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏတရားမည်၏၊ ပန၊ သုဘာဝိတဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သုဘာဝိတန္တိ၊ ဇေတံ၊ သုဘာဝိတံဟူသော ဤအမည်သည်၊ ကာမာဝစရာဒိနံ၊ ကာမာဝစရ အစရှိသည်တို့၏၊ နာမံ၊ အမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဇေတံ၊ သုဘာဝိတဟူသောဤအမည်သည်၊ လောကုတ္တရသောဝ၊ လောကုတ္တရာတရား၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇေတံ၊ ဤသုဘာဝိတဟူသောပုဒ်၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ အပရိတ္တံ၊ အပရိတ္တတရားလည်းကောင်း၊ အပ္ပမာဏံ၊ အပ္ပမာဏတရားလည်းကောင်း၊ သုဘာဝိတံ၊ သုဘာဝိတတရားလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောတရားသည်၊ လောကုတ္တရမေဝ၊ လောကုတ္တရာတရားသည်သာလျှင်၊ ဝနုတိ၊ သင့်၏။ ။

တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောတိ၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောဟူသည်ကား၊ ကာမပဋိဗာဟဇနနံ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမကို တားမြစ်သောအားဖြင့်၊ တမေဝပဋိပဒံ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာအစရှိသည်ကိုပယ်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော အကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာယတနေး၊ အကြောင်း၌၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ပထိဒတိ၊ ကြည်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောဓနာပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအာယတနေဝိတ္တံပထိဒတိဟူသောပါဌ၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဟူသည်၊ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာသည်လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာနံ၊ ရူပါဝစရတူသို့လ် စတုတ္ထဈာန်သည် လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထဈာနဿ၊ စတုတ္ထဈာန်၏၊ ဥပစာရံ၊ ဥပစာရဈာန်သည်လည်း

၁၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကောင်း၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းမည်၏။ သမ္ပဿာဒေတီတိဇ္ဇေ၊ သမ္ပဿာဒေတီဟူသောဤပါဌ၌၊ သမ္ပဿာဒေါ၊ သမ္ပဿာဒသည်။ အဓိမောက္ခသမ္ပဿာဒေါ၊ အဓိမောက္ခသမ္ပဿာဒလည်းကောင်း၊ ပဋိလဘာသမ္ပဿာဒေါ၊ ပဋိလဘာသမ္ပဿာဒလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုပိဇေ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအုံး၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဝိဟာရတော၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟာဘူတာဒိသု၊ မဟာဘုတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တေသု၊ ထင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယေနနိဟာရေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမေမဟာဘူတာ၊ ဤမဟာဘုတ်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ဥပါဒါဣ၊ ဥပါဒါန်ရပ်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ နာမရူပါ၊ နာမ်ရုပ်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောအဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအစရှိသောတရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဿ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ လက္ခဏာရမ္မဏာ၊ လက္ခဏာဟည်သုံးပါးလျှင်အာရုံရှိသော၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာပညာသည်၊ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ ထင်၏။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဂဏှိယာမိ၊ ငါရအောင်ယူအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ အပ္ပမိလဒ္ဓေယေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမရမိကသာလျှင်၊ အာသာ၊ အလိုအာသာသည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အဓိမောက္ခံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘာတိ၊ ရေ၏၊ တတိယဇ္ဇာနံ၊ တတိယဈာန်ကိုလည်း၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတုတ္ထဈာနတ္ထာယ၊ ရူပါဝစရကုသိုလ် စတုတ္ထဈာန်အလို၌၊ ကသိဏပရိကမ္ပံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ နိဝရဏဝိက္ခမ္ဘနာဒိနာ၊ နိဝရဏကိုခွါခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သမနုပဿတော၊ ကောင်းစွာ အမတ်လဲလဲရှုသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယေနနိဟာရေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမေနိဝရဏာ၊ ဤနိဝရဏတရားတို့ကို၊ ဝိက္ခမ္ဘန္တိ၊ ခွါကုန်၏။ ကိလေသာ၊ နိဝရဏနှင့်တကွဖြစ်သော ကိလေသာတို့သည်၊ သန္တိသိဒ္ဓန္တိ၊ ဆုတ်နစ်ကုန်၏။ သတိ၊ ဥပစာရဈာန်ကိုဆောင်တတ်သောသတိသည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သင်္ခါရဂတံ၊ ဘေဝနာမိတ္တုပြု၍ အကျုံးဝင်သောသင်္ခါရတရားအပေါင်းတို့သည်လည်း၊ ဝိဘူတံ၊ အထူးအားဖြင့်ဖြစ်သည်၊ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗိဗ္ဗစက္ခဿ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခအဘိညာဉ်ကိုရသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပရလောကော၊ တမလွန်လောကသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ စတ္တုပ္ပါဒေါ၊ ဘာဝနာမိတ်၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊

ဝေပပိဏ္ဍေ၊ မြောက်နဲ့ စေးအပိုင်၌၊ လက္ခမာနောဝိယ၊ ကပ်ငြိသကဲ့သို့၊ ဥပ
စာရေန၊ ဥပစာရချာန်အားဖြင့်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ အဇ္ဈေဝ၊
ယနေ့ပင်လျှင်၊ စတုတ္ထချာန်၊ ရူပါဝစရကုသိုလ်စတုတ္ထချာန်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တ
သာမိ၊ ငါဖြစ်စေအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ အပ္ပဗ္ဗလန္တေ
ယေဝ၊ စတုတ္ထချာန်ကိုမရမိကသာလျှင်၊ အာသာ၊ အလိုအာသာသည်၊
သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အဓိမောက္ခံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ပဗ္ဗိလဘာတိ၊ ရ၏၊ အယံ၊
ဤနှစ်ပါးအပြားရှိသော အရဟတ္တဖိုလ်စတုတ္ထချာန်၌ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊
အဓိမောက္ခသမ္ပသာဒေါနာမ၊ အဓိမောက္ခသမ္ပသာဒမည်၏၊ တသ္မိံသမ္ပ
သာဒေ၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်ဥပစာရချာန်ဖြင့် ဆုံးဖြတ် ခြင်းတည်းဟူသော
သမ္ပသာဒသည်၊ သတံ၊ ရှိသော်၊ ပန၊ အဓိမောက္ခသမ္ပသာဒမှတစ်ပါး ပဗ္ဗိ
လဘာသမ္ပသာဒကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေဝ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟတ္တံဝါ၊
အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း၊ ပဗ္ဗိလဘာတိ၊ ရ၏၊ စတုတ္ထချာန်ဝါ၊ ရူပါဝစရ
ကုသိုလ်စတုတ္ထချာန်ကိုလည်း၊ ပဗ္ဗိလဘာတိ၊ ရ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊
မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဝိပ္ပသန္တံ၊ အထူးသဖြင့်ကြည်သည်၊ ဟောတိယေဝ၊ ဖြစ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣဓ၊ ဤအရာ၌၊ အာယ
တနေမိတ္တံပသိဒတိတိ၊ အာယတနေမိတ္တံပသိဒတိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟော
တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဝိပဿနာယေဝ၊
ဝိပဿနာကိုသာလျှင်၊ ပဗ္ဗိလဘော၊ ရခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗိလဘာသမ္ပသာဒေါ၊
ပဗ္ဗိလဘာသမ္ပသာဒမည်၏၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ စတုတ္ထချာနုပစာရဿ၊ ရူပါ
ဝစရကုသိုလ်စတုတ္ထချာန်ဥပစာရကို၊ ပဗ္ဗိလဘော၊ ရခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗိလ
ဘာသမ္ပသာဒေါ၊ ပဗ္ဗိလဘာသမ္ပသာဒမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိပဿနာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော
ဝိပဿနာသည်၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို၊ အဓိမုစ္စနဿ၊ ဆုံးဖြတ်
ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပစာရံ၊ စတုတ္ထချာန်
၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောဥပစာရသည်၊ အာနေဇ္ဇသမာပတ္တိယာ၊ စတုတ္ထချာန်
သမာပတ်ကို၊ အဓိမုစ္စနဿ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၏၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ဇေတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာနေဇ္ဇံ၊ စတုတ္ထ
ချာန်သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ ။

ပညာယအဓိမုစ္စတိတိဇိတ္တံ၊ ပညာယအဓိမုစ္စတိ ဟူသော ဤပါဌ၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
၏၊ ဇေတရဟိဝါ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့်၊

၁၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

အဓိမုတ္တတိသုံးဖြတ်၏အာနေဉ္စ ဝါ၊ စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း သမာပဇ္ဇတိ၊
ဝင်စား၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဒေသိဝတ္တန်၊ ပုဒ်၏ရှေးနောက်ပြန်ခြင်းကို၊
ကတွာပြု၍၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗောသိအပ်၏၊ ပဒိဝိဏ္ဏာဒေသိ၊
ထိုစကားကိုအကျယ်ရှုပြီးအံ့၊ အာယံအဓိပ္ပါယ်သား၊ ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်
ကို၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကံ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်
သနည်းဟူမူကား၊ တသ္မိံ သဗ္ဗသာဒေ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုယနေ့ရအောင်
အားထုတ်အံ့- စတုတ္ထဈာန်ကို ယနေ့ရအောင်အားထုတ်အံ့ ဟူ၍သုံးဖြတ်
ခြင်းတည်းဟူသောပိပဿနာဥပစာရဈာန်သည်၊ သတိရှိသော၊ တေရ-
ဟိဝါ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ပညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့်၊ အဓိမုတ္တတိ၊
သုံးဖြတ်၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု
ရ၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တ
ဖိုလ်သို့၊ အနတ္တိသန္တုဏန္တော၊ မရောက်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာနေဉ္စ
ဝါ၊ ရူပါဝစရေကုသိုလ်စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ အထ
ဝါ၊ တနည်းကား၊ ပညာယအဓိမုတ္တတိတိ၊ ပညာယအဓိမုတ္တတိဟူသည်
ကား၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွားစေ၏၊ တံ၊ ထိုအရ
ဟတ္တမဂ်သို့၊ အနတ္တိသန္တုဏန္တော၊ မရောက်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာ
နေဉ္စ ဝါ၊ ရူပါဝစရေကုသိုလ်စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊
အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို၊ ဘာဝေတံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ အသက္ကော
န္တော၊ မတတ်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ စတုသစ္စံဝါ၊
လေးပါးသောသစ္စာတရားကိုလည်း၊ ဟောဗ္ဗိမဝေတိ၊ အောက်မဂ်တို့ဖြင့်၊
သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏၊ တံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကိုမျက်
မှောက်ပြုကြောင်းဖြစ်သောအောက်မဂ် သုံးပါးအပေါင်းသို့၊ အနတ္တိသန္တု
ဏန္တော၊ မရောက်နိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာနေဉ္စ ဝါ၊ ရူပါဝစရေကုသိုလ်
စတုတ္ထဈာန်ကိုလည်း၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏၊ ဣတိဤသို့၊ ဝတ္တံဝတ္ထော၊
ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဗြေ၊ ထိုတရားအလူးကိုရော၍၊ အယံ၊ ဤ
ယခုအခါဆိုအပ်လတ္တံ့ သောနယော၊ ပောဇနာနည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏၊ ဣဝ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ တတိယဈာန်၊ တ
တိယဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာပြု၍၊ စတုတ္ထဈာန်သော၊ ရူပါဝစရ
ကုသိုလ်စတုတ္ထဈာန်၏၊ ကသိဏပရိကမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကရောတိ၊
ပြု၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ နိဝရဏာ၊ နိဝရဏတရားတို့သည်၊ ဝိက္ခမ္ဘန္တိ
ခွါကုန်၏၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဥပစာရေန၊ ဥပစာရဈာန်

ဖြင့်မိတ္တံမိတ်သည်၊ သမာဓိယတိ၊ တည်ကြည်၏၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ရူပါရူပံ၊ ရုပ်နာမ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟ္ဌာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏၊ ပစ္စယံ၊ ရုပ်နာမ်၏အကြောင်းဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ အစရှိသောတရားကို၊ ပရိဂ္ဂဟ္ဌာတိ၊ သိမ်းဆည်း၏၊ လက္ခဏာရမ္မဏိကဝိပဿနံ၊ လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးလျှင် အာရုံရှိသောဝိပဿနာကို၊ ဝဝတ္ထပေတိ၊ ဘီးသန့်ပိုင်းခြား ဖွတ်သား၏၊ တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန်၏ ဥပစာရ၌တည်သောရဟန်းအား၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအခြင်းအရာဖြင့်မိတ်၏ ကြံစည်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ မေ၊ ငါအား၊ ဥပစာရေန၊ စတုတ္ထဈာန်၏ဥပစာရဖြစ်၊ ဝိသေသဘာဂိယံ၊ ဝိသေသဘာဂိယဟုဆိုအပ်သော၊ ဈာန်၊ ရူပါဝစရကုသိုလ် စတုတ္ထဈာန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိသေသဘာဂိယတာ၊ စတုတ္ထဈာန်၏အဖြစ်သည်၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယဟုဆိုအပ်သော၊ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့သောမိတ်အကြံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝနေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရေတိ၊ မျက်မှောက်ပြုရ၏၊ ဧတ္တကေန၊ ဤသို့မျက်မှောက်ပြုကာမျှတည်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ကိစ္စံ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စကို၊ ကတံနာမ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုမရနိုင်သည်ဖြစ်၍ စတုတ္ထဈာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သော ရဟန်းသည်၊ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကိုရခြင်းမှ၊ ဩသက္ကိတမာနသော၊ ဆုတ်နစ်သောမိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အန္တရာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်မီအကြားအခွံ၊ နတိဗ္ဗတိ၊ မတည်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ ရူပါဝစရကုသိုလ်စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိယေဝ၊ ဝင်စားသည်သာလျှင်တည်း၊ ယထာကိံ၊ သတယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား တယောက်သည်၊ ဝနမဟိံ၊ သံ၊ တောကျွန်းကို၊ စာတေဿာမိ၊ ငါသတ်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သတ္တိံ၊ လှံမကို၊ ဝဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ အနုပန္နန္တော၊ အစဉ်လိုက်သတ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုတောကျွန်းကို၊ သစေဗ္ဗာတေတိ၊ အကယ်၍သတ်ရသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့သတ်ရသည်ရှိသော်၊ သကလဂါမဝါသိနော၊ ရွာအလုံး၌နေသောလူအပေါင်းအား၊ တောသေဿတိ၊ နှစ်သက်လတ္တံ့၊ ဝနမဟိံ၊ သံ၊ တောကျွန်းကို၊ စာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ၊ အ

၁၂၀ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သောယောကျ်ားသည်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သသ ဂေါဓဒယော၊ ယုန်ဖွတ်အစရှိကုန်သော၊ ခုနကမိဂေ၊ သားငယ်တို့ကို။ စာတေတွာ၊ သတ်၍။ ကာဇံ၊ ထမ်းပိုးကို။ ခုနကမိဂဿ၊ ငယ်သောသားအပေါင်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဇေတိယေဝ၊ ပြန်လာသည်သာ။

လျှင်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဥပမာ၌။ ဝုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သတ္တိံ၊ တုံ မကိုဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍။ ဝနမဟိံ သံ၊ တောကွဲကို။ အနုဗန္ဓနံ ဝိယ၊ အဥှေလိုက်သကဲ့သို့။ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ တတိယဈာနံ၊ တတိယဈာန်ကို။ ပါဒကံ၊ အခြေကို။ ကံတွာ၊ ပြု၍။ စတုတ္ထဈာနဿ၊ စတုတ္ထဈာန်၏။ ပရိကမ္ပကာရဏံ၊ ပရိကံကိုပြုခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ ဝနမဟိံ သဗ္ဗာတနံ ဝိယ၊ တောကွဲကိုသတ်ခြင်းကဲ့သို့။ နိဝရဏဝိက္ခန္ဓနာဒိသမနုပဿတော၊ နိဝရဏကို ခွါခြင်းအစရှိသည်ကို ရှုသော။ ဣမဿဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ ဝိသေသဘာဂိယံ၊ ဝိသေသဘာဂိယဟု ဆိုအပ်သောဈာန်သည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိသေသဘာဂိယတာ၊ ဝိသေသဘာဂိယဟုဆိုအပ်သောဈာန်၏ အဖြစ်သည်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေဦး။ နိဗ္ဗေတဘာဂိယံ၊ နိဗ္ဗေတဘာဂိယဟုဆိုအပ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ငါပြုအံ့။ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိကာရဏံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မဟိံ သံ၊ တောကွဲကို။ စာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်သောယောကျ်ား၏။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ သသ ဂေါဓဒယော၊ ယုန်-ဖွတ်အစရှိကုန်သော။ ခုနကမိဂေ၊ သားငယ်တို့ကို။ စာတေတွာ၊ သတ်၍။ ကာဇံ၊ ထမ်းပိုးကို။ ခုနကမိဂဿ၊ သားငယ်အပေါင်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဝနံ ဝိယ၊ သွားခြင်းကဲ့သို့။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ သန္တိကာတုံ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်သောရဟန်း၏။ တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်မှ။ ဩသက္ကေတွာ၊ ဆုတ်နစ်ခဲ့၍။ စတုတ္ထဈာနဿ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို ဝင်စားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မဂ္ဂဘာဝနာစတုသစ္စသန္တိကိရိယာယောဇနာသုဝိ၊ အရဟတ္တမဂ်ကို ပွားခြင်းတည်းဟူသောယောဇနာနည်းအောက်မဂ်သုံးပါးတို့ဖြင့် သစ္စာလေးပါးကို မျက်မှောက် ပြုခြင်းတည်းဟူသော ယောဇနာနည်းတို့၌လည်း။ ဧသေဝဧသေဝေ၊ ဤနည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ။

ဣဒါနိယသုခခါဒိ၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာတံ၊ မျက်
 မှောက်ပြုခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တဿ၊ မတတ်နိုင်သော ရဟန်း၏၊ နိဗ္ဗတ္တ
 ဌာနံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေရာဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်ဘုံအရပ်ကို၊ ကာယဿဘောဒါ၊
 တိအာဒိနာ၊ ကာယဿဘောဒါဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ ဒေသန္တော၊ ပြတော်
 မူလိုရကား၊ ကာယဿဘောဒါတိအာဒိ၊ ကာယဿဘောဒါ ဤသို့အစရှိ
 သောဝကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုကာယဿဘောဒါ အစရှိသောပါဌ်၌၊ ယန္တိ၊ ယံဟူသည်ကား၊
 ယေနကာရဏန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ တံသံဝတ္တနိကံ၊ ထိုသေ
 လေသော ရဟန်းအား ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ အာနေဇ္ဈပဂံ၊ ထိုစတုတ္ထ
 ကုသိုလ်ဈာန်၏ သဘောသို့ ရောက်သော၊ ဝိညာဏံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဝိပါက်
 ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်း
 သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊
 သက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဇတ္ထ၊ ဤတံသံဝတ္တနိကံ အစရှိသောပါဌ်၌၊ တံသံဝတ္တနိ
 ကန္တိ၊ တံသံဝတ္တနိကံဟူသည်ကား၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊
 သံဝတ္တနိကံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဘုံ၌ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော၊ ယေနဝိပါကဝိညာ
 ဇာန၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန် ဝိပါက်ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 သေလေသောရဟန်းသည်၊ သံဝတ္တနိကဝိညာဏံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော
 စတုတ္ထဈာန်ဝိပါက်ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်ရှိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အာနေဇ္ဈ
 ပဂန္တိ၊ အာနေဇ္ဈပဂံဟူသည်ကား၊ ကုသလသန္ဓေဿ၊ စတုတ္ထဈာန်ကုသိုလ်
 ၏၊ ဘာဝုပဂတံ၊ အဖြစ်သို့ရောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တာမိသမေဝ၊
 ထိုစတုတ္ထဈာန်ကုသိုလ်နှင့်တူသော သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ကေမိ၊ အချို့
 ကုန်သောအဘယဂိရိဝါသီ ဆရာတို့သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊
 ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုသေလေ
 သောရဟန်းအား၊ သံဝတ္တနိကံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဘုံ၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းငှါထိုက်
 သော၊ ဥပပတ္တိ၊ ဟတုဘူတံ၊ စတုတ္ထဈာန်ဘုံ၌ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်း
 ၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အာနေဇ္ဈပဂတံ၊ စတုတ္ထဈာန်၏အဖြစ်သို့
 ရောက်သော၊ ယံကုသလဝိညာဏံ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန် ကုသိုလ်ဝိညာဉ်
 သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုစတုတ္ထဈာန် ကုသိုလ်ဝိညာဉ်သည်၊ ဝိပါက
 ကာလေပိ၊ အကျိုးပေးသော အခါ၌လည်း၊ တံနာမိကမေဝ၊ စတုတ္ထဈာန်
 ကုသိုလ်ကဲ့သို့ထိုအာနေဇ္ဈဟူသောအမည်ရှိသည်သာလျှင်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ

၁၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊ ကေမိဆရာတို့
သည်ယူအပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သော၊ အယံအတ္ထော၊ ထိုကေမိဆ
ရာတို့သည်ယူအပ်သောအနက်ကို၊ ဝုညဉ္စ၊ ကုသိုလ်သည်လည်း၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤကုသိုလ်သည်၊ သင်္ခါရံ၊ ပြုပြင်အပ်သောပဋိသန္ဓေကို၊ အဘိ
သင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်၏၊ ဝုညပင်၊ ကုသိုလ်လျှင် အကြောင်းရင်း
ရှိသော၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဝုညဉ္စ၊
အကုသိုလ်ကံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအကုသိုလ်သည်၊
သင်္ခါရံ၊ အပါပင်ပဋိသန္ဓေကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်တတ်၏၊ အဝုည
ပင်၊ အကုသိုလ်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာနေဉ္စ၊ အရူပါဝစရ ကုသိုလ်ချာန်သည်လည်း၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤအရူပါဝစရ ကုသိုလ်ချာန်သည်၊ သင်္ခါရံ၊ အရူပ
ပဋိသန္ဓေကို၊ အဘိသင်္ခါရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်၏၊ အာနေဉ္စ၊ ပင်၊ အရူပ
ကုသိုလ်ချာန်လျှင်အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ဝိညာဏံ၊ အရူပပဋိသန္ဓေဝိညာဉ်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော
သိအပ်၏၊ အာနေဉ္စ သပ္ပါယာတိ၊ အာနေဉ္စသပ္ပါယာ ဟူသည်ကား၊
အာနေဉ္စဿ၊ အာနေဉ္စဟုဆိုအပ်သော၊ စတုတ္ထချာန်ဿ၊ စတုတ္ထချာန်အား၊
သပ္ပါယာ၊ လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို၊ အက္ခယာတိ၊ ဟောအပ်၏၊ စ၊
ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ သာ၊ ထိုအကျင့်သည်၊ အာနေဉ္စ
ဿဝ၊ စတုတ္ထချာန်အားသာလျှင်၊ သပ္ပါယာ၊ လျောက်ပတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်
သေး၊ ဥပရူပရိ၊ အထက်အထက်၌၊ အရဟတ္တဿာပိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား
လည်း၊ သပ္ပါယာဝ၊ လျောက်ပတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဥပကာရဘူတာ
ယေဝ၊ ကျေးဇူးပြုသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေသို့ ပဌမက အာနေဉ္စ၊ ဤရှေးဦးစွာဖြစ်
သောရူပါဝစရကုသိုလ် စတုတ္ထချာန်ဟုဆိုအပ်သော အာနေဉ္စသမာပတ်
၌၊ သမာမိဝသေန၊ ဥပစာရသမာမိအပ္ပနာသမာမိ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဩသက္က
နာ၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏။

ဣတိပဋိသန္ဓိက္ခတိတိ၊ ဣတိပဋိသန္ဓိက္ခတိ ဟူသည်ကား၊ စတုတ္ထချာ
နံ၊ ရူပါဝစရကုသိုလ်စတုတ္ထချာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
သောနည်းဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ အယံဘိက္ခု၊
ဤရူပါဝစရ ကုသိုလ် စတုတ္ထချာန်ကိုရပြီး၍ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်

အောင် အားထုတ်သော ရဟန်းသည်၊ ဟေဋ္ဌမေန၊ အောက်ဖြစ်သော၊
 ဘိက္ခုနား၊ ပဌမရဟန်းထက်၊ ပညဝန္တတရော၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိ၏၊
 တဿစဘိက္ခုနော၊ ထိုပဌမရဟန်း၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနောစ၊ ဒုတိယ
 ရဟန်းဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခွိန္နမ္ပိ၊ နှစ်ဦးသော
 ရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကပ္ပဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောတိ၊
 တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောဟူသည်ကား၊ ရူပပဒိုဗာဟနေန၊ ရုပ်၏ကင်းခြင်း
 ကြောင့်ဖြစ်သောဘာဝနာဖြင့် အချင်းခပ်သိမ်းရုပ်ကို လွန်သောအားဖြင့်၊
 တမေဝ ပဒိုပဒံ၊ ထိုရုပ်ကို လွန်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ကို သာလျှင်၊
 ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 အာနေဇ္ဇံ သမာပဇ္ဇတိတိ၊ အာနေဇ္ဇံ သမာပဇ္ဇတိ ဟူသည်ကား၊ အာကာ
 သာနုဇ္ဈာယတနာနေဇ္ဇံ၊ အာကာသာနုဇ္ဈာယတနကုသိုလ်ချာန်ဟုဆိုအပ်
 သောအာနေဇ္ဈသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းသော
 စကားရပ်သည်၊ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောပဌမဝါရံ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီး
 သည်နှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း၊ စ၊ သည်သာ မဟုတ်သေး၊ ဣ၊ ဤ
 ဒုတိယဝါရံ၌၊ ပုရိမသဒိသံယထာ၊ ပဌမဝါရံနှင့်တူသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသောတတိယဝါရံအစရှိသည်တို့၌၊ ပုရိမသဒိ
 သမေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောပဌမဝါရံ၌ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့်တူသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ပန၊ တူသည်မှတစ်ပါး-မတူသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိသေသမတ္တမေဝ၊
 ထူးသောပုဒ်မျှကိုသာလျှင်၊ မယံ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝက္ခာမ၊
 ဖွင့်ဆိုကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ ဒုတိယအာနေဇ္ဈ၊ ဤဒုတိယ ဖြစ်သော
 အာကာသာနုဇ္ဈာယတနကုသိုလ်ချာန်ဟုဆိုအပ်သောအာနေဇ္ဈသမာပတ်၌
 ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်း
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ယံကိပ္ပိဉ္စပန္နိ ပဇေန၊ ယံကိပ္ပိဉ္စပန္နိဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂံ၊
 ဝိပဿနာ၏သွားရှာခရီးကို၊ ဒသေန္တေန၊ ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်ဘည်း၊ ဣတိပဒိုသမ္ဘိက္ခတိတိ၊ ဣတိပဒိုသမ္ဘိက္ခတိ ဟူသည်ကား၊
 အာကာသာနုဇ္ဈာယတနံ၊ အာကာသာနုဇ္ဈာယတနချာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်
 ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ပဒိုသမ္ဘိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ဟိ
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤအာကာသာနုဇ္ဈာယတနချာန်ကိုရပြီးသော တတိယ

၁၂၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ရဟန်းသည်၊ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ ခွီဟိ၊နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ရဟန်း
 တို့ထက်၊ ပညဝန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်ပညာရှိ၏၊ တေသဗ္ဗဘိက္ခုနံ၊
 ထိုအောက်ဝါရ၌ဖြစ်ခဲ့သောနှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊အတ္တ
 နောစ၊တတိယရဟန်းဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
 တိဏ္ဍဝ္ဋိ၊သုံးဦးသောရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ဧကတော၊
 တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊ ဥဘယ
 မေတံအနိစ္စန္တိ၊ဧတ္ထဥဘယမေတံ အနိစ္စဟူသော ဤပါဌ၌၊ အတ္ထော၊အ
 နက်ကို၊ဧဝံ၊ဤသို့၊နာရုတ္တမာန၊နယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ သုဠ၊ကောင်းစွာ၊ ဧကေကကောဋ္ဌာသာ၊ တခုတခု
 သောကာမအဗ္ဗိရူပအဗ္ဗိရူပသညာအဗ္ဗိတို့ကို၊ဒိဋ္ဌဓမ္မိကသမ္ပရာယိကဝသေ
 န၊မျက်မှောက်၌ဖြစ်သောကာမသညာရူပသညာ တမလွန်၌ဖြစ်သောကာ
 မသညာ ရူပသညာတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊သံဝိဝိတွာ၊ချုံး၍၊ ဥဘယန္တိ၊ဥဘယံ
 ဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ နာလံ
 အဘိနန္ဒန္တိ၊နာလံအဘိနန္ဒဟူသည်ကား၊တဏှာဗိဗ္ဗိဝသေန၊တဏှာဒိဋ္ဌိ
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊အဘိနန္ဒိတုံ၊ နှစ်သက်ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊မသင့်၊ သေသပဒ
 ခုယေဝိ၊ ကြွင်းသော နာလံအဘိဝိတုံ နာလံအဇ္ဈောသိတုံ ဟူသောပုဒ်
 နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်း၌လည်း၊ ဧသေဝ ဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊
 နယော၊နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောတိ၊တဗ္ဗဟု
 လဝိဟာရိနောဟူသည်ကား၊ကာမပဋိဗာဟနေနစ၊ ကာမသညာကိုတား
 မြစ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ရူပပဋိဗာဟနေနစ၊ရုပ်ကိုတားမြစ်သော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ တင်္မေဝပဋိပဒံ၊ ထိုကာမသညာကို လွန်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊များစွာ၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ဝိဟ
 ရန္တဿ၊နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနေဉ္စံ၊သမာပဇ္ဇတိတိ၊ အာနေဉ္စံ၊သမာ
 ပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနာနေဉ္စံ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတန ကု
 သိုလ်ချာန်ဟုဆိုအပ်သောအာနေဉ္စသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ဝင်စား၏၊
 ဣမသ္မိံ တတိယ အာနေဉ္စေ၊ ဤသုံးခုမြောက်သော ဝိညာဏဉ္စာယတန
 ကုသိုလ်ချာန်ဟုဆိုအပ်သော အာနေဉ္စ သမာပတ်၌၊ ဝိပဿနာဝသေန၊
 ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဩသတ္တနာ၊ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣတိပဋိသမ္ဘိက္ခတိတိ၊ ဣတိပဋိသမ္ဘိက္ခတိ ဟူသည်ကား၊ ဝိညာဏဉ္စာ
 ယတနံ၊ ဝိညာဏဉ္စာ ယတနချာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်ပြီး၍၊ ဧဝံ၊ဤသို့ဆို

လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ကြိဆင်ခြင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊
ဤဝိညာဏဉာယတနကုသိုလ် ရှာန်ကိုရပြီးသော စတုတ္ထရဟန်းသည်၊
ဟောဠာအောက်၌၊ တိဟိ၊ သုံးဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊
ပညဝဇ္ဇတရော၊ အထူးသဖြင့်ပညာရှိ၏၊ တေသဉ္စဘိက္ခုနံ၊ ထိုအောက်
ဖြစ်သော သုံးဦးသောရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနောစ၊ စတုတ္ထ
ရဟန်းဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုန္နိန္ဒြိယေးဦး
သောရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်း
တည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပသတံ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊ ယတ္ထေတာအပရိ
သေသာနိရုဏ္ဏိန္ဒြိယိ၊ ယတ္ထေတာအပရိသေသာ နိရုဏ္ဏိန္ဒြိယဟူသည်ကား၊
အယံအာကိဉ္စညာယတနံ၊ အကြင်အာကိဉ္စညာယတနကုသိုလ်ချာန်သို့၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဟောဠာအောက်၌၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
ဧတာသညာ၊ ဤသညာတို့သည်၊ နိရုဏ္ဏိန္ဒြိယျုပ္ပာယ်ကုန်၏၊ ဧတံသန္တံဧတံ
ပဏိတန္တိ၊ ဧတံသန္တံဧတံပဏိတံဟူသည်ကား၊ ဧတံ၊ ဤအာကိဉ္စညာ
ယတနကုသိုလ်ချာန်သည်၊ အင်္ဂသန္တံတယ၊ ချာန်အင်္ဂါငြိမ်သက်သည်
၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏ သန္တံတယ၊ အာရုံငြိမ်
သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ အပ္ပ
ကဋ္ဌေန၊ ဝင်စား၍ရောင်ရဲရှိသော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ပဏိ
တံ၊ မြတ်၏၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောတိ၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော ဟူသည်
ကား၊ တာသံသညာနံ၊ ထိုကာမသညာရူပသညာတို့ကို၊ ပဋိဗာဟုနေန၊
တားဖြစ်သောအားဖြင့်၊ တမေဝပဋိပဒံ၊ ထိုကာမသညာ ရူပသညာကို
လွန်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ ဧ၊ ကြိမ်များ
စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောရဟန်းအား၊ ဣမသ္မိံ ပဌမာကိဉ္စညာ
ယတနေး၊ ဤပဌမဖြစ်သောအာကိဉ္စညာယတနဝါရ၌၊ သမာဓိဝသေန၊
သမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နှစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိပဋိသန္ဓိကွတိတိ၊ ဣတိ
ပဋိသန္ဓိကွတိဟူသည်ကား၊ ဝိညာဏဉာယတနမေဝ၊ ဝိညာဏဉာယတန
ကုသိုလ်ချာန်ကိုပင်လျှင်၊ ပတွာ၊ ရပြီး၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်း
ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိကွတိ၊ ကြိဆင်ခြင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤအာကိဉ္စညာ
ယတနကုသိုလ်ချာန်နှင့်ပြည့်စုံသောပဉ္စမရဟန်းသည်၊ ဟောဠာအောက်
၌၊ စတုဟိ၊ လေးဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊ ပညဝဇ္ဇတ
ရော၊ အထူးသဖြင့်ပညာရှိ၏၊ တေသဉ္စဘိက္ခုနံ၊ ထိုအောက်ဖြစ်သောလေး

၁၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဦးသောရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနောစ၊ ပဉ္စမရဟန်းဟုဆိုအပ်
 သောမိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးဦးသောရဟန်းတို့၏
 လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကောတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်၏၊ အတ္တေနဝါအတ္တနိယေနဝါတိ၊ အတ္တေနဝါအတ္တနိ
 ယေနဝါဟူသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဟေတဗ္ဗေန၊ ယူအပ်သောအနက်သာရမှ၊ သုညံ၊ ဆိတ်၏၊
 ဟုန္တိ၊ အချည်းနှီးသာတည်း၊ ရိတ္တံ၊ အလျှင်းပင်တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧက္ကံ၊
 ဤဒုတိယအာကိဉ္ဇညာယတနဝါရန္တံ၊ ဒွိကောဒိတိကောဒိသုညတာ၊ နှစ်ရ
 သောအစွန်း သုံးခုသောအစွန်းမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဒသဝိတာ၊ ပြုတော်မူအပ်၏၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောတိ၊
 တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောပဌမအာ
 ကိဉ္ဇညာယတနဝါရန္တံ၊ ဝုတ္တပဒိုပဒဉ္စ၊ ဟောတော်မူအပ်သောအကျင့်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဣမဉ္စသုညတပဒိုပဒံ၊ ဤဒုတိယအာကိဉ္ဇညာယတနဝါရ
 န္တံဟောတော်မူအပ်သောသုညတအကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုလံ၊ များ
 စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမသ္မိံ၊ ဒုတိယာ
 အာကိဉ္ဇညာယတနော၊ ဤဒုတိယအာကိဉ္ဇညာယတနဝါရန္တံ၊ ဝိပဿနာဝ
 သေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

☞ ဣတိပဒိုသဉ္စိက္ခတိတိ၊ ဣတိပဒိုသဉ္စိက္ခတိဟူသည်ကား၊ ဝိညာဏဉ္စာ
 ယတနမေဝ၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနကုသိုလ်များကိုပင်လျှင်၊ ပတွာ၊ ပြီး၍၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သောနည်းဖြင့်၊ ပဒိုသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ အယံ၊ ဤအာကိဉ္ဇညာယတနကုသိုလ်များနှင့် ပြည့်စုံသောဆဋ္ဌရဟန်း
 သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ပဉ္စမိ၊ ငါးဦးတုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ဟိ၊ ရဟန်းတို့
 ထက်၊ ပညဝန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်ပညာရှိ၏၊ တေသဉ္စဘိက္ခုနံ၊ ထို
 အောက်ဖြစ်သော ငါးဦးသောရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ အတ္တနောစ၊
 ဆဋ္ဌရဟန်းဟု ဆိုအပ်သောမိမိ၏ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆန္ဒမ္ပိ၊
 ခြောက်ဦးသော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကောတော၊
 တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗသတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊ ပန၊ နာဟံ
 ကွစနိအစရှိသော ဝါကျတို့၏အနက်ကိုပြဆိုဦးအံ့၊ နာဟံကွစနိကဿမိ
 ကိဉ္ဇနတသ္မိံ၊ နစမမကွစနိကိသ္မိကိဉ္ဇနံ၊ နတ္ထိတိ၊ နာဟံကွစနိကဿမိကိဉ္ဇန
 တသ္မိံ၊ နစမမကွစနိကိသ္မိကိဉ္ဇနံ၊ နတ္ထိဟူသော၊ ဧတ္ထတေသ္မိံသုညတာနု

ပဿနာမိကာရေ၊ ဤသုညတာနုပဿနဇ္ဇာနိအရာ၌၊ စတုကောသလိကာ၊ လေး
ပါးသောအစွန်းမှ၊ သုညတာ၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ တဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကထံကထိတာ၊ အတယ်
သို့ဟောတော် မူအပ်သနည်းဟူမူကား၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအ
ကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤအစွန်းလေးပါးမှဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နာဟိကွ
စနိတိ၊ နာဟိကွစနိဟူသည်ကား၊ ကွမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ အတ္တနံ၊
အတ္တဘောကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ကဿမိကိဉ္စနတသ္မိန္တိ၊ ကဿမိကိဉ္စန
တသ္မိဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ကဿမိ၊
တစုံတယောက်သော၊ ပရဿ၊ တပါးသော ညီသားအစ်ကို အဆွေခင်
ပွန်း၏၊ ကိဉ္စနဘာဝေန၊ ကြောင့်ကြသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊
ဆောင်အပ်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာတိဋ္ဌာနေ၊
ညီအစ်ကို၏အရာ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ဘာတရံ၊ ညီအစ်ကိုကို၊ သဟာယ
ဋ္ဌာနေ၊ အပေါင်းအဖော်၏ အရာ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ သဟာယံ၊ အပေါင်း
အဖော်ကို၊ ပရိက္ခာရဋ္ဌာနေဝါ၊ အခြံအရံ၏ အရာ၌လည်း၊ ဌိတံ၊ တည်
သော၊ ပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံကို၊ မညိတွာ၊ အောက်မေ့၍၊ ဥပဂစ္ဆံ၊ ကပ်၍၊
ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သောသဘောကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နစမမကွစနိတိတ္ထေ၊ နစမမကွစနိ
ဟူသောဤပါဌ၌၊ သမတိနိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာ အကျုံးဝင်သော၊ မမသန္တံ၊
မမသဒ္ဓါကို၊ တာဝဋ္ဌပေတွာ၊ ထားပြီး၍၊ ကွစနိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊
နစပဿတိ၊ မြင်လည်းမမြင်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တနံ၊ အတ္တဘော
ကို၊ ကွမိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ ဣတိအယံအတ္ထော၊
ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မမသန္တံ၊
မမသဒ္ဓါကို၊ မမကိသ္မိန္တိကိဉ္စနနတ္ထိတိ၊ မမကိသ္မိန္တိကိဉ္စနနတ္ထိဟူ၍၊ အာဟ
ရိတွာ၊ စတုတ္ထဝါကျသို့ဆောင်၍၊ မမကိသ္မိန္တိကိဉ္စနနတ္ထိတိ၊ မမကိသ္မိန္တိကိဉ္စ
နနတ္ထိဟူသည်ကား၊ သောတိက္ခ၊ ထိုအောက်ဉ္စညာယတနုဇာနိနှင့်ပြည့်စုံ
သောရဟန်းတို့တွင်တတိယမြောက်သောရဟန်းသည်၊ ပရဿ၊ သူတပါး
၏၊ အတ္တော၊ အတ္တဘောသည်၊ ကိသ္မိန္တိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌၊ မမ၊ ငါ၏၊
ကိဉ္စနဘာဝေ၊ ကြောင့်ကြအပ်သည်၏အဖြစ်၌၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
နပဿတိ၊ မမြင်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဘာတိဋ္ဌာနေ၊ ညီအစ်ကို၏အရာ၌၊ ဌိတံ၊
တည်သော၊ ဘာတရံ၊ ညီအစ်ကိုယ်ကို၊ သဟာယဋ္ဌာနေ၊ အပေါင်းအဖော်
၏အရာ၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ သဟာယံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို၊ ပရိက္ခာရဋ္ဌာ

၁၂၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ

နေဝါ၊ အဋ္ဌိအရံ၏အရာ၌လည်း၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ပရိက္ခာရံ၊ အဋ္ဌိအရံကို၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိသိန္ဓိဌာနေ၊ တရံတရသောအရာ၌၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊
 အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ ဣမိနာကိဉ္ဇနဘာဝေန၊ ဤငါ၏ကြောင့်ကြသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သောသဘောကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အယံ၊
 ဤအာကိဉ္ဇညာယတနဗျာန်နှင့်ပြည့်စုံသောတတိယရဟန်းသည်၊ ယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ ကတ္တမိ၊ တရံတရသော အရပ်၌၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘော
 ကို၊ နောပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ကိဉ္ဇနဘာဝေန၊ ကြောင့်ကြ
 သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ဆောင်အပ်သော၊ တံ၊ ထိုအတ္တဘောကို၊
 နပဿတိ၊ မမြင်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ နပဿတိ၊
 မမြင်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ အတ္တာနံ၊ အတ္တဘောကို၊ အတ္တဘောဝ၊ မိမိမှ
 သာလျှင်၊ အာကိဉ္ဇနဘာဝေန၊ ကြောင့်ကြသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဥပနေတဗ္ဗံ၊
 ဆောင်အပ်သည်ကို၊ နပဿတိ၊ မမြင်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အယံ၊ သုည
 တာ၊ ဤဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ စတုကောဋိကာတိ၊ စတုကောဋိကာဟူ၍၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနောတိ၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနော
 ဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောပဌမအာကိဉ္ဇညာယတနဝါရ
 ဒုတိယအာကိဉ္ဇညာယတနဝါရ၌၊ ဝတ္ထုပဋိပဒဉ္ဇ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်
 ကိုလည်းကောင်း၊ စတုကောဋိသုညတဉ္ဇ၊ အစွန်းလေးပါးမှဆိတ်သည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသံ၊ များစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရန္တဿ၊
 နေသောရဟန်းအား၊ ဣမသ္မိံ၊ တတိယာကိဉ္ဇညာယတနေဝိ၊ ဤတတိယအာ
 ကိဉ္ဇညာယတနဝါရ၌လည်း၊ ဝိပဿနာဝသေနေဝ၊ ဝိပဿနာ၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်သာလျှင်၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကဝိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

ဣတိပဋိသန္ဓိက္ခတိတိ၊ ဣတိပဋိသန္ဓိက္ခတိဟူသည်ကား၊ အာကိဉ္ဇညာ
 ယတနံ၊ အာကိဉ္ဇညာယတနဗျာန်သို့၊ ပဝတ္ထာ၊ ရောက်၍၊ ဝေံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့
 သောနည်းဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤရဟန်း
 သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်ဖြစ်သောဝါရ၌၊ ဆယိ၊ ခြောက်ဦးကုန်သော၊
 တိက္ခဟိ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊ ပညဝန္တတရော၊ အထူးသဖြင့် ပညာရှိ၏၊
 တေသန္ဓတိက္ခန္တံ၊ ထိုခြောက်ဦးကုန်သောရဟန်းတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္တ
 နောစ၊ သတ္တမရဟန်းဟုဆိုအပ်သော မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ယတ္ထန္တိ၊ ခုနစ်ဦးကုန်သောရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊

ဧကံတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သဗ္ဗသမိ၊ သုံးသပ်တော်
မူ၏၊ ယက္ခေတာ၊ အပရိသေသံ၊ နိရုဏ္ဏိန္ဒိယိ၊ ယက္ခေတာ၊ အပရိသေသံ၊
နိရုဏ္ဏိန္ဒိ ဟူသည်ကား၊ ယံနေဝသညာ၊ နာသညာယတံနံ၊ အကြင်နေဝ
သညာ၊ နာသညာယတနုဈာန်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဣဉ္စ၊ ဤနေဝသညာ
နာသညာ ယတနုဈာန်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တု၊ ဆိုအပ် ကုန်သော၊
ဧတာသဗ္ဗသညာ၊ ဤအလုံးစုံသော သညာတို့သည်၊ နိရုဏ္ဏိန္ဒိ၊ ချုပ်ကုန်
၏၊ တဗ္ဗဟုလဝိဟာရိနေဝတိ၊ တဗ္ဗဟုလ ဝိဟာရိနေဝ ဟူသည်ကား၊ တာ
သံသညာနံ၊ ထိုသညာတို့ကို၊ ပဋိဗာဟာနေန၊ တားမြစ်သော အားဖြင့်၊
တမေဝပဋိပဒံ၊ ထိုအကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ဗဟုလံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဝိဟရန္တိဿ၊ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣမသ္မိ၊ နေဝသညာနာသညာ
ယတနေ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဝါရ၌၊ သမာဓိဝသေန၊ သမာဓိ
၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နောစဿနောစမေသိယာ
တိ၊ နောစဿနောစမေသိယာ ဟူသည်ကား၊ မယှံ၊ ငါ့အား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ပဉ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ်ကို၊ အာယူဟိတံ၊ အား
ထုတ်အပ်သည်၊ သစေနာဿ၊ အကယ်၍မဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိဓံ၊
ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဣဒံဝိပါကဝဋ္ဋံ၊ ဤဝိပါကဝဋ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဧတံ၊ ဤဝိပါကဝဋ်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ၊ နပဝက္ခေယျ၊
မဖြစ်ရာ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း၊ နဘာဝိဿတိတိ၊
နဘာဝိဿတိ ဟူသည်ကား၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဉ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြား
ရှိသော၊ ကမ္မဝဋ္ဋံ၊ ကမ္မဝဋ်ကို၊ အာယူဟိတံ၊ အားထုတ်အပ်သည်၊ သစေ
နဘာဝိဿတိ၊ အကယ်၍မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဖြစ်လတ္တံ့သည်
ရှိသော်၊ နမေဘာဝိဿတိတိ၊ နမေဘာဝိဿတိဟူသည်ကား၊ တသ္မိ၊ အနာ
ဂတော၊ ထိုအနာဂတ်၌၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပဉ္စဝိဓံ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော၊ ဝိပါက
ဝဋ္ဋံ၊ ဝိပါကဝဋ်သည်၊ နဘာဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ယဒတ္ထိယံဘူတံ တံပဗဟာမိတိ၊ ယဒတ္ထိယံဘူတံ တံပဗဟာမိ
ဟူသည်ကား၊ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓာ ငါးပါးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတရဟိ၊ ယခု
အခါ၌၊ ဘူတံ၊ ထင်ရှားရှိသော၊ ယံခန္ဓပဉ္စကံ၊ အကြင်ခန္ဓာငါးပါးအပေါင်း
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံခန္ဓပဉ္စကံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးအပေါင်းကို၊ ပဗဟာမိ၊ စွန့်
ပါ၏၊ ဧဝံဥပေက္ခံ ပဋိလဘာတိတိ၊ ဧဝံဥပေက္ခံ ပဋိလဘာတိ ဟူသည်ကား၊

၁၃၀

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကော၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပဿနပေက္ခာ၊ ဝိပဿနပေက္ခာကို၊ လဘတိ၊ ရ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။

ပရိနိဗ္ဗာယေယျနုခေါ သောဘန္တေ ဘိက္ခုနဝါပရိနိဗ္ဗာယေယျာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာယေယျနုခေါသောဘန္တေ ဘိက္ခုနဝါပရိနိဗ္ဗာယေယျ ဟူသည်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏၊ တတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သောရဟန်းအား၊ အရဟတ္တဓိ၊ အရဟတ္တဗိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩသက္ကနာပိ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိပဒါပဋိသန္တိပိ၊ အကျင့်၌တည်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထဈာနာဒိနိ၊ စတုတ္ထဈာန်အစရှိသည်တို့ကို၊ ပါဒကာနိ၊ အခြေတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာ ယတနဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ၊ တည်သောရဟန်းကား၊ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းကိုမျှ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်ကိုအခြေပြု၍ တည်သောရဟန်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အပေတ္ထာတိတ္ထော၊ အပေတ္ထာဟူသောဤပုဒ်၌၊ အဝိတ္ထောတိ၊ အဝိတ္ထဟူ၍၊ ပဒေန္တဒေါ၊ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ဦးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ အဝိ၊ စင်စစ်၊ သောတံဥပေက္ခာအဘိနန္ဒတိတိ၊ သောတံဥပေက္ခာ အဘိနန္ဒတိဟူသည်ကား၊ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တံဝိပဿနပေက္ခာ၊ ထိုဝိပဿနပေက္ခာကို၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ အဘိနန္ဒနာဟိ၊ တဏှာဖြင့်နှစ်သက်ခြင်း-ဒိဋ္ဌိဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ သေသပဒေန္တယေဝိ၊ ကြွင်းသောအဘိဝဒတိ၊ အဇ္ဈောသာယတိဋ္ဌတိဟူသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌လည်း ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တံနိဿိတံဟောကိရိညာဏန္တိ၊ တံနိဿိတံဟောတိရိညာဏံဟူသည်ကား၊ ရိညာဏံ၊ ရိညာဉ်သည်၊ ဝိပဿနာနိဿိတံ၊ ဝိပဿနာကိုမှီသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒုပါဒါနန္တိ၊ တဒုပါဒါနံဟူသည်ကား၊ ယံနိကန္တိကရိညာဏံ၊ အကြင်ဝိပဿနာ၌တစ်သောရိညာဉ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထို

၁-ဇေဝဒဟံဝဂ်-၆-အာနေဗ္ဗသပ္ပာယသုတ်၊

၁၃၁

ဝိပဿနာ၌တပ်သောဝိညာဉ်သည်၊ ဥပါဒါနံနာမဂဟဏံနာမစွဲလမ်းခြင်း
မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သဥပါဒါနောတိ၊သဥပါဒါနောဟူသည်ကား၊
သဂဟဏော၊ဝိပဿနာ၌စွဲလမ်းခြင်းရှိသောရဟန်းသည်၊နပရိနိဗ္ဗာယတိ
တိ၊နပရိနိဗ္ဗာယတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿနာ၌၊သာလယော၊
တပ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ မမ၊ငါဘုရား၏၊ သာသနေ၊သာ
သနာတော်၌၊ နပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မပြုရ၊ ပန၊ကုသိုလ်ဖြင့်စွဲလမ်း၍
မဂ်ဖိုလ်ကိုမရသည်မှတစ်ပါးအကုသိုလ်ဖြင့် စွဲလမ်း၍မဂ်ဖိုလ်ကိုမရသည်
ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယော၊အကြင်လောကဗိသုဒ္ဓိ လျှပ်ပေါ်သော ရဟန်းသည်၊
ဝိဟာရပရိဝေဏ ဥပဋ္ဌာကာဒိသု၊ကျောင်းပရိဝေဏ အလုပ်အကျွေးဒါယ
ကာအစရှိသည်တို့၌၊ သာလယော၊ တပ်ခြင်းရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ထိုလောကဗိ
သုဒ္ဓိလျှပ်ပေါ်သောရဟန်း၌၊ ဝတ္ထုဗ္ဗမေဝ၊ ဆိုဗွယ်သည်သာလျှင်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ဣတိ၊ဣမံအတ္ထံ၊ဤသို့သောအနက်ကို၊ နပရိနိဗ္ဗာယတိတိပဒေန၊ နပရိ
နိဗ္ဗာယတိဟူသော ဝုန်ဖြင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒဿတိ၊ပြ
တော်မူ၏၊ ကဟံပနာတိ၊ကဟံပနဟူသည်ကား၊ ကတ္ထပန၊အတယ်မည်
သောဘုံဘဝ၌၊ဥပါဒိယမာနောဥပါဒိယတိတိ၊ ဥပါဒိယမာနောဥပါဒိယတိ
ဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဏှမာနော၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူအပ်သော ရဟန်း
သည်၊ဂဏှတိ၊ယူသနည်း၊ ဥပါဒါနံသေဋ္ဌံကိရ သောဘန္ဓေတိ၊ဥပါဒါနံ
သေဋ္ဌံ ကိရသော ဘန္ဓေဟူသည်ကား၊ ဘန္ဓေ၊မြတ်စွာဘုရား၊ သော
ဘိက္ခု၊ထိုရဟန်းသည်၊ ဂဟေတဗ္ဗဋ္ဌာနံ၊ယူအပ်သော အရပ်ဖြစ်သော၊
သေဋ္ဌံ၊မြတ်သော၊ ဥတ္တမဘဝံ၊ မြတ်သောဘဝဟု ဆိုအပ်သော နေဝ
သညာနာသညာ ယတနတံ၌၊ ဥပါဒိယတိကိရ၊ စွဲလမ်းသတတ်၊သေဋ္ဌ
ဘဝေ၊မြတ်သောနေဝသညာနာသညာယတနတံ၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေ
ကို၊ဂဏှတိ၊ယူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
ဝါ၊တနည်းကား၊ဣမိနာ၊ဥပါဒါနံသေဋ္ဌံကိရသောဘန္ဓေဟူသော ဤပါဌ်
ဖြင့်၊တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊တဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ကထိတာ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊

ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊ အဿ၊ထိုရဟန်း၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
ကထေတု၊ဟောကြားခြင်းငှါ၊ ဣဓာနန္ဒာတိအာဒိံ၊ ဣဓာနန္ဒ ဤသို့အစရှိ
သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊
နိဿာယာတိ၊နိဿာယ ဟူသည်ကား၊ တံတံသမာပတ္တိံ၊ ထိုထိုသမာ
ပတ်ကို၊ နိဿာယ၊မှီ၍၊ဩဇာသနိတ္တရဏာ အကွာတုတိ၊ ဩဇာသ

၁၃၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

နိတ္တရဏာအက္ခာတာယူသည်ကား၊ ဩဃတရဏံ၊ ဩဃကိုလွန်မြောက်
 မြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 တထိယဈာနံ၊ တထိယဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဘိက္ခု
 နော၊ တည်သောရဟန်း၏၊ ဩဃနိတ္တရဏာ၊ ဩဃမှ ထွက်မြောက်ခြင်း
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ နာသညာ ယတနဈာန်ကို၊
 ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဘိက္ခုနော၊ တည်သော ရဟန်း၏၊
 ဩဃနိတ္တရဏာ၊ ဩဃမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာနန္ဒတ္ထေရော၊
 အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ကတမောပနဘန္တေ အရိယော
 ဝိမောက္ခောတိဣဓ၊ ကတမောပနဘန္တေအရိယော ဝိမောက္ခောဟူသော
 ဤပါဌ၌၊ ကံ၊ အဘယ်တရားကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မေးလျှောက်သ
 နည်း၊ တာဝ၊ သုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြသည်မှရှေးဦးစွာ၊ သမာပတ္တိံ၊
 သမာပတ်ကို၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နည်းစွာသော အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပဿ
 နံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဝ
 ဏ္ဍန္တော၊ ယူသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နာဝံဝါ၊ လှေကို၎င်း၊ ဥဇ္ဈုမ္မာဒိနိဝါ၊
 မေါင်အစရှိသည်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နိဿာယ၊ ဖြို၍၊ မဟောစံ၊ ကြီး
 စွာသောရေအယဉ်ကို၊ တရိတွာ၊ ကူး၍၊ ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဝစ္ဆန္တော
 သွားသောသူသည်၊ နကိလမတိဝိယ၊ မပင်ပန်းသကဲ့သို့၊ နကိလမတိ၊ မပင်
 ပန်း၊ သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ပကိဏ္ဏ
 ကသင်္ခါရေ၊ ပြီးပြောင်းသော သင်္ခါရတို့ကို၊ သမ္ပသိတွာ၊ သုံးသပ်၍၊ အရ
 ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဝဏ္ဍန္တော၊ ယူသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊
 ဗာဟုဗလေန၊ လက်ရုံးအားဖြင့်၊ သောတံ၊ ရေအယဉ်ကို၊ ဘိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊
 ပါရံ၊ ကမ်းတဘက်သို့၊ ဝစ္ဆန္တော၊ သွားသောသူသည်၊ ကိလမတိဝိယ၊
 ပင်ပန်းသကဲ့သို့၊ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမဿသုက္ခဝိပဿ
 ကဿ၊ ဤသုက္ခဝိပဿကရဟန်း၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပုစ္ဆာ
 မိ၊ အက္ခန္တိအာနန္ဒစမေးလျှောက်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
 မေးလျှောက်၏၊ အရိယသာဝကောတိ၊ အရိယသာဝကောဟူသည်ကား၊
 သုက္ခဝိပဿကော၊ သုက္ခဝိပဿကဖြစ်သော၊ အရိယသာဝကော၊ အရိ
 ယာဖြစ်သောတပည့်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသုက္ခဝိပဿကဟု
 ဆိုအပ်သောအရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဋ္ဌဟိ၊

၀၀၀

ရှစ်ဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့ထက်၊ ပညဝန္တတရော၊ အထူး
သဖြင့်ပညာရှိ၏၊ တေသဉ္စဘိက္ခုနံ၊ ထိုရှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့၏လည်း၊
အတ္တနောစးကိုးယောက်မြောက်သောရဟန်းဟုဆိုအပ်သောမိမိ၏လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဝန္တဗ္ဗိ၊ ကိုးဦးသောရဟန်းတို့၏လည်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမ္ပသတိ၊ သုံးသပ်
တော်မူ၏၊ ဧသသက္ကာယောယာဝတာသက္ကာယောတိ၊ ဧသသက္ကာယော
ယာဝတာ သက္ကာယော ဟူသည်ကား၊ ယတ္ထကော၊ အကြင်မျှလောက်
သော၊ တေဘုမ္မကဝဋ်သင်္ခါတော၊ တေဘုမ္မကဝဋ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သက္ကာ
ယောနာမ၊ သက္ကာယမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
သော၊ ဧသသက္ကာယော၊ ထိုတေဘုမ္မကဝဋ်ဟုဆိုအပ်သောသက္ကာ
ယသည်၊ ဣတော၊ ဤအတိုင်းအရှည်ထက်၊ ပရံ၊ အလွန်၊ သက္ကာယော၊
တပါးသောတေဘုမ္မကဝဋ်ဟုဆိုအပ်သောသက္ကာယသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ကြံဆင်ခြင်၏၊ ဧတံအမတံယဒိဒ္ဓံအနုပါဒါ
ဗိတ္တဿဝိမောက္ခောတိ၊ ဧတံအမတံယဒိဒ္ဓံအနုပါဒါဗိတ္တဿ ဝိမောက္ခော
ဟူသည်ကား၊ ဗိတ္တဿ၊ ဗိတ်၏၊ အနုပါဒါယ၊ တစုံတခုသောအာရုံကို
မစွဲလမ်းမှု၍၊ ယောပနေသယောပနဇေသဝိမောက္ခောနာမ၊ အကြင်ဝိမောက္ခ
မည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဧတံ၊ ဤအဝိမောက္ခဟုဆိုအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
သည်၊ အမတံ၊ အမြိုက်အရသာတည်း၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်၏၊ ဧတံ၊ ဤအဝိ
မောက္ခဟုဆိုအပ်သောအရဟတ္တဖိုလ်သည်၊ ပဏီတံ၊ မြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ပဋိသန္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏၊ စ၊ ထူးသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အညတ္ထ၊ တပါးသော
သုတ်၌၊ အနုပါဒါဗိတ္တဿဝိမောက္ခောတိ၊ အနုပါဒါဗိတ္တဿ ဝိမောက္ခော
ဟူ၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဤသုတ်၌မြတ်စွာဘုရား၏
အလိုတော်အားဖြင့်ရအပ်သောအနက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤအာ
နေဇ္ဇသပ္ပာယ်သုတ်၌၊ သုက္ခဝိပဿကဿ၊ သုက္ခဝိပဿကရဟန်း၏၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ဧသသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်း
သောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ ထူးသည်
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤအာနေဇ္ဇသပ္ပာယ်
သုတ်၌၊ သတ္တသု၊ ခနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဩသက္ကနာ၊
ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်
မူအပ်၏၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ

၁၃၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သန္ဓေကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊ ဌာနေ
 သု၊ အရာတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣသိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကထိတံ၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့သိအပ်
 သနည်းဟူမူကား၊ တထိယံ၊ တထိယဖြစ်သော၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ တာဝ၊
 စတုတ္ထဈာန်စသည်တို့၏ရှေးဦးစွာ၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ
 တည်းသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏။ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ စတုတ္ထဈာနံ၊ စတုတ္ထဈာန်ကို
 လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ အာကာသာ
 နဉ္စာယတနဈာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ၊
 တည်းသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏။ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိ
 တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ဝိညာ
 ဏဉ္စာယတနဈာန်ကို၊ ပဒဋ္ဌာနံ၊ နည်းစွာသော အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
 ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော၊ တိဏ္ဍိံ၊ သုံးဦးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။
 ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိ
 တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ အာကိဉ္စညာယတနဈာန်ကို၊ ပါဒ
 ကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ၊ တည်းသော၊ ဘိက္ခုနေ၊ ရဟန်း၏။
 ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊ ထူး
 သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ နေဝသညာ နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ နာသညာ
 ယတနဈာန်ကို၊ ပါဒကံ၊ အခြေကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဌိတဿ၊ တည်းသော၊

ဘိက္ခုနောရဟန်းအား၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊
 ရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း၊ အရဟတ္တဉ္စ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ သုက္ခဿ၊ သမာပတ်မှခြောက်သော၊ ဝိပဿကဿ၊
 ဝိပဿနာရှိသော၊ ဘိက္ခုနောရဟန်း၏၊ အရဟတ္တမေဝ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဩသက္ကနာ၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ နဝသု၊ ကိုးပါးကုန်သော၊
 ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ပန၊ ဤသုတ်၌ဟောအပ်သည်ကို မကြွင်းမကျန်ဟောအပ်သည်ကိုဆို
 ပြီးအံ့၊ သတ္တသု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဣမဉ္ဇေ၊ ဩသက္ကနံ၊
 ဤဆုတ်နစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသု၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဌာနေသု၊
 အရာတို့၌၊ ဣမဉ္ဇေ၊ ပဋိသန္တိ၊ ဤပဋိသန္ဓေကိုလည်းကောင်း၊ နဝသု၊ ကိုးပါး
 ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဣမဉ္ဇေ၊ အရဟတ္တံ၊ ဤအရဟတ္တဖိုလ်ကို
 လည်းကောင်း၊ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းတော်မူ၍၊ ကထေန္တေန၊ ဟော
 တော်မူသောဘုရားသခင်သည်၊ ဣမံအာနေဇ္ဇသပ္ပါယသုတ္တံ၊ ဤအာနေဇ္ဇ
 သပ္ပါယသုတ်ကို၊ သုကထိတံနာမ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်မည်သည်၊
 ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အာနေဇ္ဇသပ္ပါယသုတ်၏အဖွင့်အပြီး
 တည်း၊ ခဏံ၊ ခြောက်ချမြောက်သော၊ အာနေဇ္ဇသပ္ပါယသုတ္တံ၊ အာ
 နေဇ္ဇသပ္ပါယသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၇-ဂဏကမောဂ္ဂလာနသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဂဏကမောဂ္ဂလာ
 နသုတ္တံ၊ ဂဏကမောဂ္ဂလာနသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂဏကမောဂ္ဂလာန
 သုတ်၌၊ ယာဝပန္နိမာသောပါနကဋ္ဌေဝရာတိ၊ ယာဝပန္နိမာသောပါနက
 ဋ္ဌေဝရာ ဟူသည်ကား၊ ယာဝပဋ္ဌမသောပါနဖလကော၊ ပဋ္ဌမစောင်းတန်း

၁၃၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

လောကားဦး၌ ခင်းအပ်သောပျဉ်တိုင်အောင်၊ ဧကဒိဝသေနဝ၊ တရက်
 ခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တဘူမိကော၊ တံသုနစ်ဆင့်ရှိသေးပါသဒေါ၊ ပြာသာဒ်
 ကိုးကတံ၊ ဆေခံလုပ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ စင်စစ်သော်
 ကား၊ ဝတ္ထု၊ ပြာသာဒ်တည်ရာ မြေအရပ်ကို၊ သောစေတော၊ သုခသင်၍၊
 တတ္ထ၊ သာသနတော၊ တိုင်စိုက်သည်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝစိတ္တကမ္မကရ
 ကား၊ ပန်းချီဆေးရေးသောအမှုကိုပြုသည်တိုင်အောင်၊ ဧတ္ထ၊ ဤပြာသာဒ်
 ကိုဆောက်လုပ်ရာ၌၊ အနုပုဗ္ဗကြိယာစ၊ အစဉ်အတိုင်း လုပ်ခြင်း သည်
 လည်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဂဏကမောဂ္ဂလာန
 ပုဏ္ဏားသည်၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ ယဒိဒံအဇ္ဈေနေတိ၊ ယဒိဒံအဇ္ဈေနေ
 ဟူသည်ကား၊ တယောဝိ၊ သုံးပုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗေဒါ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊
 ဧကဒိဝသေနဝ၊ တရက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ အဓိယိတံ၊ သင်ခြင်းငှါ၊
 နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဧတသံ၊ ထိုသုံးပုံသောဗေဒင်တို့
 ကို၊ အဇ္ဈေနေဝိ၊ သင်အံသရဇ္ဈာယံခြင်း၌လည်း၊ အနုပုဗ္ဗကြိယာစ၊ အစဉ်
 အတိုင်းပြုခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဣဿတ္ထေတိ၊ ဣဿတ္ထေဟူသည်ကား၊ အာရ
 ဝိဇ္ဇာယဝိ၊ လက်နက်အတတ်၌လည်း၊ ဧကဒိဝသေန၊ တရက်ခြင်းဖြင့်
 သာလျှင်၊ ဝါလဝေမိနာမ၊ သားမြီးပျားကိုမှန်အောင်ပစ်နှိုင်းသောအတတ်
 မည်သည်ကို၊ ကတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပန၊ စင်စစ်
 သော်ကား၊ ဌာနသမ္ပါဒနမုဗ္ဗိကရဏာဒိဟိ၊ အရပ်သို့ရောက်ခြင်း သိမ်မွေ့
 စွာလက်ဆုပ်ကို ပြုခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဧတ္ထာပိ၊ ဤလေးအတတ်၌
 လည်း၊ အနုပုဗ္ဗကြိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းပြုခြင်းသည်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊
 ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ယဒိဒံဣဿတ္ထေတိပဒေန၊ ယဒိဒံ
 ဣဿတ္ထေဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဒေသတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ သင်္ခါနေနာတိ၊ သင်္ခါ
 နေနဟူသည်ကား၊ ဂဏနာယ၊ ရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဂဏန်းအ
 တတ်၌၊ အနုပုဗ္ဗကြိယံ၊ အစဉ်အတိုင်းပြုခြင်းကို၊ အတ္တနာမိမိဟုဆိုအပ်
 သောဂဏကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည်ပင်လျှင်၊ ဒေသန္တော၊ ပြလိုကား၊
 ဧဝံဂဏ္ဍာပေမာတိအာဒိ၊ ဧဝံဂဏ္ဍာပေမဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာ
 ဟ၊ လျှောက်ဆို၏၊ သေယျဏာပိဗြာဟ္မဏာတိဣဓ၊ သေယျဏာပိဗြာဟ္မ
 ဏဟူသောဤပါဌ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊
 ဗဟိရသမယေ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သောအယူ၌၊ ယထာယထာ၊
 အကြံအကြံအခြင်းအရာဖြင့်၊ ခဗ္ဗိ၊ အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဗ္ဗန္တိ၊ သင်ကုန်

၏တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကောရာဇိကာ၊ စဉ်းလဲကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တနော၊ ကိုယ့်တော်၏၊ သာသ
 နံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဗာဟိရသမယေန၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော
 အယူနှင့်၊ အနုပမေတွာ၊ နှိုင်းယှဉ်တော်မမူမူ၍၊ ဘဒ္ဒိအသာဇာနိယေန၊
 ကောင်းသော အာဇာနည်မြင်းဖြင့်၊ ဥပမေန္ဒော၊ ဥပမာဆောင်တော်မူလို
 သောကြောင့်၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျထာဝီ၍သို့ အစရှိသော
 စကားကို၊ အာဟာဟောတော်မူ၏၊ ဟိတံပါကဋ်ကရောမိ၊ ထိုစကားကို
 ထင်ရှားအောင်ပြုပြီးအံ့ဘုရားကောင်းသော၊ အသာဇာနိယော၊ အာဇာ
 နည်မြင်းသည်၊ ယသ္မိံကာရဏ၊ အကြင်ဇာတိနှင့်ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုပြု
 ခြင်း၌၊ ဒမိတော၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသည်ဟောတီးဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဆုံးမအပ်ပြီး
 သောအတတ်ကို၊ ဖိဝိတဟေတုပိ၊ အသက်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 သည်း၊ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ သာသနော၊ ငါတု
 ရား၏သာသနာတော်၌၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သော၊ ကုလ
 ဝုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားသည်၊ သီလဝေလံ၊ သီလတည်းဟူသောအ
 ပိုင်းအခြားကို၊ နာတိက္ကမတိ၊ မလွန်၊ မုခါခာနေတိ၊ မုခါခာနေဟူသည်ကား၊
 မုခဠပနေ၊ ခံတွင်း၌ဇာတိကိုထားခြင်း၌၊ သတိသမ္ပဗညာယစာတိ၊ သတိသ
 မ္ပဗညာယစဟူသည်ကား၊ (သတိသမ္ပဗညာဟိ၊ သတိသမ္ပဗညတို့နှင့်၊ သ
 မိတာဝတ္ထာယ၊ ပြည့်စုံစွာဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ခိဏာသဝါ၊ ရဟန္တာ
 ဝုတ္တိလ်တို့သည်၊ သတတဝိဟာရိစ၊ အမြဲမပြတ် ဗလသမာပတ်ဖြင့် နေ
 လေ့ရှိသောဝုတ္တိလ်၎င်း၊ နောသတတဝိဟာရိစ၊ အမြဲမပြတ်ဗလသမာပတ်
 ဖြင့်နေလေ့မရှိသောဝုတ္တိလ်သည်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေနှစ်ပါးတို့တည်း၊
 တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ဦးသောရဟန္တာဝုတ္တိလ်တို့တွင်၊ သတတဝိဟာရိ၊ အမြဲမပြတ်
 ဗလသမာပတ်ဖြင့် နေလေ့ရှိသောရဟန္တာဝုတ္တိလ်သည်၊ ယံကိဉ္စ၊ အမှတ်
 မရှိသော၊ ကမ္မံနဝကမ္မအမှုကို၊ ကတွာပိ၊ ပြု၍လည်း၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလ
 သမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပန၊
 စွမ်းနိုင်သည်မှတပါး-မစွမ်းနိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ နောသတတဝိဟာရိ၊
 အမြဲမပြတ်ဗလသမာပတ်ဖြင့်နေလေ့မရှိသော ရဟန္တာဝုတ္တိလ်သည်၊ အပ္ပ
 မတ္တကေပိ၊ အနည်းငယ်လည်းဖြစ်သော၊ ကိစ္စ၊ ကိစ္စ၌၊ ကိစ္စပသုတော၊ ကိစ္စ
 ၌လေ့ကျက်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာ
 ပတ်ကို၊ အပ္ပေတံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ တတြ၊ ထိုသို့
 မစွမ်းနိုင်ရာ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ ဝုတ္တု၊ ဝုတ္တုတည်း၊ နော၊ တ

၁၃၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဦးသော၊ ခီကာသဝတ္ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ခီကာသဝသာမဏေ
ရံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သောသာမဏေကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ အရညဝါသံ၊ တော
၌နေခြင်းသို့၊ ဂတောံကိရ၊ သွားသတတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုတောကျောင်း၌၊ မဟာ
ထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးအား၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။
သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသည်၊ နပါဝုဏာ
တိ၊ ဝါစဉ်အားဖြင့် မရောက်၊ တံ၊ ထိုသို့သာမဏေကျောင်းမရသည်ကို၊ ဝိ
တက္ကန္တော၊ ကြံအောက်မေ့၍နေသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဧက
ဒိဝသမ္ပိ၊ တနေ့မျှလည်း၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတံ၊ ဝင်
စားခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မစွမ်းနိုင်၊ သာမဏေရောပန၊ သာမဏေသည်ကား၊
တေမာသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး၊ ဗလသမာပတ္တိရတိယာ၊ ဗလသမာ
ပတ်၌မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဗီတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အ
ရညဝါသော၊ တော၌နေခြင်းသည်၊ သပ္ပါယော၊ လျှော့ပတ်သည်၊ ဇာတော၊
ဖြစ်တော်မူပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရံ၊ ရဟန္တာ မထေရ်ကို၊ ဝုတ္တိံ၊ မေး
လျှောက်၏၊ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ အာဝုသော၊ ငါရှင်သာမဏေ၊
အရညဝါသော၊ တော၌နေခြင်းသည်၊ သပ္ပါယော၊ လျှောက်ပတ်သည်၊
နဇာတော၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝူပေါ၊ ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ယော၊ ခီကာသဝေါ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ သော၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣမေဓမ္မေ၊ ဤသုတ်၌လာသောဝီလ
အစရှိသော တရားတို့ကို၊ အာဒိတော၊ လက်မွန်မဆွမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
အာဝဇ္ဇိတွာဝ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်၊ သမာပဇ္ဇိတံ၊ ဝင်စားခြင်း
ငှါ၊ သက္ခိယတိ၊ စွမ်းနိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေ၊ နန္ဒာ၊ ပြတော်မူလို
သည်ဖြစ်၍၊ သတိသမ္ပစညာယဝါတိ ပဒေန၊ သတိသမ္ပစညာယဝါဟူ
သောပုဒ်ဖြင့်၊ သမာပဇ္ဇနသမတ္တတံ၊ သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းငှါစွမ်းနိုင်
သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
ယေမေဘောဂေါတမာတိ၊ ယေမေဘောဂေါတမဟူသည်ကား၊ တထာ
ဂတေ၊ ငါဘုရားသည်၊ ကထယန္တေ၊ ဟောတော်မူသော်သာလျှင်၊ ဗြာဟ္မ
ဏဿ၊ ဂဏကမောဂ္ဂလာနုပုဏ္ဏားအား၊ ဣမေပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကိုသည်၊
နအာရာဓေန္တိကိရ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို မပြီးစေနိုင်ကုန်သတတ်၊ ဣမေ၊
ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အာရာဓေန္တိကိရ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေနိုင်ကုန်
သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော၊ နယော၊ နည်းသည်၊ ဥပပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊
တံ၊ ထိုသို့ထင်ရှားဖြစ်သည်ကို၊ ဒသေ၊ နန္ဒာ၊ ပြလိုသောဂဏကမောဂ္ဂလာ

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၇-ဂဏကမောဂ္ဂလာနသုတ်။ ၁၃၉

နပုဏ္ဏားသည်၊ ဇေံ၊ ဤသို့ယေမေဘောဂေါတမဟူသောစကားကို၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ အာရုဇ္ဈေး၊ အားထုတ်၏၊ ပရမဇ္ဇမဓ္ဓေသုတိ၊ ပရမဇ္ဇမဓ္ဓေသုဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈမဓ္ဓာနာမ၊ အဇ္ဈမဓ္ဓမည်သည်ကား၊ ဆသံတ္တာရမဓ္ဓာ၊ ပူရဏကဿပစသောခြောက်ဦးသောဆရာတို့၏တရားတို့တည်း၊ တေသု၊ ထိုအယူတို့တွင်း၊ ဂေါတမဝါဒေါ၊ ရှင်ဂေါတမ၏အယူသည်သာလျှင်၊ ပရမော၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္တော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော အရာ၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဂဏကမောဂ္ဂလာန သုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ သတ္တမံ၊ ရနစ်ချမြောက်သော၊ ဂဏကမောဂ္ဂလာနသုတ္တံ၊ ဂဏကမောဂ္ဂလာနသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၈-ဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်။

ဇေံမေသုတန္တိ၊ ဇေံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ္တံ၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်၌၊ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေဘဂဝတိတိ၊ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေဘဂဝတိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိရပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၍မကြာမြင့်မီ၊ ဓာတုဘာဇနိယံ၊ ဓာတ်တော်ကိုဝေဖန်သည်ကို၊ ဂဟတ္ထာ၊ ပြုပြီး၍၊ ဓမ္မသင်္ဂီတိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို၊ သင်္ဂီယနံ၊ တင်သည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌၊ ရညောပဇ္ဇောတဿအာသကံ၊ မာနောတိ၊ ရညောပဇ္ဇောတဿအာသကံမာနောဟူသည်ကား၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတောနာမ၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတမည်သော၊ သေသောရာဇာ၊ ဤမင်းသည်၊ ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏၊ သဟာယော၊ အကြည်တော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပန၊ အကြည်တော်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇိဝကံ၊ ဇိဝကဆေးသမားကို၊ ပေသေတ္တာ၊ စေလွှတ်၍၊ ဘေသဇ္ဇကာရိတကာလတော၊ ဆေးကုစေသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဒဋ္ဌမိတ္တောဝ၊ မြဲမြံသောအကြည်တော်သည်သာလျှင်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ အဇာတသတ္တုနာ၊ အဇာတသတ်မင်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တဿ၊ ဒေဝဒတ်၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ဂဟေတ္တာ၊ ယူဆောင်၍၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်ကို၊

၁၄၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ဃာတိတောသတံအပ်၏။ ဣတိဣဒံဝစနံ။ ဤသို့သောစကားကို သုတွာ၊
 ကြားသောကြောင့်၊ မမ၊ ငါစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏၊ ပိယမိတ္တံ၊ ချစ်စွာသော
 အကြည်တော်ဖြစ်သော ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို၊ ဃာတတတွာ၊ သတံ၍၊ သေ
 သော၊ ဤအဇာတသတ်သည်၊ ရန္တံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရိယာမိ၊ ငါပြုအံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညတိ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏၊ မယံ၊ ငါစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းကြီး၏၊
 သဟာယဿ၊ အကြည်တော်ဖြစ်သောဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးအား၊ သဟာ
 ယာနံ၊ အကြည်တော်တို့၏၊ အတ္ထိကာဘာဝံ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာ
 ပေသာမိ၊ ငါစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းကြီးသိစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိသတိ၊ မူ
 မတ်ပရိသတ်တို့၏အလဟဉ်၊ ဝါစံ၊ စကားကို၊ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ အဇာတသတ်မင်းကြားသောကြောင့်၊ တဿ၊ ထို
 စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား၊ အာသကာ၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏၊
 တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ရညောပဇ္ဇောတဿအာသက်မာနောတိ၊ ရညောပဇ္ဇော
 တဿအာသက်မာနောဟူ၍၊ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာဆရာတို့သည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ကမ္မန္တောတိ၊ ကမ္မန္တာဟူသည်ကား၊ ဗဟိနဂရေ၊ ရာဇ
 ဂြိုဟ်မြို့ပ၌၊ ပရိသင်္ဂါရာပနတ္ထာယ၊ ပြုပြင်စီရင်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ကမ္မဋ္ဌာ
 နံ၊ အမှုပြုလုပ်ရာအရပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတိ၊ ဥပသင်္ကမိဟူသည်ကား၊ မယံ၊
 ငါတို့အာနန္ဒာတို့သည်၊ ဓမ္မဝိနယသင်္ဂါဟိ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကိုသင်္ဂါ
 ယနာတင်ခြင်းကို၊ ကာရေဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
 နှလုံးသွင်း၍၊ ဝိစရာမ၊ ထည့်လည်ကုန်၏၊ အယဉ္ဇ၊ ဤဂေါပကမောဂ္ဂလာန
 ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိ၏၊ ရာဇဝဠ
 ဘော၊ အဇာတသတ်မင်းနှင့်အကျွမ်းဝင်၏၊ သံဂဟေ၊ မြီးမြှောက်ခြင်း
 ကို၊ ကတေ၊ ငါပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဠုဝနဿ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၏၊
 အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာ
 နော၊ မှတ်ထင်တော်မူသောအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်း
 ကပ်တော်မူ၏၊ တေဟိဓမ္မေဟိတိ၊ တေဟိဓမ္မေဟိဟူသည်ကား၊ တေဟိ
 သဗ္ဗညုတညာဏ ဓမ္မေဟိ၊ ထိုသဗ္ဗညုတညာဏတော် တည်းဟူသော
 ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗန္တိ၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာကာရေန၊
 ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သဗ္ဗတာသဗ္ဗန္တိ၊
 သဗ္ဗတာသဗ္ဗ ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေဟိ၊ ဥဿုံသောအရတို့
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ကိံ၊ အဘယ်အနက်သဘောကို၊ ဝုန္တောမိ၊ ငါဂေါပက
 မောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားမေးလျှောက်နေည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း

၍၊ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓရမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊
ဆ၊ ခြောက်ဦးကုန်သော၊ သတ္ထာဓရော၊ ပုဏ္ဏကဿပအစရှိသောဆရာ
တို့သည်၊ ပုဌမတရုံးလက်မွန်မဆွရွာ၊ အပ္ပညာတကုလေပဟိ၊ မထင်ရှား
သောအမျိုးတို့မှ၊ နိက္ခမိတွာထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုကုန်၏၊
တော၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့သည်၊ တထောဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓရမာ
နေယောဝ၊ ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင်လျှင်၊ ကာလံကာတာ၊ သေခြင်းကိုပြုကုန်၏၊
နေသံ၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့၏၊ သာဝကာဝိ၊ တပည့်တို့သည်လည်း၊ အပ္ပညာ
တကုလေပဟာ၊ မထင်ရှားသောအမျိုးတို့မှသာလျှင်၊ နိက္ခမိတွာထွက်
ကုန်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပရိဗိုဇ်ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့၏၊
တော၊ ထိုတပည့်တို့သည်၊ တေသံ၊ ထိုဆသတ္ထာရတို့၏၊ အစ္စယေန၊
လွန်သဖြင့်၊ မဟာဝိဝါဒ၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်းကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊
ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့၏ဆရာအရှင်ဂေါတမ၏အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ သမ
ဏောဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်၊ မဟာကုလသ၊ မြတ်သောအမျိုး
မှ၊ နိက္ခမိတွာထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ တဿ၊ ထိုအရှင်
ဂေါတမ၏၊ အစ္စယေန၊ လွန်တော်မူသဖြင့်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား၊
မဟာဝိဝါဒေါ၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အပံကထာ၊ ဤစကားသည်၊ သကလဇမ္ဗုဒ္ဓိပံ၊ အလုံးစုံသော
ဇမ္ဗုဒ္ဓိကျန်းကို၊ ပတ္ထရမာနာ၊ မျှန့် သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား
ဖြစ်၏၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေနာမ၊ မြတ်စွာဘုရားမည်သည်၊ ဓရန္တေ၊ ထင်ရှားရှိ
တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝိဝါဒေါ၊ ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နာ
ဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ယောဝိ၊ အကြင်ကောသမ္ဗကရဟန်းတို့၏ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်း
သည်လည်း၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သောဝိ၊ ထိုကောသမ္ဗကရဟန်းတို့၏ခိုက်
ရန်ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်း၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်ရာအရပ်၌ပင်လျှင်၊ ဝုပဿမိ
တော၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်၏၊ ပန၊ လက်ထက်တော်၌ အဓိကရုဏ်းမဖြစ်
သည်မှတပါး၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်မှနေ၍လ၌အဓိကရုဏ်းမဖြစ်သည်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတကာလေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံယူတော်
မူပြီးသောကာလ၌၊ အဋ္ဌေက သဗ္ဗိယောဇန သဟာသုဗ္ဗေဓံ၊ ယူဇနာတ
သိန်းခြောက်သောင်း ရှစ်ထောင် အစောက် မြင့်သော၊ သိနေရုံ၊ မြင့်မိုရ်
တောင်ကို၊ အသဏ္ဌဟိတုံ၊ မတည်နှိုင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္တဿ၊ စွမ်းနှိုင်သော၊
ဝါတဿ၊ ကမ္ဘာကိုဖျက်သောလေ၏၊ ပုရေတော၊ ရှေး၌၊ ပုရာဏပဏ္ဏံ၊ သစ်
ရွက်ဟောင်းသည်၊ ကိဌဿတိ၊ အဘယ်မှာတည်နှိုင်အံ့နည်း၊ ဒေသပါရဝိ

၁၄၂ ဥပရိပဏ္ဍိတသံအဓိကံသာနိသျှ-ပဋိမတွဲ။

ယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗညုတ
ညာဏံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့၊ ပတ္တဿ၊ ရောက်တော်မူသော၊ သတ္တ၊
မြတ်စွာဘုရားအား၊ အလန္တမာနော၊ အရှက်အကြောက်မရှိသော၊ မစ္စ၊ ရာ
ဇာ၊ သေမင်းသည်၊ ကဿ၊ အဘယ်သူအား၊ လဇ္ဇိဿတိ၊ ရှက်လိမ့်နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာသံဝေဝံ၊ ပြင်းစွာသောဝိပ်လန်ခြင်းကို၊ ဇနေတွာ၊ ဖြစ်
စေ၍၊ မတ္တာယမတ္တတော၊ အတိုင်းအရှည်ထက်၊ ဘိယျောသော၊ လွန်စွာ၊
ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်၊ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
အတိရိယ၊ အလွန်လျှင်၊ ဥပသန္တ၊ ပသန္တ၊ ငြိမ်သက်ကုန်၊ ငြိမ်သက်ကုန်
၏၊ ဧတံ၊ ဤညီညွတ်စွာဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိံနုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့
ရှိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ်
ဂေါပကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားကလျှောက်ပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊
ပုစ္ဆတိ၊ ပုဏ္ဏားကမေးလျှော့၏၊ အနုသညာယမာနောတိ၊ အနုသညာယမာ
နောဟူသည်ကား၊ အနုသညာယမာနော၊ အဖန်တလဲလဲသိအောင်ပြုသည်
ကတာကတံ၊ ပြုပြီးသော အမှု-မပြုသေးသော အမှုကို၊ ဇာနန္တော၊ သိ
အောင်ပြုသည်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဝါ၊ တ
နည်းကား၊ အနုရိစရမာနော၊ အဖန်တလဲလဲသိအောင်ပြုသည်။ ။

အတ္ထိနုခေါတိပဒေန၊ အတ္ထိနုခေါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အယမ္ပိ၊ ဤဝဿကာ
ရပုဏ္ဏား သည်လည်း၊ ဟေဋ္ဌိမပုစ္ဆမေ၊ အောက်၌ပြခဲ့သော ဂေါပက
မောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည်မေးအပ်သောပြဿနာကိုပင်လျှင်၊ ပုစ္ဆတိ၊ ထပ်
၍မေးလျှောက်၏၊ အပ္ပဋိသရဏော၊ ကိုးကွယ် လည်းလျောင်းရာမရှိသော၊
ဓမ္မဝိနယေ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်း၌၊ ကောဟေတုသာမဂ္ဂိယာတိ၊ ကော
ဟေတုသာမဂ္ဂိယာဟူသည်ကား၊ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သမဂ္ဂတာ
ဝဿ၊ ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကား၊ ကော၊ အဘယ်
နည်း၊ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့ကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း၊ ဓမ္မပဋိသရ
ဏာတိ၊ ဓမ္မပဋိသရဏာဟူသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့
အာနန္ဒာတို့၏၊ ပဋိသရဏံ၊ လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဓမ္မပဋိသရဏာတိပဒေ
န၊ ဓမ္မပဋိသရဏာ ဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ အဝဿယော၊
ကိုးကွယ်လည်းလျောင်းရာတည်း၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊
ဒိပေတိ၊ ပြတော်မူ၏၊ ပဝတ္တတိတိ၊ ပဝတ္တတိဟူသည်ကား၊ ပဂုဏံ၊ လေ့လာ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာဂစ္ဆတိ၊ နှုတ်တက်အာရုံဆောင်သည်၏အဖြစ်
ဖြင့်လာ၏၊ အာပတ္တိ၊ ဟာတိဝိတိက္ကမောတိ၊ အာပတ္တိ ဟောတိဝိတိက္ကမော

ဟူသည်ကား၊ တေဉ္ဇဘယံ၊ ဤအာပတ်သံဠုခြင်း-လွန်ကျူးခြင်း နှစ်ပါး
စုံသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အာဏာတိတ္တမနုဿေ၊ အာဏာတော်
ကိုလွန်ကျူးခြင်းပင်လျှင်တည်း၊ ယထာဓမ္မယထာနု သိဋ္ဌိကာရေမာတိ၊ ယ
ထာဓမ္မယထာနုသိဋ္ဌိကာရေမဟူသည်ကား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောသည်လည်းကောင်း၊ အနုသိဋ္ဌိဉ္စ၊
ဆုံးမကံမြစ်တော်မူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥတော၊ တည်၏၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာရေမ၊ ငါတို့ပြုကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နကိရနောဘဝန္တော၊ ကာရေန္တိ ဓမ္မောနောကာရေ
တိတိပဒ္ဒစ္စယေဝိ၊ နကိရနော ဘဝန္တောကာရေန္တိ ဓမ္မောနော ကာရေတိ
ဟူသောပုဒ်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌လည်း၊ နောကာရော၊ နောအက္ခရာသည်၊ နိ
ပါတမတ္တံ၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့နောသဒ္ဓါသည်၊ နိပါတ်
ပုဒ်မျှသာ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်၊ နကာရေန္တိ ကိရ၊
မပြုစေကုန်သတတ်၊ ဓမ္မောဝ၊ တရားသည်သာလျှင်၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏၊
အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤနကိရ နောဘဝန္တောကာရေန္တိ ဓမ္မောနော
ကာရေတိဟူသောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ တတ္ထိတိဧသောသဒ္ဓေါ၊
တတ္ထ ဟူသော ဤသဒ္ဓါသည်၊ ဧကံသေ၊ စင်စစ်ဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္တော
ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ကထံပနဘဝံအာနန္ဓောတိ၊ ကထံ
ပနဘဝံအာနန္ဓော ဟူသည်ကား၊ ထေရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏၊
ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်၌၊ ဝသနဘာဝံ၊ နေသည်၏ အဖြစ်ကို၊ နဇာ
နာတိကိ၊ မသိသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊
ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်သိသော်လည်း၊ အနေန၊ ဤဝဿ၊
ကာရပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေဠုဝနဿ၊ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်အား၊ အာရက္ခာ၊ အ
စောင့်အရှောက်ကို၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို၊ ဥက္ကံသာပေတုကာမော၊ ခြီးမြှောက်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ
ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ပနဇောဒနာ-သောနောပုဒ်ကို ထုတ်၍ပြ
ဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေန၊ ထိုဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်၊ တတ္ထ၊
ထိုဝေဠုဝန် ဥယျာဉ်၌၊ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်
သနည်း၊ သော၊ ထိုဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်၊ ဧကဒိဝသံ၊ တနေသောနေ
၌၊ မဟာ ကဏ္ဍာယနက္ခေရံ၊ အရှင်မဟာကဏ္ဍည်း မထေရ်ကို၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌာ၊
ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ၊ ဩတရန္တံ၊ သက်ဆင်းတော်မူသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ တွေ့
မြင်၍၊ ဧသော၊ ဤရဟန်းသည်၊ မက္ခဋ္ဌောဝိယ၊ မျောက်ကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊

၀၄၄ ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိဿယ - ပဌမတွဲ။

ဤသို့၊ အာဟာရီ၊ ဆိုသတတ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံကထံ၊
ထိုဝဿကာရ ပုဏ္ဏားဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားတော်မူ၍၊ သစေ
ခမာပေတိ၊ အကယ်၍ကန်တော့သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဇ္ဈတံဣတိတေ၊ ဤသို့ကန်
တော့ခြင်းသည်၊ ကုသလံသုန္ဒရီ၊ ကောင်းမြတ်၏၊ နောစေခမာပေတိ၊ အ
ကယ်၍မကန်တော့သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣမသ္မိ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဤဝေဇ္ဇ ဝန်ဥယျာဉ်
၌၊ ဂေါနဂိုဌ မက္ကဋ္ဌော၊ နွားမြီးနှင့်တူသော - အမြီးရှိသော ချောက်သည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာရီ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုဝဿ
ကာရပုဏ္ဏားသည်၊ တံကထံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သမဏဿ
ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏၊ ကထာယ၊ စကား၏၊ နွေဘာဘဂေါနာမ၊
နှစ်ဖြာဖြစ်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပစ္ဆာ၊ သေပြီးသည်မှ နောက်ကာလ
၌၊ မေ၊ ငါဝဿကာရပုဏ္ဏားအား၊ မက္ကဋ္ဌဘူတကာလေ၊ ချောက်ဖြစ်သော
အခါ၌၊ ဂေါစရဋ္ဌာနံ၊ ကျက်စားရာ အရပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်ဥယျာဉ်၌၊ နာနာ
ဝိဓေ၊ အလုံးထူးအပြားပြားရှိကုန်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊
ပိုက်ပျိုးစေ၍၊ အာရက္ခံ၊ အစောင့်ရှောက်ကို၊ အဒါသိ၊ ပေး၏၊ အပရတာ
ဂေ၊ နေခံအဖို့၌၊ ကာလင်္ကတွာ၊ သေသည်ကိုပြု၍၊ မက္ကဋ္ဌော၊ ချောက်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝနေ၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝန်ဥယျာဉ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်လေ၏၊ ဝဿကာ
ရ၊ အိုဝဿကာရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ခေါ်ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာဂတိံ၊ လာ၍၊ သမိ
ပေ၊ အနီး၌၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လာ၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရက္ခာ၊ အ
စောင့်အရှောက်ကို၊ နိန္ဒာ၊ ပေးအပ်၏၊ တဠ္လ၊ တိဋ္ဌေသော သဒ္ဓေါ၊ တဠ္လဟူ
သောဤသဒ္ဓါသည်၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ဧကံသဝစနေ
ယေဝ၊ စင်စစ်စကားဟူသောအနက်၌သာလျှင်၊ ပဝတ္တော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါ
တော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ တဠ္လဘောအာနန္ဒာတိ၊ တဠ္လဘော အာနန္ဒဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရေန၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပရိသမဇ္ဈေ၊
ပရိသတ်အသဟံ၌၊ အတ္တနေ၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောဝဿကာရပုဏ္ဏား၏၊
ဥက္ကံသိတာဘာဝံ၊ မြီးမြှောက် အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ၊ သိသော
ကြောင့်၊ အဟတ္တိ၊ ငါဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ထေရံ၊ အရှင်အာနန္ဒာ
မထေရ်ကို၊ ဥက္ကံသိဿာမိ၊ ပြန်၍မြီးမြှောက်ဦးအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးသွင်း၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့တဠ္လဘော အာနန္ဒဟူသော စကားကို၊ အာဟာ
ဆို၏၊ နခေါဗြာဟ္မဏာတိ၊ နခေါဗြာဟ္မဏဟူသည်ကား၊ ထေရော၊ အရှင်
အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဗိဇ္ဇေသိကိရ၊ ကြံသတတ်၊ ကိံဗိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်

သို့ကြိသနည်း။ သဗ္ဗသဗ္ဗန္ဓေန၊ ဖြတ်စွာတရားသည်။ ဝဏ္ဏိတဈာနဗြီး
မွင်းအပ်သောဈာန်သည်လည်း။ အဏ္ဏိ၊ ရှိ၏၊ ပနတထာဝီ၊ ထိုသို့နှစ်ပါးပြား
သော်လည်း။ အယံပြာဟ္မဏော၊ ဤဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗမေဝ၊
အလုံးစုံသောဗြီးမွင်းအပ်သောဈာန်မဗြီးမွင်းအပ်သော ဈာန်ကိုသာလျှင်။
ဝဏ္ဏတိ၊ ဗြီးမွင်း၏၊ ဣတိဣမိနာဝစနေန၊ ဤဗြီးမွင်းအပ်သောစကားဖြင့်၊ အ
ယံပြာဟ္မဏော၊ ဤဝဿကာ ရပုဏ္ဏားသည်။ သဉ္စ၊ မျှော်ဖြစ်ရုံအံ့ဟူသော
အဓိပ္ပာယ်သညာကို၊ ဝိသံဝါဒေတိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏၊ ခေါပန၊ စစ်စစ်သော်ကား။
ဣမဿ၊ ဤဝဿကာရပုဏ္ဏား၏၊ မုခံ၊ မျက်နှာကို၊ ဥလ္လောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်း
ဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဣမဿ၊ ဤဝဿကာရပုဏ္ဏား၏၊ ဝိဏ္ဏပါတံ၊
ဆွမ်းကို၊ ခုက္ခိတုံ၊ စေါင့်ရှောင်ခြင်းဌ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပဉ္စ၊ ပြဿနာ
ကိုသာ၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်ဖြောင့်၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေသသမိ၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်
ဖြေဆိုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေတိ၊ ကြံ၏၊ ဝိန္ဒေတွာ၊ ကြံပြီး၍၊ ဣဒံ၊ ဤနစခေါ
ပြာဟ္မဏောဟူသော စကားကို၊ အာရန္တံ၊ အားထုတ်အပ်၏၊ အန္တရံ၊ ကရိ
တွာတိ၊ အန္တရံ၊ ကရိတွာ ဟူသည်ကား၊ အန္တန္တရံ၊ အတွင်းကို၊ ကရိတွာ၊
ပြု၍၊ ဧဝရူပံ၊ ခေါပြာဟ္မဏသောဘဂဝါ ဈာနံဝဏ္ဏသိတိပဒေန၊ ဧဝရူပံ၊ ခေါ
ပြာဟ္မဏသောဘဂဝါဈာနံဝဏ္ဏသိဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဣဓ၊ ဤသုတ်အပိတ်
၌၊ သဗ္ဗသင်္ဂါဟက ဈာနံနာမ၊ အလုံးစုံသောလောကီဈာန် လောကုတ္တရာ
ဈာန်တို့ကိုသိမ်းကျုံး၍ယူတတ်သော ဈာန်မည်သည်ကို၊ ကထိတံ၊ ဟော
တော်မူအပ်၏၊ ယံနောမယန္တိ၊ ယံနောမယံ ဟူသည်ကား။ အယံပြာဟ္မ
ဏော၊ ဤဂေါပကမောဂ္ဂလာန ပုဏ္ဏားသည်။ ဝဿကာရံ၊ ဝဿကာရအ
မည်ရှိသော၊ ပြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ ဥဿယျတိတိရံ၊ ငြိစုသတတ်၊ တေန၊
ထိုသို့ငြိစုခြင်းကြောင့်၊ ပုန္နိတပဉ္စဿ၊ ငါဂေါပက မောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏား
သည်မေးအပ်သော ပြဿနာကို၊ အကံထနံ၊ မဖြေဆိုခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသ
မာနော၊ တလိုလဲလဲ တောင့်တသော အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ကထိ
တာဘာဝံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည် ဖြေဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊
သိ၍၊ ဝဿကာရေန၊ ဝဿကာရပုဏ္ဏားသည်။ ပုန္နိတံ၊ မေးအပ်သော၊
ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို၊ ပုနပ္ပနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ တဿ၊ ထိုဝဿကာရပုဏ္ဏား
၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်၊ ပုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိတ္ထာရေတွာ၊
ခွဲ၍၊ ကထေတိ၊ ဖြေဆိုတိ၏၊ မယာ၊ ငါဂေါပကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည်။
ပုန္နိတပဉ္စပန၊ မေးအပ်သောပြဿနာကိုမူကား၊ ယဗ္ဗိကောဋိယာ၊ ထုံတုံ
စွန်းဖြင့်၊ ဥပ္ပိလေန္တောပိယ၊ နှိပ်ဘိသကဲ့သို့၊ ဧကဒေသမေဝ၊ တပိတ်ဆို

၁၄၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သာလျှင်၊ ကမ္မဝိသေသ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနတ္တမနော၊
နှလုံးမသာယာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးတော့ သွား၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံ
နောမယံ ဟူသောစကားကို၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနပုဏ္ဏားသည်
အာဟာ၊ ဆို၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သော စကားရပ်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံ
သောအရာတို့၌၊ ဥတ္တရနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသည်
လျှင်၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်
သော၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ္တံ၊ ဂေါပကမောဂ္ဂလာနသုတ်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊
ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်- ၆-မဟာပုဏ္ဏမသုတ်။

ဝေဠဝေသုတန္တိ၊ ဝေဠဝေသုတ်အစရှိသော သုတ်သည်။ မဟာပုဏ္ဏမ
သုတ္တံ၊ မဟာပုဏ္ဏမသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာပုဏ္ဏမသုတ်၌၊ တဒဟူတိ၊
တဒဟူသည်ကား၊ တသ္မိံ၊ အဟု၊ ထိုနေ၌၊ တသ္မိံ၊ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ၌၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤနေ၌၊ ဥပဝသန္တိ၊
ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍နေကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့နေရာဖြစ်သော သတ္တိ
ကြောင့်၊ ဥပေါသထေဝ၊ ဥပေါသထမည်၏။ ဥပဝသန္တိ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
နေရာဖြစ်ကုန်၏။ သီလေနဝါ၊ အဋ္ဌကထာသီလနှင့်လည်းကောင်း၊ အနုသနေနဝါ
အာဟာရကိုမစားခြင်းနှင့်လည်းကောင်း၊ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ဝသန္တိ၊ နေတတ်ကုန်၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ အနက်
တည်း။ ပန၊ အတ္ထုဒ္ဓါရကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဥပေါသထေဝဟူသောပုဒ်၌၊ အ
ယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ အတ္ထုဒ္ဓါရော၊ အတ္ထုဒ္ဓါရတည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ၊ အာယာမအာသုသော ကပ္ပိနဥပေါသထံဂ
မိဿာမာတိအာဒိသု၊ အာယာမအာသုသောကပ္ပိနဥပေါသထံဂမိဿာမဤ
သို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဓေသော၊ ပါတိမောံပြုခြင်းသည်။
ဥပေါသထေဝ၊ ဥပေါသထမည်၏။ အာသုသောကပ္ပိန၊ ငါ့ရှင်ကပ္ပိန၊ အာယာ
မ၊ လာသွားကြကုန်စို့၊ ဥပေါသထံ၊ ပါတိမောံပြုရာသို့၊ ဂမိဿာမ၊ သွားကြ
ကုန်စို့။ ဧဝံအဋ္ဌကထာမန္တာဂတောခေါဝိသာခေ ဥပေါသထေဝဥပပုဏ္ဏောတိ
အာဒိသု၊ ဧဝံအဋ္ဌကထာမန္တာဂတောခေါဝိသာခေဥပေါသထေဝဥပပုဏ္ဏောဤ
သို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ သီလံ၊ သီလသည်။ ဥပေါသထေဝ၊ ဥပေါသထမည်
၏။ ဝိသာခေ၊ ပြုသောခါ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌကထာမန္တာဂတော၊ အဂ္ဂိ

ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်ကို၊ ဥပပုဏ္ဏော၊ သုံးအပ်ပြီးသု
ဒ္ဓဿဝေသဒါ၊ ဗဂ္ဂ၊ သုဒ္ဓဿဥပေါသထောသဒါ၊ တိအာဒိ၊ သုဒ္ဓဿဝေသဒါ၊
ဗဂ္ဂ၊ သုဒ္ဓဿဥပေါသထောသဒါ၊ ဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ ဥပဝါသော၊
ဥပုသ်သုံးခြင်းသည်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထမည်၏။ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေ
သာမှစင်ကြယ်သောသူအား၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဗဂ္ဂ၊ ဗရ
ဂုဏ္ဏိနုက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၏။ သုဒ္ဓဿ၊ ကိလေသာမှစင်ကြယ် သောသူအား၊
သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်သုံးသည်မည်၏။ ဥပေါသထော
နာမနာဂရာဇောတိအာဒိ၊ သု၊ ဥပေါသထောနာမနာဂရာဇာ၊ ဤသို့အစရှိသော
ပါဠိရုပ်တို့၌၊ ပညတ္တိ၊ အမည်နာမပညတ်သည်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထ
မည်၏။ ဥပေါသထောနာမ၊ ဥပေါသထအမည်ရှိသော၊ နာဂရာဇာ၊ ဆင်မင်း
သည်၊ နဘိက္ခဝေတဒဟုပေါ သထေသဘိက္ခု၊ ကာအာဝါ သာတိအာဒိ၊ သု
နဘိက္ခဝေတဒဟုပေါသထေသဘိက္ခု၊ ကာအာဝါ သာ၊ ဤသို့အစရှိသောပါ
ဠိရုပ်တို့၌၊ ဥပဝသိတဗ္ဗဒိဝေသော၊ ဥပုသ်သုံးအပ်သောနေ့သည်။ ဥပေါသ
ထော၊ ဥပေါသထမည်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥ
ပုသ်နေ့၌၊ သဘိက္ခု၊ ကာ၊ ရဟန်းရှိသော၊ အာဝါသာ၊ ကျောင်းမှ၊ နပက္ကမိ
တဗ္ဗံ၊ ဖြစ်သွားအပ်။ ဣသဝိ၊ ဤတေနခေါပနသမယေနဘဝဝါတဒဟု
ပေါသထေဟူသောပုဒ်၌လည်း၊ သောယေဝ၊ ထိုဥပုသ်နေ့ကိုပင်လျှင်၊ သင်္ဂါ
ယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာဆရာတို့သည်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ပန၊
တဒဟုပေါသထေဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်မှ တပါးပန္နရသေပုဏ္ဏာယ၊ ပုဏ္ဏမာ
ယဟူသောပုဒ်တို့၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သောဇေသောဥပေါသထောဒိဝေသော၊
ထိုဥပုသ်နေ့သည်၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိစာတုဒ္ဓသိပန္နရသိတောဒေန၊ အဗ္ဗုဒ္ဓိရက်-စာတုဒ္ဓ
သိရက်-ပန္နရသိရက်တို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ တိဝိဓော၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသန္တယနိဝါရဏတ္ထံ၊ ပန္နရသိရက်မှကြွင်းသော
အဗ္ဗုဒ္ဓိရက်-စာတုဒ္ဓသိရက်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကိုဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ပန္နရသေ
တိ၊ ပန္နရသေဟူ၍၊ သင်္ဂါယန္တေဟိ၊ သင်္ဂါယနာဆရာတို့သည်၊ ဂုတ္တံ၊ မိန့်
အပ်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤနေ့၌၊ တေမနုဿာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ ဥပဝသန္တိ၊ ကပ်၍နေ
တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ကပ်၍နေရာဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်၊ ဧတ္ထာ
တိပဒေန၊ ဧတ္ထဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဋ္ဌော၊ ပြအပ်သော၊ သောဒိဝေသော၊
ထိုနေ့သည်၊ ဥပေါသထော၊ ဥပေါသထမည်၏။ မာသပုဏ္ဏံတာယ၊ အရက်
သုံးဆယ်ဟုဆိုအပ်သော တလ၏ပြည့်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုဏ္ဏာသံ
ပုဏ္ဏာ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်း အရာဖြင့်ပြည့်သည်တည်း။ ဣတိတသ္မာ၊

၁၄၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ထိုကြောင့်၊ ပုဏ္ဏား၊ ပုဏ္ဏမည်၏။ မာဇ္ဈတိပဒေန၊ မဟာသောဗျိုပုန်ဖြင့်၊ စန္ဒောလကို၊ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေဠု၊ ဤညဉ့်၌၊ သော၊ ထိုလဝန်းသည်။ ပုဏ္ဏား၊ ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်၏။ ဣတိတာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဏ္ဏမာ၊ ပုဏ္ဏမမည်၏။ ဇေ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏာယ၊ ပုဏ္ဏမာယာတိ ဣမသ္မိံ ပဒေသော၊ ပုဏ္ဏာယ၊ ပုဏ္ဏမာယဟူသောဗျိုပုန်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်း၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဝိတာဗွေ၊ သိအပ်၏။ ပုဏ္ဏာယ၊ အရက်သုံးဆယ်စေ့သောအားဖြင့် တလပြည့်သော၊ ပုဏ္ဏမာယ၊ လဝန်းလမိမာန်၏ပြည့်ခြင်းရှိသော၊ ရတ္တိယာ၊ ညည့်၌။ ။

ဒေသန္တိ၊ ဒေသံဟူသည်ကား၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆေယျ၊ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက် ချင်ပါ၏။ တေနဟိတွံ ဘိက္ခုသကေ အာသနေ နိသီဒိတွာပုစ္ဆတိ၊ တေနဟိတွံ ဘိက္ခုသကေ အာသနေ နိသီဒိတွာပုစ္ဆဟူသည်ကား၊ ကုသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဌိတဿ၊ ရပ်၍နေသောရဟန်းအား၊ အကထေတွာ၊ ဟောတော်မူတဲ့၊ နိသီဒါပေတိ၊ ထိုင်နေစေသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤမထင်ရှားသောရဟန်းသည်၊ သမ္ဗုမတ္တာနံ၊ ခြောက်ကျိပ်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပဓာနိယဘိက္ခုနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအားထုတ်သောရဟန်းတို့၏၊ သံဃာတ္ထေရော၊ သံဃာမထေရ်တည်း၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သမ္ဗုဘိက္ခု၊ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ အရညေ၊ တော၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ စာဓုန္တိ၊ စေ့ဆော်ကုန်၏၊ ဝါယမေန္တိ၊ အားထုတ်ကုန်၏၊ မဟာဘူတာနိ၊ မဟာဘုတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၏၊ ဥပါဒါရူပါနိ၊ ဥပါဒါနရုပ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၏၊ နာမရူပပစ္စယလက္ခဏာရမ္မဏိ၊ ကိပ္ပဿနံ၊ နာမရုပ်တို့၏ အကြောင်းတို့၌လက္ခဏာယာဉ်လျှင် အာရုံရှိသောဝိပဿနာကို၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ သိမ်းဆည်းကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အာစရိယပဋ္ဌာနံ၊ ဆရာအားခစားရာသို့၊ အာဂတ္တာ၊ လာကုန်၍၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးကုန်၍၊ နိသိန္ဓေ၊ နေကုန်သော၊ တေ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်၊ မဟာဘူတာပရိဂ္ဂဟာဒီနိ၊ မဟာဘုတ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆတိ၊ ဆီး၍မေး၏၊ တေ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ဗု၊ အလုံးစုံသောအခြင်းအရာကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြန်၍ပြောဆိုကုန်၏၊ ပန၊ ဖြေနိုင်သည်မှတစ်ပါး မဖြေနိုင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဂ္ဂပလ

ပဉ္စမဂ်ဖိုလ်နှင့်စပ်သောပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတာ၊မေးအပ်ကုန်သောခြောက်
 ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကထေတုံ၊ပြန်၍ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊
 မတတ်နှိုင်းကုန်၊ အထ၊ထိုအခါ၌၊ထေရော၊သံဃာမထေရ်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ မိန္ဒေသိ၊ကြံ၏၊ ကိမိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊
 မမ၊ ငါသံဃာမထေရ်၏၊ သန္တိကေ၊အထံ၌၊ ဇေတသံ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်
 သောရဟန်းတို့အား၊ ဩဝါဒဿ၊ အဆုံးအမ၏၊ ပါရိဟာနိ၊ဆုတ်ပုတ်
 ခြင်းသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဣမေ၊ဤခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊
 အာရဒ္ဓဗီရိယာ၊အားထုတ်အပ်သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊
 ပိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ကုက္ကုဋေဿ၊ ကြွက်၏၊ ပါနိယပိဝနကာလမတ္တန္တိ၊
 ရေသောက်သောကာလခန့်မျှလည်း၊ နေသံ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်း
 တို့အား၊ ပမာဒကြိယာ၊မေ့လျော့၍ပြုအပ်သောအမှုမည်သည်၊ နတ္ထိ၊မရှိ၊
 ဧဝံသန္တေပိ၊ဤသို့ဖြစ်သော်လည်း၊မဂ္ဂဗလာနိ၊မဂ်ဖိုလ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊
 ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကော၊မတတ်နှိုင်းကုန်၊ အဟံ၊ ငါသံဃာမထေရ်သည်၊
 ဣမေသံ၊ဤခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့၏၊ အဇ္ဈာသယံ၊အလိုကို၊ နဇာ
 နာမိ၊မသိနိုင်၊ ဇေတ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဝေနေ
 ယျာ၊ ဗုဒ္ဓဝေနေပျူတို့သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ
 အောက်မေ့၍၊ ဂဟေတွာ၊ခေါ်၍၊နေး၊ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊
 သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊ အထံတော်သို့၊ ဂစ္ဆာမိ၊ငါသွားအံ့၊
 အထတသ္မိံ၊ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ နေသံ၊ထိုခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့
 အား၊ သသတ္ထာသောသတ္ထာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စရိယဝသေန၊
 မိမိတို့၏စရိုက်အားလျော်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊မမ္ပ၊တရားတော်ကို၊ဒေသ
 သတိ၊ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ကြံ၏၊ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ
 ပြီး၍၊တေဘိက္ခု၊ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ၊ခေါ်ခဲ့၍၊
 သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊အထံတော်သို့၊ အာဂတော၊လာခဲ့၏၊
 သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ သာယန္တသမယေ၊ ညချမ်းသော
 အခါ၌၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဥပနိတံ၊ဆောင်ယူအပ်
 သော၊ဥဒကံ၊ရေကို၊အာဒါယ၊ယူတော်မူ၍၊ သရိရံ၊ကိုယ်တော်ကို၊ဥဝံ၊
 အငွေ့ကို၊ဂဏ္ဌာပေတွာ၊ယူစေ၍၊မိဂါရုမာတုပါသာဒပရိဝေဏ၊မိဂါရု
 သူဌေး၏အမိအရာ၌တည်သောပိသာခါဒါယကာမ၏ပြာသာဒ်ရှေ့၊ ဟင်း
 လင်းအပြင်၌၊ပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရား
 နေရာ၌၊နိသီမိ၊သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ရဟန်းအပေါင်း

၁၄

၁၅၁ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သညလည်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ နိသိဒိ၊ သိတင်းသုံးနေကြ၏၊ တသ္မိံ
သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ သူရိယော၊ နေသည်၊ အတ္ထဂ်မေတိ၊ ဝင်ခြင်းသို့ရောက်
၏၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ ဥဂ္ဂန္တတိ၊ တက်၏၊ မဏ္ဍုဠာနေ၊ အလယ်အရပ်၌၊ ဘဂ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိသိန္ဒေ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူ၏၊ စန္ဒဿ၊
လ၏၊ ပဘာ၊ အရောင်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သူရိယာယ၊ နေ၏၊ ပဘာ၊ အရောင်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စန္ဒိမသုရိယာနံ၊ လနေတို့၏၊ ပဘံ၊ အရောင်ကို၊ မက္ခတွာ၊
ချေ၍၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏာ၊ ခြောက်ပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ယမကဗုဒ္ဓရသ္မိ
ယော၊ အချ်သောဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇောတမာနာ၊ တောက်
ပကုန်သည်၊ ပုညာပုညာ၊ အရအရတို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒိသာဝိဒိ
သာသု၊ တူရုဖြစ်သောအရပ် အထောင့်ဖြစ်သောအရပ်တို့၌၊ ဓာဝန္တိ၊ ပြေး
သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ ဟေဠာ၊ အောက်
ဖြစ်သောသေက္ခသုတ်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရေ
တဗ္ဗံ၊ ချဲ့၍သိအပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤတေန၊ ခါပနသမယေန၊ ဘဂဝါ၊ အစရှိသော
ပါဠိ၌၊ သောဝဏ္ဏဘူမိနာမ၊ ဤမြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်တော်ကိုပြီးပွမ်း၍ဆို
သောအရာမည်သည်၊ ဓမ္မကထိကသောဝ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်၏သာလျှင်၊
ယာမော၊ အစွမ်းသည်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ယတ္ထကံ၊ အကြင်မျှ
လောက်၊ ကထေတုံ၊ ဖွင့်၍ဆိုခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ တတ္ထ
ကံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကထေတဗ္ဗံ၊ ဖွင့်၍ဆိုအပ်၏၊ ဒုက္ကထိတန္တိ၊ မကောင်း
သဖြင့်ဆိုအပ်၏ဟူ၍၊ နဝတ္တဗ္ဗံ၊ မဆိုအပ်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သန္နိသိန္နာယ၊ ရှေး
၍နေသော၊ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌၊ ထေရော၊ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ဥဠ
ဟိတွာ၊ ထ၍၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဉ္စဿ၊ ပြဿနာ၏၊ ဩကာသံ၊
အခွင့်ကို၊ ကာရေသိ၊ ပြုစေပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ သစေ၊ အကယ်၍၊ ဌိတကော၊ ရပ်၍နေသော၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤသံဃမ
ထေရ်ဖြစ်သောရဟန္တာကြီးသည်၊ ဝုန္တန္တေ၊ မေးလျှောက်သည်ရှိသော်၊
နေ၊ ငါတို့၏၊ အာစရိယော၊ ဆရာသည်၊ ဥဋ္ဌိတော၊ ထလတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ မနသိ
ကတွာ၊ ဤသို့နည်းသွင်း၍၊ သေသဘိက္ခု၊ ကြွင်းသောခြောက်ကျိပ်သော
ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဠဟိသန္တိ၊ ထကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထကုန်သည်ရှိ
သော်၊ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌၊ အဂါရဝေါ၊ မရှိသေခြင်းကို၊ ကတော၊
ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ နိသိန္နာစ၊ ထိုင်၍
နေသောခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဌိတကံ၊ ရပ်၍နေသော
ဆရာမထေရ်ကို၊ သစေဝုန္တိသန္တိ၊ အကယ်၍မေးကုန်လတ္တံ့၊ ဧဝံသန္တေ

ဘုၤဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အာစရိယေ၊ ရပ်၍နေသောဆရာၤ၊ အဂါရ
 ဝေါ၊ မရိသေခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧကဂ္ဂါ
 တည်ကြည်သော စိတ်ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသ
 နာတော်ကို၊ ပဋိန္ဒိတံ၊ ခံခြင်းငှါ၊ နသက္က၊ ဏိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊
 ပန၊ ဗျုတ်ရိက်မှတပါး၊ အန္ဓယကိုဆိုဦးအံ့၊ အာစရိယေ၊ ဆရာဖြစ်သော
 သံဃာထေရ်သည်၊ နိဿိန္တေ၊ ထိုင်နေသည်ရှိသော်၊ တေဝိ၊ ထိုခြောက်ကျိပ်
 သောဝပည့်တို့သည်လည်း၊ နိဿိဒိဿန္တိ၊ ထိုင်နေကုန်လတ္တံ့၊ တတော၊
 ထိုသို့ထိုင်၍နေခြင်းကြောင့်၊ ဧကဂ္ဂါ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိကုန်သည်၊
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ ပဋိန္ဒိတံ၊ ခံခြင်း
 ငှါ၊ သက္က၊ ဏိဿန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမိနာကာရဏေန၊
 ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတဿ၊
 ရပ်၍နေသောသံဃာထေရ်အား၊ အကထေတွာ၊ ဟောတော်မမူမူ၍၊ နိဿိ
 ဒါပေတိ၊ ထိုင်၍နေစေတော်မူ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊
 အဖြေတည်း။ ။

ဣမေနူခေါတန္တေတိပဒေန၊ ဣမေနူခေါတန္တေဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ဝိမတိ
 ပုစ္ဆာဝိယ၊ ဝိမတိပုစ္ဆာကဲ့သို့၊ ထေရေန၊ သံဃာထေရ်သည်၊ ကိဉ္ဇာဝိ
 ကထိတာ၊ အကယ်၍ဆိုအပ်၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုအပ်သော်လည်း၊
 ထေရော၊ သံဃာထေရ်သည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာနံ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗ
 ယံ၊ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ပရိဂ္ဂဏှိတွာ၊ သိမ်းဆည်း၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရ
 ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တော၊ ရသော၊ မဟာဝိဇ္ဇာသဝေါ၊ ရဟန္တာကြီးတည်း၊
 တေဿ၊ ထိုထေရ်အား၊ ဝိမတိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ပနတထာ
 ဝိ၊ ထိုသို့ပင်မရှိသော်လည်း၊ ဇာနန္တေနပိ၊ သိသောသူသည်လည်း၊ အဇာ
 နန္တေနပိယ၊ မသိသောသူကဲ့သို့၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊
 သင့်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဇာနန္တေနပိယ၊ သိသောသူကဲ့သို့၊ သစေ
 ပုစ္ဆတိ၊ အကယ်၍မေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မေးသည် ရှိသော်၊
 အယံ၊ ဤသူသည်၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊
 တဿတဿ၊ ထိုထိုမေးလာသောသူအား၊ ဝိဿန္တန္တော၊ ဖြေသောသူ
 သည်၊ ဧကဒေသမေဝ၊ တစိတ်ကိုသာလျှင်၊ ကထေသိ၊ ဖြေဆိုပြီး၊ ပန၊ အကျိုး
 ကိုဆိုဦးအံ့၊ အဇာနန္တေနပိယ၊ မသိသောသူကဲ့သို့၊ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်
 သည်ရှိသော်၊ ကထေန္တော၊ ဖြေဆိုသောဆရာသည်၊ ဣတောစ၊ ဤကျမ်း
 မှလည်းကောင်း၊ ဧတ္တာစ၊ ထိုကျမ်းမှလည်းကောင်း၊ ကာရုဏံ၊ အကြောင်း

၁၅၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ ပါကဉ်၊ ထင်ရှားစွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ကထေတိ၊
 ဖြေဆို၏၊ ပန၊ ဤမထေရ်၏သဘောကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကေသမိ၊ အချို့သောပလ္လား
 တတ်သောရဟန်းသည်၊ အဇာနန္ဒာပိ၊ မသိဘဲလျက်လည်း၊ ဇာနန္ဒာ
 ပိယ၊ သိလေဟန်ကဲ့သို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်တတ်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်
 သည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ ကိံ၊ ကရိယာကိ၊
 အဘယ်မှုစအံ့နည်း၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဇာနန္ဒာယေဝ၊ သိလျက်သာလျှင်၊
 အဇာနန္ဒာပိယ၊ မသိသကဲ့သို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဆန္ဒမူလကာတိ၊ ဆန္ဒမူလကာ ဟူသည်ကား၊
 တဏှာမူလကာ၊ တဏှာလျှင်အကြောင်းရင်းရှိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ သိယန္တိ၊
 ဧဝံ၊ ဧဝံ၊ သိယံဟူသည်ကား၊ ဩဒါတော၊ ပြုသောအဆင်းရှိသော မင်း
 ပုဏ္ဏားအစရှိသည်သည်၊ ဟောတုကာမော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေ
 ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ သတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပာရိတာလ
 ဝဇ္ဈာဝါ၊ ဆေးဒန်းအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်လည်း၊ သိယံ၊ ဖြစ်
 ရပါလို၏၊ မနောသိလာဝဇ္ဈာဝါ၊ မြင်းသိလာအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်း
 ရှိသည်လည်း၊ သိယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ကာ
 ဇ္ဇော၊ မည်းနက်သောအဆင်းရှိသောမင်းပုဏ္ဏားအစရှိသည်လည်း၊ ဟောတု
 ကာမော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ သ
 တိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နိလုပ္ပလဝဇ္ဈာဝါ၊ ကြာညှိပန်းအဆင်းနှင့်တူ
 သောအဆင်းရှိသည်လည်း၊ သိယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ အနုဉ္ဇနဝဇ္ဈာဝါ၊ ယျက်
 စဉ်းညှိအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်လည်း၊ သိယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ အဝီ
 တပုပ္ဖဝဇ္ဈာဝါ၊ မရွှေသောပန်းပွင့်အဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသည်လည်း၊
 သိယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ၏၊ ဧဝံ၊ ဝေဒနောတိ၊
 ဧဝံ၊ ဝေဒနောဟူသည်ကား၊ ကုသလဝေဒနောဝါ၊ ကုသိုလ်ဝေဒနာရှိသည်
 လည်း၊ သိယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ သုခဝေဒနောဝါ၊ သုခဝေဒနာရှိသည်လည်း၊
 သိယံ၊ ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္ထေတိ၊ တောင့်တ၏၊ သညာဒိသုပိ၊
 သညာက္ခန္ဓာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့
 သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အနာဂတမဒ္ဓါနံဟူ၍
 ကာလပိသေသကို ဟောခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အတိတေ၊ အတိတ်ဖြစ်သောခန္ဓာ၌၊ ပတ္ထနာနာမ၊ တောင့်တခြင်း
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ စ၊ တောင့်တခြင်းမရှိသည်မှတစ်ပါး တောင့်တ၍မရ
 ကောင်းသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပတ္ထေန္တေနာပိ၊ တောင့်တသောသူသည်လည်း၊

၁၅၂

တံ၊ ထိုအတိတ်ခန္ဓာကိုလေ့၊ ရေခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ရိုးဝတ္ထုဖြင့်ဖြစ်သောခန္ဓာရှိသည်။ ပစ္စုပ္ပန်နာမ၊ တောင့်တခြင်းမည်သည်၊
 နုဟောတိ၊ မဖြိုး၊ ထိုသို့ နှစ်၏၊ ဩဒါ၊ တား၊ ဖြစ်သောအဆင်းရှိသောသု
 သည်း၊ ကာ၊ ဘာ၊ မည်းသောအဆင်းရှိသည်၏အဖြိုးကို၊ ပစ္ဆေတု၊
 တောင့်တခြင်းပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်တဝဂ်၊ ကာ၊ နှစ်၊ မည်းသောအဆင်းရှိသည်၊
 နုဟောတိ၊ မဖြိုး၊ ကာ၊ နှစ်၊ မည်းသော အဆင်းရှိသောသုသည်၊ ဩဒါ
 တော၊ ဖြစ်သောအဆင်းရှိသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြိုး၊ ဒိဗောဝေါ၊ မြင့်သောသု
 သည်လည်း၊ ရသော၊ နိဗ္ဗာသောသုသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြိုး၊ ရသောဝေါ၊
 နိဗ္ဗာသောသုသည်လည်း၊ ဒိဗော၊ မြင့်သော သုသည်၊ နုဟောတိ၊ မဖြိုး၊
 ပန၊ တောင့်တ၍ မရသည်မှတစ်ပါး တောင့်တ၍ ရသည်ကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဒါနံ၊
 အဿုကို၊ ဒတွာ၊ လှူ၍၊ သီလံဝါ၊ သီလကိုလည်း၊ သမာဒိပတိတွာ၊ ကောင်း
 စွာဆောက်တည်၍၊ အနာဂတေ၊ နောင်သောဘဝ၌၊ ခတ္တိယောဝါ၊ မင်း
 သည်မူလည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏၊ ဗြဟ္မဇောဝါ၊ ပုဏ္ဏား သည်မူ
 လည်း၊ ဟောမိ၊ ဖြစ်ရပါလိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္ဆေန္တဿ၊ တောင့်တသော
 သူအား၊ ပစ္ဆေန္တ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ သမိတ္တတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ တဿ၊
 ထိုကြောင့်၊ အနာဂတမေဝ၊ အနာဂတ်ခန္ဓာ ကိုသာလျှင်၊ ဘဂဝတား
 ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ ခန္ဓာမိဝစနန္တိ၊ ခန္ဓာမိ
 ဝစနံဟူသည်ကား၊ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာတို့၏၊ ခန္ဓပဏ္ဏတ္တိ၊ ခန္ဓာဟူသောအမည်
 နာမပညတ်သည်၊ ကိတ္တကေန၊ အဘယ်မျှလောက်ပမာဏရှိသောအနက်
 ဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊
 ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏၊ ။

မဟာဘူတာဟေတုတိ၊ မဟာဘူတာ ဟေတုဟူသည်ကား၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမီးချွဲပြီးအုံးတယောကုသလဟေတုတိအာဒိသု၊ တယောကုသလဟေ
 တုဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ ဟေတု၊ ပစ္စယဖြစ်၍ ဖြစ်သောဟိတ်
 ကိုးဟေတု၊ ဟေတုဟူ၍၊ ပုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာဟု ဆိုအပ်
 သောဟိတ်သည်၊ ပုညာဘိသင်္ခါရာဒိနံ၊ ပုညာဘိသင်္ခါရအစရှိသည်တို့
 ၏၊ သာဓာရဏတ္တာ၊ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာဓာရဏဟေတု၊
 ဆက်ဆံသောအကြောင်းမည်၏၊ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်
 သည်၊ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဝိပါကဒါနေ၊ အကျိုးပေးရာ၌၊ ဥတ္တမ
 ဟေတု၊ ဖြစ်သော အကြောင်းမည်၏၊ ဣမေ၊ ဤမဟာဘူတာ၊ ဟေတုဟူ
 သောပါဌ၌၊ ပစ္စယဟေတု၊ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဟိတ်ကို၊ အဝိဇ္ဇေ

၁၅၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တော၊ အလိုရှိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသော ဟိတ်တို့တွင်း၊ ပထဝီဓာတု
မဟာဘူတံ၊ ပထဝီဓာတ်ဟုဆိုအပ်သော မဟာဘူတံသည်။ ဣတရေသံ၊
ဤမဟာဘူတံမှ တပါးကုန်သော၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဘုတာနံ၊ အာ
ပေါ ဝါယော တေဇောဟုဆိုအပ်သောဘူတံတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဥပါဒါ
ရူပဿစ၊ ဥပါဒါရုပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ၊ ဒဿ
နုတ္တယ၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်းငှါ၊ ဟေတုစေတ၊ အကြောင်းလည်းမည်၏။ ပစ္စ
ယောစ၊ အထောက်အပံ့လည်းမည်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သေသေသုပိ၊ ကြွင်း
သောပုဒ်တို့၌လည်း။ ယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ ဗေဒသာတိ၊ ဗေဒသာ ဟူသည်ကား။ ဖုဠောဘိက္ခဝေဝေဒေတိ
ဖုဠောသညာနာတိဖုဠော စေတေတိတိ၊ ဖုဠောဘိက္ခဝေ ဝေဒေတိ ဖုဠော
သညာနာတိဖုဠောစေတေတိဟူ၍၊ ဝစနတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊
ဗေဒသာ၊ ဗေဒသာသည်။ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ
သညာက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ၊ ဟေတုစေ
တ၊ အကြောင်းလည်း မည်၏။ ပစ္စယောစ၊ အထောက်အပံ့လည်းမည်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဖုဠော၊ တွေတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား
၏၊ ဖုဠော၊ တွေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သညာနာတိ၊ အမှတ်ပြု၍ သိ၏။
ဖုဠော၊ တွေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စေတေတိ၊ စေ ဆော်၏။ ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓဿာတိတ္ထေ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဟူသောဤပုဒ်၌၊ တာဝံ၊ ပဝတ္တိ
အကျိုး၌ဖြစ်သည်မှမဆွစွာ၊ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏေနစ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်နှင့်
လည်း၊ သန္ဓိ၊ တကွ၊ ဝတ္တသေယျကာနံ၊ ဝတ္တသေယျကပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥပ
ရိမပရိစ္ဆေဒေန၊ အထက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သမတိံသ ရူပါနိ၊
အမျှသုံးဆယ့်သော ရုပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သမ္ပယုတ္တာ၊ ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာစ၊ ဝေဒ
နာက္ခန္ဓာသညာက္ခန္ဓာသင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏။ တံနာမရူပံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်သည်။ ပဋိသန္ဓိဝိညာဏဿ၊ ပဋိသန္ဓေ
ဝိညာဉ်ကို၊ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ၊ ဟေတုစေတ၊ အကြောင်းလည်း
မည်၏။ ပစ္စယောစ၊ အထောက်အပံ့လည်းမည်၏။ စက္ခုဒ္ဓါရေ၊ စက္ခုဒ္ဓါရ
၌၊ စက္ခုပဿာဒေါစေတ၊ စက္ခုပဿာဒသည် လည်းကောင်း၊ ရူပါရမ္မဏဉ္စ၊
ရူပါရုံသည်လည်းကောင်း၊ ရူပံ၊ ရုပ်မည်၏။ သမ္ပယုတ္တာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်
ယှဉ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာသညာက္ခန္ဓာ
သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့သည်။ နာမံ၊ နာမ်မည်၏။ တံနာမရူပံ၊ ထိုနာမ်ရုပ်သည်။

စက္ခုဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ကို၊ ပညာပနာယ၊ ပညတ်ခြင်းငှါ၊ ဟောတု
 စေဝ၊ အကြောင်းလည်းမည်၏၊ ပစ္စယောစ၊ အထောက်အပံ့လည်းမည်၏၊
 သေသဝိညာဏဿ၊ စက္ခုဝိညာဉ်မှ ကြွင်းသော သေသဝိညာဉ်ဃာန
 ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၌၊ ဇေသဝ ဇေသောဇ္ဇဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊
 နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ကထံပနာဘန္တေတိ၊ ကထံပနာဘန္တေဟူ
 သည်ကား၊ ကိတ္တကေန၊ အဘယ်မျှလောက်သောအပိုင်းအခြားဖြင့်၊ သက္ကာ
 ယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်၊ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဒံဝဋ်၊
 ဤဝဋ်တရားကို၊ ပုစ္ဆန္တော၊ မေးလိုသောဝတ္ထုပရိဗိုဇ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကထံ
 ဘန္တေအစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ လျှော့၏၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဟောတိတိ၊
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဟောတိ ဟူသည်ကား၊ ဣဒံဝဋ်၊ ဤဝဋ်တရားကို၊ ပုစ္ဆ
 န္တော၊ မေးလိုသော ဝတ္ထုပရိဗိုဇ်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဟောတိဟူ
 သော စကားကို၊ အာဟ၊ လျှော့၏၊ အယံရူပေ အဿာဒေါတိဣဒိနာ၊ အယံ
 ရူပေအဿာဒေါဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပရိညာပဋိဝေခောစ၊ ပရိညာပဋိဝေ
 ခကို၎င်း၊ ဒုက္ခသစ္စန္ဓ၊ ဒုက္ခသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အယံရူပေအာဒိနဝေါတိဣဒိ
 နာ၊ အယံရူပေအာဒိနဝေါဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊ ပဟာနပဋိဝေခောစ၊ ပဟာ
 နပဋိဝေခကို လည်းကောင်း၊ သမုဒယသစ္စန္ဓ၊ သမုဒယသစ္စာကို လည်း
 ကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣဒံ ရူပေနိဿရဏန္တိ ဣဒိနာ၊ ဣဒံရူပေနိဿရဏံ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
 သန္တိကိရိယ ပဋိဝေခောစေဝ၊ သန္တိကိရိယပဋိဝေခကို လည်းကောင်း၊
 နိရောဓသစ္စန္ဓ၊ နိရောဓသစ္စာကို လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသု
 ဌာနေသု၊ ဤဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ နိရောဓသစ္စာတို့၌ ထိုးထွင်း၍သိ
 သောအရာတို့၌၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိကုန်သော၊ ယေဓမ္မော၊
 အကြင်ရှစ်ပါးသောတရား-ခုနစ်ပါးသောတရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 အယံ၊ ဤရှစ်ပါးသော တရား-ခုနစ်ပါးသော တရားအပေါင်းသည်၊ ဘာဝ
 နာပဋိဝေခော၊ ဘာဝနာပဋိဝေခဟု ဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်
 ၏၊ သေသပဒေသုဝိ၊ ကြွင်းသောဝေဒနံပဋိစ္စ သည်ပဋိစ္စ သင်္ခါ၊ ရေပဋိစ္စဝိညာ
 ဏံပဋိစ္စဟူသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဇေသဝဇေသောဇေဝ၊ ဤနည်းသည်သာ
 လျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

၁၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊သုတပါး၏၊သဝိညာဏကော
သဝိညာဏကဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်၌၊ပန၊သဗ္ဗနိမိတ္တဟူသောဝုဒ်သ
ဝိညာဏကဟူသောဝုဒ်-ဗဟိဒ္ဓါဟူသောဝုဒ်တို့ဖြင့်ပြအပ်သောအနက်ကိုဆို
ဦးအံ့၊သဗ္ဗနိမိတ္တသုတိဇ္ဈမိန၊သဗ္ဗနိမိတ္တသုဟူသောဤဝုဒ်ဖြင့်၊အနိန္ဒြိယ
ဗဒ္ဓမ္မိ၊အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်ကိုလည်း၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊သင်္ဂဏှာတိ၊
သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်တော်မူ၏၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓမ္မိ၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်ကို လည်း၊
သင်္ဂဏှာတိ၊ပေါင်း၍ယူ၏၊ သဝိညာဏကော ကာယောတိဝဓနေန၊သဝိညာ
ဏကောကာယောဟူသော ဤသဒ္ဓါဖြင့်၊ အတ္တနောစ၊မိမိ၏ လည်းကောင်း၊
ပရဿစ၊သုတပါး၏ လည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ကိုယ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဂဟိတောဝ၊ ယူတော်မူအပ်သည်သာလျှင်တည်း၊
ဗဟိဒ္ဓါစသဗ္ဗနိမိတ္တဂ္ဂဟဏေန၊ ဗဟိဒ္ဓါစသဗ္ဗနိမိတ္တသဒ္ဓါကို ယူသဖြင့်၊အ
နိန္ဒြိယဗဒ္ဓ၊အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်ကို၊ဘဂဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂဏှာတိ၊ယူ
တော်မူ၏၊ အနတ္တကတာနိတိ၊အနတ္တကတာနိဟူသည်ကား၊ အနတ္တနိ၊
ကိုယ်မဟုတ်သည်၌၊ဌတွာ၊တည်၍၊ကတာနိ၊ပြုအပ်သောအမှုတို့သည်၊
ကမတ္တာနံ ဖုသိယန္တိတိ၊ ကမတ္တာနံ ဖုသိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ကတ
ရသ္မိံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ အတ္တနိ၊အတ္တဘော၌၊ ဌတွာ၊တည်
၍၊ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ဒေသန္တိ၊ပေးကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ သဿ
တဿ၊သဿတအယူကို၊ ဒဿနံ၊ရှုခြင်းသို့၊ ဩက္ကမန္တော၊သက်သော
သူသည်၊ဇေံ၊ဤသို့ကမတ္တာနံဖုသိယန္တိ ဟူသော စကားကို၊အာဟ၊ဆို၏၊
တဏှာမိပတေယျေနာတိ၊တဏှာမိပတေယျေန ဟူသည်ကား၊ တဏှာ
ဇေဋ္ဌကေန၊ တဏှာလျှင် အကြီးအမှူးရှိသောစိတ်ဖြင့်၊ တတြိတတြာတိ၊
တတြိတတြာဟူသည်ကား၊ တေသုတေသုဓမ္မေသု၊ထိုထိုငါဘုရားသည်
ဟောဒတော်မူအပ်သော ဒေသနာဓမ္မတို့၌၊ သဗ္ဗိ မတ္တာနန္တိ၊ သဗ္ဗိ မတ္တာနံ
ဟူသည်ကား၊ ဣမေဘိက္ခု၊ဤခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ပကတိ
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ပြကထေ၊ ပွားမြဲဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဗဟိတွာ၊စွန့်ကုန်၍၊
အညံ၊တပါးသော၊နဝကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသစ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ သမ္ပသန္တော၊
သုံးသတ်ကုန်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ပလ္လကံ၊ထက်ဝယ်ကို၊အဘိန္ဒိတွာ
မဗျက်မူ၍၊ တသ္မိံယေဝ အာသနေ၊ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်၊ အယဟတ္တံ၊အရ
ဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ရောက်ကုန်၏၊ သေသံ၊ကြွင်းကျန်သောစကား
ရပ်သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင် မဟာပုဏ္ဏမသုတ်၏ အဖွင့်အပြီးတည်း။ ၊

နဝဓံ။ ကိုးခုမြောက်သော၊ မဟာပုဏ္ဏမသုတ္တံ၊ မဟာပုဏ္ဏမသုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၁-ဒေဝဒဟဝဂ်-၁၁-ရုဇ္ဈပုဏ္ဏမသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်။ ရုဇ္ဈပုဏ္ဏမသုတ္တံ၊
ရုဇ္ဈပုဏ္ဏမသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုရုဇ္ဈပုဏ္ဏမသုတ်၌၊ တုဏှိဘူတံ တုဏှိဘူ
တန္တိ၊ တုဏှိဘူတံတုဏှိဘူတံ ဟူသည်ကား၊ ယံယံဒိသံ၊ အကြင်အကြင်
အရပ်မျက်နှာကို၊ အနုပိလောကေတိ၊ တလုံလဲလဲကြည့်တော်မူ၏။ တတ္ထ
တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်မျက်နှာ၌၊ တုဏှိဘူတမေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာ
လျှင်တည်း။ အနုပိလောကေတွာတိ၊ အနုပိလောကေတွာ ဟူသည်ကား၊
ပဉ္စပဿာဒပဋိမဏှိတာနိ၊ ငါးပါးသော ပဿာဒရုပ်တို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်
အပ်ကုန်သော၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတော်တို့ကို၊ ဥန္တိလေတွာ၊ ဖွင့်တော်မူ၍၊
တတောတတော၊ ထိုထိုအရပ်၌၊ ပိလောကေတွာ၊ ကြည့်တော်မူ၍၊ အန္တ
မသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဟတ္ထကုက္ကုစ္ဆာနန္တိ၊ လက်
လှုပ်သော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ အဘာဝံ၊ မရှိခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊
အသပ္ပုရိသောတိ၊ အသပ္ပုရိသော ဟူသည်ကား၊ ပါပပုရိသော၊ ယုတ်
မာသော ယောက်ျားတည်း။ နောဟေတံ ဘန္တေတိ၊ နောဟေတံဘန္တေ
ဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အန္တော၊ သူကန်းတယောက်သည်၊
အန္တံ၊ သူကန်းတယောက်ကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိပိယ၊ မတတ်
နှိုင်းသကဲ့သို့၊ သော၊ ထိုယုတ်မာသော တယောက်သော သူသည်၊ တံ၊ ထို
ယုတ်မာသော တယောက်သောသူကို၊ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊
မတတ်နှိုင်းတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နောဟေတံဘန္တေဟူ၍၊ တိက္ခမံ၊
ရဟန်းတို့က၊ အာဟံသု၊ သျှောက်ကြကုန်၏။ ဧတေနဝနယေန၊ ဤနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါရေသု
ပိ၊ ဇာနေယျ၊ ပနဘိက္ခဝေ အသပ္ပုရိသော အစရှိသော ဝါရတို့၌လည်း၊
အက္ကော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အသဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတောတိ၊
အသဒ္ဓမ္မသမန္နာဂတော ဟူသည်ကား၊ ပါပဒမ္မသမန္နာဂတော၊ ယုတ်မာ
သောတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပ္ပုရိသဘတ္တိတိ၊ အ
သပ္ပုရိသဘတ္တိဟူသည်ကား၊ အသပ္ပုရိသသေဝနော၊ မသူတော်တို့ကို
မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပ္ပုရိသပိန္နိတိ၊ အ

၁၅၇ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

သပ္ပုရိသမိန္ဒိယှသည်ကား၊ အသပ္ပုရိသမိန္ဒကော၊ မသုတေသ်တို့၏တရား
ကိုကြံတတ်သော အလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပ္ပုရိသမိန္ဒိယိ၊
အသပ္ပုရိသမိန္ဒိ ဟူသည်ကား၊ အသပ္ပုရိသမိန္ဒာနံ၊ မသုတေသ်တို့၏
တိုင်ပင်ခြင်းကို၊ မန္တော၊ တိုင်ပင်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပ္ပုရိ
သဝါစောတိ၊ အသပ္ပုရိသဝါစောဟူသည်ကား၊ အသပ္ပုရိသဝါစံ၊ မသု
တေသ်တို့၏ စကားကို၊ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
အသပ္ပုရိသကမ္မန္တောတိ၊ အသပ္ပုရိသ ကမ္မန္တောဟူသည်ကား၊ အသပ္ပု
ရိသကမ္မာနံ၊ မသုတေသ်တို့သည်ပြုအပ်သော အမှုတို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြုတတ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိတိ၊ အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊
အသပ္ပုရိသဒိဋ္ဌိယံ၊ မသုတေသ်တို့၏ အယူနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသပ္ပုရိသဒါနန္တိ၊ အသပ္ပုရိသဒါနံ ဟူသည်
ကား၊ အသပ္ပုရိသေဟိ၊ မသုတေသ်တို့သည်၊ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးလှူအပ်သော၊
ဒါနံ၊ မရှိ မသေ လှူခြင်းတည်း။ ဘုဿ မိတ္တာတိပဒဿ၊ ဘုဿမိတ္တာဟူ
သော ပုဒ်၏၊ တေအဿ မိတ္တာတိ ပဒေန္တဒေါ၊ တေအဿ မိတ္တာဟူ၍
ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ တေ၊ ထိုအသဒ္ဓအဟိရိက အစရှိ
သောတရားနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုသူ
ယုတ်မာ၏၊ မိတ္တာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္တဗျာ
ဗာဓာယစေတေတိတိ၊ အတ္တဗျာဗာဓာယစေတေတိဟူသည်ကား၊ ပါဏံ၊
သတ္တဝါကို၊ ဟနိဿာမိ၊ ငါသတ်အံ၊ အမိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော သူတပါး၏
ဥစ္စာကို၊ အာဒိယိဿာမိ၊ ငါရိုးယူအံ၊ မိစ္ဆာ၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရကို၊
စရိဿာမိ၊ ငါကျင့်အံ၊ ဒသအကုသလကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသော အကု
သလကမ္မပထတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမိ၊ ငါကျင့်
အံ၊ ဣတိဝေံ၊ ဤသို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဒုက္ခတ္တာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ ပိန္နောသိ၊
ကြံအော်မေ့၏၊ ပရဗျာဗါဓာယာတိ၊ ပရဗျာဗါဓာယဟူသည်ကား၊ ယထာ
ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အသုကော၊ ဤမည်သောသူသည်
အသုကံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို၊ ဟနတိ၊ သတ်တတ်၏။ အ
သုကော၊ ဤမည်သောသူသည်၊ အသုကဿ၊ ဤအမည်ရှိသောသူ၏၊ သန္တ
ကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အမိန္နံ၊ အရှင်မပေးသော သူတပါး၏ဥစ္စာကို၊ အာဒိယ
တိ၊ ရိုးယူတတ်၏။ အသုကော၊ ဤမည်သော သူသည်၊ ဒသ အကုသလ
ကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်
တည်၍၊ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်တတ်၏၊ ဝေံတထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ နံ၊ ထိုသတ်

တတ်သောသူ-ခိုးတတ်သောသူ-ဆယ်ပါးသော အကုသလကမ္မပထတို့
ကိုကျင့်တတ်သောသူကို အာဇာနည်သောမိ၊ ငါစေခိုင်းအံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့
ပရဿ၊ သူတပါး၏ ဒုက္ခတ္ထာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့
၏၊ ဥဘယဗျာဗာဓေယာတိ၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယဟူသည့်ကား၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ အသုကဗ္ဗ၊ ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ အသု
ကဗ္ဗ၊ ဤအမည်ရှိသောယောကျ်ားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊
ဒသအကုသလကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ သ
မာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမိ၊ ငါကျင့်အံ့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဥဘယ
ဒုက္ခတ္ထာယ၊ နှစ်ပါးသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံအောက်မေ့
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအင်၏အတ္တဗျာဗာဓာယပိမန္တေတိတိအာဒိသု
အတ္တဗျာဗာဓေါပာပိမန္တေတိဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်
ကို၊ ဇေ၊ ဣမိနာဝုဇ္ဈမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဒသအကုသလကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသောအ
ကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမိ၊ ငါကျင့်
အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တန္တော၊ တိုင်ပင်သောသူသည်၊ အတ္တဗျာပါဓာယ၊ မိမိ
ကိုယ်ကိုဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မန္တန္တိနာမ၊ တိုင်ပင်သည်မည်၏၊ အသုကံ၊ ဤအ
မည်ရှိသောသူကို၊ ဒသအကုသလကမ္မပထေ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလ
ကမ္မပထတို့ကို၊ သမာဒပေဿာမိ၊ ငါဆောက်တည်စေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
မန္တန္တော၊ တိုင်ပင်သောသူသည်၊ ပရေဗျာပါဓာယ၊ သူတပါးတို့၏ဆင်း
ရဲခြင်းငှါ၊ မန္တန္တိနာမ၊ တိုင်ပင်သည်မည်၏၊ အညေန၊ တပါးသောသူနှင့်၊
သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥဘောသိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သောမယံ၊ ငါတို့သည်၊
ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဒသအကုသလ ကမ္မ
ပထေ၊ ဆယ်ပါးသောအကုသလကမ္မပထတို့ကို၊ သမာဒါယ၊ ဆောက်
တည်၍၊ ဝတ္တိဿာမ၊ ကျင့်ကုန်စို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မန္တန္တော၊ တိုင်ပင်သော
သူသည်၊ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ နှစ်ပါးသောသူတို့၏ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ မန္တန္တိ
နာမ၊ တိုင်ပင်သည်မည်၏။

အသက္ကစ္စံ ဒါနံဒေဝီတိ၊ အသက္ကစ္စံဒါနံဒေဝီ ဟူသည့်ကား၊ ဒေယျ
ဓမ္မစို၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလဗ္ဗိ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်ကို လည်း
ကောင်း၊ နသက္ကရောတိ၊ ရှိသေခြင်းကိုမပြု၊ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို၊
နသက္ကရောတိနာမ၊ အရှိအသေ မပြုသောသူမည်သည်ကား၊ ဥတ္တဏ္ဍ၊
လာဒိဒေါသ သမန္နာဂတံ၊ မနပ်ခြင်းအစရှိ သောဒေါသနှင့်ပြည့်စုံသော၊

၁၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အာဟာရံ၊ ဆွမ်းအစရှိသော အာဟာရကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ ပသန္တံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ ပုဂ္ဂလံ၊ အလှူခံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နသက္ကရောတိ နာမ၊ အရိုအသေ မပြုသော သူမည်သည်ကား၊ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ အသမ္ပန္နိတွာ၊ တမြက်မလှည်းမူ၍၊ ယတ္ထယတ္ထဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားသောအရပ်၌လည်း၊ နိသိဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ ယံဝါတံဝါ၊ ဟူးဟူးငြားငြားလည်းဖြစ်သော၊ အာသေရကံ၊ သပိတ်ခြေကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ အသဟတ္ထာတိ၊ အသဟတ္ထဟူသည်ကား၊ အတ္တနောမိမိ၏၊ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်၊ နဒေတိ၊ မလှူ၊ ဒါသကမ္မကာရာဒိဟိ၊ ကျွန်အမှုလုပ်အစရှိသောသူတို့ကို၊ ဒါပေတိ၊ လှူစေ၏၊ အဓိတ္တိကတွာတိ၊ အဓိတ္တိကတွာဟူသည်ကား၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ ဝုတ္တနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဒေယျမဓ္ဓေဝိ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထု၌လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂလေဝိ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၌လည်းကောင်း၊ ဓိတ္တိကာရံ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နဒေတိ၊ မလှူ၊ အပဝိဋ္ဌန္တိ၊ အပဝိဋ္ဌဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒတုကာမော၊ စားကြွင်းအစရှိသည်ကိုစွန့်ခြင်းငှါ၊ အလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဝမ္ဘိကော၊ တောင်ပို၌၊ ရောဂံ၊ အနာကို၊ ပက္ခိပန္နောဝိယ၊ ထည့်သကဲ့သို့၊ ဒေတိ၊ လှူ၏၊ အနာဂမနဒိဋ္ဌိကောတိ၊ အနာဂမနဒိဋ္ဌိကောဟူသည်ကား၊ ဗလပါမ္ဘိကဿိ၊ အကျိုးကိုအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နောဒေတိ၊ မလှူ၊ တတ္ထဥပပဇ္ဇတိတိ၊ တတ္ထဥပပဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဒါနံ၊ အလှူကို၊ ဒေတွာ၊ လှူသောကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်သည်ဟုတ်၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ တေန၊ ထိုယုတ်မာသောသူသည်၊ ပါပလဒ္ဓိတာယ၊ ယုတ်မာသောအယူရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ယံမိစ္ဆာဒဿနံ၊ အကြင်မိစ္ဆာအယူကို၊ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်၏၊ တာယမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ ထိုမိစ္ဆာအယူကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်၍၊ သုက္ကပက္ခော၊ သုက္ကပက္ခကို၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်မှဆန်ကျင်သောနည်းအားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဒေဝမဟတ္တတာတိ၊ ဒေဝမဟတ္တတာဟူသည်ကား၊ ဆကာမာဝစရဒေဝါ၊ ခြောက်ထပ်သောကာမာဝစရနတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း၊ မနုဿမဟတ္တတာတိ၊ မနုဿမဟတ္တတာဟူသည်ကား၊ တိတ္ထံ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကုလသနံ၊ ခတ္တိယမဟာသာထ-ဗြာဟ္မဏမဟာသာထ-ဂဟပတိမဟာသာထဟုဆိုအပ်သောအမျိုးတို့၏၊ သမ္ပတ္တိ၊ ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဂတိ၊ လားရာတည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တရနမေဝ၊ ပေါ်သည်။

၂၁

သာလျှင်တည်း။ ပန၊ ဤဒေသနာ၏လက္ခဏာကိုဆိုပြီးအံ့။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤရုဇ္ဈ
 ပုဏ္ဏမသုတ်ကို။ သုဒ္ဓဝဇ္ဇဝသေနေဝ၊ သက်သက်သောဝဋ်တရား၏အစွမ်း
 ဖြင့်သာလျှင်ကထိတ်၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ရုဇ္ဈပုဏ္ဏ
 မသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော၊ ရုဇ္ဈပုဏ္ဏမ
 သုတ္တံ၊ ရုဇ္ဈပုဏ္ဏမသုတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ပဌမော၊ ရှေး
 ပြီးစွာသော၊ ဒေဝဒဟဝဂ္ဂေါ၊ ဒေဝဒဟဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၂-အနုပဒဝဂ်-၁-အနုပဒသုတ်၊

ဇေဝံမေသုတန္တိ၊ ဇေဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ အနုပဒသုတ္တံ၊
 အနုပဒသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုအနုပဒသုတ်၌၊ ဇေတဒဝေါစာတိ၊ ဇေတဒဝေါ
 စဟူသည်ကား၊ ဇေဝံပဏ္ဍိတောတိအာမိနာ၊ ဇေဝံပဏ္ဍိတောဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဓမ္မသေနာပတိသာရိပုတ္တတ္ထေရုဿ၊ တရားစစ်သူကြီး
 ဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော
 စကားကို၊ တဂေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကသ္မာ၊
 အဘယ်ကြောင့်၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူသနည်း။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 အဝသေသထေရေသု၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မှ ကြွင်းကုန်သော
 မထေရ် တို့တွင်၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရုဿ၊ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလာန
 မထေရ်အား၊ ဣဒ္ဓိမာတိ၊ တန်ခိုးကြီး၏ဟူ၍၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊
 ထင်ရှား၏။ မဟာကဿပဿ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား၊ ဓုတဝါ
 ဒေါတိ၊ ဓုတင်နှင့်စပ်သောစကားကို ပြောဆိုတတ်၏ဟူ၍၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်
 သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရုဿ၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်အား၊
 ဗိဗ္ဗစက္ခုကောတိ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍၊ ဂုဏော၊
 ဂုဏ်သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ ဥပါလိတ္ထေရုဿ၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်
 အား၊ ဝိနယဓရောတိ၊ ဝိနည်းကိုဆောင်၏ဟူ၍၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ ပါက
 ဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ ရေဝတတ္ထေရုဿ၊ အရှင်ရေဝတမထေရ်အား၊ ဈာယီ၊
 ဈာန်ဝင်စားလေ့ရှိ၏။ ဈာနာဘိရသော၊ ဈာန်၌အလွန်မွေ့လျော်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ အာနန္ဒတ္ထေရုဿ၊ အရှင်
 အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဗဟုသုတောတိ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိ၏ဟူ
 ၍၊ ဂုဏော၊ ဂုဏ်သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှား၏။ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ထေသံ၊ ထေရ်တို့။

၁၆၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ထိုအရှင်မဟာမေါဂ္ဂလာန်အစရှိသောမထေရ်တို့၏၊ တေဂုဏ်ထိုရုဏ်တို့
သည့်၊ ပါကဋ္ဌာ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရုဏကထာ၊ ရုဏ်ကျေး
ဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို၊ အဝေါစးမိန့်တော်မူ၏၊ ပန၊ မထင်ရှားသည့်ကိုဆို
ဦးအံ့၊ သာရိပုတ္တဗ္ဗေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ရုဏာ၊ ရုဏ်တို့
သည့်၊ အပါကဋ္ဌာ၊ မထင်ရှားကုန်၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊
ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပညဝတော၊ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ရုဏာ၊
ရုဏ်တို့ကို၊ အကထိတာ၊ မပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဇာနိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပါကဋ္ဌာ၊ မထင်ရှားကုန်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာရိပုတ္တဿ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမထေရ်၏၊ ရုဏ၊ ရုဏ်တို့ကို၊ ကထိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ သဘာဝပရိသာယ၊ သဘော
တူသောပရိသတ်၏၊ သန္တိပါတံ၊ အစည်းအဝေးကို၊ အာဂမေသိ၊ ငဲ့လင့်
၍နေတော်မူပြီ၊ ဟိ၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဝိသဘာဝပုဂ္ဂလာနံ၊ သဘော
မတူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ဝဇ္ဈံ၊ တဦးသောသူ၏
ရုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ကထေတံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဌတိ၊ မသင့်၊ တေ၊ ထိုဝိသ
ဘာဝပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝဇ္ဈေ၊ ခြီးမွမ်းအပ်သောသူ၏၊ ရုဏ်ကျေးဇူးကို၊
ကထိယမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဝဇ္ဈမေဝ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို
သာလျှင်၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဤသုတ်ကိုဟောခြင်း၏
အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့၊ ဣမသ္မိဒိဝသေ၊ ဤနေ့၌၊ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာမထေရ်၏၊ သဘာဝပရိသာ၊ သဘောတူသောပရိသတ်သည်၊
သန္တိပတိ၊ စည်းဝေး၏၊ တဿ၊ ထိုပရိသတ်၏၊ သန္တိပတိတဘာဝံ၊ စည်း
ဝေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူသောကြောင့်၊ သက္ကာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝဇ္ဈံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ကျေးဇူးကို၊ ကထေန္တော၊
ဟောတော်မူလိုသောကြောင့်၊ ဣဒံဒေသနံ၊ ဤပဏ္ဍိတောဘိက္ခဝေ သာရိ
ပုတ္တောအစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ အာရေသိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏၊
တတ္ထ၊ ထိုပဏ္ဍိတောဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ်၌၊ ပဏ္ဍိတောတိ၊ ပဏ္ဍိတော
ဟူသည်ကား၊ ဓာတုကုသလတာ၊ ဓာတ်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ အာယတနကုသလတာ၊ အာယတန၌လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်လည်း
ကောင်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒကုသလတာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌လိမ္မာသည်၏အဖြစ်
လည်းကောင်း၊ ဌာနာဌာနကုသလတာ၊ အရာဟုတ်သည်ဟုတ်သည်၌
လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်

သော၊ ဣမေယိကာရဏေဟိ၊ ဤအကြောင်းတို့ကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပဏ္ဍိတမည်၏၊ မဟာပညာတိအာဒိသု၊ မဟာပညာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ မဟာပညာဒိဟိ၊ မဟာပညာအစရှိသည်တို့၌၊ သမန္တာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနုတ်တည်း၊ ။

တတြ၊ ထိုမဟာပညာအစရှိသောပါဌ၌၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊ သည်ကား၊ မဟာပညာဒိနံ၊ ကြီးသောပညာအစရှိသည်တို့၏၊ နာနတ္ထံ၊ အထူးတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာပညာအစရှိသည်တို့တွင်၊ မဟာပညာ၊ ကြီးသောပညာဟူသည်၊ ကတမာ၊ အာသလ်နည်း၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သီလက္ခန္ဓေ၊ သီလကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော၊ သမာဓိက္ခန္ဓေ၊ သမာဓိကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော၊ ပညာက္ခန္ဓေ၊ ပညာကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓေ၊ ဝိမုတ္တိကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနက္ခန္ဓေ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကျေးဇူးတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဌာနာဋ္ဌာနာနိ၊ အရာဟုတ်သည်အရာမဟုတ်သည်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဝိဟာရသမာပတ္တိယော၊ ဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သမ္ပပ္ပဓာနေ၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြိယတို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂေ၊ အရိယမဂ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ သာမညဗလ္လာနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်ကုန်သော၊ အဘိညာဏေ၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊ မဟန္တေ၊ မြတ်သော၊ ပရမတ္ထံ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိဂ္ဂဏှာတိ၊ သိမ်းဆည်းတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဟာပညာ၊ မဟာပညာမည်၏၊ ပုထုပညာ၊ ပုထုပညာဟူသည်၊ ကတမာ၊

၁၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

အဘယံနည်း၊ ပုထုနာနာခန္ဓေသု၊ အထူးထူးသောခန္ဓာတို့၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုပညာ၊ ပုထုပညာမည်၏၊ ပုထုနာနာတသ္မာသု၊ အထူးထူးသောတတ်တို့၌၊ ပုထုနာနာအာယတနေသု၊ အထူးထူးသောအာယတနတို့၌၊ ပုထုနာနာအတ္ထေသု၊ အထူးထူးသော အနက်တို့၌၊ ပုထုနာနာပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေသု၊ အထူးထူးသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တို့၌၊ ပုထုနာနာသုညတ မနုပလက္ခေသု၊ အထူးထူးသော နိစ္စသာရ အစရှိသည်တို့မှ ဆိတ်ခြင်းသဘော၊ ဣတ္ထိပုရိသ အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် မရအပ်သော သဘောတို့၌၊ ပုထုနာနာ အတ္ထေသု၊ အထူးထူးသော အတ္ထ ပဋိသန္တိဒါ ဥာဏ်တို့၌၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ ဥာဏ်တို့၌၊ နိရုတ္တိသု၊ နိရုတ္တိပဋိသန္တိဒါ ဥာဏ်တို့၌၊ ပဋိဘာနေသု၊ ပဋိဘာနပဋိသန္တိဒါ ဥာဏ်တို့၌၊ ပုထုနာနာသီလက္ခန္ဓေသု၊ အထူးထူးသော သီလကျေးဇူးတို့၌၊ ပုထုနာနာသမာဓိ ပညာဝိမုတ္တိ- ဝိမုတ္တိဥာဏ ဒဿနက္ခန္ဓေသု၊ အထူးထူးသော သမာဓိကျေးဇူး- ပညာကျေးဇူး ဝိမုတ္တိကျေးဇူး- ဝိမုတ္တိဥာဏ ဒဿနကျေးဇူးတို့၌၊ ပုထုနာနာ ဌာနာဌာနေသု၊ အထူးထူးသော ဌာနာဌာနကောသလ္လ ဥာဏ်တို့၌၊ ပုထုနာနာဝိဟာရသမာပတ္တိသု၊ အထူးထူးသောဝိဟာရ သမာပတ်တို့၌၊ ပုထုနာနာ အရိယသစ္စေသု၊ အထူးထူးသောအရိယာသစ္စာတို့၌၊ ပုထုနာနာသတိပဋ္ဌာနေသု၊ အထူးထူးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့၌၊ သမ္ပပ္ပဓာနေသု၊ သမ္ပပ္ပဓာန်တို့၌၊ ဣဒ္ဓိပါဒေသု၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့၌၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ ဣန္ဒြိယတို့၌၊ ဗလေသု၊ ဗိုလ်တို့၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ ဗောဇ္ဈင်တို့၌၊ ပုထုနာနာအရိယမဂ္ဂေသု၊ အထူးထူးသောအရိယာမဂ်တို့၌၊ သာမညဗလေသု၊ သာမညဗိုလ်လေးပါးတို့၌၊ အဘိညာသု၊ အဘိညာဉ်တို့၌၊ ပုထုနာနာဇနသာဓာရဏေ၊ အထူးထူးသောလူတို့နှင့်ဆက်ဆံကုန်သော၊ ဓမ္မေနိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို၊ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍၊ ပရမတ္ထေ၊ ဖြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုပညာ၊ ပုထုပညာမည်၏။

ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓေဤသသံနာတေခံ၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လမ်းခြင်းများသည်၊ ဧဝဗဟုလော၊ တက်ကြွခြင်းများသည်၊ တုဗ္ဗိဗဟုလော၊ နှစ်သက်ခြင်းများသည်၊ ပါမုဇ္ဈဗဟုလော၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်းများသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သီလံ၊ သီလကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဣန္ဒြိယသံဝရံ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညတံ၊

အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်၏အဖြစ်ကိုပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဇာတိယသန္တ
ယောဂံ၊ နိုးခြင်းလုံ့လနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ သီလက္ခန္ဓံ၊
သီလကျေးဇူးကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ သမာဓိက္ခန္ဓံ၊ သမာဓိကျေးဇူးကို၊
ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ပညာက္ခန္ဓံ၊ ပညာကျေးဇူးကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊
ဝိမုတ္တိက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိကျေးဇူးကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿာ
နက္ခန္ဓံ၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနကျေးဇူးကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လမ်း
ခြင်းများသည်။ ပါမုဇ္ဈဗဟုလော၊ ဝမ်းမြော်ခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဌာနာဌာနံ၊ အရာဟုတ်သည်အရာမဟုတ်သည်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍
သိ၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လမ်းခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရသမာ
ပတ္တိယော၊ ဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို၊ ပရိပူရေတိ၊ ဖြည့်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လမ်း
ခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈ
တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ သမ္မုပ္ပဓာနေ၊ သမ္မုပ္ပ
ဓာန်တို့ကို၊ ဣဒ္ဓိပါဒေ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဗလ္လာနိ၊ ဗိုလ်
တို့ကို၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိ၊ ဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ အရိယမဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဘာဝေတိ၊
ပွားစေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာသပညာမည်၏၊
ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လမ်းခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရသမာ
ပတ္တိယော၊ ဝိဟာရသမာပတ်တို့ကို၊ သာမညဗလ္လာနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို၊
သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို၊
ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊ ဟာ
သပညာမည်၏၊ ဟာသဗဟုလော၊ ရွှင်လမ်းခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
ဒေဝတုဋ္ဌိ၊ ပါမုဇ္ဈဗဟုလော၊ တက်ကြွခြင်း-နှစ်သက်ခြင်း- ဝမ်းမြောက်
ခြင်းများသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရမတ္ထံ၊ မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိ
ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဟာသပညာ၊
ဟာသပညာမည်၏။ ။

ဇေနပညာ၊ ဇေနပညာဟူသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ အတိတာဒ
နာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော
ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ခုရေ၊ ဝေးသည်လည်းဖြစ်သော၊ သန္တိ
ကော၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံရူပံ၊ အကြင်ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊
သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံရူပံ၊ ထိုရူပက္ခန္ဓာကို၊ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအား

၁၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊
 လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊ အနတ္တတော၊ ကိုယ်မဟုတ်သော
 အားဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ယာကာမိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝေဒနာ၊
 ဝေဒနာက္ခန္ဓာသည်၊ (လ) အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်၊ အနိစ္စ
 တော၊ မမြဲသောအားဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊
 ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်း
 ရဲသောအားဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊ အနတ္တ
 တော၊ ကိုယ်မဟုတ်သော အားဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍
 သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊
 စက္ခု၊ စက္ခုပဿာဒကို၊ (ပ)၊ အတိတာ နာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာ
 ဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း-သေခြင်းကို၊ အနိစ္စတော၊
 မမြဲသော အားဖြင့်၊ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသော အားဖြင့်၊ အနတ္တယော၊
 ကိုယ်မဟုတ်သော အားဖြင့်၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်
 ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာ
 နာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်-အနာဂတ်-ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရူပံ၊ ရူပက္ခန္ဓာ
 သည်၊ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်တတ်သောအနက်သဘော သတ္တိကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊
 အနိစ္စမည်၏၊ ဘယဋ္ဌေန၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော အနက် သဘော
 သတ္တိကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမည်၏၊ အသာရကဋ္ဌေန၊ အနှစ်မရှိသောအနက်
 သဘောသတ္တိကြောင့်၊ အနတ္တာ၊ ကိုယ်မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တုလယိတွာ၊
 နှိုင်းချိန်၍၊ တိရယိတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍၊ ဝိဘာဝယိတွာ၊ ထင်စွာပြု၍၊ ဝိဘူတံ၊
 ထင်စွာ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရူပနိရောဓေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာ
 နေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်၊ သညာ၊
 သညာသည်၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်၊ စက္ခု၊
 စက္ခုပဿာဒသည်၊ (လ) အတိတာ နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ် အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်း-သေခြင်းသည်၊ ခယဋ္ဌေန၊ ကုန်တတ်
 သော အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ အနိစ္စံ၊ အနိစ္စမည်၏၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်

စွာ၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဇရာမရဏနိရောဓေ၊ အိုခြင်းသေခြင်း၏ချုပ်ရာဖြစ်သော၊
နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတတ်၏၊ ဣတိတဿွာ၊
ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်၏၊ အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန်၊
အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ရှပ်၊ ရူပက္ခန္ဓာသည်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာ
ဏက္ခန္ဓာသည်၊ ဝက္ခ၊ ဝက္ခပသာဒသည်၊ ဇရာမရဏံ၊ အိုခြင်းသေခြင်း
သည်၊ အနိစ္စံ၊ မပြု၊ သင်္ခတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ပေါင်း၍ ပြုပြင်အပ်
၏၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန်၊ အကြောင်းတရားကိုစွဲ၍ဖြစ်၏၊ ဓယဓမ္မံ၊ ကုန်တတ်သော
သဘောရှိ၏၊ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ ကင်း
တတ်သောသဘောရှိ၏၊ နိရောဓဓမ္မံ၊ ချုပ်တတ်သော သဘောရှိ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝုလယိတွာ၊ နှိုင်းချိန်၍၊ ဝိရယိတွာ၊ ဆုံးဖြတ်၍၊ ဝိဘာဝယိတွာ၊
ထင်စွာပြု၍၊ ဝိဘူတံ၊ ထင်စွာ၊ ကတော၊ ပြု၍၊ ဇရာမရဏနိရောဓေ၊ အိုခြင်း
သေခြင်း၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊ ဇဝတိ၊ ထိုး
ထွင်း၍သိတတ်၏၊ ဣတိတဿွာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇဝနပညာ၊ ဇဝနပညာမည်
၏။ ။

တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဝိပ္ပံ၊ လျင်စွာ၊
ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ခနိတိ၊ ဖြတ်တတ်၏၊ ဣတိတဿွာ၊ ထို
ကြောင့်၊ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ကာမဝိတက္ကံ၊
ကာမဝိတက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ အထက်၌မနေစေ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ဗျာ
ပါဒဝိတက္ကံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ အထက်၌မနေစေ၊ ဥပ္ပန္နံ၊
ဖြစ်သော၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက္ကံ၊ ဝိဟိံသာ ဝိတက်ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ အ
ထက်၌မနေစေ၊ ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းကုန်သော၊ ပါပကော၊ ယုတ်
မာကုန်သော၊ အကဲ့သလေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊
နာမိဝါသေတိ၊ အထက်၌ မနေစေ၊ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော၊ ရာဂံ၊ တပ်ခြင်းကို၊
ဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကို၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်
ခြင်းကို၊ ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ မက္ခံ၊ သူ့ကျေးဇူးကိုချေခြင်းကို၊ ပဇ္ဇာ
သံ၊ အဖျင်းမှုခြင်းကို၊ ဣဿံ၊ ငြူမှုခြင်းကို၊ မစ္ဆရိယံ၊ ဝန်တိုခြင်းကို၊ မာ
ပုဏ္ဏံ၊ ထူညှပ်တတ်ခြင်းကို၊ သာဓဋ္ဌယျံ၊ စဉ်းလဲခြင်းကို၊ ထမ္ဘု၊ နိုင်မာခြင်းကို၊
သာရမ္ဘု၊ ချုပ်ချယ်ခြင်းကို၊ မာနံ၊ မာန်မှုခြင်းကို၊ အတိမာနံ၊ အလွန်မာန်
မှုခြင်းကို၊ မဒံ၊ ယစ်ခြင်းကို၊ ပမာဒံ၊ ဓမ္မလျော့ခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်
သော၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ နုစရိတေ၊
နုစရိုက်တို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အဘိသင်္ခါရေ၊ အဘိသင်္ခါရ

၁၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တို့ကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝ ဂါမိကော၊ ဘဝသို့ရောက်စေတတ်
ကုန်သော၊ ကဗ္ဗေ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ နာမိဝါသေတိ၊ အထက်၌မနေစေ၊
ပဗ္ဗဟာသိ၊ စွန့်၏၊ ဝိနာဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏၊ ဗျန္တိ၊ ကင်းခြင်းကို၊ ကရော
တိ၊ ပြု၏၊ အနဘာဝံ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏၊ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာမည်၏၊ အာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား
ကောမ္ဘိ၊ တရသော၊ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိ
ယမဂ္ဂါ၊ အရိယာမဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
သာမညဗလသနိ၊ သာမညဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ စတသေသ၊ လေး
ပါးကုန်သော၊ ပဋိသန္တိဒါယော၊ ပဋိသန္တိဒါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆစ၊
ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဘိညာယော၊ အဘိညာဉ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
အမိဂတာ၊ ရအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊
သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဗသိတာ၊ ငွေ့အပ်ကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တိက္ခပညာ၊ တိက္ခပညာ
မည်၏။ ။

နိဗ္ဗေမိကပညာ၊ နိဗ္ဗေမိကပညာသည်၊ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း၊ ဣဓ၊
ဤလောက၌၊ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံ
သောပြုပြင်ခြင်းတို့၌၊ ဥဗ္ဗေဂဗဟုလော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းများသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥတ္တာသဗဟုလော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းများသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌာနဗဟု
လော၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းများသည်၊ အရတိဗဟုလော၊ မမွေ့လျော်ခြင်းများ
သည်၊ အနဘိရတိဗဟုလော၊ အလွန်မမွေ့လျော်ခြင်း များသည်၊ ဟောဟိ၊
ဖြစ်၏၊ ဗဟိ၊ အပသို့၊ မခေါ်၊ မျက်နှာမူသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နမတိ၊ ညွတ်၏၊
သဗ္ဗသင်္ခါရေသု၊ အလုံးစုံသော ပြုပြင်ခြင်းတို့၌၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖော်ထွင်း
ဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဖော်ခွဲဘူးသော၊ လောဘက္ခန္ဓံ၊ လောဘအရ
ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈတိ၊ ဖော်ထွင်းတတ်၏၊ ပဒါလေတိ၊ ဖော်ခွဲတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေမိကပညာ၊ နိဗ္ဗေမိကပညာမည်၏၊ အနိဗ္ဗိဒ္ဓပုဗ္ဗံ၊ မဖော်ထွင်း
ဘူးသော၊ အပဒါလိတပုဗ္ဗံ၊ မဖောက်ခွဲဘူးသော၊ ဒေါသက္ခန္ဓံ၊ ပြစ်မှားခြင်း
အရကို၊ မောဟက္ခန္ဓံ၊ တွေဝေခြင်းအရကို၊ ကောဓံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း
ကို၊ ဥပနာဟံ၊ ရန်ငြိုး ဖွဲ့ခြင်းကို၊ (ပ) သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဘဝဂါမိ
ကော၊ ဘဝသို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော၊ ကဗ္ဗေ၊ အကုသိုလ်ကံတို့ကို၊ နိဗ္ဗိဇ္ဈ
တိ၊ ဖောက်ထွင်းတတ်၏၊ ပဒါလေတိ၊ ဖောက်ခွဲတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေမိကပညာ၊ နိဗ္ဗေမိကပညာမည်၏။ ။

၂-အနုပဒဝဂ်-၁-အနုပဒသုတ်၊

၁၆၉

အနုပဒဓမ္မဝိပဿနန္တိ၊ အနုပဒဓမ္မဝိပဿနံဟူသည်ကား၊ သမာပတ္တိ
ဝသေနဝါ၊ သမာပတ်၏ အတွင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဈာန်ဝသေနဝါ၊
ဈာန်အင်္ဂါ၏အတွင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုပဋိပါဠိယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊
ဓမ္မဝိပဿနံ၊ ဓမ္မဝိပဿနာကို၊ ဝိပဿိတံ၊ ဝိပဿနာရှုတတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
ဝိပဿသန္တော၊ ဝိပဿနာရှုသော အရှင်သာရိ ဗုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ အဒ္ဓ
မာသေန၊ လခွဲဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ယဒိဝိပက္ခော၊ အကယ်
၍ကားရောက်၏၊ ပန၊ မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်၏၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုရသည်ကို
ဆိုပြီးအံ့၊ မဟာမောဂ္ဂလာနက္ခေပေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်သည်၊
သတ္တပိဒိဝသေဟိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ယဒိ
ဝိပက္ခော၊ အကယ်၍ကားရောက်၏၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့ရောက်သည်ဖြစ်
သော်လည်း၊ သာရိဗုတ္တက္ခေပေ၊ အရှင်သာရိဗုတ္တရာမထေရ်သည်လည်း
မဟာပညဝန္တတရော၊ အထူးသဖြင့်ကြီးသောပညာရှိ၏၊ ဟိ၊ ထိုစကားကို
ထင်စွါပြုပြီးအံ့၊ မဟာမောဂ္ဂလာနက္ခေပေ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနမထေရ်
သည်၊ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့၏၊ သမ္ဗသနစာရံ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရာသော
အကျင့်ကို၊ ယဋ္ဌိကောဋိယာ၊ ယှံ့တံစွန်းဖြင့်၊ ဥပ္ပိဇ္ဇေန္တောပိယ၊ နှိပ်သကဲ့သို့၊
ဧကဒေသမေဝ၊ အစိတ်ကိုသာလျှင်၊ သမ္ဗသန္တော၊ သုံးသပ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ သတ္တပိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဝါယမိတွာ၊ အားထုတ်၍၊
အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပက္ခော၊ ရောက်၏၊ သာရိဗုတ္တက္ခေပေ၊
အရှင်သာရိဗုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနန္ဒ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနန္ဒ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ သမ္ဗသနစာရံ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရာသောအကျင့်ကို၊ သာဝကာနံ၊
တပည့်တို့အား၊ သမ္ဗသနစာရံ၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်ရာသော အကျင့်ကို၊
နိပ္ပဒေသံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ သမ္ဗသိ၊ သုံးသပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သမ္ဗသန္တော၊ သုံး
သပ်ဆင်ခြင်သောအရှင်သာရိဗုတ္တရာမထေရ်သည်၊ အဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်
လုံး၊ ဝါယမိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ အရဟတ္တန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့လည်း၊
ပတွာ၊ ရောက်၍၊ အညာသိကိရ၊ သိသတတ်၊ ကိံ၊ အညာသိ၊ အဘယ်သို့
သိသနည်း၊ ဗုဒ္ဓေစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေစ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ အညော၊ တပါးသော၊
သာဝကောနာမ၊ တပည့်မည်သည်၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ မယာ၊ ငါသာရိ
ဗုတ္တရာသည်၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်သောပညာသို့၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊
သမက္ခောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော သူမည်သည်၊ နာဘိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊

၁၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာသိကိရ၊ သိသတတ်၊ ဟိ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဝုရိ
သော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဝေဇ္ဇယဋ္ဌိ၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ ယူအံ့၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ မဟာဇဉ်၊ ယျားစွာမြွေးရှက်အပ်သော
အခက်ရှိသော၊ ဝေဇ္ဇ၊ ဝါးရုံကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ ဇဉ်၊ အရှုတ်အထွေးအမြွေး
အရှက်ကို၊ ဆိန္ဒန္တဿ၊ ဖြတ်သောဝါအား၊ ပပဉ္စော၊ ကြာမြင့်သည်၊ တာ
ဝိဿာသိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အန္တရေန၊ အ
ခက်တို့၏အကြားဖြင့်၊ ဟတ္ထံလက်ကို၊ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ သမ္ပတ္တမေ
ဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ယဋ္ဌိ၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ ဂူလေစ၊ အရင်း
၌လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂေစ၊ အဖျား၌လည်းကောင်း၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ အာဒါ
ယ၊ ယူ၍၊ ပက္ကမေယျ၊ ဗဲသွားရာ၏၊ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပဌမတရံ၊
အထူးသဖြင့်ရှေးဦးစွာ၊ ကိဉ္ဇာဝိဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ကားသွား၏၊ ပနတထာဝိ၊
ထိုသို့သွားသော်လည်း၊ သာရံ၊ မာသော၊ ယဋ္ဌိ၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ ဥဇု
ဖြောင့်သော၊ ယဋ္ဌိ၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ နလဘတိယထာ၊ မရသကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အပရောစ၊ တယောကံသောသူသည်လည်း၊ တထာရူပမေဝ၊
ထိုသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝေဏု၊ ကြီးစွာသောဝါးရုံကို၊
ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ သမ္ပတ္တံ၊ ရောက်သော၊ ယဋ္ဌိ၊ ဝါးထွံ့တံကို၊ သဝေဂဏ္ဍိဿာ
မိ၊ အကယ်၍ယူအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ယူသည်ရှိသော်၊ သာရံ၊ မာသော၊
ဝေဏုဝါ၊ ဝါးရုံကိုလည်းကောင်း၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်သော၊ ဝေဏုဝါ၊ ဝါးရုံကို
လည်းကောင်း၊ နလဘိဿာမိ၊ မရအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊
ကန္တံ၊ အောက်ပိုးကို၊ ဗန္တိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ သတ္တေန၊
ခားဖြင့်၊ ဝေဏုဇဉ်၊ ဝါးရုံကို၊ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ သာရာ၊ မာကုန်သော၊
ယဋ္ဌိယောစေဝ၊ ဝါးထွံ့တံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်ကုန်သော၊ ယဋ္ဌိ
ယောစ၊ ဝါးထွံ့တံတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ္ပိနိတွာ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍၊ အာဒါ
ယ၊ ယူ၍၊ ပက္ကမေယျ၊ ဗဲသွားရာ၏၊ အပံ၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ပစ္ဆာ၊
နောက်မှ၊ ကိဉ္ဇာဝိဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍သွားအံ့၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့သွားသော်
လည်း၊ သာရာ၊ မာကုန်သော၊ ယဋ္ဌိယောစေဝ၊ ဝါးထွံ့တံတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်ကုန်သော၊ ယဋ္ဌိယောစ၊ ဝါးထွံ့တံတို့ကိုလည်းကောင်း၊
လဘတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာ၏
ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏ဉာဏ်
အပြားသို့ရောက်သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သမ္ပသနစာရာနံ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ရာ
ဖြစ်သောအရာ၌ရှိကုန်သော၊ ဗိန္နံ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဣမေသံထေရာနံ၊ ဤ

၂-အနုပဒဝဂ်-၁-အနုပဒသုတ်။

၁၇၁

မထေရ်တို့တွင်း ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲပတ်
လုံး၊ ဝါယမိတွာ၊ အားထုတ်၍၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော၊
သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ သုကနေတလေဏ
ရွှါရေ၊ ဝက်တူးလိုက်တံခါး၌၊ ဘာဂိနေယျဿ၊ တူဖြစ်သော၊ ဒိဃနုပရိဗ္ဗာ
ဇကဿ၊ ဒိဃနုပရိဗ္ဗိတိအား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟသုတ္တေ၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟ
သုတ်ကို၊ ဇေသိယမာနေ၊ ပောအပ်သည်ရှိသော်၊ ဒေသဗလံ၊ ခြံစွာဘုရား
ကို၊ ဗိဇမာနေ၊ ယပ်ခပ်လျက်၊ ဌိတော၊ ရပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဒေသနာနုဿ
နေ၊ ဒေသနာကိုအစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ ပဒဟနံ၊ ဘဝနာကိုအားထုတ်
ခြင်းရှိသော၊ ဥာဏံ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍၊ ပဗ္ဗဇိ
တဒိဝသတော၊ ရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ ပန္နရသမေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်
သော၊ ဒိဝသေနေ၌၊ သာဝကပါရမီဥာဏဿ၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏၊
မတ္တကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ သတ္တသမ္ဘိ၊ ခြောက်ဆဲ့ခုနစ်
ပါးကုန်သော၊ ဥာဏာနိ၊ ဥာဏ်တို့ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ သောဇ္ဇ
သဝိခံ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးအပြားရှိသော၊ ပညံ၊ ပညာသို့၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်
ရောက်၏။

တတြိဒံ၊ သိက္ခဝေသာရိပုတ္တဿအနုပဒဓမ္မဝိပဿနာယာတိ၊ တတြိဒံ
သိက္ခဝေသာရိပုတ္တဿအနုပဒဓမ္မဝိပဿနာယဟူသည်ကား၊ အနုပဒဓမ္မ
ဝိပဿနံ ဝိပဿတိတိ၊ အနုပဒဓမ္မဝိပဿနံ ဝိပဿတိဟူ၍၊ ယာအနုပဒ
ဓမ္မဝိပဿနာ၊ အကြင်အနုပဒဓမ္မဝိပဿနာကို၊ ဘဂဝတော၊ ခြံစွာဘုရား
သည်၊ ပုတ္တော၊ ပောတော်မူအပ်၏၊ တတြိတိသံ၊ အနုပဒဓမ္မဝိပဿနာယံ၊
တို့အနုပဒဓမ္မဝိပဿနာ၌၊ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊
ဣဒံ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော အစဉ်အတိုင်း သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်လတ္တံ့သော၊ တံတံ
ဝိပဿနာကောဠာသံ၊ ထိုထိုဝိပဿနာအရကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊
ဤတတြိဒံသိက္ခဝေသာရိပုတ္တဿအစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ ခြံ
စွာဘုရားသည်၊ ပုတ္တံ၊ ပောတော်မူအပ်၏၊ ပဌဈောနေတိ၊ ပဌမဈာနေဟူ
သည်ကား၊ ပဌမေ၊ ရှေးဦးစွာရအပ်သော၊ ဈာနေ၊ ဈာန်၌၊ အန္တောသမာ
ပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌၊ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဝိတက် အစရှိသော
တရားတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဘာဿာတိပဒဿ၊ ဘာဿဟူသော
ဝုန်၏၊ တေအဿာတိပဒန္တေဒေါ၊ တေအဿဟူ၍ဝုန်ဖြတ်ခြင်းကို၊ ကာ
တဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ တေ၊ ထိုဝိတက်အစရှိသောတရားတို့သည်၊ အဿ၊

၁၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အနုပဒဝဝတ္ထိတာဟောန္တိတိ၊ အနုပဒဝဝတ္ထိတာဟောန္တိ ဟူသည့်ကား၊ အနုပဒိုပါဒိုယာ၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထိတာ၊ ပြုအပ်သောပိုင်းခြားခြင်းရှိကုန်သည်။ ပရိစ္ဆိန္နာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သည်။ ဉာဏာ၊ မိမိတို့၏လက္ခဏာဖြင့်ပိုင်းခြား၍သိအပ်ကုန်သည်၊ ပိဒိတာ၊ သင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကထံဟောန္တိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ တေဓမ္မ၊ ထိုပိတက် အစရှိသော တရားတို့ကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်၊ အာဝိနိရောပနလက္ခဏော၊ အာရုံ၌စိတ်ကို တင်ခြင်းဖြင့် မှတ်အပ်သော၊ ပိတက္ကော၊ ပိတက်သည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အနုမဇ္ဇနလက္ခဏော၊ အာရုံ၌စိတ်ကိုသုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ပိစာရော၊ ပိစာရသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဗရဏလက္ခဏာ၊ နှံ့ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ပီတိ၊ နှစ်သက်ခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သာတလက္ခဏံ၊ သာယာကောင်းမြတ်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အပိက္ခေပလက္ခဏာ၊ မပျံ့လွင့်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ပိတ္တေကဂ္ဂတာ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဗုဿနလက္ခဏော၊ တွေ့ထိခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ဗသော၊ တွေ့ထိခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝေဒယိတလက္ခဏာ၊ အာရုံ၏အရသာကို ခံစားခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ဝေဒနာ၊ ခံစားခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သဉ္ဇာနနလက္ခဏာ၊ အညှိအရွှေအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်အာရုံကိုမှတ်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ သညာ၊ မှတ်ခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ စေတယိတလက္ခဏာ၊ စေ့ဆော်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ စေတနာ၊ စေ့ဆော်ခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပိဇာနနလက္ခဏံ၊ သိခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ပိညာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ကတ္တု၊ ကချတာလက္ခဏော၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် မှတ်အပ်သော၊ ဆန္ဒော၊ အလိုသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ အမိမောက္ခလက္ခဏော၊ အာရုံ၌ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ အမိမောက္ခော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပုဂ္ဂါဟလက္ခဏံ၊

မိတ်ဘိုပြီးမြောက်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ဝိရိယံ၊ အားထုတ်ခြင်းသည်၊
 ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်တိ၊ သိ၏၊ ဥပဋ္ဌာနလက္ခဏာ၊ အာရုံကို
 မစွန့်ခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်တိ၊ သိ၏၊ မဇ္ဈတ္တလက္ခဏာ၊ သမ္ပယုတ်တရားတို့၌လျစ်
 လျူရှုခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်တိ၊ သိ၏၊ အနုနယမနသိကာရလက္ခဏာ၊ အာရုံ
 ၌သွားလာခြင်းအာရုံကိုနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်မှတ်အပ်သော၊ မနသိကာရော၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနတ်တိ၊ သိ၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဇာနံဇာနန္တော၊ သိသောအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာမထေရ်သည်၊ အဘိနိရောပနဋ္ဌေန၊ အာရုံသို့ရှေးရှုတင်တတ်သောအ
 နက်သဘောသတ္တိအားဖြင့်၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ ကြံခြင်းဝိတက်ကို
 သဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်သော သဘောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပေတိ၊ သီးသန့်
 ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ (ပ)၊ အနုနယမနသိကာရဋ္ဌေန၊ အာရုံ၌ သွားလာခြင်း
 အာရုံကိုနှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသော အနက်သဘော သတ္တိအားဖြင့်၊
 ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ မနသိကာရံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ သဘာဝတော၊ ဟုတ်မှန်
 သောသဘောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပေတိ၊ သီးသန့်ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ တေ
 န၊ ထိုကြောင့်၊ တုာဿဓမ္မာ၊ အနုပဒ ဝဝတ္ထိတာဟောန္တိတိ၊ တုာဿဓမ္မာ
 အနုပဒဝဝတ္ထိတာ ဟောန္တိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။

ဝိဒိတာဥပ္ပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဝိဒိတာဥပ္ပဇ္ဇန္တိဟူသည်ကား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုဝိတက်
 အစရှိသောတရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဒိတာ
 ပါကဋ္ဌာဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဝိဒိတာဥပဋ္ဌဟန္တိတိ၊ ဝိဒိတာဥပဋ္ဌဟန္တိဟူသည်ကား၊ တေဓမ္မာ၊
 ထိုဝိတက် အစရှိသော တရားတို့သည်၊ တိဋ္ဌမာနာပိ၊ တည်ဆဲဖြစ်ကုန်
 သော်လည်း၊ ဝိဒိတာ ပါကဋ္ဌာဝ၊ ထင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွား၊
 ဖြစ်ကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏၊ ဝိဒိတာအတ္တတ္ထိဂစ္ဆန္တိတိ၊ ဝိဒိတာအတ္တတ္ထိ
 ဂစ္ဆန္တိဟူသည်ကား၊ တေဓမ္မာ၊ ထိုဝိတက်အစရှိသောတရားတို့သည်၊
 နိရုဇ္ဈမာနာပိ၊ ချုပ်ဆဲဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဝိဒိတာပါကဋ္ဌာဝ၊ ထင်ရှား
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ပဒတ္တမှ
 တပါး အဓိပ္ပါယ်တ္ထကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဒိတာ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ အစရှိသော
 ပါဠိ၌၊ တံညာဏတာဝေဝ၊ ထိုပဌမဈာန် သည်ပင်လျှင်-ထိုပဌမဈာန်ကို

၁၇၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သိသညဉ်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဥပဏ္ဍပဟုမိတ္တတာဝါ၊ တခုသော
 စိတ်၌များသောဥပဏ္ဍာန်ရှိသည်၏အဖြစ်တပြိုင်နက် မိတ္တက္ခဏာတို့၏များစွာ
 ဖြစ်သည့်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မောစေတဗ္ဗာ၊ လွတ်စေအပ်၏၊ဟိ၊
 ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ တေနေဝအင်္ဂုလဂ္ဂန၊ ထိုလက်ချောင်းများဖြင့်
 ပင်လျှင်းတံအင်္ဂုလဂ္ဂံ၊ထိုလက်ချောင်းများကို၊ဗုဒ္ဓိဝံ၊ထိခြင်းငှါ၊နသက္ကာ
 ယထာ၊မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ဤအတူသာလျှင်၊ တေနေဝ
 စိတ္တေန၊ထိုပဌမချာန်စိတ်ဖြင့်ပင်လျှင်၊ တဿ၊ထိုပဌမချာန်စိတ်၏၊ ဥပ္ပါ
 ဒေါဝါ၊ဥပါဒ်ဓဏသည်လည်းကောင်း၊ဌိတိဝါ၊ဌိဓဏသည်လည်းကောင်း၊
 ဘင်္ဂေါဝါ၊ဘင်ဓဏသည် လည်းကောင်း၊ ဇာနိတံ၊သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊
 မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ တာဝ၊ထို
 ဥပဏ္ဍပဟုမိတ္တတာ၏ရှေးဦးစွာ၊ တံဥပဏ္ဍာတာ၊ထိုပဌမချာန်စိတ်သည်ပင်
 လျှင်-ထိုပဌမချာန်စိတ်ကို သိသညဉ်၏အဖြစ်ကို၊ မောစေတဗ္ဗာ၊လွတ်စေ
 အပ်၏၊ပန၊ဥပဏ္ဍ ပဟုမိတ္တတာဟူသောဝုဒ်၏ အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧန္တ
 နှစ်ချက်ကုန်သော၊ မိတ္တာနိ၊စိတ်တို့သည်၊ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်၊ယဒိ
 ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊အံကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ဤသို့ ဖြစ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ဧကေန၊တခုသော၊ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်၊ ဧကဿ၊တခုသော၊မိတ္တ
 သာ၊စိတ်၏၊ဥပ္ပါဒေါဝါ၊ ဥပါဒ်ဓဏသည် လည်းကောင်း၊ ဌိတိဝါ၊ဌိဓဏ
 သည်လည်းကောင်း၊ဘင်္ဂေါဝါ၊ဘင်ဓဏသည် လည်းကောင်း၊ ဇာနိတံ၊
 သိခြင်းငှါ၊သက္ကာ၊တတ်ကောင်းသည်၊ တဝေယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊ပန၊အန္တယမ္ပ
 တပါး-ဗျုတ်ရိုက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ဧန္တနှစ်ချက်ကုန်သော၊ ဗဿာဝါ၊တွေ့ထိခြင်းတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ဧန္တနှစ်ချက်ကုန်သော၊ ဝေဒနာဝါ၊ ခံစားခြင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ဧန္တနှစ်ချက်ကုန်သော၊ သညာဝါ၊ မှတ်ခြင်းတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ဧန္တနှစ်ချက်ကုန်သော၊ စေတနာဝါ၊ စေ့ဆော်ခြင်းတို့သည် လည်း
 ကောင်း၊ဧန္တနှစ်ချက်ကုန်သော၊မိတ္တာနိဝါ၊စိတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ဧက
 တော၊တပြိုင်နက်၊ဥပ္ပဇ္ဇေနကောနိနာမ၊ ဖြစ်တတ်သည်မည်ကုန်သည်၊ နတ္ထိ
 နသန္တိ၊မရှိကုန်၊ ဧကေကမေဝ၊တပါးတပါးစီသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏၊
 ဧဝံ၊ဤသို့၊ဥပဏ္ဍပဟုမိတ္တတာ၊တခုသောစိတ်၌ များသောဥပဏ္ဍာန်ရှိသည်၏
 အဖြစ်-တပြိုင်နက်မိတ္တက္ခဏာတို့၏များသည်၏အဖြစ်ကို၊ မောစေတဗ္ဗာ၊
 လွတ်စေအပ်၏၊ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကထံ၊အတယ်သို့
 လျှင်၊မဟာဝေရေသံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်အား၊ အန္တော
 သမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌၊ သောဇ္ဇသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်

သော၊ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ဝိဒိတာပါကဋ္ဌာ၊ထင်ရှားကုန်သည်၊ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓဘုရားအမေးတည်း၊ဝတ္ထုရမ္ပ
 ကာနံ၊ဝတ္ထု၊အာရုံတို့၏၊ပရိဂ္ဂဟိတာယ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့်သိမ်းဆည်း
 အပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊အဇ္ဈန္တသမာပတ္တိယံ၊သမာပတ်၏အတွင်း
 ၌၊သောဇ္ဇာသ၊တထေ၊ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊တရားတို့သည်၊ ဝိဒိတာ
 ပါကဋ္ဌာ၊ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိသန္တံ၊၌၏၊ထေရေ
 န၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ဝတ္ထု၊ဝေဝ၊ပဌမချာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်တည်း
 ဟူသောဝတ္ထုကိုလည်းကောင်း၊ အာရမ္ပဏဉ္စ၊ ကသိုဏ်းအာရုံကိုလည်း
 ကောင်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတံ၊သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ပရိ
 ဟာရော၊အဖြေတည်း၊တေန၊ထိုသို့ဝတ္ထု၊အာရုံတို့ကို သိမ်းဆည်းအပ်ပြီး
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တေသံဓမ္မာနံ၊ထိုချာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်၌ အကျုံးဝင်သော
 တရားတို့၏၊ ဥပ္ပါဒံ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ဆင်ခြင်သော၊ အဿ၊
 ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဥပ္ပါဒေါ၊ဥပါဒ်ဓကသည်၊ပါကဋ္ဌော၊
 ထင်ရှားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ ဌာနံ၊တည်ခြင်းကို၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ဆင်
 ခြင်သော၊အဿ၊ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊ဌာနံ၊ဌီဓကသည်၊
 ပါကဋ္ဌံ၊ထင်ရှားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ဘေဒံ၊ပျက်ခြင်းကို၊အာဝဇ္ဇန္တဿ
 ဆင်ခြင်သော၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊ ဘေဒေါ၊
 ဘင်္ဂဓကသည်၊ပါကဋ္ဌော၊ထင်ရှားသည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊တေန၊ထိုကြောင့်
 ဝိဒိတာဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝိဒိတာဥပဋ္ဌဟန္တိ ဝိဒိတာအပ္ပတ္တိဝန္တိ ဝိဒိတာ
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝိဒိတာဥပဋ္ဌဟန္တိ ဝိဒိတာအပ္ပတ္တိဝန္တိ ဟူ၍၊ သဂဝတာ၊မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဟုတွာသန္တောန္တိတိဣမိ
 နာ၊အဟုတွာသန္တောန္တိ ဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်၊ဥဒယံ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ပဿတိ၊
 ရှု၏၊ဟုတွာ ပဋိဝေန္တိတိဣမိနာ၊ ဟုတွာပဋိဝေန္တိ ဟူသော ဤပါဌ်ဖြင့်၊
 ဝယံ၊ပျက်ခြင်းကို၊ပဿတိ၊ရှု၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဒေသတိ၊ပြတော်မူ၏။

တဏှီ၊ထိုအဟုတွာသန္တောန္တိတိအစရှိသောပါဌ်၌၊ အနုပါယောတိ၊
 အနုပါယောဟူသည်ကား၊ ရာဂဝသေန၊ရာဂ၏ အတွင်းဖြင့်၊ အနုပဂမ
 မာနော၊မကပ်သည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အနုပါယောတိ၊အနုပါယောဟူသည်
 ကား၊ပဋိဗာဝသေန၊ ဒေါသ၏အတွင်းဖြင့်၊ အနုပဂတော၊ မဲခွါသည်၊
 ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊အနိသိတောတိ၊အနိသိတောဟူသည်ကား၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 နိဿယေဟိ၊တဏှာတည်းဟူသော မှီခြင်း-ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောမှီခြင်းတို့
 ဖြင့်၊အနိသိတော၊မရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋိဗန္ဓောတိ၊အပ္ပဋိဗန္ဓော

၁၇၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒရာဂေန၊ အားကြီးသောရာဂဖြင့်၊ အဗန္ဓော၊ မဖွဲ့သည်၊
ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပရုတ္တောတိ၊ ဝိပ္ပရုတ္တောဟူသည်ကား၊ ကာမရာဂတော၊
ကာမရာဂမှ၊ ဝိပ္ပရုတ္တော၊ လွတ်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိသံယုတ္တောတိ၊
ဝိသံယုတ္တော ဟူသည်ကား၊ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ယောဂဂဟိ၊
ယောဂတို့နှင့်၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊
သဗ္ဗကိလေသဟိ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့မှ၊ ဝိသံယုတ္တော၊ မယှဉ်
သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိပရိယာဒိကတေနာတိ၊ ဝိပရိယာဒိကတေနဟူသည်
ကား၊ နိပ္ပရိယာဒိကတေန၊ အပိုင်းအခြားကိုပြုတတ်သော ကိလေသာမရှိ
သော၊ စေတသာတိ၊ စေတသာ ဟူသည်ကား၊ ဇေဝိဓေန၊ ဤသို့အခြားရှိ
သော၊ ဝိတ္တေန၊ ဈာန်စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိပရိယာဒိကတေ
နအစရှိသောပါဌ၌၊ မရိယာဒါ၊ အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ ကိလေသမရိယာ
ဒါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့ လည်းကောင်း၊ အာရမ္မ
ဏမရိယာဒါ၊ အာရုံတည်းဟူသော အပိုင်းအခြားတို့ လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေနှစ်ပါးတို့တည်း၊ ဟိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ အဿ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏
အတွင်း၌၊ ပဝတ္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မ၊ အာရုံပြု၍၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိကုန်သော
ကိလေသာတို့သည်၊ သံစေဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဇေဝံ
သန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိလေသမရိယာဒေန၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသောအပိုင်းအခြားရှိသောစိတ်ဖြင့်၊ ဇေဝံ၊ ဤရာဂအစရှိသည်
တို့၏အစွမ်းဖြင့်ကပ်ခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပန၊ စင်စစ်၊ အဿ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ တေသု၊ ထိုတဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော
တရားတို့၌၊ ဇေကာပိ၊ ရာဂဒေါသအစရှိသည်တို့တွင်တချခုသောတရား
သည်လည်း၊ နဥပ္ပန္နော၊ မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိလေသမရိယာ
ဒါ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိ
ကုန်၊ ပန၊ ကိလေသ မရိယာဒမ္ပတပါး အာရမ္မဏမရိယာဒကို ဆိုဦးအံ့၊
အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်၏အတွင်း၌၊ ပဝတ္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊
သောဠသ၊ တဆဲ့ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို၊ အာရမ္မန္တသု၊
ဆင်ခြင်သော၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဧကစ္စေ၊ ဝိ
တက်ဝိစာရအစရှိသောအံ့၍သောတရားတို့သည်၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊
သစေအာဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ရောက်ကုန်ငြားအံ့၊ ဇေဝံသန္တေသု၊ ဤသို့

၂

ရောကိကုန်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊
 ဇေ၊ ဤသို့၊ အာရေဓဏမရိယာဒါ၊ အာရုံတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့
 သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ သောဠသ၊ တဆဲ့ခြေပါးကုန်သော၊ တေ
 ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ အာဝဇ္ဇန္တဿ၊ ဆင်ခြင်သော၊ အဿ၊ ထိုအရှင်သာ
 ရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အနာဂတဓမ္မာနာမ၊ မရော်
 သောတရားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရေဓဏမရိ
 ယာဒါပိ၊ အာရုံတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့သည်လည်း၊ နတ္ထိနသန္တိ၊
 မရှိကုန်၊ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မရိယာဒါ၊ အပိုင်းအခြားတို့
 သည်၊ ဝိက္ခမ္ဘနမရိယာဒါစ၊ ခွဲခြင်းတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့လည်း
 ကောင်း၊ သမုဇ္ဈေဒမရိယာဒါစ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသောအ
 ပိုင်းအခြားတို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း၊ တာသု၊ ထို
 နှစ်ပါးတို့တွင်၊ သမုဇ္ဈေဒမရိယာဒါ၊ အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော
 အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ အာဂမိသန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့၊
 ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိက္ခမ္ဘနမရိယာဒါ၊ ခွဲ
 ခြင်းတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊
 တဿ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ဝိက္ခန္တိတပစ္စနိကတ္တာ၊ ဝိပဿ
 နာ၏၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ ရှေးအဖိုကခွဲအပ်ပြီးသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိက္ခမ္ဘနမရိယာဒါ၊ ခွဲခြင်းတည်းဟူသောအပိုင်းအခြားတို့
 သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိပရိယာဒိကတေန၊ အပိုင်းအခြား
 ကိုပြုတတ်သောကိလေသာအာရုံတို့မှကင်းသော၊ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိ
 ဟရတိ၊ နေ၏၊ ဥတ္တရိနိဿရဏန္တိ၊ ဥတ္တရိနိဿရဏံဟူသည်ကား၊ ဣတော
 ဤပဌမဈာန်ထက်၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာထွက်မြော်
 ကြောင်းဖြစ်သောဒုတိယဈာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ စ၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊
 အညေသု၊ ဤသုတ်မှတပါးကုန်သော၊ သုတ္တေသု၊ သုတ်တို့၌၊ ဥတ္တရိနိဿ
 ရဏန္တိ ပဒေန၊ ဥတ္တရိနိဿရဏံဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဣပေန၊ ဤသုတ်၌မူကား၊ အနန္တရော၊ အခြားမဲ့၌ဖြစ်သော၊ ဝိသေ
 သော၊ ဈာန်အစရှိသောအထူးကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝေဒိတဓမ္မာ၊ သိအပ်၏၊ တဗ္ဗဟုလိကာရာတိ၊ တဗ္ဗဟုလိကာရာဟူသည်
 ကား၊ တဿပဇာနန္တဿ၊ ထိုပဌမဈာန်ထက်လွန်သော ထွက်မြောက်ရာ
 ဖြစ်သောတရားရှိ၏ဟူ၍သိခြင်းကို၊ ဗဟုလိကာရဏေန၊ အကြိမ်းများစွာ
 ပြုခြင်းကြောင့်၊ အတ္ထိတေဝဿဟောဝီတိ၊ အတ္ထိတေဝဿရဟူ၍ဟူ

၁၇၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သညင်ကား၊ တသထေရသ၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ အတ္ထိ
 တိယေဝ၊ ပဌမဈာန်ထက်အလွန်ငွေ့ကပ်မြောက်ရာရှိသေး၏ဟူ၍သာလျှင်၊
 ဒဋ္ဌတရံ၊ အထူးသဖြင့်မြဲမြံစွာသိခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမိနာနယေ
 န၊ ဤနည်းဖြင့်သေသဝါရေသုမိ၊ ကြွင်းသောဝါရတို့၌လည်း၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ ဒုတိယဝါရ၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒု
 တိယဝါရေ၊ ပုနစပရံ၊ သိက္ခဝေသာရိပုတ္တောအစရှိသောဒုတိဝါရ၌၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမ္ပဿာဒနုဇ္ဈေန၊ ကြည်စေတတ်သောအနက်သ
 တောသတ္တိကြောင့်၊ သမ္ပဿာဒေါ၊ သမ္ပဿာဒမည်၏၊ သဘာဝတော၊ သ
 ဘောအားဖြင့်၊ ဝဝတ္ထာပေတိ၊ သီးသန့်ပိုင်းခြားမှတ်သား၏၊ ။

စတုတ္ထဝါရေ၊ စတုတ္ထဝါရ၌၊ ဥပေက္ခာတိ၊ ဥပေက္ခာဟူသည်ကား၊ သုခ
 ဌာနေ၊ ပဌမဈာန်အစရှိသည်တို့၌သုခဟူ၍ဟောတော်မူသောအရာ၌၊ ဝေ
 ဒနုပေက္ခာစ၊ ခံစားခြင်းဟူသော လျစ်လျူရှုခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပဿဒ္ဓတ္တာစေတသော၊ အနာဘောဂေါတိ၊ ပဿဒ္ဓတ္တာစေတသော
 အနာဘောဂေါဟူသည်ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုဈာန်တို့တွင်၊ ယဒေဝ၊ အကြင်
 စတုတ္ထဈာန်သည်သာလျှင်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စေတသော၊
 စိတ်၏၊ ယောသော၊ အာဘောဂေါ၊ အကြင်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏
 ဧတေန၊ ဤနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ဧတံ၊ ဤဈာန်ကို၊ ဩဇ္ဇာရိကံ၊ ရုန့်ရင်း၏ဟူ၍၊
 အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿဒ္ဓတ္တာ၊ ငြိမ်းပြီးသည်၏အ
 ဖြစ်ကြောင့်၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အနာဘောဂေါ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကို၊
 ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်း၏၊ အဘာဝါ၊
 မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သတိ
 ပါရိသုဒ္ဓိတိ၊ သတိပါရိသုဒ္ဓိ ဟူသည့်အား၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော၊
 သတိယေဝ၊ သတိပင်လျှင်တည်း၊ ဥပေက္ခာပိ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းသည်
 လည်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော၊ ဥပေက္ခာ၊ လျစ်လျူရှုခြင်းပင်တည်း၊
 သတောဝုပ္ပဟတိတိ၊ သတောဝုပ္ပဟတိဟူသည်ကား၊ သတိယာ၊ အောက်
 မှေခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဥာဏေန၊ ဥာဏ်ဖြင့်၊ သမ္ပဇာ
 နော၊ ကောင်းစွာအပြားအားဖြင့်သိသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ ဝုတ္တတိ၊ သမာ
 ပတ်မှထ၏၊ တေဓမ္မေသမနုပဿတိတိ၊ တေဓမ္မေသမနုပဿတိဟူသည်
 ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နေဝသညာနာသညာယတနေ၊ နေဝသညာ
 နာသညာယတနုဈာန်၌၊ ဗုဒ္ဓါနိယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား သာလျှင်၊

အနုပဒဓမ္မဝိပဿနာ၊ အစဉ်အတိုင်း ဈာန်တရားကို ဝိပဿနာရှုရှင်ခြင်း
သည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အနုပဒဝိပဿနာ၊
အစဉ်အတိုင်း ဝိပဿနာကိုရှုခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသွားထို
ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနဈာန်၌၊ ကလာပဝိပဿနံ၊
အပေါင်းအစည်းအားဖြင့်ဝိပဿနာရှုခြင်းကို၊ ဒေသန္တော၊ ပြုတော်မူလို
သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့တောဓမ္မသမနုပဿတိ
အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပညာယစသဒိသ္မာအာ
သဝါပရိက္ခိဏာ ဟောန္တိတိ၊ ပညာယစသဒိသ္မာ အာသဝါပရိက္ခိဏာ
ဟောန္တိဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်
သော၊ သစ္စာနိ၊ သစ္စာတို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊
အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ပရိက္ခိဏာ၊ ကုန်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ သာရိပုတ္တဧတ္ထရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ သမထဝိ
ပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို၊ ယုဂနန္တံ၊ အစုံကို၊ အာဟရိက္ခာ၊ ဆောင်၍၊ အ
ရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တဝါ၊ ရောက်၊ ဝက်တူးလိုက်၌ ရေခံအပ်သော
ဝါရသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ နိရောဓသမာပတ္တိသမာပန္နဝါရောပိ၊ နိရော
ဓသမာပတ်ကိုဝင်စားသောဝါရသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဓ၊ ဤအနုပဒ
သုတ်၌၊ အရဟတ္တပတ္တဝါရောပိ၊ ဝက်တူးလိုက်၌ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်
သောဝါရကိုလည်း၊ ဂဟိတော၊ ယူအပ်၏။ ပန၊ နိရောဓသမာပတ္တိဝါရကို
ဆိုပြီးအံ့၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊ ဗိဇ္ဇာဝသိတာယ၊ လေ့လာအပ်
သောဝသိဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အပရာပရံ၊ နောက်နောက်ကာ
လ၌၊ သမာပဗ္ဗိဿတိ၊ ဝင်စားလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တတ္ထံ၊
ထိုအရဟတ္တပတ္တဝါရ နိရောဓသမာပတ္တိသမာပန္နဝါရတို့တွင်၊ အဿ၊
ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊ ယသိ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိရော
ဓသမာပတ္တိသိသံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုအပြီးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဘသိ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ နိရောဓသ၊ နိရောဓသမာပတ်၏၊ ဝါရော၊
အလှည့်သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဖလသမာပတ္တိ၊ ဖလသမာပတ်သည်၊
ဂုဠာ၊ လျှို့ဝှက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယသိ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဖလ
သမာပတ္တိသိသံ၊ ဖလသမာပတ်ကိုအပြီးပြုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသိ၊
ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်၏၊ ဝါရော၊ အလှည့်
သည်၊ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ နိရောဓသမာပတ္တိ၊ နိရောဓသမာပတ်သည်၊
ဂုဠာ၊ လျှို့ဝှက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန၊ ထေရဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧဗ္ဗုဒ္ဓိပဝါ၊

ဝဂ္ဂဝံ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

သိနေသးဓမ္မုဒိပ်ကျန်း၌နေကုန်သော၊ ထေရောမထေရ်တို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကြကုန်၏၊ ကိံ ဝဒန္တိ၊ အဘယ်သို့ဆိုကြကုန်သနည်း၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်လည်း၊ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿ
နာကို၊ ပသုဝနန္တံ၊ အစုံကို၊ အာဟာရိတွားဆောင်၍၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါ
မိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတွားမျှော်ရှောက်ပြု၍၊ နိရောဓံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကို၊
သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏၊ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထေရ်၊ အရ
ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆို
ကုန်၏၊ ။

တေဓမ္မေတိ၊ တေဓမ္မေဟူသည်ကား၊ အန္တောသမာပတ္တိယံ၊ သမာပတ်
၏အတွင်း၌၊ ပဝတ္တေ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသမုဋ္ဌာနိက ရူပဓမ္မေ၊ ဥတုကံ
အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားသုံးပါးတို့ကြောင့် ဖြစ်သော
ရုပ်တရားတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာ
ပတ္တိယံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်၌၊ ပဝတ္တဓမ္မေဝါ၊ ဖြစ်
သော တရားတို့ကိုလည်း၊ သမနူပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ တေဝိ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်၏အတွင်း၌ဖြစ်
သောဖဿအစရှိသော တရားတို့သည်လည်း၊ ဣမသ္မိံ ဝါရေ၊ ဤဝါရ၌၊
ဝိပဿိ တဗ္ဗဓမ္မာဝ၊ ဝိပဿနာရှုအပ်သော တရားတို့သည် သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဝါ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ
ယတနသမာပတ်၏ အတွင်း၌ဖြစ်သော ဖဿအစရှိသော တရားတို့ကို
လည်း၊ ဝိပဿတိ၊ ဝိပဿနာရှု၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒသေတံ၊
ပြခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤတေဓမ္မေသမနူပဿတိဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏၊ ဝသိပတ္တောတိ၊ ဝသိပတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာဝသိတံ၊ လေ့
လာအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ပါရမိပတ္တောတိ၊ ပါရမိ
ပတ္တော ဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗတ္တိံ၊ ပြီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်၏၊ ဩရသော၊
တိအာဒိသု၊ ဩရသော ဤသို့အစရှိသောပါဌ်တို့၌၊ အတ္တော၊ အနက်ကို၊
ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်
စွာဘုရား၏၊ ဥရေ၊ ရင်တော်၌၊ နိဗ္ဗတ္တသန္တံ၊ ဖြစ်သောဒေသနာတော်တည်း
ဟူသောအသံကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဩရသော၊ ဩရသမည်၏၊ မုနေ၊ ခံတွင်းတော်၌ဖြင့်၊

၂-အနုပဒဝဂ်-၁-အနုပဒသုတ်၊

ဟောဝိတံ၊ ဖြစ်စေအင်သောဒေသနာတော်ကို၊ သုတ္တံ၊ ကြားနာရသော
 ကြောင့်၊ ခာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ တသ္မံ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓစာတော၊ ဗုဒ္ဓစာတ
 မည်၏၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အဖွင့်ကိုဆိုခြင်းအား၊ ဓမ္မ
 စသော၊ ဓမ္မစာမည်တော်မူသော၊ ရှင်သာမဿိယုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဓမ္မနု၊ အ
 ယာမဂ် တရားကြောင့်၊ ဓမ္မတုတ္တံ၊ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မနု၊
 တဿ၊ ဓမ္မနုတမည်ရှိသော၊ ရှင်သာမဿိယုတ္တရာမထေရ်၏၊ ဓမ္မနု၊ အ
 မိဟာမဂ်တရားသည်၊ နိဗ္ဗိတုတ္တံ၊ ဗုဒ္ဓဘဝ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဓမ္မ
 စာတော၊ ဓမ္မစာမည်တော်မူ၏၊ ဓမ္မနု၊ တမည်တော်မူသည်
 ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဒါယာသံ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတည်း
 ဟူသောအဓမ္မကို၊ အာဒိယနတော၊ မယူခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဒါယာဒေါ၊ ဓမ္မဒါ
 ယာဒမည်တော်မူ၏၊ အာမိသဒါယာသံ၊ အာမိသတည်းဟူသော အဓမ္မ
 ကို၊ အာဒိယနတော၊ မယူခြင်းကြောင့်၊ နောအာမိသဒါယာဒေါ၊ နောအာ
 မိသဒါယာဒမည်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ သေသံ၊
 ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်
 သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အနုပဒသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
 တည်း၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ အနုပဒသုတ္တံ၊ အနုပဒသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၂-အနုပဒဝဂ်-၂-ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်၊ ဆဗ္ဗိသောဓန
 သုတ္တံ၊ ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်၌၊ ဝိဏာ
 ဇာတိတိအာဒိ၊ ဝိဏာဇာတိ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဂုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဧကေန၊ တခုသော၊ ပဒေနအပီး၊ ဝိဏာဇာတိဟူသော
 ပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ အညာ၊ မိမိသည်သိအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာက
 တာဝ၊ ဟောကြားအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်
 သော၊ ပဒေဟိ၊ ဝိဏာဇာတိဟူသောပုဒ် ဝုသိတံ၊ ဗြဟ္မစရိယံဟူသောနှစ်
 ပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း၊ အညာ၊ မိမိသည်ဟောအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊
 ဗျာကတာဝ၊ ဟောကြားအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ လေး
 ပါးသောပုဒ်တို့ဖြင့်ပြသည်ကိုဆိုခြင်းအား၊ အညာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဣဒံဗျာ

၁၈၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ကရဏံ။ ဤသို့ဟောကြားခြင်းသည်။ စတုဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပဒေဟိ၊
 နိကာဇာတိဟူသောပုဒ်၊ ဝုသိတံဗြဟ္မစရိယံဟူသောပုဒ်၊ ကတံကရဏီယံ
 ဟူသောပုဒ်၊ နာပရိက္ခတ္တတ္တာယဟူသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ အာဂတံ၊ လာ၏၊ ဒိဋ္ဌေ
 ဒိဋ္ဌဝါဒိတာဝိအာဒိသု၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌဝါဒိတာဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဇ္ဈော၊
 အနက်ကို၊ ဇေတုမိနာ၊ ဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယာယစေတနာယ၊ အကြင်စေတနာဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌေ၊
 မြင်အပ်သည်၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေတိ၊
 အရိယာတို့၏ဝေါဟာရဖြင့်ပြောဆို၏၊ သာ၊ ထိုစေတနာသည်၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌဝါ
 ဒိတာနာမ၊ ဒိဋ္ဌေဒိဋ္ဌဝါဒိတာမည်၏၊ သေသပဒေသုပ၊ ကြွင်းသောသုတေ
 သုတအစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝဒေသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊
 နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အယမနုဓမ္မောတိ၊ အယမနုဓမ္မော
 ဟူသည်ကား၊ အယံသာဘာဝေါ၊ ဤပြုကတေသောသဘောသည်၊ အဘိ
 နန္ဒိတဗ္ဗန္တိ၊ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံဟူသည်ကား၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ အဘိနန္ဒိ
 တဗ္ဗံ၊ နှစ်သက်အပ်သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ပရိ
 နိဗ္ဗုတဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလေသော၊ အဿနိကာသဝဿ၊ ထိုရဟန္တာ
 ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗ္ဗောပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော၊ သက္ကာရော၊ အရိအသ
 ပြုခြင်းကို၊ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏၊ ပန၊ ဒေသနတ္ထာကိုပြဦးအံ့၊ ဥတ္တရိပဉ္စောတိ
 ပဒေန၊ ဥတ္တရိပဉ္စောဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာဝုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝေယျာ
 ကရဏေန၊ ပြဿနာကိုဖြေဆိုခြင်းဖြင့်၊ အဿ၊ ထိုမေးသောရဟန်းအား၊
 အသန္တုဋ္ဌာ၊ မရောင့်ရဲကုန်သည်၊ သစေဟောတ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊
 ဇေသန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း၊ အယံ
 ပဉ္စော၊ ဤပြဿနာကို၊ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြ၏၊ ဣတော၊ ဤဝါရမှ၊ ပရေသု၊ နောက်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝါရေသုပိ၊ ဝါရတို့၌လည်း၊ အယမေဝန
 ယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ အဗလန္တိ၊ အဗလံဟူသည်ကား၊ ဒုဗ္ဗလံ၊
 အားမရှိ၊ ဝါ၊ အနှစ်သာရမရှိ၊ ဝိရာဂုနန္တိ၊ ဝိရာဂုနံဟူသည်ကား၊ ဝိဂစ္ဆန
 သဘာဝံ၊ ကင်းခြင်းသဘောရှိ၏၊ အနုဿာသိကန္တိ၊ အနုဿာသိကံဟူ
 သည်ကား၊ အဿာသဝိရဟိတံ၊ သက်သာရာမှကင်း၏၊ ဥပယူပါဒါနာ
 တိတေ၊ ဥပယူပါဒါနာဟူသောဤအမည်သည်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ
 တို့၏၊ အဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖွန်၏၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာ
 ဒိဋ္ဌိတို့သည်၊ တောဘူမိကဓမ္မော၊ သံသုံးပါး၌ဖြစ်သောတရားတို့ကို၊ ဥပေန္တိ၊

၂၈

ကပ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပယာ၊ ဥပယမည်ကုန်၏။ ဥပါဒိယန္တိကိ၊ ဥပါဒိယန္တိ ဟူသည်ကား၊ ဥပါဒါနာ၊ စွဲလမ်းတတ်ကုန်၏။ စေတသောအဓိဋ္ဌာနာဝိနိဝေသာ နုသယာတိဝိ၊ စေတသောအဓိဋ္ဌာနာ ဝိနိဝေသာနုသယာဟူသောဤအမည်သည်လည်း၊ တာသံယေဝ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတို့၏သာလျှင်၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟိ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ သက္ကာယဓဗ္ဗေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတရားတို့၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်တတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိယော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ စေတသော၊ စိတ်၏။ အဓိဋ္ဌာနာတိ၊ တည်ရာတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာဟိ၊ ထိုတဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့်၊ တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ အဘိနိဝိသတိ၊ နှလုံးသွင်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိနိဝေသာတိ၊ အဘိနိဝေသတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာဟိယေဝ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ တံ၊ ထိုစိတ်သည်၊ အနုသေတိ၊ ကိန်းတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုသယာတိ၊ အနုသယတို့ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ခယာဝိရာဂါတိအာဒိသု၊ ခယာဝိရာဂဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌ ခယေန၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂေန၊ ကင်းခြင်းကြောင့်၊ ဣတိအတ္ထော၊ ဤသို့အစရှိသောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဇောနိ၊ ထိုခယာဝိရာဂအစရှိသောခြောက်ပုဒ်တို့သည်၊ အညမညဝေဝစနာနေဝ၊ တပါးသည်တပါး၏ဝေဝဝပ်ပရိယာဟံစကားဗျဟံတို့သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပထဝီဓာတုတိ၊ ပထဝီဓာတုဟူသည်ကား၊ ပတိဋ္ဌာနဓာတု၊ ကြွင်းသောဓာတ်သုံးပါးဥပါဒါန်ရပ်တို့၏တည်ရာဖြစ်သောဓာတ်တည်း၊ အာပေါဓာတုတိ၊ အာပေါဓာတုဟူသည်ကား၊ ဝေဇ္ဇနဓာတု၊ ကြွင်းသောဓာတ်သုံးပါးအပေါင်းကိုဖွဲ့တတ်သောဓာတ်တည်း၊ တေဇောဓာတုတိ၊ တေဇောဓာတုဟူသည်ကား၊ ပရိပါစနဓာတု၊ ကြွင်းသောဓာတ်သုံးပါးအပေါင်းကိုကျက်စေတတ်သောဓာတ်တည်း၊ ဝါယောဓာတုတိ၊ ဝါယောဓာတုဟူသည်ကား၊ ဝိတ္တန္တနဓာတု၊ ကြွင်းသောဓာတ်သုံးပါးအပေါင်းကို ခိုင်မာစေတတ်သော ဓာတ်တည်း၊ အာကာသဓာတုတိ၊ အာကာသဓာတုဟူသည်ကား၊ အသမ္ပုဋ္ဌဓာတု၊ မထိပါး အပ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသောဓာတ်တည်း၊ ဝိညာဏဓာတုတိ၊ ဝိညာဏဓာတုဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာနဓာတု၊ အာရုံကိုသိခြင်းတည်းဟူသောဓာတ်တည်း၊ အနတ္တတောဥပဂန္တိန္တိ၊ အနတ္တတောဥပဂန္တိ ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤနာမ်တရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏။ အတ္တာ၊ အတ္တဘောတည်း။

၁၈၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တကောဋ္ဌာသေန၊ အတ္တဘောအရဖြင့်၊ အတ္တသာဝေ၊ အတ္တ
 ဘောဋ္ဌ၊ နဥပဂမိ၊ မကပ်၊ နစပထဝီဓာတုနိဿိတန္တိ၊ နစပထဝီဓာတုနိဿိ
 တံဟူသည်ကား၊ သေသဓာတုယောဝ၊ ကြွင်းသော ဓာတ်တို့သည်၎င်း၊
 ဥပါဒါရူပဉ္စ၊ ဥပါဒါရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ အရူပက္ခန္ဓာဝ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေဟိ၊ ထိုကြွင်းသောဓာတ်ဥပါ
 ဒါရုပ်နာမက္ခန္ဓာတို့သည်၊ နိဿိတဝတ္ထု၊ မှီအပ်သောပထဝီဓာတ်ဟုဆို
 အပ်သောအတ္တကို၊ နစဥပါဂမိ၊ ကပ်လည်းမကပ်၊ ရူပါနံ၊ ပထဝီဓာတ်မှ
 ကြွင်းသောတူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့၏၊ ပထဝီဓာတုနိဿိတက္ခာ၊ ပထဝီ
 ဓာတ်ကိုမှီသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကေန၊ တပါးသော၊ ပရိယာယေန၊ အ
 ကြောင်းအားဖြင့်၊ ပထဝီဓာတုနိဿိတာဝ၊ ပထဝီဓာတ်ကိုမှီကုန်သည်သာ
 လျှင်တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နစပထဝီဓာတုနိဿိတန္တိ၊ နစပထဝီဓာ
 တုနိဿိတံဟူ၍၊ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သေသရူ
 ပါရူပဓမ္မေဝ၊ ပထဝီဓာတ်မှကြွင်းသောရုပ်နာမ်တရားတို့သို့လည်း၊ အတ္တ
 ဘော၊ အတ္တဘောအားဖြင့်၊ နဥပဂန္တိ၊ မကပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆိုသည်
 မည်၏၊ ပန၊ အာကာသဓာတုနိဿိတဟူသောပုဒ်၏အပွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာ
 ကာသဓာတုနိဿိတပဒေ၊ အာကာသဓာတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သည်ကိုဟောရာ
 ဖြစ်သော-အာကာသဓာတုခေါ်အဟံအစရှိသောပုဒ်၌၊ အဝိနိဗ္ဗာဂဝသေ
 န၊ မခွဲခြမ်းမဝေဝာန်ကောင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သဗ္ဗမ္မိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 သော၊ ဘူတုပါဒါရူပံ၊ ဘူတရုပ်ဥပါဒါရုပ်သည်၊ အာကာသဓာတုနိဿိတံ
 နာမ၊ အာကာသဓာတ်ကိုမှီသည်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တံနိဿိတရူ
 ပဝတ္ထုကာ၊ ထိုအာကာသဓာတ်ကိုမှီသောရုပ်လျှင်တည်ရာရှိကုန်သော၊
 အရူပက္ခန္ဓာ၊ နာမက္ခန္ဓာတို့သည်၊ အာကာသဓာတုနိဿိတာနာမ၊ အာ
 ကာသဓာတ်ကိုမှီသည်မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဣဓာပိ
 ဤအာကာသဓာတုနိဿိတံပုဒ်၌လည်း၊ ရူပါရူပံ၊ အလုံးစုံသောရုပ်နာမ်
 တရားကို၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်သည်သာလျှင်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဂဟိ
 တံ၊ မယူအပ်ကြွင်းကျန်သောရုပ်နာမ်တရားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ဝိညာဏ
 ဓာတုနိဗ္ဗေသဝါရကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိညာဏဓာတုနိဿိတပဒေ၊ ဝိညာဏဓာတု
 နိဿိတပုဒ်၌၊ သဘာဓာတာ၊ တကွဖြစ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော
 ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ-သညာက္ခန္ဓာ-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ-တို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဝိတ္တသမုဋ္ဌာနရူပဉ္စ၊ ဝိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဝိညာ
 ဏဓာတုနိဿိတံ၊ ဝိညာဏဓာတ်ကို မှီ၍ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊

ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ရူပါရူပာရုံနာမ်တရားကို၊ ဂဟိတမေဝ၊
ယူအပ်သည်သာလျှင်၊ ပေသတိးဖြစ်၏။ ဣဒိနံ၊ ဤဝိညာဏဘေတုနိဒ္ဒေသ
ဝါရဖြစ်၊ အဂဟိတံ၊ ယေအပ်သောရုပ်နာမ်တရားဟူသည်၊ နုတ္တိမရှိ၊ ။

ရူပေဝက္ခု၊ ဝိညာဏေဝက္ခု၊ ဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေသုဓမ္မေသုတိဇ္ဈေ၊ ရူပေ
ဝက္ခု၊ ဝိညာဏေဝက္ခု၊ ဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု ဓမ္မေသုဟူသောဤပုဒ်၌၊
အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဇ္ဇဝိနာဝုဗ္ဗမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သော နည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်၊ အတိတေ၊ အတိတ်
ကာလ၌၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ဝါ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတိာ၊
ရောက်၍၊ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်လေပြီ၊ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်လည်း၊ အနာဂတေ၊ အ
နာဂတ်ကာလ၌၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ဝါ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာ
ဂတိာ၊ ရောက်၍၊ နိရုဇ္ဈိ၊ သတိ၊ ချုပ်လတ္တံ့၊ ယေ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်လည်း၊
တေ၊ ရဟိ၊ ယေ၊ အခါ၌၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ဝါ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊
အာဂတိာ၊ ရောက်၍၊ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်ဆဲ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ တံ၊ ထိုအတိတ်
အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရူပါရုံသည်၊ ရူပံနာမ၊ ရူပါရုံမည်၏၊ ပန၊ ရူပဟူ
သောပုဒ်၏အဖွင့်မှတစ်ပါး-စက္ခု၊ ဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု ဟူသောပုဒ်
၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယံ၊ အကြင်ရူပါရုံသည်၊ အတိတေ၊ အတိတ်ကာလ၌
လည်း၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ဝါ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတိာ၊
မရောက်မူ၍၊ နိရုဒ္ဓံ၊ ချုပ်လေပြီ၊ အနာဂတေ၊ အနာဂတ်ကာလ၌လည်း၊
စက္ခု၊ နှာ၊ ဝါ၊ စက္ခု၊ နှာ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတိာ၊ မရောက်
မူ၍၊ နိရုဇ္ဈိ၊ သတိ၊ ချုပ်လတ္တံ့၊ တေ၊ ရဟိ၊ ယေ၊ အခါ၌လည်း၊ စက္ခု၊ နှာ၊ ဝါ၊
စက္ခု၊ နှာ၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတိာ၊ မရောက်မူ၍၊ နိရုဒ္ဓံ၊
ချုပ်ဆဲ၊ တံ၊ ထိုအလုံးစုံသော အတိတ်အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ရူပါ
ရုံကို၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ စက္ခု၊ ဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ
ဟူသောပုဒ်တို့၌၊ သံဂဟိတံ၊ သင်္ဂြိုဟ်နေတွက်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တိပိဋက စူဠာဘယတ္ထေ၊ တိပိဋကစူဠာဘယ
မထေရ်သည်၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ၊ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်းဟူမူကား၊
ဣမသ္မိံ၊ ဌာနေ၊ ဤစက္ခု၊ နှာ၊ ဝါရ၏အရာ၌၊ ဗ္ဗိဓာဝ၊ နှစ်ပါးအပြားအားဖြင့်သာ
လျှင်၊ ကရောသ၊ ပြုကုန်အံ့၊ ဥပရိ၊ အထက်ဖြစ်သော၊ ဆန္ဒောဝါရေ၊ ဆန္ဒော
ဝါရ၌၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိသထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း၊ ဣဒံ၊ ဤထင်ခြင်း
သို့ရောက်သောအာရုံ-ထင်ခြင်းသို့ မရောက်သော အာရုံဟုဆိုအပ်သော
အနက်လသောဝကို၊ နုလတ္တံ့၊ တိ၊ မရအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တုသ္မာ၊

၁၈၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ထိုကြောင့်ဝီသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ကာလေသု၊ ကာလတို့၌၊ အာပါတံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂတံပါ၊ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အနာဂတံဝါ၊ မရောက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံ၊ အဆုံး၊ ခံလည်းဖြစ်သော၊ တမ္ဗိ၊ ထိုရူပါရုံသည်လည်း၊ ရူပမေဝ၊ ရူပါယတနမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ငန၊ ရူပဟူသောပုဒ်၏အရဟတပါး၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ ဝိညာတဗ္ဗမေဇ္ဇ၏ အရက်ပြဦးအံ၊ စက္ခုဝိညာဏံသမ္ပယုတ္တာ၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ-သညာက္ခန္ဓာ-သင်္ခါရက္ခန္ဓာတို့ကို၊ စက္ခုဝိညာဏံ ဝိညာတဗ္ဗမေဇ္ဇာတိ၊ စက္ခုဝိညာဏံ ဝိညာတဗ္ဗမေဇ္ဇမည်ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ အယံ၊ ဤသို့လတ္တံ့၊ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤစက္ခုဝိညာဏံဝိညာတဗ္ဗမေဇ္ဇဟူသောပုဒ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စက္ခုဝိညာဏေန၊ စက္ခုဝိညာဉ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်သိအပ်ကုန်သော၊ ခေဓေသု၊ စက္ခုဝိညာဉ်နွေးသဗ္ဗဝိတ္တသာဓာရဏာစေတသိက်ရန်ရဟုဆိုအပ်သောတရားတို့၌၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သန္ဓေတိ၊ သန္ဓေဟူသည်ကား၊ တဏှာသန္ဓေ၊ တဏှာသန္ဓတည်း၊ ရာဂေါတိ၊ ရာဂေါဟူသည်ကား၊ သွေဝ၊ ထိုတဏှာသန္ဓသည်ပင်လျှင်၊ ရုက္ခနဝသေန၊ တပ်တတ်သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ရာဂေါ၊ ရာဂမည်၏၊ နန္ဒိတိ၊ နန္ဒိဟူသည်ကား၊ သွေဝ၊ ထိုတဏှာသန္ဓသည်ပင်လျှင်၊ အဘိနန္ဒနဝသေန၊ အလွန်နှစ်သက်သည်၏ အတွင်းဖြင့်၊ နန္ဒိ၊ နန္ဒိမည်၏၊ တဏှာတိ၊ တဏှာဟူသည်ကား၊ သွေဝ၊ ထိုတဏှာသန္ဓသည်ပင်လျှင်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏၊ သေသဒ္ဓါရေသုဝိ၊ စက္ခုဒ္ဓါရေမုကြွင်းသော-သောတဒ္ဓါရအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

အဟံကာရမမံကာရမာနာနုသယာတိတ္ထေ၊ အဟံကာရမမံကာရမာနာနုသယာဟူသောဤပါဌ၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အဝိတ်ဖြစ်သောအနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာဂုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အဟံကာရော၊ ငါဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် မှတ်ထင်ခြင်းသည်၊ မာနော၊ မာန်မည်၏၊ မမံကာရော၊ ငါ၏ဥစ္စာဟူသော အခြင်းအရာဖြင့် တပ်မှတ်မောခြင်းသည်၊ တဏှာ၊ တဏှာမည်၏၊ သွေဝ၊ ထိုမာန် သည်ပင်လျှင်၊ မာနာနုသယော၊ မာနာနုသယမည်၏၊ အာသဝါနံ၊ ခယညာဏာယာတိ၊ ဣဒံ၊ အာသဝါနံခယညာဏာယ ဟူသောဤစကားကို၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉ္စ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသအခိုက်ညာဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉ္စ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအတိညာဉ်ကို

၂-အနုပဒဝဂ်-၂-ဆဗ္ဗိသောဓနသုတ်။

၁၈၇

လည်းကောင်း၊ အဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူမူ၍၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝုတ္တံ
ဟောတော်မူအပ်လေသနည်း၊ တံ၊ ထိုရဟန္တာဟူ၍ ဝန်ခံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ လောကီယဓမ္မံ၊ လောကီတရားကို၊ နုပုစ္ဆန္တိ၊ မမေး
ကုန်၊ လောကုတ္တရဓမ္မာ၊ လောကုတ္တရာတရားကိုသာလျှင်၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်
၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ပုစ္ဆိတပဉ္စယေဝ၊ မေးအပ်သောပြဿနာကိုသာ
လျှင်၊ ကလေန္တော၊ ဖြေတော်မူလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဧတံ၊ ဤသုတ်သည်၊ ဧကဝိသသ္မိတသုတ္တံနာမ၊ ဧကဝိသသ္မိတ
သုတ်ခည်၏၊ ဆဗ္ဗိသောဓနိယန္တိပိ၊ ဆဗ္ဗိသောဓနိယဟူသောအမည်သည်
လည်း၊ အဿ၊ ထိုသုတ်၏၊ နာမံ၊ အမည်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်
ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုတ်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဝေါဟာရ၊ အရိ
ဟာဝေါဟာရတို့ လည်းကောင်း၊ ပစ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့လည်း
ကောင်း၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တို့လည်းကောင်း၊
ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာနိ၊ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိဟေဆို
အပ်ကုန်သော၊ အာယတနာနိ၊ အာယတနတို့လည်းကောင်း၊ အတ္တနော၊
မိမိ၏၊ သဝိညာဏကကာယော၊ သဝိညာဏကကာယ လည်းကောင်း၊
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သဝိညာဏကကာယော၊ သဝိညာဏကကာယ
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေကောဋ္ဌာသာ၊
ဤအဖို့တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓါ၊ စင်ကြယ်စေအပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဆဗ္ဗိ
သောဓနိယန္တိ၊ ဆဗ္ဗိသောဓနိယသုတ်ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ဧဗ္ဗုဒ္ဓိပိ
ကျွန်းသား ရဟန်းတို့၏အယူကို ဆိုပြီးအံ့၊ ပရသမုဒ္ဒဝါသိ၊ သမုဒ္ဒရာ၏
တဖက်၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊ ဧဗ္ဗုဒ္ဓိပိကျွန်းသားမထေရ်တို့သည်၊
အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရသသဝိ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊
ဝိညာဏကကာယံ၊ ဝိညာဏကကာယကို၊ ဧကမေဝ၊ တခုသောအဖို့ကို
သာလျှင်၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အာဟာရေတိ၊ အာဟာ
ရတို့၌၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဆကောဋ္ဌာသာ၊ ခြောက်ပါးသောအဖို့တို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆကောဋ္ဌာသေ၊ ခြောက်ပါးသောအဖို့
တို့ကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန၊ သုတ်သင်ရသောအခြင်းအရာကိုပြုပြီးအံ့၊
ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေကောဋ္ဌာသာ၊ ဤအဖို့တို့ကို၊ တေတယာ၊
သင်သည်၊ ကိ၊ အဘယ်တရားကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ တေတယာ၊
သင်သည်၊ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ၊ အဘယ်သို့သော

၁၀၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ

ဝိပဿနာဖြင့်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ကတ္ထံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပပနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကတမေသံ၊ အဘယ်မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊ လာဘီ၊ ရသနည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဝိနယနိဒ္ဒေသပရိယာဇယန၊ ဝိနယနိဒ္ဒေသ၌လာသောအကြောင်းဖြင့်၊ သောတေဗ္ဗာ၊ သင်သင်အပ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိန္တုအဓိဂတံအစရှိသော ခြောက်ပါးသောအရတို့တွင်၊ ကိန္တုအဓိဂတန္တိ၊ ကိန္တုအဓိဂတံဟူသောပုစ္ဆာသည်၊ အဓိဂမပုစ္ဆာ၊ ရအပ်သောတရားကိုမေးကြောင်းဖြစ်သောပုစ္ဆာတည်း၊ ဈာနဝိမောက္ခာဒိသုဝါ၊ ဈာနမဂ်အစရှိသည်တို့တွင် လည်းကောင်း၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိသုဝါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်အစရှိသည်တို့တွင်လည်းကောင်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်တရားကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ ကိန္တုတေအဓိဂတန္တိ၊ ကိန္တုတေအဓိဂတံ ဟူသောပုစ္ဆာသည်၊ ဥပါယပုစ္ဆာ၊ ရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောဝိပဿနာကိုမေးကြောင်းဖြစ်သောပုစ္ဆာတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤကိန္တုတေအဓိဂတံဟူသောပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း၊ တယာ၊ သင်သည်၊ အနိစ္စလက္ခဏံ၊ အနိစ္စလက္ခဏာကို၊ ရရံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရအပ်သလော၊ ရက္ခာနတ္ထလက္ခဏောသု၊ ရက္ခာနတ္ထလက္ခဏာအနတ္တလက္ခဏာတို့တွင်၊ အညတံရံ၊ တပါးပါးသောလက္ခဏာကို၊ ရရံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ သမာဓိဝသေန၊ သမာဓိ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဝိပဿနာဝသေေန၊ ဝိပဿနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဂူဝံ၊ ဂူပ်ကို၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အရှုပေ၊ နာမ်တရားတို့ကို၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တတရားကို၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓတရားကို၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံကိံ၊ ရလေသလော၊ ဣတိ

၁၀၈

အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ကဒါ
 တေအဓိဂတန္တိ၊ ကဒါတေအဓိဂတံဟူသောပုစ္ဆာသည်။ ကာလပုစ္ဆာ၊
 ရရာကာလကို မေးကြောင်းဖြစ်သော ပုစ္ဆာတည်း။ ပုဗ္ဗမန္တုန္တိကဒံသု၊
 နံနက်အခါမှန်းတည့်အခါအစရှိသည်တို့တွင်။ ကတရေသ္မိံ၊ အဘယ်မည်
 သော၊ ကာလေးအခါ၌။ အဓိဂတံကံ၊ ရအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ
 ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတ္ထတေအဓိဂတန္တိ၊ ကတ္ထတေ
 အဓိဂတံဟူသောပုစ္ဆာသည်။ ဩကာသပုစ္ဆာ၊ ရှေးအရပ်ကိုမေးကြောင်း
 ဖြစ်သောပုစ္ဆာတည်း။ ကိသ္မိံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌။
 အဓိဂတံကံ၊ ရလေသလော၊ ရတ္တိဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်၌။ အဓိဂတံ
 ကံ၊ ရလေသလော၊ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေ့သန့်ရာ အရပ်၌။ အဓိဂတံကံ၊ ရလေ
 သလော၊ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ အဓိဂတံကံ၊ ရလေသလော၊ မဏ္ဍပေ၊
 မဏ္ဍပ်၌။ အဓိဂတံကံ၊ ရလေသလော၊ ဝါ၊ တနည်းကား။ ကတရေသ္မိံ၊
 အဘယ်မည်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ အဓိဂတံကံ၊ ရအပ်သနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေတေကိ
 လေသာပဟိနာတိပဒေန၊ ကတမေတေ ကိလေသာ ပဟိနာဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်။ ပဟိနကိလေသေ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာတို့ကို။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး
 ၏။ ကတရမဂ္ဂဝဇ္ဈာ၊ အဘယ်မည်သောမဂ်သည် သတ်အပ်ကုန်သော၊
 ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို။ တဝ၊ သင်အား။ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်
 သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကတမေ
 သံတွံဓမ္မာနံလာဘီတိ၊ ကတမေသံတွံဓမ္မာနံလာဘီ ဟူသောပုစ္ဆာသည်။
 ပဗ္ဗိလဒ္ဓဓမ္မပုစ္ဆာ၊ ရအပ်သောတရားကိုမေးကြောင်းဖြစ်သောပုစ္ဆာတည်း။
 ပဌမမဂ္ဂါဒိသု၊ သောတာပတ္တိမဂ်အစရှိသည်တို့တွင်။ ကတမေသံ၊ အဘယ်
 မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ လာဘီ၊ ရသနည်း။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။
 ဣဒါနိ၊ ယခုကာလ၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။
 ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မာမိဂမံ၊ ဥတ္တရိမနူဿဓမ္မကိုရခြင်းကို။ စေဝိဗျာကရေယျ၊
 အံကယ်၍ပြောကြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြောကြားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်၊ သော၊
 ထိုရဟန်းကို။ ဧတ္တာဝတာဝ၊ ဤသို့ပြောကြားကာမျှ တည်းဖြင့်သာလျှင်။
 သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်သေး။ ။

ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဆသု၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဋ္ဌာနေသု၊
 ဤဋ္ဌာနတို့၌။ သောဓနတ္ထံ၊ သုမ်သင်ခြင်းငှါ။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ကိံ၊

ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ အဘယံသို့ဆိုအပ်သနည်းဟူမူကား၊ တေတယသံသင်သည်၊
 ကိံ၊ အဘယံတရားကို၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဈာနံ၊ ဈာန်တရားကို၊
 အဓိဂတံကိံ၊ ရအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ပိမောက္ခာဒိသု၊ မဂ်
 အစရှိသည်တို့တွင်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသောမဂ်ကို၊ အဓိဂတံကိံ၊
 ရအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယောနံ၊
 အကြင် ရဟန်းသည်၊ ယောဓဗ္ဗော၊ အကြင် ဈာန်တရား-မဂ်တရားကို၊
 အဓိဂတော၊ ရအပ်၏၊ သော၊ ထိုရအပ်သောဈာန်တရား-မဂ်တရားသည်၊
 တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ
 ယော၊ ငါသည်၊ ဣဒံနာမံ၊ ဤမည်သော ဈာန်တရား-မဂ်တရားကို၊ အဓိ
 ဂတံ၊ ရအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဓေဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည် ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ
 သတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ကိန္တိ၊ တေအဓိ
 ဂတန္တိပဒေန၊ ကိန္တိတေအဓိဂတံ ဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်
 ၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အဘယံသို့ မေးအပ်သနည်း ဟူမူကား၊ အနိစ္စလက္ခ
 ဏာဒိသု၊ အနိစ္စလက္ခဏာအစရှိသည်တို့တွင်းကိံ၊ အဘယံအမည်ရှိသော
 ဈာန်တရားမဂ်တရားကို၊ ရရံ၊ အကြီးအမှူးကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်
 သနည်း၊ အဋ္ဌတိံသဒယ၊ သုံးဆွဲရှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ အာရမ္မဏေသုဝါ၊ ပ
 ထဝိကသိုဏ်း အစရှိသောအာရုံတို့တွင်လည်းကောင်း၊ ရူပါရူပအဇ္ဈတ္တ
 ဗဟိဒ္ဓါဒိဘာဒေသု၊ ရုပ်တရား-နာမ်တရား-အဇ္ဈတ္တတရား-ဗဟိဒ္ဓတရား
 စသည်အပြား ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မေသုဝါ၊ တရားတို့တွင် လည်းကောင်း၊
 ကေနမုခေန၊ အဘယံမည်သောတရားကိုအဦးပြုသဖြင့်၊ အဘိနိဝိသိတွာ၊
 နှလုံးသွင်း၍၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်
 သနည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ ယော၊ အကြင်လက္ခ
 ဏာယာဉ် ရုပ်တရား-နာမ် တရား-အဇ္ဈတ္တတရား-ဗဟိဒ္ဓတရားတို့ကို၊
 အဘိနိဝိသော၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ သော၊ ထိုနှလုံး
 သွင်းအပ်သောတရားသည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 မေ၊ ငါအား၊ အယံနာမံ၊ ဤမည်သောလက္ခဏာယာဉ်ဤမည်သောရုပ်နာမ်
 တရား-ဤမည်သောအဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓတရားကို၊ အဘိနိဝေသော၊ နှလုံးသွင်း
 အပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မယော၊ ငါသည်၊ အဓိဂတံ၊ ရအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဓေဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ကဒါတေအဓိဂတန္တိပဒေန
 န၊ ကဒါတေအဓိဂတံဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊ ကိံ၊ ပုစ္ဆိ

တဗ္ဗော၊ အဘယံသိမ္မေ၊ အပ်သနည်းဟူမူကား၊ ပုဗ္ဗေ၊ နံနက်အခါ၌၊ အဓိ
ဂတံကိ၊ ရေအပ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဇ္ဇေန္တိကာဒိသု၊ ပွန်းတည့်
သောအခါအစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတနုတ္ထိ၊ တပါးပါးသောကောလေ၊
အခါ၌၊ အဓိဂတံကိ၊ ရေအပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ မေးအပ်၏၊
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
အဓိဂတကာလော၊ ရေအပ်သော အခါသည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားမြဲသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရကသ္မိ၊ နာမကာလေ၊ ဤမည်သော
အခါ၌၊ အဓိဂတံ၊ ရေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်
ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတောပန္နော၊ ထိုနောက်မှ၊
ကတ္တတေအဓိဂတန္တိပဒေန၊ ကတ္တတေအဓိဂတံဟူသော ပုန်ဖြင့်၊ ပုန္တိ
တဗ္ဗော၊ မေးမြန်းအပ်၏၊ ကိံ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ အဘယံသိမ္မေ၊ မြန်းအပ်သနည်း
ဟူမူကား၊ ဒိဝါဠာနေ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်၌၊ အဓိဂတံကိ၊ ရေလေသလော၊
ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဇ္ဇေန္တိဌာနာဒိသု၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ် အစရှိသည်တို့
တွင်၊ အညတနုတ္ထိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ အဓိဂတံကိ၊
ရေလေသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ မေးမြန်းအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိဂတော
ကာလော၊ ရေအပ်သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားမြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရကသ္မိ၊ နာမ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်
၌၊ အဓိဂတံ၊ ရေအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သစေဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်
အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတောပန္နော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကတမေ
တေကိလေသာပဟိနာတိပဒေန၊ ကတမေတေကိလေသာပဟိနာဟူသော
ပုန်ဖြင့်၊ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ မေးမြန်းအပ်၏၊ ကိံ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ အဘယံသိမ္မေ၊
အပ်သနည်းဟူမူကား၊ ပဌမမဂ္ဂဝဇ္ဈာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည် သတ်အပ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာ တို့ကို၊ ပဟိနာကိံ၊ ပယ်အပ်ကုန်
သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဒုတိယာဒိမဂ္ဂဝဇ္ဈာ၊ ဒုတိယအစရှိသော
မဂ်သည်သတ်အပ်ကုန်သော၊ ကိလေသာ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိနာကိံ၊
ပယ်အပ်ကုန်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုန္တိတဗ္ဗော၊ မေးမြန်းအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အဓိဂတ
မဂ္ဂေန၊ ရေအပ်သောမဂ်ဖြင့်၊ ပဟိနာကိလေသာ၊ ပယ်အပ်သောကိလေသာ
တို့သည်၊ ပါကဇ္ဇော၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မေမယာ၊
ငါသည်၊ ဣမေနာမကိလေသာ၊ ဤမည်သော ကိလေသာတို့ကို၊ ပဟိ

နာပယ်အပ်ကုန်ငြိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗေဝဒတိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်
 အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တထောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မ၊ ကတ
 မေသံတွံဓမ္မာနံလာဘီတိပဒေန၊ ကံတမေသံ တွံဓမ္မာနံလာဘီ ဟူသောပုဒ်
 ဖြင့်၊ ကိံပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ အဘယ်ကဲ့သို့မေးအပ်သနည်း ဟူမူကား၊ သော
 တာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ကို၊ လာဘီကိံ၊ ရသလော၊ ဥဒါဟုး
 ထိုသို့မဟုတ်၊ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂါဒိသု၊ သကဒါဂါမိမဂ် အစရှိသည်တို့
 တွင်း၊ အညတရဿ၊ သကဒါဂါမိမဂ် အစရှိသည်မှ တပါးပါးသော
 မဂ်ကို၊ လာဘီကိံ၊ ရသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော၊ မေးမြန်းအပ်၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ ငှန်၏၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်
 အဓိဂတဓမ္မော၊ ရအပ်သောတရားသည်၊ ပါကဇော၊ ထင်ရှားပြီသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမေသံနာမဓမ္မာနံ၊ ဤမည်သောတရား
 တို့ကို၊ လာဘီ၊ ရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗေဝဒတိ၊ အကယ်၍ဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊
 ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဣတ္တာဝတာပိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကာမျှတည်း
 ဖြင့်၊ အဿံ၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ နသဒ္ဓါတဗ္ဗံ၊ မယုံကြည်
 အပ်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကြွယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ ဗဟုဿုတာ၊ များသောအကြား
 အမြင်ရှိကုန်သော၊ ဥဂ္ဂဟပရိပုစ္ဆာကုသလံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းအဋ္ဌကထာ
 သင်ခြင်း၌တတ်သိလိမ္မာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဆ၊ ခြေပါး
 ကုန်သော၊ ဣမာနိဌာနာနိ၊ ဤအရာတို့သို့၊ သောဓေတု၊ သုမ်သင်ခြင်းငှါ၊
 သက္ကာန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏၊ ပန၊ သုမ်သင်သောနည်းကိုပြုဦးအံ့၊ ဣမဿ
 ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန္တာဟူ၍ဝန်ခံသောရဟန်းအား၊ အာဂမပဋိပဒါ၊ အရိ
 ယာမဂ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ သောဓေတဗ္ဗော၊ သုမ်သင်
 အပ်၏၊ အာဂမပဋိပဒါ၊ အရိယာမဂ်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်
 သည်၊ ယဒိနုသုဏ္ဍတိ၊ အကယ်၍မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
 မစင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊ ဣမာယပဋိပဒါယ၊ ဤသို့သဘောရှိသော သင်
 ခြင်း၏အကျင့်ဖြင့်၊ လောကုတ္တရဓမ္မာနာမ၊ လောကုတ္တရာ တရားမည်သည်
 တို့ကို၊ နလန္တန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အပနေတဗ္ဗော၊
 သင်ကားရဟန္တာမဟုတ်ဟူ၍ပယ်လိုက်အပ်၏၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ အဿ
 ထိုရဟန္တာဟူ၍ဝန်ခံသောရဟန်းအား၊ အာဂမပဋိပဒါ၊ အရိယာမဂ်သို့
 ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ ယဒိသုဏ္ဍတိ၊ အကယ်၍စင်ကြယ်
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့စင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာ
 သောညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ အပ္ပ

မတ္တော၊ မမေမလောသုသည်၊ ဇာဂဂိယံ၊ နိုးကြားခြင်းကို၊ အနုယုတ္တော၊ အဖန်
 တလဲလဲအားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ စဘူသု၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပစ္စယေသု၊
 ပစ္စည်းတို့၌၊ အလဂ္ဂေါးကပ်ငြိခြင်းမရှိသည်၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊
 ပါဏိသမေန၊ ထွန်းသောလက်နှင့်တူသော၊ စေတသား၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝိဟရတိ၊
 နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒိပညာယတိ၊ အကယ်၍ ထင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊
 ဤသို့ထင်သည်ရှိသော်၊ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏၊ ဗျာကရဏံ၊ ပြော
 ဆိုခြင်းသည်၊ ပဋိပဒါယ၊ အကျင့်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသန္ဓတိ၊ နှိုးနှော၏၊
 သမေတိ၊ ညီ၏၊ ငံသယုထာဝိနာမေ၊ အတန္တုပမာမည်သည်ကား၊ ဂင်္ဂီ
 ဒကံ၊ ဂင်္ဂါရေသည်၊ ယမုနောဒကေန၊ ယမုနောရေနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ သံသန္ဓ
 တိယထာ၊ နှိုးနှောသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ သမေတိယထာ၊ ညီသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ တေနဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ သာဝကောနံ၊ တပည့်သားတော်တို့အား၊ သုပညတ္တော၊ ကောင်း
 စွာပညတ်တော်မူအပ်သော၊ နိဗ္ဗာနဂါမိနိပဋိပဒါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောအကျင့်သည်၊ သံသန္ဓတိ၊ နှိုးနှော၏၊ နိဗ္ဗာန၌၊ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပဋိပဒါစ၊ အကျင့်သည်လည်းကောင်း၊ သံသန္ဓတိ၊ နှိုးနှော၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တသဒိသံ၊ ဆိုအပ်သည်နှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဣန္ဒကေနာပိ၊ ဤသို့နှိုးနှောကာမျှဖြင့်
 လည်း၊ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်၊ ကသ္မာ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့
 သော၊ ဝုတ္တန္တနဿ၊ ဝုတ္တဇဉ်သည်၊ သတောသန္တဿာပိ၊ သတိဖြစ်လျှင်
 မူလည်း၊ ခိဏာသဝပဋိပတ္တိသဒိသာ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျင့်နှင့်တူ
 သော၊ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်သည်၊ ဟောတိ၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန္တာဟူ၍၊ ဝနံသောရဟန်းကို၊ တေဟိတေဟိဥပါ
 ယေဟိ၊ ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဥတ္တာသေတဗ္ဗော၊ ထိတ်လန့်စေအပ်၏၊
 ခိဏာသဝဿနာမ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား မည်သည်ကား၊ အသနိယာ၊
 မိမိကြိုးစက်သည်၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်ထက်၌၊ ပတမာနာယပိ၊ ကျသော်
 လည်း၊ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္နိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်
 လက်ခက်တချော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်
 သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဝုတ္တန္တနဿ၊
 ဝုတ္တဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အပ္ပမတ္တကေနာပိ၊ အနည်းငယ်မျှဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္နိတတ္ထံဝါ၊ ကိုယ်လက်

၁၆၄ ဥပရိပတ္တာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ခက်တရော်ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသောဝါ၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်းတခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဟောဝါ၊ ဖြစ်၏၊ တကြ၊ ထိုဘယ
ဆန္ဒိတတ္ထ လောမဟံသ ဖြစ်ရာ၌၊ ဣမာနိ၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်တို့ကား၊
ဝတ္ထုနိ၊ ဝတ္ထုတို့တည်း၊ ဗိဃာဘာဏက အဘယတ္ထေရော၊ ဗိဃာဘာဏ
ကအဘယမထေရ်သည်၊ ကံတဦးသော၊ ပိဏ္ဍပါတိကံ၊ ပိဏ္ဍပါတိက
မထေရ်သို့၊ ပရိဂ္ဂဟေတု၊ စူးစမ်းဆင်ခြင် ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောဓန္တော၊
မတက်နိုင်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဒဟရဿ၊ ပဉ္စင်းငယ်အား၊ သည်၊ အမှတ်
ကို၊ အဒါသိကိရ၊ ပေးသတတ်သော၊ ထိုပဉ္စင်းငယ်သည်၊ နှာယမာနံ၊
ရေချိုးသောတံ၊ ထိုပိဏ္ဍပါတိကမထေရ်ကို၊ ကလျာဏီနဒ္ဒိ မုခန္ဓါရေ၊ က
လျာဏီဖြစ်၏ သမုဒ္ဒရာသို့ ဝင်ရာအဝ၌၊ နိမုဇ္ဇိတွာ၊ ဂုဏ်၍၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့
ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်လိုက်၏၊ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတိက မထေရ်
သည်၊ ကုန္တိလော၊ မိကျောင်းပင်တည်း၊ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့သောအ
မှတ်ဖြင့်၊ မဟာသန္ဓံ၊ ကြီးစွာသောအသံကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအ
ခါ၌၊ နံ၊ ထိုပိဏ္ဍပါတိကမထေရ်ကို၊ ဝုဗ္ဗဇ္ဇနောတိ၊ ဝုဗ္ဗဇ္ဇ၌ဟူ၍၊ သဉ္ဇာနိ
သု၊ အများသိကုန်၏၊ ပန၊ ဝတ္ထုတပါးကိုပြဦးအံ့၊ စန္ဒမုခတိဿရာဇကာ
လေ၊ စန္ဒမုခတိဿမင်း၏လက်ထက်၌၊ မဟာဝိဟာရေ၊ မဟာဝန်ကျောင်း
တိုက်၌၊ သံဃာတ္ထေရော၊ သံဃာထေရ်ဖြစ်သော၊ ဝိကာသဝေါ၊ ရဟန္တာ
ဝုပ္ပါလ်သည်၊ ဒုဗ္ဗလ စက္ခုကော၊ အားနည်းသောမျက်စိရှိသည်၊ ဟုတွေး
ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်၊ အန္တိ၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူ
၏၊ ရာဇာ၊ စန္ဒမုခတိဿမင်းသည်၊ ထေရံ၊ သံဃာထေရ်ဖြစ်သောရဟန္တာ
ဝုပ္ပါလ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟေသိ၊ ဝါစူးစမ်းဆင်ခြင်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့
နှလုံးပိုက်၍၊ သိက္ခာသု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သိက္ခာစာရကတေသု၊ ဆွမ်းခံရွာ
သို့သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ အပ္ပသဒ္ဓေါ၊ နည်းသောအသံသည်၊ ဟုတွေး
ဖြစ်၍၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ သပ္ပေါဝိယ၊ ငြွေကဲ့သို့၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊
အဂ္ဂဟေသိ၊ ကိုင်လိုက်၏၊ ထေရော၊ သံဃာထေရ်ဖြစ်သောရဟန္တာဝုပ္ပါလ်
သည်၊ သိလာသမ္ဘာဝိယ၊ ကျောက်တိုင်ကဲ့သို့၊ နိစ္စလောဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း
မရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဧတ္ထ၊ ဤအရပ်၌၊ ကော၊ အသုနည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်ကား၊ တိသော၊
တိဿပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တိဿ၊ အို
တိဿ၊ သုဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောသိလ၏အနံ့သည်၊ ဝါယသိနောဝါယသိနု၊
လှိုင်သလေ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာ

၂၂

ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘယံနာမ၊ ကြောံခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကေစ္စောပန၊ အချို့သောသူသည်ကား၊ ပုထုဇ္ဇနောပိ၊ ပုထုဇဉ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ အဘိသုရော၊ အလွန်ရဲရင့်သည်၊ နိဗ္ဗယော၊ ကြောံခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ကိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရုဇ္ဈနိယေန၊ တပ်နှစ်သက်ငွယ်ရှိသော၊ အာဇ္ဈေဏန၊ အာရုံဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဗျတဗ္ဗော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်အပ်၏၊ ဟိမိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သော၊ ရာဇာပိ၊ ဝသဘ၊ မင်းသည်လည်း၊ ဧကံ၊ တဦးသော၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဗျာမာနော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ စာရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ပဒရသာဠဝံ၊ ခင်းသီးဖြင့် ပြုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မဒ္ဒါပေသိ၊ ဆုပ်နယ်စေ၏၊ မဟာထေရဿ၊ မထေရ်ကြီးအား၊ ခေဇ္ဇော၊ တံထွေးသည်၊ စလိ၊ ယှဉ်၏၊ တတော၊ ပစ္စွာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏၊ ပုထုဇ္ဇနဘာဝေါ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်သည်၊ အဘိဘူတော၊ ထင်စွာဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝိကာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရသတဏှာနာမ၊ ရသတဏှာ မည်သည်ကို၊ သုပ္ပဟိနာ၊ ကောင်းစွာ ပယ်အပ်ပြီး၊ ဒိဗ္ဗေသု၊ နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရသေသုပိ၊ အရသာတို့၌လည်း၊ နိကန္တိနာမ၊ တပ်ခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမေဟိဥပါယေဟိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟိတွာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္တိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်လက် ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ လောမ ဟံသောဝါ၊ ကြွက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ရသတဏှာဝါ၊ ရသတဏှာသည်လည်းကောင်း၊ သဓေဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ သင်ကား၊ နအရဟာ၊ ရဟန္တာမဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ အပနေတဗ္ဗော၊ ပယ်လိုက်အပ်၏၊ ပန၊ ဗျတိ၊ ခိုက်မှတပါး- အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဘိရူ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၊ အဆန္တိ၊ ကိုယ်လက်ခက်တရောခြင်းမရှိသည်၊ အနုဗြာသိတိတ်လန်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သီဟောပိယ၊ ကေသရာဇာခြင်သော် မင်းကဲ့သို့၊ သဓေနိသီဒတိ၊ အကယ်၍ ထိုင်နေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒိဗ္ဗာရမ္မဏေပိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာရုံ၌ လည်းကောင်း၊ နိကန္တိ၊ တပ်ခြင်းကို၊ သဓေနုဇနတိ၊ အကယ်၍ မဖြစ်စေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ သမ္ပန္နဝေယျာကရဏော၊ ပြည့်စုံစွာ အမေးပုစ္ဆာပြုသာနာကိုဖြေနိုင်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သမန္တာ၊ လင်းကဲတဖြာမှ၊

၁၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကံထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒိတိ၊ မင်း-မင်း၏အမတ်ကြီး အစရှိသည်တို့သည်၊
ပေသိတံ၊ စေအပ်သော၊ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို၊ အဟေတိ၊ ခံခြင်းငှါ
ထိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဆဋ္ဌိသောနေသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊
ဒုတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဆဋ္ဌိသောနေသုတ္တံ၊ ဆဋ္ဌိသောနေသုတ်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ချောက်ပြီး ။

၂-အနုပဒဝဂ်-၃-သပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်။ သပ္ပုရိသဓမ္မ
သုတ္တံ၊ သပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်၌၊ သပ္ပုရိသ
ဓမ္မန္တိ၊ သပ္ပုရိသဓမ္မဟူသည်ကား။ သပ္ပုရိသာနံ၊ ရှေးရှေးသောသူတော်
ကောင်းတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတည်း။ အသပ္ပုရိသဓမ္မန္တိ၊ အသပ္ပုရိသဓမ္မဟူ
သည်ကား၊ ပါပပုရိသာနံ၊ ရှေးရှေးသောသူယုတ်မာတို့၏၊ ဓမ္မံ၊ တရားတည်း။
ပန၊ ကတမောစဘိက္ခဝေ အစရှိသောနိဒ္ဒေသကို ဝေတန်ရာ၌ အကြောင်း
ကိုပြပြီးအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မာတိကံ၊ မာတိကာကို၊ ဌပေတွာပိ၊ ထားပြီး၍လည်း၊
ပုန၊ တဖန်၊ ယထာနာမ၊ အတန္တုပမာ မည်သည်ကား၊ မဂ္ဂကုသလော၊
ခရီး၌လိမ္မာသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ ဝါမံ၊ လက်ဝဲခရီးကို၊ မုပ္ပိ
တွာ၊ လွှတ်၍၊ ဒက္ခိဏံ၊ လကျောခရီးကို၊ ဂဗ္ဘေ၊ ယူလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ ပဌမံ၊ မဆွစွာ၊ မုပ္ပိတဗ္ဗံ၊ လွှတ်အပ်သောခရီးကို၊ ကထေသိယတာ၊
ပြောကြားသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ယပ်အပ်သော၊ ဓမ္မံ၊
တရားကို၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေသန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသောမြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ကတမောစဘိက္ခဝေ အသပ္ပုရိသဓမ္မောတိအာဒိ၊ ကတမော
စဘိက္ခဝေ အသပ္ပုရိသဓမ္မောဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကတမောစဘိက္ခဝေအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥစ္စာကုလသ
တိ၊ ဥစ္စာကုလသဟူသည်ကား၊ ခတ္တိယကုလသဝါ၊ မင်းမျိုးမှလည်းကောင်း၊
ဗြာဟ္မဏကုလသဝါ၊ ပုဏ္ဏားမျိုးမှလည်းကောင်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေဒေဝ
ကုလနွယ်၍အမျိုးနှစ်ပါးတို့၏ အပေါင်းကိုသာလျှင်၊ ဥစ္စာကုလန္တိ၊ ဥစ္စာ
ကုလံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောတတ္ထပူဇောတိ၊ သောတတ္ထပူဇောဟူ
သည်ကား၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုအရိုအသေ ပြုခြင်းငှါ ထိုက်သောအကျင့်
ရှိသောရဟန်းသည်၊ တေသုဘိက္ခုသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ပူဇောရဟော၊
ပူဇော်ခြင်းငှါထိုက်၏၊ အန္တရိကရိတွာတိ၊ အန္တရိကရိတွာဟူသည်ကား။

၂-အနုပဒဝဂ်-၃-သပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်။

၁၆၇

အတ္တန္တိရံ၊ အတွင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ မဟာကုလသတိ၊ မဟာကုလသဟူ
သည့်ကား၊ ခတ္တိယကုလသဝါ၊ မင်းမျိုးမှ၎င်း၊ ဗြာဟ္မဏကုလသဝါ၊ ပုဏ္ဏားမျိုး
မှ၎င်း၊ ဝေဿကုလသဝါ၊ ကုန်သည်မျိုးမှ၎င်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဣဒမေဝ
ကုလတ္တယံ၊ ဤအမျိုးတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကိုသာလျှင်၊ မဟာကု
လန္တိ၊ မဟာကုလဟူ၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဟာဘောဂကုလသတိ၊ မဟာ
ဘောဂကုလသဟူသည့်ကား၊ မဟန္တေဟိ၊ များကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊
စည်းစိမ်တို့နှင့်၊ သမန္တာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော၊ ကုလသ၊ အမျိုးမှ၊ ဥဠာရေဘော
ဂကုလသတိ၊ ဥဠာရေဘောဂကုလသဟူသည့်ကား၊ ဥဠာရေဟိ၊ ပြန့်ပြောကုန်
သော၊ ပဏီတေဟိ၊ မြတ်ကုန်သော၊ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့နှင့်၊ သမ္ပန္န
ကုလသ၊ ပြည့်စုံသောအမျိုးမှ၊ ဣမသ္မိံ ပဒန္တယေ၊ ဤမဟာဘောဂကုလသ
ဥဠာရေဘောဂကုလသဟုဆိုအပ်ကုန်သော ပုန်နှစ်ပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ဣတ္ထာ
ရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကုလသနိဝိ၊ အမျိုးတို့ကိုလည်း၊ လတ္တန္တိ၊ ရအပ်ကုန်
၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိ
သော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သောသူသည်၊ ပုညဗလေဟိ၊ ကုသိုလ်
၏အစွမ်းတို့ကြောင့်၊ မဟာဘောဂေါပိ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ ဥဠာရေဘောဂေါပိ၊ ပြန့်ပြောသောစည်းစိမ်ရှိသည်လည်းကောင်း၊
ဟောတိ ယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယသသတိတိ၊ ယသသတိဟူ
သည့်ကား၊ ပရိဝါရသမ္ပန္နော၊ အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ အပ္ပညာတာတိ၊
အပ္ပညာတာဟူသည့်ကား၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌၊ ဗိတ္တသရာ၊ ပစ်အပ်သော
မြှားတို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်သကဲ့သို့၊ သံဃာမဇ္ဈာဒိသု၊
သံဃာ၏ အလယ်အစရှိသည်တို့၌၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ရှားကုန်၊ အပ္ပေ
သက္ခာတိ၊ အပ္ပေသက္ခာဟူသည့်ကား၊ အပ္ပပရိဝါရာ၊ နည်းသောအခြံ
အရံရှိကုန်၏၊ အာရညိကောတိ၊ အာရညိကောဟူသည့်ကား၊ သမာဒိန္န
အာရညိကရတဂေါ၊ ဆောက်တည်အပ်သောရတင်ရှိ၏၊ သေသရတဂံ
သုပိ၊ ဩင်းသော ရတင်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့
သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသ္မိံ
သုတ္တံ၊ ဤသပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်၌၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိ၌၊ နဝေဝ၊ ကိုးပါးတို့သာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော၊ ရတင်္ဂါနိ၊ ရတင်တို့သည်၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏၊ ပန
တထာပိ၊ ထိုသို့ကိုးပါးလာသော်လည်း၊ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်၊
တောနိ၊ ထိုရတင်တို့သည်၊ တေရသ၊ တဆဲ့သုံးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုတဆဲ့သုံးပါးသောရတင်တို့၌၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်သော၊

၁၆၈ ဥပရိပဏ္ဍိတသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သမ္ပ၊ အလုံးစုံသော၊ တံဝစနံ၊
 ထိုစကားကို၊ သဗ္ဗာကာရေန၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိ
 မဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ ခုတင်နိဗ္ဗေသေ၊ ခုတင်နိဗ္ဗေသ၌၊ ဝုတ္တမေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်
 ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ အတမ္ဗယတဝါဏိဏ္ဏ၊ အတမ္ဗယတဝါဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ တမ္ဗယတဝါပဒေန၊ တမ္ဗယတဝါဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ တဏှာ၊ တဏှာ
 ကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိတ္တဏှတဝါ၊ တဏှာမရှိသည်၏အဖြစ်၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အတမ္ဗယတံယေဝအန္တရံ၊ ကရိတွာ
 တိ၊ အတမ္ဗယတံယေဝအန္တရံကရိတွာဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏှတံယေဝ၊
 တဏှာမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အန္တန္တရံ၊ အတွင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိတ္တေ၊ စိတ်၌၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊
 နိရောဓဝါရေ၊ နိရောဓဝါရ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အနာဂါမိစအနာဂါ
 မိဝေစ၊ အနာဂါမိပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်၎င်း၊ နိကာသဝါစ နိကာသဝါဝေ
စ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်လည်းကောင်း၊ တံသမာပတ္တိံ၊ ထိုနိရော
ဓသမာပတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇန္တိ၊ ဝင်စားနှိုင်းကုန်၏။ ဝုဿန္တနဿ၊ ဝုဿဇဉ်
 ပုဂ္ဂိုလ်အားသာ၊ ထိုနိရောဓသမာပတ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 အသပ္ပုရိသဝါရော၊ အသပ္ပုရိသဝါရသည်၊ ပရိဟိနော၊ ယုတ်၏။ နကိပ္ပိ
 မညတိတိ၊ နကိပ္ပိမညတိဟူသည်ကား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတယောက်သော၊ ဝုတ္တ
 လံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောတဏှာမညနု နိဗ္ဗိမညနု မာနမညနု
 တို့ဖြင့်၊ နမညတိ၊ မမှတ်၊ နကုပ္ပိမညတိတိ၊ နကုပ္ပိမညတိဟူသည်
 ကား၊ ကိသ္မိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ ဩကာသေ၊ အရပ်၌၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်
 သောတဏှာမညနု နိဗ္ဗိမညနု မာနမညနုတို့ဖြင့်၊ နမညတိ၊ မမှတ်၊ နကေနမိ
 မညတိတိ၊ နကေနမိမညတိဟူသည်ကား၊ ကေနမိ၊ တစုံတခုသော၊ ဝတ္ထု
 နာပိ၊ ဝတ္ထုနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း၊ တံဝုတ္တလံ၊ ထိုတစုံတယောက်
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ တိဟိ၊ သုံးပါးကုန်သောတဏှာမညနု နိဗ္ဗိမညနု မာနမညနု
 တို့ဖြင့်၊ နမညတိ၊ မမှတ်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သမ္ပတ္တ၊
 အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်
 လျှင်သပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်၏ အပွင့်အပြီးတည်း၊ တဝိယံ၊ သုံးခုမြောက်
 သော၊ သပ္ပုရိသဓမ္မသုတ္တံ၊ သပ္ပုရိသဓမ္မသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ။ ။

၂-အနုပဒဝဂ်-၄-သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်။ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ္တံ၊ သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်တည်း။ တတ္ထံ၊ ထိုသေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်၌၊ တဉ္စအညမညံ ကာယသမာစာရန္တိ၊ တဉ္စအညမညံ ကာယသမာစာရံပူသညံကား။ အညံ၊ တပါးသော။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကိုယ်အကျင့်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ အညံ၊ တပါးသော၊ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကိုယ်အကျင့်ကို၊ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။ သေဝိတဗ္ဗမေဝံ၊ မြှဲအပ်သောကာယသမာစာရကိုသာလျှင်။ ကေနိပရိယာယေန၊ တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်။ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ နဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ။ အသေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်သောကာယသမာစာရကိုလည်း။ ကေနိပရိယာယေန၊ တစုံတခုသောအကြောင်းဖြင့်။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မြှဲအပ်သေး၏။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ နဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဝစိသမာစာရာဒိသု၊ နှုတ်အကျင့်အစရှိသည်တို့၌။ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤသို့သာလျှင်ဖြစ်သော။ နပေသ၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တဟိ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ တဉ္စအညမညံ ကာယသမာစာရံ အစရှိသော ဝါကျတို့ဖြင့်။ မာတိကံ၊ မာတိကာကို။ ဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ အဝိဘဇိတွာဝ၊ ဝေတန်တော်မူမူ၍သာလျှင်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာတော်ကို။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေတော်မူ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေသနည်းဟူမူကား။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား။ ဩကာသကရဏတ္ထံ၊ အခွင့်ကိုပြုခြင်းငှါ။ နိဋ္ဌပေသိ၊ ပြီးဆုံးစေပြီး မနောသမာစာရေ၊ စိတ်အကျင့်၌၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌိပုပ္ဖိလာဘဝသေန၊ ဒိဋ္ဌိပုပ္ဖိလာဘဝါရ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိသုံ၊ အသီး၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဋီတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိယော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ နဂဟိတာ၊ မယူအပ်ကုန်။ ဝိတ္ထုပ္ပါဒေ၊ ဝိတ္ထုပ္ပါဒ်ဝါရ၌၊ အကမ္မပထပတ္တော၊ ကမ္မပထသို့မရောက်ကုန်သော၊ အဘိဇ္ဈာဒေယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ သညာပုပ္ဖိလာဘဝါရေ၊ သညာပုပ္ဖိလာဘဝါရ၌၊ အဘိဇ္ဈာသုပ္ပာနတာယသညာ

၂

၂၀၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယာတိအာဒိနိ၊ အဘိဏ္ဍာသဟဂတာယသညာယ ဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့ကို၊ ကာမသညာဒိနိ၊ ကာမသညာအစရှိသည်တို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တာနိ၊ လောကောသံမူအပ်ကုန်၏၊ သဗျာပဏ္ဍိန္တိ၊ သဗျာပဏ္ဍိဟူသည် ကါးသဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ အပရိနိဗ္ဗိတဘာဝါယာတိ၊ အပရိနိဗ္ဗိတဘာဝါယဟူသည်ကားဘဝါနိ၊ ကာမဘဝအစရှိသည်တို့၏၊ အပရိနိဗ္ဗိတဘာဝါယးမပြီးမဆုံးသေးဟူ၍ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ စးဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအပရိနိဗ္ဗိတဘာဝါယ ဟူသောပုဒ်၌၊ သဗျာပဏ္ဍိတ္တာဘာဝါနာမ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အတ္တဘောမည်သည်ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့ပြီးအုံး၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သော၊ ယောဝိ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တေန အတ္တဘာဝေန၊ ထိုအတ္တဘောဖြင့်၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ပရိနိဗ္ဗပေတံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိသန္ဓိတော၊ ပဋိသန္ဓေမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ သဒုက္ခမေဝ၊ ကိလေသဒုက္ခဝိပါကဒုက္ခအားဖြင့် ဒုက္ခနှင့်တကွ ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သောတာပန္နသကဒါဂါမိ အနာဂါမိနော၊ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တေနအတ္တဘာဝေန၊ ထိုကိုယ်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ပရိနိဗ္ဗပေတံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ တေသံ၊ ထိုသောတာပန် သကဒါဂါမ်အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဋိသန္ဓိတော၊ ပဋိသန္ဓေမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည်လည်း၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ယုတ်ကုန်၏၊ သဒုက္ခမေဝ၊ ကိလေသဒုက္ခဝိပါကဒုက္ခအားဖြင့် ဒုက္ခနှင့်တကွ ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တေန္တိ နာမ၊ ဖြစ်စေသည်မည်ကုန်၏၊ ပုထုဇ္ဇနော ဒေယာ၊ ပုထုဇဉ်အစရှိကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တာဝဟောန္တိ၊ ဖြစ်တန်စေကုန်၊ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ သဗျာပဏ္ဍိအတ္တဘာဝံ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှင့်တကွဖြစ်သောအတ္တဘောကို၊ အဘိနိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေသနည်း၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊

အဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလ၊ အကုသိုလ်မည်ကုန်သော၊
 ဓမ္မ၊ တရားတို့သည်၊ အဘိဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်သနည်း၊ ကုသလ၊ ကုသိုလ်
 မည်ကုန်သော၊ ဓမ္မ၊ တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်သ
 နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထို
 ဝကားကိုချွဲဦးအံ့၊ အနာဂါမ်၊ အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ သုဒ္ဓါဝါသေ၊
 သုဒ္ဓါဝါသတံ၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်၊ ဟံတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပချာနုမိမာနကပ္ပ
 ရုက္ခေ၊ ဥပချာဉ်ဗိမာနံ ပဒေသာပင်တို့ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊
 အဘောသုခံ၊ ဩဉ်ချမ်းသာစွာ၊ အဟောသုခံ၊ ဩဉ်ချမ်းသာစွာ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံစကားကို၊ ဥဒါနေသိ၊ ကြူးရှင်ပြီ၊ အနာဂါမ်နော၊ အနာ
 ဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဘဝလောဘော၊ ဘဝ၌ တပ်တတ်သော တဏှာကို
 ၎င်း၊ ဘဝတဏှာ၊ ဘဝတဏှာကို လည်းကောင်း၊ အပ္ပဟိနာဝ၊ မပယ်အပ်
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုအနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အပ္ပဟိနတဏှတာယ၊ မပယ်အပ်သေးသော တဏှာရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အကုသလ၊ အကုသိုလ် တရားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိနာမ၊ ပွားသည်
 မည်ကုန်၏၊ ကုသလ၊ ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိနာမ၊ ဆုတ်
 ယုတ်သည် မည်ကုန်၏၊ သဒုက္ခမေဝ၊ ကိလေသာဒုက္ခ-ဝိပါကဒုက္ခနှင့်
 တကွ ဖြစ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ အဘိ
 နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ အပရိနိဗ္ဗိတ ဘဝေါယေဝ၊ မပြီးမဆုံးသေးသော
 ဘဝရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်
 ၍၊ ဣတိအယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း။ ၊

အဗျာပဏ္ဍန္တိ၊ အဗျာပဏ္ဍိဟူသည်ကား၊ အနုက္ခံ၊ ဆင်းရဲမရှိ၊ အယဒ္ဓိ
 ဝါရော၊ ဤသုက္က ပက္ခဝါရကိုလည်း၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဇနာနံ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 ထိုဝကားကို ချွဲဦးအံ့၊ ယောဝုယုဇ္ဇနောပိ၊ အကြင်ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 လည်း၊ တေနအတ္တဘာဝေန၊ ထိုအတ္တဘောဖြင့်၊ ဘာဝံ၊ ဘဝကို၊ ပရိနိဗ္ဗာပေ
 တံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နှိုင်း၏၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိ
 သန္ဓေကို၊ နဝဏှာတိ၊ မယူ၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟ
 ဏတော၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသည်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ အကုသလ၊ အကုသိုလ်
 တရားတို့သည်၊ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသလ၊ ကုသိုလ်
 သိုလ်တရားတို့ သည်သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ အနုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲ
 မရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊

၂၀၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဖြစ်စေ၏။ ပရိနိဗ္ဗိတဘဝေါယေဝနာမ၊ ပြီးဆုံးပြီးသော ဘဝရှိသည်မည်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သောတာပန သက
ဒါဂါမ် အနာဂါမ်နော၊ သောတာပန- သကဒါဂါမ်-အနာဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ တေနအတ္တဘာဝေန၊ ထိုအတ္တဘော၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊
ပရိနိဗ္ဗပေတုံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှါ၊ သက္ကောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊
ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ နဝဏ္ဏန္တိ၊ မယူကုန်၊ တေသံ၊ ထိုသောတာပန-အ
နာဂါမ်-သကဒါဂါမ်- ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေ
ကိုယူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အကုသလ၊ အကုသိုလ်တရား တို့သည်၊
ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏၊ ကုသလယေဝ၊ ကုသိုလ် တရားတို့
သည်သာလျှင်၊ ပဗုဒ္ဓိ၊ ပွားကုန်၏၊ အဒုက္ခမေဝ၊ ဆင်းရဲမရှိ သည်သာ
လျှင်ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ ပရိ
နိဗ္ဗိတဘဝေါယေဝနာမ၊ ပြီးဆုံးပြီးသော ဘဝရှိသည်မည်သည်သာလျှင်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောတာပနာဒယော၊ သောတာပန အစရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တာဝဟောန္တ၊ ဖြစ်တန်ပေကုန်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အဗျာပဏ္ဍ အတ္တဘာဝံ၊ ဆင်းရဲမရှိ
သောအတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်စေသနည်း၊ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ ကထံ၊
အသို့လျှင်၊ အသ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကုသလ ပရိဟာနိအာဒိနိ၊
အကုသိုလ်၏ဆုတ်ယုတ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သ
နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ပုထုဇ္ဇနာပိ၊ ပုထုဇဉ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ပစ္ဆိမဘဝိကော၊ အဆုံးဖြစ်သောဘဝသို့ရောက်သည်
ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ တေနအတ္တဘာဝေန၊ ထိုအတ္တဘောဖြင့်၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ပရိ
နိဗ္ဗပေတုံ၊ ပြီးဆုံးစေခြင်းငှါ၊ သံမက္ကော၊ စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧ
ကေနနပါဏသဟာသံ၊ တယောက်ဖြင့်ယုတ်သောတထောင်သော လူကို၊
ဗာတေန္တဿာပိ၊ သတ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိ
မာလ၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ အဗျာပဏ္ဍာယေဝနာမ၊ ဆင်း
ရဲမရှိသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ပရိနိဗ္ဗပေတိ
ဝိယ၊ ပြီးဆုံးစေသကဲ့သို့၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊
အတ္တဘောသည်၊ အဗျာပဏ္ဍာယေဝနာမ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်မည်သည်သာ
လျှင်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ ဘဝံ၊ ဘဝကို၊ ပရိနိဗ္ဗပေတိယေဝ နာမ၊ ပြီးဆုံးစေသည်
မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အကုသလမေဝ၊ အကုသိုလ်သည်
သာလျှင်၊ ဟောယုတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ ဝိပဿနမေဝ၊ ဝိပဿနာသည်သာလျှင်

၁၁

၂-အနုပဒဝဂ်-၄-သေဝိတဗ္ဗသေဝိတဗ္ဗသုတ်၊ ၂၀၃

ဝိဇ္ဇာ၊ ပရိသန္ဓေကိုးဂဏှာပေတိနာမ၊ ယုစေသည်မည်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိပါရော၊ အဖြေတည်း၊ စက္ခုဝိညေယျန္တိ၊ အာဒိသု၊ စက္ခုဝိညေယျံ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဝိဇ္ဇာ၊ နာရမ္မမာနနပေ၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင်း၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တသ္မိံ၊ ယေဝရူပေ၊ ထိုရူပါရုံ၌သာလျှင်၊ ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တသ္မိံ၊ ယေဝရူပေ၊ ထိုရူပါရုံ၌ပင်လျှင်၊ အဘိနန္ဒတိ၊ အလွန်နှစ်သက်၏၊ အဿာဒေတိ၊ သာယာ၏၊ အဘိနန္ဒန္တော၊ အလွန်နှစ်သက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဿာဒေန္တော၊ သာယာသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ ဧကစ္စဿ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တသ္မိံ၊ ယေဝရူပေ၊ ထိုရူပါရုံ၌သာလျှင် ရာဂါဒယော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ နိဗ္ဗိန္ဒန္တော၊ ငြီးငွေ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရဇ္ဇန္တော၊ တပ်ခြင်းကင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဗ္ဗအညမညန္တိ၊ တဗ္ဗအညမည်ဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော သောတဝိညေယျံ၊ အစရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊ ဇေဝိဇ္ဇာ၊ ဇေဝိဇ္ဇာ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇေဝိဇ္ဇာ၊ ရေနအတ္ထံ အာဇာနေယျန္တိ၊ ဇေဝိဇ္ဇာ၊ ရေန အတ္ထံအာဇာနေယျံ၊ ဟူသောဤပါဌ၌၊ ကော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဘာသိတဿ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣမဿ၊ ဤသုတ်၏၊ အတ္ထံ၊ အနက်ကို၊ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်သနည်း၊ ကော၊ အဘယ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နအာဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တာဝ၊ ဤသုတ်၏ အနက်ကိုသိသောပုဂ္ဂိုလ်၏ မဆွစွာ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုပ္ပတော၊ ဆိုဦးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမဿသုတ္တဿ၊ ဤသုတ်၏၊ ပါဠိစ္စ၊ ပါဠိကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာကို လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဟိတွာပိ၊ သင်၍လည်း၊ တဏှာ၊ ထိုသုတ်၌လံာတိုင်း ပြုကျင့်ကုန်သည်၊ နဟေ၊ နန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ယထာဝုတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အနုဿာမပဋိပဒံ၊ လောကုတ္တရာတရားအားလျော်သော အကျင့်ကို၊ နပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ မကျင့်ကုန်၊ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နအာဇာနန္တိနာမ၊ မသိသည်မည်ကုန်၏၊ ပန၊ မသိသော ပုဂ္ဂိုလ်မှတစ်ပါးသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ယေ၊ အကြင်

၂၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဣမဿသုတ္တဿ။ ဤသုတ်၏။ ပါဠိ၊ ပါဠိကိုလည်း
ကောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာကိုလည်းကောင်း၊ ဥက္ကဟေတွာ၊ သင်၍၊
တက္ကရာ၊ ထိုသုတ်၌ လာတိုင်းပြုကျင့်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
ယထာပုတ္တံ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော၊ အနုလောမပဋိပဒ်၊ လော
ကုတ္တရာအားလျော်သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ အာဇာနန္တိ နာမ၊ သိသည်မည်ကုန်၏။ ဇေသန္တေပိ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်
လည်း၊ သပဋိသန္တိကာနံ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိကုန်သောပုထုဇဉ်-သော
တာပန-သကဒါဂါဝ်-အနာဂါဝ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်
လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ တာဝဟောတု၊ ဖြစ်တန်စေ၊ အပ္ပဋိသန္တိကာနံ
တဖန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိကုန်သော ပုထုဇဉ်-သောတာပန-သကဒါဂါဝ်
အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဒိဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွား
ခြင်းငှါ၊ ကထံဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အပ္ပဋိသန္တိကာ၊ တဖန်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမရှိကုန်သော
ပစ္ဆိမဘဝကဖြစ်ကုန်သော-ပုထုဇဉ်-သောတာပန-သကဒါဂါဝ်-အနာ
ဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အနုပါဒါနာ၊ မီးစာမရှိ ကုန်သော၊ ဇေတဝေဒါ၊ မီး
တို့သည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ ဝိယ၊ ငြိမ်းကုန်သကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်
၏။ ကပ္ပသဟဿမ္ပိ၊ ကမ္ဘာတထောင်ကိုလည်း၊ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်၊ တေ
သံ၊ ထိုပစ္ဆိမဘဝကဖြစ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်-သောတာပန-သကဒါဂါဝ်
အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ဒုက္ခနာမ၊ ဆင်းရဲမည်သည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ တေသံယေဝံ၊ ထိုပစ္ဆိမဘဝ
ကဖြစ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်-သောတာပန-သကဒါဂါဝ်-အနာဂါဝ်ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အားသာလျှင်၊ ဒိဃရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါ
ယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်
သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝံ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သေဝိတဗ္ဗာ သေဝိတဗ္ဗသုတ်၏ အဖွင့်အပြီး
တည်း။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော၊ သေဝိတဗ္ဗာ သေဝိတဗ္ဗသုတ္တံ၊
သေဝိတဗ္ဗာသေဝိတဗ္ဗသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-အနုပဒဝဂ်-၅-ဗဟုဓာတုကသုတ်၊

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ ဗဟုဓာတုကသုတ္တံ
ဗဟုဓာတုကသုတ်တည်း။ တက္က၊ ထိုဗဟုဓာတုကသုတ်၌၊ ဘယာနိတိ

အာဒိဿ၊ ဘယသနိဗ္ဗိသိအစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊
 ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိ
 အပ်၏၊ ဘယန္တိ၊ ဘယံဟူသည်ကား၊ မိတ္တု၊ ကြာသော၊ မိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်း
 တည်း၊ ဥပဒ္ဒဝေါတိ၊ ဥပဒ္ဒဝေါဟူသည်ကား၊ အနေကဋ္ဌတာကာရော၊ မိတ်
 ၏မတည်ကြည်သောအခြင်း၊ အရာတည်း၊ ဥပသဒ္ဓေါတိ၊ ဥပသဒ္ဓေါဟူ
 သည်ကား၊ ဥပသတ္တာကာရော၊ ကပ်၍တပ်တတ်သောအခြင်း၊ အရာတည်း၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုပျက်စီးလေသောသက်ရှိ-သက်မဲ့ - ဥစ္စာတို့၌၊ လဂ္ဂနာ
 ကာရော၊ ကပ်ငြိသောအခြင်း၊ အရာတည်း၊ တေသံ၊ ထိုဘယဥပဒ္ဒဝဥပသဂ္ဂ
 တို့၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ နာနတ္ထံ၊ အထူးကို၊ ဝေဒိဗ္ဗံ၊ သိအပ်
 ၏၊ ပဗ္ဗတာဒိဝိသမနိသိတာ၊ တောင်အစရှိသောမညီမညွတ်သောအရပ်
 ကိုမှီကုန်သော၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဇနပဒဝါသိနံ၊ ဇနပုဒ်၌နေလေ့ရှိကုန်
 သောသူတို့အား၊ ပေသေန္တိ၊ စေလိုက်ကုန်၏၊ ကိံ၊ ပေသေန္တိ၊ အဘယ်သို့
 စေလိုက်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊ မယံ၊ ငါတို့ခိုးသူတို့သည်၊ အသုကဒိဝ
 သေနာမ၊ ဤမည်သောနေ၌၊ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ပဟရိဿာ
 မ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေသေန္တိ၊ စေလိုက်ကုန်၏၊ တံပဝတ္တိံ၊
 ထိုအကြောင်းကို၊ သုတကာလတော၊ ကြားသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
 ဘယံသန္တာသံ၊ ကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်
 ၏၊ အယံ၊ ဤကြောက်ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းသည်၊ မိတ္တု၊ ကြာသောနာမ၊ မိတ်
 ၏ထိတ်လန့်ခြင်းမည်၏၊ ဣမ၊ ဤအရပ်၌၊ နာ၊ ငါတို့အား၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့
 သည်၊ ကုပိတာ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနတ္ထမ္ပိ၊ အကျိုးမဲ့ကို
 လည်း၊ အာဝဟေယျံ၊ ရွက်ဆောင်ကုန်ရေ၏၊ ဣတိမသိကတွာ၊ ဤသို့လုံး
 မိုက်၍၊ ဟတ္ထသာရံ၊ လက်၌ရှိသောဥစ္စာနှစ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊
 ဒွိပဒစတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသောသတ္တဝါ အခြေလေးချောင်းရှိ
 သောသတ္တဝါတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တကွ၊ အရညံ၊ တောသို့၊ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍၊
 တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုတောအရပ်၌၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌၊ နိဗ္ဗဇ္ဇန္တိ၊ အိပ်နေကုန်၏၊
 ခုံသ မကသာဒိဟိ၊ မှတ်ခြင် အစရှိသည်တို့သည်၊ ခဇ္ဇမာနာ၊ ခဲအပ်ကုန်
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဂုဗ္ဘန္တရာနိ၊ ချုံကြားတို့သို့၊ ပရိသန္တိ၊ ဝင်နေကုန်
 ၏၊ ခါဏုကထူကေ၊ သစ်ပုတ်ဆူးတို့ကို၊ မဒ္ဒန္တိ၊ နင်းမိကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
 ဝိစရန္တာနံ၊ ပြေးသွားကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုရွာသားတို့အား၊ ဝိက္ခိတ္တဘာ
 ဝေါ၊ ယုံလွင့်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အနေကဋ္ဌတာကာရော၊ မိတ်၏မတည်
 ကြည်သောအခြင်းအရာမည်၏၊ တေတာ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ လှည့်

၂၀

၂၀၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ပတ်၍၊ အာဂန္တု၊ လာခြင်းငှါ၊ စောရေသု၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ယထာသုတ္တေ၊
အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော၊ ဒိဝသေ၊ နေ့၌၊ အနာဂန္တုန္တေသု၊ မလာ
ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တကဿသနံဝါ၊ အချည်းနှီးသောစကား သည်
လည်းဘိသေသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပရိသိသောမ၊ ငါတို့ဝင်
ကုန်ဖို့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တာ၊ ဆို၍၊ သပရိက္ခရာ၊ ပစ္စည်းပရိက္ခရာတို့နှင့်တ
ကွဲ၊ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့၊ ပရိသန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊ အတံ၊ ထိုသို့ဝင်သောအခါတို့၌၊
တေသံ၊ ထိုရွာသားတို့၏၊ ပရိဋ္ဌာဘာဝံ၊ ဝင်လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊
ခိုးသူဘို့ကသိကုန်၍၊ ဂါမံ၊ ရွာကို၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ဝိုင်းထား၍၊ နှါရေးတံခါး၌၊
အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဒတွာ၊ တိုက်၍၊ မနုဿေ၊ လူတို့ကို၊ စာတေတွာ၊ သတ်
၍၊ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိဘင်္ဂံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ ပိ
လုမ္ပေတွာ၊ လုယက်၍၊ ဂန္တန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ တေသု၊ ထိုရွာနေလူ အပေါင်း
တို့တွင်၊ စာတိတာဝသေသော၊ သတ်အင်သည်မှကြွင်း ကုန်သောသူတို့
သည်၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ နိဗ္ဗာပတွာ၊ ငြိမ်းဝေကုန်၍၊ ကောဠန္တိယ၊ ဘိတ္တိန္တိယ
စာဒီသု၊ ကျည်ရိပ်နံရံရိပ်အစရှိသည်တို့၌၊ တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုပျက်စီးလေ
သောသက်ရှိသက်မဲ့ ဥစ္စာတို့၌၊ လဂ္ဂိတွာ၊ ကပ်ငြိကုန်၍၊ နဋ္ဌံ၊ ပျက်စီးလေ
သောဥစ္စာကို၊ အနုသောစမာနာ၊ အဖန်တလဲလဲစိုးရိပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍၊ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်နေကုန်၏၊ အသံ၊ ဤသို့အဖန်တလဲလဲစိုးရိပ်ခြင်း
သည်၊ ဥပသတ္တာကာရောလဂ္ဂနာကာရောနာမ၊ ကပ်ငြိသော အခြင်းအရာ
မည်၏။

နဋ္ဌာဂါရာတိ၊ နဋ္ဌာဂါရာဟူသည်ကား၊ နဋ္ဌေဟိ၊ ကျူတို့ဖြင့်၊ ပဋိစ္စန္ဒာ၊
မိုးကာကုန်သော၊ အဂါရာ၊ အိမ်တို့တည်း၊ ပန၊ ကြွင်းသောအဆောက်အ
ဦကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအိမ်၌၊ သေသသမ္ဘာရာ၊ အမိုးအကာမှကြွင်းသော
အဆောက်အဦတို့သည်၊ ရုက္ခမယာ၊ သစ်သားဖြင့်ပြီးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏၊ တိဏာဂါရေပိ၊ မြက်အိမ်၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဝေ၊ ဤသို့
သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဗာလတော
ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဗာလတောဥပ္ပန္နန္တိဟူသည်ကား၊ ဗာလမေဝ၊ သူမိုက်ကိုသာ
လျှင်းနိဿာယ၊ မြို၍၊ ဘယာဒီနိ၊ ဘေးအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဗာလော၊ မိုက်သော၊ အ
ပဏ္ဍိတဝုရိသော၊ ပညာမရှိသောယောက်ျားသည်၊ ရန္တံဝါ၊ မင်းအဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဥပရန္တံဝါ၊ အိမ်ရှေ့မင်းအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပန၊ ထိုမှ
တပါး၊ အညံ၊ တပါးသော၊ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော၊ ဌာနံဝါ၊ မူးမတ်အစရှိ

သောအရာအထူးကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္စေက္ခန္ဓာ၊ တောဋ္ဌတသည၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ ကတိပပေ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်ကုန်သော၊ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊
သမိသေ၊ တူကုန်သော၊ ဝိခဝါ ဝုတ္တေ၊ ရုဆိုမ သားတို့ကို၊ မဟာဇတ္တေ၊
သေသေဝက်ကြိုး၊ ငြိုးတို့သို့၊ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍၊ ထေ၊ လာကုန်၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ ကုဋ္ဌေ၊ သင်တို့ကို၊ ဣဿဇေ၊ အစိုးရသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမိ၊
ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ ပဗ္ဗတ ဂဟနာဒိနိ၊ တောချုံအစရှိသည်တို့
ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ အန္တမန္တေ၊ အစွန်အစွန်သော၊ ဂါမေ၊ ရွာကို၊ ပဟ
ရန္တော၊ တိုက်ဖျက်သည်ရှိသော်၊ ဒါမရိကဘာဝံ၊ ခိုးသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာ
ပေတွာ၊ သိစေ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ နိဂမေဝိ၊ နိဂုံးတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဇနပဒေဝိ၊ ဇနပုဒ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပဟရတိ၊ တိုက်ဖျက်၏၊
မနုဿာ၊ ရွာနေလူအပေါင်းတို့သည်၊ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့ကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ၊
စွန့်၍၊ ခေမန္တဋ္ဌာနံ၊ ဘေးမရှိရာ အရပ်ကို၊ ပတ္တယမာနာ၊ တောဋ္ဌတကုန်
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပက္ကမန္တိ၊ အရပ်တပါးသို့ပြေးသွားကုန်၏၊ တေ၊ ထို
ရွာနေလူအပေါင်းတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ငြိ၍၊ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခုဝိ၊
ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနိယောဝိ၊ ရဟန်းမိန်း
မတို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တနောအတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနာနိ၊
နေရာအရပ်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပက္ကမန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏၊ ဂတဂတ
ဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ဆွမ်းတို့ကို လည်းကောင်း၊
သေနာသနာဝိ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နုလ္လဘံ၊ ရုခဲသည်၊ ပဟာ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်တို့အား
ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ အာဂတမေဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်၊ ပဟာတိ၊ ဖြစ်၏၊
ပဗ္ဗဇိတေသုဝိ၊ ရဟန်းတို့တွင်လည်း၊ ဇွေနှစ်ဦးကုန်သော၊ ဗာလော၊ မလိမ္မာ
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အညမညံ၊ အချင်းချင်း၊ ဝိဝါဒံ၊ ငြင်း
ခုံခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ စောဒနံ၊ စောဒနာခြင်းကို၊ အာရမ္ဘန္တိ၊
အားထုတ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောသမ္ဘိဝါသိကာနံ၊ ကောသမ္ဘိပြည်၌နေ
လေ့ရှိကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ မဟာကလဟော၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံခြင်း
သည်၊ ဥပ္ပန္နတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ မဟာကလဟော၊ ကြီးစွာသောငြင်းခုံ
ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ စတုန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ပရိသာနံ၊ ပရိသတ်
တို့အား၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ အာဂတမေဝ၊ ရောက်သည်သာလျှင်၊ ပဟာ
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ယာနိကာနိဝိ၊ အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဘယာနိ၊
ဘေးတို့သည်၊ ဥပ္ပန္နန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓာနိ၊ ဟို

ဘေးတို့သည်၊ ဗောလိကော၊ သူရိက်ကြောင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏။

ဧတဒဝေါစာတိ၊ ဧတဒဝေါဗဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဒေသနာတော်ကို၊ မတ္ထကံ၊ အံ့ပြီးအဆုံးသို့၊ အပါပေတွာဝ၊ မရောက်စေမူ၍သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာဝိတာ၊ ပြီးစေတော်မူအပ်၏၊ ယံနုနယဒိပန၊ အကယ်၍၊ အဟံ၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝုန္တိတွာ၊ မေးလျှောက်၍၊ သဗ္ဗညုတဉာဏေနဝ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒေသနာယ၊ ဒေသနာတော်၏၊ ပါရိပူရိ၊ မြင့်မြင်းကို၊ ကရေယျံ၊ ပြုရမူကား၊ သာရဝတာ၊ ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဓေတွာ၊ ကြံ၍၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါဘန္ဓေတိအာဒိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါဘန္ဓေဤသို့အစရှိသော၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ အဋ္ဌာရသဿ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ခေတုဿ၊ ခေတ်တို့တွင်၊ အနောကောဒသခေတုယော၊ သုရမရုပ်သောဋ္ဌသနိဗ္ဗာနဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မခေတ်တည်းဟူသော အစိတ်အခွဲနှင့် တကွဖြစ်သော တဆဲ့တပါးသောခေတ်တို့ကို၊ ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်ခေတ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ အနုဋ္ဌမကခေတုယော၊ စေတသိက်နွေပညာ သဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မခေတ်တည်းဟူသောအခွဲအစိတ်နှင့်တကွသောရှစ်ပါးသောခေတ်တို့ကို အရူပပရိဂ္ဂဟော၊ အရူပခေတ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ရူပါရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသခေတုယော၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောခေတ်တို့ကို၊ ရူပါရူပပရိဂ္ဂဟောဝ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗာဝိ၊ အလုံးစုံသောတဆဲ့ရှစ်ပါးသောခေတ်တို့သည်လည်း၊ ခန္ဓဝသေန၊ ခန္ဓာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသောခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ တဏှာကြည်သောခန္ဓာတို့သည် နက္ခသစ္စံ၊ နက္ခသစ္စာမည်၏၊ တေသံ၊ ထိုနက္ခသစ္စာတို့ကို၊ သမုဋ္ဌာဝိကာတဏှာ၊ ဖြစ်စေတတ်သောတဏှာသည်၊ သမုဒယသစ္စံ၊ သမုဒယသစ္စာမည်၏၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော-နက္ခသစ္စာ-သမုဒယသစ္စာတို့၏၊ အပ္ပဝတ္တိ၊ မဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းသည်၊ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာမည်၏၊ နိရောဓပဇာနနာ၊ နိရောဓသစ္စာကိုသိတတ်သော၊ ပဋိပဒါ၊ မပွင့်ရှစ်ပါးတည်းဟူသောအကျင့်သည်၊ မဂ္ဂသစ္စံ၊ မဂ္ဂသစ္စာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတုသစ္စကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သစ္စာလေးပါးတည်းဟူသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဧကဿ၊ တဦး

သော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ မတ္တကံ၊ အထွဋ်
အထိပ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့၊ ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ ဤပစ္စု သူခန့်
အမည်ရှိသော ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပါ၊ အကျဉ်းတည်း၊
ပန၊ အကျဉ်း၌ တပါး-အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိက္ခာရေတော၊ အကျယ်အား
ဖြင့်၊ တောဓာတုယော၊ ဤဓာတ်တို့ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ မယာ၊ ငါ
အရှင်ဗုဒ္ဓဗောဓာသ ဆရာသည်၊ ကထိတာဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဇာနာတိပဿတိတိ၊ ဇာနာတိပဿတိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာယ
ဝိပဿနာနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဂ္ဂေါ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပထဝီဓာတု အာဒယော၊
ပထဝီဓာတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ သဝိညာဏက ကာယံ၊ သဝိညာဏက
ကာယကို၊ သုညတော၊ အတ္တမှ ဆိတ်သော အားဖြင့် လည်းကောင်း၊
နိသာတ္တတော၊ သတ္တဝါမဟုတ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒဿေတုံ၊
ပြတော်မူခြင်း၌၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူ
အပ်ကုန်၏၊ တာပိ၊ ထိုပထဝီဓာတ်အစရှိသော ခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့
ကိုလည်း၊ ဝုရိမာဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်
သော၊ ဓာတုဟိ၊ ဓာတ်တို့ဖြင့်၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ပူရေန္တေန၊
ပြည့်စေသောဝိပဿနာယောဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိညာဏဓာတုတော၊ အဆုံး
ဖြစ်သောဝိညာဏဓာတ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်
စေအပ်ကုန်၏၊ ကိံ၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ အဘယ်သို့ပြည့်စေအပ်ကုန်သနည်းဟူမူ
ကား၊ ဝိညာဏဓာတု၊ ဝိညာဏဓာတ်သည်၊ စက္ခုဝိညာဏာဒိဝသေန၊
စက္ခုဝိညာဏဓာတ် အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဆဗ္ဗဓာ၊ ခြောက်ပါး
အပြားရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့တွင်၊
စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာ၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာယ၊ သိမ်း
ဆည်းအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿာ၊ ထိုစက္ခုဝိညာဏဓာတ်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ရာ
ဖြစ်သောစက္ခုဝတ္ထုသည်၊ စက္ခုဓာတု၊ စက္ခုဓာတ်မည်၏၊ အာရမ္မဏံ၊
ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောရူပါရုံသည်၊ ရူပဓာတု၊ ရူပဓာတ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဧဝံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ စက္ခုဓာတ်ရူပဓာတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာ
ဝ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်
သိမ်းသော သောတဝိညာဏဓာတ်အစရှိသော ငါးပါးသောဓာတ်တို့၌၊
ဧသနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏၊ ပန၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊

၂၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မနောဝိညာဏဓာတုယာ၊ မနောဝိညာဏဓာတ်ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာယ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿာ၊ ထိုမနောဝိညာဏဓာတ်၏၊ ပုရိမပစ္ဆိမဝသေန၊ ရှေးဖြစ်သော သမ္ပဒိန္နိ၊ ငွေ နောက်ဖြစ်သော ပဉ္စဒါရဝဇ္ဇန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မနောဓာတု၊ မနောဓာတ်မည်၏၊ တဿာ၊ ထိုမနောဓာတ်၏၊ အာရမ္မဏဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်အဝိတ် အနာဂတ်ဖြစ်သော ဓမ္မာရုံ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓမ္မဓာတု၊ ဓမ္မဓာတ်မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေနှစ်ပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ မနောဓာတ် ဓမ္မဓာတ်တို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာဝ၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသဿ၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသုဓာတုသု၊ ဤဓာတ်တို့တွင်၊ အဇေကာဒသဓာတုယော၊ သုခုမရုပ်သောဋ္ဌသဟုဆိုအပ်သောဓမ္မဓာတ်အစိတ်လျှင် တဆွဲတခုမြောက်ရှိသောဓာတ်တို့ကို၊ ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမနယေန၊ ရှေးဖြစ်သောတဆွဲရှစ်ပါးသောဓာတ်၌ ပြအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤမြောက်ပါးသောဓာတ်တို့ကိုလည်း၊ ဧကဿ၊ တဦးသော၊ သိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ မပ္ပကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သုဓဓာတုတိအာဒိသု၊ သုဓဓာတုဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိပ္ပဟော၊ ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သုခဉ္စ၊ သုခသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသုခဟူသည်၊ နိဿတ္တသုညတဗ္ဗေန၊ သတ္တဝါမဟုတ်သောအနက်အတ္တမှဆိုတ်သောအနက် သဘောသတ္တိကြောင့်၊ ဓာတုစ၊ ဓာတ်မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်၊ သုဓဓာတု၊ သုဓဓာတ်မည်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော ဒုက္ခဓာတုအစရှိသောပုဒ်တို့၌၊ ယေဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုဓဓာတ်အစရှိသည်တို့တွင်၊ ပုရိမာ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ သုဓဓာတ် ဒုက္ခဓာတ် သောမနဿဓာတ် ဒေါမနဿဓာတ်တို့ကို၊ သပ္ပဒိပက္ခဝသေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ နွေနှစ်ပါးကုန်သော ဥပေက္ခာဓာတ် အဝိဇ္ဇာဓာတ်တို့ကို၊ သရိက္ခကဝသေန၊ တူသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်

၏၊ အဝိဘူတဘာဝေနပိ၊ မထင်ရှားသည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်း၊ ဥပေက္ခာဝေတု၊ ဥပေက္ခာဝေတိသည်၊ အဝိဇ္ဇာဝေတုယာ၊ အဝိဇ္ဇာဝေတိနှင့်၊ သမိက္ခာ၊ တူ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသုခအစရှိသောခြောက်ပါးသောဝေတိတို့တွင်းသုခ ဒုက္ခဝေတုသု၊ သုခဝေတိ ဒုက္ခဝေတိတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာသု၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ကာယဝိညာဏဝေတု၊ ကာယဝိညာဏဝေတိကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာဝ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသာသု၊ သုခဝေတိ ဒုက္ခဝေတိမှကြွင်းကုန်သော လေးပါးသော ဝေတိတို့ကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာသု၊ သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ မနောဝိညာဏဝေတု၊ မနောဝိညာဏဝေတိကို၊ ပရိဂ္ဂဟိတာဝ၊ သိမ်းဆည်းအပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမာပိဝေတုယော၊ ဤဝေတိတို့ကိုလည်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဋ္ဌာရသဟိယေဝ၊ တဆွဲရှစ်ပါးသောဝေတိတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ပူရေန္တေန၊ ပြည့်စေသော ဝိပဿနာယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥပေက္ခာဝေတုယော၊ ဥပေက္ခာဝေတိမှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသသု၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော ဣမာသုဝေတုသု၊ ဤဝေတိတို့တွင်၊ အနောကသဝေတုယော၊ သုရမရုပ်သောဋ္ဌသဟုဆိုအပ်သောဓမ္မဝေတိတည်းဟူသောအမိတ်လျှင်တဆွဲတခု ဖြောက်ရှိသော ဝေတိတို့ကို၊ ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမနယေနော၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒဓိ၊ ဤသောမနဿဝေတိအစရှိသော ခြောက်ပါးသောဝေတိကိုလည်း၊ ဧကဿ၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဂမနံ၊ အပြီးအဆုံးသို့၊ မတ္တကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဝေတုအာဒိနံ၊ ကာမဝေတိအစရှိသည်တို့၏၊ ဧဒေဝိတက္ကော၊ ဧဒေဝိတက္ကသုတ်၌၊ ကာမဝိတက္ကဒိသု၊ ကာမဝိတက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တနယေနော၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

အဘိဓမ္မပိ၊ အဘိဓမ္မပိဋကတ်၌လည်း၊ တတ္ထကတမာကာမဝေတု ကာမပဋိသံယုတ္တော တက္ကောဝိတက္ကောတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမာကာမဝေတု ကာမပဋိသံယုတ္တောတက္ကောဝိတက္ကောဤသို့အစရှိသော၊ နယေနော၊ နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဧတာသံ၊ ထိုကာမဝေတိအစရှိသော ခြောက်ပါးသောဝေတိတို့၏၊ ဝိတ္ထာရော၊ အကျယ်သည်၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်

၂၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿိ-ပဌမတွဲ။

သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့တွင်၊ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်သည်။ ကတမ၊ အဘယ်နည်း။ ကာမပဋိသံယုတ္တော၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သည့်သော။ တက္ကော၊ ကြံခြင်း။ ဝိတက္ကော၊ အထူးသဖြင့်ကြံခြင်း။ ဣမာပိဓာဓာတုယော၊ ဤကာမဓာတ်အစရှိသော ခြောက်ပါးသောဓာတ်တို့ကိုလည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ အဋ္ဌာရသယံယေဝ၊ တဆွဲရှစ်ပါးသောဓာတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ပူရေန္တေန၊ ပြည့်စေသောဝိပဿနာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာမဓာတုတော၊ ကာမဓာတ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ ထုတ်ဆောင်၍၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသသု၊ တဆွဲရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသုဓာတုသု၊ ဤဓာတ်တို့တွင်၊ အဓေကာဒသဓာတုယော၊ သုခုမရုပ်သောဋ္ဌသဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မဓာတ်တည်းဟူသော အစိတ်လျှင် တဆွဲတခုမြောက်ရှိသော ဓာတ်တို့ကို၊ ရူပပရိတ္တဟော၊ ရုပ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒမ္ပိ၊ ဤကာမဓာတ်အစရှိသောခြောက်ပါးသောဓာတ်ကိုလည်း။ ဧကဿ၊ တဦးသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ နိဂမနံ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ကဝိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာမဓာတုအာဒိသု၊ ကာမဓာတ်အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဂုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမာဝစရက္ခန္ဓာ၊ ကာမာဝစရက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ကာမဓာတုနာမ၊ ကာမဓာတ်မည်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ရူပါဝစရက္ခန္ဓာ၊ ရူပါဝစရက္ခန္ဓာတို့သည်၊ ရူပဓာတုနာမ၊ ရူပဓာတ်မည်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပါဝစရက္ခန္ဓာ၊ အရူပါဝစရက္ခန္ဓာတို့သည်၊ အရူပဓာတုနာမ၊ အရူပဓာတ်မည်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာပိဒူကတ်၌၊ တတ္ထကတမာကာမဓာတုဟေဋ္ဌတော၊ အဝိစိနိရယံပရိယန္တံ၊ ကရိတွာတိအာဒိနာ၊ တတ္ထကတမာကာမဓာတုဟေဋ္ဌတော၊ အဝိစိနိရယံပရိယန္တံ၊ ကရိတွာဤသို့အစရှိသောနယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဧတာသံ၊ ထိုကာမဓာတ်အစရှိသော သုံးပါးသောဓာတ်တို့၏၊ ဝိတ္တာရော၊ အကျယ်သည်၊ အာဂတောယေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဓာတ်အစရှိသော သုံးပါးသောဓာတ်တို့တွင်၊ ကာမဓာတု၊ ကာမဓာတ်ဟူသည်၊ ကတမ၊ အဘယ်နည်း။ ဟေဋ္ဌတော၊ အောက်မှ၊ အဝိစိနိရယံ၊ အဝိစိရဲကို၊ ပရိယန္တံ၊ အပိုင်းအခြားကို၊ ကရိတွာ၊ ပြု၍၊ တိသော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာပိဓာတုယော၊ ဤကာမဓာတ်

၂-အနုပဒဝဂ်-၅-ဗဟုသာတုကာသုတ်၊

၂၁၃

ရူပဓာတ်-အရူပဓာတ်တို့ကို၊ ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ အဋ္ဌာရသဟိ ယေဝ၊
တဆဲ့ရှစ်ပါးသောဓာတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊
ပူရေန္တေန၊ပြည့်စေသောဝိပဿနာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ကာမဓာတုတော
ကာမဓာတ်မှ၊ နိဟရိတွာ၊ထုတ်ဆောင်၍၊ပူရေတဗ္ဗာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်
၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊ အဋ္ဌာရသသု၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသုသာတုသု၊
ဤဓာတ်တို့တွင်၊ အဇေကာဒသ ဓာတုယော၊သုခုမရုပ်-သောဠသဟုဆို
အပ်သောဓမ္မဓာတ်တည်းဟူသော အစိတ်လျှင်တဆဲ့တခုမြောက်ရှိသော
ဓာတ်တို့ကို၊ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ ရုပ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ပုရိမ
နယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒမ္ဘိ၊ဤကာမဓာတ်-ရူပဓာတ်-အရူပ
ဓာတ်ကိုလည်း၊ ဧကဿ၊တဦးသော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ နိဂမနံ၊ပြီး
ဆုံးခြင်းသို့၊ မတ္ထကံ၊အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ရောက်စေ၍၊ ကထိတံ၊
ဟောတော်မူအပ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ။

သင်္ခတာတိ၊ သင်္ခတာဟူသည်ကား၊ ပစ္စယေဟိ၊ အကြောင်းတရား
တို့သည်၊သမာဂဓံဘ၊ တကွဖြစ်ကုန်၍၊ ကတာ၊ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဧတံ၊ဤ
သင်္ခတာဟူသောအမည်သည်၊ ပဉ္စနံ၊ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓာနံ၊ခန္ဓာတို့၏၊
အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း၊သင်္ခတာ၊အကြောင်းတရားတို့သည် တကွဖြစ်
ကုန်၍ပြုအပ်ကုန်သည်၊ န၊မဟုတ်ကုန်၊ အသင်္ခတာ၊ အကြောင်းတရား
တို့သည် တကွဖြစ်ကုန်၍ ပြုအပ်သည်မဟုတ်ကုန်၊ ဧတံ၊ဤအသင်္ခတာ
ဟူသောအမည်သည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊နိဗ္ဗာန်၏၊ အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း၊ဇွေ၊
နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာပိ ဓာတုယော၊ ဤသင်္ခတာဓာတ်-အသင်္ခတာဓာတ်
တို့ကိုလည်း၊ဟောဋ္ဌာ၊အောက်၌၊ အဋ္ဌာရသဟိယေဝ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော
ဓာတ်တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ပူရေန္တေန၊ပြည့်
သောဝိပဿနာယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊သင်္ခတာသာတုတော၊သင်္ခတာဓာတ်မှ၊
နိဟရိတွာ၊ထုတ်ဆောင်၍၊ ပူရေတဗ္ဗာ၊ပြည့်စေအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊
အဋ္ဌာရသသု၊တဆဲ့ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမာသုသာတုသု၊ဤဓာတ်တို့တွင်၊
အဇေကာဒသ ဓာတုယော၊ သုခုမရုပ်-သောဠသဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မ
ဓာတ်တည်းဟူသော အစိတ်လျှင် တဆဲ့တခု မြောက်ရှိသော ဓာတ်တို့
ကို၊ရူပပရိဂ္ဂဟော၊ရုပ်ဖြင့်သိမ်းဆည်းအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ပုရိမနယေ
နေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဣဒမ္ဘိ၊ဤသင်္ခတာဓာတ်-အသင်္ခတာ ဓာတ်ကို
လည်း၊ဧကဿ၊တဦးသော၊ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းအား၊ နိဂမနံ၊ပြီးဆုံးခြင်း
သို့၊မတ္ထကံ၊ အထွဋ်အထိပ်သို့၊ ပါပေတွာ၊ရောက်စေ၍၊ ကထိတံ၊ဟော

၂၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာသင်္ဂဓိသျှ-ပဋိမတ္တံ၊

တော်မူအပ်သည်။ဟောတီးဖြစ်၏။ အဇ္ဈတ္တိကဗာဟိရာဒိနိတိ၊ အဇ္ဈတ္တိက
ဗာဟိရာဒိနိဟူသည်ကား၊ အဇ္ဈတ္တိကာနိဝ၊ အဇ္ဈတ္တိကာ ယတနတို့လည်း၊
ဗာဟိရာနိဝ၊ဗာဟိရာ ယတနတို့လည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဉ်း
အုံးဇွေးဤနှစ်ပါးသောအဇ္ဈတ္တိကာယတန ဗာဟိရေယတနတို့တွင်၊စက္ခု
အာဒိနိ၊စက္ခု အစရှိကုန်သော၊ ဆ၊ခြောက်ပါးကုန်သော အာယတနတို့
သည်၊အဇ္ဈတ္တိကာနိ၊အဇ္ဈတ္တိကာယတနတို့မည်ကုန်၏၊ ရူပါဒိနိ၊ရူပါယတ
နအစရှိကုန်သော၊ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော အာယတနတို့သည်၊ ဗာဟိ
ရာနိ၊ ဗာဟိရာယတနတို့မည်ကုန်၏၊ ဣဝေဝိ၊ဤအာယတန ဝါရ၌လည်း၊
ဇာနာတိပဿတိတိ၊ဇာနာတိပဿတိဟူသည်ကား၊ဝိပဿနာယ၊ဝိပဿ
နာနှင့်၊ သဟ၊တတွ၊ မဂ္ဂေါ၊မဂ်ကို၊ ကထိတော၊ ဟောတော် မူအပ်၏၊
ဣမသ္မိံ သတိဣဒန္တိ အာဒိ၊ ဣမသ္မိံ သတိဣဒန္တိဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
မဟာတဏှာသင်္ခယေ၊မဟာတဏှာ သင်္ခယသုတ်၌၊ မယာ၊ငါအရှင်ဗုဒ္ဓ
ဇောသ ဆရာသည်၊ ဝိတ္ထာရိတမေ၊ ချဲ့အပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း။
အဋ္ဌာနန္တိ ဇေသောသဒ္ဓေါ၊ အဋ္ဌာနံဟူသောဤသဒ္ဓါသည်၊ ဟေတုပဋိက္ခေ
ပေါ၊ဥပထမ္ဘကဖြစ်သော အကြောင်းကို ပယ်ကြောင်းဖြစ်သော သဒ္ဓါ
တည်း၊ အနဝကာသောတိ ဇေသောသဒ္ဓေါ၊ အနဝကာသော ဟူသောဤ
သဒ္ဓါသည်၊ပစ္စယပဋိက္ခေပေါ၊ဇနကအကြောင်းကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သော
သဒ္ဓါတည်း၊ဥဘယေနာပိ၊နှစ်ပါးစုံသော အဋ္ဌာနံဟူသောပုဒ် အနဝကာ
သောဟူသောပုဒ်ဖြင့်လည်း၊ ကာရုဏမေ၊ အကြောင်းကိုသာလျှင်၊တဝ
ဝါ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိပတိ၊ပယ်တော်မူ၏၊ ဟိသစ္စံ၊မှန်၏၊ကာရ
ဏံ၊အကြောင်းကို၊ တဒါယတ္တ ဝုတ္တိတာသ၊ထိုအကျိုးနှင့်စပ်၍ဖြစ်ခြင်း
ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော အကြောင်း၏၊
ဖလဿ၊အကျိုး၏၊ဌာနန္တိ စ၊တည်ရာဟူ၍လည်းကောင်း၊အဝကာသော
တိစ၊နေရာဟူ၍လည်းကောင်း၊ဝုတ္တတိ၊ဆိုအပ်၏၊ယန္တိ၊ယံဟူသည်ကား၊
ယေနကာရဏေန၊အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နောတိ၊ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော
ဟူသည်ကား၊မဂ္ဂဒိဋ္ဌိသ၊မဂ်ပညာနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ပြည့်စုံသော၊သောတာ
ပန္နော၊ သောတာပန် ဖြစ်သော၊ အရိယသဝဂကော၊ အရိယာဖြစ်သော
တပည့်တည်း၊ကိပ္ပိသင်္ခါရန္တိ၊ကိပ္ပိသင်္ခါရံဟူသည်ကား၊ စတုဘူမိကော
သု၊ဘုံလေးပါး၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခတ သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခတဖြစ်သော
သင်္ခါရတရားတို့တွင်၊ကိပ္ပိကေသင်္ခါရေ၊ တခုသောသင်္ခါရကိုမျှလည်း၊
နိစ္စတောဥပဂစ္ဆေယျာတိ၊နိစ္စတော ဥပဂစ္ဆေယျဟူသည်ကား၊နိစ္စောတိ၊

၂၁၆

၂-အနုပဒဝဂ်-၅-ဗဟုဝေတုကသုတ်။

၂၀၅

မြီ၏ဟူ၍၊ ဂဏှေယျ၊ ယူရာဇ်၊ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိတိ၊ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိဟူ
သည်ကား၊ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဧတံကာရဏံ၊
ဤအကြောင်းကို၊ နဥပလက္ခတိ၊ မရအပ်၊ ယံပုထုဇ္ဇနောတိ၊ ယံပုထုဇ္ဇနောဟူ
သည်ကား၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဌာနံမေတံဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဌာနမေတံဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဧတံကာ
ရဏံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဿတဒိဋ္ဌိယာ၊
သဿတဒိဋ္ဌိဖြင့်သော၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တေဘူမိဂေ၊ သု၊ ထုံသုံး
ပါး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သင်္ခတသင်္ခါရေသု၊ သင်္ခတဖြစ်သောသင်္ခါရတရားတို့
၌၊ ကိပ္ပိသင်္ခါရံ၊ တရံတရသော သင်္ခါရကို၊ နိစ္စတော၊ မြဲသော အားဖြင့်၊
ဂဏှေယျ၊ ယူရာဇ်၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပန၊
ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သဿတအားဖြင့်မယူနိုင်သောတရားကိုဆိုပြီး
အံ၊ စတုတ္ထဘူမကသင်္ခါရ၊ စတုတ္ထဘုံ၌ဖြစ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်
တေဇသဒတ္တော၊ ထက်သော တန်ခိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒိဝသံ၊ တ
နေပတ်လုံး၊ သန္တတ္ထော၊ ပူသော၊ အယောဂုဠော၊ သံထွေခဲသည်၊ မက္ခိကာ
နံ၊ ယင်တို့၏၊ အာရမ္မဏံ၊ စွဲလမ်းရာမှီရာသည်၊ နဟောတိဝိယ၊ မဖြစ်သကဲ့
သို့၊ ဒိဋ္ဌိယာဝါ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ၏လည်းကောင်း၊ အညေသံ၊ ဒိဋ္ဌိမှတစ်ပါးကုန်
သော၊ အကုသယသနံဝါ၊ အကုသိုလ်တို့၏လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏံ၊ စွဲရာ
မှီရာသည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣမိနာနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်၊ ကိပ္ပိသင်္ခါရံ
သုခတောတိအာဒိသု၊ ကိပ္ပိသင်္ခါရံသုခတော ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့
၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

သုခတော ဥပဂစ္ဆေယျာတိ၊ သုခတောဥပဂစ္ဆေယျ ဟူသည်ကား၊
ဧကန္တသုခိအတ္တာဟောတိ အရောဂေါပရမ္မရဏာတိ၊ ဧကန္တသုခိအတ္တာ
ဟောတိအရောဂေါပရမ္မရဏာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အတ္တဒိဋ္ဌိဝသေန၊ အတ္တ
အားဖြင့် စွဲလမ်းသော ဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ သုခတော၊ သုခအားဖြင့်၊
ဂါဟံ၊ စွဲလမ်းခြင်းကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဧတံ၊ ဤသုခတောဥပဂစ္ဆေယျ
ဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာသုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ အတ္တာ၊ အတ္တဘောသည်၊ ဧကန္တသုခိ၊ စင်စစ်ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မရဏာ၊ သေသည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ရူပါရုံအစရှိသော
ကာမဂုဏ်တို့ကို သုံးဆောင်သော အခြင်းအရာကို ပြပြီးအံ့၊ ဒိဋ္ဌိဝိပ္ပယုတ္တ
စိတ္တေန၊ ဒိဋ္ဌိနှင့်မယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊ အရိယသမ္ပာဒကော၊ အရိယာဖြစ်သော

၂၁၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တပည့်သည်း ပရိဇ္ဇာဟာသိတူတော၊ ကိလေသာကာမတည်းဟူသော
ပူပန်ခြင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ပရိဇ္ဇာဟာပုပသမနတ္ထံ။
ကိလေသာ တည်းဟူသော ပူပန်ခြင်း၏ ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ပရိတ္တာသိတော။
ဆေးဝါးမန္တရားတည်းဟူသောအရံအတားလျှင် ဖြောင့်သောယောဂျီဝါး
သည်းမတ္တဟတ္ထံ၊ အရန်ယစ်သောဆင်ခြောင်ကြီးသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ဝိယ၊
ကပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ စောက္ခဗြာဟ္မဏော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလို
ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂူထံ၊ ဘင်ရသို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ၊ ဝိယ၊ ကပ်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ ကိညိသင်္ခါရံ၊ တရံတရသောသင်္ခါရကို၊ သုခတော၊ သုခအားဖြင့်၊
ဥပဂစ္ဆတိ၊ ကပ်၏၊ အတ္တဝါရေ၊ ကိညိဓမ္မအတ္တတောဥပဂစ္ဆေယျအစရှိ
သောအတ္တဝါရ်၌၊ ကသိဏာဒိပဏ္ဏတ္တိသင်္ဂဟတ္ထံ၊ ကသိုဏ်း အစရှိသော
ပညတ်ကို သိမ်းကျုံးခြင်းငှါ၊ သင်္ခါရန္တိ၊ သင်္ခါရဟူ၍၊ အဝတွာ၊ ဟော
တော်မမူမူ၍၊ ကိညိဓမ္မန္တိ၊ ကိညိဓမ္မဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣသမိ၊ ဤအတ္တဝါရ်၌လည်း၊ အရိယသာဝ
ကဿ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်အား၊ စတုဘူမိကဝသေန၊ ဘုံလေးပါး၌
ဖြစ်သောတရား၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပုထုဇ္ဇနဿ၊ ပုထု
ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ တေဘူမိကဝသေန၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော တရား၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောအနိစ္စ
တော-ဒုက္ခတော-အနတ္တတောအစရှိသောဝါရ်တို့၌၊ အရိယသာဝကဿာ
ဝိ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်အားလည်း၊ တေဘူမိကဝသေန၊ ဘုံသုံးပါး
၌ဖြစ်သောတရား၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ သင်္ခါရတရားကို
ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံယံ၊
အကြင်အကြင်တေဘူမိကသင်္ခါရကို၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ တတောတတော၊ ထိုထိုတေဘူမိကသင်္ခါရမှ၊ အရိယ
သာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဂါဟံ၊ စွဲလမ်းခြင်းကို၊ ဝိနိ
ဝေဋ္ဌတိ၊ ဖြေ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်း
ယံယံ၊ အကြင်အကြင်တေဘူမိကသင်္ခါရကို၊ နိစ္စံ၊ မြေ၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏၊
အတ္တာ၊ အပိုးရ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏၊ တံတံ၊ ထိုထိုတေဘူမိက
သင်္ခါရကို၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ အနိစ္စံ၊
မမြဲ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တာ၊ အပိုးမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသည်း
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တံဂါဟံ၊ ထိုစွဲလမ်းခြင်းကို၊ ဝိနိဝေဋ္ဌတိ၊ ဖြေ၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သင်္ခါရတရား၌၊ ဂါဟော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏

စွဲလမ်းခြင်းသည်၊ အတ္တိရှိ၏၊ တတ္ထိထိုသင်္ခါရတရား၌၊ ဝိဿန္တနာ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စွန့်ခြင်းသည်၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ မတရုန္တိ အာဒိသုမတရံ ဤသို့အတိရှိသောပါဠိရုပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေယျသိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဇနိကာဝ၊ အမိရင်းဖြစ်သောသူသည်သာလျှင်၊ မတော၊ မတောမည်၏၊ ဇနကော၊ အဘရင်းဖြစ်သောသူသည်၊ ဝိတာ၊ ဝိတာမည်၏၊ မနုဿဘူတောဝ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဝိတာသဝေါ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရဟာ၊ အရဟာမည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပန၊ စောဒနာ သောနောပုန်ကိုထုတ်၍ဆိုဦးအံ့၊ အရိယသဘာဝကော၊ အရိယာ၏တပည့်သည်၊ အညံ့၊ မိဘရဟန္တာမှတပါးသောသတ္တဝါကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေယျကံ၊ ချရာသလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း၊ တေမ္ပိ၊ ဤတပါးသောသတ္တဝါကိုဇိဝိတိန္ဒြေမှချခြင်းသည်လည်း၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဘဝန္တရဂတံ၊ ဘဝတပါးသို့ရောက်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အရိယဘာဝံ၊ အရိယာ၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနန္တမ္ပိ၊ မသိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အရိယသဘာဝကံ၊ အရိယာဖြစ်သောတပည့်ကို၊ ကောဝိ၊ တရံတယောက်သောသူသည်၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုရာသနည်းဟူမူကား၊ ဣမံကုန္တကိဝိလ္လိကံ၊ ဤပိုးရွ ခြေပုန်းကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေတွာ၊ ချ၍၊ သကလစက္ကဝါဠင်္ဂန္တံ၊ အလုံးစုံသောစကြာဝဠာတို့ကို၌၊ စက္ကဝတ္တိရန္တံ၊ စကြာဝတေးမင်း၏အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇာဟိ၊ ကျင့်လော့ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဇေသတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ တံ၊ ထိုပိုးရွ ခြေပုန်းကို၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ နောဝေါရောပေယျ၊ မချရာ၊ အထာပိ၊ ထိုမှတပါးလည်းနံ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်ကို၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ ဝဒေယျ၊ ဆိုပြန်ရာ၏၊ ကိံဝဒေယျ၊ အဘယ်သို့ဆိုပြန်ရာသနည်းဟူမူကား၊ ဣမံ၊ ဤပိုးရွခြေပုန်းကို၊ သဝေဝနာသတေဿာပိ၊ အကယ်၍ သင်မသတ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဇေသတိ၊ ဤသို့သင်မသတ်သည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်၏၊ ယိသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒိဿာမိ၊ ငါဖြတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ အဿ၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်အား၊ ယိသမေဝ၊ ဦးခေါင်းကိုသာလျှင်၊ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏၊ သော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ တံ၊ ထိုတပါးသောသတ္တဝါကို၊ နစာသတေယျ၊ သတ်လည်းမသတ်ရာ၊ ပန၊ ဤပစ္စာနန္တရိသံ

၂၁၇ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကံကိုဟောခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပုထုဇ္ဇနသာဝဿ၊ ပုထုဇဉ်၏ အဖြစ်၏၊ မဟာသာဝဇ္ဇ ဘာဝဒဿနတ္ထဉ္စ၊ ကြီးသောအဖြစ် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာဖြစ်သော တပည့်၏၊ ဗလဒီပနတ္ထဉ္စ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်-ဝီရိယဗိုလ်အစရှိသည်တို့နှင့်ပြည့်စုံ သည်၏အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ၎င်း၊ ဧတံ၊ ဤမာတရံဇီဝိတာဝေါရောပေယျအ စရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏ ဟိသစ္စံ၊ ငွန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤမဟာသာဝဇ္ဇ မဟာဗလကိုပြရာ၌၊ အယံ၊ ဤဆို လတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း၊ ယတြ ဟိနာမယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ မာတုဃာတာဒိနိ၊ မာတုဃာတာကံအစရှိကုန်သော၊ အနန္တရိယာ နိ၊ အနန္တရိယကံတို့ကို၊ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့ ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုထုဇ္ဇန တာဝေါ၊ ပုထုဇဉ်၏အဖြစ်သည်၊ သာဝဇ္ဇော၊ အပြစ်ရှိ၏၊ ယော၊ အကြင် အရိယာဖြစ်သောတပည့်သည်၊ ဧတာနိကမ္မာနိ၊ ဤအနန္တရိယကံတို့ကို၊ နကရောတိ၊ မပြုသောအရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာဖြစ်သော တပည့် သည်၊ မဟာဗလောစ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်-ဝီရိယဗိုလ်အစရှိသော များမြတ်သော ဗိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း။

ဒုဋ္ဌမိတ္တောတိ၊ ဒုဋ္ဌမိတ္တောဟူသည်ကား၊ ဝကေမိတ္တေန၊ သတ်လိုသော စိတ်ဖြင့်၊ ပဒုဋ္ဌမိတ္တော၊ ပြစ်မှားသောစိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ လောဟိ တံဥပ္ပါဒေယျာတိ၊ လောဟိတံဥပ္ပါဒေယျ ဟူသည်ကား၊ ဇီဝမာနကသရိ ရေ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူသော ကိုယ်တော်၌၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာယ၊ ယင်ငယ်၏၊ ပိဝနမတ္တဗ္ဗိ၊ သောက်လောက် ရုံမျှလည်းဖြစ်သော၊ လောဟိ တံ၊ သွေးကို၊ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်စေခြင်းအံ့၊ သံဃံဘိန္ဒေယျာတိ၊ သံဃံဘိန္ဒေယျ ဟူသည်ကား၊ သမာနသံဝါသကံ၊ တူသော ပေါင်းဘော်ခြင်း ရှိသော၊ သမာနသိမာယ၊ သမာနသံဝါသကသိပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော၊ ပဗ္ဗဟိ၊ ငါး ပါးကုန်သော၊ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ကြောင့်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိန္ဒေယျ၊ သင်းခွဲရာ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ငွန်၏၊ ပဗ္ဗဟိဥပါလိအာကာရေဟိသံဃော ဘိဇ္ဇတိကဓမ္မနဥဒ္ဓေသေနဝေါဟာရဇ္ဇော အနုသာဝနေန သလ္လာကဂ္ဂါဟော နာတိ၊ ပဗ္ဗဟိဥပါလိအာကာရေဟိ သံဃောဘိဇ္ဇတိ ကဓမ္မနဥဒ္ဓေသေနဝေါ ဟာရဇ္ဇော၊ အနုသာဝနေန သလ္လာကဂ္ဂါဟောနဟူသော၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဥပါ

လိ၊ဥပါလိ၊ကမ္ပေန၊ကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓေသေန၊ဥဒ္ဓေသကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဝေါဟရေန္တော၊ ပြောဆိုသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊ အနုသာဝ
နေန၊ကွဲပြားခြင်းငှါ လျော်သောစကားကို ပြောကြားခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊သလ္လကဂ္ဂါဟေန၊စာရေးတံ ယူစေခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ဟုလိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အကြောင်း တို့
ကြောင့်၊သံလော၊သံစာတော်သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ၊ကွဲ၍၊တတ္ထ၊ထိုပဉ္စပါးဥပါ
လိအစရှိသောပါဠိ၌၊ ကမ္ပေနတိ၊ကမ္ပေနဟူသည်ကား၊အပလောကနာမိ
သု၊အပလောကနကံအစရှိကုန်သော၊ စတု၊သု၊ လေးပါးကုန်သော၊ကမ္ပေ
သု၊ကံတို့တွင်း၊ အညတရေန၊တပါးပါးသော၊ ကမ္ပေန၊ကံကြောင့်၊ ဥဒ္ဓေ
သေနတိ၊ဥဒ္ဓေသေနဟူသည်ကား၊ပဉ္စသု၊ငါးပါးကုန်သော၊ပါတိမောက္ခံ၊
ဒ္ဓေသေသု၊ ပါတိမောက် ပြုခြင်းတို့တွင်း၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော၊
ဥဒ္ဓေသေန၊ ဥဒ္ဓေသကြောင့်၊ ဝေါဟရေန္တောတိ၊ဝေါဟရေန္တော ဟူသည်
ကား၊ကထယန္တော၊ပြောဆိုသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊ တာဟိတာဟိဥပပတ္တိ
ဟိ၊ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အဓမ္မေဓမ္မာတိအာဒိနိ၊ အဓမ္မ ဓမ္မောဤသို့
အစရှိကုန်သော၊အဋ္ဌာရသ ဘောဒကရဝတ္ထုနိ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသောကွဲပြား
ခြင်းကိုပြုတတ်သောအကြောင်းတို့ကို၊ဒီပေန္တော၊ပြသည်ဟုတွားဖြစ်၍၊
အနုသာဝနေနတိ၊ အနုသာဝနေဟူသည်ကား၊ တုဓမ္မ၊သင်တို့သည်၊
မယှံ၊ငါ၏၊ ဥစ္စာကုလ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးမှ၊ ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ၊ရဟန်းပြု
သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတဘာဝဉ္စ၊ များသောအကြား
အမြင်ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ဇာနာထနနု၊သိကုန်သည်မဟုတ်
တုံလော၊ မာဒိသောနာမ၊ ငါကဲ့သို့သောသဘောရှိသော သူမည်သည်၊
ဥဒ္ဓမ္မံ၊သုတ်အဘိဓမ္မာ မဟုတ်သော၊ ဥဗ္ဗိနယံ၊ဝိနည်းမဟုတ်သော၊သတ္ထု
သာသနံ၊မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာတော်ကို၊ဂါဟေယျ၊ယူစေရာ၏၊ဣတိ
ဤသို့၊တုဓမ္မာကံ၊သင်တို့၏၊ ဗိတ္တမ္ပိ၊စိတ်ကိုလည်း၊ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်း
ငှါ၊တုဓမ္မာကံ၊သင်တို့အား၊ယုတ္တံ၊သင့်အံ့သော၊ မယှံ၊ငါ့အား၊အဝိစိ၊အဝိ
စိငရဲသည်၊ နိလုပ္ပလဝနံဝိယ၊ ကြာညှိတောကဲ့သို့၊ သီတလောကိံ၊ ချမ်း
အေးအံ့လော၊အဟံ၊ငါသည်၊အပါယတော၊အပါယ်ဘေးမှ၊ကိံ၊အတယ်
ကြောင့်၊ နာဘယာမိ၊ မကြောက်ဘဲရှိအံ့နည်း၊ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
ရှိသော၊နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ကဏ္ဍမူလေ၊ နားရင်း၌၊ဝစီဘေဒံ၊ နှုတ်မြွက်
ခြင်းကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊အနုသာဝနေန၊ကွဲပြားခြင်းအားလျော်စွာပြောကြား
ခြင်းကြောင့်၊ သလ္လကဂ္ဂါဟေနတိ၊ သလ္လကဂ္ဂါဟေန ဟူသည်ကား၊

ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုသာဝေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ တေသံ၊ ထိုတပါးသောရဟန်း
 တို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပတ္တန္တေတွာ၊ ခိုင်ခံ့စေ၍၊ နိဝတ္တိဓမ္မေ၊ မဆုတ်နစ်
 သော သဘောရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဣမံသလ္လာကံ၊ ဤစာရေးတံ
 ကို၊ ဂဏှထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သလ္လာကဂ္ဂါဟေန၊ စာရေးတံကို
 ယူစေခြင်းကြောင့်၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မအစရှိသော ငါးပါး
 သောအကြောင်းတို့တွင်၊ ကမ္မမေဝ၊ ကံသည်သာလျှင်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏာ
 တည်း၊ ဝါ၊ ကနည်းကား၊ ဥဒ္ဓေသော၊ ဥဒ္ဓေသသည်၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏာတည်း
 ပန၊ ပမာဏာမှတပါး-အပ္ပမာဏကိုဆိုပြီးအံ့၊ ွဝေါဟာရာနုသာဝန သလ္လာ
 ကဂ္ဂါဟာ၊ ဝေါဟာရအနုသာဝန သလ္လာကဂ္ဂါဟတို့သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂါ၊ ရှေး
 အဖို့၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ အဋ္ဌာရ
 သဝတ္ထုဒီပနဝသေန၊ တဆွဲရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုကိုပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 ဝေါဟာရန္တေန၊ ပြောဆိုခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပြောဆိုရာ၌၊ ရုစိနနတ္ထံ၊
 နှစ်သက်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ အနုသာဝေတွာ၊ ပြောကြား၍၊ သလ္လာကာ
 ယ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟိကာယဝိ၊ ယူစေသော်လည်း၊ သံဃော၊ သံဃာ
 သည်၊ အဘိန္နောဝ၊ မကွဲမပြားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ မကွဲ
 မပြားသည်မှတပါး-ကွဲပြားသည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝေံ၊
 ဤသို့၊ စတ္တာရောဝါလေးယောက်သော ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊
 အတိရေကာဝါ၊ လေးယောက်ထက် လွန်သော ရဟန်းတို့ သည်လည်း
 ကောင်းသလ္လာကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဝါဟေတွာ၊ ယူစေ၍၊ အာဝေဏိကံ၊
 အသီးအခြား၊ ကမ္မံဝါ၊ အပလောကနကံ အစရှိသည်ကို လည်းကောင်း၊
 ဥဒ္ဓေသံဝါ၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊
 တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဃော၊ သံဃာသည်၊ ဘိန္နောနာမ၊ ကွဲသည်မည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဒိဋ္ဌိသမ္ပန္နော၊ မဂ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ပုဂ္ဂ
 လော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိန္နေယျ၊ ခွဲရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ
 ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
 ရှိသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ မာတုဃာတာဒီနိ၊ မာတုဃာတာကကံ အစရှိ
 ကုန်သော၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ အနန္တရိယကမ္မာနိ၊ အနန္တရိယကံတို့
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသိတာနိ၊ ပြအပ် ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယာနိ၊ အကြင်အနန္တရိယကံတို့ကို၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထု
 ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ အရိယသာဝကော၊ အရိယာဖြစ်သောတ
 ပုညံသည်၊ နကရောတိ၊ မပြု၊ တေသံ၊ ထိုကံတို့ကို၊ အာဝိဘာဝတ္ထံ၊ ထင်စွာ

၁၁

ပြခြင်းငှါ။ ကမ္မတော၊ ကံအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နှိရတောစေ။
 ကာယာနုရအစရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္မဗ္ဗိတိယတော၊ ကမ္မဗ္ဗိ
 တိယကိုဝေဘာန်သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ တထာ၊ ထိုမှတပါးပါက
 သာသေရဏာဒိတိ၊ အကျိုးကိုဝေဘာန်ခြင်း၊ လူရဟန်းတို့နှင့်ဆက်ဆံခြင်းကို
 ဝေဘာန်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်
 ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ။

တတ္ထ၊ ထိုကမ္မအစရှိသည်တို့တွင်၊ ကမ္မတော၊ ကံအားဖြင့်၊ ပဝတ္တော၊
 ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ တော၊ နှိရအစရှိသည်တို့မှမဆွ
 စွာ၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာသည်၊ ဂမ္မတော၊ ဆိုဦးအုံး၊ ဟိဝတ္ထာရေမံ၊
 ထိုစကားကိုချဲ့ဦးအုံး၊ ဧတ္ထ၊ ဤကမ္မအစရှိသည်တို့တွင်၊ မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်
 ချ်ဖြစ်သော၊ အပရိဝတ္တလိင်္ဂံ၊ မပြန်သောလိင်္ဂရှိသော၊ မာတရုံဝါ၊ အမိရင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရုံဝါ၊ အဘရင်းကိုရင်း၊ ဇိပိတာ၊ ဇိပိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါ
 ရောပေန္တဿ၊ ချသော၊ မနုဿဘူတသေဝ၊ လူဖြစ်ချ်ဖြစ်သော သူအား
 သာလျှင်၊ အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏
 တဿ၊ ထိုအနန္တရိယကံ၏၊ ပိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ ပဋိဗာဟိသံ၊ သမိ၊ ငါတား
 မြစ်အုံး၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ အလုံးစုံ
 သောစကြာဝဠာကို၊ မဟာစေတိယပမာဏေဟိ၊ မဟာစေတိအတိုင်းအ
 ရည်ရှိကုန်သော၊ ကဗ္ဗနထူပေဟိ၊ ရွှေစေတိတို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာပိ၊ ပြည့်စေ၍
 လည်း၊ သကလစက္ကဝါဠံ၊ ဥဿုသောစကြာဝဠာကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊
 နိသိန္နတိက္ခသံဃဿ၊ ထိုင်နေသောရဟန်းအပေါင်းအား၊ မဟာဒါနံ၊ ကြီး
 စွာသောအလှူကို၊ ဒတွာပိ၊ လှူ၍လည်းကောင်း၊ ဘဂဝတော၊ ဘုန်းတော်
 ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗာဒိ
 ကဏ္ဍံ၊ ဒုကုဋ်တော်စွန်းကို၊ အရုဗ္ဗန္တော၊ မလွှတ်ဘဲ၊ ပိစရိတွာပိ၊ လှည့်လည်
 ချ်လည်းကောင်း၊ ကာယဿ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ နိရ
 ယမေဝ၊ ငရဲသို့သာလျှင်၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ရ၏၊ ပန၊ အနွယ်မှတပါး
 ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအုံး၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ မနုဿဘူတော၊ လူဖြစ်ချ်ဖြစ်သော၊
 ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တိရုစ္ဆာနဘူတံ၊ တိရုစ္ဆာန်ဖြစ်ချ်ဖြစ်သော၊ မာတ
 ရုံဝါ၊ အမိရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရုံဝါ၊ အဘရင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ဇိပိတာ၊ ဇိပိတိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချ၏၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ တိရုစ္ဆာနဘူ
 တော၊ တိရုစ္ဆာန်ဖြစ်ချ်ဖြစ်သော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ မနုဿဘူတံ၊ လူ
 ဖြစ်ချ်ဖြစ်သော၊ မာတရုံဝါ၊ အမိရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရုံဝါ၊ အဘ

၂၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကင်္ဂသနိသျှ-ပဌမတွဲ

ရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချဏ်၊ တိရစ္ဆာ
 နာယော၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ တိရစ္ဆာန်ဘူတံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာတရံဝါ၊ အမိရင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပိတရံဝါ၊ အဘရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိ
 တိန္ဒြေ၊ ဝေါရောပေတိ၊ ချဏ်၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယ
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ နယောတိ၊ မဖြစ်၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့အနန္တရိယ
 ကံမဖြစ်ပြားသော်လည်းကောင်း၊ ဘာရိပံ၊ ဝန်လေးသည်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနန္တ
 ရိယံ၊ အနန္တရိယကံသို့၊ အာဟာရေဝ၊ ထိခိုက်၍သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်
 ၏၊ မနုဿဇာတိကာနံ၊ လူဇာတ်ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသေန၊ အဝမ်းဖြင့်၊
 အယံပဉ္စေ၊ ဤသိစေခြင်းငှါအလိုအားဖြင့်ဖြစ်သောစကားကို၊ ကတိတော
 ဆိုအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအနန္တရိယကံမြောက်ရာမမြောက်ရာသည်ကိုပြဆို
 ရာ၌၊ ဇေဋ္ဌကစတုက္ကံ၊ ဇေဋ္ဌကစတုက္ကကိုလည်းကောင်း၊ သင်္ဂါ၊ မစတုက္ကံ၊ သင်္ဂါ
 မစတုက္ကကို၊ လည်းကောင်း၊ စောရစတုက္ကံ၊ စောရစတုက္ကကို လည်း
 ကောင်း၊ ကထေကမ္မံ၊ ပြဆိုအပ်၏၊ ပာမိတ္တာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်
 ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ သိုးကို၊ မာရေမိ၊ ငါသတ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိသန္ဓိနာပိ၊
 စေ့ဆော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ၊ သိုးနေရာအရပ်၌၊ ဌိတံ၊ တည်သော
 မနုဿဘူတံ၊ လူဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ မာတရံဝါ၊ အမိရင်းကိုလည်းကောင်း၊
 ပိတရံဝါ၊ အဘရင်းကိုလည်းကောင်း၊ မာရေန္တော၊ သတ်သော၊ မနုဿော၊
 လူသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယကံသို့၊ ဗုသတိ၊ မြောက်၏၊ ပန၊ အနွယမ္ပ
 တပါးဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဇေဋ္ဌကာဘိသန္ဓိနာ၊ သိုးကိုသတ်အံ့ဟူသောစေ့
 ဆော်သောစိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို၊ မိတာကို
 သတ်အံ့ဟူသောစေ့ဆော်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဇေဋ္ဌကံ၊ သိုးကို၊ မာရေ
 န္တော၊ သတ်မိသောသူသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယကံသို့၊ ဗုသတိ၊
 မြောက်၊ မာတာပိတာ၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို၊ အဘိသန္ဓိနာ၊ သတ်အံ့ဟူသော
 စေ့ဆော်ခြင်းဖြင့်၊ မာတာပိတရော၊ မိခင်ဘဝင်တို့ကို၊ မာရေန္တော၊ သတ်
 မိသောသူသည်၊ အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယကံသို့၊ ဗုသတေဝ၊ ရောက်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတရသ္မိမ္မိ၊ ဤမှတပါးလည်းဖြစ်သော၊ စတုက္ကန္တယေ၊
 သင်္ဂါမစတုက္ကစောရစတုက္ကနှစ်ပါးတို့၏အပေါင်း၌၊ ဇေသဝဇေသောဣဝ၊
 ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆို
 ပြီးအံ့၊ မာတာပိတုသု၊ မိခင်ဘဝင်တို့၌၊ ဇေသနိစတုက္ကနိ၊ ဤစတုက္ကတို့ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗာနိယထာ၊ သိအပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အရဟန္တ

ဝိ၊ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌လည်း၊တောဝနိစတုက္ကာနိ၊ဤစတုက္ကံတို့ကို၊ဝေဒတဗ္ဗာ
နိ၊သိအပ်ကုန်၏၊မနုဿအရဟန္တာမေဝ။ လူဇာတ်ရှိသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်
ကိုသာလျှင်၊မာရေတွာ၊သတ်မိသောကြောင့်၊အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယကံ
သို့၊ဗုဒ္ဓသတိ၊ရောက်၏၊ ယက္ခဘူတံ။ နတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အရဟန္တာမေဝ၊
ရဟန္တာကိုသာလျှင်၊မာရေတွာ၊သတ်မိသောကြောင့်၊အနန္တရိယံ၊ အနန္တ
ရိယကံသို့၊နဗုဒ္ဓသတိ၊မရော၊ပနတထာပိ၊ထိုသို့ပင် အနန္တရိယကံသို့မရော်
သော်လည်း၊ကမ္မံကံသည်၊ဘာရိယံ၊ဝန်လေး၏၊အနန္တရိယသဒိသမေဝ၊
အနန္တရိယကံနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း၊စ၊သက်၍ဆိုပြီးအံ့။ မနုဿအ
ရဟန္တာဿ၊ လူဖြစ်သောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပုထုဇ္ဇနကာလေယေဝ၊
ရဟန္တာမဖြစ်မီပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ၌သာလျှင်၊သတ္တပဟာ၊ရေဝါ၊လက်
နက်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ပိသေဝါ၊အခိပ်ကိုလည်းကောင်း
ဒိန္နေဝိ၊ပေးအပ်သော်လည်း၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊ ရောက်
ပြီးမှ၊တောနေဝ။ ထိုအနာဖြင့်သာလျှင်၊ ယဒိမရတိ၊ အကယ်၍သေသည်
ဖြစ်အံ့၊ဇေဝံသတိ၊ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊အရဟန္တာဃာတော၊ရဟန္တာကို
သတ်သည်မည်သည်၊ဟောတိယေဝ၊ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊အနု
ယဗ္ဗတပါး၊ဗျုတ်ရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ပုထုဇ္ဇနကာလေ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ
၌၊ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော၊ယံဒါနံ၊ အကြင်အလှူသည်၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊ တံဒါနံ၊
ထိုအလှူသည်၊အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ပတွာ၊ရောက်ပြီးမှ၊ ပရိသုဉ္စ
တိ၊သုံးဆောင်စားသောက်၏၊ ပုထုဇ္ဇနသေဝ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်အားသာ
လျှင်၊ဒိန္နံ၊လှူအပ်သည်မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သေသအရိယပုဂ္ဂလာ၊
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မှ ကြွင်းသောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ မာရေန္တဿ၊ သတ်
သောယူအား၊အနန္တရိယံ၊အနန္တရိယကံသည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ပနတထာပိ၊ထို
သို့အနန္တရိယကံပင်မရှိသော်လည်း၊ကမ္မံကံသည်၊ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏၊
အနန္တရိယသဒိသမေဝ၊အနန္တရိယကံနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ။

လောဟိတုပ္ပါဒေ၊လောဟိတုပ္ပါဒကံ၌၊တထာဂတဿ၊မြတ်စွာတရား
၏၊အဘိဇ္ဇကာယံ၊ မပျက်သောကိုယ်တော်ကို၊ တာဝ၊ သဒ္ဓါတရားဖြင့်
သွေးတော်ကိုထုတ်သည်မှမဆွစွာ၊ ပရူပက္ကမေန၊ သူတပါးတို့၏လုံ့လ
ဖြင့်၊စမ္ပန္နေဒံ၊အရေတော်ကိုဖြတ်သည်ကို၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ လောဟိတပုပ္ဖ
ရဏံနာမ၊သွေးတော်ကိုယိုစီးစေနိုင်သောသူမည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ပန၊စင်
စင်သော်ကား၊သရိရဿ၊ကိုယ်တော်၏၊ အန္တောယေဝ၊ အတွင်း၌သာ
လျှင်၊ဧကေသိ၊တခုသော၊ ဌာနေ၊အရပ်၌၊ လောဟိတံ၊ သွေးတော်သည်၊

၂၂၄ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သမောသရတိ၊ ရဝေ၏။ အေဒတ္တေန၊ မောင်နတ်ပေးသည်။ ပဋိဒ္ဓသိလာ
တော၊ လှိမ့်အပ်သောကျောက်လုံးကြီးမှတစ်ဖွဲ့တွာ၊ ကွဲ၍၊ ဂတသ၊ သွားသော
သတ္တဝါကပ်၊ ကျောက်ခြင်းသည်လည်း၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ ပါဒန္တ၊ ခြေတော်စွန်းကို၊ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏၊ ပရုသနာ၊ ပေါက်ဆိန်ဖြင့်၊
ပဟတေဝိယ၊ ခတ်မိသကဲ့သို့၊ ပါဒေါ၊ ခြေတော်သည်၊ အန္တော၊ အတွင်း
၌၊ လောဟိတောယေဝ၊ ရဝေသောသွေးတော်ရှိသည်သာလျှင်၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောအားဖြင့်၊
အနန္တရိယံ၊ အနန္တရိယကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အန္တရိယကံဖြစ်
သည်မှတစ်ပါးကုသိုလ်ကံ ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်၊
တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရုစိယာ၊ အလိုတော်အားဖြင့်၊ သတ္ထ
ကေန၊ ဓားငယ်ဖြင့်၊ စမ္ပံ၊ အရေတော်ကို၊ ခဏိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ တဗ္ဗာဌာနာ၊
ထိုအနာရှိရာအရပ်မှ၊ ဒုဋ္ဌလောဟိတံ၊ မကောင်းသောသွေးကို၊ နိဟရိတွာ၊
ထုတ်၍၊ ဖောသု၊ ချမ်းသာသည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုပြီး၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောသူအား၊ ပုညကမ္မမေဝ၊ ကောင်းမှုကံသည်
သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ စောဒနာသောစနာပုဒ်ကိုထုတ်၍ပြပြီးအံ၊
ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ တထာဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသည်ရှိသော်၊ စေတိယံ၊ စေတီကို၊
ဘိန္ဒန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏၊ ဗောဓိံ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခုတ်ဖြတ်ကုန်၏၊
ဓာတုမ္ပိ၊ ဓာတ်တော်၌၊ ဥပက္ခမန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊
ကိံ၊ အာဟိသျှိ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း၊ ကမ္ပံ၊ ကံသည်၊ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
အနန္တရိယသဒိသံ၊ အနန္တရိယကံနှင့်တူ၏၊ ပန၊ ပရိဘောဂစေတိ သရိရ
စေတိတို့၏အထူးကိုဆိုပြီးအံ၊ သဓာတုကံ၊ ဓာတ်တော်ရှိသော၊ ထုပံဝါ၊
စေတိကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိမံဝါ၊ ဆင်းထုတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗာဓမာ
နံ၊ ဖျက်ဆီးလာသော၊ ဗောဓိဿာခံ၊ ဗောဓိခက်ကို၊ ခဏိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊
ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗောဓိခက်၌၊ နိလိနာ၊ နားကုန်သော၊ သကုဏာ၊
ဌက်တို့သည်၊ စေတိယေ၊ စေတီတော်၌၊ ဝစ္စံ၊ ကျင်ကြီးကို၊ သစေပိပါ
တေန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်းချကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ချကုန်
သည်ရှိသော်၊ ဗောဓိဿာခံ၊ ဗောဓိခက်ကို၊ ခဏိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ
ယေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ပရိဘောဂစေတိယ
တော၊ ပရိဘောဂစေတီထက်၊ သရိရစေတိယံ၊ သရိရစေတီသည်၊ မဟန္တ

တရံ၊ အထူးသဖြင့်မြတ်၏၊ စေတိယဝတ္ထု၊ စေတိ၏ အကြည်ကို၊ ဘိဒ္ဓိတွာ၊
 ဗျက်ဆီး၍၊ ဝဇ္ဇိန္ဒြိယသွားသော၊ ဗောဓိမူလဗ္ဗိ၊ ဗောဓိပင်၏အမြစ်ကိုလည်း၊
 ဆိဒ္ဓိတွာ၊ ဖြတ်၍၊ ပာရိဘုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ပန၊ ပယ်အပ်သော
 အရပ်မှတစ်ပါးမပယ်အပ်သောအရပ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယာဗောဓိသာခါ၊ အကြင်
 ဗောဓိခက်သည်၊ ဗောဓိစာရံ၊ ဗောဓိအိမ်ကို၊ ဗာဓတိ၊ ဗျက်ဆီး၍၊ တံ၊ ထို
 ဗျက်ဆီးသောဗောဓိခက်ကို၊ ဂေဟဇုနုတ္ထံ၊ ဗောဓိအိမ်ကိုစောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဆိဒ္ဓိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ နယဘာတိ၊ မရ၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိဇနုတ္ထံ၊
 ဗောဓိပင်၏အလိုငှါ၊ ဂေဟံ၊ ဗောဓိအိမ်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်၏၊ ဂေဟတ္ထာ
 ယ၊ ဗောဓိအိမ်အလိုငှါ၊ ဗောဓိ၊ ဗောဓိပင်ကို၊ နကတံ၊ ပြုအပ်သည်မဟုတ်၊
 အာသနဗာရေဝိ၊ ရဟန်းတို့၏နေရာကျောင်း၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဧဝ၊
 ဤသို့သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတုဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊
 ပယ်ကောင်းသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မိံ၊ အာသနဗာရေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့၏
 နေရာကျောင်း၌၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်သည်၊ နိဓဟိတာ၊ ဌာပနာအပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုဓာတ်တော်နှင့်တကွ နေရာဖြစ်သောကျောင်း
 ကို၊ ရက္ခနုတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ ဗောဓိသာခံ၊ ဗောဓိခက်ကို၊ ဆိဒ္ဓိ
 တုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ အပ်၏၊ ဗောဓိဇနုတ္ထံ၊ ဗောဓိပင်ကိုသုခိသင်ခြင်း
 ငှါ၊ ဩဇောဟရဏာသာခံဝါ၊ ဩဇာကင်းသောဗောဓိခက်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပူတိဋ္ဌာနံဝါ၊ ဆွေးမြေ့ရာအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဆိဒ္ဓိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ၊
 ဝဇ္ဇတိယေဝ၊ အပ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သရိရ၊ ပဋိဇ္ဇနေး၊ ရူပကာယတော်ကို သုခိသင်ခြင်း၌၊ ပုညံ၊ ကောင်းမှု
 သည်၊ ဟောတိဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပုညဗ္ဗိ၊ ကောင်းမှုသည်လည်း၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ။

သံဃာဝေဒေသံဃာဝေဒကကံ၌၊ အတ္ထေသ၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စ
 မာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုသတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတုဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သိမတ္ထ
 ကသံဃော၊ သိမ်အပြင်၌တည်သောသံဃာသည်၊ အသန္နိပတိတေ၊ မစည်း
 ဝေးမီ၊ ဝိသုံ၊ အသီးအခြား၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ကတဝေါ
 ဟာရာနုသမနသလာကဂ္ဂါဟဿဝါ၊ ပြုအပ်သော တဆဲ့ရှစ်ပါးသော
 သင်းကွဲခြင်း၏အကြောင်းကို ပြောဆိုသောသံဃာ-နားရင်း၌တိုးတိုးသာ
 သာ ပြောကြားသော သံဃာ-စာရေးတံ ယူစေသော သံဃာအားလည်း
 ကောင်းကဗ္ဗံ၊ အပလောကနစသောကံကို၊ ကရောန္တဿဝါ၊ အသီးအခြား
 ပြုသောသံဃာအားလည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဈေသံ၊ ပါတိမောက်ပြုခြင်းကို၊ ဥဒ္ဓန္တိ

၂၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သန္တဿဝါ၊ အသီးအခြားပြုသောသံဃာအားလည်းကောင်း၊ ဘောဒေါဝ၊ ကွဲပြားခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနန္တရိယကမ္မဋ္ဌ၊ အနန္တရိယကံသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနန္တရိယကံမဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမဂ္ဂသညာယ၊ သမဂ္ဂသံဃာဟူသောအဋ္ဌတိဖြင့်၊ ကရောန္တဿ၊ အသီးအခြားပြုသောသံဃာအား၊ ဝေဒတိ၊ အပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မံ၊ ကံကို၊ ကရောန္တဿ၊ အသီးအခြားပြုသောသံဃာအား၊ ဘောဒေါဝ၊ ကွဲပြားသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနန္တရိယကမ္မံ၊ အနန္တရိယကံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ နဝတော၊ ကိုးယောက်အောက်၊ ပြိနပရိသာယ၊ ယုတ်သောပရိသတ်အား၊ အနန္တရိယကမ္မံ၊ အနန္တရိယကံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သဗ္ဗန္တိမေဝ၊ အလုံးစုံတို့အောက်ယုတ်သော၊ ပရိစ္ဆေဒန၊ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ နဝန္တိ၊ ကိုးယောက်ကုန်သော၊ ဇနာနံ၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ ဘိန္ဒတိ၊ ခွဲ၏၊ တဿ၊ ထိုသံဃာကိုသင်းခွဲသောရဟန်းအား၊ အနုဝတ္ထကာနံ၊ အထုလိုက်၍ကျင့်ကုန်သော၊ အဓမ္မဝါဒီနံ၊ အဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ကမ္မံ၊ ကံသည်၊ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ ကြီးသောအဖြစ်ရှိ၏၊ ပန၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဓမ္မဝါဒီနော၊ ဓမ္မဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနုဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိ၊ တတ္ထံ၊ ထိုသံဃာဘောဒကကံ၌၊ နဝန္တိမေဝ၊ ကိုးယောက်သော ရဟန်းတို့အားသာလျှင်၊ သံဃာဘောဒေါ၊ သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သုတ္တံ၊ ပါဠိတည်း၊ တံ၊ ထိုပါဠိဟူသည်၊ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဧကတောဥပါလိ(ပ)သံဃာဘောဒေါ၊ စာတိ၊ ဧကတောဥပါလိ(ပ)သံဃာဘောဒေါစအစရှိသည်တည်း၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ၊ ဧကတော၊ တဘက်မှ၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကတော၊ တဘက်မှ၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝမေ၊ ကိုးယောက်မြောက်သောရဟန်းသည်၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား၊ သတ္ထုသာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမတော်တည်း၊ ဣဒံ၊ ဤအယူကို၊ ဂဗ္ဘထ၊ ယူကုန်လော၊ ဣဒံ၊ ဤအယူကို၊ ရောဇေထ၊ နှစ်သက်ကုန်လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထာ၊ ဆို၍၊ အနုသာဝေတိ၊ နားရင်း၌တိုးတိုးသာသာပြောကြား၏၊ သလ္လကံ၊ စာရေးတံကို၊ ဂါဟေတိ၊ ယူစေ၏၊ ဥပါလိ၊ ဥပါလိ၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဇံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ သံဃရာဇိစေဝ၊ သံဃာ၏ အရေးအသားသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သံဃာဘောဒေါ၊

၆

သံဃာ၏ကွဲပြားခြင်းသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ဥပါလိ၊ဥပါလိ၊နဝန္တံ
 ဝါ၊ကိုးယောက်သောရဟန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ အကိရေကနဝန္တံဝါ၊
 ကိုးယောက်ထက် လွန်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ သံဃရာဇိ
 ဝေဇ၊ သံဃာ၏ အရေးအသားသည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ သံဃဘေ
 ဒေါဝ၊ သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်း သည်လည်း၊ ဟောတီးဖြစ်၏၊ ပန်းအဆုံး
 အဖြတ်မှတစ်ပါး-ကံအားဖြင့် သိအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်
 သော၊ ဇေတသု၊ထိုအနန္တရိယကံတို့တွင်၊ သံဃဘေဒေါ၊ သံဃဘေဒက
 ကံသည်၊ ဝစီကမ္ဘ၊ဝစီကံတည်း၊ သေသာနိ၊ သံဃဘေဒက ကံမှကြွင်း
 ကုန်သောလေးပါးသောကံတို့သည်၊ ကာယကမ္မာနိ၊ ကာယကံတို့တည်း၊
 ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ ကမ္မတော၊ ကံအားဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊
 ဝိညာတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ။

စ၊ကမ္မတောဟူသောပုဒ်၏ အကျယ်မှတစ်ပါး-ခွါရတော ဟူသောပုဒ်
 ၏အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ခွါရတောတိ၊ခွါရတော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗာနေဝ၊
 အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ တောနိ၊ထိုအနန္တရိယ ကံတို့သည်၊ကာ
 ယခွါရတောပိ၊ကာယခွါရမှလည်းကောင်း၊ ဝစီခွါရတောပိ၊ဝစီခွါရမှလည်း
 ကောင်း၊သမုဠဟန္တိ၊ကောင်းစွာဖြစ်ကုန်၏၊ ပနတထာပိ၊ထိုသို့ခွါရနှစ်ပါး
 မှဖြစ်သော်လည်း၊ ဧတ္ထ၊ဤငါးသောအနန္တရိယ ကံတို့တွင်၊ပုရိမာနိ၊ရှေး
 ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော-မာတု ဗာတကက-ပိတုဗာ
 တက-အရဟန္တဗာတကက-လောဟိတုပ္ပါဒက ကံတို့သည်၊ အာဏတ္တိက
 ဝိဇ္ဇာမယပယောဂဝသေန၊အာဏတ္တိကပယောဂ-ဝိဇ္ဇာမယ ပယောဂတို့
 ၏အစွမ်းဖြင့်၊ဝစီခွါရတော၊ဝစီခွါရမှ၊ သမုဠပေတွာပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း၊
 ကာယခွါရမေဝ၊ကာယခွါရကိုသာလျှင်၊ ပူရေန္တိ၊ပြည့်စေကုန်၏၊ သံဃ
 ဘေဒေါ၊သံဃဘေဒကကံသည်၊ဟတ္ထရုဒ္ဓါယ၊လက်ဆုပ်ပြသောအားဖြင့်
 ဘေဒံ၊သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းကို၊ ကဇရာန္တဿ၊ပြသော ရဟန်းအား၊ကာ
 ယခွါရတော၊ကာယခွါရမှ၊သမုဠဟိတွာပိ၊ဖြစ်သော်လည်း၊ဝစီခွါရမေဝ၊
 ဝစီခွါရကိုသာလျှင်၊ ပူရေတိ၊ပြည့်စေ၏၊ ဣတိဝေ၊ဤသို့၊ဧတ္ထ၊ဤအနန္တရိ
 ယကံ၌၊ခွါရတောပိ၊ ခွါရအားဖြင့်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယော၊အဆုံး အဖြတ်ကို၊
 ဝိညာတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ ။

စ၊ကပ္ပဋ္ဌိတိ ယတောဟူသောပုဒ်၏ အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိယ
 တောတိ၊ ကပ္ပဋ္ဌိတိယတောဟူသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊ဤငါးပါးသောအနန္တရိ
 ယကံတို့တွင်၊သံဃဘေဒေါယေဝ၊သံဃဘေဒကကံသည်သာလျှင်၊ကပ္ပဋ္ဌိ

၂၂၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

တိယော၊ ကပ်ပတ်လုံးတည်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချွဲဦးအံ့၊ သံဝဇ္ဇေ၊
 သံဝဇ္ဇကပ်၌၊ ကပ္ပဝါ၊ ကမ္ဘာ၏အစ၌ လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဝေမဇ္ဈေဝါ၊
 ကပ်၏အလယ်၌လည်းကောင်း၊ သံစာဘောဒံ၊ သံစာဘောဒကကံကို၊ ကေတွာ၊
 ပြုသောကြောင့်၊ ကပ္ပဝိနာသေယေဝ၊ ကမ္ဘာပျက်သော အခါမှ သာယျင်၊
 မုစ္စတိ၊ ငရဲမှလွတ်၏၊ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏၊ သွေ၊ နက်ဖြန်ပင်၊ ကဗ္ဗေ၊ ကမ္ဘာသည်၊
 ဝိနသိသတိ၊ ပျက်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တဗ္ဗက္ခဏေန၊ ဆိုသင့်သော
 ခဏနှင့်၊ အဇ္ဈယေန၊ သံစာဘောဒံ၊ သံစာဘောဒကကံကို၊ သစေပိကရော
 တိ၊ အကယ်၍မူလည်းပြုအံ့၊ သွေ၊ နက်ဖြန်ပင်လျှင်၊ မုစ္စတိ၊ ငရဲမှလွတ်၏၊
 ဧကဒိဝသမေဝ၊ တရက်ပတ်လုံးသာလျှင်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စတိ၊ ကျက်
 ရ၏၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ကရဏံ၊ သံ
 ဝဇ္ဇကပ်၌ပြုခြင်း၊ ကမ္ဘာမပျက်မီရှေးတရက်ကပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သေ
 သာနိ၊ သံစာဘောဒကကံမှကြွင်းကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ကမ္မာ
 နိ၊ ကံတို့သည်၊ အနန္တရိယာနေဝ၊ ရုတိ၏အခြားမဲ့၌ အကျိုးပေးခြင်းရှိကုန်
 သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကပ္ပဗ္ဗိယာနိ၊ ကပ်ပတ်လုံးတည်ကုန်
 သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထံ၊ ဤအနန္တရိယကံ၌၊ ကပ္ပဗ္ဗိ
 တိယတောပိ၊ ကပ္ပဗ္ဗိတိယအားဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာ
 တဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ ။

စ၊ ပါကတောဟူသောပုဒ်၏အကျယ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ပါကတောတိ၊ ပါက
 တောဟူသည်ကား၊ ယေန၊ အကြင်သူသည်၊ ပဉ္စပိ၊ ငါးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တောနိကမ္ဘာနိ၊ ဤအနန္တရိယကံတို့ကို၊ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ သံစာဘောဒေါယေဝ၊ သံစာဘောဒ
 ကကံသည်သာလျှင်၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပစ္စ
 တိ၊ အကျိုးပေး၏၊ သေသာနိ၊ သံစာဘောဒကကံမှ ကြွင်းကုန်သောလေးပါး
 သောကံတို့သည်၊ အဟောသိကမ္ဘာနာဟောသိကမ္ဘာဝိပါကောတိဧဝမာဒိသု၊
 အဟောသိ ကမ္ဘာနာဟောသိ ကမ္ဘာဝိပါကော ဤသို့အစရှိသဖြင့်ဟောတော်
 မူအပ်သော အဟောသိကံတို့၌၊ သင်္ချံ၊ ခေါ်ဝေါ်ရေတွက်ခြင်းသို့၊ ဂန္ထန္တိ၊
 ရောက်ကုန်၏၊ သံစာဘောဒါဘာဝေ၊ သံစာဘောဒကကံ မရှိသည်ရှိသော်၊
 လောဟိတုပ္ပါဒေါ၊ လောဟိတုပ္ပါဒကကံသည်၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ တဒဘာဝေ၊ ထိုသံစာဘောဒကကံ လော
 ဟိတုပ္ပါဒကကံမရှိသည်ရှိသော်၊ အရဟန္တဃာတော၊ အရဟန္တဃာတ
 ကကံသည်၊ ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး

၏၊ စ၊ ထူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ဟဒဘာဝေ၊ ထိုသံဃာ ဘေဒကကံ-လောဟိ
တုပ္ပါဒကကံ-အရဟန္တဃာတကကံမရှိသည်ရှိသော်၊ ပီတာ၊ အဘသည်၊
သီလဝါ၊ သီလရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ မဟာ၊ အမိ
သည်၊ ဒုသသီလော၊ သံဃမရှိသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊
တထာ၊ ထိုအဘနှင့်အတူ၊ မဟာ၊ အမိသည်၊ သီလဝတိ၊ သီလရှိသည်၊
နောဝါဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်အံ့၊ ပိတုဃာတော၊ ပိတုဃာတကကံသည်
ပဋိသန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ မိတာပိတု
မိဘနှစ်ပါးတို့ကို၊ ဃာတာ၊ သတ်အပ်ကုန်သည်၊ သစေဟောန္တိ၊ အကယ်၍
ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာပိ၊ မိဘနှစ်ပါးတို့
သည်လည်း၊ သီလေနဝါ၊ သီလရှိသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုသသီလ
နဝါ၊ သီလမရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ သမာနေသု၊ တူမျှကုန်သည်
ရှိသော်၊ မာတုဃာတကော၊ မာတုဃာတက ကံသည်သာလျှင်၊ ပဋိ
သန္ဓိဝသေန၊ ပဋိသန္ဓေ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ ပတိသစ္စံ၊
မှန်၏၊ မဟာ၊ အမိသည်၊ ဒုက္ခရုကာရာ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောသဘောရှိ၏၊ ဝုတ္တာ
နံ၊ သား-သမီးတို့အား၊ ဗဟုပကာရာဝ၊ များသောကျေးဇူးရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးပါးသောအနန္တရိယကံတို့၌၊ ပါကတော
ပိ၊ အကျိုးအားဖြင့်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏။ ။

သာဓာရဏာဒိဟိတိ၊ သာဓာရဏဒိဟိ ဟူသည်ကား၊ ဝုရိမာနိ၊ ရှေး
ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော အနန္တရိယကံတို့သည်၊ သဗ္ဗေ
သမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာနံ၊ လူရဟန်းတို့အား၊
သာဓာရဏာနိ၊ ဆက်ဆံကုန်၏၊ ပန၊ မဆက်ဆံသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ သံဃာ
ဘေဒေါ၊ သံဃာ ဘေဒကကံသည်၊ နခေါဥပါလိ ဘိက္ခုနီသံဃံဘိန္နတိ(ပ)
သံဃံဘိန္နတိတိ၊ နခေါဥပါလိ ဘိက္ခုနီသံဃံဘိန္နတိ(ပ)သံဃံဘိန္နတိဟူ၍
ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိ
သော၊ သိက္ခုနောဝ၊ ရဟန်းယောကျ်ား အားသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ဥပါလိဥပါလိ၊ ခေါ်စင်စစ်၊ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာ
ကို၊ နဘိန္နတိ၊ မခွဲ၊ သိက္ခမာနာ၊ သိက္ခမာန်သည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နဘိန္နတိ၊
မခွဲ၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေ ယောကျ်ားသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နဘိန္န
တိ၊ မခွဲ၊ သာမဏေရိ၊ သာမဏေမိန်းမသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နဘိန္နတိ၊ မခွဲ၊
ဥပါသကော၊ ဒါယကာယောကျ်ားသည်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နဘိန္နတိ၊ မခွဲ၊

၂၃၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဥပါသိကာဒါယိကာမိန်းမသည်။ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ နာသိန္ဓတိ၊ မခွဲ။ ဥပါသိ၊ ဥပါသိ၊ ပကတတ္တော၊ ပကတတ်ဖြစ်သော၊ သမာနသံဝါသကော၊ တူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းရှိသော၊ သမာနသိမာယံ၊ တူသောသိင်္ခန္ဓ၊ ဌိကော၊ တည်သော၊ သိက္ခ၊ ခေါ်သိက္ခ၊ ဇေ၊ ရဟန်းလောကျား၊ သည်သာလျှင်၊ သံဃံ၊ သံဃာကို၊ သိန္ဓတိ၊ ခွဲ၏၊ အညသ၊ ရဟန်းလောကျားမှ-တပါးသော ရဟန်းမိန်းမ-သိက္ခမာန်- သာမဏေလောကျား-သာမဏေမိန်းမ-ဒါယကာလောကျား-ဒါယကာ မိန်းမတို့အား၊ သံဃာဘေဒေါ၊ သံဃာဘေဒကကံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသာဓာရဏော၊ ရဟန်းမိန်းမသည်တို့နှင့် မဆက်ဆံ၊ အာဒိသဒ္ဓေန၊ အာဒိသဒ္ဓါဖြင့်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အဆုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုအနန္တရိယကံတို့သည်၊ ဒုက္ခဝေဒနာသဟဂတာစ၊ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်လည်းတကွ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေါသမောဟသမ္ပယုတ္တာစ၊ ဒေါသမောဟတို့နှင့်လည်း ယှဉ်ကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ပါးသော အနန္တရိယကံ၌၊ သာဓာရဏာဒိဟိပိ၊ ဆက်ဆံခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဝိနိစ္ဆယော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝိညာတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၊

အညံသတ္ထာရန္တိ၊ အညံသတ္ထာရ်ဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤတိတ္ထိသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ သတ္ထု၊ ဆရာ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ ဘဝန္တိ၊ ရေပိ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်သည်ဘဝတပါး သို့ရောက်သော်လည်း၊ အညံ၊ တရားမှတပါးသော၊ တိတ္ထကရံ၊ အယူကိုပြုတတ်သောသူကို၊ အယံ၊ ဤသူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း၊ ဣတိဇေ၊ ဤသို့၊ ယေနကောရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဂဏှေယု၊ ယူရာ၏၊ ဇေတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ မရှိ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကိဿာလောကောတုယာတိ၊ ဧကိဿာလောကောတုယာဟူသည်ကား၊ ဒဿဟာသိလောကောတုယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်၌၊ ဟိဝိညာရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဉ်းအံ့၊ ခေတ္တာနိ၊ ခေတ်တို့သည်၊ ဇာတိခေတ္တံ၊ ဇာတိခေတ်လည်းကောင်း၊ အာဏာခေတ္တံ၊ အာဏာခေတ်လည်းကောင်း၊ ဝိသယခေတ္တံ၊ ဝိသယခေတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏ္ဍိ၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးသောခေတ်တို့တွင်၊ ဇာတိခေတ္တံနာမ၊ ဇာတိ ခေတ်မည်သည်ကား၊ ဒဿဟာသိလောကောတု၊ ဤလောကဓာတ်နှင့်တကွ တသောင်းသော လောကဓာတ်တည်း၊ ဟိ၊ ဇာတိခေတ်

မည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအုံး သာ၊ ထိုလောကသတ်သည်၊ တထာ
ဂတဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏မောတုတုန္တိဩက္ကမနကာလေ၊ မော်တော်ဝင်း
သို့သက်သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ နိက္ခမနကာလေ၊ ဗျီးတော်မူသောအ
ခါ၌လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေဝိကာလေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကိုတော်မူသော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနေ၊ ဓမ္မစက္ကဝဂ်ဟောတော်မူသော
အခါ၌လည်းကောင်း၊ အာယုသင်္ခါရောသဇ္ဇနေ၊ အာယုသင်္ခါရကိုလွှတ်
တော်မူသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာနေစ၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝံယူတော်မူ
သောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ကမ္မတိ၊ တုန့်လှုပ်၏၊ ပန၊ အံသောခေတ်ကိုဆို
ပြီးအုံး၊ ကောသိတသဟဿစက္ကဝါဠံ၊ ကုဋေတသိန်းသောစကြာဝဠာ
သည်၊ အာဏာခေတ္တံနာမ၊ အာဏာခေတ်မည်၏၊ ဟိ၊ အာဏာခေတ်မည်
ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအုံး၊ အာဇ္ဇာနာဒိယ၊ မောပရိတ္တ၊ ဓမ္မပရိတ္တရ
တနပရိတ္တာဒိနံ၊ အာဇ္ဇာနာဒိယပရိတ်- မောပရိတ်- ဓမ္မပရိတ်- ရတန
ပရိတ်- အစရှိသည်တို့၏အာဏာ၊ တန်ခိုးအာဏာသည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤတသိန်း
သောစကြာဝဠာ၌၊ စက္ကတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဝိသယခေတ်ကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဝိသယ
ခေတ္တဿ၊ ဝိသယခေတ်၏၊ ပရိမာဏံ၊ အရေအတွက်ပမာဏသည်၊ နတ္ထိ၊
မရှိ၊ ဟိသဇ္ဇံ၊ ဖြစ်၏၊ ယာဝတကံညာဏံ တာဝတကံ နေယျံ ယာဝတကံနေ
ယျံ တာဝတကံညာဏံ ဉာဏပရိယန္တိကံနေယျံ နေယျပရိယန္တိကံ ဉာ
ဏန္တိ၊ ယာဝတကံညာဏံ တာဝတကံနေယျံ ယာဝတကံနေယျံ တာဝ
တကံညာဏံ ဉာဏပရိယန္တိကံနေယျံ နေယျပရိယန္တိကံညာဏံ ဟူ၍၊
ဝစနတော၊ ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂါပိဋိန္ဒဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဖြတ်စွာ
ဘုရားတို့၏၊ အဝိသယောနာမ၊ အာရုံမဟုတ်သောစကြာဝဠာမည်သည်၊
နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ တာဝတကံ၊ ထိုမျှလောက်၊ နေယျံ၊ သိအပ်သောတရားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်၊ နေယျံ၊ သိအပ်သောတရားသည်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝတကံ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ နေယျံ၊ သိအပ်သောတရားသည်၊ ဉာဏပရိယန္တိကံ၊ ဉာဏ်တော်
လျှင်အပိုင်းအခြားရှိ၏၊ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်တော်သည်၊ နေယျပရိယန္တိကံ၊ သိ
အပ်သောတရားလျှင်အပိုင်းအခြားရှိ၏၊ ပန၊ ခေတ်အပြားမှတစ်ပါးဘုရား
ဖြစ်ရာမဖြစ်ရာကိုဆိုပြီးအုံး၊ တိသု၊ သုံးပါးတုန်သော၊ ဣမေသုခေတ္တေသု၊ ဤ
ခေတ်တို့တွင်၊ ဣမံစက္ကဝါဠံ၊ ဤငါတို့စကြာဝဠာကို၊ ဌပေတွာ၊ ချန်ထား၍၊
အညတ္ထိ၊ ဤစကြာဝဠာမှတစ်ပါးသောစက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာ၌၊ ဗုဒ္ဓါဥပဇ္ဇ

၂၃၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

န္တိတိသုတ္တံ၊ ဘုရားသည်ပွင့်ကုန်၏ဟူသောပါဌသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ခု၊ ရှိသည်
ကိုဆိုပြီးအံ့။ နဥပဇ္ဇန္တိတိ၊ ဘုရားမပွင့်ကုန်ဟူသော ပါဌသည်သာလျှင်၊
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇကဝနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်တို့သည်၊ ဝိနယဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိနည်းဝိဇ္ဇကတ်
လည်းကောင်း၊ သုတ္တန္တံ၊ ပိဋကံ၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်လည်းကောင်း။ အဘိဓမ္မ
ပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဇ္ဇတိ၊ သုံးပါးတို့
တည်း၊ သင်္ဂီတိယော၊ သင်္ဂါယနာတို့သည်၊ မဟာကဿပတ္ထေရုဿ၊ မဟာ
ကဿပမထေရ်၏၊ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာလည်းကောင်း၊ ယသတ္ထေရုဿ၊
ယသထေရ်၏၊ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာလည်းကောင်း၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ၊
တ္ထေရုဿ၊ မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်၏၊ သင်္ဂီတိ၊ သင်္ဂါယနာလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဇ္ဇတိ၊ တိဇ္ဇသော၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဇ္ဇသော၊
သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမာသင်္ဂီတိယော၊ ဤသင်္ဂါယနာတို့သို့၊ အာရုဠေ၊ တင်
အပ်သော၊ တေဝိဇ္ဇကော၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနေ၊ မြတ်
စွာဘုရား၏စကားတော်၌၊ ဣမံစက္ကဝါဠံ၊ ဤငါတို့စကြာဝဠာကို၊ မုဗ္ဗိတွာ၊
လွှတ်၍၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောစကြာဝဠာ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ ဣတိသုတ္တံ၊ ဤသို့သောပါဌသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ပန၊ အနွယကိုဆိုပြီးအံ့၊ အညတ္ထ၊ တပါးသောစကြာဝဠာ၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့
သည်၊ နဥပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တံ၊ ပါဌသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ အပုဗ္ဗံအစရိမန္တိ၊ အပုဗ္ဗံအစရိမံဟူသည်ကား၊ အပုရေ၊ ရှေးလည်းမ
ဟုတ်၊ အပစ္ဆာ၊ နောက်လည်းမဟုတ်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ အပုရေပစ္ဆာ၊
မရှေးမနှောင်း၊ ကေတော၊ တပြိုင်နက်၊ နဥပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ ပုရေ
ဝါ၊ ရှေး၌လည်းကောင်း၊ ပစ္ဆာဝါ၊ နောက်၌လည်းကောင်း၊ ဥပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်
တော်မူကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တံ၊ သုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ
ဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားဆိုခဲ့ပြီးအံ့၊ တတ္ထ၊ ထိုအပုဗ္ဗံအစရိမံဟူသောပါဌ၌၊
ဗောဓိပလ္လင်ကံ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ ဗောဓိံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ အပတွာ၊
မရောက်မူ၍၊ နဥဠတိဿာမိ၊ ငါမသအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နုလုံးပိုက်
၍၊ နိသိန္နကာလတော၊ ထိုင်နေတော်မူသောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယဝ၊
အခြင်ရှေ့လောက်၊ မာတုကုဏ္ဍိသ္မိံ၊ မပတ်တော်ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏံ၊
ပဋိသန္ဓေကိုယူခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ပုဗ္ဗေတိ၊
ရှေးဟူ၍၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားအ
လောင်း၏၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏေန၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူသောကြောင့်၊ အသသဟာဿ
စက္ကဝါဠကမ္ပနေနေဝ၊ တသောင်းသော စကြာဝါဠာ၏ တုန်လှုပ်ခြင်းဖြင့်

သာလျှင်၊ ခေတ္တပရိဂ္ဂဟော၊ ခေတ်ကိုသိမ်းစာည်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်၏၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ပွင့်တော်မူခြင်းကို၊ နိဝါရိတာဝ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိနိဗ္ဗာနကာလတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တော်မူပြီးသောအခါ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သာသပမတ္တာ၊ မုန့်ညင်းစေ့ချသလောက်သော၊ ဓာတု၊ ဓာတ်တော်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်သေး၏၊ တာဝ၊ ထိုရှေ့လောက်၊ ပစ္ဆိမတိ၊ ပစ္ဆိမဟူ၍၊ နဝေဒိတဗ္ဗံ၊ မသိအပ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တော်တို့သည်၊ ဌိတာသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဌိတာဝ၊ တည်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤကာလ၏အတွင်း၌၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ပွင့်တော်မူခြင်းကို၊ နိဝါရိတာဝ၊ မြစ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ အနွယ်မှတပါး၊ ဗျတိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာနေး၊ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဧတော၊ ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ အညဿ၊ တပါးသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ပွင့်တော်မူခြင်းကို၊ နနိဝါရိတာ၊ မမြစ်အပ်။ ။

ဟိ၊ တပါးသောဘုရားသခင်တို့၏ပွင့်ခြင်းကို မြစ်ချဉ့်အကြောင်းကို ပြပြီးအံ့၊ အန္တရဓာနာနိနာမ၊ ကွပ်ခြင်းတို့မည်သည်ကား၊ ပရိယတ္တိအန္တရဓာနံ၊ ပရိယတ်၏ကွပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိဝေဓအန္တရဓာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော ပဋိဝေဓ၏ကွပ်ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိအန္တရဓာနံ၊ သမထဝိပဿနာ တည်းဟူသော ပဋိပတ်၏ကွပ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ပရိယတ္တိတိ၊ ပရိယတ္တိဟူသည်ကား၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဝိဇ္ဇကာနိ၊ ဝိဇ္ဇကတ်တို့တည်း၊ ပဋိဝေဓတိ၊ ပဋိဝေဓဟူသည်ကား၊ သစ္စပဋိဝေဓော၊ သစ္စလေးပါးကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းတည်း၊ ပဋိပတ္တိတိ၊ ပဋိပတ္တိဟူသည်ကား၊ ပဋိပဒါ၊ ပဋိဝေဓကိုဆောင်တတ်သောရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောအကျင့်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ပဋိဝေဓော၊ ပဋိဝေဓသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိပိ၊ ဖြစ်သောအခါလည်းရှိ၏၊ နဟောတိပိ၊ မဖြစ်သောအခါလည်းရှိ၏၊ ဟိဝိတ္ထာဓေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဧကသ္မိံ၊ အချို့သော၊ ကာလေ၊ အခါ၌၊ ပဋိဝေဓရာ၊ ပဋိဝေဓကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ အရိယာဖြစ်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဗဟူ၊ များကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧသောဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပုထုဇ္ဇ

၂၃၄ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

နော၊ ဂုဏ်ဇဉ်ရဟန်းတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂုလိ၊ လက်ချောင်းကို၊ ပဿ
ရေတွေးဆန့်၍၊ ဒဿတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေ
ဝ၊ ဤငါတို့နေရာသံလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒိပေ၊ သီပေါင့်ကျွန်း၌၊ ဧကဝါရေ၊ တခု
သောအလှည့်၌၊ ဂုဏ်ဇဉ်ရဟန်းမည်သည်၊ နာဟော
သိ၊ ရှိသည်မဖြစ်၊ ပရိယတ္တိပူရကာဝိ၊ ပရိယတ်ကိုဖြည့်ကုန်သောရဟန်း
တို့သည်လည်း၊ ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ ဗဟူ၊ ဈေးကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ကဒါမိ၊ ရံခါ၊ အပ္ပါ၊ နည်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဋိဝေဓေ၊ ပဋိ
ဝေဓကိုဆောင်သော ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို
ဆောင်သောရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သောအခါလည်း
ရှိ၏၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သောအခါလည်းရှိ၏၊ ပန၊ သာသနာတည်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောတရားကိုဆိုခြင်းအံ့၊ သာသနဋ္ဌိတိယာ၊ သာသနာတည်
ခြင်း၏၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိယတ်သည်သာ၊ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း၊ ဟိဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ချဲ့ခြင်းအံ့၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသောဂုဏ်သည်၊
တေဝိဇ္ဇကံ၊ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်
ကုန်သောပဋိပတ္တိသာသနာ-ပဋိဝေဓသာသနာတို့ကိုလည်း၊ ပူရေတိ၊ ပြည့်
စေ၏၊ ယထာကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဗ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗေဒိ
သတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်၊ အာဇ္ဇာရဿ၊ အာဇ္ဇာရရသေ့၏၊ သန္တိ၊ ကေ
အထံ၌၊ ပညာတိညာစ၊ ငါးပါးသောအဘိညာဉ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တ
ချနစ်ပါးကုန်သော၊ သမာပတ္တိယောစ၊ သမာပတ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
နိဗ္ဗတ္တတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ္တိယာ၊ နေဝ
သညာ နာသညာယတနသမာပတ်၏၊ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊
သော၊ ထိုအာဇ္ဇာရရသေ့သည်၊ နဇာနာမိ၊ ငါမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊
ဆို၏၊ တတော၊ ထိုသို့မသိခြင်းကြောင့်၊ ဥဒကဿ၊ ဥဒကရသေ့၏၊ သန္တိ
ကံ၊ အထံသို့၊ ဂစ္ဆာ၊ သွားပြန်၍၊ အဓိဂတဝိသေသံ၊ ရအပ်သောတရား
အထူးကို၊ သံသန္ဓေတွာ၊ နှီးနှော၍၊ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ်၊ နေဝ
သညာနာသညာယတနသမာပတ်၏၊ ပရိကမ္ပံ၊ ပရိကံကို၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးပြန်၏၊ သော၊
ထိုဥဒကရသေ့သည်၊ အာရိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊ တဿ၊ ထိုဥဒကရသေ့၏၊
ဝစနသမနန္တရမေဝ၊ ပြောဆိုသောစကား၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊ မဟာ
သတ္တော၊ ငါတို့ဘုရားအလောင်းတော်သည်၊ တံ၊ ထိုနေဝသညာနာသညာ
ယတနသမာပတ်ကို၊ သမ္ဘာဒေတိယထာ၊ ပြည့်စေသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊
ဤအတူသာလျှင်၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊

ပရိယတ္တိံ၊ ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရ၍၊ နွေပိန္နပါး
လည်းဖြစ်ကုန်သောပရိယတ္တိသာသနာ-ပရိယတ္တိသာသနာတို့ကို၊ ပူရေတိ၊
ပြည့်စေ၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိယတ္တိယာ၊ ပရိယတ္တိသာသနာသည်၊
ဗြဟ္မာယ၊ တည်သည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်
သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ သာသနာတော်တည်ခြင်း၏အ
ကြောင်းမှတစ်ပါး၊ သာသနာတော် ကွယ်ခြင်း၏ အကြောင်းကို ဆိုပြီးအုံး
ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သာ၊ ထိုပရိယတ္တိသာသနာတော်သည်၊ အန္တရဓာ
ယတိ၊ ကွယ်၏၊ တဒါ၊ ထိုပရိယတ္တိသာသနာ ကွယ်သောအခါ၌၊ ပဌမံ၊
လက်မွန်မဆွဲစွာ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကံ၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်သည်၊ နဿတိ၊
ပျောက်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဘိဓမ္မာပိဋကတ်တို့တွင်၊ ပဋ္ဌာနံ၊ ပဋ္ဌာန်းကျင်း
သည်၊ သဗ္ဗပဌမံ၊ ခပ်သိမ်းခုတို့၏ရှေးဦးစွာ၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်
၏၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်ဆုံးမှ၊ ဓမ္မသင်္ဂဟော၊ ဓမ္မ
သင်္ဂဟိကျမ်းသည်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ တတ္ထိ၊ ထိုဓမ္မသင်္ဂ
ဟိကျမ်းသည်၊ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်သည်ရှိသော်၊ ဣတရေသု၊
အဘိဓမ္မာပိဋကတ်မှတစ်ပါးကုန်သော၊ ဇီသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပိဋကော၊
သုတ္တန်ပိဋကတ်-ပိနည်းပိဋကတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မာသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဗြဟ္မာ၊ တည်သည်သာလျှင်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသုတ္တန်ပိဋကတ်- ပိနည်းပိဋကတ်တို့တွင်၊
သုတ္တန္တပိဋကော၊ သုတ္တန်ပိဋကတ်သည်၊ အန္တရဓာယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်
သည်ရှိသော်၊ ပဌမံ၊ လက်မွန်မဆွဲစွာ၊ အင်္ဂုတ္တရနိကာယော၊ အင်္ဂုတ္တရ
နိကာယ်သည်၊ ဧကာဒသကတော၊ ဧကာဒသကနိပါတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
ယာဝဧကကော၊ ဧကကနိပါတ်တိုင်အောင်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်
၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုအင်္ဂုတ္တရနိကာယ် ကွယ်ပျောက်သည်၏ အခြားမဲ့၌၊
သံယုတ္တနိကာယော၊ သံယုတ္တနိကာယ်သည်၊ စက္ကပေယျာလတော၊ စက္က
ပေယျာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝဩဃာတရဏာ၊ ဩဃာတရဏသုတ်တိုင်
အောင်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏၊ တဒနန္တရံ၊ ထိုသံယုတ္တနိကာယ်ကွယ်
ပျောက်သည်၏အခြားမဲ့၌၊ မဇ္ဈိမနိကာယော၊ မဇ္ဈိမနိကာယ်သည်၊ ဣန္ဒြိယ
ဘာဝနတော၊ ဣန္ဒြိယဘာဝနာသုတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝမူလပရိယာ
ယာ၊ မူလပရိယာယသုတ်တိုင်အောင်၊ အန္တရဓာယတိ၊ ကွယ်၏၊ တဒနန္တ
ရံ၊ ထိုမဇ္ဈိမနိကာယ် ကွယ်ပျောက်သည်၏ အခြားမဲ့၌၊ ဒိဃနိကာယော၊
ဒိဃနိကာယ်သည်၊ ဒသုတ္တရတော၊ ဒသုတ္တရသုတ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ယာဝ

၁၁

၂၃၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ။

ဗြဟ္မဇာလံ၊ ဗြဟ္မဇာလသုတ်တိုင်အောင်၊ အန္တရဇာယတိ၊ ကွယ်ပျောက်
 ၏၊ ဧကိဿာပိ၊ တခုသောပရိသတ်၏လည်း၊ ဗြိန္နံ၊ နှစ်ခုကုန်သော၊ ဂါထာနံ၊
 ဂါထာတို့၏၊ ပုစ္ဆာ၊ ပုစ္ဆာသည်၊ အဒ္ဓါနံ၊ ရှည်သောအခွန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊
 နာသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သာသိယ
 ပုစ္ဆာပိယစ၊ သာသိယပုစ္ဆာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အာဇ္ဇဝကပုစ္ဆာပိယစ၊
 အာဇ္ဇဝကပုစ္ဆာကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ကော
 တိ၊ မတတ်နိုင်၊ တောဂါထာ၊ ဤသာသိယပုစ္ဆာဂါထာ-အာဇ္ဇဝကပုစ္ဆာ
 ဂါထာတို့သည်၊ ကဿပဗုဒ္ဓကာလိကာကိရ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏
 လက်ထက်တော်၌ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ အန္တရာ၊ အကြား၌၊ သာသနံ၊ သာ
 သနာတော်ကို၊ ဓာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ကံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊
 ပန၊ ပိနည်းပိဋကတ်ကွယ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗြိသျံ၊ နှစ်ပုံကုန်သော၊ ပိဋကေ
 သု၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ်-သုတ္တန်ပိဋကတ်တို့သည်၊ အန္တရဟိတေသုပိ၊
 ကွယ်ပျောက်ကုန် သော်လည်း၊ ပိနယပိဋကေ၊ ပိနည်း ပိဋကတ်သည်၊
 ဌိတေ၊ တည်သေးသည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊
 တည်၏၊ ပရိဝါရက္ခန္ဓကေသု၊ ပရိဝါရန္ဓက-မဟာဝါရန္ဓက-ရုဇ္ဈဝါရန္ဓက
 တို့သည်၊ အန္တရဟိတေသု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥဘတော
 ပိဘင်္ဂေ၊ ဥဘတောပိဘင်းသည်၊ ဌိတေ၊ တည်သေးသည်ရှိသော်၊ သာသ
 နံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဌိတမေဝ၊ တည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဥဘတောပိဘင်္ဂေ၊ ဥဘတောပိဘင်းသည်၊ အန္တရဟိတေ၊ ကွယ်သည်
 ရှိသော်၊ မာတိကာယ၊ ဘိက္ခုပါတိမောက်-ဘိက္ခုနီပါတိမောက်သည်၊
 ဌိတာယပိ၊ တည်သေးသော်လည်း၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဌိတ
 မေဝ၊ တည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မာတိကာယ၊ ဘိက္ခုပါတိ
 မောက်- ဘိက္ခုနီပါတိမောက်သည်၊ အန္တရဟိတာယ၊ ကွယ်ပျောက်
 သည်ရှိသော်၊ ပါကိမောက္ခပဗ္ဗဇ္ဇဥပသမ္ပဒါသု၊ နိဒါနုဋ္ဌေသဟုဆိုအပ်သော
 ပါတိမောက် ပဗ္ဗဇ္ဇကံ ဥပသမ္ပဒကံတို့သည်၊ ဌိတာသု၊ တည်ကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ လိင်္ဂံ၊ ရဟန်းတို့
 ၏အသွင်အပြင်သည်၊ အဒ္ဓါနံ၊ ရှည်သောအခွန်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ပန
 တထာပိ၊ ထိုသို့ရှည်သောအခွန်သို့ရောက်သော်လည်း၊ သေတဝတ္ထသမ
 ဏာသော၊ ပြုသောအဝတ်ကိုဝတ်သောရဟန်းတို့၏အနွယ်သည်၊ ကဿ
 ပဗုဒ္ဓကာလတော၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏လက်ထက်တော်၌၊ ပဌာယ၊

စ၍၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်ကို၊ ဓာရတု၊ ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊
မတတ်နှိုင်း၊ ပန၊ သာသနာသုံးပါးကွပ်သည့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပစ္ဆိမကဿ၊
နောက်ဆုံးဖြစ်သောရဟန်း၏၊ သစ္စပဋိဝေတောစ၊ သစ္စာလေးပါးကိုထိုး
ထွင်း၍သိသည်မှလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမကဿ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောရဟန်း
၏၊ ဝီလဘေတောစ၊ ဝီလယျက်သည်မှ လည်းကောင်း၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊
သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဩသက္ကိတံနာမ၊ ဆုတ်နစ်သည်မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုအခါ၌၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အညာသ၊ တပါး
သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥပ္ပတ္တိ၊ ပွင့်တော်မူခြင်းကို၊ နဝါရိတာ၊
မမြစ်အပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အန္တရဓနံ၊ ကွပ်ပျောက်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိ
အပ်၏။

ပရိနိဗ္ဗာနာနိနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်တို့ မည်သည်ကား၊ ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊
ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန် လည်းကောင်း၊ ခန္ဓ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ခန္ဓ ပရိနိဗ္ဗာန်လည်း
ကောင်း၊ ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိ
ဏိ၊ သုံးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ကိ
လေသပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ ဗောဓိပလ္လကော၊ ဗောဓိပလ္လင်၌၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌၊ အဟော
သိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်သည်၊ အနာဂတော၊ နောင်အခါ
၌၊ တဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကိရေဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ သာသနဿ၊
သာသနာတော်၏၊ ဩသက္ကနကာလေ၊ ဆုတ်နစ်သော အခါ၌၊ ဣသိဉ္စိ
တဗ္ဗပဏ္ဍိဒိပေ၊ ဤသိဟိုဠ်ကျွန်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊
ဓာတ်တော်တို့သည်၊ သန္တိပတိတွာ၊ ရဝေးကုန်၍၊ မဟာစေတီယံ၊ မဟာ
စေတီတော်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ မဟာစေတီယတော၊ မဟာ
စေတီတော်မှ၊ နာဂဒိပေ၊ နာဂကျွန်း၌၊ ရာဇာယတနစေတီယံ၊ ရာဇာယတ
နစေတီတော်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာ
ဗောဓိပလ္လက်၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်တော်သို့၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊
နာဂတာဝနတောပိ၊ နဂါးဘုံမှ လည်းကောင်း၊ ဒေဝလောကတောပိ၊ နတ်
ဘုံမှလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မလောကတောပိ၊ ဗြဟ္မဘုံမှလည်းကောင်း၊ ဓာ
တုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်၊ မဟာဗောဓိ ပလ္လက်မေဝ၊ မဟာဗောဓိ
ပလ္လင်သို့သာလျှင်၊ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့၊ သာသပမတ္တာပိ၊ မုန့်ညှင်း
စေ့မျှလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော် တို့သည်၊ အန္တရန္တ
ရာ၊ အကြားအကြား၌၊ နနသိဿန္တိ၊ မပျောက်ကုန်လတ္တံ့၊ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံ

၂၃၈ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ကုန်သော၊ ဓာတုယော၊ ဓာတ်တော်တို့သည်၊ မဟာဗောဓိပလ္လင်ကံ၊ မဟာ
 ဗောဓိပလ္လင်၌၊ ရာသိတူတားအရဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟုတွဲ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
 သုဝဏ္ဏခန္ဓာဝိယ၊ ရွှေဘုံးကြီးတို့ကဲ့သို့၊ ကေုလ္လနား၊ တခဲနက် တို့သည်၊
 ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏရသို့သော၊ ခြောက်သွယ်သောရောင်ခြည်တော်တို့
 ကို၊ ဝိဿန္တိဿန္တိ၊ လွှတ်ကုန်လတ္တံ့၊ တာ၊ ထိုခြောက်သွယ်သော ရောင်
 ခြည်တော်တို့သည်၊ ဒသ သဟသဝိ လောကဓာတု၊ တသောင်းသော
 လောကဓာတ်ကို၊ ပရိဿန္တိ၊ နှ့်ကုန်လတ္တံ့၊ တတေး၊ ထိုသို့နှ့်ခြင်းကြောင့်၊
 ဒသသဟသစက္ကဝါဠေးတသောင်းသော စကြဝဠာတိုက်၌၊ ဒေဝတာ
 ယော၊ နေကုန်သောနတ်တို့သည်၊ သမ္ဗုပတိတွာ၊ ရုဇေးတုန်၍၊ အဇ္ဈယနေ၊
 သက္ကာ၊ ငါတို့ဆရာဘုရားမြတ်စွာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ
 ၏၊ အဇ္ဈယနေ၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်သည်၊ ဩသက္ကတိ၊ ဆုတ်နစ်၏၊
 ဒါနိဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဣဒံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်၊ ပစ္ဆိမ
 ဒဿနံ၊ အဆုံးဖြစ်သောမြင်ခြင်းတည်း၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှသုံးပိုက်
 ၍၊ ဒသဗလသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗုတဒိဝသတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်
 တော်မူသောနေ့ထက်၊ မဟန္တတရံ၊ အထူးသဖြင့်များသော၊ ကာရုညံ၊
 ငိုသောအားဖြင့်ဖြစ်သောသနားခြင်းကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ အနာ
 ဂါမိဒိကာသဝေ၊ အနာဂါမ်ဖြစ်သောနတ်-ရဟန္တာဖြစ်သော နတ်တို့ကို၊
 ဌပေတွာ၊ ချွင်းချန်၍၊ အဝသေသာ၊ အနာဂါမ်နတ် ရဟန္တာတို့မှကြွင်းကုန်
 သောနတ်တို့သည်၊ သကဘာဝေန၊ မိမိတို့၏ သဘောအားဖြင့်၊ သဗ္ဗော
 တံ၊ တည်တန့်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓာတုသု၊
 ဓာတ်တော်တို့၌၊ တေဇောဓာတု၊ တေဇောဓာတ်သည်၊ ဥဠဟိတွာ၊ ထ
 လတ်၍၊ ယာဝဗြဟ္မလောကာ၊ ဗြဟ္မပြည်တိုင်အောင်၊ ဥဂ္ဂန္တိဿတိ၊ တက်
 လတ္တံ့၊ သာသပမတ္တာယဝိ၊ မုန့်ညင်းစေ့မျှ လည်းဖြစ်သော၊ ဓာတုယော၊
 ဓာတ်တော်သည်၊ သတိ၊ ရှိသေးသည်ရှိသော်၊ ကေဇာလာ၊ တပြိုင်နက်
 သောမီးလျှံသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တော်တို့သည်၊
 ပရိယာဒါနံ၊ ကုန်ခြင်းသို့၊ ဂတာသု၊ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပစ္ဆိမိဇ္ဇိဿ
 ကိ၊ အလျှံပြတ်လတ္တံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မဟန္တံ၊ များစွာသော၊ အာနုဘာဝံ၊ အာ
 နုဘော်ကို၊ ဒေသတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဓာတုသု၊ ဓာတ်တော်တို့သည်၊ အန္တ
 ရဟိတာသု၊ ကွယ်ပျောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ သာသနာတော်
 သည်၊ အန္တရဟိတံနာမ၊ ကွယ်ပျောက်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နအန္တရဓာယတိ၊ မကွယ်မပျောက်

၂၃၈

သေး၊ တာဝ၊ ပရိယာယသောကံ၊ အစရိမံနာမ၊ မနောဂ်းသညံမညံသညံ၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပုဗ္ဗအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ ပွင့်တော်
မူကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နိဗ္ဗတိ၊ မရှိ၊ ပန၊ စောဒနာ
သောနောပုန်ကုန်သုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အပုဗ္ဗအစရိမံ၊
မရှေးမနှောင်း၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အနန္တရိယတ္ထာ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ အကျယ်၌ဦးအံ့၊
ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အန္တရိယမနုဿာ၊ အံ့အပ်သော လူတို့တည်း၊
ယထာဟ၊ ဘုရားအဘယ်ကဲ့သို့ ဟောတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ ဧကပုဂ္ဂ
လောဘိက္ခဝေလောကေဥပ္ပဇ္ဇမာနောဥပ္ပဇ္ဇတိ အန္တရိယမနုဿော ကတ
မောဧကပုဂ္ဂလော တထာဂတော အရဟံသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဧကပုဂ္ဂလော
ဘိက္ခဝေလောကေဥပ္ပဇ္ဇမာနော ဥပ္ပဇ္ဇတိ အန္တရိယမနုဿော ကတမော
ဧကပုဂ္ဂလောတထာဂတော အရဟံ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧကပုဂ္ဂလော၊ တဦးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အန္တရိယမနုဿော၊
အံ့အပ်သောလူသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧကပုဂ္ဂလော၊ တဦးသောပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ကတမော၊ အဘယ်နည်း၊ တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့
ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်
မူထိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားတည်း၊ ဧဝံ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့ သည်လည်းကောင်း၊
စတ္တာရောဝါ၊ လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝါ၊
ရှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သောဠသဝါ၊ တဆဲ့ခြောက်
ဆူသောဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဧကတော၊ တပြိုင်နက်၊ ယဒိ
ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ အကယ်၍ပွင့်တော်မူကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ပွင့်ကုန်
သည်ရှိသော်၊ အနန္တရိယာ အနုအန္တရိယာ၊ အဖန်တလဲလဲ အံ့အပ်ကုန်
သည်၊ နာဝေယျံ၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ ဧကသ္မိ၊ တခုသော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း
တိုက်၌၊ နိဗ္ဗန္တိ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ စေတိယာနဓိ၊ စေတီတို့အားလည်း၊ လာဘ
သက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာသည်၊ ဥဠာရော၊ ပြန့်ပြောသည်၊ နုဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဗဟုတယာ၊ များသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ အန္တရိယံ၊ အံ့ဘွယ်တို့သည်၊ နုဇောတာ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထို
အတူ၊ ဗုဒ္ဓါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ အန္တရိယာ၊ အံ့ဘွယ်တို့သည်၊

၂၄၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

နဘဝယျံ။ မဖြစ်ကုန်ရာ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ အပုဗ္ဗအစရိမံ။ မရှေးမ
နှောင်း။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မမူကုန်။ စ၊ တနည်းလည်း။ ဒေသနာယ၊ ဒေသ
နာတော်၏။ ပိသေသာဘာဝတော၊ အထူးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အပုဗ္ဗ
အစရိမံ။ မရှေးမနှောင်း။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မမူကုန်။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထို
စကားကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးနောက်ပဋ္ဌာနာဒိဘေဒံ၊ သတ်ပဋ္ဌာန်စသည်အပြား
ရှိသော၊ ယိဓမ္မံ၊ အကြင်တရားကို၊ ဧကော၊ တဆူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဒေသလိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အညေန၊ တပါးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ပွင့်တော်မူ၍၊ သောဝ၊ ထိုသတ်ပဋ္ဌာန်စသည် အပြားရှိသော
တရားကိုသာလျှင်။ ဒေသတဗ္ဗော၊ ဟောတော်မူအပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်
ရာ၏။ တတော၊ ထိုသို့ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်။ အန္တရိယော၊ အံ့ဘွယ်
သည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရား ပန်း ဗျုတ်ရိတ်မှတစ်ပါး-အနွယ်ကို ဆိုပြီးအံ့၊
ဧကသ္မိံ၊ တဆူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသန္တေ၊
ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေသနာပိ၊ ဒေသနာတော်သည်လည်း။ အန္တ
ရိယာ၊ အံ့ဘွယ်ရှိသည်။ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ ပိဝါဒဘာဝတော၊
ငြင်းခုံခြင်း၏ဖြစ်ရာသောကြောင့်။ အပုဗ္ဗအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
ပွင့်တော်မမူကုန်။ ဗဟုဗုဒ္ဓသု၊ များစွာသောမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ
န္တေသု၊ ပွင့်တော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော၊ အစရိ
ယာနံ၊ ဆရာတို့၏။ အန္တောဝိသိကာ၊ တပည့်တို့သည်၊ ပိဝဒေယျံ၊ ပိယ၊ ငြင်း
ခုံကုန်ရာသကဲ့သို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါသာ
ဒိကော၊ ကြည်ညိုဘွယ်ရှိ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
မရုသရော၊ သာယာစွာသောအသံရှိ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ လာဘိ၊ လာဘ်များ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်။ ဝုညဝါ၊ ဘုန်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပိဝဒေယျံ၊ ငြင်းခုံကုန်ရာ၏။ တသ္မာပိ၊
ထိုကြောင့်လည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အပုဗ္ဗအစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း။ နဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်
တော်မမူကုန်။ အဝိစ၊ တနည်းလည်း။ ဧတံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ မိ
လိန္ဒရညာ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးသည်။ ဝုဠေန၊ မေးအပ်သော။ နာဂသေနတ္ထရေ
န၊ နာဂသေနမထေရ်သည်။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ ချဲ့အပ်သည်သာလျှင်တည်း။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ တတ္ထံ၊ ထိုမိလိန္ဒပညာ၌။ ဘန္တေနာဂသေနဘာသိတမေတံဘ
ဂဝတာ (ပ) ပဉ္စောဩပဇ္ဇေဟိကာရဏေဟိတိ၊ ဘန္တေနာဂသေန ဘာသိ
တမေတံဘဂဝတာ (ပ) ပဉ္စောဩပဇ္ဇေဟိကာရဏေဟိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်
၏။ ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်ဘုရားနာဂသေန၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား

၂၄၁

သညံ၊ ဧတမ္ပိဝစနံ၊ ဤသ္မိသောစကားကိုလည်း၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်၏၊ သိက္ခာဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယံယေနကောရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧကိယာ၊ တရဿာ၊ ထောကသောယာ၊ လောကသတ်၌၊ ဧစ္စ၊
နှစ်ဆူကုန်သော၊ အယုပပန္နာ၊ မူဇေဝိအထု၊ အနံ့တော်မူကိုကုန်သော၊
သပ္ပာသုတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိတော်မူကုန်သော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ အနုတ္တရအာရိယမဂ္ဂေ၊ မဂ္ဂဝင်း၊ ဥပ္ပာဇ္ဈာယျံ၊ ပွင့်တော်မူကုန်
ရာ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသ္မိပွင့်တော်မူခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ အနု
ဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊ ဧဝံဋ္ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်၊ နုပိစ္ဆတိ၊ မရှိ၊
ဘန္တေနာဂဿန၊ အရှင်ဘုရားနာဂဿန၊ ဒေသန္တာစ၊ ဟောတော်မူ
ကုန်သော်လည်း၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သတ္တတိ၊ သဗောဓိပက္ခိယမဂ္ဂေ၊ သုံးဆဲ့ချစ်ပါး
သောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဒေသန္တိ၊ ဟောတော်မူကုန်၏၊ ကံယံယံ
မာနာစ၊ ပြောဆိုတော်မူကုန်သော်လည်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယာသစ္စာတို့ကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဆိုတော်မူကုန်၏၊
သိက္ခာပေန္တာစ၊ ကျင့်စေတော်မူကုန်သော်လည်း၊ ဝီသုသုံးပါးကုန်သော
သိက္ခာသု၊ သိက္ခာတို့၌၊ သိက္ခာပေန္တိ၊ ကျင့်စေတော်မူကုန်၏၊ အနုသာသ
မာနာစ၊ ဆုံးမကပြန်ကုန်သော်လည်း၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ္တိံ၊ အပ္ပမာဒအကျင့်
ကို၊ အနုသာသန္တိ၊ ဆုံးမကပြန်ကုန်၏၊ ဘန္တေနာဂဿန၊ အရှင်ဘုရား
နာဂဿန၊ သဗ္ဗေသမ္ပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တထာဂတာနံ၊ မြတ်
စွာဘုရားတို့အား၊ ဧကာဒေသနာ၊ တူသောဒေသနာသည်၊ ဧကာကထာ၊
တူသောစကားသည်၊ ဧကာသိက္ခာ၊ တူသောသိက္ခာသည်၊ ဧကာအနုသိဗ္ဗိ၊
တူသောဆုံးမကပြန်ခြင်းသည်၊ ယဒိဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊
ဤသ္မိဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကေနကောရဏေန၊ အတတ်သို့သော အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧစ္စ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဧကက္ခ
ဏေ၊ တပြိုင်နက်သောစကား၌၊ နုပုဇ္ဈန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သနည်း၊ ဧကေန၊
တခုသော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေနဝိ၊ ဘုရား၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်း၊ တာဝအတိဝိယ၊
အလွန်လျှင်၊ အယံလောကော၊ ဤလောကသည်၊ ဩဘာသဇာတော၊ ဖြစ်
သောအရောင်အလင်းရှိ၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ဆူမြောက်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ ယဒိဘာဝေယျ၊ အကယ်၍ပွင့်တော်မူငြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသ္မိပွင့်
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ဆူကုန်သောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ပဘာယ၊
အရောင်ကြောင့်၊ အယံလောကော၊ ဤလောကသည်၊ ဘိယျာသောမက္ခာ

၂၄၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ယ၊ အဟိင်းထက်အလွန်၊ ဩဘာသဇာတော၊ ဖြစ်သောအရောင်အလင်း
သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဩဝဒန္တာစ၊ ဆုံးမကုန်သော်လည်း၊ နွေနှစ်ဆူ
ကုန်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဩဝ
ဒေယျ၊ ဆုံးမကုန်ရာ၏၊ အနုသာသမာနာဝ၊ ကမြစ်ကုန်သော်လည်း၊ နွေ
နှစ်ဆူကုန်သော၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊
အနုသာသမယျ၊ ကမြစ်ကုန်ရာ၏၊ ယထာ၊ အခြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဟိ
အကျွန်ုပ်သည်၊ နိဿံသယော၊ ယုံမှားကင်းသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဧ၊ အကျွန်ုပ်
အား၊ ဒေသဟိ၊ ပောတော်မူပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ သျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ အယံဒသသဟသိလောကဓာတု၊ ဤတ
သောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ ဧကဗုဒ္ဓဓရဏီ၊ တဆူသောဘုရားကို
သာဆောင်တတ်၏၊ ဧကသေဝ၊ တဆူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ
မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နှိုင်း၏၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ဆူ
မြောက်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ပွင့်
တော်မူပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပွင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ အယံဒသသ
ဟသိလောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ နဓာရေယျ၊
မဆောင်နှိုင်းရာ၊ စလေယျ၊ တုန်လှုပ်ရာ၏၊ ကမ္ပေယျ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်ရာ၏၊
နမေယျ၊ တပက်နံပါးဖြင့်ညွတ်ရာ၏၊ ဩနမေယျ၊ အောက်သို့ညွတ်ရာ၏၊
ဝိနမေယျ၊ ထိုမှဤမှညွတ်ရာ၏၊ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိဖရဲကြုံရာ၏၊ ဝိခမေယျ၊ ပျက်
စီးရာ၏၊ ဝိခံသေယျ၊ အချင်းခပ်သိမ်းခါတွက်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ဌာနံ၊ တည်
ခြင်းသို့၊ နဥပဂဇ္ဇေယျ၊ မရောက်ရာ၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ယထာ၊
ဥပမာမည်သည်ကား၊ နာဝါ၊ လှေသည်၊ ဧကဗုရိသသန္တာရဏီ၊ တယောက်
သောယောက်ျားကိုသာဆောင်နှိုင်းသည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဧကသ္မိံ၊
တယောက်ထည်းသော၊ ဗုရိသ၊ ယောက်ျားသည်၊ အဘိရုဋ္ဌေ၊ တက်
စီးသည်ရှိသော်၊ သာနာဝါ၊ ထိုလှေသည်၊ သမုပါဒိကာ၊ အညီအညွတ်
ရေမှပေါ်သည်၊ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အာယုနာ၊ အ
သက်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေန၊ အဆင်း သဏ္ဌာန်အားဖြင့်၎င်း၊
ဝယေန၊ အရွယ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပမာဏေန၊ အရပ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကိသထူလေန၊ ကျယ်သည်၏အဖြစ် ဆူသည်၏အဖြစ် အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂေန၊ အလုံးစုံသောအင်္ဂါကြီးငယ်အားဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ တစ္ဆေဒိသော၊ ထိုရှေးစီးလင့်သောယောက်ျားနှင့်တူသောသဘော

ရှိသော၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်၊ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုနှစ်ယောက်မြောက်သောယောက်ျားသည်၊ ဘံ၊ ထိုတယောက်ထည်းသာနိုင်သောလှေကို၊ အဘိရပောယျ၊ တက်စီးပြန်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းမြတ်။ သာနာဝါ၊ ထိုတယောက်ထည်းသာနိုင်သောလှေသည်။ နွေ၊ နှစ်ယောက်သောယောက်ျားတို့ကိုလည်း၊ ဓာရေယျအပ်နု၊ ဆောင်နိုင်ရာအုံသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဂသေန၊ နယိဇေဝဓာရေယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာသည်သာလျှင်တည်း။ သာနာဝါ၊ ထိုတယောက်ထည်းသာနိုင်သောလှေသည်၊ စလေယျ၊ လှုပ်ရာ၏။ ကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်ရာ၏။ နမေယျ၊ တဖက်သောနံပါးဖြင့်ညွှတ်ရာ၏။ ဩနမေယျ၊ အောက်သို့ညွှတ်ရာ၏။ ဝိနမေယျ၊ ထိုမှဤမှညွှတ်ရာ၏။ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိဖရဲကြံရာ၏။ ဝိခမေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။ ဝိခံသေယျ၊ အချင်းခပ်သိမ်းခါတွက်ခြင်းသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသို့၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဩသီဒေယျ၊ နစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး။ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယံဒသသဟာသိလောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသောလောကဓာတ်သည်။ ဧကဗုဒ္ဓဓရဏီ၊ တဆူသောဘုရားကိုသာ ဆောင်တတ်၏။ ဧကသေဝ၊ တဆူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်တော်ကို၊ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ပွင့်တော်မူပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ပွင့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒသသဟာသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ နဓာရေယျ၊ မဆောင်နိုင်ရာ၊ စလေယျ၊ လှုပ်ရာ၏။ ကမ္မေယျ၊ ပြင်းစွာတုန်လှုပ်ရာ၏။ နမေယျ၊ တဖက်သောနံပါးဖြင့်ညွှတ်ရာ၏။ ဩနမေယျ၊ အောက်သို့ညွှတ်ရာ၏။ ဝိနမေယျ၊ ထိုမှဤမှညွှတ်ရာ၏။ ဝိကိရေယျ၊ ဖရိဖရဲကြံရာ၏။ ဝိခမေယျ၊ ပျက်စီးရာ၏။ ဝိခံသေယျ၊ အချင်းခပ်သိမ်းခါတွက်ခြင်းသည်ဖြစ်ရာ၏။ ဌာနံ၊ တည်ခြင်းသို့၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပုရိသော၊ ယောက်ျားတဦးသည်၊ ယာဂကဏ္ဍံ၊ လည်ချောင်းတိုင်အောင်၊ အဘိပူရယိတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ဆာဒေန္တံ၊ နှစ်သက်သော၊ တောဇနံ၊ အစာကို၊ ယာဝဒတ္တံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုရားတော်၏။ သောပုရိသော၊ ယိုဝစွာစားပြီးသောယောက်ျားသည်၊ တတော၊ ထိုသို့ဝစွာစားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဝိကိတော၊ နှစ်သက်

၂၄၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သညံ၊ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြညံသညံ၊ နိရုန္တရော၊ အခြားမရှိသည်၊ ဒဏ္ဍိဘူတော၊
ဗ္ဗိတံကဲ့သို့တင်တင်တည်းဖြစ်သည်၊ အနောနိမိတဒဏ္ဍဇာတော၊ မညွတ်
မကိုင်နိုင်သော ဗ္ဗိတံသဗ္ဗယံဖြစ်သည်၊ ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုန၊ တဖန်၊
တာဝတ္ထကံ၊ ထိုရွှေလောက်သော၊ တောဇနံ၊ အစာကုဗျာဠာယျ၊ စားပြန်
ရာ၏၊ မဟာရာဇမိလိန္ဒမင်းကြီး၊ သောဓုရိသော၊ ထိုဟောဝဋ်သညံ၊
သုခိတော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘဝေယျအပိနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဂသေန၊ သုခိတော၊
ချမ်းသာသည်၊ နဟိနဇေဝာဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသည်သာလျှင်တည်း၊ သကိံ၊
တကြိမ်၊ ဘုရော၊ စားတည့်၍၊ ဝေမေယျ၊ ပျို့၊ အနိရာဇ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ
စ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇမင်းကြီး၊ ဇေမေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အယံ
ဒသသဟသယိလောကဓာတု၊ ဤတသောင်းသော လောကဓာတ်သည်၊
ဧကဗ္ဗဓရဏီ၊ တသုသောဘုရားကိုသာဆောင်တတ်၏၊ (ပ)၊ ဌာနံ၊ တည်
ရာသို့၊ နဥပဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်ရာ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
ဘန္တေနာဂသေန၊ အရှင်ဘုရားနာဂသေန၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့နည်း၊ အဘိ
ဓမ္မာသာရေန၊ မြတ်သောတရားတည်းဟူသောဝန်ကြောင့်၊ ပထဝီ၊ မြေကြီး
သည်၊ စလထိနုခေါ၊ လှုပ်သလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏၊ မဟာ
ရာဇမိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဣစ၊ ဤလောက၌၊ နွေ၊ နှစ်စီးကုန်သော၊ သကဋ္ဌာ၊
လှည်းတို့သည်၊ ယာဝဓာသမာ၊ အထက်အဝှံနှင့် မှသည်တိုင်အောင်၊
ရတနပရိပူရိတာ၊ ရတနာတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊
ဧကသကဋ္ဌတော၊ တစီးသောလှည်းမှ၊ ရတနံ၊ ရတနာကို၊ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍၊ ဧကမိသကဋ္ဌေ၊ တစီးသောလှည်း၌၊ အာကိရေယျ၊ လောင်းကုန်
ရာ၏၊ မဟာရာဇမိလိန္ဒမင်းကြီး၊ တံသကဋ္ဌံ၊ ထိုတစီးသောလှည်းသည်၊
ဒွိန္ဒြိ၊ နှစ်စီးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သကဋ္ဌာနံ၊ လှည်းတို့၏၊ ရတနံ၊ ရတနာ
ကို၊ ဓာရေယျအပိနု၊ ဆောင်နိုင်ရာအံ့လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ
၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဂသေန၊ နဟိဇေဝဓာရေယျ၊ မဆောင်နိုင်သည်
သာလျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထိုလှည်း၏၊ နာဘိပိ၊ ပုန်းတောင်း သည်လည်း၊
စလေယျ၊ လှုပ်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုလှည်း၏၊ အရာပိ၊ အကန်တို့သည်လည်း၊
ဘိဇ္ဇေယျ၊ ကျိုးကုန်ရာ၏၊ တဿ၊ ထိုလှည်း၏၊ နေမိပိ၊ အကွပ်သည်လည်း၊
ဩပတေယျ၊ ကျရာ၏၊ တဿ၊ ထိုလှည်း၏၊ အက္ခောပိ၊ ဝင်ရိုးသည်လည်း၊
ဘိဇ္ဇေယျ၊ ကျိုးရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊ လျှောက်၏၊ မဟာရာဇမိလိန္ဒ
မင်းကြီး၊ ကိံ၊ အသို့နည်း၊ အဘိရတနဘာရေန၊ မြတ်သောရတနာတည်း

၁၁

ဟူသောဝန်ကြောင်း၊ သကဏ္ဍံ၊ လှည်းသည်၊ ဘိဇ္ဇတိနုခေါ၊ ကျိုးသလော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိ၊ မေး၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရားနာဂသေန၊ အာမ၊ ဩဌာ
ဟုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါ၊ ဝေဠာန်၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဧဝ
မေဝခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ အဘိဓမ္မာသာရေန၊ မြတ်သော တရားတည်း
ဟူသောဝန်ကြောင်း၊ ပယဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ ဝယတိ၊ လျှပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အ
ဝေါ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ အပိ၊ စင်စစ်သော်ကား၊
ဣမံကာရဏံ၊ ဤဆိုအပ်ပြီးသောအကြောင်းကို၊ ဗုဒ္ဓဗလသရိရိပနာယ၊
မြတ်စွာဘုရား၏အားတော် မြတ်စွာဘုရား၏ကိုယ်တော်ကို ပြသောအား
ဖြင့်၊ ဩဿရိတံ၊ ရွတ်ဆိုအပ်၏၊ ယေနကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဧေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။
ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောစကား၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ တတ္ထ၊
ထိုသို့တပြိုင်နက်ပွင့်တော်မူရာ၌၊ အညတ္တိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ အဘိ
ရူပံ၊ လျှောက်ပတ်သော၊ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုဏ္ဏောဟိ၊ နာဦး
လော၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဧေ၊ နှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောစကား၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇေ
ယျံ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊
ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၏၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
တုမ္ဘကံ၊ သင်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားတည်း၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်မှ၊ ပက္ခဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖို့ရှိ
ကုန်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ဧန္တိ၊ နှစ်
ယောက်ကုန်သော၊ ဗလဝါမစ္စာနံ၊ အားရှိသောအမတ်တို့၏၊ ပရိသာယ၊
ပရိသတ်၏၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တုမ္ဘကံ၊ သင်
တို့၏၊ အာမတ္ထော၊ အမတ်တည်း၊ အမ္ဘကံ၊ ငါတို့၏၊ အမတ္ထော၊ အမတ်
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပက္ခဇာတာ၊ နှစ်ဘက်မှ၊ ပက္ခဇာတာ၊ ဖြစ်သောအဖို့
ရှိကုန်သည်၊ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်က

ကြောင်းကြောင့်၊ နွေနှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌၊ နုပုဇွန်၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊
ပဌမိမခတ္တတွဲ၊ ဣဒကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာဦးလော၊

ယေနကာရဏန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ နွေနှစ်ဆူကုန်သော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သော
ခဏ၌၊ နုပုဇွန်၊ ပွင့်တော်မူကုန်၊ အပရိမ္ဘိတပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဥတ္တရိ၊
အလွန်၊ ဣဒကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သုဏောဟိ၊ နာဦးလော၊ မဟာ
ရာဇမိလိန္ဒမင်းကြီး၊ နွေနှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊ ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောခဏ၌၊ ယဒိဥပ္ပဇ္ဇယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်
ကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္ဓေသု၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘု
ရားသည်၊ အဂ္ဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက်မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊
ဖောက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဇေဋ္ဌော၊ အထူးသဖြင့်ကြီးတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်
စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဖောက်ပြန်ချွတ်
ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေဋ္ဌော၊
အထူးသဖြင့် မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင် စကား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်း
သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်
တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစ
နံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝရော၊ အပြားအားဖြင့်မြတ်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊
မိစ္ဆာ၊ ဖောက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အသမော၊ အတုမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဖောက်ပြန်ချွတ်ယွင်း
သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အသမသမော၊
အတုမရှိသော ဂွေးဘုရားတို့နှင့်သာ တူတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊
အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိစ္ဆာ၊ ဖောက်
ပြန်ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အပ္ပဗ္ဗိသမော၊ တုဘက်မရှိ၊ ဣတိ ဤသို့၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကားသည်၊

အတ္ထိ၊ ဂှိန္နိ၊ တံဝရနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိန္ဒာ၊ ဖေါက်ပြန်ချွတ်ယွင်းသည်၊
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာသည်၊ အပ္ပဋ္ဌိဘာဝေါ၊ တုဘက်အနို့
ရှေးဆုတီး၏၊ ယံဝရနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိန္နိ၊ တံဝရနံ၊ ထို
စကားသည်၊ မိန္ဒာ၊ ဖေါက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာသည်၊ အပ္ပဋ္ဌိ၊ ဝုဏ္ဏလော၊ တုဘက်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဆုတီး၏၊
ယံဝရနံ၊ အကြင်စကားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဂှိန္နိ၊ တံဝရနံ၊ ထိုစကားသည်၊ မိန္ဒာ၊
ဖေါက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်း
ကြီး၊ တံ၊ သင်မိလိန္ဒ မင်းကြီးသည်၊ ယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်း
ကြောင့်၊ နွေနှစ်ဆူကုန်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
ဧကက္ခဏေ၊ တပြိုင်နက်သောအခါ၌၊ နုပုဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မမူကုန်၊ ခေါ၊ စင်
စစ်၊ ဣမဓိကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း၊ အတ္တတော၊ သဘောအား
ဖြင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္တ၊ ဝန်ခံလော၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ အပိစ၊ တနည်း
လည်း၊ ယံယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ဧကောယေဝ၊
တဆူတည်းသောမြတ်စွာဘုရား သည်သာလျှင်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥ
ပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဧသေ၊ ဤသို့တဆူတည်းသာပွင့်တော်မူခြင်းသည်၊
ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏၊ သဘာဝပကတိကာ၊ သဘောအားဖြင့် ဖြစ်သောပြက
တေ၊ တို့တည်းကသွားအတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဂုဏာနံ
သဗ္ဗညုဘုရား၏ဂုဏ်တော်တို့၏၊ ကာရဏမဟန္တတာယ၊ အကြောင်းများ
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ အညဗ္ဗိ၊ တပါး
သောအကြောင်းကိုလည်း၊ သုဇ္ဈာဟိ၊ နာဦးလေ၊ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထုသည်
မဟန္တ၊ ကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုဝတ္ထုသည်၊ ဧကံယေဝ၊ တခု
တည်းသာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာရာဇ၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ပထဝီ၊ မြေ
သည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီး၏၊ သေ၊ ထိုမြေသည်၊ ဧကောယေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်
တည်း၊ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီး၏၊ သေ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ
သည်၊ ဧကောယေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်တည်း၊ ဂိရိရာဇေ၊ တောင်တို့၏
မင်းဖြစ်သော၊ သိနေရာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်သည်၊ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ မဟန္တာ၊
ကြီး၏၊ သေ၊ ထိုမြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်၊ ဧကောယေဝ၊ တခုတည်းသာ
လျှင်တည်း၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်သည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီး၏၊ သေ၊ ထို
ကောင်းကင်သည်၊ ဧကောယေဝ၊ တခုတည်းသာလျှင်တည်း၊ သက္ကော၊
သိကြားသည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီး၏၊ သေ၊ ထိုသိကြားသည်၊ ဧကောယေဝ၊
တခုတည်းသာလျှင်တည်း၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်၊ မဟန္တာ၊ ကြီး၏၊

၀

၂၄၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သော၊ ထိုဖြဟ္ဌာသည်၊ ဧကောယေဝ၊ တယောကံထည်းသာလျှင်တည်း။
 တထာဂတော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်းသောလောခြင်းရှိတော်မူသော၊
 အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကိုခံတော်မူလိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်း
 သောတရားတို့ကိုသိတော်မူသော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဟာန္တော၊ ကြီး
 ဖြတ်တော်မူ၏၊ သော၊ ထိုရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်းသော လောခြင်းရှိ
 တော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဧကောယေဝ၊ တဆူသာလျှင်တည်း၊ ယတ္ထ၊
 အကြင်လောကခတ်၌၊ တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူ
 ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကခတ်၌၊ အညေဝံ၊ တပါးသောဘုရားတို့၏၊ ဩ
 ကာသော၊ အခွင့်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တထာဂ
 တော၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်းသောလောခြင်းရှိသော၊ အရဟံ၊ ပူဇော်
 အထူးကိုခံတော်မူလိုက်သော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့
 ကိုသိတော်မူသောဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကောယေဝ၊ တဆူသည်သာ
 လျှင်၊ လောကေ၊ လောက၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ပွင့်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝေါစ၊
 မိန့်တော်မူ၏၊ တန္တေနာဂသေန၊ အရှင်ဘုရားနာဂသေန၊ ဩပဗ္ဗေဟိ၊ ဥပ
 မာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကာရုဏေဟိ၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊
 ပညော၊ ပြဿနာကို၊ သုကထိတော၊ ကောင်းစွာဖြေဆိုတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဝေါစ၊ ဪောက်၏။ ။

ဧကိဿာလောကဓာတုယာတိ၊ ဧကိဿာလောကဓာတုယာဟူသည်
 ကား၊ ဧကသ္မိံ၊ တချံသော၊ စက္ကဝါဠေ၊ စကြာဝဠာ၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်မြစ်
 သောဗုဒ္ဓဝါရ၌၊ ဣမိနာဝပဒေန၊ ဤဧကိဿာလောကဓာတုယာဟူသော
 ပုန်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဒသစက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ တသောင်းသောစကြာဝဠာ
 တို့ကို၊ ဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်၏၊ တာနိသိ၊ ထိုတသောင်းသောစကြာဝဠာ
 တို့သည်လည်း၊ ဧကစက္ကဝါဠေနော၊ တဆူသောစကြာဝဠာဖြင့်သာလျှင်၊
 ပရိန္တိန္ဒတုံ၊ ပိုင်းခြားခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ပွင့်တော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမသ္မိံ၊ ယေ
 ဝစက္ကဝါဠေ၊ ဤငါတို့စကြာဝဠာ၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၏၊
 ပန၊ ဖြစ်သည်မှတစ်ပါးဖြစ်အပ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဋ္ဌာနေ၊ ပွင့်တော်မူ
 ရာအရပ်ကို၊ ဝါရိတေ၊ ဖြစ်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဣတော၊ ဤငါတို့စကြာဝ
 ဠာမှ၊ အညေသု၊ တပါးကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြာဝဠာတို့၌၊ နုပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ပွင့်တော်မူကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါရိတမေဝ၊ ဖြစ်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ အပုဗ္ဗံအစရိမန္တိ၊ အပုဗ္ဗံအစရိမံဟူသောဤပါဌ၌၊ အတ္ထော

အနက်ကိုးဝေံ၊ ဣဒိ နိဗ္ဗာနသုတ္တံ၊ ဣသိ ခိုလတ္တံ၊ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအင်၏၊ စက္ကရတနပါတုဘာဝတော၊ စကြာရတနာထင်ရှားဖြစ်
သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေန၊ ရှေးကာလဖြင့်၊ ပုဗ္ဗံ၊ ပုဗ္ဗမည်၏၊ တဿေဝ၊ ထိုစကြာရတ
နာ၏သာလျှင်၊ အန္တရောနတော၊ ကွယ်ပျောက်သည်မှ၊ ပစ္စာ၊ နောက်
ကာလသည်၊ စရိမံ၊ စရိမမည်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ ကွယ်ပျောက်ရာ၌၊ စက္က
ဝတ္တိနော၊ စကြာမင်း၏၊ ကာလံကရိယာယဝါ၊ သေခြင်းကိုပြုခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာယဝါ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိတော၊ နှစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့်၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရ
တနာ၏၊ အန္တရောနံ၊ ကွယ်ပျောက်ခြင်းသည်၊ မဟာဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ကွယ်
ပျောက်ခြင်း၏အကြောင်းမှတပါး-ကွယ်ရာကာလကိုဆိုပြီးအံ့၊ အန္တရော
ယမာနန္တ၊ ကွယ်ပျောက်သော်လည်း၊ တံကာလံကရိယတောဝါ၊ ထိုစကြာ
မင်း၏သေခြင်းကိုပြုသည်မှလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတာယဝါ၊ ရသေ့ရဟန်း
ပြုသည်မှလည်းကောင်း၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြော်သော၊ ဒိဝသေ၊ နေ့၌၊ အန္တ
ရောယတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ တတော၊ ထိုခုနစ်ရက်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ စက္က
ဝတ္တိနော၊ တပါးသောစကြာမင်း၏၊ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းကို၊
အဝါရိတော၊ မဖြစ်အပ်၊ ပန၊ စောဒနာသေ၊ နာပုဒ်ကိုထုတ်၍ဆိုပြီးအံ့၊
ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ၌၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်
ဦးကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာမင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သ
နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဝိဝါဒပစ္ဆေဒတော
စ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ပြတ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန္တရိယာဘာဝတော
စ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ၏ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာ
ရတနာ၏၊ မဟာနုဘာဝတောစ၊ ကြီးသောအာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ၌၊ ဧဒ္ဒ၊ နှစ်ဦး
ကုန်သော၊ စက္ကဝတ္တိနော၊ စကြာမင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဟိဝိတ္ထာ
ရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဗ္ဗိသု၊ နှစ်ဦးကုန်သော စကြာမင်းတို့
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တေသု၊ မဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ စကြာ
မင်းသည်၊ မဟန္တော၊ ကြီး၏၊ အမှာကံ၊ ငါတို့၏၊ ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ မ
ဟန္တောကြီး၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်
ရာ၏၊ စ၊ ဝိဝါဒပစ္ဆေဒတောဟူသောဟိတ်ပါဌ်၏အကျယ်မှတပါး-အန္တ
ရိယာဘာဝတောဟူသောဟိတ်ပါဌ်၏အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကသ္မိံ၊ တခု
သော၊ ဒိဝေ၊ ကျွန်း၌၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတယောက်၊ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း

၂၅၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကောင်း၊ ကောင်း၊ တခုသော၊ ဒီပေ၊ ကျွန်း၌၊ စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာမင်းတယောက်
 ဣတိ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အနန္တရိယာ၊ အံ့ဘွယ်မရှိကုန်သည်၊ ဘဝ
 ယျ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ စ၊ အန္တရိယာဘဝတောဟူသော ဟိတ်ပါဌ်၏အကျယ်
 ဖွတပါး-စက္ကရတနဿ၊ မဟာနုဘာဝတော ဟူသော ဟိတ်ပါဌ်၏ အ
 ကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏၊ ခွိသဟဿဒီပပရိဝါ
 ရေသု၊ ကျွန်းငယ်နှစ်ထောင် အခြံအရံရှိကုန်သော၊ စတုသု မဟာဒီပေသု၊
 ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၌၊ ဣဿရိယာနုပ္ပါဒနု သမတ္ထော၊ အစိုးရခြင်းကို
 ဖြစ်စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုကြီးသောအာနုဘော်သည်၊ ပရိဟာယေထ၊
 ဆုတ်ယုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဝါဒပစ္ဆေဒတောစ၊ ငြင်းခုံခြင်း၏ပြတ်ခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ အန္တရိယာဘဝတောစ၊ အံ့ဘွယ်သရဲ၏ဖြစ်ခြင်း
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စက္ကရတနဿ၊ စကြာရတနာ၏၊ မဟာနုဘာဝ
 တောစ၊ ကြီးသော အာနုဘော် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ကေစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ၌၊ နွေ၊ နှစ်ဦးကုန်သော စကြာမင်းတို့
 သည်၊ နုဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။

ပဏိစ္ဆတ္တိအဿအရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါတိဇေတ္ထ၊ ပဏိစ္ဆတ္တိ အဿအရဟံ
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူသောဤပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဏိနာရုတ္တမာန
 နယေန၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သဗ္ဗညု
 ဂုဏ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်တည်းဟူသောဂုဏ်တော်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ
 ဖြစ်စေ၍၊ လောကုတ္တရဂုဏသမတ္ထော၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုယူ
 ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တိဗ္ဗတု၊ တည်
 စေပြီး၊ ပဏိဝေနမတ္တိ၊ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းမျှကိုလည်း၊ ဣတ္ထိယာ၊
 မိန်းမအား၊ နသမ္ပဇ္ဇတိ၊ မပြည့်စုံ၊ ဟိသစ္စံ၊ ဖြစ်၏၊ မနုဿတ္တံလိင်္ဂသမ္ပတ္တိ
 ဟေတုသတ္တာရ ဒဿနံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဓိကာရောစ ဆန္ဒတာ၊
 အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ အဘိနိဟာရောသမိဇ္ဈတိတိ၊ မနုဿတ္တံလိင်္ဂသမ္ပတ္တိ
 ဟေတု သတ္တာရဒဿနံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဓိကာရောစ ဆန္ဒတာ၊
 အဋ္ဌဓမ္မသမောဓာနာ၊ အဘိနိဟာရော သမိဇ္ဈတိဟူ၍၊ အာဂတာနိ၊ လာ
 ကုန်သော၊ ဣမာနိ၊ ဤရှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့သည်၊ ပဏိဝေနသမ္ပတ္တိ
 ကာရုဏာနိ၊ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်း၏ ပြည့်စုံ ခြင်း၏ အကြောင်းတို့
 တည်း၊ မနုဿတ္တံ၊ လူ၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ လိင်္ဂသမ္ပတ္တိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
 လိင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဟေတု၊ တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလည်း

ကောင်း၊ သတ္တဝါရဒဿနံ၊ ဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်း လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရသေ့ ရဟန်း၏အဖြစ် လည်းကောင်း၊ / ဂုဏသမ္ပတ္တိ၊ အဘိညာဉ်ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းလည်းကောင်း၊ အဓိကာရောစ၊ ဘုရားဆုကို ပန်ခြင်းလည်း ကောင်း၊ ဓာနုကာဘုရားအဖြစ်ကို အလွန်အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌမဗ္ဗသမောဓာနာ၊ ရှစ်ပါးသော တရားတို့၏ ပေါင်းမိသည်ရှိသော်၊ အဘိနိဟာချော၊ ဘုရားဆုကို တောင်းခြင်းသည်၊ သဒ္ဓိဇ္ဈတိ၊ ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပလိခေနိစ္စိ၊ ဘုရားဆုကို တောင်း ခြင်းကိုလည်း၊ သမ္ဗာဒေတံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထာယ၊ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်၊ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌာနမေတံအနဝကာ သော ယံဣတ္ထိအဿအရဟံ သမ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါတိ၊ အဋ္ဌာနမေတံ အနဝကာ သောယံဣတ္ထိအဿ အရဟံ သမ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရော၊ ခပ်သိမ်း သောအခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုညသံယော၊ ကောင်းမှုအပေါင်း သည်၊ သဗ္ဗာကာရပရိပူရမေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာရှိသောလက္ခ ဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝရိသောဝ၊ ယောဂျား သည်သာလျှင်၊ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံထိုက်သော၊ သမ္ဗသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကိုသိသောဘုရားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယံဣတ္ထိ ရာဇာအဿစက္က ဝတ္တိတိအာဒိသု၊ ယံဣတ္ထိရာဇာအဿစက္ကဝတ္တိ ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေဇ္ဈမိနာဂုဏမာနနယေန၊ ဤသို့ဆို လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမအား၊ ကောသောဟိတ ဝတ္ထဂုယုတာဒိနံ၊ အိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း အပ်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်အစရှိသည်၏၊ အဘာဝေန၊ မရှိ ခြင်းကြောင့်၊ လက္ခဏာနိ၊ စကြာမင်း၏ လက္ခဏာတို့သည်၊ နပရိပူရေန္တိ၊ မပြည့်ကုန်၊ ဣတ္ထိရတနာဘာဝေန၊ မိန်းမရတနာမရှိခြင်းကြောင့်၊ သတ္တ ရတနသမာဂီတာ၊ ခုနစ်ပါးသောရတနာနှင့် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ သဗ္ဗမနုဿဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောလူ တို့ထက်၊ အဓိကော၊ လွန်သော၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ နဟော တိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌာနမေတံအနဝကာသော ယံဣတ္ထိအဿ စက္ကဝတ္တိတိ၊ အဋ္ဌာနမေတံအနဝကာသောယံဣတ္ထိ အဿစက္ကဝတ္တိဟူ၍၊

၂၅၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံးဟောတော်မူအပ်၏။ စ။ ထိုမှတ
 ပါး၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သက္ကတ္တာဒိနိ၊ သိကြား၏ အဖြစ်အစရှိကုန်
 သော၊ တိဏိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊ အကြောင်းတို့သည်၊ ဥတ္တမာနိ၊
 မြတ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်သည်လည်း၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထို
 ကြောင့်၊ တသ္မာ၊ ထိုမိန်းမအား၊ သက္ကတ္တာဒိနိ၊ သိကြား၏ အဖြစ်အစရှိ
 သည်တို့ကိုလည်း၊ ပုရိသိဒ္ဓါနိ၊ မြစ်အပ်ကုန်၏၊ နနုစဝောဒေမိ၊ စောဒနာဦး
 အံ၊ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ ဣတ္ထိလိင်သည်၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မပြည်၌၊ နတ္ထိယထာ၊
 မရှိသကဲ့သို့၊ ပုရိသလိင်္ဂမ္ပိ၊ ပုရိသလိင်သည်လည်း၊ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မ
 ပြည်၌၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ယံပုရိသော၊ ဗြဟ္မတ္ထံ ကရေယျဌာန
 မေတံဝိဇ္ဇတိတိ၊ ယံပုရိသော၊ ဗြဟ္မတ္ထံ ကရေယျဌာနမေတံ ဝိဇ္ဇတိဟူသော
 စကားကိုလည်း၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဟောအပ်သည်၊ သိရာနနု၊ ဖြစ်ရာ၏မဟုတ်ဘဲ
 လော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ နဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မဟော
 အပ်သည်၊ နော၊ မဟုတ်၊ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင် တည်း၊
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ ဣမ၊ ဤလူရှာ၌၊ ပုရိသသ္မာ၊
 ယောကျ်ား၏၊ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း
 တိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ၊ ဗြဟ္မတ္ထံ၊ ပဒေန၊ ဗြဟ္မတ္ထံဟူ
 သောပုဒ်ဖြင့်၊ မဟာဗြဟ္မတ္ထံ၊ မဟာဗြဟ္မာမင်း၏ အဖြစ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊
 အလိုရှိအပ်၏၊ စ၊ မိန်းမတို့၏ ဖြစ်ရာဘုံကိုဆိုပြီးအံ၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ ဣမ၊
 ဤလူပြည်၌၊ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ကာလင်္ကတွာ၊ သေ
 သည်ကိုပြု၍၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာနံ၊ ဗြဟ္မပါရိသဇ္ဇာဗြဟ္မာတို့၏၊ သဟဗျတံ၊
 အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍ဖြစ်ရ၏၊ မဟာဗြဟ္မာနံ၊ မဟာ
 ဗြဟ္မာတို့၏၊ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့၊ နဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်၍
 မဖြစ်ရ၊ ပန၊ ယောကျ်ားတို့၏ဖြစ်ရာ ဘုံကိုဆိုပြီးအံ၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား
 သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာဗြဟ္မာဘုံ၌၊ နဥပပဇ္ဇတိတိ၊ မဖြစ်ဟူ၍၊ နဝတ္ထဗ္ဗော၊ မဆို
 ဝ်အ၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ၊ ဤဗြဟ္မဘုံ၌၊ ဥဘယလိင်္ဂံ၊ ဘာဝေ၊ နှစ်ပါးရံ
 သောဣတ္ထိလိင်ပုလ္လိင်တို့၏ မရှိခြင်းသည်၊ သမာနေဝိ၊ တူမျှသော်လည်း၊
 ဗြဟ္မနော၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ပုရိသသဏ္ဌာနာဝ၊ ယောကျ်ားသဏ္ဌာန်ရှိကုန်
 သည်သာ လျှင်တည်း၊ ဣတ္ထိသဏ္ဌာနာ၊ မိန်းမသဏ္ဌာန် ရှိကုန်သည်၊ န၊
 မဟုတ်ကုန်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံ၊ ဤယံပုရိသော၊ ဗြဟ္မတ္ထံ ကရေယျဌာ
 နမေတံဝိဇ္ဇတိဟူသောစကားကို၊ သုဂုတ္တမေဝ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်
 သာလျှင်တည်း။

ကာယဒုက္ခရိတဿာတိအာဒိသု၊ ကာယဒုက္ခရိတဿဤသို့အစရှိသော
 ပါဠိရုပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇဝံဣမိနာဂုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊
 သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နိဗ္ဗဇိဇကောသာတကိဗိဇာဒိန္ဒ၊
 တမာစေ့ သပ္ပတ်ခါးစေ့ အစရှိသည်တို့သည်၊ မရရမသံ၊ ချို့မြှန်သော
 အသီးကို၊ နနိဗ္ဗတ္တေန္တိယထာ၊ မဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့၊ အဿာတံ၊ မသာ
 ယာအပ်သော၊ အမရရမေဝ၊ မချို့မြှန်သောအသီးကိုသာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ
 ယဟာ၊ ဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယဒုက္ခရိတာဒိန္ဒ၊
 ကာယဒုက္ခရိတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ မရရံ၊ ကောင်းမြတ်သော၊ ဝိပါကံ၊
 အကျိုးကို၊ နနိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်၊ အမရရံ၊ မကောင်းသော၊ ဝိပါကံ၊
 အကျိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ ဥန္တု၊ ဗိဇသာလံဗိဇာ
 ဒိန္ဒ၊ ကြံ့မျိုးသလေးမျိုးစသည်တို့သည်၊ မရရသာဒုရသမေဝ၊ ချို့မြှန်သော
 အရသာ ကောင်းမြတ်သောအရသာ ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဖလံ၊
 အသီးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တိယထာ၊ မဖြစ်စေကုန်သကဲ့သို့၊ နအဿာတံ၊ မသာယာ
 အပ်သော၊ ကဋ္ဌကံ၊ ခါးစပ်သော၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ နနိဗ္ဗတ္တေန္တိယထာ၊ မဖြစ်
 စေကုန်သကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကာယသုက္ခရိတာဒိန္ဒ၊ ကာယသု
 ခရိတ်စသည်တို့သည်၊ မရရမေဝ၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်၏၊ အမရရံ၊ မကောင်းသော၊
 ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို၊ နနိဗ္ဗတ္တေန္တိ၊ မဖြစ်စေကုန်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ယာဒိသံဝပ္ပ
 တေဗိဇံ၊ တာဒိသံ ဟရတေဖလံ၊ ကလျာဏကာရိကလျာဏံ၊ ပါပကာရိစ
 ပါပကန္တိ၊ ယာဒိသံဝပ္ပတေဗိဇံ၊ တာဒိသံဟရတေဖလံ၊ ကလျာဏကာရိက
 လျာဏံ၊ ပါပကာရိစပါပကံဟူသော၊ ဇေတဝ္ဋိဝံစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ တာဂ
 ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ယာဒိသံ၊ အကြင်
 သို့သဘောရှိသော၊ ဗိဇံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတေ၊ စိုက်ပျိုး၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ ဖလံ၊ အသီးကို၊ ဟရတေ၊ ဆောင်၏၊ ကလျာဏကာရိ၊
 ကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော၊ ဖလံ၊ အကျိုး
 ကို၊ ဟရတေ၊ ဆောင်၏၊ ပါပကာရိစ၊ မကောင်းမှုကိုပြုလေ့ရှိသောသူသည်
 လည်း၊ ပါပကံ၊ မကောင်းသော၊ ဖလံ၊ အကျိုးကို၊ ဟရတေ၊ ဆောင်၏။

တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဋ္ဌာနမေတံ အနုဝကာသော ယံကာယဒုက္ခရိ
 တဿာတိအာဒိ၊ အဋ္ဌာနမေတံအနုဝကာသော ယံကာယဒုက္ခရိတဿာ
 ဟူ၍၊ တာဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာယ
 ဒုက္ခရိတဿမဂီတိအာဒိသု၊ ကာယဒုက္ခရိတဿမဂီဤသို့အစရှိသောပါဠိရုပ်

၂၅၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့၊ သော
နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမဂီတိ၊ သမဂီဟူသည်ကား၊ အာယု
ဟနသမဂီတာ၊ အာယုဟနသမဂီတာ လည်းကောင်း၊ စေတနာသမဂီ
တာ၊ စေတနာသမဂီတာလည်းကောင်း၊ ကမ္မသမဂီတာ၊ ကမ္မသမဂီတာ
လည်းကောင်း၊ ဝိပါကသမဂီတာ၊ ဝိပါကသမဂီတာလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌာ
နသမဂီတာ၊ ဥပဋ္ဌာနသမဂီတာလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဉ္စဝိသ၊ ငါး
ပါးအပြားရှိသော၊ သမဂီတာ၊ သမဂီ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်ကုန်
၏၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ
ကို၊ ကမ္မာယုဟနက္ခဏေ၊ ကံကိုအားထုတ်သောခဏ၌၊ အာယုဟနသမဂီ
တာတိ၊ အာယုဟနသမဂီတာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
စေတနာသမဂီတာတိ၊ စေတနာသမဂီတာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပန၊
ထိုမှတပါး၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊
နပါပုဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ သဗ္ဗေဝိ၊ အလုံး
စုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌၊ ဥပမိ
တံ၊ ဆည်းဘူးအပ်သော၊ ဝိပါကာရဟကမ္မံ၊ ဒုတိယဘဝအစရှိသည်တို့၌
အကျိုးပေးခြင်းငှါထိုက်သောကံကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ကမ္မသမဂီနောတိ၊
ကမ္မသမဂီနောဟူ၍၊ ဝုတ္တန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သော၊ ဤသမဂီတာကို၊ ကမ္မ
သမဂီတာတိ၊ ကမ္မသမဂီတာဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝိပါကသမဂီတာ၊
ဝိပါကသမဂီတာကို၊ ဝိပါကက္ခဏေယောဝ၊ အကျိုးကိုပေးသောခဏ၌သာ
လျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေ
လောက်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နပါပု
ဏန္တိ၊ မရောက်ကုန်သေး၊ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့
အား၊ တတောတတော၊ ထိုထိုဘုံဘဝမှ၊ စပိတ္တာ၊ ရတေ၍၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊
ဥပပဇ္ဇမာနော၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါကို၊ တာဝ၊ သုဂတိဘုံသို့လားသောသတ္တဝါ
တို့၏မဆွစွာ၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုတ္တတေ၊ ဆိုပြီးအံ့၊ နိရယော၊
ငရဲ၌၊ ဥပပဇ္ဇမာနာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေလတ္တံ့၊ ကုန်သောသတ္တဝါတို့အား၊ အဂ္ဂိ
ဇာလာလောဟကုန္တိ၊ အာဒိတိ၊ မီးလျှံသံအိုးကင်းအစရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာ
နာကာရေဟိ၊ ထင်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ နိရယော၊ ငရဲလည်းကောင်း၊
ဂဟ္တသေယျကတ္တံ၊ ဂဟ္တသေယျက၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇမာနာနံ၊ ရောက်
လတ္တံ့၊ ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းလည်းကောင်း၊
ဒေဝေသု၊ နတ်ရွာတို့၌၊ ဥပပဇ္ဇမာနာနံ၊ ပဋိသန္ဓေနေလတ္တံ့၊ ကုန်သောသတ္တဝါ

တို့အား။ ကပ္ပရုက္ခဝိမာနာဒိဟိ၊ ပဒေသာပင်မိမာနံ အစရှိကုန်သော၊ ဥပဋ္ဌာ
နာကာရေဟိ၊ ထင်သောအခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်
လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဥပပတ္တိနိမိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေ၏အာရုံသည်၊
ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်လာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား၊ ဣမိနာဥပ
ပတ္တိနိမိတ္တဥပဋ္ဌာနေန၊ ဤပဋိသန္ဓေ၏အာရုံတင်ခြင်းမှ၊ အပရိမုတ္တတာ၊
မလွတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ ဥပဋ္ဌာနသမာပိတာနာမ၊ ဥပဋ္ဌာနသမာပိတာ
မည်၏၊ သာ၊ ထိုဥပဋ္ဌာနသမာပိသည်သာလျှင်၊ စေတိ၊ ရွှေ့ရှား၏သေသာ၊
ဥပဋ္ဌာနသမာပိတာမှ ကြွင်းကုန်သော အာယုဟနသမာပိတာ အစရှိသော
လေးပါးသောသမာပိတာတို့သည်၊ နိစ္စလာ၊ ရွှေ့ရှားခြင်းမရှိကုန်၊ ဟိဝိတ္တာ
ရေမိ၊ ထိုစကားကိုချွဲဦးအံ့၊ နိယယေ၊ ငရဲသည်၊ ဥပဋ္ဌိတေပိ၊ ထင်ပြီးသော်
လည်း၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်ပြန်၏၊ ဒေဝလော
ကော၊ နတ်ပြည်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတေပိ၊ ထင်ပြီးသော်လည်း၊ နိယယေ၊ ငရဲသည်၊
ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်ပြန်၏၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတေပိ၊ ထင်
ပြီးသော်လည်း၊ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်ပြန်
၏၊ တိရစ္ဆာနယောနိယာစ၊ တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌိတာယပိ၊ ထင်
ပြီးသော်လည်း၊ မနုဿလောကော၊ လူ့ပြည်သည်၊ ဥပဋ္ဌာတိယေဝ၊ ထင်
ပြန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တဩ၊ ထိုသို့ထင်ရာ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း၊ ကိရိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့၍ဆိုဦးအံ့၊ သောဏ
ဂိရိပါဒေ၊ သောဏဂိရိ တောင်ခြေရင်း၌၊ အစေလဝိဟာရေ၊ အစေလ
ကျောင်းတိုက်၌၊ သောဏတ္ထေရောနာမ၊ သောဏထေရ် အမည်ရှိသော၊
ဧကော၊ တဦးသော၊ ဓမ္မကဝိကော၊ ဓမ္မကထိကဂုရုလည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
တဿ၊ ထိုသောဏမထေရ်၏၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ သုနခဇိဝိကော၊ ခွေးတို့
ဖြင့်အသက်မွေးလေ့ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ထေရော၊ သောဏမထေရ်
သည်၊ တံ၊ ထိုခွေးတို့ဖြင့်အသက်မွေးလေ့ရှိသောအဘကို၊ ပဋိဗာဟဇန္ဓာ
ဝိ၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း၊ သံဝရေ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း၌၊ ဌပေတုံ၊ တည်စေ
ခြင်း၌၊ အသက္ကောဇန္ဓာ၊ မတတ်နှိုင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဇရကော၊ အဘ
အိုသည်၊ မာနသိ၊ မပျက်စီးစေလင့်၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊
မဟလ္လကကာလေ၊ ကြီးရင့်သောအရွယ်သို့ရောက်သောအခါ၌၊ အကာ
မကံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်း၌အလိုမရှိသော ကြီးရင့်သော အရွယ်သို့ရောက်
သောအဘကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုပြီ၊ ဂီလာနသေယျာယ၊ သူနာ၏
နေရာညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပန္နဿ၊ လျောင်းသော၊ တဿ၊ ထိုအဘရဟန်း

၉

၂၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ကြီးအား၊ နိရယော၊ ငရဲသည်၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်လာ၏၊ သောဏဂိရိပါဒတော၊
သောဏဂိရိတောင်ခြေရင်းမှ၊ မဟန္တာမဟန္တာ၊ ကြီးကုန်ကြီးကုန်သော၊
သုနခါးခွေးတို့သည်၊ အာဂတံ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ ခါဒိတုကာမာပိယ၊ ခဲ
ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သကဲ့သို့၊ သမ္ပရိဝါရေသံ၊ ခြံရံကုန်၏၊ မဟာဘယာတိ
လော၊ ကြီးစွာသောဘေးမှကြောက်သော၊ သော၊ ထိုအဘရဟန်းကြီးသည်
တာတာသောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ ဝါရေဟိ၊ တားမြစ်ပါလော၊ တာတာ
သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ ဝါရေဟိ၊ တားမြစ်ပါလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာ
ဟ၊ ဆို၏၊ မဟာထေရ၊ မထေရ်ကြီး၊ ကိ၊ အဘယ်ကို၊ ဝါရေမိ၊ တားမြစ်အံ့
နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုန္တိ၊ မေး၏၊ တာတာ၊ ချစ်သားသောဏ၊ နပဿာယိ၊ သင်
ချစ်သားမမြင်ပါသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုများစွာ
သောခွေးတို့လာသောအကြောင်းကို၊ အာပိက္ခိ၊ ပြောကြား၏၊ သောဏတ္ထေ
ရော၊ သောဏမထေရ်သည်၊ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်သို့မူ၍လျှင်၊ မာဒိသဿ
ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူ၏၊ ပိတာ၊ အဘသည်၊ နိရယော၊ ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿ
တိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ နည်း၊ အဿ၊ ထိုအဘရဟန်းကြီးအား၊ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာ
သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ငါဖြစ်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးပိုက်၍၊ သာမ
ဏေရေဟိ၊ သာမဏတို့သည်၊ နာနာပုပ္ဖာနိ၊ အထူးထူးသောပန်းတို့ကို၊ အာ
ဟာရာပေတွာ၊ ဆောင်ယူစေ၍၊ စေတိယင်္ဂဏဗောဓိယင်္ဂဏသု၊ စေတိ
ပြင်ဗောဓိပြင်တို့၌၊ တသသန္တရပူဇဉ္ဇ၊ တလင်းအပြင်၌ခင်း၍ပူဇော်ခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ အာသနပူဇဉ္ဇ၊ နေရာကိုပူဇော်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ပိတရံ၊ အဘရဟန်းကြီးကို၊ မဉ္ဇေန၊ ညောင်စောင်းဖြင့်၊
စေတိယင်္ဂဏံ၊ စေတိအပြင်သို့၊ အာဟာရိတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ မဉ္ဇေ၊ ညောင်
စောင်း၌၊ နိသီဒါပေတွာ၊ ထိုင်နေစေ၍၊ မဟာထေရ၊ မထေရ်ကြီး၊ အယံပူ
ဇော၊ ဤပူဇော်ခြင်းသည်၊ တုဌာကံ၊ သင်ဘခင်ရဟန်းကြီးတို့၏၊ အတ္ထာယ၊
အလို၊ ငှါ၊ ကတွာ၊ ပြုအပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ အယံ၊
ဤလက်ဆောင်ပဏ္ဏာသည်၊ ဥဂ္ဂတပဏ္ဏာကာရော၊ ဆင်းရဲသောသူ၏ပဏ္ဏာ
ကာရပါတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ လျှောက်ဆို၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဝန္တံတွာ၊ ရှိခိုး၍၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်စေလော၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ အာဟ၊ သားရဟန်းကဆို၏၊ ပူဇံ၊ ပူဇော်အပ်သောပန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရောဇန္တာ၊ ပြုသော၊ သောမဟာ
ထေရော၊ ထိုရဟန်းကြီးသည်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ပဿာဒေဟိ၊ ကြည်စေပြီး
အဿ၊ ကိုအဘမထေရ်ကြီးအား၊ တုဝုဒ္ဓေဝ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်၊ ဧဝ

လောကော၊ နတ်ပြည်သည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်ပြီး၊ နန္ဒနဝနိတ္တလတာဝနမိဿ
ကဝနမိရသကဝနမိမာနာနိစေတံ၊ နန္ဒဝနဥယျာဉ်မိတ္တလတာဥယျာဉ်မိဿ
ကဥယျာဉ်-ဗရသကဥယျာဉ်-မိမာနံတို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဓူကာနိ
စ၊ ကချေသည်နတ်သို့တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍၊ ဌိတာ
နိဝိယ၊ တည်လာကုန်သကဲ့သို့၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်ပြီး သော၊ ထိုရဟန်း
ကြီးသည်၊ သောဏ၊ ချစ်သားသောဏ၊ အပေထ၊ ဖဲပါစေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
အာဟ၊ ဆို၍၊ ထေရေ၊ မထေရ်ကြီး၊ ဣဒံ၊ ဤအပေတဟူသောစကားသည်၊
ကိံ၊ အဘဇာန်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတ၊ ချစ်သား
သောဏ၊ တေ၊ သင်၏၊ တေမာတရော၊ ဤအမိတို့သည်၊ အာဂန္တန္တိ၊
လာကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၍၊ ထေရော၊ သောဏမထေရ်သည်၊
မဟာထေရဿ၊ အဘမထေရ်ကြီးအား၊ သက္ခေ၊ နတ်ပြည်သည်၊ ဥပဋ္ဌိတော
ထင်လာပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေသိ၊ ကြံ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပဋ္ဌာနသမဂီတာ၊ ဥပ
ဋ္ဌာနသမဂီတာသည်၊ စလတိ၊ ရွှေ့ရှား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်
၏၊ တေသုသမဂီတာသု၊ ဤငါးပါးသောသမဂီတာတို့တွင်၊ ဣ၊ ဤအ
ရာ၌၊ အယူဟနစေတနာကမ္မသမဂီတာဝသေန၊ အာယူဟနသမဂီတာ
စေတနာသမဂီတာကမ္မသမဂီတာတို့၏ အတွင်းဖြင့်၊ ကာယဒုတ္တရိတာသ
မဂီတာတိအာဒိ၊ ကာယဒုတ္တရိတာသမဂီတာဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဧဝံဝုတ္တေအာယသ္မာအာနန္ဒောတိ၊ ဧဝံဝုတ္တေအာယသ္မာအာနန္ဒောဟူ
သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤ
ဗဟုဓာတုကသုတ်ကို၊ ဝုတ္တေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊
အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗသုတ္တံ
ဥဿုသောသုတ်ကို၊ သမန္နာဟရိတွာ၊ ကောင်းစွာနှလုံးသွင်း၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
သသိရိကံ၊ အသရေရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဒေသိတသုတ္တသနာမ၊
ဟောအပ်သောသုတ်မည်သည်၏၊ နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ နဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်၊ ဟန္တ၊ ယခု၊ အသမံ၊ ထိုသုတ်၏၊
နာမံ၊ အမည်ကို၊ ဂဏ္ဍာပေဿာမိ၊ ယူတော်မူစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မိန္ဒေတွာ၊
ကြံ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤဧဝံဝုတ္တေအာယသ္မာအာ
နန္ဒောအစရှိသောစကားကို၊ အဝေါစ၊ ဆို၍၊ တသ္မာတိဟတွန္တိ၊ အာဒိသု၊
တသ္မာတိဟတွံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်
ကား၊ အတ္ထယောဇနာ၊ အနက်ယောဇနာခြင်းတည်း၊ အာနန္ဒ၊ အနန္ဒ၊

၂၅၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံ ဓမ္မပရိယာယေ၊ ဤတရားဒေသနာတော်
 ဌ၊ အဋ္ဌာရသခေါ-ဣမာနန္ဒဓာတုယော-သဣမာနန္ဒဓာတုယောတိ၊ အဋ္ဌာ
 ရသခေါ-ဣမာနန္ဒဓာတုယော သဣမာနန္ဒဓာတုယောဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗဟု
 ဓာတုယော၊ ဈာ၊ စွာသောဓာတ်တို့ကို၊ ဝိဘတ္တံ၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ
 တို့ကြောင့်၊ ဣဟ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ တံ၊ သင်အာနန္ဒာသည်၊ ဣမံ ဓမ္မပရိ
 ယာယံ၊ ဤတရားဒေသနာတော်ကို၊ ဗဟုဓာတုကောတိပိ၊ ဗဟုဓာတုကော
 ဟူ၍လည်း၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော၊ ပန၊ စတုပရိဝဇ္ဇောတိပိနံ ဓာရေဟိ
 ဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထံ၊ ဤဗဟုဓာ
 တုကသုတ်၌၊ ဓာတုအာယတနပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဋ္ဌာနာဋ္ဌာနဝသေန၊ ဓာတ်အာ
 ယတနပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒဋ္ဌာနအဋ္ဌာနတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ စက္ကာရော၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ပရိဝဇ္ဇော၊ အပြန်တို့ကို၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စတုပရိဝဇ္ဇောတိပိ၊ စတုပရိဝဇ္ဇောဟူ၍လည်း၊ ဓာရေ
 ဟိ၊ မှတ်လေလော၊ စ၊ ဓမ္မာဒါသောတိပိနံ ဓာရေဟိဟူသောပုဒ်၏အဖွင့်ကို
 ဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဒါသံ၊ ကြေးမုံပြင်ကို၊ ဩလော
 ကေန္တဿ၊ ကြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မုခနိမိတ္တံ၊ မျက်နှာရိပ်သည်၊ ပါကဠံ၊
 ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိပိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣမံ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ဤတရား
 ဒေသနာတော်ကို၊ ဝေါလောကေန္တဿ၊ ကြည့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဓာတု
 အာဒယော၊ ဓာတ်အစရှိကုန်သော၊ ဧတေ အတ္တာ၊ ဤအနက်တို့သည်၊ ပါက
 ဇာ၊ ထင်ရှားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မာဒါ
 သောတိပိ၊ ဓမ္မာဒါသောဟူ၍လည်း၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော၊ စ၊ အမတ
 ဒုဒ္ဓြာဘိတိပိနံ ဓာရေဟိဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ အတန္တဥပမာမည်သည်ကား၊ ပရသေနမဒ္ဒနာ၊ တ
 ပါးသောစစ်သည်ကိုနှိပ်နှင်းနှိုင်ကုန်သော၊ ယောဓာ၊ သူရဲကြီးတို့သည်၊
 သင်္ဂါမတူရိယံ၊ စစ်မြေအရပ်၌တီးခတ်အပ်သော တူရိယာကို၊ ပဂ္ဂဟေ
 တွာ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ပရသေနံ၊ တပါးသောစစ်သည်ဘောင်သို့၊ ပဝိသိတွာ၊
 ဝင်၍၊ သပတ္တေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ မဇ္ဈိတွာ၊ နှိပ်နှင်း၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဇယံ၊
 အောင်ခြင်းကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ ယထာ၊ ယူကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ
 ယှဉ်၊ ကိလေသသေခံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊ မဒ္ဒယော
 ဂိနော၊ နှိပ်နှင်းသောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣမံ၊ ဤဗဟုဓာတုကသုတ်၌၊
 ဝတ္ထဝသေန၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို
 ပဂ္ဂဟေတွာ၊ ခြီးမြှောက်၍၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ မဇ္ဈိတွာ၊ နှိပ်နှင်း

၂

၍၊ အတ္တနော၊ မိမိန္တိ၊ အရဟတ္တဇယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အောင်
ခြင်းကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အမတဒုဒ္ဓါဘိတိပိ၊ အမ
တဒုဒ္ဓါဘိဟူ၍လည်း၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော၊ စ၊ အနုတ္တရောသင်္ဂါမဝိဇ
ယောတိပိနံ၊ ဓာရေဟိဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ သင်္ဂါမယောသ၊ စင်ခြအရပ်၌ရဲရင့်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ပဉ္စာ
ဝရံ၊ ငါးပါးသောလက်နက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ စွဲကိုင်၍၊ ပရေသနံ၊ တပါး
သောစစ်သည်ကို၊ ဝိဒ္ဓံသေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဇယံ၊ အောင်ခြင်း၊ ဟိ၊ ဂဏ္ဌန္တိ
ယထာ၊ ယူကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယောဂိနာပိ၊ ယောဂိဂုတ္တုလ်
တို့သည်လည်း၊ ဣဓ၊ ဤဗဟုဓာတုကသုတ်၌၊ ဂတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
သော၊ ဝိပဿနာရရံ၊ ဝိပဿနာရရကို၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ အရဟတ္တဇယံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အောင်ခြင်းကို၊ ဂဏ္ဌန္တိ၊ ယူကုန်၏၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အနုတ္တရောသင်္ဂါမ ဝိဇယောတိပိ၊ အနုတ္တရောသင်္ဂါမ ဝိဇ
ယောဟူ၍၊ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လေလော၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဗဟုဓာတုက
သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ပဉ္စမံ၊ ငါးရမြောက်သော၊ ဗဟုဓာတုက
သုတ္တံ၊ ဗဟုဓာတုကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

၂-အနုပဒဝဂ်-၆-ဣသိဂိလိသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ ဣသိဂိလိသုတ္တံ၊
ဣသိဂိလိသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုဣသိဂိလိသုတ်၌၊ အညာဝသမညာ အ
ဟောသိတိ၊ အညာဝသမညာ အဟောသိဟူသည်ကား၊ ဣသိဂိလိဿ၊
ဣသိဂိလိတောင်အား၊ ဣသိဂိလိတိသညာ၊ ဣသိဂိလိဟူသော အမည်
သည်၊ ဥပ္ပန္နကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဝေဘာရော၊ ဝေဘာရတောင်သည်၊
ဝေဘာရေတိ၊ ဝေဘာရတောင်ဟူ၍၊ နပညာယိတ္ထ၊ မထင်၊ အဿ၊ ထို
ဝေဘာရတောင်အား၊ အညာယေဝ၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမညာ၊
အမည်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အညာပညတ္တိတိဣဒံ၊ အညာပညတ္တိဟူ
သောဤစကားသည်၊ ပုရိမပဒသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သောအညာဝ သမညာဟူ
သောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာဟ်စကားလွယ်တည်း၊ သေ
သေသုပိ၊ ကြွင်းသော ဧတဿာပိခေါ၊ ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဏဝသ အစရှိသော
ပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝဧဝ၊ ဤသို့သာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်း
ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာယန သမယေး၊
ညှင်းသောအခါ၌၊ ဘမာပတ္တိတော၊ ဝေဿပတ်မှ၊ ငဠာယ၊ ထောင်
မူ၍၊ ဝန္တကုန်သော၊ ဝန္တကုန်တိုက်တော်မှ၊ ကွပ်တွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊
ယဝိဋ္ဌာယ၊ အကြင်အရပ်၌၊ နိသိန္နာနံ၊ ထိုင်နေကုန်သော သူတို့အား၊
ပဉ္စပဉ္စတာ၊ ငါးသုံးသောတောင်တို့သည်၊ ဥညာယန္တိ၊ ထင်မြင်ကုန်၏။
တဠာ၊ ထိုတောင်ငါးသုံးတို့၏ထင်မြင်ရာအရပ်၌၊ ခပ်ကျသံစာပင်၊ ဝုတော၊
ရဟန်းအပေါင်းဖြစ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိသိန္နိယော၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊
ဣမေဉ္စပဉ္စတေ၊ ဤငါးသုံးသော တောင်တို့ကို၊ အာရိက္ခိကိယ၊ ကြား
တော်မူသကတ်၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကြားတော်မူရာ၌၊ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ ပဉ္စတတံ၊ ဣသိဂိလိမှတပါးသောတောင်တို့ဖြင့်၊ အတ္ထော၊
အကျိုးသဖြင့်၊ ကိဉ္ဇာဝိနအတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား၊ မရှိ၏။ ပနဝထာဝိ၊ ထိုသို့ရှိ
သော်လည်း၊ ဣမေဉ္စပဉ္စတေ၊ ဤတောင်တို့ကို၊ ဝုပပါ၊ ယာ၊ အစဉ်အား
ဖြင့်၊ ကထိယမာနေသု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည် ဤသော၊ ဣသိဂိလိသော၊
ဣသိဂိလိတောင်၏၊ ဣသိဂိလိဘာဝေါ၊ ဣသိဂိလိမည်သဖြင့်၊ အဖြစ်ကို၊ က
ထတဗ္ဗေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိ၊ ထိုဣသိဂိလိ
တောင်ကို၊ ကထိယမာနေ၊ ဟောတော်မူအပ်သည် ဤသော၊ ပဒုမဝတိယာ၊
ပဒုမဝတိ အမည်ရှိသောမိဖုရား၏၊ ပုဏ္ဏာနံ၊ သား၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသတဝ
နံ၊ ငါးရာကုန်သော၊ ပဉ္စကဗုဒ္ဓါ၊ ပဉ္စကဗုဒ္ဓ ဘိုဇ္ဇ နာမရှိစေ၊ အမည်ရှိ
ကိုလည်းကောင်း၊ ပဒုမဝတိယာ၊ ပဒုမဝတိ အမည်သော မိဖုရား၏၊
ပတ္တနာဝ၊ ခုတောင်းခြင်းကို၎င်း၊ ကထတဗ္ဗေ၊ ဟောတော်မူအပ်သဖြင့်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣသိဣမိနာကာရဏာန၊ ဤသို့သောအကြောင်း
ကြောင့်၊ ဘဝဝါ၊ ဤသုတ်၏အဋ္ဌပ္ပတ္တိဘုံဟောကြားလိုသော ဘုရားသ
ခင်းသည်၊ ဣမံပဉ္စပဉ္စတံ၊ ဤငါးသုံးမြောက်သော ဣသိဂိလိတောင်ကို၊ ဝုပ
ပါနိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း၊ အာရိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၍၊ ပရိသန္တာဒိ၊ သန္တိပရိ
ဋ္ဌာနဒိဿန္တိတိ၊ ပရိသန္တာဒိသန္တိပရိဋ္ဌာ၊ ဒိသန္တိဟူသည်ကား၊ ယကော
ဗာသုကဋ္ဌာနေ၊ အကြင်အကြောင်းချမ်းသာဝေအပ်၍၊ ငါ့ဘာယ ဆွမ်းခံ
လို့၎င်း၊ စရိတွာ၊ ထည့်သည်တော်မူကုန်၍၊ ကဘတ္တ၊ ကိစ္စာ၊ အပ်နှံ
သော ဆွမ်းတံ၊ ဤငါးသုံးခြင်းရှိကုန်သော ဝုပကုဋ္ဌာတို့သည်၊ ငါ့ဂုဏ်၊
ကြွလာတော်မူကုန်၍၊ ခေတိယ၊ ဝဋ္ဌေ၊ စေတိအံ၊ ဤယမေ၊ မဟာ၊ နိ၊ ခေ
သောတံခါးရွက်ကြီးကို၊ ပိဝန္တာဝိသ၊ ခွဲကုသကွပ်တံ၊ တံ၊ ခွဲ
တောင်ကို၊ ဧဇ္ဇော၊ ရှစ်ပြာ၊ ကတု၊ ပြုကုန်၍၊ အဋ္ဌာ၊ အတိုင်းသို့ ခံသော

၁၁

ဝင်တော်မူကုန်၍၊ ရုက္ခိဋ္ဌာနဒိဝါဠာနာနိ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်-နေသန့်ရာ အရပ်တို့ကို၊ မာပေတွာ။ ဗန်ဆင်း တော်မူကုန်၍၊ တတ္ထ။ ထိုဣသိဂီလိ တောင်၏အတွင်း၌၊ ဝဿိံသု၊ နေတော်မူကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဗိသန္တာဒိဿန္တိ၊ ပဗိဋ္ဌာနဒိဿန္တိဟူ၍၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သည်အေဟ၊ဟောတော်မူ၏။

ဣမေဣသိတိ၊ ဣမေဣသိဟူသည်ကား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါမည် ကုန်သော၊ ဣမေဣသိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ ပန၊ ဝေဒနာသောနနာပုဒ်ကို ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ တေ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုဣသိဂီလိတောင်၏အတွင်း၌၊ ဝဿိံသု၊ နေကုန်သနည်း၊ ကံရ၊ ပိတ္တာရေမိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့၊ အတိတေ၊ လွန်လေပြီသောအခါ၌၊ တဿ၊ ဂတေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မူမီ၊ ဗာရဏသိံ၊ ဗာရာဏသိံပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍၊ ဧကသ္မိံ၊ ဂါမကေ၊ တခုသောရွာ ငယ်၌၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ ဂုလမိတာ၊ အမျိုးသွီးသည်၊ ခေတ္တံ၊ လယ် ကို၊ ဇုက္ခမာနာ၊ စောင့်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧကဿ၊ တဦးသော၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင်အား၊ ပဉ္စယိလာဇေ၊ သတေဟိ၊ ငါးရာသော ပေါက်ပေါက်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဧကံ၊ တပွင့်သော၊ ပဒုမယုပ္ပံ၊ ပဒုမာကြာ ပန်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ပဉ္စပုတ္တသတနိ၊ ငါးရာသောသားတို့ကို၊ ပစ္ဆေ တိ၊ ဆုတောင်း၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ တသ္မိံ၊ ယေဝခဏေ၊ ထိုသားဆု တောင်းသောခဏ၌သာလျှင်၊ ပဉ္စသတော၊ ငါးရာကုန်သော၊ မိဂလုဒ္ဒကော၊ သားမူဆိုးတို့သည်၊ တဿေဝ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရှင် အားသာလျှင်၊ မေရုရမံသံ၊ ကောင်းမြတ်သောအသားကို၊ ဒတွာ၊ ပေးလှူ၍၊ ဧတိဿာ၊ ထိုသတို့သွီး၏၊ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်၊ ဘဝေယျာမ၊ ဖြစ်ရပါ လို၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပတ္တယိံသု၊ ဆုတောင်းကုန်၏၊ သာ၊ ထိုသတို့သွီးငယ် သည်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်ထက်ဆုံး၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ဒေဝဇော ကေ၊ နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေ၏၊ တတော၊ ထိုနတ်ရွာမှ၊ ရတာ၊ ရတေခဲ့ သည်ရှိသော်၊ ဧတဿရေ၊ ဧတဿရအိုင်၌၊ ပဒုမဂုဗ္ဘေ၊ ပဒုမာကြာ တိုက်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ပဗိုသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်လေ၏၊ တံ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်ကို၊ ဧကော၊ တယောက်သော၊ တာပသော၊ ရသေ့သည်၊ ိုတ္တာ၊ ကျေမြင်၍၊ ပဗိုဇဂ္ဂိ၊ မွေးမြူ၏၊ ဝိစရန္တိယာဝ၊ လှည့်လည် သွားလာသည်သာလျှင်ဖြစ် သော၊ တဿာ၊ ထိုသတို့သွီးငယ်၏၊ ပါနုဒ္ဓါရေ၊ ပါနုဒ္ဓါရေ၊ ခြေထွမ်းတိုင်း ခြေထွမ်းတိုင်း၌၊ ဘူမိတော၊ မြေမှ၊ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊

ပေါက်ကုန်၏။ ကော၊ တယောကံသော။ ဝနစရေကော၊ တောမူဆိုးသည်။
 ဒိသ္မာ၊ ဝတ္ထုမြင်၍။ ဗာရဏသိရဉ္စော၊ ဗာရဏသိမင်းအား။ အာရောဓေသိ၊
 တင်လျှောက်၏။ ရာဇော၊ ဗာရဏသိမင်းသည်။ နံ၊ ထိုသတို့ကဏ္ဍိလယ်ကို။
 အာနုတ္တော၊ ဆောင်ယူ၍။ အဂ္ဂမဟေသိ၊ မိဖုရားကြီးကို။ အကသိ၊ ပြုလေ
 ၏။ တသသ၊ ထိုမိဖုရားအား။ ဂဗ္ဘိန္ဒ၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ သဏ္ဌာသိ၊ တည်ပြီး
 မဟာပရမက္ခမာရော၊ မဟာပရမမင်းသား၊ တယောကံသည်သား၊ မာတု
 ကုတ္တိပဿိ၊ အမိဝင်း၌၊ ဝသိ၊ ပဋိသန္ဓေနေလေ၏။ သေသော၊ ကြွင်းကုန်သော
 လေးရာကိုးကျိပ်ကိုးယောက်သောမင်းသားတို့သည်။ ဂဗ္ဘမလံ၊ အပသို့
 ရောက်သောကိုယ်ဝန်အညစ်အကြေးကို။ နိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍။ သံသေဒဇ
 ဘာဝေန၊ သံသေဒဇအဖြစ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေကုန်ပြီ။ ဝယပတ္တာ၊ အရွယ်
 သို့ရောက်ကုန်သောမင်းသားတို့သည်။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ ပဒုမဿရေ၊
 ပဒုမာအိုင်၌။ ကိဇ္ဇန္တော၊ ကစားကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကောကသ္မိံ၊ တခုတခု
 သော၊ ပဒုမေ၊ ပဒုမာကြာရုံ၌။ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်နေကုန်၍။ ခယဝယံ၊ ခယဝယ
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ပဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပစ္စေကဗောမိဉ္စာဏံ၊ ပစ္စေကဗောမိ
 ဉာဏ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်ပြီ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့။ သည်ကား၊
 တေသံ၊ ထိုငါးရာသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ဗျာကရဏဂါထာ၊ ဟောကြား
 သောဂါထာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီကို။ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သ
 နည်းဟူမူကား။ သရောရဟံပဗ္ဗပလာသပတြိဇံ၊ သုပုပ္ဖိတံဘမရဂဏာနု
 စိဏ္ဍိံ၊ အနိစ္စတာယုပေတံဝိဒိတွာ၊ ဧကောစရေခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါတိ၊ သရော
 ရဟံပဗ္ဗပလာသပတြိဇံ၊ သုပုပ္ဖိတံဘမရဂဏာနုစိဏ္ဍိံ၊ အနိစ္စတာယုပေတံ
 ဝိဒိတွာ၊ ဧကောစရေခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါဟူ၍။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပလာသ
 ပတြိဇံ၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ်သောကြာရွက်တို့နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သုပုပ္ဖိတံ၊
 ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ဘမရဂဏာနုစိဏ္ဍိံ၊ ပိတုန်းအပေါင်းတို့နှင့် ဖြွမ်းရာ
 ရစ်စရာဖြစ်သော၊ သရောရဟံ၊ ရေအိုင်၌ရောက်သော၊ ပဗ္ဗံ၊ ပဒုမာကြာပွင့်
 ကို။ အနိစ္စတာယုပေတံ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ကို။ ဝိဒိတွာ၊
 ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သောမဂ်ပညာဖြင့်သိ၍။ ဧကော၊ တယောကံ
 အထည်းထည်း။ ခဂ္ဂဝိသာဏကပ္ပေါ၊ ကြံ့ချိုနှင့်တူသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။
 စရေ၊ ကျင့်ရာ၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုငါးရာသောပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်၌။ ဝသိံသု၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူကုန်၏။
 တဒါစ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ အဿပဗ္ဗတဿ၊ ထိုတောင်အား။ ဣသိဂိလိတိ
 သမညာ၊ ဣသိဂိလိဟူသောအမည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ယေ

သတ္တသာရာတိ၊ ယေသတ္တသာရာဟူသည်ကား၊ အရိဋ္ဌော၊ အရိဋ္ဌမည်
သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဥပရိဋ္ဌော၊ ဥပရိဋ္ဌမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
လည်းကောင်း၊ တဂ္ဂရေသိခိ၊ တဂ္ဂရေသိခိမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊
ပာသာသိ၊ ပာသာသိမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ သုဒ္ဓသ၊ သုဒ္ဓ
သုဒ္ဓသနမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ပိယဒေသိ၊ ပိယဒေသိမည်
သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇာရော၊ ဝဇ္ဇာရမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
လည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍေသလော၊ ပိဏ္ဍေသလ မည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း
ကောင်း၊ ဥပါသတော၊ ဥပါသဘာမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊
နိတော၊ နိတမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ တထော၊ တထမည်
သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ သုတဝါ၊ သုတဝါမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
လည်းကောင်း၊ ဘာဝိတတ္တော၊ ဘာဝိတတ္တမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်း
ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေရသန္တံ၊ တကျိပ်သုံးဦးကုန်သော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို၊ ဝတော၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ တေသဉ္စ၊ ထိုတကျိပ်သုံးဦးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း၊
အညေသဉ္စ၊ တပါးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း၊ ဂါထာဗန္ဓနေန၊
ဂါထာ၊ ဖွဲ့သောအားဖြင့်၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို၊ အာမိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူ
လိုသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယေသတ္တသာရာတိအာဒိ၊ ယေသတ္တသာ
ရာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုယေ
သတ္တသာရာ အစရှိသောပါဌ၌၊ သတ္တသာရာတိ၊ သတ္တသာရာဟူသည်
ကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ သာဓေတော၊ သတိတည်းဟူသောအနှစ်
သာရ သိလတည်းဟူသောအနှစ်သာရစသည်တို့နှင့်ပြည့်သောအားဖြင့်
အနှစ်သာရဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏၊ အနိဃာတိ၊ အနိဃာဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဆင်းရဲမရှိကုန်၊ နိရာသာတိ၊ နိရာသာဟူသည်ကား၊ နိတ္တဏှာ၊ တဏှာမရှိ
ကုန်၊ နေဇာလိနောတိ၊ နေဇာလိနောဟူသည်ကား၊ စူဠဇာလိ၊ စူဠဇာလိ
အမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ မဟာဇာလိ၊ မဟာဇာလိအမည်
ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နွေနှစ်ဆူကုန်သော၊ ဇာလိ
နာမကာ၊ ဇာလိအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တည်း၊ သန္တိဗိက္ခောတိဣဒဓိ၊
သန္တိဗိက္ခောဟူသောဤအမည်သည်လည်း၊ ဧကဿ၊ တဦးသောပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါ၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်သည် သာလျှင်တည်း၊ ပဿိဇဟိဥပမိဒုက္ခမူ
လန္တိတ္ထေ၊ ပဿိဇဟိဥပမိဒုက္ခမူလံဟူသောဤပါဌ၌၊ ပဿိနာမ၊ ပဿိအ
မည်ရှိသော၊ သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊

၂၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ဂုဏေဓမ္မတပါး-ဂုဏ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်း
 ဖြစ်သော၊ ဥပမိ၊ ဥပမိငါးပါးကို၊ ဇဟိ၊ စွန့်ပြီး၊ ဣတိအယံ၊ ဤဇဟိဥပမိဒုက္ခ
 မူလံဟူသောစကားသည်၊ အဿ၊ ထိုပဿိအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 အား၊ ထုတိ၊ ခြီးမွမ်းကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ အပရာဇိတောတိပိ၊
 အပရာဇိတောဟူသော အမည်သည်လည်း၊ ဧကဿ၊ တဦးသောပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်သည် သာလျှင်တည်း၊ သတ္တံ၊ သတ္တံမည်
 သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထံ၊ ပဝတ္ထံမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 လည်းကောင်း၊ သရတုဂီ၊ သရတုဂီမည်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း
 လောမာသံသော၊ လောမဟံသ မည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊
 ဥစ္စင်္ဂမာယော၊ ဥစ္စင်္ဂမာယမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ပဉ္စ၊ ငါးဦးကုန်သော၊ ဣမေဇနာ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အသိတော၊ အသိတအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊
 အနာသဝေ၊ အနာသဝ အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ လည်းကောင်း၊
 ကောင်း၊ မနောမယော၊ မနောမယအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးဦးကုန်သော၊ ဣမေဇနာ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့
 သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မာနန္တိဒေါစဗန္ဓုမာတိ၊ မာနန္တိဒေါစ
 ဗန္ဓုမာဟူသည်ကား၊ ဗန္ဓုနာမ၊ ဗန္ဓုအမည်ရှိသော၊ ဧကော၊ တဦးသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဂုဏေဓမ္မတပါး-ဂုဏ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊
 မာနဿ၊ မာနကို၊ ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ မာနန္တိဒေါ
 တိ၊ မာနန္တိဒေါဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒါဝိမုတ္တောတိပိ၊ တဒါဝိမုတ္တ
 ဟူသောဤအမည်သည်လည်း၊ ဧကဿ၊ တဦးဖြစ်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊
 နာမမေဝ၊ အမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧကတုမ္ပရေဂေါစ၊ ဧကတုမ္ပရဂ
 အမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ မာတင်္ဂီ၊ မာတင်္ဂီအမည်ရှိ
 သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ အရိယော၊ အရိယအမည်ရှိသောပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တယော၊ သုံးဦးကုန်သော၊ ဣမေဇနာ၊
 ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထစ္စုတောတိ၊ အထစ္စု
 တောဟူသည်ကား၊ အထစ္စုတော၊ အထစ္စုတအမည်ရှိသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 ၎င်း၊ အစ္စုတင်္ဂီမဗျာမကော၊ အစ္စုတင်္ဂီမဗျာမက အမည်ရှိသောပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧန္တု၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ ဣမေဇနာ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခေမာတိရတောစ၊ ခေမာတိရတအမည်ရှိသော ပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါလည်းကောင်း၊ သောရတော၊ သောရတအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ

၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမေ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ နွေယေဝ၊ နှစ်ဦးတို့သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သယောအနောမနိက္ကမောတိ၊ သယောအနောမ
 နိက္ကမောဟူသည်ကား၊ သယောနာမ၊ သယုအမည်ရှိသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊
 ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဂုဏေဌတပါး-ဂုဏ်ကိုဆိုပြီး
 နံ၊ အနောမ ဝိရိယတ္တာ၊ မယုတ်သော လုံ့လရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊
 အနောမနိက္ကမောတိ၊ အနောမ နိက္ကမောဟူ၍၊ ဂုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏၊ အာ
 နန္ဓောနန္ဓော ဥပနန္ဓောဒ္ဓါဒသာတိ၊ အာနန္ဓောနန္ဓောဥပနန္ဓောဒ္ဓါဒသာဟူသည်
 ကား၊ စတ္တာရော၊ လေးဦးကုန်သော၊ အာနန္ဓာ၊ အာနန္ဓာ အမည်ရှိကုန်သော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးဦးကုန်သော၊ နန္ဓာ၊ နန္ဓာအ
 မည်ရှိကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ လည်းကောင်း၊ စတ္တာရော၊ လေးဦး ကုန်
 သော၊ ဥပနန္ဓာ၊ ဥပနန္ဓာ အမည်ရှိကုန်သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၎င်း၊ ဣတိဇံ၊
 ဤသို့၊ နွါဒသာ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။

ဘာရုန္နာဇောအန္တိ မဒေဟာဓာရိတိ၊ ဘာရုန္နာဇောအန္တိ မဒေဟာဓာရိ ဟူ
 သည်ကား၊ ဘာရုန္နာဇောနာမ၊ ဘာရုန္နာဇောအမည်ရှိသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေ
 ကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တိ မဒေဟာဓာရိတိ၊ အန္တိ မဒေဟာဓာရိဟူ
 သောဤစကားသည်၊ ထုတိ၊ ပြီးပွမ်းကြောင်းဖြစ်သောစကားတည်း၊ တဏှ
 န္တိန္ဒေါတိပိ၊ တဏှန္တိန္ဒေါဟူသောစကားသည်လည်း၊ ပရိယာယထုတိ၊ ပရိ
 ယာယံအားဖြင့်ပြီးပွမ်းကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဝိတရာဂေါတိ၊ ဝိ
 တရာဂေါဟူသည်ကား၊ မင်္ဂလဿ၊ မင်္ဂလာအမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 အား၊ ထုတိ၊ ပြီးပွမ်းကြောင်းဖြစ်သော စကားတည်း၊ ဥသဘန္တိဒါဇာလိနိ
 ဒုက္ခမူလန္တိ၊ ဥသဘန္တိဒါဇာလိနိဒုက္ခမူလံဟူသည်ကား၊ ဥသဘောနာမ၊ ဥ
 သဘအမည်ရှိသော၊ သောဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ဒုက္ခမူလံဟူတံ၊ ဒုက္ခ၏အကြောင်းရင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဇာလိနိ၊ တဏှာ
 တည်းဟူသောကွန်ရက်ကို၊ အန္တိဒါ၊ ဖြတ်ပြီ၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကည်း၊ သန္တံပဒံအဇ္ဈဂမူပနိတောတိ၊ သန္တံပဒံအဇ္ဈဂ
 မူပနိတောဟူသည်ကား၊ ဥပနိတောနာမ၊ ဥပနိတအမည်ရှိသော၊ သော
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဇ္ဈဂ
 မာ၊ ရောက်ပြီ၊ ဝိတရာဂေါတိပိ၊ ဝိတရာဂဟူသောအမည်သည်လည်း၊ ဧကဿ
 တဦးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ နာမမေဝ၊ အမည်သည်သာလျှင်တည်း၊ သုဝိ
 မုတ္တပိတ္ထောတိအယံ၊ သုဝိမုတ္တပိတ္ထောဟူသောဤစကားသည်၊ ကဏ္ဍဿ၊
 ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ထုတိ၊ ပြီးပွမ်းကြောင်းဖြစ်သော

၂၆၆ ဥပရိပတ္တာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

စကားတည်း။ ဧတေစအညေစသတိ၊ ဧတေစအညေစဟူသည်ကား၊ ပါဠိယံ
 ပါဠိတော်၌၊ အာဂတော၊ လာကုန်သော၊ ဧတေစ၊ ဤပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်
 ၎င်း၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အနာဂတော၊ မလာကုန်သော၊ အညေစ၊ တပါး
 သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧတေသံ၊ ထိုပါဠိတော်၌သာ
 သောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ နာမောဟေ၊ ဘုရားအမည်ရှိကုန်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိတံပါကရံကရောမိ၊ ထိုစကားကိုထင်
 ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ ပညသု၊ ငါးဦးကုန်သော၊ ဣမေသုပစ္စေကဗုဒ္ဓသတေသု၊
 ဤငါးရာသောပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့တွင်၊ အာနန္ဒာဒယော၊ အာနန္ဒာအစရှိကုန်
 သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဧကနာမကာ၊ တူသောအမည်ရှိကုန်သည်၊
 အဟေသုပိ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ နေပိ၊ နှစ်ဦးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ တယောပိ၊ သုံးဦးသောပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း၊
 နှါဒသပိ၊ တကျိပ်နှစ်ပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧက
 နာမကာ၊ တူသောအမည်ရှိကုန်သည်၊ အဟေသု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာဂတနာမေ ဟေဝ၊ လာသော အမည်ရှိဖြင့်သာ
 လျှင်၊ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၊ နာမာနိ၊ အမည်တို့
 ကို၊ ဥတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိတဿ
 ထိုကြောင့်၊ ဣတော၊ ဤအသီးအသီး သရုပ်အားဖြင့်ပြသည်မှ၊ ပရံ၊ နေ၌၊
 ပိသုပိသု၊ အသီးအသီး၊ အဝတွာ၊ ဟောတော်မူမူ၍၊ ဧတေစအညေစသတိ၊
 ဧတေစအညေစဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ
 ၍၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားပေါ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာန
 မေဝ၊ ပေါ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဣသိဂိလိသုတ်၏အဖွင့်
 အပြီးတည်း၊ ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဣသိဂိလိသုတ္တံ၊ ဣသိဂိလိ
 သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

၂-အနုပဒဝဂ် ၇-မဟာစတ္တာရိသကသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊ မဟာစတ္တာရိသ
 ကသုတ္တံ၊ မဟာစတ္တာရိသကသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုမဟာစတ္တာရိသက
 သုတ်၌၊ အရိယန္တိ၊ အရိယံဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိ၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏၊ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသော၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊
 အရိယန္တိ၊ အရိယံဟူ၍၊ ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သဗ္ဗံသမာဓိန္တိ၊ သဗ္ဗံသမာ

မိ'ဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသမာဓိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသမာဓိကို၊ သဥပနိသန္တိ၊
သဥပနိသံဟူသည်ကား၊ သပစ္စယံ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော၊ သပရိက္ခာ
ရန္တိ၊ သပရိက္ခာရ်ဟူသည်ကား၊ သပရိဝါရ်၊ အခြံအရံနှင့်တကွသော၊
ပရိက္ခေတာဝိ၊ ပရိက္ခတာဟူသည်ကား၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံအင်္ဂါ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ
ပုဗ္ဗင်္ဂမာဟောဝိတိ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိပုဗ္ဗင်္ဂမာဟောဝိဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာ
သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာကိစ္စတတ်သောသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသဗ္ဗာ
ဒိဋ္ဌိ၊ မဂ်ကိစ္စတတ်သောသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြူဓ၊ နှစ်ပါး
အပြားရှိသော၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာပုရေဓာရိကား၊ ရှေးသွား
ဦးတည်သည်၊ ဟောဝိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပဿနာသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာကိစ္စတတ်
သောသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ တေဘူမကသင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရတရားတို့
ကို၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိဝိသံသတိ၊ စူး
စမ်းဆင်ခြင်၏၊ ပန၊ ဝိပဿနာသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိမှတစ်ပါး၊ မဂ္ဂသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဂ္ဂ
သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သောသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိသံသနပရိယောသာနေ၊ တေ
ဘူမကသင်္ခါရတရားတို့ကို ဆင်ခြင်သည်၏အဆုံး၌၊ ဘူမိလန္တံ၊ ဘူမိလန္တ
ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝဇ္ဇံ၊ ဝဇ္ဇိတရားကို၊ သမုပ္ပါဒုယမာနာ၊ အကြွင်းမဲ့ ခွါ
သည်၊ ဂူပသမယမာနာ၊ ငြိမ်းစေသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊
ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သိတုဒကဗ္ဗာရသဟာသံ၊ အေးမြ
သောတထောင်သောရေအိုးကို၊ မတ္ထကေ၊ ဦးထိပ်ထက်၌၊ အာသိဉ္စမာနာ
ဝိယ၊ သွန်းလောင်းသိသကဲ့သို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိတံပါကံခုံကရေမိ၊
ထိုစကားကိုထင်စွာပြုပြီးအံ့၊ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို၊ ကုရုမာနေ၊ ပြုလုပ်သော၊
ကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောကျ်ားသည်၊ ပဌမံ၊ မဆွတ္တာ၊ အရည်းတော
၌၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ဆိန္ဒတိယထာ၊ ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊
အဂ္ဂိ၊ မီးကို၊ ဒေတိယထာ၊ တိုက်သကဲ့သို့၊ သောအဂ္ဂိ၊ ထိုမီးသည်၊ ပဌမ
ဆိန္ဒေ၊ ရှေးဦးစွာဖြတ်အပ်ကုန်သော၊ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ အနုဝသေသေ၊
အကြွင်းမရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဈာပေတိယထာ၊ လောင်သကဲ့သို့၊
ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဝိပဿနာသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ ဝိပဿနာသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်
ပဌမံ၊ မဆွတ္တာ၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ သင်္ခါ
ရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ဝိသံသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ မဂ္ဂသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်
သောသဗ္ဗာဒိဋ္ဌိသည်၊ တာယ၊ ထိုဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဝိသံသနတ္ထံ၊ စူးစမ်း
ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို၊ ပုန၊ တဖန်၊ အပ္ပဝတ္တိဝသေန၊
မဖြစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သမုပ္ပါဒုယမာနာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်သည်၊

၂၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ဟုတွဲ၊ ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုဝိခာဝိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ သာ၊ ထိုဝိပဿနာကိစ္စတတ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်ယှဉ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဣတိ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိပုဗ္ဗင်္ဂမဟောတိဟူသောပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိပဇာနာတိတိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို၊ အနိစ္စ၊ မမြဲ၊ ဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနုတ္တရ၊ အစိုးမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏပဋိဝေဝေန၊ လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍ သိသောအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ကိစ္စတော၊ မင်္ဂလာကိစ္စအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေဝေသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သာသဟောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ၊ သာသဟောတိသမ္မာဒိဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ဇေ၊ ဤသို့၊ သာပဇာနာ၊ ထိုအပြားအားဖြင့်သိခြင်းသည်၊ အဿ၊ ထိုမင်္ဂလာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနာမ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ န္ဓယံဝဒါမိတိ၊ န္ဓပံဝဒါမိဟူသည်ကား၊ န္ဓပံ၊ နှစ်ပါးစုံသောလောကီသမ္မာဒိဋ္ဌိ လောကုတ္တရာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဒုဝိခကောဋ္ဌာသံ၊ နှစ်ပါးသောအဖို့ရှိသော လောကီသမ္မာဒိဋ္ဌိ လောကုတ္တရာသမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုညဘာဂိယာတိ၊ ပုညဘာဂိယာဟူသည်ကား၊ ပုညကောဋ္ဌာသဘူတာ၊ ကောင်းမှုအစုဖြစ်၍ဖြစ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်း။ ဥပမိဝေပက္ကာတိ၊ ဥပမိဝေပက္ကာဟူသည်ကား၊ ဥပမိသင်္ခါတဿ၊ ခန္ဓာအစဉ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိပါကဿ၊ အကျိုးကို၊ ဒါယိကာ၊ ပေးတတ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်း။ ပညာပညိန္ဒြိယန္တိ အာဒိ၊ ပညာပညိန္ဒြိယံဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဇေ၊ ဣမိနာဂုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလက္ခံသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဘဇိတွာဝိဘုဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍ဝေဘန်၍၊ အမတဒ္ဓါရံ၊ နိဗ္ဗာန်၏တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သောအရိယာမဂ်ကိုးပညပေတိ၊ သိစေ၏၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာ၊ ပညာမည်၏၊ တသ္မိံ၊ အတ္ထော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအရိယာမဂ်ကို သိစေခြင်းတည်းဟူသော အနက်၌၊ ဣန္ဒြိယံ၊ အစိုးရသော သဘောကို၊ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြိယမည်၏၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့်၊ နကမ္ပတိ၊ မတုန်လှုပ်တတ်၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပညာဗလံ၊ ပညာဗလမည်၏၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂပက္ကာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ၏သ

၂-အနုပဒဝဂ်-၇-မဟာဝတ္ထာရီသကသုတ်။

၂၆၉

ဘောသ္မိနောကံသညံဟုတွာဖြစ်၍၊ စတုသမ္ဘဓဓမ္မသမ္ဘာလေးပါးတရား
 တို့ကို၊ ဝိစိနာတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်တတ်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဝိ
 စယသမ္ဘဓဇ္ဈင်္ဂေ၊ ဓမ္မဝိစယသမ္ဘဓဇ္ဈင်မည်၏၊ ဂေသမ္ဘတ္တံယာမေ နှင့်
 ပြည့်စုံသောအားဖြင့်၊ ပသာတ္ထာ၊ ပြီးလွန်းအပ်သော၊ သောဘဏာ၊ တင့်တယ်
 သော၊ ဗိဗ္ဗိ၊ ပညာတည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မာဗိဗ္ဗိ၊ သမ္မာဗိဗ္ဗိမည်
 ၏၊ အရိယမဂ္ဂဿ၊ အရိယာမဂ်၏၊ အင်္ဂံ၊ အင်္ဂါတည်း၊ ဣတိတဿ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ မဂ္ဂင်္ဂမည်၏၊ သောတိ၊ သောဟူသည်ကား၊ သောတိက္ခ၊
 ထိုမိစ္ဆာဗိဗ္ဗိကို မိစ္ဆာဗိဗ္ဗိဟူ၍-သမ္မာဗိဗ္ဗိကို သမ္မာဗိဗ္ဗိဟူ၍သိသောရဟန်း
 သည်၊ ပဟာနာယာတိ၊ ပဟာနာယဟူသည်ကား၊ ပဗဟနတ္ထာယ၊ သမုန္တေ
 ဒပဟာနံ၏၊ အစွမ်းဖြင့်ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဥပသမ္ပဒါယာတိ၊ ဥပသမ္ပဒါယဟူ
 သည်ကား၊ ပဋိလဘာတ္ထာယ၊ မဂ်သမ္မာဗိဗ္ဗိကိုရခြင်းငှါ၊ သမ္မာဝါယာမော
 တိ၊ သမ္မာဝါယာမော ဟူသည်ကား၊ နိယျာနိကော၊ ဝဋ်မှထွက်မြောက်
 ကြောင်းဖြစ်သော၊ ကုသလဝါယာမော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သောဝိပဿနာနှင့်
 ယှဉ်သောဝီရိယသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတောတိ၊ သတောဟူသည်
 ကား၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊
 အနုပရိဝေဝန္တိ၊ အနုပရိဝတ္တန္တိတိ၊ အနုပရိဝေဝန္တိ၊ အနုပရိဝတ္တန္တိ ဟူသည်
 ကား၊ သဟဇာတာဝ၊ လောကုတ္တရာသမ္မာဗိဗ္ဗိနှင့်တကွဖြစ်သည်သာလျှင်၊
 ဟုတွာဖြစ်၍၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ လောကုတ္တရာသမ္မာဗိဗ္ဗိကိုခြံရံကုန်၏၊ ဟိဝိဇ္ဇာ
 ရေမိ၊ ထိုစကားကိုအကျယ်ခွဲပြီးအံ့၊ ဧတ္ထေ၊ ဤသမ္မာဗိဗ္ဗိ-သမ္မာဝါယာမသမ္မာ
 သတိ သုံးပါးတို့တွင်၊ သမ္မာဝါယာမောစ၊ သမ္မာဝါယာမ သည်လည်း
 ကောင်း၊ သမ္မာသတိစ၊ သမ္မာသတိသည်လည်းကောင်း၊ သဟဇာတာ၊ တ
 ကွဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာဖြစ်ကုန်၍၊ လောကုတ္တရာသမ္မာဗိဗ္ဗိ၊ လောကုတ္တရာ
 သမ္မာဗိဗ္ဗိကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ခြံရံကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
 ကား၊ ရာဇာနံ၊ မင်းကို၊ ဧကရထေ၊ တစီးတည်းသောရထား၌၊ ဌိတာ၊ တည်
 ကုန်သော၊ အသိဂ္ဂါဟဆတ္တဂ္ဂါဟာ၊ သန်လျက်စွဲသောသူ-တီးစွဲသောသူ
 တို့သည်၊ ပရိဝါရေန္တိ၊ ဝိယ၊ ခြံရံကုန်သကဲ့သို့တည်း၊ ပန၊ ဗိတ္တက္ခဏတုမျှ
 ခြံရံသည်မှတစ်ပါး-ဗိတ္တက္ခဏပြား၍ခြံရံသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိပဿနာသမ္မာ
 ဗိဗ္ဗိ၊ ဝုဠာနဂါမိနိဝိပဿနာကိစ္စတတ်သောသမ္မာဗိဗ္ဗိသည်၊ ပုရေဇာတာ၊
 မဂ်၏ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သည်၊ ဟုတွာဖြစ်၍၊ လောကုတ္တရာသမ္မာဗိဗ္ဗိ၊ လော
 ကုတ္တရာသမ္မာဗိဗ္ဗိကို၊ ပရိဝါရေတိ၊ ခြံရံ၏၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
 မူကား၊ ရုထဿ၊ မင်းစီးရထား၏၊ ပုရတော၊ ရှေးမှ၊ ပတ္တိကာဒယော၊ ခြံ

၂၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သည် အစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိဝါရေန္တိဝိယ၊ ခြံရံကုန်သကဲ့သို့တည်း။
ပန၊ ဒုတိယပဗ္ဗစသည်တို့၌ ထူးပြားသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒုတိယပဗ္ဗတော၊
ကထဉ္စာဘိက္ခဝေသမ္ဗာဒိဗ္ဗိပုဗ္ဗင်္ဂမာဟေဝတိ အစရှိသောဒုတိယပဗ္ဗတော၊ ပဌာ
ယ၊ စန္ဒြိ၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပါဒိနံ၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပအစရှိသည်တို့ကို၊ တယောဝိ၊
သုံးပါးကုန်သော သဗ္ဗာဒိဗ္ဗိ-သဗ္ဗာဝါဟာမ- သဗ္ဗာသတိတို့ သည်လည်း။
သဟဇာတပရိဝါရာဝ၊ တကွဖြစ်၍ခြံရံကြကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါတိပဇာနာတိဘိ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါတိပဇာနာတိဟူသည်
ကား၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပံ၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကို၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တာ
အစိုးမရ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏပဋိဝေခေန၊ လက္ခဏာကို ထိုးထွင်း၍သိ
သောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ပဇာနာတိ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သမ္ဗာသင်္ကပ္ပံ၊ သမ္ဗာ
သင်္ကပ္ပကို၊ ကိစ္စတော၊ မဂ်ကိစ္စအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟတော
မတွေဝေသောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊
ဣတော၊ ဤဒုတိယပဗ္ဗတော၊ အပရေသုပိ၊ နောက်ဖြစ်သောပဗ္ဗတို့၌လည်း။
ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်၊ ယောဇနာ၊ ယောဇနာခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
အပ်ကုန်၏၊ ကာမသင်္ကပ္ပါဒယော၊ ကာမသင်္ကပ္ပအစရှိသည်တို့ကို၊ ဧဝော
ဝိတက္ကသုတ္တေ၊ ဧဝောဝိတက္ကသုတ်၌၊ မယော၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊
ဝုတ္တာယေဝ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တက္ကောတိအာဒိသု၊
တက္ကောဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အဝယဝတ္ထော၊ အစိတ်ဖြစ်သောအနက်
ကို၊ ဧဝံဣဒိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုသတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊
သိအပ်၏၊ တက္ကဝသေန၊ ကြံခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ တက္ကော၊ တက္ကမည်၏၊
စ၊ ဝိတက္ကောအစရှိသောပုဒ်တို့၏ဝစနက္ကကိုဆိုပြီးအံ့၊ သေဝ၊ ထိုဝိတက္ကော
ဟူသော ပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ ဥပသဂ္ဂေန၊ ဝိဟူသော ဥပသာရပုဒ်နှင့်၊ ပဒံ၊
တက္ကောဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဝိတက္ကောတိ၊ ဝိတက္ကောဟူ
၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ သေဝ၊
ထိုဝိတက်သည်ပင်လျှင်၊ သင်္ကပ္ပနဝသေန၊ ထိုထိုအာရုံကို သူ၏ကြံဆ
သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သင်္ကပ္ပေါ၊ သင်္ကပ္ပမည်၏၊ ဧကဂ္ဂေါ၊ တည်ကြည်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အာရမ္မဏ၊ ပထဝီကသိုဏ်းအစရှိသောအာရုံ၌၊ အပ္ပေတိ၊
သက်ဝင်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပနာ၊ အပ္ပနာမည်၏၊ ဥပသဂ္ဂ
နာ၊ ဝိဟူသောဥပသာရပုဒ်ဖြင့်၊ ပဒံ၊ အပ္ပနာဟူသောပုဒ်ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ

၍၊ဗျပ္ပနာတိ၊ဗျပ္ပနာဟူ၍၊ဘဝတံ၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ဝတ္ထံ၊မိန့်အပ်၏၊
စေတသောအဘိနိရောပနာတိ၊စေတသောအဘိနိရောပနာဟူသည်ကား
မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ အဘိနိရောပနာ၊ အာရုံသို့ရှေးရှုတင်ခြင်းတည်း၊ ဟိ
ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတက္ကသ္မိ၊ ဝိတက်သည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ဝိ
တက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ အ၊ ဗျပ္ပနာတံ၊စတု၊ အသိတံ၊ အ၊ ပရိသောအာ
ရုံ၊မိတ္တံ၊မိတ်ကို၊ အဘိနိရောပေတိ၊ ရှေးရှုတင်တတ်၏၊ပန၊ ဝိတက်ဖြင့်
တက်နှိုင်းသည့်မှတပါး၊ ဝိတက်ကင်း၍ တက်နှိုင်းသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိ
တက္ကော၊ ဝိတက်သည်၊ အသတိ၊ မရှိသော်၊ အတ္တနောပေဝ၊ မိမိ၏သာ
လျှင်၊ဓမ္မတာယ၊သဘောအားဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ အာရမ္မဏံ၊ ပထဝီ
ကသိုက်အစရှိသောအာရုံသို့၊ အဘိဂ္ဂဟံ၊ ရှေးရှုတတ်၏၊ ကိမိဝ၊အ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇာတိသမ္ပန္နော၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊အဘိ
ညာတပုရိသော၊ အလွန်ထင်ရှားသော ယောကျ်ားသည်၊ ရာဇဂေဟံ၊
မင်းအိမ်သို့၊ ပရိသတိဝိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့တည်း၊ဟိ၊ ဤဥပမာကိုချဲ့၍ဆို
ပြီးအံ့၊အနာဝိညာတဿ၊မထင်ရှားသောယောကျ်ားအား၊ ပဋိဟာရေနဝါ၊
ရှေးဆောင်သောယောကျ်ားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါဝါရိကေနဝါ၊ တံခါး
စောင့်ယောကျ်ားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အတ္တော၊ အလိုရှိရသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏၊အဘိညာတံ၊ အလွန်ထင်ရှားသော၊ ဇာတိသမ္ပန္နံ၊ ဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ
သောယောကျ်ားကို၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ရာဇရာဇမဟာက္ကော၊
မင်းမင်း၏အမတ်တို့သည်၊ဇေနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိတဿ၊ ထိုကြောင့်၊
အတ္တနောစ၊မိမိ၏လည်း၊ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအားဖြင့်၊ နိက္ခမတိစေဝ၊
ထွက်လည်းထွက်နှိုင်း၏၊ပရိသတိစ၊ ဝင်လည်းဝင်နှိုင်း၏၊ဇေံ၊ ဤသို့၊ဣဒံ
သမ္ပဒံ၊ဤဥပမာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗံ၊သိအပ်၏၊ဝါစံ၊ဝစိဘေဒသဒ္ဒ
ရုပ်ကို၊သင်္ခရောတိ၊ပြုပြင်စီရင်တတ်၏၊ဣတိတဿ၊ထိုကြောင့်၊ဝစိသင်္ခါ
ရော၊ဝစိသင်္ခါရမည်၏၊ စ၊ဆက်၍ဆိုပြီးအံ့၊ဧတ္ထ၊ ဤဝစိသင်္ခါရဟူသော
ပုဒ်၌၊ လောကီယဂိတက္ကော၊ လောကီဝိတက်သည်၊ ဝါစံ၊ဝစိဘေဒသဒ္ဒ
ရုပ်ကို၊သင်္ခရောတိ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်၏၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာ
ဝိတက်သည်၊ဝါစံ၊ ဝစိဘေဒသဒ္ဒရုပ်ကို၊ နသင်္ခရောတိ၊ မပြုပြင်မစီရင်
တတ်၊ဝါစံ၊ဝစိဘေဒသဒ္ဒရုပ်ကို၊ လောကုတ္တရော၊ လောကုတ္တရာဝိတက်
သည်၊ ကိဉ္ဇာပိနသင်္ခရောတိ၊ အကယ်၍ကားမပြုပြင်တတ်၏၊ ပနတထာ
ပိ၊ထိုသို့ပင်မပြုပြင်တတ်သော်လည်း၊ ဝစိသင်္ခါရောတွေဝစ၊ ဝစိသင်္ခါ
ရဟူ၍သဒ္ဒလျှင်လည်း၊အဿ၊ ထိုလောကုတ္တရာဝိတက်အား၊ နာမံ၊အ

၂၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မည်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊သမ္ဗာသကံပ္ပံ အနုပရိဝေဝ န္တိတိ၊သမ္ဗာသကံပ္ပံ အနုပရိဝေဝ န္တိ ဟူသည်ကား၊လောကုတ္တရာသမ္ဗာသကံပ္ပံ၊ လောကုတ္တရာ ဖြစ်သောသမ္ဗာသကံပ္ပံကို၊ ပရိဝါရေန္တိ၊(၍)ရံကုန်၏၊ စ၊သင်္ကဋ်၊ ဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ဤသို့၊ဗြူရံ၊ဆုရံ၊တ၊ယောပိ၊သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊နေက္ခမ္မသကံပ္ပံ၊
 ဒေယာ၊ နေက္ခမ္မသကံပ္ပံအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂုဗ္ဗဘာဂေ၊မင်္ဂါ၊ရှေးအသို့၊ဦး နာနာပိတ္တေ၊သု၊အထူးထူးသောပိတ္တုပ္ပါဒ်တို့၌၊ လ၊ဗ္ဘန္တိ၊ရအပ်ကုန်၏၊ပန၊ လောကံ၊ ပိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ရသည်မှတစ်ပါး-မင်္ဂါပိတ္တုပ္ပါဒ်၌ ရသည်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ မဂ္ဂက္ခမ္မာ၊မင်္ဂါဇာတိ၊တိတ္ထန္တိ၊ သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ကာမသကံပ္ပံ၊နိစ္ဆ၊ကာမသကံပ္ပံအစရှိသည်တို့၏လည်း၊ပဒေန္တ၊ဒံသရန္တ၊ဝံ၊အကြောင်း ကိုဖြတ်ခြင်းအကြောင်းကိုအကြွင်းမဲ့ခွါခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊မဂ္ဂင်္ဂံ၊မဂ္ဂင်္ဂံကို၊ပူရယမာနေ၊ပြည့်စေသည်၊ ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊ ဧကောဝ၊တရတည်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သမ္ဗာသကံပ္ပံ၊ သမ္ဗာသကံပ္ပံ မဂ္ဂင်္ဂံသည်၊ဥပ္ပန္နိတွာ၊ဖြစ်၍၊ နေက္ခမ္မသကံပ္ပံ၊ဒိဝသေန၊ နေက္ခမ္မသကံပ္ပံအ စရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တိဏှိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊နာမာနိ၊ အမည်တို့ ကို၊လဘာတိ၊ရ၏၊ ပရတော၊ နောက်မှ၊ ဂုတ္တေ၊သု၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန် သော၊ သမ္ဗာဝါစာဒီသုပိ၊ သမ္ဗာဝါစာအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဒေသဝဇေ သော၊ဣဝ၊ဤနည်းကဲ့သို့သော၊နယော၊နည်းကို၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊

မုသာဝါဒါဝေရမဏိတိအာဒီသု၊ မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိဤသို့အစရှိ သည်တို့၌၊အတ္ထော၊အနက်ကို၊ဧဝံ၊ဧဝံနာရုမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝိရုတိပိ၊ ဝိရုတိစေတသိက်သည် လည်းကောင်း၊ စေတနာပိ၊စေတနာစေတသိက်သည်လည်းကောင်း၊ဝဇ္ဇ တိ၊သင့်၏၊အာရုတိတိအာဒီသု၊အာရုတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိပြုဟ်ကို၊ ဧဝံ၊ဧဝံနာရုမာနနယေန၊ဤသို့ဆိုအပ်လတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊ဝစီရုစရိတေဟိ၊ ဝစီရုစရိက်လေးပါးတို့မှ၊ အာရု ကာ၊ဝေ၊တွာ၊ရမတိ၊ သမုန္တေ၊ဒပဟာနံ၏ အစွမ်းဖြင့်ရှောင်ကြဉ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊အာရုတိ၊အာရုတိမည်၏၊တေဟိ၊ထို ဝစီရုစရိက်လေး ပါးတို့ကို၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ရမတိ၊ရှောင်ကြဉ်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့် ဝိရုတိ၊ဝိရုတိမည်၏၊ တတောတတော၊ ထိုထိုမုသာဝါဒအစရှိသောဝ စီရုစရိက်မှ၊ပဋိနိဝတ္တာဝ၊ဆုတ်နစ်သည်သာလျှင်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊တေဟိ၊ ထိုဝစီရုစရိက်တို့မှ၊ဝိနာ၊ကြဉ်၍၊ ရမတိ၊ရှောင်ကြဉ်တတ်၏၊ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ပဋိဝိရုတိ၊ပဋိဝိရုတိမည်၏၊ဝါ၊တနည်းကား၊ ဥပသဂ္ဂဝသေန၊ ပဋိဟူသောဥပသာရပုန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ပဒံ၊ ဝိရုတိဟူသောပုန်ကို၊ ဝမ္ပိတံ၊

၂-အနုပဒဝဂ်-၇-မဟာစတ္တာရိသကသုတ်၊

၂၇၃

ပွားစေအပ်၏။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသောပုဒ်သည်။ ဩရမနဘာဝသောဝ၊
ရှောင်ကြဉ်သည်၏အဖြစ်သာလျှင်းအဓိဝစနံ၊ အမည်တည်း။ ဝေရံ၊ မုသာ
ဝါဒအစရှိသောအကုသိုလ်ကံကို၊ မလာတိဝိနာသေတိ၊ ပျက်ဆီးတက်၏။
ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေရမဏိ၊ ဝေရမဏိမည်၏။ ဣဒ္ဓိ၊ ဤဝေရမဏိ
ဟူသောပုဒ်သည်လည်း၊ ဩရမနသောဝ၊ မုသာဝါဒအစရှိသည်တို့ကြောင့်
ရှောင်ခြင်း၏သာလျှင်းဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယ် စကားလွယ်တည်း။ ပါ
ဏာဘိပါတာဝေရမဏိတိအာဒိသုဝိ၊ ပါဏာဘိပါတာ ဝေရမဏိဤသို့အ
ရှိစသည်တို့၌လည်း၊ စေတနာ၊ စေတနာလည်းကောင်း၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိ၎င်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဘယဗ္ဗိ၊ နှစ်ပါးစုံသောတရားသည်လည်း၊ ဝေုတိယေဝ၊ သင့်
သည်သာလျှင်တည်း။ ကုဟနာဝိအာဒိသု၊ ကုဟနာဤသို့အစရှိသည်တို့၌
ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝိပြုတ်ကို၊ ဇေဣနိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်း
ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဧတေယ၊ ဤအမူအရာဖြင့်၊ တိဝိဓေန၊ သုံးပါး
အပြားရှိသော၊ ကုဟနဝတ္ထုနာ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာကို၌ပစ္စည်းကိုမှီ
ဝဲခြင်းပစ္စည်း၏အနီးအပါးဖြစ်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း ဣရိယာဝုတ်
ကိုပြုပြင်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကို ပြုသောအားဖြင့်၊ လောကံ၊
လူအပေါင်းကို၊ ကုဟယန္တိ ဝိဗ္ဗာပယန္တိ၊ အံ့ဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်
၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့အံ့ဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောသတ္တိကြောင့်၊
ကုဟနာ၊ ကုဟနာမည်ကုန်၏။ ဧတေယ၊ ဤစေတနာဖြင့်၊ လာဘသတ္တာ
ရတ္ထိကာ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာကိုအလိုရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
လပန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့ပြောဆိုတတ်သောသတ္တိ
ကြောင့်၊ လပနာ၊ လပနာမည်ကုန်၏။ ဧတေသံ၊ ထိုမကောင်းသောအသက်
မွေးခြင်းရှိသော ရဟန်းတို့အား၊ နိမိတ္တံ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ နိမိတ်
ပြုခြင်းတည်းဟူသော၊ ဝီလံ၊ အလေ့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ နေမိတ္တိကာ၊ နေမိတ္တိကမည်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုပစ္စည်းကိုဖြစ်စေ
ခြင်းငှါနိမိတ်ကိုပြုတတ်သောအလေ့ရှိသော ရဟန်းတို့၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်
တည်း။ နေမိတ္တိကတာ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ နိမိတ်ကိုပြုတတ်သော
အလေ့ရှိသောရဟန်းတို့၏အဖြစ်၊ ဧတေသံ၊ ထိုမကောင်းသောအသက်
မွေးခြင်းရှိသောရဟန်းတို့အား၊ နိဗ္ဗေသော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာဟူသော
အကြောင်းကြောင့်-ထိပါးခြင်းညှဉ်းဆဲခြင်းဟူသော၊ ဝီလံ၊ ဝီလသည်။
အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗေသိကာ၊ နိဗ္ဗေသိကမည်၏။ တေသံ၊
ထိုပူဇော် သကာဟူသော အကြောင်းကြောင့်-ထိပါးခြင်း-ညှဉ်းဆဲခြင်း

၂၇၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ရှိသောရဟန်းတို့၏ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ နိဗ္ဗေသိကတာ၊ လာဘ်ပူဇော်
 သကာဟူသော အကြောင်းကြောင့်-ထိပါးခြင်း-ညှဉ်းဆဲခြင်း အလေ့ရှိ
 သောရဟန်းတို့၏ အဖြစ်၊ လာဘောန၊ မိမိလာဘ်ဖြင့်၊ လာဘ်၊ ဒါယကာ
 တို့၏လာဘ်ကို၊ နိဇိဂိသန္တိ မဂ္ဂန္တိ ပရိယေသန္တိ၊ ရှာဖွေတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ လာဘောန လာဘ်နိဇိဂိသန္တာ၊ လာဘောနလာဘံ နိဇိ
 ဂိသန္တာ မည်ကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမိမိလာဘ်ဖြင့် ဒါယကာတို့၏ လာဘ်ကို
 ရှာဖွေတတ် ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဘာဝေါ၊ အဖြစ်တည်း၊ လာဘောန
 လာဘံ နိဇိဂိသန္တာ၊ မိမိလာဘ်ဖြင့် ဒါယကာတို့၏ လာဘ်ကို ရှာဖွေ
 တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အဖြစ်၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်ကား၊ ဧတ္ထ၊
 ဤပပစ္ဆသုဒ္ဓနိ အမည်ရှိသောဥပရိ ပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ၌၊ သင်္ခေပေါ၊ အ
 ကျဉ်းတည်း၊ ပန၊ အကျဉ်းမှတစ်ပါး- အကျယ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဝိတ္ထာရာ၊ အ
 ကျယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ တောကုဟနာ ဗိကာ၊ ဤကုဟန အစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌၊ သီလနိဋ္ဌေသေယေဝ၊ သီလနိဋ္ဌေသ၌ သာ
 လျှင်၊ ပါဠိဝ္ဗ၊ ပါဠိကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌကထာ၌၊ အဋ္ဌကထာကို လည်း
 ကောင်း၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်၍၊ မယာ၊ ငါဗုဒ္ဓစောသဘရာသည်၊ ပကာ
 သိတာ၊ ပြအပ်ကုန်ပြီ။ ။

မိစ္ဆာအာဇီဝသပဟာနာယာတိဧတ္ထ၊ မိစ္ဆာအာဇီဝသပဟာနာယ
 အစရှိသောဤပါဌ၌၊ ကေဝလံ၊ သက်သက်၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ အာ
 ဂတောစ၊ လာသည်လည်း ဖြစ်သော၊ မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ ကုဟနလပနအစရှိ
 သောမိစ္ဆာဇီဝသည်သာ၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အာဇီဝ
 ဟေတု၊ အာဇီဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ပဝတ္တိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်
 သော၊ ပါဏာတိ ပါတာဒယော၊ ပါဏာတိပါတအစရှိကုန်သော၊ သတ္တံ၊
 ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ကမ္မပထစေတနာပိ၊ ကမ္မပထစေတနာတို့သည်လည်း၊
 မိစ္ဆာဇီဝေါ၊ မိစ္ဆာဇီဝမည်ကုန်၏၊ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ တာသံယေ
 ဝစေတနာနံ၊ ထိုစေတနာတို့၏သာလျှင်၊ ပဒပစ္ဆေဒံသမုပ္ပါတံ၊ ဖြတ်ခြင်း
 အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကို အကြွင်းမဲ့ခွါခြင်းကို၊ ကုရုမာနံ၊ ပြု
 သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဂ္ဂင်္ဂံ၊ မဂ္ဂင်ကို၊ ပူရယမာနာ၊ ပြည့်စေသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်သော၊ ဝိရတိ၊ ဝိရတိသည်၊ သမ္မာအာဇီဝေါနာမ၊ သမ္မာ
 အာဇီဝမည်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿာတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿဟူသည်ကား၊ မဂ္ဂသမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိသံ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ၌၊ ဌိတဿ၊ တည်သော၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သမ္မာသုက္ခံပေါပဟောတိတိ၊ သမ္မာသုက္ခံပေါပဟောတိဟူ

၂-အနုပဒဝဂ်-၇-မဟာဝစတ္ထာဓီသကသုတ်၊

၂၇၅

သည့်ကား၊ မဂ္ဂသမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊
 ပဟောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဗလသမ္မာဒိဋ္ဌိသာဝရိ၊ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်
 သောသမ္မာဒိဋ္ဌိတည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဗလသာ၊ ဖိုလ်၏၊ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပေါ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပသည်၊ ပဟောတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ သဗ္ဗပဒေသု၊ အလုံးစုံသောပုဒ်
 တို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ပန၊ သမ္မာဉာဏံသမ္မာ
 ဝိမုတ္တိဟူသောပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဆိုဦးအံ့၊ သမ္မာဉာဏဿ သမ္မာဝိမုတ္တိ
 ပဟောတိတိတ္ထေ၊ သမ္မာဉာဏဿသမ္မာဝိမုတ္တိပဟောတိ ဟူသောဤပုဒ်
 ၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ မဂ္ဂသမ္မာသမာဓိမ္မိ၊ မဂ္ဂသမ္မာသမာဓိ၌ဋ္ဌိတဿ
 တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏံ၊ မဂ်ကိုဆင်ခြင် တတ်သော၊
 သမ္မာဉာဏံ၊ သမ္မာဉာဏ်သည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလသမ္မာသမာဓိမ္မိ၊
 ဗလသမ္မာသမာဓိ၌ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗလပစ္စဝေက္ခဏံ၊
 ဖိုလ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော၊ သမ္မာဉာဏံ၊ သမ္မာဉာဏ်သည်၊ ပဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ စ၊ သမ္မာဉာဏံဟူသောပုဒ်၏ အဖွင့်မှတစ်ပါး-သမ္မာဝိမုတ္တိဟူသော
 ပုဒ်၏အဖွင့်ကိုဆိုဦးအံ့၊ မဂ္ဂပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏော၊ မဂ်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော
 ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၌၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဂ္ဂသမ္မာဝိမုတ္တိ၊
 မဂ္ဂသမ္မာဝိမုတ္တိသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗလပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏော၊ ဖိုလ်ကို
 ဆင်ခြင်တတ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်၌၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်သောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဗလသမ္မာဝိမုတ္တိ၊ ဗလသမ္မာဝိမုတ္တိသည်၊ ပဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည့်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုဦးအံ့၊ ဣတ္ထေ၊ ဤ
 သမ္မာဉာဏံသမ္မာဝိမုတ္တိတို့တွင်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗလအင်္ဂါနိ၊ ဖိုလ်
 အင်္ဂါတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ပစ္စဝေက္ခဏံ၊ ဖိုလ်ကို ဆင်ခြင် တတ်သော
 ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ကို၊ သမ္မာဉာဏံ၊ သမ္မာဉာဏ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဗလံ၊
 ဖိုလ်အင်္ဂါရှစ်ပါး ကြည့်သော ဖိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှစ်ဆွဲကိုးခုကို၊ သမ္မာဝိမုတ္တိံ၊
 သမ္မာဝိမုတ္တိကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္တံ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဗလသမ္မာဒိဋ္ဌိဿဘိက္ခဝေမိန္ဒာဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာဟောတိတိအာဒိသု၊ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိဿဘိက္ခဝေမိန္ဒာဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာဟောတိဤသို့အစရှိသည်တို့၌၊ အတ္ထော
 အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ အဝသေသနိကာယ ဘာဏကာ၊ မဇ္ဈိမနိကာယံမှ
 ကြွင်းကုန်သော နိကာယကို ဆောင်ကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ သမ္မာ

၂၇၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအံဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ

ဒိဋ္ဌိဿဘိက္ခဝေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဇိဏ္ဏာဟောတိဘိဇ္ဈမိနာဝါရေန၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဿ
 ဘိက္ခဝေမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဇိဏ္ဏာဟောတိဟူသောဤဝါရုဖြင့်၊ ဗလံ၊ သာဠေယိလံ
 ကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပန၊ ဤနိကာယံ၊ ခေတင်ကုန်သောမထေရ်
 တို့၏ အယူကိုဆိုပြီးအံ့၊ မဇ္ဈိမဘာဏကော၊ မဇ္ဈိမနိကာယံကို ခေတင်ကုန်
 သောမထေရ်တို့သည်၊ ဒသန္တံ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော၊ နိဇ္ဈရဝတ္ထုနံ၊ နိဇ္ဈရဝတ္ထု၊
 တို့၏၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသောပါဠိ ပဒေသအရာ၌၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို၊ ဘဂဝ
 တာ၊ ဗြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသမ္မာဒိဋ္ဌိဿ ဘိက္ခဝေမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဇိဏ္ဏာဟော
 တိအစရှိသောနိဇိဏ္ဏဝါရ၌၊ ဒဿနဋ္ဌေန၊ သစ္စာလေးပါးတို့ကို မျက်မှောက်
 အားဖြင့်မြင်တတ်သောအနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 မည်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဝိဒိတကရဏဋ္ဌေန၊ မျက်မှောက်အား
 ဖြင့်အကြင်အကြင်မြင်အပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်တို့ကို ထင်စွာပြုတတ်သော
 အနက်သဘောသတ္တိကြောင့်၊ သမ္မာဉာဏံ၊ သမ္မာဉာဏ်မည်သည်ကို၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ တဒဝိမုတ္တဋ္ဌေန၊ ထိုမျက်မှောက် ပြုအပ်ပြီးသော
 နှလုံးသွင်းခြင်း တည်းဟူသော သတ္တိကြောင့်၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ၊ သမ္မာဝိမုတ္တိ
 မည်သည်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။

ဝိသတိကုသလပက္ခာကိ၊ ဝိသတိကုသလပက္ခာ ဟူသည်ကား၊ သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိအာဒယော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိကုန်သော၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောတရား
 တို့လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာစအနေကေကုသလသမ္မာတိအာဒိနာ၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိပစ္စယာစအနေကေကုသလသမ္မာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်း
 ဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော တရား
 တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ်ကုန်သော၊ ကုသလ
 ပက္ခာ၊ ကုသိုလ်၏ အပင်းအသင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိသတိ
 အကုသလပက္ခာတိ၊ ဝိသတိအကုသလပက္ခာ ဟူသည်ကား၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
 နိဇိဏ္ဏာဟောတိတိအာဒိနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနိဇိဏ္ဏာဟောတိ ဤသို့အစရှိသော၊
 နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအာဒယော
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အစရှိကုန်သော၊ ဒသစ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော တရားတို့ လည်း
 ကောင်း၊ ယေပိမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာစအနေကေပါပကာတိအာဒိနာ၊ ယေပိမိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိပစ္စယာစအနေကေပါပကာဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟော
 တော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဒသစ၊ ဆယ်ပါးကုန်သောတရားတို့လည်းကောင်း

၂-အနုပဒဝဂ်-၇-မဟာစတ္တာရိသကသုတ်၊

၂၃၇

'ဣတိဝေ၊ ဤသို့၊ ဝိသတိ၊ နှစ်ဆ၊ နှစ်ဆ၊ နှစ်ဆ၊ အကုသလပက္ခိယ၊ အကုသိုလ်
 ၏အပင်းအသင်းဖြစ်ကုန်သော တရားတို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာယိအပ်ကုန်၏။
 မဟာစတ္တာရိသကောတိ၊ မဟာစတ္တာရိသကော ဟူသည့်ကား၊ မဟာ
 ဝိပါကဇာနိရုဗ္ဗာယိ၊ အသို့အသို့လေးလေး အားဖြင့်၊ မဟန္တသိုလ်များ
 မြတ်ကုန်သော၊ ကုသလ ပက္ခိကာနုဗ္ဗေဝ၊ ကုသိုလ်အဖို့၌ ဖြစ်ကုန်သော
 တရားတို့၏ လည်းကောင်း၊ မဟန္တာနံ၊ ယျာ၊ မြတ် ကုန်သော၊ အကုသလ
 ပက္ခိကာနုဗ္ဗ၊ အကုသိုလ်အဖို့၌ ဖြစ်ကုန်သောတရားတို့၏ လည်းကောင်း၊
 စတ္တာရိသာယ၊ လေးဆလ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဓမ္မာနံ၊ တရားတို့ကို၊
 ပကာသိတတ္ထာ၊ ပြတော်မူအပ်သည်၏' အဖြစ်ကြောင့်၊ မဟာစတ္တာရိသ
 ကော၊ မဟာစတ္တာရိသက ဒေသနာတော်မည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
 သိအပ်၏။ ပန၊ ယျာ၊ သော၊ အကျိုးပေးခြင်းကြောင့်၊ မဟာစတ္တာရိသကမည်
 သည်မှတစ်ပါး-ယျာ၊ သော အကြောင်းရှိခြင်းကြောင့် မဟာ စတ္တာရိသက
 မည်ကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဣမသိပ္ပသုတ္တေ၊ ဤမဟာစတ္တာရိသက သုတ်၌
 လည်း၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိယော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့
 သည်၊ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ကမ္မဿကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကမ္မဿကတာ
 သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ လည်းကောင်း၊ ဗလ
 သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဗလသမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ပစ္စဝေက္ခဏ
 သမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဣမေ၊ ဤသည်တို့တည်း၊ တတ္ထံ၊ ထိုငါးပါး
 သောသမ္မာဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိပဇာနာတိတိအာဒိနာ၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတိပဇာနာတိဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်သောသမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ဝိပဿ
 နာသမ္မာဒိဋ္ဌိနာမ၊ ဝိပဿနာသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏။ အတ္ထိဒိန္နန္တိ၊ အာဒိနာ၊ အတ္ထိဒိန္န
 ဤသို့အစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ
 ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ကမ္မဿကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိ
 နာမ၊ ကမ္မဿကတာသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသံ
 သိက္ခဝေသမ္မာသင်္ကပ္ပေါပဟောတိတိဧတ္ထေ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသံသိက္ခဝေ သမ္မာ
 သင်္ကပ္ပေါပဟောတိ အစရှိသောဤပါဌ်၌၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၎င်း၊
 ဗလသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ဗလသမ္မာဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ နှစ်ပါးသော
 သမ္မာဒိဋ္ဌိတို့တို့လည်း၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊

၂၇၈

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ပန၊ အထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ သမ္မာဥာဏံပဟောတိ
တိဇ္ဈေးသမ္မာဥာဏံပဟောတိအစရှိသောဤပါဠိ၌၊ ပစ္စဝေက္ခဏသမ္မာဒိဋ္ဌိ
ပစ္စဝေက္ခဏသမ္မာဒိဋ္ဌိကိုဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတော၊
ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ။

☞

သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ စေတသံဂရဟတိတိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ စေတသံဂရဟတိ ဟူသည်
ကား၊ အယံမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနာမ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမည်သည်ကား၊ သောဘဏ္ဍာ၊ တင့်
တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တောပိ၊ ဆိုသောသူသည်လည်းကောင်း၊ အယံ
သမ္မာဒိဋ္ဌိနာမ၊ ဤသမ္မာဒိဋ္ဌိမည်သည်ကား၊ နသောဘဏ္ဍာ၊ မတင့်တယ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တောပိ၊ ဆိုသောသူသည်လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိကို၊ ဂရဟတိနာမ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်၏။ ဥက္ကလာတိ၊ ဥက္ကလာဟူသည်
ကား၊ ဥက္ကလဇနပဒဝါသိနော၊ ဥက္ကလဇနပုဒ်၌နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ဝယ
ဘိညာတိ၊ ဝယဘိညာဟူသည်ကား၊ ဝယောစ၊ ဝယအမည်ရှိသောသူ
လည်းကောင်း၊ ဘိညာစ၊ ဘိညာအမည်ရှိသောသူလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဇေဇနာ၊ နှစ်ဦးသော သူတို့သည်၊ အဟေတုဝါဒါတိ၊ အဟေတုဝါဒါဟူ
သည်ကား၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်
ခြင်း၏။ ဟေတု၊ ဥပတ္တ မှုကအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ပစ္စယော၊ ဇနက
အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေမာဒိဝါဒိနော၊ ဤသို့အစရှိ
သည်ဖြင့် ယူလေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အကိရိယဝါဒါတိ၊
အကိရိယဝါဒါဟူသည်ကား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောတော၊ ပြုသော
သူအား၊ နကိရိယတိ၊ ပြုသည်မမည်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိရိယပဒိုက္ခပဝါ
ဒိနော၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို ပြုခြင်းကိုပယ်ခြင်းကို ယူလေ့ရှိကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ နတ္ထိကဝါဒါတိ၊ နတ္ထိကဝါဒါဟူသည်ကား၊ ဒိန္နံ၊ အလှူ
၏အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ အာဒိဝါဒိနော၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ယူ
လေ့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝယအမည်ရှိသောသူ
ဘိညာအမည်ရှိသောသူတို့သည်၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေသုဒဿ
နေသု၊ ဤအယူတို့၌၊ ဩက္ကန္တနိယာမာ၊ သက်သောမိစ္ဆတ္တနိယာမတရား
ရှိကုန်သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပန၊ စောဒနာသောနောပုဒ်ကိုထုတ်၍
ပြပြီးအံ့၊ ကထံ၊ အသတ်သို့လျှင်၊ ဧတေသု၊ ထိုသုံးပါးသောအယူတို့၌၊
နိယမော၊ အကျိုးပေးခြင်းဖြစ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ အယံ၊
ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ တိ၊ စောဒနာမှတစ်ပါးသောနောဏ်ပြု
ပြီးအံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ လဒ္ဓိံ၊ အယူ

ကို၊ ဂဟေတွာ- ယူ၍၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနေ- ညဉ့်သန်ရာ-နေသန်ရာ၌၊ နိသိန္နော- ထိုင်နေသည်၊
 ဟုတွာ- ဖြစ်၍၊ သဇ္ဈာယတိ- သရဇ္ဈာယ်၏၊ ဝိမံသတိ- စူးစမ်းဆင်ခြင်၏၊ တဿ- ထိုသူအား၊
 ဟေတု- ဥပတ္တမ္ဘကအကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ပါပံ- မကောင်းမှုကို၊ ကရောတော-
 ပြုသောသူအား၊ နကိရိယတတိ- ပြုသည်မမည်၊ ဒိန္နံ- အလှူ၏ အကျိုးသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊
 ဣတိမနသိကတွာ- ဤသို့နလုံးပိုက်၍လည်းကောင်း၊ ကာယဿ- ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-
 ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ- ပြတ်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ- ဤသို့နလုံးပိုက်၍လည်းကောင်း၊
 တသ္မိအာရမ္မဏေ- ထိုမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသောအာရုံ၌၊ မိစ္ဆာသတိ- မိစ္ဆာသတိသည်၊ သန္တိဋ္ဌတိ-
 တည်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဧကဝံ- တည်ကြည်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ဇေနာနိ- ဇောတို့သည်၊
 ဇေနိ- ဇောကုန်၏၊ ပဌမဇေန- ပဌမဇော၌၊ သဟေကိစ္ဆော- ကုစားကောင်းသည်၊ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏၊ တထာ- ထိုအတူ၊ ဒုတိယာဒီသု- ဒုတိယဇောအစရှိသည်တို့၌၊ သတေတိစ္ဆော-
 ကုစားကောင်းသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သတ္တမေ- ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ ဇေန- ဇော၌၊ ဗုဒ္ဓါနမ္မိ-
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်း၊ အတေကိစ္ဆော- မကုစားနိုင်၊ အနိဝတ္တိ- ပြန်နစ်ခြင်းမရှိ၊
 အရိဋ္ဌကဏ္ဍကသဒိသော၊ အရိဋ္ဌရဟန်းကဏ္ဍကသာမဏေနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ- ထိုအဟေတုကဒိဋ္ဌိ-အကိရိယဒိဋ္ဌိ-နတ္ထိကဒိဋ္ဌိတို့တွင်၊ ကောစိ- အချို့သောသူသည်၊
 ဧကံ- တခုသော- ဒဿနံ- မိစ္ဆာအယူသို့၊ ဩက္ကမတိ- သက်၏၊ ကောစိ- အချို့သောသူသည်၊
 ဇေ- နှစ်ပါးကုန်သော၊ ဒဿနဒနိ- မိစ္ဆာအယူတို့သို့၊ ဩက္ကမတိ- သက်၏၊ ကောစိ-
 အချို့သောသူသည်၊ တိကိ- သုံးပါးကုန်သော၊ ဒဿနာနိပိ- မိစ္ဆာအယူတို့သို့လည်း၊
 ဩက္ကမတိ- သက်၏၊ နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကော- နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သဂ္ဂမဂ္ဂါဝရဏဉ္စေ- နတ်ရွာသို့ ရောက်ကြောင်းခရီးကို
 ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ မောက္ခမဂ္ဂါဝရဏဉ္စေ-မဂ်ဖိုလ်သို့ ရောက်ကြောင်းခရီးကို
 ပိတ်ပင်တားမြစ်ခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ပတ္တော- ရောက်၏၊ တဿ အတ္တဘာဝဿံ-
 ထိုပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၏၊ အနန္တရံ- အခြားမဲ့၌၊ သဂ္ဂမ္မိ- နတ်ရွာသို့လည်း၊ ဂန္တံ- သွားခြင်းငှါ၊
 အဘဗ္ဗော- မထိုက်၊ မောက္ခံ- မဂ်ဖိုလ်သို့၊ ဂန္တံ- သွားခြင်းငှါ၊ ပဂေဝ-
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း၊ ဧသဇေသောသတ္တော- ဤမိစ္ဆာအယူရှိသောသတ္တဝါသည်၊
 ဝဇ္ဇခါဏုနာမ- ဝဇ္ဇသစ်ငုတ် သဖွယ်မည်၏၊ ပထဝီဂေါပကော- မြေကိုစောင့်သော သူမည်၏။

၂၀၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ယောသုယေသုန၊ နှားသောအားဖြင့်၊ ဇေတုပဿ၊ ဤသို့သ တောရှိသော
 ဝုတ္တိလ်အား၊ဘဝတော၊ဘဝမှ၊ဝုဋ္ဌာနံ၊လခြင်းသည်းနတ္ထိ၊မရှိ၊ဝယာဘိညာ
 ပိ၊ဝယ အမည်ရှိသောသူ ဘိညာ အမည်ရှိသောသူတို့သည်လည်း၊ ဇေ
 သာ၊ ဤသို့သတောရှိကုန်သည်၊ အဟောသုံးဖြစ်ကုန်ပြီ၊ နိန္ဒာဗျာရောသဥ
 ပါရေ နတ္ထာယာသိးနိန္ဒာဗျာရောသဥပါရေ နတ္ထာယာဟူသည်ကား၊ အတ္ထုနော၊
 ဝိဝိအား၊နိန္ဒာဘယေနစ၊ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊
 သန္ဓနဘယေနစ၊ ထိပါးခြင်းမှ ကြောက်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဥပဝါဒ ဘယေနစ၊ စွပ်စွဲခြင်းမှ ကြောက်သော ကြောင့်လည်းကောင်း၊
 ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်
 သောစကားရပ်သည်၊သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ ပေါ်သော
 အနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် မဟာစက္ကာရိ သက
 သုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ သတ္တမံ၊ခုနစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာစက္ကာ
 ရိသကသုတ္တံ၊မဟာစက္ကာရိသကသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ ။

၂-အနုပဒဝဂ်-ဂ-အာနာပါနသတိသုတ်။

ဇေမေသုတန္တိ၊ ဇေမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ အာနာပါနသ
 တိသုတ္တံ၊ အာနာပါနသတိသုတ်တည်း၊တတ္ထ၊ ထိုအာနာပါနသတိသုတ်၌၊
 အညေဟိဝေတိ၊အညေဟိစဟူသည်ကား၊ပါဠိယံ၊ပါဠိတော်၌၊အာဂတေ၊
 လာကုန်သော၊ ဒသတ္ထေရေ၊ တကျိပ်သောမထေရ်တို့ကို၊ ဥပေတွာ၊ချန်
 ထား၍၊ အညေဟိပိ၊ တကျိပ်သောမထေရ်မှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 အဘိညာတေဟိ၊အလွန်ထင်ရှားကုန်သော၊ ဗဟူတိ၊ များစွာကုန်သော၊
 သာဝကေဟိ၊တပည့်တို့၌၊သန္တိ၊တကွ၊ကိရိတ္တာရေမိ၊ချဲ့ဦးအံ့၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ဘိက္ခုသံစော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊ မဟာ၊ များသည်၊အ
 ဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ အပရိန္တိန္ဒဂဏနော၊ မပိုင်းခြားအပ်သောအရေအတွက်
 ရှိသည်၊အဟောသိ၊ဖြစ်ပြီ၊ဩဝဒန္တိ အနုသာသန္တိတိ၊ဩဝဒန္တိ အနုသာ
 သန္တိဟူသည်ကား၊ အာမိသသင်္ဂဟေနဝါ၊ အာမိသဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်
 ဖြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသင်္ဂဟေနဝါ၊ တရားဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်ခြင်း
 ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ န္တိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ သင်္ဂဟေဟိ၊
 သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်ခြင်းတို့ဖြင့်၊သင်္ဂဟိတွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနော

ဝါဒါနုသာသနီတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဂိုပေးခြင်း-ဆုံးမခြင်း-အဖန်တလဲလဲဆုံးမ
ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဩဝဒန္တိ၊ ဆုံမလည်းဆုံးမကုန်၏၊ အနုသာသန္တိ၊ အဖန်တ
လဲလဲဆုံးမကုန်၏၊ တေစာတိ၊ တေစဟူသည်ကား၊ စကာရော၊ စအက္ခရာ
သည်၊ အာဂမသန္တိမတ္တံ၊ အာဂမသန္တိမျှသာတည်း၊ ဥဇ္ဇာရံပုဗ္ဗေနပရံဝိ
သေသံသညာနန္တိတိ၊ ဥဇ္ဇာရံပုဗ္ဗေနပရံဝိသေသံသညာနန္တိဟူသည်ကား၊
သီလ ပရိပူရဏာဒိတော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို ဖြည့်ခြင်းအစရှိသော၊
ပုဗ္ဗဝိသေသတော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော တရားအထူးထက်၊ ဥဇ္ဇာရံတရံ၊
အထူးသဖြင့် ပြန့်ပြောသည်၊ အယံကသိဏ ပရိကမ္မာဒိဝိသေသံ၊ ဤက
သိုဏ်းပရိကံအစရှိသောတရားအထူးကို၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ အာရဇ္ဈေတိ၊ အာရဇ္ဈေဟူသည်ကား
တုဠော၊ နှစ်သက်အပ်သည်၊ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏၊ အပတ္တဿ ပတ္တိယာတိ၊ အ
ပတ္တဿပတ္တိယာ ဟူသည်ကား၊ အပတ္တဿ၊ မရောက်သေးသော၊ အရ
ဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝဏနတ္ထံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ သေသပဒ
နယဝိ၊ ကြွင်းသောအနုမိဂတဿ အမိဂမာယ အသန္တိကတဿသန္တိ
ကိရိယာယဟူသောနှစ်ပုဒ်၏အပေါင်း၌လည်း၊ အယမေဝ၊ ဤသို့သဘော
ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
ကောမုဒိစာတုမာသိနီတိ၊ ကောမုဒိစာတု မာသိနီ ဟူသည်ကား၊ ပန္နိမ
ကတ္တိကစာတုမာသပုဏ္ဏမာ၊ ပန္နိမကတ္တိကဟုဆိုအပ်သောမိဗ်းလေးလ
တို့၏အဆုံးဖြစ်သော တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တည်း၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊
သာ၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလသည်၊ ကုမုဒါနံ၊ ကုမုဒြာကြာအပေါင်းတို့၏၊
အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကောမုဒိ၊ ကောမုဒိမည်၏၊ စတုန္နံ၊
လေးပါးကုန်သော၊ ဝသိကာနံ၊ မိဗ်းလ၌ဖြစ်ကုန်သော၊ မာသာနံ၊ လတို့
၏၊ ပရိယောသာနတ္တာ၊ အဆုံးဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စာတုမာသိနီတိ၊
စာတုမာသိနီဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အာဂမေသာသိတိ၊ အာဂမေသာသိ
ဟူသည်ကား၊ ဥဒိက္ခိသာမိ၊ ရှောင်လင့်အံ့၊ အဇ္ဈယနေ၊ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါ
ရဏာပြုပြီး၍၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ သာ၊ ထိုတန်ဆောင်မုန်းလသည်၊
အာဂန္တတိ၊ လာ၏၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ကတ္တမိ၊ တရံတခုသော အရပ်
သို့၊ အာဂတိ၊ လာ၍၊ ဣဝေဝ၊ ဤပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌သာလျှင်၊ ဝသိသာမိ၊
ငါနေတော်မူအံ့၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဝိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ပဝါရဏာသင်ဟံ၊ ပဝါရဏာဖြင့်သပြိုင်

၂၀၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊
i.e. a natti - dutiya - kamina - 2nd. The motion is put 3 times

ပြီးမြင့်ခြင်းကို အနုစာနုန္တော၊ ခွင့်ပြုတော်မူလိုသော ဘုရားသခင်သည်၊
ဝေံ၊ ဤသို့အာဂမေဿာမိဟူ၍၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။
ပဝါရဏာသင်္ဂဟောနာမံ၊ ပဝါရဏာဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမြင့်ခြင်းမည်
သည်ကို၊ ဥတ္တိဒ္ဓိတိယေန၊ ဥ တ်လျှင်နှစ်ကြိမ်မြောက်ရှိသော၊ ကဇ္ဇေန၊ ကံ
ဖြင့်၊ ဒိယျတိ၊ ပေးအပ်၏၊ ပန၊ စောဒနာ သောဓနာဝုဒ်ကို ထုတ်၍ပြဦးအံ၊
သေသောပဝါရဏာ သင်္ဂဟော၊ ဤပဝါရဏာဖြင့် သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်ခြင်း
ကို၊ ကဿ၊ အဘဟံ သူအား၊ ဒိယျတိ၊ ပေးအပ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘဟံ
သူအား၊ နဒိယျတိ၊ မပေးအပ်သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုစ္ဆာ၊
အမေးတည်း၊ အကာရကဿ၊ သမထဝိပဿနာကိုပြုခြင်းမရှိသော၊ ဗာလ
ဝုထုဇ္ဇနဿ၊ ဝုထုဇဉ်မိုက်အား၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ
ဆရာသည်၊ ဝုစ္စတေ၊ မိန့်ဦးအံ၊ အကာရကဿ၊ သမထဝိပဿနာကိုပြုခြင်း
မရှိသော၊ ဗာလဝုထုဇ္ဇနဿ၊ ဝုထုဇဉ်မိုက်အား၊ ပဝါရဏာသင်္ဂဟော၊
ပဝါရဏာဖြင့်ပြီးမြင့်ခြင်းကို၊ နဒိယျတိ၊ မပေးအပ်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အာ
ရက္ခဝိပဿကဿစေဝ၊ အားထုတ်အပ်ပြီးသော ဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
အား၎င်း၊ အရိယသာဝကဿစ၊ အရိယသာဝကအားလည်းကောင်း၊ ပဝါ
ရဏာသင်္ဂဟော၊ ပဝါရဏာဖြင့်ပြီးမြင့်ခြင်းကို၊ နဒိယျတိ၊ မပေးအပ်၊ ယသ
အကြင်ရဟန်းအား၊ သမထောဝါ၊ သမထသည်လည်း၊ တရုဏော၊ နှုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိပဿနာဝါ၊ ဝိပဿနာသည်လည်း၊ တရုဏော၊ နှုသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုနှုသောသမထဝိပဿနာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဒိယျတိ၊ ပေးအပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊ တဒါ၊ ထိုအခါ
၌၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ဗိတ္တံ၊ စာရံ၊ စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ပရိဝိမံသန္တော၊
စူးစမ်းဆင်ခြင်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သမထဝိပဿနာနံ၊ သမထဝိပဿ
နာတို့၏၊ တရုဏာဘဝံ၊ နှုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ၊ သိတော်မူ၍၊ မယိ၊
ငါဘုရားသည်၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပဝါရေန္တော၊ ပဝါရဏာပြုသည်ရှိသော်၊ ဒိသာ
သု၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဝသံဝုတ္တာ၊ ဝါမှထကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့
သည်၊ ဣမေ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည် ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်သို့၊ ဩသရိဿန္တိ၊
သက်သာကုန်လတ္တံ့၊ တတော၊ ထိုသို့သက်သာခြင်းကြောင့်၊ ဣမေဘိက္ခု၊
ဤနှုသောသမထဝိပဿနာရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝုဗ္ဗတရေဟိ၊ သီတင်း
ကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သေနာယနေ၊ ကျောင်းအိပ်
ရာနေရာကို၊ ဝဟိတေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိသေသံ၊ တရားအထူးကို၊
နိဗ္ဗုတ္တေဝံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ စာရိကံ၊

၂-အနုပဒဝဂ်-၈-အာနာပါနသတိသုတ်။

၂၈၃

နေသစာရီကို။ သစေဝိပက္ကမိဿာမိ၊ အကယံ၍မူလည်းကြွတော်မူသည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣမေသံ၊ ဤနုသောသမထဝိပဿ
 နာရှိသော၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ ဒုလ္လဘမေဝ၊ ရှစ်
 သည်သာလျှင်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပန၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မယိ၊ ငါတုရား
 သည်၊ အပဝါရေန္တံ၊ ပဝါရဏာမပြုသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုဝိ၊ ဝါဠကုန်
 သောရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ ဣသံသဝတ္ထိ၊ ဤသဝတ္ထိပြည် ပုဗ္ဗာရုံ
 ကျောင်းတော်သို့၊ နဩဿရိဿန္တိ၊ မသက်သာကုန်လတ္တံ့၊ အဟမ္ဘိ၊ ငါ
 တုရားသည်လည်း၊ စာရီကံ၊ ဒေသစာရီကို၊ နပက္ကမိဿာမိ၊ မဖဲရေအံ့၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့မဖဲရသည်ရှိသော်၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤနုသောသမထဝိပဿနာရှိ
 သောရဟန်းတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ အပလိဗ္ဗံ၊ တပါးသော
 ရဟန်းတို့သည် မနှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊ တေ၊ ထို
 နုသောသမထဝိပဿနာရှိသော ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္တနော အတ္တနော၊
 မိမိမိမိ၏၊ ဝသနဋ္ဌာနော၊ နေရာအရပ်၌၊ ဗာသု၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 ကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်ကုန်၍၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာတို့ကို၊
 ထာမဇာတာ၊ ဖြစ်သောအားရှိသည်တို့ကို၊ ကတွားပြု၍၊ ဝိသေသံ၊ တရား
 အထူးကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ သက္ခိဿန္တိ၊ တတ်နှိုင်းကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိတဿော၊ ထိုကြောင့်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါတုရားသည်၊ တံဗိဝသံ၊ ထို
 ပဝါရဏာနေ၌၊ အပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြုတော်မူမူ၍၊ ကတ္ထိကပုဏ္ဏ
 မာယိ၊ တံနုသောဝေရန်းလပြည့်နေ၌၊ ပဝါရိဿာမိ၊ ပဝါရဏာပြုတော့အံ့၊
 ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခုနံ၊ နုသောသမထဝိ
 ပဿနာရှိသောရဟန်းတို့အား၊ ပဝါရဏာသင်ဟံ၊ ပဝါရဏာဖြင့်သင်ြိုဟ်
 ပြီးမြင့်ခြင်းကို၊ အနုဇာနာတိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦး
 အံ့၊ ပဝါရဏာ သင်ဟံသို့၊ ပဝါရဏာဖြင့် သင်ြိုဟ် ပြီးမြင့် ခြင်းကို၊
 လဒ္ဓေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်၊ နိဿယပဋိပန္နဿ၊ နိဿည်းယူ၍ကျင့်သော၊
 ယဿ၊ အကြင်ရဟန်း၏၊ အာစရိယပုပ္ဖာယော၊ ဆရာဥပဇ္ဈာန်တို့သည်၊
 ပက္ကမန္တိ၊ အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားကုန်၏၊ သောဝိ၊ ထိုနိဿည်းယူ၍ကျင့်
 သောရဟန်းသည်လည်း၊ ပတိရူပေါ၊ လျော်ပတ်သော၊ နိဿယဒါယကော၊
 နိဿည်းကိုပေးတတ်သောဆရာသည်၊ သစေအာဂမိဿတိ၊ အကယံ၍
 လာသည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ၊ ထိုလာသောနိဿည်းကိုပေးတတ်သောဆရာ၏၊
 သန္တိ၊ ကေ၊ အသံ၌၊ နိဿယံ၊ နိဿည်းကို၊ ဂဏ္ဌိဿာမိ၊ ငါယူအံ့၊ ဣတိမနသိ
 ကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၌၊ ဝိဗ္ဗာနံ၊ နွေလတို့၏၊ ယာဝပန္နိမမာသာ၊ အဆုံး

၂၈၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

ဖြစ်သောဝါဆိုလပြည့်နေ့တိုင်အောင်၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ လဘတိ၊ ရေ၏၊
သဗ္ဗိဝဿာ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရက်တန်ပြီးသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
သဓေဝိအာဂစ္ဆန္တိ၊ အကယ်၍မူလည်းလောကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္ဓေ
သုပိ၊ ဤသို့ပင်လောကုန်သော်လည်း၊ တဿ၊ ထိုအဝါခြောက်ဆယ်ရက်ပြီး
သောရဟန်းကြီးအား၊ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာကို၊ ဂဟေတုံ၊
ယူခြင်းငှါ၊ နုလဘန္တိ၊ မရတုန်း၊ ပန၊ သည်သာ ဟုတ်သေး၊ အယဉ္ဇ
ပဝါရဏာသင်္ဂဟော၊ ဤပဝါရဏာဖြင့် သင်္ဂြိုဟ် ပြီးမြင့်ခြင်း ကိုလည်း၊
ဧကဿ၊ တဦးသောရဟန်းအား၊ ဒိန္နောပိ၊ ပေးအပ်သော်လည်း၊ သဗ္ဗေ
သံ၊ အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒိန္နောယေဝ၊ ပေးအပ်သည်မည်
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သာဝတ္ထိ၊ ဩသရန္တိတိ၊ သာဝတ္ထိ
ဩသရန္တိဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝါရဏာ
သင်္ဂဟော၊ ပဝါရဏာဖြင့်သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြင့်ခြင်းကို၊ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ သုတသုတဋ္ဌာနေသေဝ၊ ကြားရာကြားရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ယထာ
ယထာသဿာဝေန၊ အကြင်အကြင် သဘောတူသောအားဖြင့်၊ ဧကံမာ
သံ၊ မဟာပဝါရဏာ ဖြစ်သောတလပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ၊ နေ၍၊ ကတ္ထိ
ကပုဏ္ဏမာယံ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌၊ ဥပေါသထံ၊ ဥပုသ်ကို၊ ကတွာ၊
ပြု၍၊ ဩသရန္တိ၊ သက်လာသည်တို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဣဒံ၊ ဤသာဝတ္ထိ
ဩသရန္တိဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပုဗ္ဗေနာပရန္တိဣ၊ ပုဗ္ဗေနာပရိဟူသောဤပုဒ်၌၊ တရု
ဏသမထဝိပဿနာသု၊ နှိုသောသမထဝိပဿနာတို့၌၊ ကမ္ပံ၊ စီးဖြန်းခြင်း
အမှုကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာတို့ကို၊ ထာမ
ဇေတာ၊ ဖြစ်သောအားရှိသည်တို့ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ အယံ၊ ဤအားရှိ
သောသမထဝိပဿနာသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ဝိသေသောနာမ၊ တရားအထူး
မည်၏၊ တတောပစ္ဆာ၊ ထိုနောက်မှ၊ သမာဟိတေန၊ တည်ကြည်သော၊
စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတရားတို့ကို၊ သဗ္ဗသိတွာ၊ သုံးသပ်
ဆင်ခြင်၍၊ ဧကမိ၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သော
တာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိသု၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်၏၊ (ပ)၊ ဧကမိ၊ အချို့
သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကရိသု၊ မျက်
မှောက်ပြုကုန်၏၊ အယံ၊ ဤသောတာပတ္တိဖိုလ်အစရှိသောတရားသည်၊
အပရော၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဥဇ္ဇာရော၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိသေသောနာမ၊
တရားအထူးမည်၏၊ အလန္တိ၊ အလ်ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တံ၊ သင့်၏၊ ယောဇ

နဂဏနာနီတိ၊ ယောဇနဂဏနာနီဟူသည်ကား၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ ယောဇ
နံ၊ ယူဇနာသည်၊ ယောဇနမေဝ၊ ယူဇနာသာမည်၏။ ဒသပိယောဇနာနိ၊
ဆယ်ခုသောယူဇနာတို့သည်လည်း၊ ယောဇနာနေဝ၊ ယူဇနာတို့သာမည်
ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုဆယ်ယူဇနာတို့ထက်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အလွန်ကို၊ ယောဇနဂဏ
နာနီတိ၊ ယောဇနဂဏနာနီဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ပန၊ ဣတ္ထိတတ္ထ
ကိုဆိုဦးအံ၊ ဣဝ၊ ဤသုတ်၌၊ ယောဇနသတဋ္ဌိ၊ ယူဇနာ တရောက်လည်း
ကောင်း၊ ယောဇနသဟသဋ္ဌိ၊ ယူဇနာတထောင်ကိုလည်းကောင်း၊ အဓိပ္ပေ
တံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ ပုဇ္ဈေသေနာပီတိ၊ ပုဇ္ဈေသေနာပိ ဟူသည်ကား၊
ပါထေယျံ၊ မိက္ခာထုပ်ကို၊ ပုဇ္ဈေသဋ္ဌိ၊ ပုဇ္ဈေသံဟူ၍၊ ဂုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏၊
တံပါထေယျံ၊ ထိုမိက္ခာထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာပိ၊ ယူဆောင်၍လည်း၊ ဥပသက်
မိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣဝံအယံ၊
ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ပုဇ္ဈေသေနာပီပိ၊ ပုဇ္ဈေသနဟူ၍
လည်း၊ ပါဠော၊ ပါဠိအမျိုးရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဇ္ဈေသနဟူ၍ရှိသောပါဠိ၏၊
အတ္ထော၊ အနက်ကား၊ အဿပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ အံသေ၊ ပခုံး၌၊
ပုဇ္ဈေ၊ မိက္ခာထုပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဝံတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပုဇ္ဈေသော၊
ပုဇ္ဈေသမည်၏၊ တေနပုဇ္ဈေသေန၊ ထိုပခုံး၌ မိက္ခာထုပ်ရှိသော ယောကျ်ား
သည်၊ အံသေ၊ ပခုံး၌၊ ပါထေယျ၊ ပုဇ္ဈေ၊ မိက္ခာထုပ်ကို၊ ဂဟေန္တေနာပိ၊ ရွက်
ဆောင်သော်လည်း၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံပုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ ၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧဝရူပေဟိ၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ စရုဇဏဟိ၊
သွားခြင်းတို့၌၊ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊
တ္ထေ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣဝံဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤ
သို့သောအနက်ကို၊ ဒဿတုံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ သန္တိတိက္ခဝေတိအာဒိ၊ သန္တိတိ
ကွေဝံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟော
တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသန္တိတိက္ခဝေအစရှိသောပါဠိ၌၊ စတုန္နံသတိပဋ္ဌာနာ
နန္တိ အာဒိနိ၊ စတုန္နံသတိပဋ္ဌာနာနံဤသို့အစရှိသည်တို့ကို၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊
ထိုရဟန်းတို့၏၊ အဘိနိဗ္ဗကမ္မဋ္ဌါနုဒဿနတ္ထံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်သောကမ္မဋ္ဌါန်း
တို့ကိုပြခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တာနိ၊ ဟောတော်မူ
အပ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနှလုံးသွင်းအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းတို့တွင်၊ လောကီယ
လောကုတ္တရာ၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တဏိံသဗောဓိ
ပက္ခိယဓမ္မာ၊ သုံးဆွဲခုနစ်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို၊ ဘဂဝတာ၊

၂၈၆ ပြပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌပတ္တံ

မြတ်စွာဘုရားသည်ကထိတာ၊ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေးမိ၊
ချဲ့ဦးအံ့။ တတြ၊ ထိုလောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ပါးတို့တွင်၊ ယေဘိက္ခု။
အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ တသ္မိ၊ခဏေ၊ ထိုခဏ၌၊ မဂ္ဂဝါ၊ မဂ်ကိုလည်း
ကောင်းဘာဝေ နှိ၊ဦးစေကုန်၏။ ဧဝံသံ၊ထိုရဟန်းတို့အားလောကုတ္တ
ရာ၊လောကုတ္တရာဖြစ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ဖြစ်
ကုန်၏။ အာရတ္တဝိပဿကာနံ၊အားထုတ်အပ်သောဝိပဿနာရှိသောရဟန်း
တို့အား၊ လောကီယံ၊လောကီဖြစ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ အနိစ္စသညာဘာဝနာနုယောဂန္တိတ္ထေ၊အနိစ္စသညာ
ဘာဝနာနုယောဂံ ဤသို့အစရှိသော ပါဠိ၌၊ သညာယိသေန၊ သညာကို
အဦးပြုသောအားဖြင့်၊ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာကို၊ဘဂဝတာ၊မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပန၊အာနာပါန သတိကမ္မဋ္ဌာန်း
ကိုဟောခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆိုဦးအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧတ္ထ၊
ဤရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနဝသေန၊ အာနာပါနကမ္မ
ဋ္ဌာန်း၏အစွမ်းဖြင့်၊အဘိနိဝိဋ္ဌာ၊နှလုံးသွင်းကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းတို့
သည်လည်း၊ ဗဟူ၊များကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ သေသကမ္မဋ္ဌာ
နာနိ၊အာနာပါနမှကြွင်းသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကို၊ သင်္ခပေန၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်၊ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနံ၊အာနာပါနကမ္မ
ဋ္ဌာန်းကို၊ဝိတ္ထာရေး၊အကျယ်အားဖြင့်၊ကထေန္တော၊ဟောတော်မူလိုသော
ဘုရားသခင်သည်၊အာနာပါနသတိ ဘိက္ခဝေတိအာဒိ၊ အာနာပါနသတိ
ဘိက္ခဝေ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏။ ပန၊ဂန္ဓ
ဂရုကိုပယ်ဦးအံ့၊ဣဒံအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာနံ၊ဤအာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊သဗ္ဗာ
ကာရေး၊အလုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း
၌၊မယာ၊ ငါးဗုဒ္ဓစောသ သရာသည်၊ ဝိတ္ထာရိတံ၊ချဲ့အပ်ပြီး၊ တသ္မာ၊ထို
ကြောင့်၊တတ္ထ၊ထိုဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ဝုတ္တနုယေနော၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း
ဖြင့်သာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုအာနာပါန ကမ္မဋ္ဌာန်း၏၊ ပါဠိအတ္ထောပ၊ပါဠိ၏
အနက်ကို လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာနုယောစ၊ ဘာဝနာ၏ နည်းကိုလည်း
ကောင်း၊ဝေဒိတဗ္ဗော၊သိအပ်၏၊(ကာယညတေန္တိ၊ကာယညတရံဟူသည်
ကား၊ပထဝီကာယာဒိသု၊ပထဝီကာယ အစရှိကုန်သော၊ စတုသု၊လေးပါး
ကုန်သော၊ကာယေသု၊ ကာယတို့တွင်၊ အညတရံ၊တပါးပါးသောကာယ
ကို၊ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝါယောကာယံ၊ ဝါယောခတ်အပေါင်းကို၊
ဝဒါမိ၊ဟောတော်မူ၏။ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊အနက်တည်း။

အာသဝါး တနည်းကား ရူပါယတနံ ရူပါယတနလည်းကောင်း၊ (ပ) ကဗန္ဓိ
 ကာနာ၊ ကဗန္ဓိကာရ ဟုဆိုအပ်သော အာဟာရော၊ အာဟာရလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ ဤသို့၊ ဗုဒ္ဓိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါး ကုန်သော၊ ရူပကာဠာသာ
 ရုပ်အရပ်ရှိသည်၊ ရူပကာယလည်း၊ တေသုးသို့ နှစ်ဆဲ့
 ငါးပါးသော ရုပ်အရပ်တွင် အာနာပါနံ ထွက်သက်ဝင်သက်သည်၊ ဗော
 ဂ္ဂဗ္ဗာယ တနည်းကား ဗောဓ္မဗ္ဗာယ တနည်း သင်္ဂဟိတဗ္ဗာ၊ သင်္ဂြိုဟ်နေထွက်အပ်
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကာယညတရံ ကာယညတနည်းသည် ဟောတီး
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာပိ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ဧဝံ ဤသို့ ကာယညတရံ ဟူ၍၊ ဘဂ
 ဝါ၊ ဖြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တသ္မာ တိဟာတိ၊
 တသ္မာတိဟဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ စတုသုးလေးပါး ကုန်
 သော၊ ကာယေသု၊ ကာယတို့တွင် အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ ဝါယောကာ
 ယံ၊ ဝါယောကာယကို၊ အနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ ပဗ္ဗဝိသတိ ရူပ
 ကာဠာသေ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ရုပ်အရဟုဆိုအပ်သော၊ ရူပကာယေ၊
 ရူပကာယတွင်၊ အညတရံ၊ တပါးပါးသော၊ အာနာပါနံ၊ ထွက်သက်ဝင်
 သက်ကို၊ အနုပဿတိ၊ အဖန်တလဲလဲရှု၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့် ကာယေ
 ကာယာနုပဿိ၊ ကာယေ ကာယာနုပဿိ ရဟန်းမည်၏၊ ဣတိ အယံ ဤ
 သည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံ ဤအတူ၊ သဗ္ဗတ္ထံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ဝါရတို့၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝေဒနာညတရံ၊
 ဝေဒနာညတရံဟူသည်ကား၊ တိသု၊ သုံးပါး ကုန်သော၊ ဝေဒနာသု၊ ဝေဒနာ
 တို့တွင်၊ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော၊ သုခဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ သန္ဓာ
 ယ၊ ရည်၍၊ ဧဝံ ဤဝေဒနာညတရံဟူသောစကားကို၊ ဘဂဝတော၊ ဖြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

သာဓုကံ မနုသိကာရန္တိ၊ သာဓုကံ မနုသိကာရံ ဟူသည်ကား၊ ပီတိပဒ္ဓိ
 သံဝေဒိတာဒိဝသေန၊ ပီတိပဒ္ဓိသံဝေဒိတာ အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဥပ္ပန္နံ၊
 ဖြစ်သော၊ သုန္ဓရမနုသိကာရံ၊ ကောင်းသော နှလုံးသွင်းခြင်းတည်း၊ ပန၊
 စောဒနာသော ဓနာဝုန်ကို ထုတ်၍ ပြဦးအုံးကိ၊ အာတယံ ကြောင့်၊ မနုသိကာ
 ရော၊ မနုသိကာရသည်၊ သုခဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာသည်၊ ဟောတီး ဖြစ်သ
 နည်း၊) ဣတိ အယံ ဤသည်ကား၊ ဝုတ္တံ၊ အမေးတည်း၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊
 ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ဧဝံ ဤမနုသိကာရသည်၊ ဒေသနာသိသံ၊ ဒေသ
 နာတော်ကို အပြီးပြုသောသဒ္ဓါတည်း၊ ဟိတံပါကဋံ၊ ကရောမိ၊ အကျိုးကို
 ထင်စွာပြဦးအုံး အနိစ္စသညာဘာဝနာ နုယောဂမနုယုတ္တာတိတ္ထေ၊ အနိစ္စ

သညာဘာဝနာ နုယောဂမနုယုတ္တာ ဟူသောဤပါဌ်၌၊ သညာနာမေန၊
သညာဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထု၊ ပညာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ဝတ္ထုယလေဝ၊ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊
ထိုအတိုင်း၊ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ သရက် မနသိကာရံ ဟူသော ပုဒ်၌လည်း။ မနသိ
ကာရနာမေန၊ မနသိကာရ ဟူသောအမည်ဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ဘဂ
ဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဣဝံ၊ ဤသို့၊ ဝေ
ဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏။ ဧတသ္မိ၊ စတုက္ကေ၊ ထိုဝေဒနာစတုက္က၌၊ ပဌမပဒေ၊ ပဌ
မပုဒ်၌၊ ပိတိသိသေန၊ ပိတိကို အဦးပြုသောအားဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊
ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဒုတိယပဒေ၊ သုပဋိသံဝေဒိအသသိသသမိ
အစရှိသောဒုတိယပုဒ်၌၊ သုပဋိ၊ သုပဋိဟူ၍၊ သဗ္ဗပနေဝ၊ သဗ္ဗအားဖြင့်
သာလျှင်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိတ္တသင်္ခါရ
ပဒေယေ၊ စိတ္တသင်္ခါရံ ပဋိသံဝေဒိပဿန္တုယံဟူသော စိတ္တသင်္ခါရပုဒ်
နှစ်ခု၏အပေါင်း၌၊ သညာဝေဒနာစ စေတသိကာစ ဧတေဓမ္မာစိတ္တပဋိ
ပဋိစိတ္တသင်္ခါရဟူ၍၊ ဝေဒနာတော၊ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့် လည်း
ကောင်း၊ ဝိတက္က ဝိစာရေ ဌပေတွာသဗ္ဗေပိ စိတ္တ သမ္ပယုတ္တကာဓမ္မာစိတ္တ
သင်္ခါရေသင်္ဂဟိတာတိ၊ ဝိတက္ကဝိစာရေ ဌပေတွာသဗ္ဗေပိစိတ္တသမ္ပယုတ္တ
ကာဓမ္မာစိတ္တသင်္ခါရေ သင်္ဂဟိတာဟူ၍၊ ဝေဒနာတော၊ ဟောတော်မူခြင်း
ကြောင့်လည်းကောင်း၊ စိတ္တသင်္ခါရနာမေ၊ စိတ္တသင်္ခါရဟူသောအမည်
ဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာစေတသိက်ကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
ဝတ္ထု၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သညာစ၊ သညာသည် လည်းကောင်း၊
ဝေဒနာစ၊ ဝေဒနာသည် လည်းကောင်း၊ စေတသိကာစ၊ ကြွင်းသောစေ
တသိက်ငါးဆယ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊
စိတ္တပဋိပဋ္ဌာ၊ စိတ်နှင့်စပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ စိတ္တသင်္ခါရ၊ စိတ္တ
သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ဝိတက္ကဝိစာရေ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့ကို၊ ဌပေတွာ၊
ထား၍၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စိတ္တသမ္ပယုတ္တကာ၊ စိတ်နှင့်
ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ စေတသိက် တရားတို့ကို၊ စိတ္တသင်္ခါရေ၊ စိတ္တသင်္ခါ
ရ၌၊ သင်္ဂဟိတာ၊ သင်္ဂြိုဟ် ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ဘံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော
ပိတိကိုအဦးပြု၍ဟောအပ်သောဝေဒနာ-သရုပ်အားဖြင့်ဟောအပ်သော
ဝေဒနာကို၊ မနသိကာရနာမေန၊ မနသိကာရဟူသော အမည်ဖြင့်၊ သင်္ခါရ
တွာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်၍၊ ဣဝံ၊ ဤဝေဒနာစတုက္က၌၊ သာရကံမနသိကာရံ

သံသရာကံ မနသိကာရံဟူ၍၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟာ၊ ဟော
 တော်မူ၏။ ဧဝံသန္ဓေဝံ၊ ဤသို့မနသိကာရံ၌ အဗျူဝင်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်ဝေဒနာကို မနသိကာရံဟူသော အမည်ဖြင့်လောကဝတ်သည်ဖြစ်
 လျော်လည်း၊ ယသန္ဓေအကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံသန္ဓေဝံ၊ ဤမနသိကာရံဟူ
 သောအာနာပါနသတိသုတ်အစသော၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အာ၊ ဧဝံ၊ တာဝနာ၏
 အာရုံသည့်အစသောတို့ဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒနာနုပဿနာ၊ ဝေ
 ဒနံဟူ၍ အမန်တလဲလဲရှုသော ဝိပဿနာသည်၊ နယုတ္တတိ၊ မသင့်နှိုင်း
 နှိုင်းအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာခြင်းတည်း၊ နယုတ္တတိ၊ မသင့်
 နှိုင်းသည်ကား၊ နော၊ မဟုတ်၊ ယုတ္တတိ၊ ဧဝံ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိ
 ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ သတိပဋ္ဌာနဝဏ္ဏနာယမ္ပိ၊ သတိပဋ္ဌာန၏အဖွင့်ဖြစ်သော
 အဋ္ဌကထာ၌လည်း၊ တံတံသုခါဒိနံ၊ ထိုထိုသုခအစရှိသည်တို့၏၊ ဝတ္ထု၊ ဖြစ်ရာ
 ဖြစ်၍ဖြစ်သောအာရုံကို၊ အာရမ္မဏံ ကာတွားအာရုံပြု၍၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်
 ဧဝံဒိယတိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသာလျှင်၊ ဟေါ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ တံဝေဒနာပဝတ္ထိ
 ထိုဝေဒနာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ၊ ဇွဲ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝေဒယာမိ၊ ခံစား
 ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏၊ အဝိစ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဝိတိပဋိသံဝေဒိတိအာ
 နံ၊ ဝိတိပဋိသံဝေဒိဤသို့အစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထဝဏ္ဏနာယ၊ အနက်အဖွင့်
 ၌၊ တေဿ၊ ဤပြဿနာ၏၊ ပရိဇ္ဈာနော၊ အဖြေကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ
 ဆရာသည်၊ ဝုတ္တောယေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂေ၊ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း၌၊ ဗ္ဗိဟာကာရေဟိဝိတိ၊ ပဋိသံဝေ
 ဒိတာဟောတိ၊ အာရမ္မဏတောစ အသမ္မောဟတောစ၊ ဗ္ဗိဟာကာရေဟိ ဝိ
 တိပဋိသံဝေဒိတာဟောတိ၊ အာရမ္မဏတောစ အသမ္မောဟတောစဟူသော
 ဧဝံ၊ ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏၊ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရုံပြုသော
 အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အသမ္မောဟတောစ၊ မတွေ့ဝေသော အားဖြင့်
 ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗ္ဗိဟိ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အာကာရေဟိ၊ အခြင်းအရာတို့ဖြင့်၊
 ဝိတိ၊ ဝိတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ ဝိတိ၊
 ဝိတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 သပ္ပိတိကော၊ ဝိတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဝံ၊ နေ၊ နှစ်ပါးသောပဋ္ဌမဈာန်
 ဒုတိယဈာန်တို့ကို၊ သမာပတ္တတိ၊ အစဉ်အား ဖြင့်ဝင်စား၏၊ ဣဿ၊ ဟိ

၂၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ပုဂ္ဂိုလ်အား သမာပတ္တိကုဋ္ဌာနော၊ ပဌမဈာန်-ဒုတိယဈာန် ကိုဝင်စားဆဲ
သောဓဏန္တိ၊ ဈာန်ပဋိလာဘောန၊ ဈာန်ကိုရသောအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊
ပထဝီကသိုဏ်းဝန်၊ နှစ်ပါးသောဈာန်ကိုရသောအားဖြင့်၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊
ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေသောအားဖြင့်၊ ပီတိ၊ ပီတိ
ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ အဘယ်သို့လျှင်၊
အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့ဝေသောအားဖြင့်၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊
ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သဒ္ဓိ၊
ကော၊ ပီတိနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ ဧဇ္ဈာန၊ နှစ်ပါးသောပဌမဈာန်-ဒုတိယ
ဈာန်တို့ကို၊ သမာပတ္တိတွာ၊ ဝင်စား၍၊ ဝဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဈာန်သမ္ပယုတ္တ
ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ ဝဋ္ဌာယ၊ တုန်တတ်သောအားဖြင့်၊
ဝဋ္ဌာယ၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်၊ သမ္မသတိ၊ သုံးသပ်ဆင်ခြင်၏၊
တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဝိပဿနာဓဏော၊ ဝိပဿနာဓဏန္တိ၊ လက္ခဏာပ
ဝေဓော၊ လက္ခဏာကိုသိထွင်း၍သိခြင်းသည်၊ အသမ္မောဟတော၊ မတွေ့
ဝေသောအားဖြင့်၊ ပီတိ၊ ပီတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်မည်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စသစ္စ၊ မှန်၏၊ ပဋိသန္တိဒါယံ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်ပါ
တော်၌၊ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ၊ အဿာသဝသေန၊ ထွက်သက်ကိုဖြစ်စေသည်
၏အစွမ်းဖြင့်၊ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏၊ ဧကဂ္ဂတံ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အဝိက္ခေ၊
မပျံ့လွင့်ခြင်းကို၊ ပဇာနနတော၊ သိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သတိ၊ သတိသည်၊
ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာယသတိယာ၊ ထိုသတိဖြင့်၊
တေနဉာဏေန၊ ထိုဉာဏ်ဖြင့်၊ သာပီတိ၊ ထိုပီတိကို၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်
စွာပြုအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဋ္ဌိဝစနံ၊ ဤစ
ကားကိုလည်း၊ သာရိပုတ္တဧတ္ထေရေန၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ ဝုတ္တံ၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဧတေနဝနယေန၊ ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အဝသေ
သပဒါနိဝိ၊ ကြွင်းသောဒီဃံပဿာသဝသေနအစရှိသောပုဒ်တို့ကိုလည်း၊
အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ သိအပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဈာန်ပဋိလာဘောန၊ ဈာန်ကိုရသောအားဖြင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံပြု
သောအားဖြင့်၊ ပီတိညုဗိတ္တသင်္ခါရာ၊ ပီတိစေတသိက်-သုခစေတသိက်
ဗိတ္တသင်္ခါရတို့၏၊ ပဋိသံဝေဒိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယ
ထေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣဒိနာပိ၊ ဤယော
ဂိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဈာန်သမ္ပယုတ္တေန၊ ဈာန်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝေဒနာ

၂-အနုပဒဝဂ်-၈-အာနာပါနသတိသုတ်။

၂၆၁

သင်္ခါတမနသိကာရ ပဋိလာဘေန၊ ဝေဒနာဟုဆိုအပ်သော မနသိကာရ ကိုရခြင်းကြောင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကို၊ ပဋိသိင်္ဂိတာ၊ ထင်စွာပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပသိတသ္မိံ သမယေတိက္ခ၊ ပိဟရတိတိ၊ ဝေဒနာသု ဝေဒနာနုပသိတသ္မိံ သမယေတိက္ခ၊ ပိဟရတိအစရှိသောစကားကို၊ သု ဝတ္ထုမေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နာဟံတိက္ခဝေရဋ္ဌဿတိဿအသမ္ပဇာနဿတိဋ္ဌေ၊ နာဟံတိက္ခဝေရဋ္ဌဿတိဿအသမ္ပဇာနဿဤသ္မိအစရှိသောပါဌ်၌၊ အပံးဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ မြတ်စွာဘုရား၏အလိုတော်တည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗိတ္တပဋိသံဝေဒီအဿသိဿာဒိတိအာဒိနာ၊ ဗိတ္တပဋိသံဝေဒီအဿသိဿာမိဤသ္မိအစရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ အဿာသပဿာသနိဋ္ဌိတ္တံ၊ အဿာသပဿာသတို့ကိုမှီ၍ရအပ်သောပဋိဘာဝဟုဆိုအပ်သော၊ အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ ကိညာဓိကရောတိ၊ အကပ်၍ကားပြု၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ တဿဗိတ္တဿ၊ ထိုအဿာသပဿာသပဋိဘာဝနိမိတ်လျှင်အာရုံရှိသောမိတ်၏၊ အာရမ္မဏေ၊ အာရုံ၌၊ သတိဉ္စ၊ သတိကိုလည်းကောင်း၊ ဝေဒနဉ္စ၊ ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ပဝတ္ထနတော၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ဧသဧသောတိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဗိတ္တဗိတ္တာနုပသိယေဝနာမ၊ ဗိတ္တဗိတ္တာနုပသိမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိ၊ အနုဟမ္ပတပါး ဗျတိရိက်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ရဋ္ဌဿတိဿ၊ လွတ်သောသတိရှိသော၊ အသမ္ပဇာနဿ၊ ပညာအောင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနာပါနသတိဘာဝနာ၊ အာနာပါနသတိဘာဝနာသည်၊ နစအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်၊ ဗိတ္တပဋိသံဝေဒီတာဒိဝသေန၊ စိတ်ကိုထင်စွာပြုခြင်း အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဗိတ္တဗိတ္တာနုပသိတသ္မိံ သမယေတိက္ခ၊ ပိဟရတိတိ၊ ဗိတ္တဗိတ္တာနုပသိတသ္မိံ သမယေတိက္ခ၊ ပိဟရတိအစရှိသော စကားကို၊ သုဝတ္ထုမေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောယံတံ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံပဟာနံ တံပညာယဒိသ္မာ ဒိသ္မာသာရကံအတ္ထု၊ ပေက္ခိတာဟောတိတိဋ္ဌေ၊ သောယံတံအဘိဇ္ဈာ ဒေါမနဿာနံပဟာနံ တံပညာယဒိသ္မာ ဒိသ္မာသာရကံအတ္ထု၊ ပေက္ခိတာဟောတိဟူသောဤပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုပ္ပမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗေ၊

၂၆၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

သိအပ်၏၊ အဘိဇ္ဈာယ၊ အဘိဇ္ဈာဖြင့်၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရဏံ၊ ကာမန္တန္ဒနိဝရ
 ဏာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသသိတံ၊ ပြင်တော်မူအပ်၏၊ ဒေါ
 မနဿဝသေန၊ ဒေါမနဿ၏အတွင်းဖြင့်၊ ဗျာပါဒနိဝရဏံ၊ ဗျာပါဒနိဝရ ၉
 ဏာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသသိတံ၊ ပြင်တော်မူအပ်၏၊ ယိ
 သဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံတုတ္ထံ၊ ဤဓမ္မာနုပဿနာ၌ဟောတော်မူအပ်သောဝတုတ္ထ
 ကို၊ ဝိပဿနာဝသေန၊ ဝိပဿနာ၏အတွင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ စ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၏အပြား
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၊ ဓမ္မာနုပဿနာသည်၊ နိဝရဏပဗ္ဗာဒိဝသေန၊
 နိဝရဏပဗ္ဗအစရှိသည်တို့၏ အတွင်းဖြင့်၊ ဆဗ္ဗေ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိ
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုဓမ္မာနုပဿနာ၏၊ နိဝရဏပဗ္ဗံ၊ နိဝရ
 ဏပဗ္ဗသည်၊ အာဒိ၊ အစတည်း၊ တဿာပိ၊ ထိုနိဝရဏပဗ္ဗ၏သည်၊ ဣဒံနိ
 ဝရဏန္တယံ၊ ဤကာမန္တန္ဒနိဝရဏဗျာပါဒနိဝရဏနှစ်ပါး အပေါင်းသည်၊
 အာဒိ၊ အစတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မာနုပဿနာယ၊ ဓမ္မာနုပဿနာ၏၊ အာဒိ၊
 အစကို၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနန္တိပဒေန၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနံဟူသော
 ပုဒ်ဖြင့်၊ ဒသေတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာနန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမ
 နဿာနံဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဟာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပ
 ဟာနန္တိ၊ ပဟာနံဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာနုပဿနာယ၊ အနိစ္စာနုပဿနာ
 ဖြင့်၊ နိစ္စသည်၊ နိစ္စသည်ကို၊ ပဗ္ဗဟာတိ၊ ပယ်၏၊ ဣတိ၊ ဣဒံနာဝစနေန၊ ဤစ
 ကားဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဟာနကရဉာဏံ၊ နိစ္စသည်ကို ပယ်ခြင်းကို ပြ
 ကြောင်းဖြစ်သောဝိဿနာဉာဏ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တံပညာ
 ယဒိသွာဒိသွာတိပဒေန၊ တံပညာယဒိသွာဒိသွာဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ အနိစ္စဝိ
 ရာဂနိရောဓ ပဋိနိဿဂ္ဂဉာဏသင်္ခါတံ၊ အနိစ္စအားဖြင့်ရှုသောဝိပဿနာ
 ဉာဏ်-ဝိရာဂအားဖြင့်ရှုသောဝိပဿနာဉာဏ်-နိရောဓအားဖြင့်ရှုသောဝိ
 ပဿနာဉာဏ်-ပဋိနိဿဂ္ဂအားဖြင့်ရှုသောဝိပဿနာဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော
 တံပဟာနဉာဏံ၊ ထိုနိစ္စသည်ကိုပယ်တတ်သော ရှေးဦးစွာ ဖြစ်သောဝိ
 ပဿနာဉာဏ်ကို၊ အပရာယ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာပညာယ၊ ဒုတိ
 ယဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ တမ္ပိ၊ ထိုဒုတိယဝိပဿနာပညာကိုလည်း၊ အပရာ
 ယ၊ နောက်ဖြစ်သောတတိယ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဒိသွာ၊ ရှု၍၊ ဣတိ၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဝိပဿနာပရံပရံ၊ ဝိပဿနာအဆက်ဆက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊
 အတ္ထုပေက္ခိတိဟောတိတိ၊ အတ္ထုပေက္ခိတိဟောတိဟူသည်ကား၊ ယဉ္ဇသ
 ယထပဋိပန္နံ၊ အကြင်သမထအားဖြင့်သွားသောဈာန်စိတ် အစဉ်ကိုလည်း။

အတ္တုပေက္ခတိ၊ လျှပ်လျှူရှု၏၊ ကောတော၊ တံပေါင်းတည်း၊ ယံညဉ်ပဋ္ဌာနံ၊ အကြင်ဆန်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောနိဝရဏတို့မှ ကင်းဝေးသောအားဖြင့်ထင်သောချာန်စိတ်ကိုလည်း၊ အတ္တုပေက္ခတိ၊ လျှပ်လျှူရှု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဝေဒနာ၊ အခြားအားဖြင့်၊ အတ္တုပေက္ခတိ၊ လျှပ်လျှူရှုခြင်းမည်၏၊ တဋ္ဌာယိသိ၊ လျှပ်လျှူရှုချာန်၊ သဟဇောတာနမ္ပိ၊ သဟဇောတံဖြစ်သောတရားတို့ကိုလည်း၊ အတ္တုပေက္ခနာ၊ လျှပ်လျှူရှုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အာရေဇ္ဇဏဿပိ၊ ဝိပဿနာ၏အာရုံဖြစ်သော တရားကိုလည်း၊ အတ္တုပေက္ခနာ၊ လျှပ်လျှူရှုခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသဘာဝအတ္တုပေက္ခိတာ ဟူသောပုဒ်၌၊ အာရေဇ္ဇဏ အတ္တုပေက္ခနာ၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော တရားကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်လျှပ်လျှူရှုခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်၏၊ တဿ္ဓာတိဟာဘိက္ခဝေတိ၊ တဿ္ဓာတိဟာဘိက္ခဝေ ဟူသည်ကား၊ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်၊ (အနိစ္စာနုပဿိအဿသိဿာမိတိအာဒိနာ၊ အနိစ္စာနုပဿိအဿသိဿာမိဤသို့အစရှိသောနယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ပဝတ္တောဖြစ်သော၊ တိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊) (ဓမ္မေသုဓမ္မာနုပဿိယေဝနာမ၊ ဓမ္မေသုဓမ္မာနုပဿိမည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ နိဝရဏာဒိဓမ္မေ၊ နိဝရဏအစရှိသော တရားတို့ကိုသာလျှင်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု၏၊ အတ္တုပေက္ခိတာ၊ လျှပ်လျှူရှုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်သေး၊ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿသိသေန၊ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿကိုအဦးပြုသောအားဖြင့်၊ ဂုတ္တာနံ၊ ဟောတေဝံ မူအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ နိဝရဏတရားတို့ကို၊ ပဟာနညာဏမ္ပိပဟံကြောင်းဖြစ်သောချာန်နှင့်ယှဉ်သောဉာဏ်ကိုလည်း၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု၏၊ တဿဉာဏဿ၊ ထိုဉာဏ်ကို၊ အတ္တုပေက္ခိတာ၊ လျှပ်လျှူရှုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ္ဓာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မေသုဓမ္မာနုပဿိတသ္မိံ၊ သမယေတိက္ခု၊ ဝိဟရတိတိ၊ ဓမ္မေသုဓမ္မာ နုပဿိတသ္မိံ၊ သမယေတိက္ခု၊ ဝိဟရတိမည်၏ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ၄

ပဝိစိနတိတိ၊ ပဝိစိနတိဟူသည်ကား၊ အနိစ္စာဒိဝသေန၊ အနိစ္စအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝိစိနတိ၊ ရှု၏၊ ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသော၊ ပဒဒ္ဒယံ၊ ပဝိစယေတိပရိဝိသံသံအာပဇ္ဈတိဟူသော ပုဒ်နှစ်ပါးတို့၏အပေါင်းသည်၊ တေသေဝ၊ ဤပဝိစိနတိဟူသော ပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာဟံစကားလွယ်တည်း၊ နိရာမိဿာတိ၊ နိရာမိဿာဟူသည်ကား၊ နိက္ခိလေသ၊ ကိလေသာမရှိကုန်၊ ပဿမ္ဘတိတိ၊ ပဿမ္ဘတိ ဟူသည်ကား၊

၇၆၄

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌပတ္တိ။

ကာယိကစေတသိက ခရထပဋိပဿဒ္ဓိယာ။ ကိယံဗ္ဗုဒ္ဓိဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း
 စိတ်ဗ္ဗုဒ္ဓိဖြစ်သောပူပန်ခြင်းတို့၏ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ (ကာယောဝိ၊ ရူပကာယ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဗိတ္တိဗ္ဗိမိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပဿန္တတိ၊ ငြိမ်း၏။
 သမာဓိယတိတိ၊ သမာဓိသတိဟူသည်ကား၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဌာယ
 တိ၊ အာရုံဗ္ဗိယားအပ်၏၊ အပ္ပနာပတ္တိပိယ၊ အပ္ပနာသို့ ရောက်သောစိတ်
 ကိုကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ တည်ကြည်စွာဖြစ်၏၊ အတ္ထုပေက္ခိတာဟောတိတိ၊
 အတ္ထုပေက္ခိတာဟောတိ ဟူသည်ကား၊ သမာဓာတအတ္ထုပေက္ခနာယ၊
 သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်နှင့် သမာဓာတ်ဖြစ်သော တရားအပေါင်းကိုလျစ်လျူ
 ရှုခြင်းဖြင့်၊ အတ္ထုပေက္ခိတာလျစ်လျူရှုတတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ရဒ္ဒသပိဓေန၊ တဆဲ့လေးပါးအပြားအားဖြင့်၊ ကာယပရိဂ္ဂဟိကဿ၊
 ထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းရှိသော၊ သိက္ခုနေ၊
 ရဟန်းအား၊ တသ္မိ၊ ကာယ၊ ထိုထွက်သက်ဝင်သက်အပေါင်း၌၊ ပဝတ္တာ၊
 ဖြစ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ သတိသမ္မောဇ္ဈင်မည်
 ၏၊ သတိယာ၊ သတိနှင့်၊ သမ္ပယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော၊ ဥာဏံ၊ ဥာဏ်သည်၊ ဓမ္မ
 ဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်မည်၏၊ တံသမ္ပယုတ္တမေ၊ ထို
 သတိနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကာယိကစေတသိကဗိရိယံ၊ ကိယံ
 ဗ္ဗုဒ္ဓိဖြစ်သောဝိရိယ - စိတ်ဗ္ဗုဒ္ဓိဖြစ်သောဝိရိယသည်၊ ဝိရိယသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဝိရိ
 ယသမ္မောဇ္ဈင်မည်၏၊ ဝီတိ၊ ဝီတိသည်၊ ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဝီတိသမ္မောဇ္ဈင်
 မည်၏၊ ပဿန္တိ၊ ပဿန္တိသည်၊ ပဿန္တိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ပဿန္တိသမ္မောဇ္ဈင်
 မည်၏၊ ဗိက္ခေကပ္ပတာ၊ ဗိက္ခေကပ္ပတာသည်၊ သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ သမာ
 ဓိသမ္မောဇ္ဈင်မည်၏၊ ဩန္တံ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော၊ ဣမေသံသမ္မောဇ္ဈင်၊ နံ၊
 ဤသမ္မောဇ္ဈင်တို့၏၊ အနောသက္ကနအနတိဝတ္တနသင်္ခါတော၊ မဆုတ်နစ်
 ခြင်း - မလွန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈတ္တာကာရော၊ လျစ်လျူ ဖြစ်သော
 အခြင်းအရာသည်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်မည်၏၊
 ဟံ၊ ဥပမာဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သမပ္ပဝတ္တေသု၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်သော၊
 အသေသု၊ မြင်းတို့၌၊ သာရထိနေ၊ ရထားထိန်းအား၊ အယံ၊ ဤမြင်းသည်၊
 ဩဝိယတိ၊ အောက်သို့နစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထုဒနံဝါ၊ နှင်တံဖြင့်ထိုးခြင်း
 သည်လည်းနုတ္တိ၊ မရှိ၊ အယံ၊ ဤမြင်းသည်၊ အထိဝေဝတိ၊ အလွန်ပြေးသွား
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာကုဒနံဝါ၊ ကြိုးကို ငင်ခြင်းသည်လည်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ကေ
 ဝလံ၊ သက်သက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဿမာနဿ၊ ရှုသော ရထားထိန်းအား၊
 ဌိတာကာရော၊ တည်သောအခြင်းအရာသည်သာလျှင်၊ ဟောတိယထေ

၂-အနုပဒဝဂ်-၈-အာနာပါနသတိသုတ်၊

ဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့သာလျှင်၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ ဆန္ဒ၊ ခြောက်ပါး၊ ကုန်သော၊ ဣမေသဓမ္မောဇ္ဈင်္ဂါနံ၊ ဤသဓမ္မောဇ္ဈင်တို့၏၊ အနာသက္ကနအနုတိ ဝတ္တနသင်္ဂါကော၊ မဆုတ်နစ်ခြင်း၊ မလွန်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ မဇ္ဈတ္တဘူတ၊ ရှေးလွန်လျှင်ဖြစ်သော အခြင်းအရာသည်၊ ဥပေက္ခာ သိဇ္ဈေဝိဇ္ဇာ၊ နာမဥပေက္ခာသဓမ္မောဇ္ဈင်မည်သည်ဟောတီးဖြစ်၏။

ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော တသ္မိံ၊ သမယေ ဘိက္ခဝ ဘိက္ခု၊ နာဥပဋ္ဌိ တာသသိဟောတိ အသိမုဋ္ဌာအစရှိသော စကားအစဉ် ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ်တရားကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ (ဧက) ဝိတ္တက္ခဏိကာ၊ တခုသော ဝိတ္တက္ခဏာရှိသော၊ နာနာရသလက္ခဏာ၊ အဲထုံး ထုံးသော ကိစ္စအထုံးထုံးသော လက္ခဏာရှိသော၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာ ပညာကို၊ သဓမ္မောဇ္ဈင်္ဂါနာမ၊ သဓမ္မောဇ္ဈင် မည်၏ဟူ၍၊) ဘဂဝတာ၊ မြတ် စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိဝေကနိသိတန္တိ အာ ဗန္ဓိ၊ ဝိဝေကနိသိတံ ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာသည်၊ ဂုတ္တတ္ထာနေဝ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ရှိကုန်သည်သာ လျှင်တည်း၊ ပန၊ မဖွင့်အပ်သေးသော အနက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝိဝေက နိသိတံအစရှိသောပါဌ်၌ (အာနာပါနပရိဂ္ဂါဟိကာ၊ ထွက်သက်ဝင်သက် ကိုသိမ်းဆည်း တတ်သော၊ သတိ၊ သတိသည်၊ လောကိကာ၊ လောကီ စိတ်နှင့်ယှဉ်သည်ဟောတီးဖြစ်၏၊ လောကိယံ၊ လောကီ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာနာပါနာ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်တို့သည်၊ လောကိယ သတိပဋ္ဌာနံ၊ လောကီဖြစ်သောသတိပဋ္ဌာနလေးပါးကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ လော ကိယာ၊ လောကီဖြစ်ကုန်သော၊ သတိပဋ္ဌာနာ၊ သတိပဋ္ဌာနတရားလေးပါး တို့သည် (လောကုတ္တရဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ လောကုတ္တရာဗောဇ္ဈင်တို့ကို၊ ပရိပူရေန္တိ ပြည့်စေကုန်၏၊ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်သော၊ ဗေါဇ္ဈင်္ဂါ၊ ဗေါ ဇ္ဈင်တို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိပလနိဗ္ဗာနံ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့၏အကျိုးဖြစ်၍ဖြစ်သောကြိ ယလေသနိဗ္ဗာနံ၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနံကို၊ ပရိပူရေန္တိ၊ ပြည့်စေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့ လောကိယံ၊ လောကီဖြစ်သောဗောဇ္ဈင်၏၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသော အရာ၌၊ လောကိယံ၊ လောကီဖြစ်သောသတိပဋ္ဌာနကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ လောကုတ္တရေ၊ လောကုတ္တ ရာဖြစ်သောဗောဇ္ဈင်၏၊ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာသောအရာ၌၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သောသတိပဋ္ဌာနကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ပန၊

ဥပရိပဏ္ဏာသံနာဠိကာထာသနိသျှ - ပဌမတွဲ။

2A²/66

၂-အနုပဒေဝင်-၉-ကာယဂတာသတိသုတ်၊

၇၈
ဧဝံမေသုတန္တိ။ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ ကာယဂတာ
သမ္ဘိသုတ္တံ၊ ကာယဂတာသမ္ဘိသုတ်တည်း။ တက္က၊ ထိုကာယဂတာသမ္ဘိ
သုတ်၌၊ ဂေဟသီတာနိတိ၊ ဂေဟသီတာနိ ဟူသည်ကား၊ ပစ္ဆကာမဂူတာ
နိသမ္ဘိတာ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးကိုမှီ၍ ဖြစ်ကုန်၏။ (သရ)သင်္ကပ္ပါတိ၊ သရ
သင်္ကပ္ပိဟူသည်ကား၊ ဓာဝနသင်္ကပ္ပိ၊ ထိုထိုအခါသို့ပြေးသွားတတ်သော
ဝိတက်တို့တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သရန္တိ၊ ပြေးသွားတတ်ကုန်၏။ ဣတိ
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သရာ၊ သရမည်ကုန်၏။ ဓာဝန္တိ၊ ပြေးသွားတတ်ကုန်
၏။ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ အဗ္ဗုတ္တမေဝါတိ၊
အဗ္ဗုတ္တမေဝဟူသည်ကား၊ ဂေါစရဗ္ဗုတ္တသို့ နယဝ၊ ပထဝီကုသိုလ်အစ

အသံကွဲ

၂-အနုပဒဝဂ်-၉-ကာယဂတာသတိသုတ်၊

၂၆၇

ရှိသောဂေါရုတ္တုတ္တသံလျှင်၊ ဖိတ္တံ၊ ချာနံ ဖိတ်သည်။ သန္တိန္ဒြိယံ၊ တည်၏။
 (ကာယဂတာသတိတိ၊ ကာယဂတာသတိ ဟူသည်ကား၊ ကာယပရိဂ္ဂါ
 ဟိကံ၊ ထွက်သက်ငင်သက်အပေါင်းကိုသိမ်းဆည်းခြင်းရှိသော၊ သတိပိ၊
 (ချာနံ) နှင့် ယှဉ်သောသတိကိုလည်းကောင်း၊ ကာယာရမ္မဏံ၊ ထွက်သက်ဝင်
 သက်လျှင်အာရုံရှိသော၊ သတိပိ၊ ဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သော သတိကိုရင်း၊ ဘာ
 ဝေတိ၊ ပွားစေ၏။ ကာယပရိဂ္ဂါဟိကန္တိ၊ ကာယပရိဂ္ဂါဟိကံဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊
 ဆိုရာ၌၊ သမထော၊ သမထကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကာယာရမ္မဏန္တိ၊ ကာယာရမ္မဏံဟူ၍၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုရာ၌၊ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿ
 နာကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘယေန၊ နှစ်ပါးစုံသော
 ကာယပရိဂ္ဂါဟိကသတိ၊ ကာယာရမ္မဏသတိဖြင့်၊ သမထဝိပဿနာ၊ သမ
 ထဝိပဿနာတို့ကို၊ ကထိတော၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဝုနစပရံ၊ (ပ)ဇံဘိက္ခဝေဘိက္ခုကာယဂတာသတိံ ဘာဝေတိတိ၊ ဝုနစ
 ပရံ၊ (ပ)ဇံဘိက္ခဝေဘိက္ခုကာယဂတာသတိံ ဘာဝေတိဟူသည်ကား၊
 သတိပဋ္ဌာနေ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ်၌၊ ဝုဒ္ဓသဝိဓေန၊ တဆွဲလေးပါးအ
 ငြားအားဖြင့်၊ ကာယာနုပဿနာ၊ ကာယာနုပဿနာကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ကထိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အန္တောဂဂေါဿာတိ၊
 အန္တောဂဂေါဿဟူသည်ကား၊ ကဿာဘိက္ခုနေ၊ ထိုကာယဂတာသ
 တိဘာဝနာကိုအလေ့အလာပြုသောရဟန်းအား၊ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာ၏။
 အတ္တန္တရဂတာဝ၊ အတွင်း၌ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာတိ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာဟူသည်ကား၊ ဣတ္ထိ၊ ဤအရာ၌၊ ဝိဂ္ဂဟော၊
 ဝိဂြိုဟ်ကို၊ ဇံဗ္ဗမိနာဝုတ္တမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
 တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ သမ္ပယောဂဝသေန၊ သမ္ပယုတ်၏အတွင်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇံ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ရှစ်ပါးသို့၊ ဘဇန္တိ၊ ဆည်းကပ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယမည်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇာဘာဝေဝိဇ္ဇာကောဋ္ဌာသေ၊ ဝိဇ္ဇာ
 ရှစ်ပါးတို့၏အရင်းဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်တတ်ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယမည်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဇ္ဇာဘာဂိယဟူသောဝုဒ္ဓံ၊
 ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်လည်းကောင်း၊ မနောမယိဒ္ဓိ၊ မနောမ
 ယိဒ္ဓိအဘိညာဉ် လည်းကောင်း၊ ဆအဘိညာ၊ ခြောက်ပါးသော အဘိ
 ဉာဉ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာတို့သည်၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးတို့
 တည်း၊ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော၊ အတ္တေန၊ အနက်ဖြင့်၊ တာပိ၊ ထိုဝိဇ္ဇာရှစ်
 ပါးသို့နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ ယှဉ်သောမိတ် စေတသိက် တရားတို့သည်။

၉

၂၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ဝိဇ္ဇာဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယမည်ကုန်၏၊ ပန္နိမေန၊ နောက်ဖြစ်သော၊
 အတ္ထေန၊ အနက်ဖြင့်၊ တာသု၊ ထိုရှစ်ပါးသောဝိဇ္ဇာတို့တွင်၊ ယာကာဝိ၊
 အမှတ်မရှိသော၊ ဧကာ၊ တခုသောတရားသည်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာမည်၏၊ သေ
 သာ၊ တခုသောဝိဇ္ဇာမှကြွင်းကုန်သောရုနစ်ပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဘာဂိယာ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယမည်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇာပိ၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး
 နှင့်၊ သမ္ပယုတ္တဓမ္မာ၊ ယှဉ်သောစေတသိက်ဟုရားကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာ
 ဘာဂိယာ၊ တဝ၊ ဝိဇ္ဇာဘာဂိယမည်ကုန်၏ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိ
 အပ်ကုန်၏၊ စေတသာပုဇ္ဇောတိဇ္ဈေ၊ စေတသာပုဇ္ဇောဟူသောဤပါဌ်၌၊
 အတ္ထော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံ၊ ဣမိနာရုပ္ပမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့ သောနည်း
 ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဖရဏံ၊ နှံ့ခြင်းသည်၊ အာပေါဖရဏာဉ္စ၊ အာ
 ပေါကသိုဏ်းပညတ်ပဋိ ဘာဂနိမိတ်ဖြင့်နှံ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊
 ဖရဏာဉ္စ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့်နှံ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုဝိဇ္ဇံ၊
 နှစ်ပါး အပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင်၊ အာပေါကသိဏံ၊ အာ
 ပေါကသိုဏ်း ပညတ် ပဋိဘာဂ နိမိတ်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတွာ၊ ဝင်းစား၍၊
 အာပေန၊ အာပေါကသိုဏ်း ပညတ်ပဋိဘာဂနိမိတ်ဖြင့်၊ ဖရဏံ၊ နှံ့ခြင်း
 သည်၊ အာပေါ ဖရဏံနာမ၊ အာပေါကသိုဏ်း ပညတ် ပဋိဘာဂနိမိတ်
 ဖြင့်နှံ့ခြင်းမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဖုရေဝိ၊ နှံ့ ရာ၌လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟ
 သမုဒ္ဒရာ၌၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမုဒ္ဒင်္ဂမာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့စီးသွား
 ကုန်သော၊ ကုန္ဒဒိယော၊ မြစ်ငယ်တို့သည်၊ အန္တောဂဓာဝ၊ အတွင်းဝင်
 ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပန၊ အာပေါဖရဏာမှတပါး
 ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဖရဏာကိုဆိုပြီးအံ့၊ အာလောကံ၊ အာလောက ကသိုဏ်းပညတ်
 ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဝဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ နာ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်
 ဖြင့်၊ သကလသမုဒ္ဒဿ၊ အလုံးစုံသောသမုဒ္ဒရာကို၊ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်း
 သည်၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ ဖရဏံနာမ၊ ဗိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်ဖြင့် နှံ့သည်မည်၏၊ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ ဖရဏေဝိ၊ နှံ့ ရာ၌လည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ သဗ္ဗာ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သမုဒ္ဒင်္ဂမာ၊ သမုဒ္ဒရာသို့စီးသွားကုန်သော၊ ကုန္ဒဒိ
 ယော၊ မြစ်ငယ်တို့သည်၊ အန္တောဂဓာဝ၊ အတွင်းဝင်ကုန်သည်သာလျှင်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩတာရန္တိ၊ ဩတာရံဟူသည်ကား၊ ဝိဝရံ၊ ကိလေ
 သာဖြစ်ခြင်း၏ အကြားကို၊ ဆိန္ဒု၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏ အပေါက်ကို၊ အာ
 ရမ္မကန္တိ၊ အာရမ္မဏံဟူသည်ကား၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိပစ္စယံ၊ ကိလေသာ

ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုလောကီ၊ ရုက္ခ၊ လောကီ၊ သြတာရန္တိ၊ လောကီ၊
သြတာရန္တိဟူသည်ကား၊ ပဝေသနံ၊ စိတ္တဝေသာနန္တညွန့်တွင်းသို့ဝင်ခြင်းသို့
လောကီ၊ ရောအံလော၊ ဝိနိဝိဇ္ဈိတွား၊ ထုပ်ခြင်းထွင်း၍၊ ယာဝပရိယော
သာနာ၊ နန္တညွန့်ဆုံး၍မာသောမြတ်စွာအောင်၊ ဂရုကသိလာရဠ်၊ မာစွာ
သောကျောက်လုံးသည်၊ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာသလော၊ ဣတိအပံ၊ ဤသည်
ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ နိက္ခေပနန္တိ၊ နိက္ခေပနံဟူသည်ကား၊ နိက္ခိ
ပနဋ္ဌာနံ၊ ရေကိုချရာအရပ်ကို၊ လေတ္တယျ၊ ရောအံလော၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အဘာ
ဝိတကာယဂတာသတိ၊ မပွါးစေအပ်သောကာယဂတာသတိရှိသော၊
ပုဂ္ဂလံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အလ္လမတ္တိကာပုဉ္ဏာဒိတိ၊ စိတ္တဝေသာမြေပုံအရအစရှိ
သည်တို့ဖြင့်၊ ဥပမေတွာ၊ နှိုင်းယှဉ်ပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဘာဝိတကာ
ယဂတာသတိ၊ ပွါးစေအပ်ပြီးသောကာယဂတာသတိရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ၊
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သာရဖလကဒိတိ၊ အနှစ်ရှိသောပျဉ်ချပ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
ဥပမေတုံ၊ နှိုင်းယှဉ်ခြင်းငှါ၊ သေယျထာပီတိအာဒိ၊ သေယျထာပီတိသို့
အစရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်
မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပီ အစရှိသောပါဌ၌၊ အဂ္ဂဠေယကန္တိ၊ အဂ္ဂဠေ
ယကံဟူသည်ကား၊ ကဝါဠံ၊ တံခါးရွက်တည်း၊ ကာကပေယျာတိ၊ ကာက
ပေယျာဟူသည်ကား၊ မုခဝဠိယံ၊ အိုး၏နှုတ်ခမ်းရေး၌၊ နိသိဒိတွာ၊ နားနေ
၍၊ ကာကေန၊ ကျီးသည်၊ ဂိဝံလည်ကို၊ အနာမေတွာဝ၊ မညွတ်မူ၍သာ
လျှင်၊ ပါတဗ္ဗော၊ သောက်အပ်သောရေကို၊ အာဓာရေ၊ ရေအိုး၌၊ ဌပိတော၊
လောင်း၍ထားအပ်၏၊ အဘိညာသန္တိကရဏီယဿာတိ၊ အဘိညာသန္တိ
ကရဏီယဿာဟူသည်ကား၊ အဘိညာယ၊ ဣဒ္ဓိဝိစအစရှိသောအဘိညာဉ်
ဖြင့်၊ သန္တိကာတဗ္ဗဿ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သောတရားအား၊ စိတ္တံ၊ ပိတံ
ကို၊ အဘိနိန္ဒာမေသိ၊ ညွတ်စေ၏၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံပါပုဏ္ဏါတိတိ၊ သက္ခိဘဗ္ဗတံ
ပါပုဏ္ဏာတိဟူသည်ကား၊ ပစ္စက္ခဘာဝံ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏ္ဏာတိ၊
ရေခံ၏၊ သတိအာယတနတိ၊ သတိအာယတနဟူသည်ကား၊ ကာရဏော
အကြောင်းသည်၊ သတိရှိသော်၊ ပန၊ စေ၊ ဒနာသေ၊ နနာပုဒ်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္ထ
ဤအာယတနဟူသောပုဒ်၌၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းဟူသည်၊ ကိ၊ အဘယ်
နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အဘိညာဝ၊ အဘိညာဉ်
သည်သာလျှင်၊ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတည်း၊ အာဠိပန္နာတိ၊ အာဠိပန္နာ
ဟူသည်ကား၊ မရိယာဒါ၊ ရေဝင်ရာမြောင်း၏ကန်သင်းတို့ကို၊ ပန္နာ၊ ဖွဲ့အပ်
ကုန်၏၊ ယာနိကတာယာတိ၊ ယာနိကတာယ ဟူသည်ကား၊ ယုတ္တယာနံ

ပုံစံ ၁ ဥပရိပတ္တိသံအာဠာကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမသွင်

ဝိယ၊ကအပ်သောယာဉ်ကဲ့သို့၊ကတယ၊ပြုအပ်သောကာယဂတာသတိ
၏၊ဝတ္ထု၊ကတယသတိ၊ဝတ္ထု၊ကတယဟူသည်ကား၊ ပထိဋ္ဌာကတယ၊
တည်ရာကိုပြုတတ်သော ကယဂတာသတိ၏၊ အနုဋ္ဌိတယသတိ၊အနုဋ္ဌိ
တယဟူသည်ကား၊အနုပဝတ္တိတယ၊အဖန်တလဲလဲ ဖြစ်စေအပ်သော
ကယဂတာသတိ၏၊ ပရိမိတယသတိ၊ ပရိမိတယ ဟူသည်ကား၊ပရိ
ဝယကတယ၊အလေ့အလာပြုအပ်သော ကယဂတာသတိ၏၊သုသမာ
ဓုန္ဒါယသတိ၊သုသမာဓုန္ဒါယ ဟူသည်ကား၊ သုဋ္ဌု၊လွန်မင်းစွား၊ သမာဓုန္ဒါ
ယ၊ကောင်းစွာ အားထုတ် အပ်သော ကယဂတာ သတိ၏၊ သုသိပဂ္ဂ
ဟိတယ၊ကောင်းစွာ ခြိုးဖြင့်အပ်သော ကယဂတာသတိ၏၊ အာနိသံ
သာ၊အကျိုးတို့ကို၊ ပဋိကင်္ခါ၊အသိရှိအပ်ကုန်၏၊သေသံ၊ကြွင်းကျန်သော
စကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊အလုံးစုံတို့၌၊ဥတ္တနုတ္တမေဝ၊ပေါ်သောအနက်ရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်ကယဂတာသတိသုတ်၏အဖွင့်
အပြီးတည်း၊ နေဝမံ၊ကိုးခုမြောက်သော၊ ကယဂတာသတိသုတ္တံ၊ကာ
ယဂတာသတိသုတ်သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

၂-အနုပဒဝဂ် ၁၀-သင်္ခါရပပတ္တိသုတ်

☞ ဇေမေသုတန္တိ၊ဇေမေသုတံအစရှိသောသုတ်သည်၊သင်္ခါရပပတ္တိသုတ္တံ
သင်္ခါရပ ပတ္တိသုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ထိုသင်္ခါရပ ပတ္တိသုတ်၌၊ သင်္ခါရပ
ပတ္တိန္တိ၊သင်္ခါရပပတ္တိ ဟူသည်ကား၊သင်္ခါရနယေဝ၊ သင်္ခါရတရားတို့
၏သာလျှင်၊ဥပပတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ဒေသိဿာမိ၊ငါတုရားဟောတော်မူအံ့၊
သတ္တဿ၊သတ္တဝါ၏၊ဥပပတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊နုဒေသိဿာမိ၊ငါတုရားဟော
တော်မူအံ့၊ပေါသဿ၊ယောကျ်ား၏၊ ဥပပတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊နုဒေသိဿာ
မိ၊ငါတုရားဟောတော်မူအံ့၊ဝါ၊တ နည်းကား၊ ပုညာဘိသင်္ခါရေန၊ပုညာ
ဘိသင်္ခါရကြောင့်၊ ဘဂ္ဂပဂဓန္ဓာနံ၊ သုဂတိဘဝသို့ကပ်ဟုန်သော ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာတို့၏၊ ဥပပတ္တိ၊ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒေသိဿာမိ၊ ငါတုရားဟောတော်
မူအံ့၊သဒ္ဓါယသမန္နာ ဂတောတိ၊သဒ္ဓါယ သမန္နာဂတော ဟူသည်ကား၊
သဒ္ဓါဒယော၊သဒ္ဓါအစရှိသော၊ပဉ္စေဗ္ဗာ၊ငါးပါးသောတရားတို့သည်၊လော
ကီကာဝ၊လောကီတို့သည်သာလျှင်၊ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍၊ပဝတ္တန္တိ၊ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဒဟတိတိ၊ဒဟတိဟူသည်ကား၊ ဌပေတိ၊ တောင့်တသည်၏အစွမ်း
ဖြင့်ကား၏၊ အမိဋ္ဌာတိတိ၊ အမိဋ္ဌာတိဟူသည်ကား၊ ပထိဋ္ဌာပေတိ၊တည်

၂-အနုပဒဝဂ်-၁၀-သင်္ခါရပပတ္တိသုတ်၊

၃၆၆

စေ၏။ သင်္ခါရရာစရိဟာရာစသီးသင်္ခါရရာစရိဟာရာစ ဟူသည်ကား၊ ပတ္တ
နာယ၊ တောင့်တခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ သဒ္ဓါဒယောဝ၊ သဒ္ဓါအစရှိသည်
သာသျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ ငါးပါးသော တရားတို့သည်၊ သင်္ခါရာစ၊
သင်္ခါရလည်းမည်ကုန်၏။ ဝိဟာရာစ၊ ဝိဟာရလည်းမည်ကုန်၏။ တတြ၊ ပ
ပတ္တိယသဿိ၊ တတြ၊ ပပတ္တိယာဟူသည်ကား၊ တသို့ ဌာနေ၊ ထိုခတ္တိယဟော
သာလ အဖြစ်အစရှိသောအရာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တနတ္ထာယ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်
ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံမဂ္ဂေါအယံပဋိပဒါတိ၊ အယံမဂ္ဂေါအယံ
ပဋိပဒါဟူသည်ကား၊ ပတ္တနာယ၊ တောင့်တခြင်းနှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ပဉ္စ
ဓမ္မာဝ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောငါးပါးသော တရားသည်သာသျှင်၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂ
လည်းမည်၏။ ပဋိပဒါ၊ ပဋိပဒါလည်းမည်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ယဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပဉ္စဓမ္မာ၊ သဒ္ဓါအစရှိသောငါးပါးသောတရားတို့သည်
သာသျှင်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊
မရှိ၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဂတိ၊ လားရာဘဝသည်၊ အနိဗ္ဗာ၊ မြေ၊ ယဿ၊
အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပတ္တနာ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပဉ္စဓမ္မာ၊
သဒ္ဓါအစရှိသောငါးပါးသောတရားတို့သည်၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ တဿာဝိ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ဂတိ၊ လားရာဘဝသည်၊ အနိဗ္ဗာဝ၊ မြေသည်သာ
လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံ
သောငါးပါးသောတရားတောင့်တခြင်းတရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသံ၊
ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဂတိ၊ လားရာဘဝသည်၊ နိဗ္ဗာ၊ မြေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏။ ဟိ၊ ထင်စွာပြဦးအံ့၊ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဝိတ္တဒဗ္ဗော၊ ပစ်အပ်
သောဓာတ်သည်၊ အဂ္ဂေနဝါ၊ အပျားဖြင့်၎င်း၊ မဇ္ဈေနဝါ၊ အလယ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ မူလေနဝါ၊ အရင်းဖြင့်၎င်း၊ နိပတိသတိ၊ ကျလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိ
ယမေါ၊ မြေခြင်းသည်၊ နတ္ထိယထာ၊ မရှိသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တာ
နံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏံ၊ ပဋိသန္ဓေကိုယူခြင်းသည်၊ အနိယထံ၊ မမြေ
တသွား၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော၊ ကန္ဓံ၊ ကံကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧ
ကသ္မိဋ္ဌာနေ၊ တခုသောအရာ၌၊ ပတ္တနံ၊ တောင့်တခြင်းကို၊ ကာတု၊ ပြုခြင်းငှါ
ဝဇ္ဇတိ၊ သင့်၏။ အာမဏ္ဍန္တိ၊ အာမဏ္ဍံ ဟူသည်ကား၊ အာမလကံ၊ သျှစ်ရှား
သီးကို၊ ပရိသုဒ္ဓစက္ခုဿ၊ စင်ကြယ်သောမျက်စိအမြင်ရှိသော၊ ပုရိသဿ၊
ပောကဉ္စားအား၊ သဗ္ဗသောဝ၊ အသုံးစုံသောအခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်
ပါကဉ္စံ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ
တဿဗြဟ္မဇနာ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးအား၊ တတ္ထံ၊ ထိုဗြဟ္မတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တသတ္တော

၃၀၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တိ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ သဟသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်သည်၊ ပါကဋ္ဌ၊ ထင်ရှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပုဒ်တို့၌၊ ဧသဇေသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နယော၊ နည်းတို့၊ ဧဝမိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။

သုဘောတိ၊ သုဘောဟူသည်ကား၊ သုန္ဓုရော၊ ကောင်းသော၊ ဇာတိမာတိ၊ ဇာတိမာဟူသည်ကား၊ အာကာရသမ္ပန္နော၊ အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သုပရိကမ္မကတောတိ၊ သုပရိကမ္မကတော ဟူသည်ကား၊ ခေဝနာဒိဟိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ကတပရိကမ္မော၊ ပြုအပ်သော အပြေအပြစ်ရှိသော ကျောက်မျက်ရွဲသည်၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေန်နိက္ခိတ္တောတိ၊ ပဏ္ဍုကမ္မလေန်နိက္ခိတ္တောဟူသည်ကား၊ ရတ္တကမ္မလေ၊ တွေးတွေးနိုသောကမ္မလာ၌၊ ဌဝိတော၊ ထားအပ်သော ကျောက်မျက်ရွဲတည်း၊ သတသဟသောတိ၊ သတသဟသောဟူသည်ကား၊ လောကဓာတုသတသဟသမိ၊ လောကဓာတ်တသိမ်း၌၊ အာလောကဗရဏဗြဟ္မာ၊ အရောင်အလင်းဖြင့်နှံ့စေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောဗြဟ္မာကြီးတည်း၊ နိက္ခန္တိ၊ နိက္ခဟူသည်ကား၊ နိက္ခေန၊ တနိက္ခပမာဏရှိသောဇမ္ဗူ နဒစ္စေဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပိဋ္ဌန္တနံ၊ တန်ဆာသည်၊ နိက္ခနာမ၊ နိက္ခမည်၏၊ ပဉ္စသုဝဏ္ဏာ၊ ငါးသုဝဏ်အောက်၊ ဦးနကနိက္ခေန၊ ယုတ်သောနိက္ခပမာဏရှိသောဇမ္ဗူ နဒစ္စေဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပသာဓနံ၊ တန်ဆာသည်၊ စာဠနမဇ္ဇနိက္ခမံ၊ ထိပါးခြင်း-ပွတ်တိုက်ခြင်းငှါခံသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတိရေကောန၊ ငါးသုဝဏ်ထက်လွန်သောတနိက္ခသို့မရောက်သောဇမ္ဗူ နဒစ္စေဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပသာဓနံ၊ တန်ဆာသည်၊ စာဠနမဇ္ဇနံ၊ ထိပါးခြင်းပွတ်တိုက်ခြင်းကို၊ ခမတိ၊ ခံ၏၊ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ခံသော်လည်း၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ပရသဓာတုကံ၊ ကြမ်းတမ်းသောသဘောရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊ နိက္ခေန၊ တနိက္ခရှိသောဇမ္ဗူ နဒစ္စေဖြင့်၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပသာဓနံ၊ တန်ဆာသည်၊ စာဠနမဇ္ဇဝ၊ ထိပါးခြင်းကိုလည်း၊ ခမတိ၊ ခံ၏၊ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်း ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇမ္ဗောနဒန္တိ၊ ဇမ္ဗောနဒ်ဟူသည်ကား၊ ဇမ္ဗူနဒိယံ၊ ဇမ္ဗူသပြေပင်ရောက်ရာမြစ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သောရွှေတည်း၊ ဟိဝိတ္တာရေမိ၊ ချဉ်းအုံ၊ မဟာဇမ္ဗူရုက္ခဿ၊ ဇမ္ဗူသပြေပင်ကြီးအား၊ ဧကေကာ၊ တခုတခုသော၊ သာခါ၊ အခက်သည်၊ ပဏ္ဏာသပဏ္ဏာသ ယောဇနာနိယုဇနာငါးဆယ်ယူဇနာငါးဆယ်တို့တိုင်တိုင်၊ ဝမိတာ၊ ကြီးပွား၏၊ တာသု၊ ထိုကြီးပွားရာအ

၂-အနုပဒဝဂ်-၁၀-သင်္ခါရပပတ္တိသုတ်၊

၃၀၃

၀၀၀

ရပ်တို့၌၊မဟန္တော၊ဤကုန်သော၊ဒိပပသးခြင်တို့သည်၊ သန္တန္တိ၊ ဗီးသွား
 ကုန်၏၊ တာသံ၊ဒိန္နံ၊ ထိုမြစ်တို့၏၊ ဥတယတိ၊ရေသု၊ ကမ်းနှစ်ဘက်တို့၌၊
 ဓမ္မုပက္ခာ၊ ဓမ္မုသေခြင်း၌ည့်တို့၏၊ ပတိတယသု၊ ကျရာအရပ်၌၊သု
 ပန္နံ၊ပိ၊ဤ၊ဤတို့သည်၊ ဥပ္ပဟန္တိ၊ပေါက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗေလနု၊မြစ်ရေ
 သည့်၊ရေသုသော၊မျှောအပ်ကုန်သော၊တေ၊ထို၌ညွှန်တို့သည်၊အနုပုဗ္ဗ
 နု၊အစဉ်အားဖြင့်၊မဟာသမုဒ္ဒံ၊မဟာသမုဒ္ဒရေသို့၊ပင်သန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏၊
 တံ၊ထိုသို့၌ညွှန်ကို၊သမ္ဘယ၊ရည်၍၊ ဓမ္မောနုဒန္တိ၊ ဓမ္မောနုဒံဟူ၍၊လော
 ကိယေပံ၊လောကီသားတို့သည်၊ဝုတ္တံ၊ ဆိုကြ၏၊ ဒက္ခကပ္ပာရေပုတ္တဥက္ကာ
 မုခသုကုသလ သံပဟဋ္ဌန္တိ၊ ဒက္ခကပ္ပာရေပုတ္တဥက္ကာမုခသုကုသလသံပဟ
 ဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ဒက္ခေန သုကုသလေန၊ တတ်သိလိမ္မာစွာသော၊ ကမ္မာရ
 ပုတ္တေန၊ရွှေပန်းထိပ်သံညံ၏သားသည်၊ဥက္ကာမုခေ၊ဗိုဝ်၌၊ပစိတွား၊ ကင်၍၊
 သံပဟဋ္ဌံ၊ အရောင်ယူအပ်၏၊ ဥက္ကာမုခေတိ၊ ဥက္ကာမုခေဟူသည်ကား၊
 ဥဒ္ဓေန၊ဗိုဝ်၌၊သံပဟဋ္ဌန္တိ၊ သံပဟဋ္ဌိဟူသည်ကား၊ ခေတစာဠိတမဇ္ဇိတံ
 ဆေးခြင်းပွတ်တိုက်ခြင်းသုံးသပ်ခြင်းကိုပြုအပ်သောဓမ္မုနုဒန္တေကို၊ ဝေ၊အ
 ထူးကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂံ၊ ဓာတုဝိဘင်္ဂံသုတ်၌၊ ဝတ္ထောမတ္ထမေဝ၊
 ဝတ္ထုခြံမဲ့သာသျှင်ဖြစ်သော၊ ဖိဇ္ဈာပသာဓနံ၊ အပိုင်အခဲဖြစ်သောတန်
 ဓာကို၊ဝုတ္တံ၊ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤသင်္ခါရပပတ္တိသုတ်
 ၌၊ကတာဝတ္ထုပသာဓနံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တန်ဆာတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာ
 ကို၊ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။ ။

ပန၊အသာဓာရဏပုဒ်၏အဖွင့်မှတပါး-သာဓာရဏပုဒ်၏ အဖွင့်ကိုဆို
 ပြီးအံ့၊သဗ္ဗဝါရေသု၊အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ဖရိတွာတိ၊ ဖရိတွာဟူ၍၊ပံ၊
 အကြင်ကကားကို၊ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
 အပ်၏၊တတ္ထ၊ထိုဖရိတွာဟူသောစကား၌၊ဖရေဏံ၊နှံ့ခြင်းသည်၊ စေတော
 ဖရေဏံ၊ မိတ်၏နှံ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ကသိဏဖရေဏံ၊ ကသိုဏ်း၏နှံ့ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဖိဗ္ဗစက္ခုဖရေဏံ၊ ဖိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့် နှံ့ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ အာလောကဖရေဏံ၊ အာလောကကသိုဏ်း ပညတ်ပဋိဘာဂနိ
 မိတ်ဖြင့် နှံ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ သရိရေဖရေဏံ၊ ကိုယ်ဖြင့် နှံ့ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ဣတိ၊ဤသို့၊ပဇ္ဇဝိဓာ၊ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ တတ္ထ၊ထိုငါးပါးတို့တွင်၊
 စေတောဖရေဏံနာမ၊ မိတ်ဖြင့်နှံ့ခြင်း မည်သည်ကား၊ လောကဓာတုသ
 ဟသော၊တသောင်းသောလောကဓာတ်၌၊ သတ္တာနံ၊သတ္တဝါတို့၏၊ ဖိတ္တံ၊
 စိတ်ကို၊ဇာနနံ၊ သိခြင်းတည်း၊ ကသိဏဖရေဏံနာမ၊ ကသိဏဖရေဏံမည်

၃၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သည့်ကား၊ လောကဓာတုသဟာသေ။ တသောင်းသော လောကဓာတ်၌၊
 ကသိဏပတ္တရဏံ၊ ကသိုဏ်းကို ဖြန့်ခြင်းတည်း။ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဖရဏံနာမ၊
 ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ဖြင့်နဲ့ခြင်းမည်သည့်ကား၊ အာလောကံ၊ အာလောက
 ကသိုဏ်းပညတ်ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို၊ ဝဇီဝွာ၊ ပွားစေ၍၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗ
 စက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သုဟသလောကဓာတုဒဿနံ၊ တသောင်းသော
 လောကဓာတ်သို့ရှုခြင်းတည်း။ အာလောကဖရဏံ၊ အာလောကဖရဏ
 သည်၊ ဇေတဒေဝ၊ ထိုအာလောကကသိုဏ်းပညတ်ပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုဖြန့်
 ခြင်းလျှင်ပင်တည်း။ သရိရဖရဏံနာမ၊ ကိုယ်ဖြင့်နဲ့ခြင်း မည်သည့်ကား၊
 လောကဓာတုသဟာသေဝါ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၌၊ သရိရပ
 ဘာယ၊ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်၊ ပတ္တရဏံ၊ ဖြန့်ခြင်းတည်း။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ဝုဒ္ဓတို့၌၊ ဣမာနိပစ္ဆယရဏာနိ၊ ဤငါးပါးသောနဲ့ခြင်းတို့ကို၊ အဝိနာသေန္တေန
 မပျက်စီးစေသောအားဖြင့်၊ ဝဏ္ဏန္တေန၊ ဖွင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထေ
 တဗ္ဗံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တိပိဋကစူဠာဘ
 ယဏ္ဏရောပန၊ တိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်မှာမူကား၊ မဏိဩပဓမ္မေ၊ မဏိ
 ဥပမာ၌၊ ကသိဏဖရဏံဝိယ၊ ကသိုဏ်းဖြင့်နဲ့ သိသကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်
 ၏၊ နိက္ခာပဓမ္မေ၊ နိက္ခဥပမာ၌၊ သရိရဖရဏံဝိယ၊ ကိုယ်ရောင်ဖြင့်နဲ့ သိသ
 ကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တဿ၊ ထိုတိပိဋကစူ
 ဠာဘယမထေရ်၏၊ ဝါဒဝိယ၊ အယူကဲ့သို့၊ အဋ္ဌကထာနာမ၊ အဋ္ဌကထာ
 မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဋိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်၍၊ သရိရဖရဏံ၊ ကိုယ်
 ဖြင့်နဲ့ခြင်းသည်၊ သဗ္ဗကာလိကံ၊ အခါခပ်သိမ်းဖြစ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး
 ကုန်သော၊ ဣမာနိပစ္ဆယာနိစ၊ ဤဖရဏတို့ကိုလည်း၊ အဝိနာသေတွာဝ၊
 မပျက်စီးစေမူ၍သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏန္တေန၊ ဖွင့်ဆိုသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထေတဗ္ဗံ၊
 ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထံ၊ ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ အဓိမုစ္စတိတိပဒံ၊ အဓိမုစ္စ
 တိဟူသောဝုဒ္ဓသည်၊ ဖရဏပဒေသေဝ၊ ဖရိတွာဟူသောဝုဒ္ဓ၏ သာလျှင်၊
 ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယ် စကားလွယ်တည်း။ အထဝါ၊ တနည်းကား၊
 ဖရတိတိ၊ ဖရတိဟူသည်ကား၊ ပတ္တရတိ၊ နဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြန့်၏။ အဓိ
 မုစ္စတိတိ၊ အဓိမုစ္စတိဟူသည်ကား၊ ဇာနာတိ၊ နှလုံးသွင်းသည်၏အစွမ်းဖြင့်
 သိ၏။ အာဘာတိအာဒိသု၊ အာဘာဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့၌၊ အတ္ထော၊
 အနက်ကို၊ ဧဝံဣဒိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်၊
 ဝေဒိတဗ္ဗေ၊ သိအပ်၏။ အာဘာဒယောနာမ၊ အာဘာအစရှိသည်မည်
 ကုန်သော၊ ပါဠေတ္တာ၊ အသီးအခြား၊ ဒေဝါ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ နတ္ထိနသန္တိ၊ မရှိ

ကုန်၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ပရိတ္တာဘာဒယော၊ ပရိတ္တာဘာဒအစရှိ
 ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ ဒုတိယ၊ ရှစ်မြို့ဟူသော၊ အာဘာနာမ၊ အာဘာမည်
 ကုန်၏၊ ပရိတ္တာသုဘာဒယောစ၊ ပရိတ္တာသုဘာဒအစရှိကုန်သောမြို့ဟူသော
 သည်လည်းကောင်း၊ သုဘာဒယောစ၊ သုဘာဒအစရှိကုန်သော
 မြို့ဟူသောသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာနာမ၊ သုဘာမည်ကုန်၏၊ ဝေဟဗ္ဗလော
 ဒိဒေဝါ၊ ဝေဟဗ္ဗိလ်အစရှိသောမြို့ဟူသောသည်၊ ဣတရာနာမ၊ ဤတပါး
 သောမြို့ဟူမည်ကုန်၏၊ ပါကဇ္ဇာပေဝ၊ တင်ရှားကုန်သည်သာလျှင်တည်း
 ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဣမေဓဗ္ဗေ၊ ဤတရားတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊
 ကာမာဝစရေသု၊ ကာမာဝစရသံတို့၌၊ တာဝနိဗ္ဗတ္တန္တု၊ ဖြစ်တန်စေကုန်၊
 ပန၊ မဖြစ်ရာသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တု၊ ဖြစ်ခြင်း
 သို့လည်းကောင်း၊ အာသဝက္ခယဉ္စ၊ အာသဝက္ခယဉာဏ်သို့လည်းကောင်း၊
 ကထံ၊ အာသဝ်သို့လျှင်၊ ပါပဏာတိ၊ ရောက်နိုင်လေအံ့နည်း၊ ဣတိအယံ၊
 ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဣမေပဉ္စဓဗ္ဗေ၊ ဤငါးပါးသောတရား
 တို့သည်၊ ဝီရိယံ၊ အဆောက်အဦနှင့် တကွဖြစ်သောဝီရိယတည်း၊ သော၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံ၊ ဝီရိယံ၊ ဤအဆောက်အဦနှင့် တကွဖြစ်သော
 ဝီရိယ၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ ကသိဏပရိကာမ္ဘံ၊ ကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကတွာ၊
 စီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၍၊ တဒါ၊ ထိုစီးဖြန်းသောအခါ၌၊ တာသမာပတ္တိယော၊
 ထိုသမာပတ်တို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ ခုပိဗြဟ္မလောကေ၊ ခုပါဝစရ
 ဗြဟ္မရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အရူပဗျာနာနိ၊ အရူပဗျာနံတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
 ဖြစ်စေ၍၊ အရူပိဗြဟ္မလောကေ၊ အရူပါဝစရဗြဟ္မရွာ၌၊ သမာပတ္တိပဒဋ္ဌာနံ၊
 သမာပတ်လျှင်နီးစွာသော အကြောင်းရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊
 ဝဇီတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတွာ၊ မျက်
 မှောက်ပြု၍၊ ပဉ္စသုသုဒ္ဓါဝါသေသု၊ ငါးထပ်သောသုဒ္ဓါဝါသသံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ အာသဝက္ခ
 ယံ၊ အာသဝေတရားတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သောအမုဟတ္တမဂ်သို့၊ ပါပဏာတိ၊
 ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်သင်္ခါရုပပတ္တိသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊
 ဒသမံ၊ ဆယ်ခု မြောက်သော၊ သင်္ခါရုပပတ္တိသုတ္တံ၊ သင်္ခါရုပ ပတ္တိသုတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဒုတိယော၊ နှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း
 ဖြစ်သော၊ အနုပဒဝဂ္ဂေါ၊ အနုပဒဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

၃၀၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

၃-သုညတဝဂ်-၁-စူဠသုညတသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသော သုတ်သည်၊ စူဠသုညတ
 သုတ္တံ၊ စူဠသုညတ သုတ်တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုစူဠသုညတသုတ်၌၊ ကေမိဒန္တိ
 ကေမိဒံ ဟူသည်ကား၊ ထေဇော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊
 ဒိဝါဠာနံ၊ နေ့သန်ရာအရပ်သို့၊ ဂစ္စာ၊ ကြွသွား၍၊ ကာလပရိစ္ဆေဒံ၊ ကာလ
 အပိုင်းအခြားကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အာရုံရှိသော၊
 သုညတာဖလသမာပတ္တိံ၊ သုညတာဖလသမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စား
 ၍၊ နိဿိန္နော၊ ထိုင်နေသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ယထာ ပရိစ္ဆေဒေန၊ ပိုင်းခြား
 တိုင်းသော ကာလဖြင့်၊ ဝုဠာသိကိရေ၊ ထနိုင်သတတ်၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊
 အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ သင်္ခါရော၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊
 သုညတော၊ အတ္တနိစ္စမှတ်သောအားဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌတိ သု၊ ထင်ကုန်၏၊ သော
 ထိုအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ သုညတာကထံ၊ သုညတနှင့် စပ်သော
 တရားစကားကို၊ သောတုကာမော၊ နာခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 ၍၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ အဿ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဧသဇေသော
 ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကိံ အဟော
 သိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း ဟူမူကား၊ ခေါပန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ရုရေန၊
 တချသောရထားဦးဖြင့်၊ ရုရံ၊ တချသောရထားဦးကို၊ ပဟာရန္တေန၊ ခတ်ထိ
 သကဲ့သို့၊ ဂစ္စာ၊ သွား၍၊ သုညတာ ကထံမောက္ခေကထေယတိ၊ သုည
 တာကထံမေ ဘန္တေကထေထဟူ၍၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝတ္ထု၊
 တိုက်ရိုက်လျှောက်ဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဂရကံ၊ နဂရကအမည်ရှိသောသာကီဝင်မင်းသား
 တို့၏နိဂုံးကို၊ ဥပနိဿာယ၊ အဖို့ပြု၍၊ ဝိဟရန္တော၊ သီတင်းသုံး နေတော်
 မူသော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကေ၊ တချသော၊ ယံကထံ၊ အကြင်
 စကားကို၊ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီးတံ၊ ထိုစကားကို၊ သာရေမိ၊ အောက်
 မေ့တော်မူစေအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အောက်မေ့တော် မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊
 ငါ့အာနန္ဒာ မထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုညတာကထံ၊
 သုညတာကထာကို၊ ကထေယတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိတေသော
 ပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သော အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မိန္တော၊ ကြံပြီး၍၊ ဒသဗလံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ သာရေန္တော၊ အောက်

၆-သုညတဝဂ်-၁-စုံဇွန်သုညတသုတ်။

၆၀၇

မေ့တော်မူစေလိုသော အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ကေမိဒန္တအာဒိ၊
 ကေမိဒဉ္စိသို့ အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ဇျောက်၏၊ တတ္ထ၊ထိုကေ
 မိဒအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဣဒဗ္ဗိပဒံ၊ ဣဒံဟူသောပုဒ်သည်။ နိပါတမတ္တမေဝ၊
 နိပါတ်မျှသာလျှင်တည်း။ ကမ္မိမေတံဘန္တေတိ၊ ကမ္မိမေတံဘန္တေဟူသည်
 ကားထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ကေပဒေ၊တခုသောပုဒ်၌၊
 ဌတွာ၊တည်၍၊ သမ္ဘိပဒသဟသသာနံ၊ ခြောက်သောင်းသော ပုဒ်တို့ကို၊
 ဥဂ္ဂဟေတွာ၊သင်၍၊ခေရေတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊သမေတ္တာ၊စွမ်းနိုင်၏၊သော
 ထိုအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ သုညတာဝိဟာရေနာတိ၊ သုညတာဝိဟာရေန
 ဟူ၍၊ကံးတခုသော၊ ပဒံ၊ သုညတကထာပုဒ်ကို၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ခေရေတုံ၊ဆောင်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိယာတိ၊ မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိလိမ့်နည်း၊ပန၊
 စင်စစ်သော်ကား၊ သောတု ကာမေန၊နာခြင်းငှါ အလိုရှိသော သူသည်၊
 ဇာနန္တောရိယ၊ သိလေယောင်ကဲ့သို့၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ ပုစ္ဆိဟုံ၊ မေးခြင်းငှါ၊
 နဝဋ္ဌတိ၊မသင့်၊ ပါကဋ္ဌံ၊ ထင်စွာ၊ ကတွာ၊ပြု၍၊ဝိတ္ထာရိယမာနံ၊ ချဲ့တော်
 မူအပ်သော၊ သုညတာကထံ၊သုညတကထာကို၊ သောတု ကာမော၊နာ
 လိုသောအရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ အဇာနန္တောရိယ၊မသိလေယောင်
 ကဲ့သို့၊ကတွာ၊ပြု၍၊ ဧဝံ၊ဤကမ္မိမေတံဘန္တေ ဟူသောစကားကို၊ အာဟ၊
 ဇျောက်၏၊ ဧကော၊ အချို့သောသူသည်၊ အဇာနန္တောရိ၊ မသိဘဲလျက်
 လည်း။ ဇာနန္တောရိယ၊ သိလေဟန်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်တတ်၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဝေဇ္ဈပံ၊ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ ကောဟညံ၊ ကောက်ကျစ်ခြင်းကို၊ ကိံ၊ အဘယ်မှာ၊
 ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့နည်း၊ အတ္တနော၊မိမိဟုဆိုအပ်သော အရှင်အာနန္ဒာ
 မထေရ်၏၊ဇာနန္တောရိယ၊ သိရာဌာန၌လည်း၊ ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား
 အား၊အပဗိတိံ၊ရိုသေခြင်းကို၊ဒေသတွာ၊ပြု၍၊ ကမ္မိမေတန္တိ အာဒိ၊ကမ္မိ
 မေတံဤသို့အစရှိသောစကားကို၊အာဟ၊ဇျောက်၏၊

ပုဗ္ဗေဝိတိ၊ပုဗ္ဗေဝိဟူသည်ကား၊ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိ၌၊နဂရကံ၊
 နဂရက အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းတို့၏ နိဂုံးကို၊ ဥပနိသယ၊အမှီ
 ပြု၍၊ဝိဟရဏကာလေဝိ၊ နေသောအခါ၌လည်း၊ဧတရဟိတိ၊ဧတရဟိဟူ
 သည်ကား၊ဣဒါနိဝိယာရအခါ၌လည်း၊ပန၊ဘုရားသခင်၏ အကြံဖြစ်တော်
 မူသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ဧဝံ၊ဤသို့၊ဝတွာ၊မိန့်တော်မူ၍၊မိန္ဒေတိ၊ကြံတော်မူ၏၊
 ကိံ၊မိန္ဒေတိ၊အဘယ်သို့ ကြံတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ အာနန္ဒော၊အာ
 နန္ဒာသည်၊ သုညတာကထံ၊ သုညတကထာကို၊ သောတုကာမော၊ နာ

၃၀၈ ဥပရိပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာနိသျ-ပဋ္ဌမတွဲ

ခြင်းငှါအလိုရှိ၏၊ ပန၊ ဗျာဓိရိက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဧကော၊ အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်
သောဝသီနာခြင်းငှါ၊ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ ဥဂ္ဂဟေတု၊ သင်ခြင်းငှါ၊
နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဧကော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သောတုမ္ပိနာ
ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတုမ္ပိသင်ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ သက္ကော
တိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ကထေဝသံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ အာ
နန္ဒောပန၊ အာနန္ဒာမာမူကား၊ သုညတာကထံ၊ သုညတာကထာကို၊ သော
တုမ္ပိနာခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂဟေတုမ္ပိသင်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊
ကထေတုမ္ပိပြောဆိုခြင်းငှါ လည်းကောင်း၊ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဗိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗိန္ဒေတွာ၊ ကြံတော်မူပြီး၍၊
တံ၊ ထိုသုညတာကထာကို၊ ကထေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုသောတရားသစ်
သည်၊ သေယျထာပိတိအသုဒ္ဓိ၊ သေယျထာပိ ဤသို့အစရှိသော စကားကို၊
အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပိအစရှိသောပါဌ၌၊ သုညော
ဟတ္ထိဂဝါဿ ဝဠဝေနာတိ၊ သုညော ဟတ္ထိဂဝါဿ ဝဠဝေန ဟူသည်
ကား၊ တတ္ထ၊ ထိုဝိသုခါဒါယိကာမကြီး၏ပြာသာဒ်၌၊ ကဋ္ဌရူပပေါဋ္ဌကရူပ
ဗိတ္တရူပဝသေန၊ သစ်သားရုပ်-ရွှံ့ရုပ်-ပန်းချီဆေးရေးသောအရုပ်တို့၏အ
စွမ်းဖြင့်၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာဒယော၊ ဆင်ရုပ်အစရှိသည်
တို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဝေဿဝဏ္ဏမန္တာတာဒိနံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်
ရုပ်-မန္တာတ်မင်းရုပ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဌိတဋ္ဌာနေ၊ တည်ရာ သင့်ရာအရပ်
၌၊ ဗိတ္တကဋ္ဌဝသေန၊ ဆန်းကြယ်သောပန်းချီဆေးအမှု၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကတာမ္ပိ
ပြုအပ်သောအရုပ်သည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇေတနပရိက္ခတာနံ၊ ဇေတနာတို့
ဖြင့်ခြယ်စီအပ်ကုန်သော၊ ဝါတပါနန္ဒါရဗန္ဓ မဗ္ဗဝိဋ္ဌာဒိနံ၊ လေသောကံတံခါး
တံခါးဖွဲ့ညောင်စောင်း အင်းယျဉ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊
သဗ္ဗိတံ၊ တည်သော၊ ဇေတရူပရဇေတမ္ပိ၊ ရွှေငွေသည်လည်းကောင်း၊ ဇိတ္တ
ပဒိုသင်္ခရဏတ္ထံ၊ ဆွေးမြေ့ ပျက်စီးသည်ကို ပြုပြင် စီရင်ခြင်းငှါ၊ ဌပိတံ၊
တားအပ်သော၊ ဇေတရူပရဇေတမ္ပိ၊ ရွှေငွေသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
ကဋ္ဌရူပါဒိဝသေန၊ သစ်သားရုပ် အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကတာဒိနံ၊
ပြုအပ်ပြီးသောအရုပ်အစရှိသည်တို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဣတ္ထိပုရိသာ
ပိ၊ မိန်းမရုပ်-ယောက်ျားရုပ် တို့သည်လည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ စ၊ အ
ဝိညာဏမှတံပါး-ဝိညာဏကို ဆိုပြီးအံ့၊ ဓမ္မသဝန ပဗ္ဗာပုစ္ဆနာ ဒိဝသေန၊
တရားနာခြင်း-ပြဿနာကို မေးခြင်း-အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အာ
ဂန္တန္တော၊ လာရောက်ကုန်သော၊ ဣတ္ထိပုရိသာပိ၊ မိန်းမယောက်ျားတို့သည်

၀၀၀

၃-သုညတဝဂ်-၁-ရုဇ္ဈသုညတသုတ်၊

၃၀၉

လည်း၊ အတ္တိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုဝိသာခါဒါယိ
 ကာမကြီး၏ ပြာသာဒ်သည်၊ တေဟိ၊ ထိုဘင်မြင်း၊ အစရှိသည်တို့မှ၊ န
 ဘုရားမဆိတ်၊ ဣန္ဒြိယဗန္ဓာန်၊ ဣန္ဒြိယစပ်ယဉ်ကုန်သော၊ သဝိညာဏ
 ကာန်၊ သဝိညာဏကဖြစ်ကုန်သော၊ ဟတ္ထိအာဒိန်၊ ဘင်အစရှိသည်တို့၏၊
 အသာဝဉ္စမရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဣန္ဒြိယိန္ဒြိယတက္ခဏာ၊ အလိုရှိတိုင်း
 အလိုရှိတိုင်းသောဓာတ်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗဿ၊ သုံးဆောင်အပ်သော၊ ဇေတဂ္ဂပ
 ရဇတဿ၊ ရွှေငွေ၏အသာဝဉ္စမရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နိဗန္ဓာဝါသံ၊ အ
 မြဲနေခြင်းကို၊ ဝသန္တာန်၊ နေကုန်သော၊ ဣတ္ထိပရိသာန်၊ မိန်းမယောက်ျားတို့
 ၏၊ အသာဝဉ္စမရှိခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ သန္ဓာယ၊ ရှည်၍၊ ဧဝံ၊ ဤဟတ္ထိ
 ဝဝဿဝဠဝေန အစရှိသော စကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဘိက္ခုသံဃံပဋိစ္စတံ၊ ဘိက္ခုသံဃံပဋိစ္စဟူသောဤပါဌ၌၊ ဟိဝိတ္ထာရော၊
 အကျယ်စကားကို၊ ယော၊ ငါအဋ္ဌကထာ ဆရာသည်၊ ဂုတ္တတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊
 ဘိက္ခု၊ သူ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်းအလို၊ ဌ၊ ပဝိဋ္ဌသုဝိ၊ ဝင်ကုန်
 သော်လည်း၊ ဝိဟာရတတ္ထံ၊ ကျောင်းအလို၊ ဌ၊ လှူအပ်သောဆွမ်းကို၊ သာဒိ
 ယန္တေဟိ၊ သာယာကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိစေ၊ ရဟန်းတို့မှလည်းကောင်း၊
 ဂိလာနဂိလာန ပဋ္ဌာကဉ္စေသမိဝရကမ္မပသုတာဒိဟိ၊ နာသောသူ သူနာ
 ကိုလုပ်ကျွေးသောသူ- ပါဠိသင်သောသူ- သင်္ကန်းအမှု၌ လေ့ကျက်သော
 သူအစရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုဟိစ၊ ရဟန်းတို့မှ လည်းကောင်း၊ သော၊ ထို
 ဝိသာခါဒါယိကာမကြီး၏ပြာသာဒ်သည်၊ အသုညောဝ၊ မဆိတ်သည်သာ
 လျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓိ၊ အမြဲလည်း၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့
 ၏၊ အတ္တိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဘိက္ခုသံဃံပဋိစ္စဟူ
 ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဧကတ္တန္တိ၊
 ဧကတ္တံဟူသည်ကား၊ ဧကဘာဝံ၊ တခုတည်း၏အဖြစ်သည်၊ ဧကံ၊ တခု
 သော၊ အသုညတံ၊ မဆိတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ အယံ၊
 ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧကော၊ တခုသော၊ အသုညဘာ
 ဝေါ၊ မဆိတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဂုတ္တော၊
 ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အမနသိကရိတွာတိ၊ အမနသိကရိတွာဟူ
 သည်ကား၊ စိတ္တေ၊ စိတ်၌၊ အကတွာ၊ မပြုမူ၍၊ အနာဝဇ္ဇိတွာ၊ မဆင်ခြင်
 မူ၍၊ အပစ္စဝေက္ခိတွာ၊ အဖန်တလဲလဲမဆင်ခြင်မူ၍၊ ဂါမသညန္တိ၊ ဂါမ
 သညံဟူသည်ကား၊ ဂါမောတိစ၊ ရွာဟူ၍လည်းကောင်း၊ ပဝတ္ထဝသေန

၆၁၀ ဥပရိပဏ္ဏာသိအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ဝါ၊ ဖြစ်သောဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာ၏အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကိလေသဝံသေ
နဝါ။ ထိုရှာဋ္ဌဗ္ဗေလျော်ခြင်း မဗ္ဗေလျော်ခြင်းတည်းဟူသောကိလေသာ
၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပန္နံ ဖြစ်သော၊ ဝါမသညံ၊ ရှာဟူသောအ
မှတ်သညာကို၊ မနုဿသညာယပိ၊ မနုဿသညာယဟူသောပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊
ဧသေဝဧသောဇ္ဇဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊
သိအပ်၏၊ အရညသညံပဋိစ္စမနုဿိကဧကတ္တန္တိ၊ အရညသညံပဋိစ္စ
မနုဿိကဧကတ္တိဟူသည်ကား၊ အယံ၊ ဤအရပ်သည်၊ အရညံ၊ တော
တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်
ကား၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ နိလောဘာသော၊
စိမ်းညိုသောအရောင်ရှိသော၊ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်တည်း၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဧကံ၊ တခုသော၊ အရညံယေဝ၊ တောကိုသာလျှင်၊ ပဋိစ္စ၊ ဗွဲ၍၊ အရည
သညံ၊ တောဟူသောအမှတ်ကို၊ မနုဿိကဧကတ္တိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ပက္ခန္ဓတိ
တိ၊ ပက္ခန္ဓတိဟူသည်ကား၊ ဩတရတိ၊ သက်၏၊ အဓိမုစ္စတိတိ၊ အဓိမုစ္စ
တိဟူသည်ကား၊ ဧဝန္တိ၊ ဤသို့တောဟူ၍၊ အဓိမုစ္စတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ယေ
အဿုဒရေထာတိ၊ ယေအဿုဒရေထာဟူသည်ကား၊ ယေပဝတ္တဒရေထာဝါ၊
အကြင်ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာတို့၏ ပူပန်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယေကိလေ
သဒရေထာဝါ၊ အကြင်တပ်နှစ်သက်ခြင်း-အမျက်ထွက်ခြင်း တည်းဟူ
သောကိလေသာဖြင့် ပူပန်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝါမသညံ၊ ရှာဟူ
သောအမှတ်သညာကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဗွဲ၍၊ တဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တေ၊ ထိုပဝတ္တ
ဒရေထကိလေသဒရေထတို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤဝါမဟူ၍နှလုံးမသွင်းမူ၍အရည
ဟူ၍နှလုံးသွင်းရာ၌၊ အရညသညာယ၊ တောဟူသောအမှတ်သညာဖြင့်၊
နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ ဒုတိယပဒေဝိ၊ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်လည်း၊ ဧသေဝဧသောဧဝ၊
ဤအတူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊
အတ္ထိစေဝါယန္တိ၊ အတ္ထိစေဝါယံဟူသည်ကား၊ ပန၊ စင်စစ်၊ ဧကံ၊ တခု
သော၊ အရညသညံ၊ တောဟူသောအမှတ်သညာကို၊ ပဋိစ္စ၊ ဗွဲ၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာ
နာ၊ သစ်၊ ဂဟူ၍ရှုသောအားဖြင့်ဖြစ်သော၊ အယံပဝတ္တဒရေထမတ္တာ၊ ဤ
ဥပါဒိဏ္ဍကခန္ဓာတို့၏ ပူပန်ခြင်းမျှသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိရစ်တော့၏၊ ယံဟိခေါ၊
တတ္ထနုဟောတိတိ၊ ယံဟိခေါတတ္ထနုဟောတိဟူသည်ကား၊ မိဂါရမာတု
ပါသာဒေ၊ မိသာခါဒါယိကာမကြီး၏ပြာသာဒ်၌၊ ဟတ္ထိအာဒယော၊ ဆင်
ဟူသော အမှတ်သညာအစရှိသည်တို့သည်၊ နုဟောန္တိဝိယ၊ မဖြစ်ကုန်
သကဲ့သို့၊ ဣမိဿာအရညသညာယ၊ ဤတောဟူသောအမှတ်သညာ၌၊

ဂါမသညာမနုဿသညာဝသေန၊ ဂါမသညာ မနုဿသညာအစရှိသည်
 တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပဇ္ဈမာနံဖြစ်သော၊ ယံပဝတ္ထဒရထကိလေသဒရထဇာ
 တံ၊ အကြင်ဥပါဒိဇ္ဈာကနန္ဒာတို့၏ပူပန်ခြင်း- ကိလေသတို့၏ပူပန်ခြင်းအ
 ပေါင်းသည်၊ အတ္ထိရှိဇ္ဇံ၊ တံ၊ ထိုပဝတ္ထဒရထ ကိလေသဒရထနှစ်ပါးအ
 ပေါင်းသည်၊ နုပောတိ၊ မဖြစ်၊ ယံပနတတ္ထအဝသိဋ္ဌန္တိ၊ ယံပနတတ္ထအဝ
 သိဋ္ဌံဟူသည်ကား၊ မဂါရမတုပါသာဒေ၊ မဂါရသုဋ္ဌေး၏အမိဖြစ်သော
 ဝိသာခါဒါယိကာမ၏ပြာသာဒ်၌၊ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်၊
 အဝသိဋ္ဌံပိယ၊ ကြွင်းရစ်သကဲ့သို့၊ တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌၊ အရညသညာယ၊ တော
 ဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ ယံပဝတ္ထဒရထမတ္တံ၊ အကြင်ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းမျှ
 သည်၊ အဝသိဋ္ဌံ၊ ကြွင်းရစ်သည်၊ ပောတိ၊ မဖြစ်၏၊ တံသန္တမိဒံအတ္ထိတံ၊
 ပဇာနာတိတံ၊ တံသန္တမိဒံအတ္ထိတံပဇာနာတိဟူသည်ကား၊ ဝိဇ္ဇမာနမေဝ၊
 ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုအရညသညာကို၊ ဣဒံ၊ ဤအရည
 သညာသည်၊ အတ္ထိရှိဇ္ဇံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ သုညတဝတ္ထန္တိ
 တိ၊ သုညတဝတ္ထန္တိဟူသည်ကား၊ သုညတာနိဗ္ဗတ္တိ၊ သုညတာ၏ဖြစ်
 ခြင်းသည်၊ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

အမနုသိကရိတွာမနုဿသညန္တိ၊ အမနုသိကရိတွာ မနုဿသညံဟူ
 သည်ကား၊ ဣဒံ၊ ဤဒုတိယဝါရ၌၊ ဂါမသညံ၊ ဂါမသညာကို၊ နေဝဂုဏ္ဍာ
 တိ၊ ယူတေဝိမမူ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အဿ၊ ထိုမြတ်
 စွာဘုရားအား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်
 တော်မူသတတ်၊ ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်ကုန်သနည်းဟူမူကား၊
 မနုဿသညာယ၊ မနုဿသညာဖြင့်၊ ဂါမသညံ၊ ဂါမသညာကို၊ နိဝတ္တေ
 တွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ အရညသညာယ၊ အရညသညာဖြင့်၊ မနုဿသညံ၊
 မနုဿသညာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ ပထဝီသညာယ၊ ပထဝီ
 သညာဖြင့်၊ အရညသညံ၊ အရညသညာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊
 အာကာသာနဉ္စာယတနသညာယ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန သညာဖြင့်၊
 ပထဝီသညံ၊ ပထဝီသညာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ (ပ)၊ နေဝသညာ
 နာသညာယတနသညာယ၊ နေဝသညာ နာသညာယတန သညာဖြင့်၊
 အာကိဉ္စညာယတနသညံ၊ အာကိဉ္စညာယတနသညာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊
 ဆုတ်နစ်စေ၍၊ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်၊ နေဝသညာနာသညာယတန
 သညံ၊ နေဝသညာနာသညာယတနသညာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ
 ၍၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊

၁၀၉

၃၁၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်၊ အတ္တန္တသုညတံနာမ၊ အတ္တန္တသုညတအမည်
ရှိသော အနုပုဗ္ဗဗိဇ္ဇာကို၊ အဿဿာမိ၊ ငါတုရားပြတော်မူအံ့၊ ဣတိ၊
ဤသို့သောစိတ်အကြံသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊
ဧသနံ၊ ပုနပရံ အာနန္တဟိက္ခ၊ အမနသိကတွာမနုဿသည် အစရှိသော
ဒေသနာတော်ကို၊ အာရဟိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ၊ ထိုပုနပရံအစ
ရှိသောဒုတိယဝါရန္တ၊ ပထဝီသညန္တိ၊ ပထဝီသညံဟူသည်ကား၊ တသ္မာ၊
ထိုကြောင့်၊ အရညသညံ၊ အရညသညံကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်၍၊ ပထဝီသညံ၊
ပထဝီသညာကို၊ မနသိကာရောတိ၊ နှလုံးသွင်းသနည်း။ အရညသညာယ၊
အရညသညာဖြင့်၊ ပိသေသာနာမိဂမနတော၊ ဈာန်မဂ်အစရှိသော တရား
အထူးကိုမရခြင်းကြောင့်၊ အရညသညံ၊ အရညသညာကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်
၍၊ ပထဝီသညံ၊ ပထဝီသညာကို၊ မနသိကာရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဟိ၊ ဥပမာ
ဖြင့်ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ရမဏိယံ၊ ဓမ္မလျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ခေတ္တဋ္ဌာနံ၊ လယ်
အရပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဣမ၊ ဤလယ်အရပ်၌၊ ဝုတ္တ၊ ပိုက်ပျိုးအပ်ကုန်
သော၊ သာလိအာဒယော၊ သလေးအစရှိသည်တို့သည်၊ သဗ္ဗ၊ ကောင်းစွာ၊
သမ္ပန္နိယန္တိ၊ ပြည့်စုံကုန်လတ္တံ့၊ မဟာလာဘံ၊ ကြီးစွာသောလာဘ်ကို၊
လဘိဿာမိ၊ ငါရတော့အံ့၊ ဣတိမနသိကရိတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သတ္တက္ခ
တ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်လည်း၊ ခေတ္တဋ္ဌာနံ၊ လယ်ရာအရပ်ကို၊ ဩလောကေန္တဿ၊
ကြည့်သော၊ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ သာလိအာဒယော၊ သလေး
အစရှိသည်တို့သည်၊ နသမ္ပန္နန္တေ၊ မပြည့်စုံကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊
ပန၊ ပြည့်စုံသည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုလယ်ရာအရပ်ကို၊ ပိဟတ ခါဏု
က ကဏ္ဍကံ၊ ပယ်အပ်သောသစ်ပုတ် ဆူးအစရှိသည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊
ကသိတွာ၊ ထွန်၍၊ သစေဝပ္ပတိ၊ အကယ်၍ပိုက်ပျိုးသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသန္တေ၊
ဤသို့ပိုက်ပျိုးသည်ရှိသော်၊ သာလိအာဒယော၊ သလေးအစရှိသည်တို့
သည်၊ သမ္ပန္နန္တိယထာ၊ ပြည့်စုံကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေ၊ ဤအတူ၊ ဣဒံ၊
ဤအရပ်ကား၊ အရညံ၊ တောတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ရုက္ခော၊ သစ်
ပင်တည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်တည်း၊ အယံ၊ ဤ
သည်ကား၊ နိလောဘာသော၊ မိမ်းညိုသော အရောင် အဆင်းရှိသော၊
ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တက္ခတ္တု၊ ခုနစ်ကြိမ်၊ အ
ရညသညံ၊ အရညသညာကို၊ သစေဝိ မနသိကာရောတိ၊ အကယ်၍မူ
လည်းနှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
ဥပစာရံ၊ ဈာန်၏ဥပစာရသို့၊ နေဝပါယုဏာတိ၊ မရောက်၊ သမာဓိံ၊ ဈာန်

သမာဓိသို့နုပါဝုဏ္ဏာတိ၊မရောက်ပန၊ ဗျုတ္တိရိက္ခာတပေါး အန္တယကိသိုဗ္ဗိဒ္ဓိအံ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ပထဝီသညာယ၊ ပထဝီသညာဖြင့်၊ ရဝသေဝနံ၊ အမြဲရှိအပ်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ပရိဟာရိယဟုဆိုအပ်သော၊ ပထဝီကသိဏပရိကမ္မံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းပရိကံကို၊ ကဋ္ဌာမီးဖြန်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဈာနာနိ၊ ဈာန်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ ဈာနပဋ္ဌာနံ၊ ဈာန်သျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရင်းရှိသော၊ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝနိတွာ၊ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏ္ဏံ၊ရောက်ခြင်းငှါ၊ သက္ကံ၊တတ်ကောင်း၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အရညသညံ၊ တောဟူသော အမှတ်သညာကို၊ပဟာယ၊ပယ်၍၊ ပထဝီသညံ၊ ပထဝီသညာကို၊ နေသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်း၏၊ပဋိစ္စာတိ၊ ပဋိစ္စဟူသည်ကား၊ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊သမ္ဘူတံ၊ဖြစ်သောတရုတည်း၏အဖြစ်ကို၊မနသိကရောတိ၊နှလုံးသွင်း၏။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မိံ၊ပထဝီကသိဏေ၊ အကြင်ပထဝီကသိုဏ်း၌၊သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပထဝီသညိ၊ ပထဝီဟုအမှတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပထဝီကသိုဏ်း၏၊ ဩပဗ္ဗဒဿနတ္ထံ၊ ဥပမာကိုပြခြင်းငှါ၊သေယျထာပီတိအာဒိံ၊သေယျထာပီ၍သို့အစရှိသောစကားကို၊ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသေယျထာပီအစရှိသောပါဌ၌၊ ဥသဘဿ၊ ဥသဘန္ဓားလား၏၊ ဧတံ၊ဥစ္စာတည်း၊ဣတိတဿ၊ထိုကြောင့်၊ အာသတံ၊ အာသတမည်၏၊ ပန၊ဗျုတ္တိရိက္ခာကိုဆိုဦးအံ၊ အညသံ၊အာသဘန္ဓားလားမှတပါးကုန်သော၊ရန္တံ၊နွားတို့အား၊ဂဏ္ဍာပိ၊ အိုင်းအမာတို့သည်လည်း၊ဟောန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဟာရာပိ၊ပုတ်ခတ်ရာအရပ်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိ၊ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ၊ တေသံ၊ ထိုအာသဘန္ဓားမှတပါးကုန်သောနွားတို့၏၊စမ္ပံ၊ အရေကို၊ ပဿာရိယမာနံ၊ ဖြန့်အပ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗလိကံ၊ တွန့်လိပ်ခြင်းမရှိသည်၊ နဟောတိ၊မဖြစ်၊ ဥသဘဿ၊ ဥသဘန္ဓားလား၏၊လက္ခဏာသမ္ပန္နတာယ၊လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊တေဒေါဿ၊ ထိုအိုင်းအမာတည်း ဟူသောအပြစ်ပုတ်ခတ်ရာ အရပ်တည်း ဟူသောအပြစ်တို့သည်၊နတ္ထိနသန္တိ၊မရှိကုန်၊တဿ၊ထိုကြောင့်၊တဿ၊ထိုဥသဘန္ဓားလား၏၊ စမ္ပံ၊အရေကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဥပမာဘာဝေန၊ ဥပမာ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂဟိတံ၊ ယူတော်မူအပ်၏၊ သက္ခိသတေနာတိ၊ သက္ခိသတေနဟူသည်ကား၊ ခိလသတေန၊ တရာသောပနက်တံသင်းဖြင့်၊ သုဝိဟတန္တိ၊ သုဝိဟတံ ဟူသည်ကား၊ ပညာရေ

၃၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တွာ၊ ဖြန့်၍၊ သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာ၊ ဝိဟတံ၊ ပနက်တံသင်းဖြင့် နှက်အပ်၏၊
 ဟိ၊ အဖြစ်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဥနကသတသကံဝိဟတံ၊ တရာအောက်ယုတ်
 သောပနက်တံသင်း ဖြင့်နှက်၍ ကြက်အပ်သော သားရေသည်၊ နိဗ္ဗလိ
 ကံ၊ အတွန့်အလိပ်မရှိသည်၊ နုပဟာတိ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့သတေန၊ တရာလော
 ပနက်တံသင်းဖြင့်၊ ဝိဟတံ၊ နှက်၍ ကြက်အပ်သော သားရေသည်၊ တော
 ရိတလံဝိယ၊ စည်မျှက်နှာအပြင်ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗလိကံ၊ အတွန့်အလိပ်မရှိသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သကဲ့သို့သတေနအစရှိ
 သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဥက္က၊ လဝိက္က၊ လန္တိ၊ ဥက္က၊ လဝိက္က၊ လံဟူသည်ကား၊ ဥစ္စနိစံ၊ မြင့်ရာအရပ်
 နိမ္မရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ထလဋ္ဌာနံ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌လည်းကောင်း၊
 နိန္ဒဋ္ဌာနံ၊ နိမ္မရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ နဒိဝိဒုဂ္ဂန္တိ၊ နဒိဝိဒုဂ္ဂံဟူသည်
 ကား၊ နဒိယောစေဝ၊ မြစ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုဂ္ဂမဋ္ဌာနဉ္စ၊ သွားနှိုင်း
 သောအရပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပထဝီသည် ပဒိုစ္စမနသိကရောတိ ဇကတ္တ
 န္တိ၊ ပထဝီသည် ပဒိုစ္စမနသိကရောတိ ဇကတ္တံဟူသည်ကား၊ ကသိဏပ
 ထဝီယေဝ၊ ပထဝီကသိုဏ်းကိုသာလျှင်၊ ပဒိုစ္စ၊ စွဲ၍၊ သန္တုတံ၊ ဖြစ်သော၊
 ဧကံ၊ တခုသော၊ သညံ၊ ပထဝီကသိုဏ်းဟူသောအမှတ်သညာကို၊ မန
 သိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ ဒရထမတ္တာတိ၊ ဒရထမတ္တာဟူသည်ကား၊
 ဣတော၊ ဤဒုတိယဝါရမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ သဗ္ဗဝါရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါ
 ရတို့၌၊ ပဝတ္တဒရထဝသေန၊ ဥပါဒိဏ္ဏကခန္ဓာတို့၏ပူပန်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊
 ဒရထမတ္တာ၊ ပူပန်ခြင်းမျှကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ အနိမိတ္တံစေတောသ
 မာမိန္တိ၊ အနိမိတ္တံစေတောသမာမိ' ဟူသည်ကား၊ ဝိပဿနာမိတ္တသမာ
 မိ'၊ ဝိပဿနာမိတ်နှင့်ယှဉ်သောသမာမိကို၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သော၊ ထိုသမာမိ
 ကို၊ နိစ္စနိမိတ္တာဒိမိရဟိတော၊ နိစ္စနိမိတ်အစရှိသည်မှ ကင်းခြင်းကြောင့်၊
 အနိမိတ္တာတိ၊ အနိမိတ္တာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဣမမေဝကာယန္တိ ပဒေန၊ ဣမမေဝကာယံ ဟူသောဝုဒ်ဖြင့်၊ ဝိပဿ
 နာယ၊ ဝိပဿနာ၏၊ ဝတ္ထု၊ တည်ရာဖြစ်သောအာရုံကို၊ ဒသေတိ၊ ပြ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဣမမေဝကာယံဟူသောပါဌ၌၊ ဣမမေဝါတိ၊ ဣမမေဝဟူသည်
 ကား၊ ဣမံဝေစာတုမဟာဘူတိကံ၊ ဤမဟာဘူတလေးပါး ရှိသောခန္ဓာ
 ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ သဗ္ဗာယတနိကန္တိ၊ သဗ္ဗာယတနိကံ ဟူသည်ကား၊
 သဗ္ဗာယတနပဒိုသံယုတ္တံ၊ ခြောက်ပါးသော အာယတနနှင့်စပ်ယှဉ်သော
 ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ ဇိဝိတပစ္စယာတိ၊ ဇိဝိတပစ္စယာဟူသည်ကား၊ ယာဝု၊

၃-သုညတဝဂ်-၁-ရုံဇ္ဇသုညတံသုတ်။

၃၀၅

အကြင်မျှလောက်၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယာနံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေတို့၏၊ ပဝတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ တဒဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ဇီဝိတပစ္စယာ၊ ဇီဝိတဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ယဒိဒံအသုညတံ၊ အကြင်မဆိတ်သည်၏အဖြစ်သည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ပဝတ္တဒရုတမတ္တာ၊ ဥပါဒိဏ္ဍကရုပ်တို့၏ ပူပန်ခြင်းမျှသည်၊
 အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုနံ၊
 တဖန်၊ အနိမိတ္တန္တိပဒေန၊ အနိမိတ္တံဟူသောဝုန်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာယ၊ ရှေး
 ရှေး၌ဖြစ်သောဝိပဿနာကို၊ ပဋိဝိပဿနံ၊ တဖန်ဝိပဿနာကိုရှုခြင်းကို၊
 ဒေသတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ကာမာသဝံပဋိစ္စာတိ၊
 ကာမာသဝံပဋိစ္စဟူသည်ကား၊ ကာမာသဝံ၊ ကာမာသဝကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ဥပ္ပဇ္ဇနပဝတ္တဒရုထာ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကာမာသဝကြောင့် ပူပန်ခြင်းတို့
 သည်၊ အသုဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ တေ၊ ထိုပဝတ္တဒရုထတို့သည်၊ ဣ
 ဤအရိယာမဂ်အရိယာဖိုလ်၌၊ နသန္တိ၊ မရှိကုန်၊ အရိယာမဂ္ဂေဝေ၊ အရိ
 ယာမဂ်၌ လည်းကောင်း၊ အရိယပလေဝေ၊ အရိယာဖိုလ်၌၎င်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမမေဝကာယန္တိ
 ဣဒံ၊ ဣမမေဝကာယံဟူသောဤစကားကို၊ ဥပါဒိသေသဒရုထဒဿနတ္ထံ၊
 ကိလေသာမှကြွင်းသော ခန္ဓာငါးပါးတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်
 ဖြစ်သောပူပန်ခြင်းကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿသညာယ၊ မနုဿသညာဖြင့်၊
 ဂါမသညံ၊ ဂါမသညာကို၊ နိဝတ္တိတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ (ပ)၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ္ဂင်ဖြင့်၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ နိဝတ္တေတွာ၊ ဆုတ်နစ်စေ၍၊ အနုပုဗ္ဗေန၊ မဂ်အစဉ်
 အားဖြင့်၊ အစ္စန္တသုညတာနာမ၊ အစ္စန္တသုညတ မည်သော အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကို၊ ဒသိတာ၊ ပြအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပရိသုဒ္ဓန္တိ၊ ပရိသုဒ္ဓံဟူ
 သည်ကား၊ နိရုပတ္တိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသော၊ အနုတ္တရန္တိ၊ အနုတ္တရံ
 ဟူသည်ကား၊ ဥတ္တရုပိရဟိတံ၊ လွန်ကဲသောတရားမှကင်းသော၊ သဗ္ဗသေဋ္ဌံ
 ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ထက်မြတ်သော၊ သုညတန္တိ၊ သုညတံဟူသည်
 ကား၊ သုညတဖလသမာပတ္တိံ၊ သုညတဖလသမာပတ်ကို၊ တသ္မာတိ၊
 တသ္မာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အတိဝံတပိ၊ အတိတ်ကာ
 လ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကသင်္ခါတာ၊ ဘုရား-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-သာဝ
 ကဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုမှငြိမ်းစေသော
 ဝုဂ္ဂိုလ်-မကောင်းမှုမှအပြတ်ပြီးသောဝုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အနာဝတေပိ၊ အနာ
 ဝုတ်ကာလ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသာဝကသင်္ခါတာ၊ ဘုရား-ပစ္စေက

၃၁၆

ဥပရိပဏ္ဏာသင်္ခန္ဓကထာနိဿယ-ပဋ္ဌမတွဲ။

ဗုဒ္ဓါ-သဒဝကဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဧတရဟိမိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓသဒဝကသင်္ခါ
 တာ၊ တရား-တရားတပည့်သားဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊
 ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပရိသန္ဓေလက်ဝန်းကျင်မှစင်ကြည်
 သော၊ ပရမံ၊ ဖြတ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ဣမံယေဝသုညတံ၊
 ဤသုညတဗျိလ်သို့သာလျှင်၊ ဥပသမ္ပန္နကပ်၍၊ ဝိဟရိသု၊ နေလည်းနေကုန်
 ပြီ၊ ဝိဟရိသန္တိ၊ နေလည်းနေကုန်လတ္တံ့၊ ဝိဟရန္တိစ၊ နေလည်းနေကုန်ဆဲ၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်။ သမ္ပန္န၊
 အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊
 ဤသည်လျှင် စူဠသုညတသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း။ ။ ပဋ္ဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ
 သော၊ စူဠသုညတသုတ္တံ၊ စူဠသုညတ သုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၂-မဟာသုညတသုတ်။

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံအစရှိသော သုတ်သည်။ မဟာသုညတ
 သုတ္တံ၊ မဟာသုညတသုတ်တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာသုညတသုတ်၌၊ ကာဠု
 ခေမကောတိ၊ ကာဠုခေမကောဟူသည်ကား၊ ဆဝိဝဇ္ဇန္တနု၊ အရေအသင်း
 ဖြင့်၊ သော၊ ထိုသာကီဝင်မင်းသည်၊ ကာဠော၊ မည်း၏၊ ပန၊ ငယ်သည်ကို
 ဆိုဦးအံ့၊ ခေမကောတိ၊ ခေမကောဟူသောအမည်သည်၊ အသ၊ ထိုသာ
 ကီဝင်မင်း၏၊ နာမံ၊ အမည်ရင်းတည်း။ ဝိဟာရောတိ၊ ဝိဟာရောဟူသည်
 ကား၊ တတ္ထိယေဝ နိဂြောဓရာမေ၊ ထိုနိဂြောဓာရုံ ကျောင်းတော်၌ပင်
 လျှင်၊ ဧကတ္ထိပဒေသေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ပါကာရေန၊ တံတိုင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိ
 ဝိတွာ၊ ပတ်ဝိုက်၍၊ ဣရုကောဋ္ဌကံ၊ ထံခါးမုခ်ကို၊ မာပေတွာ၊ ဗန်ဆင်း၍၊
 ဟံသဝဋ္ဋကာဒိသေနာသနာနိစေဝ၊ ဟင်္သာတောင်သဏ္ဌာန်လည်၍၊ မိုးခြင်း
 အစရှိသည်တို့ကိုပြုသောကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မဏ္ဍ
 လမာဠတောဇနသာယာဒိနိစ၊ တန်ဆောင်းဝန်း-ဆွမ်းစားစရပ် စသည်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ ကတော၊ ဆောက်လုပ်အပ်
 သော၊ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းတည်း။ သမ္ပဟုလာနိသေနာသနာနိတိ၊ သမ္ပ
 ဟုလာနိသေနာသနာနိဟူသည်ကား၊ မဇ္ဈော၊ ညောင်စောင်းလည်းကောင်း၊
 ဝိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်လည်းကောင်း၊ ဘိသိ၊ ဘုံလျှိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဈောဟနံ၊ အနံး

ခ-သုညတဝဂ်-၂-မဟာသုညတသုတ်၊

၃၁၇

၂၁

လည်းကောင်း၊ တမ္ဘိကာ၊ ကပ်ပိုင်းလည်းကောင်း၊ စမ္မာဓဏ္ဍာ၊ သားရေပိုင်းလည်းကောင်း၊ တိဗာသန္တာရော၊ မြက်အခင်းလည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍသန္တာရော၊ သင်ရွက်အခင်းလည်းကောင်း၊ ပလ္လာလသန္တာရော၊ ကောက်ရိုးအခင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနိဗ္ဗာသိအမဂ္ဂိသော အိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းထားအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဉ္ဇေန၊ ညောင်စောင်းတခုဖြင့်၊ မဉ္ဇု၊ ညောင်စောင်းတခုကို (ပ)၊ ပလ္လာလသန္တာရေနော၊ ကောက်ရိုးအခင်းတခုဖြင့်သာလျှင်၊ ပလ္လာလသန္တာရံ၊ ကောက်ရိုးအခင်းတခုကို၊ အာဟာစ္စ၊ ထည့်ဆိုက်၍၊ ဣတိတနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည်၊ ဂဏာတိက္ခန္တံ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့သည်၏အစွမ်းဖြင့်နေကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနသမိသံ၊ နေရာအရပ်နှင့်တူသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးသဗ္ဗဟုလာနုခေါတိ၊ သဗ္ဗဟုလာနုခေါဟူသည်ကား၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂဏီယော၊ ဗောဓိပလ္လင်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗကိလေသာနံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတို့၏၊ သမုပ္ပါဒိတတ္တာ၊ အကြွင်းမဲ့ခွါအပ်ပြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သံသယောနာမ၊ ပည့်မှားသံသယမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိတက္ကပုဗ္ဗဘဂေါ၊ ဝိတက်လျှင်ရှေးအဖို့၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ပုစ္ဆော၊ ပုစ္ဆာတည်း၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အပံနုကာရော၊ ဤသဗ္ဗဟုလာနုခေါဟူသောပုဒ်၌အကျုံးဝင်သောနုအက္ခရာသည်၊ ဝိတက္ကပုဗ္ဗဘဂေါ၊ ဝိတက်လျှင်ရှေးအဖို့၌ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ကို ထွန်းပြတတ်သော၊ နိပါတမတ္တော၊ နိပါတ်ပုဒ်မျှသာတည်း၊ ပါဒိမတ္ထကံ၊ ဒေသနာတော်၏အတွင်းအထိပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားရာ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဝိနိစ္ဆိတောနာမ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတော၊ ဤကာလ၌၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒသန္တ၊ ဒသတိက္ခန္တံ၊ တကျိပ်သောရဟန်း-တကျိပ်နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဝသန္တာ၊ နေသည်တို့ကို၊ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာကိရ၊ မမြင်ဘူးကုန်သတတ်၊ ပန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အကြံတော် ဖြစ်သည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ အထေးထိုသို့မြင်တော်မူသော အခါ၌၊ အဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ ဧတံသေသပရိဝိတက္ကော၊ ဤသို့သောအကြံတော်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး ကိံ၊ အဟောသိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်တော်မူသနည်းဟူမူကား၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အယံဂဏဝါသောနာမ၊ ဤအပေါင်းအဖော်သို့ပြေးဝင်၍နေခြင်းမည်သည်ကား၊ ဝဇ္ဇေ၊ သံသရာဝဋ်၌၊ အာမိဏ္ဏသမာမိဏ္ဏော၊ မပြတ်လေ့ကျက်အပ်သော အလေ့အကျင့်တည်း၊ နဒိဋ္ဌာတိဏ္ဏဥဒကသမိသော၊ မြစ်သို့ဆင်း

၃၁၈

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

သောရေနှင့်တူ၏။ နိရယတိရုစ္ဆာနယောနိပေတ္တိဝိသယာသုရကာယေသု
 ဝိ၊ ငရေတုံ-တိရုစ္ဆာနိတုံ-ပြိတ္တာတုံ-အသုရကာယံတုံတို့၌ လည်းကောင်း၊
 မနုဿလောက ဒေဝလောက ဗြဟ္မလောကေသုပိ၊ လူ့တုံ-နတ်တုံ-ဗြဟ္မ
 တုံတို့၌လည်းကောင်း၊ ဂဏဝါသောဝ၊ အပေါင်းအဖော်၌ နေခြင်းသည်
 သာလျှင်၊ အာရိယဏ္ဍာ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွေဦးဆုံး၊ နိရ
 ယော၊ ငရေသည်လည်း၊ ဒသယောဇန သဟဿော၊ ယူဇနာတသောင်း
 အကျယ်ရှိ၏။ တိပုရုဏ္ဏ ပုရိတာ၊ သလွဲမှန်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ နာဠိ
 ကျည်တောက်သည်။ ဗိပုရုဏ္ဏဟိ၊ သလွဲမှန်တို့ဖြင့်၊ နိရုန္တရေဝိယ၊
 အခြားမရှိသကဲ့သို့၊ သတ္တဘရိတော၊ သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ သော၊
 ထိုငရေတုံသည်၊ သတ္တေဟိ၊ သတ္တဝါတို့ဖြင့်၊ နိရုန္တရေ၊ အခြားမရှိ၊ ပဉ္စ
 ဝိမဗန္ဓန ကမ္မကာရဏ ကရုဏဋ္ဌာနေ၊ ငါးပါးအခြား ရှိသော နှောင်ဖွဲ့ရာ
 အရပ်-ကမ္မကာရဏကို ပြုရာအရပ်၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ပမာဏံဝါ၊
 အတိုင်းအရှည်သည်လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါဝါ၊ အပိုင်းအခြားသည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဟတိရုစ္ဆာန
 နာဝါဒိနံ၊ ခြင်္သေ့-တိရုစ္ဆာနိ-နဂါး-အစရှိသည်တို့၏၊ ဌာနေသု၊ အရပ်တို့၌၊
 ပမာဏံဝါ၊ အတိုင်းအရှည်သည် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါဝါ၊ အပိုင်း
 အခြားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂဏဘူတာဝ၊ အပေါင်း
 ဖွဲ့သည်ဖြစ်ကုန်၍သာလျှင်၊ ပစ္စန္နိ၊ ကျက်ရကုန်၏။ တိရုစ္ဆာနယောနိယံ၊
 တိရုစ္ဆာနိတုံ၌၊ ဧကသ္မိံ၊ တခုသော၊ ဝမ္ဘိကေ၊ တောင်တို့၌၊ ဥပဗိကာနံ၊ ခြံတို့
 ၏၊ ပမာဏံဝါ၊ အတိုင်းအရှည်သည် လည်းကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါဝါ၊ အပိုင်း
 အခြားသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊
 ဧကကဗိလသီသုပိ၊ တခုတခုသော တွင်းအစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ကိပိလ္လိ
 ကာဒိနံ၊ ပြွက်အစရှိသောပိုးတို့၏၊ ပမာဏံဝါ၊ အတိုင်းအရှည်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပရိစ္ဆေဒေါဝါ၊ အပိုင်းအခြားသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိမရှိ၊
 တိရုစ္ဆာနယောနိယမ္ပိ၊ တိရုစ္ဆာနိ တုံ၌လည်း၊ ဂဏ ဝါသောဝ၊ အပေါင်း
 အဖော်၌နေခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာရိယဏ္ဍာ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။ ဂါရ
 တိကာနိ၊ တဂါရတ် ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရယောဇနိကာနိပိ၊
 ယူဇနာခွဲရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပေတနဝရောနိစ၊ ပြိတ္တာတို့၏ နေရာ
 မြို့တို့သည်လည်း၊ ပေတဘရိတာနိ၊ ပြိတ္တာတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တိဝိသယေပိ၊ ပြိတ္တာတုံ၌လည်း၊ ဂဏဝါသောဝ၊
 အပေါင်း ဖွဲ့၍နေခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာရိယဏ္ဍာ၊ အလေ့အကျင့်တည်း။

ဒသယောဇနသဟသံ၊ ယုဇနာတသောင်းကျယ်သော၊ အသုမုတဝနံ၊
 အသုခုသုံသည်၊ ကဏ္ဍေတွင်းအပ်သောနား၌၊ ပက္ခိတ္တသုမိယာ၊ ထည့်
 အပ်သောအပ်ဖြင့်၊ ဘရိတံ၊ ပြည့်သော၊ ကဏ္ဍမိလံဝိယ၊ တွင်းအပ်သော
 နားပေါက်ကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အသုရကာယေဝိ၊ အသုရ
 ကာယလုံ၌လည်း၊ ဂဏဝါသောဝ၊ အပေါင်းဖွဲ့၍ နေခြင်းသည်သာလျှင်၊
 အာစိဇ္ဈော၊ အလေ့အကျင့်တည်း၊ မနုဿလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သာဓုတ္တိယံ
 သာဓုတ္တိပြည်၌၊ သတ္တပဏ္ဏာသ ကုလသတသဟဿာနိ၊ ခုနစ်သိန်းသော
 ဒိဝံခြေ-ငါးသန်းသော ဒိဝံခြေတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏၊ ရာဇဂဟေ၊
 ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အဇ္ဈာဝ၊ မြို့တွင်း၌လည်းကောင်း၊ ဗဟိဝ၊ မြို့ပ၌လည်း
 ကောင်း၊ အဗ္ဗာရသမနုဿကောဓိုယော၊ တဆွဲရှစ်ကုဋေသောလူတို့သည်
 ဝသိ၊ သူ၊ နေကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ အညေသုပိ၊ သာဓုတ္တိ-ရာဇဂြိုဟ်မှတစ်ပါး
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု၊ ဝေသာလီ-ကောသလ္လိဝသောမြို့တို့၌၊ ဝသိ၊
 သူ၊ နေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မနုဿလောကေသုပိ၊ လူ့ရွာတို့၌လည်း၊ ဂဏဝါ
 သောဝ၊ အပေါင်းဖွဲ့၍နေခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာစိဇ္ဈော၊ အလေ့အကျင့်
 တည်း၊ ဘူမဒေဝတာ၊ ဘုမ္မဗိုးနတ်ကို၊ အာဒိ၊ ကတွာ၊ အစပြု၍၊ ဒေဝလောက
 ဗြဟ္မလောကေသု၊ နတ်ပြည်ဗြဟ္မပြည်တို့၌၊ ဂဏဝါသောဝ၊ အပေါင်းဖွဲ့၍
 နေခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာစိဇ္ဈော၊ အလေ့အကျင့်တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊
 ချွဲဦးခုံး၊ ဧကကဿ၊ တယောက်တယောက်သော၊ ဒေဝပုတ္တဿ၊ နတ်
 သားအား၊ အဘိယံ နာရကကောဓိုယော၊ အခွဲနှင့် တကွသုံးကုဋေသော
 နတ်သမီး ကချေသည်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ နဝရိကောဓို
 ယော၊ ကိုးကုဋေသော ကချေသည် နတ်သမီးတို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ရှိ
 သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကဗ္ဘာနေ၊ တချသေအရပ်၌၊ ဒသ သဟဿာပိ၊ တ
 သောင်းလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြဟ္မာနေ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၊ ဝသန္တိ၊ နေကုန်
 ၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ တဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ ကြံတော်
 မူ၏၊ ကိံ၊ ဝိဇ္ဇေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံတော်မူသနည်းဟူမူကား၊ မယာ၊ ငါတု
 ရားသည်၊ သတသဟဿကပ္ပါမိကာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအလွန်ရှိကုန်သော၊
 စတ္တာရိ အသံချေယူာနိ၊ လေးသံချေတို့ပတ်သုံး၊ ဂဏဝါသဝိဓံ သနတ္ထံ၊
 အပေါင်းအဖော်၌ နေခြင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါး
 သောပါရမီတော်တို့ကို၊ ပုရိတာ၊ ပြည့်အပ်ကုန်၏၊ ဣတော၊ ဤအခါမှ၊ ပဋ္ဌာ
 ယောဝ၊ စ၍သာလျှင်၊ ဂဏံ၊ အပေါင်းအဖော်ကို၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍၊ ဂဏာဘိရ
 တာ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်၌မွေလျော်ကုန်သော၊ ဣမေဝဘိက္ခု၊ ဤရဟန်း

၃၂၀ ဥပရိပက္ခာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တို့သည်လည်း၊ အနန္တစွာပိကံ၊ မလျောက်ပတ်သည်ကို၊ ကရောဏိ၊ ပြုကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဓမ္မသံဝေဂံ၊ တရားသံဝေဂကို၊ ဥပ္ပါဒေတွားဖြစ်စေ၍၊ ပုန၊ တဖန်၊
 ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်မူ၏။ ကိ၊ ဝိန္ဒေသိ၊ အဘယ်သို့ ကြံတော်မူသနည်း၊ ဘူမု
 ကာ၊ ကောဋ္ဌာန၊ တခုသောအရပ်၌၊ ဇီဟိ၊ နှစ်ဦးကုန်သော၊ သိက္ခူဟိ၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ နဝသိတဗ္ဗံ၊ မနေအပ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်
 ကို၊ ပညာပေတု၊ ပညတ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ၊ တက်ကောင်းသည်၊ သဘောဝေ
 ယ၊ အကပ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ခေါပန၊ စင်
 စပ်သဖြင့်၊ ဧတံသိက္ခာပဒံ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို၊ သိက္ခာပေတု၊ ကျင့်စေခြင်း
 ငှါ၊ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ရာ၊ ဟန္တု၊ ယခု၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ မဟာသုည
 တာပဗိုပတ္တိနာမ၊ မဟာသုညတ ပဗိုပတ်မည်သော၊ သုတ္တန္တံ၊ သုတ်ကို၊
 ဒေသေမိ၊ ဟောတော်မူအံ့၊ တံသုတ္တန္တံ၊ ထိုသုတ်သည်၊ သိက္ခာကာမာနံ၊
 သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့
 အား၊ သိက္ခာပဒ ပညတ္တိဝိယစ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်းကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ နဂရန္တိ၊ ရေမြို့တံခါး၌၊ နိက္ခိတ္တ သဗ္ဗကယိကအာဒါသောဝိယစ၊
 ထားအပ်သော ကိုယ်လုံးထင်သော ကြေးမုံပြင်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ယံ
 ယေနကာရဏေန၊ အကြင် အကြောင်းကြောင့်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
 တတောတသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ ဧကသ္မိ၊ တခုသော၊ အာဒါသော၊ ကြေးမုံပြင်၌၊ ခတ္တိယာဒယော၊
 မင်းအစရှိသောသူတို့သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝန္တံ၊ အပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ရှု၍၊
 ခတ္တိယာဒယော၊ မင်းအစရှိသောသူတို့သည်၊ တံဝန္တံ၊ ထိုအပြစ်ကို၊ ပဟာ
 ယ၊ ပယ်၍၊ တေသံခတ္တိယာဒိနံ၊ ထိုမင်းအစရှိသောသူတို့အား၊ အနဝဇ္ဇာ၊ အ
 ဖြစ်မရှိကုန်သည်၊ ဟော နိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ မယိ၊ ငါဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေဝိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသော်လည်း၊
 ပဉ္စဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ငါးထောင်တို့ပတ်လုံး၊ ဣမံသုတ္တံ၊ ဤမဟာ
 သုညတသုတ်ကို၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ဣမိနာသုတ္တေန၊ ဤမဟာ
 သုညတသုတ်ဖြင့်၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့၍နေခြင်းကို၊ ဝိနာဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်
 ၍၊ ဧကိသာဝါဘိရတာ၊ တယောက်ထည်းထည်း၏အဖြစ်၌မူ၊ လျော်ခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဣမိနာသုတ္တေန၊
 ဤမဟာသုညတသုတ်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇနက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ ဆုံးရာဖြစ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိသန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေသိ၊ ကြံတော်

မူ၏၊ စကြွေတင်မှုသည့်အားလျော်စွာဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ မနောဇေတံ၊ နှလုံး၏အလိုကို၊ မုဒရန္တောပိယ၊ ပြည့်စေ
 သိသကဲ့သို့၊ ကုလယုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဣဓံသုတ္တံ၊ ဤမ
 ဟာသုညတသုတ်၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကုလယုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း
 သားတို့သည်၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့၍၊ ခုခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်
 ၍၊ ဝဇ္ဇိရက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို၊ ကုလယုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်၊
 ခေပေတွာ၊ ကုန်စေ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်သော၊ ကုလယုတ္တော၊ အ
 မျိုးကောင်းသားတို့သည်၊ ဂဏနပထံ၊ ရေတွက်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊
 ဝိတိဝတ္တော၊ လွန်ကုန်၏ဟိ၊ ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဝါလိကပိဗ္ဗိဝိဟာရေဝိ၊ ဝါလိကပိဗ္ဗိ
 ကျောင်း၌လည်း၊ အာဘိဓမ္မိက အဘယတ္ထေရာနာမ၊ အာဘိဓမ္မိကအ
 ဘယမထေရ်မည်သည်၊ ဝဿူပနာယိက သမယေ၊ ဝါသိုကပ်သောအ
 ခါ၌၊ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သောဘိက္ခုဟိ၊ ပေန်းတို့နှင့်၊ သမ္ဘိ၊ တ
 ကွ၊ ဣဓံသုတ္တံ၊ ဤမဟာသုညတသုတ်ကို၊ သဇ္ဈာယိတွာ၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေတော်
 မူ၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နကရောမ၊ မပြုဘဲနေကုန်အံ့
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသောရဟန်း
 အပေါင်းတို့သည်လည်း၊ အန္တောသေ၊ ဝါတွင်း၌၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့၍၊ ခု
 ခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဧကိဘာဝါတိရတာ၊ တယောက်
 ထည်းထည်းနေခြင်း၌ပွေ့လျော်ကုန်သော၊ ကုလယုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသား
 တို့သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံသု၊
 ရောက်ကုန်၏၊ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤမဟာသုညတသုတ်သည်၊ ဂဏဘေဒနံနာမ၊
 ဂဏသင်္ဂဏိကာရာမ၊ တဏှာကို ပျက်ဆီးကြောင်း ဖြစ်သော သုတ်မည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဃဇ္ဇာယာတိ၊ ဃဇ္ဇာယဟူသည်ကား၊ ဧဝံနာမကဿ၊ ဤသို့ဃဇ္ဇာယ
 ဟူ၍အမည်ရှိသော၊ သက္ကဿ၊ သာကီဝင်မင်း၏၊ ဝိဟာရေတိ၊ ဝိဟာရေ
 ဟူသည်ကား၊ အယံဝိဟာရော၊ ဤကျောင်းကိုလည်း၊ နိဂြောဓရာမေသေ၊
 ဝ၊ နိဂြောဓရုံကျောင်း၏သာလျှင်၊ ဧကဒေသေ၊ တစိတ်သောအရပ်၌၊ ကာ
 ဇ္ဇမေကဿ၊ ကာဇ္ဇမေကအမည်ရှိသော၊ သာကီဝင်မင်းသည်၊ ကတော၊
 ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ဝိဟာရောပိယ၊ ကျောင်းကဲ့သို့၊ ကတော၊ ဆောက်
 လုပ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ ဝိဝ
 ရုကမ္ပန္တိ၊ ဝိဝရုကမ္ပဟူသည်ကား၊ ဇိတ္တမလိနာနံ၊ ဆွေးမြေ့ရာအရပ်-ညစ်

၃၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နွမ်းရာအရပ်တို့အား၊ အဋ္ဌဋ္ဌာနုပ္ပါဒန စောဝနာဒီဟိ၊ ပြင်ထပ်ပေးခြင်း-ဖွပ်
 လျော်ခြင်းအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတပရိဘဏ္ဍာန္တိ၊ ပြုအပ်သောအစီအရင်
 သည်လည်း၊ ဝနုတိသေဋ္ဌာ၊ စိဝရက္ခယသင်္ကန်းအလို၊ ဌါ၊ ဥပ္ပန္နဝဏ္ဏာနံ၊
 ဖြစ်သောအဝတ်ပုဆိုးတို့၎င်း၊ ဝိစာရကထိဗ္ဗနာဒီဟိ၊ စီရင်ခြင်း-ချုပ်ခြင်း
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသည်ကို၊ သံဝိဓာနန္တိ၊ စီရင်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဝနုတိသေဋ္ဌာ၊ ပန၊ ဣန္ဒြိယတတ္ထကိစ္ဆိဉ္ဇိအံ၊ ဣဓ၊ ဤမဟာ
 သုညတသုတ်၌၊ အကတံ၊ မပြုအပ်သေးသောအရာကို၊ သံဝိဓာနံ၊ စီရင်
 ခြင်းကို၊ အဓိပ္ပေတံ၊ အလိုရှိအပ်၏ဟိ၊ ခွဲဉ္ဇိအံ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အာ
 နန္ဒတ္ထရဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ စိဝရဿာရကော၊ သင်္ကန်းလျှာ
 ပုဆိုးတို့ကို၊ အဒံသု၊ လူကုန်ပြီ၊ တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ ထေရော၊ အရှင်အာ
 နန္ဒာမထေရ်သည်၊ သမ္မဟုလေ၊ များစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊
 ဂဟတော၊ ခေါ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုကာဠာအမည်ရှိသောသင်္ကတိဝင်မင်း၏ကျောင်း
 ၌၊ စိဝရကမ္ပံ၊ သင်္ကန်းအမှုကို၊ အာကာသိ၊ ပြုပြီ၊ တေဝိဘိက္ခု၊ ထိုသင်္ကန်း
 အမှုကိုပြုသောရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊
 သူပိပါသကဿ၊ အပ်နုပါးပေါက်ကို၊ ပညာယနကာလတော၊ ထင်မြင်
 သောအခါမှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်၏သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၍၊ သူပိပါသကဿ၊ အပ်နုပါးပေါက်၏၊ အပညာယနကာလေ၊ မထင်မြင်
 သောအခါ၌၊ ဥဋ္ဌဟန္တိ၊ ထ၍သွားကုန်၏၊ သူပိကဗ္ဗေ၊ အပ်အမှုသည်၊ နိဗ္ဗိ
 တေ၊ ပြီးသော်သာလျှင်၊ သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို၊ သံဝိဒဟိဿာ
 မ၊ စီရင်ကုန်အံ၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ နသံဝိဒဟိ သု၊ မစီရင်
 ကုန်၊ စိဝရကာရသမယောနေတိ၊ စိဝရကာရ သမယောနော ဟူသည်
 ကား၊ ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံသတတ်၊ ကိ
 စိန္တေသိ၊ အဘဟံသို့ကြံသနည်းဟူမူကား၊ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်၊ ဧတေဟိဘိက္ခု
 ဟိ၊ ဤသင်္ကန်းချုပ်သည့်ရဟန်းတို့သည်၊ သေနာသနာနိ၊ အိပ်ရာနေရာ
 တို့ကို၊ နပဗ္ဗိဿာမိတာနိ၊ မသိမှီးအပ်ကုန်၏၊ ဘဂဝတာစ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်လည်း၊ ဒိဋ္ဌာနိ၊ မြင်အပ်ခဲ့ကုန်သည်၊ တဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အနတ္တမနော၊ နှလုံးမသာယာသောအရှင် အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊
 သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သုဋ္ဌ၊ လွန်စွာ၊ ဣမေသံဘိက္ခုနံ၊ ဤရဟန်း
 တို့အား၊ နိဂ္ဂဟေတုကာမော၊ နှိပ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဥ
 ပတ္တမ္ဘော၊ အထောက်အပံ့သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ငါဖြစ်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 စိန္တေသိ၊ ကြံ၍၊ တဿ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့စိဝရ ကာရသမယောနော

ဟူ၍၊ အာဟာ၊ လျှောက်၏၊ ပန၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလိုနုလုံးကို ဆိုပြီးအံ့၊
 ဧတ္ထ၊ ဤစီဝရကာရ သမယောနော ဟူသောပါဌ၌၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့၊
 သညကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလိုတည်း၊ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာ
 သူရား၊ ဣမေတိက္ခ၊ ဤသင်္ကန်း၊ ချုပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကပ္ပာရာမာ၊
 အမှီ၌ပွေ့လျော်ကုန်သည်၊ နမဟုတ်ကုန်၊ ပန၊ ခင်စင်သော်ကား၊ စီဝရ
 ကိစ္စဝသေန၊ သင်္ကန်းကိစ္စ၏အတွင်းဖြင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝသန္တိ၊ နေပါကုန်၏၊
 ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အဓိပ္ပါယ်၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ။

နခေါအာနန္ဒာတိ၊ နခေါအာနန္ဒဟူသည်ကား၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ကမ္မ
 သမယောဝါ၊ အမှုလုပ်သောအခါသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အကမ္မ
 သမယောဝါ၊ အမှုမလုပ်သော အခါသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊
 စီဝရကာရသမယောဝါ၊ သင်္ကန်းလုပ်သောအခါသည်မူလည်း၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေ၊ အစီဝရကာရ သမယောဝါ၊ သင်္ကန်းမလုပ်သော အခါသည်မူ
 လည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ အထခေါ၊ စင်စင်သော်ကား၊ သင်္ကဏိကာရာမော၊
 အပေါင်းအဖော်၌ပွေ့လျော်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နသောဘာ
 တိယောဝ၊ မတင့်တယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ တံ၊ သင်အာနန္ဒာသည်၊ အနု
 ပတ္တန္တ ဌာနေ၊ မထောက်ပံ့ သင့်သောအရာဌာန၌၊ ဥပတ္တန္တော၊ ထောက်ပံ့
 ခြင်းသည်၊ မာအဟောတိ၊ မဖြစ်စေလင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုနခေါအာနန္ဒအစရှိသော
 ပါဌ၌၊ သင်္ကဏိကာတိ၊ သင်္ကဏိကာဟူသည်ကား၊ သကပရိသသမော
 ဓာနံ၊ မိမိပရိသတ်နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းတည်း၊ ဂဏောတိ၊ ဂဏောဟူသည်
 ကား၊ နာနာဇနသမောဓာနံ၊ အထူးထူးသောလူတို့နှင့်ပေါင်းဖော်ခြင်းတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ သင်္ကဏိကာရာမောဝါ၊ မိမိပရိသတ်၌ပွေ့လျော်သည်မူလည်း
 ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ ဂဏာရာမောဝါ၊ အထူးထူးသောလူတို့၌ပွေ့လျော်သည်
 မူလည်း၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ၊ သဗ္ဗဿာပိ၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအား
 ဖြင့်လည်း၊ ဂဏာဗဟုလ္လာဘိရတော၊ ရိုဏ်းများသည်၏အဖြစ်၌ပွေ့လျော်
 သော၊ ဂဏာဗန္ဓနဗန္ဓော၊ ရိုဏ်းဖွဲ့သောအားဖြင့် ဖွဲ့၍နေခြင်းသည်သာလျှင်၊
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နသောဘာတိ၊ မတင့်တယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊
 မတင့်တယ်သည်မှတပါး တင့်တယ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တံ၊ ဆွမ်း
 စားပြီးသည်မှနောက်ကာသန္တံ၊ ဒိဝါဌာနံ၊ နေ့သန့်ရာအရပ်ကို၊ သမ္ပဇ္ဇိတွာ၊
 တမြက်လှည်း၍၊ သုခဓာတဟတ္ထပါဒေါ၊ ကောင်းစွာ ဆေးအပ်ပြီးသော
 လက်ခြေရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မူလကမ္မဋ္ဌာနံ၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေ
 တွာ၊ ယူ၍၊ ကောရာမတံ၊ တယောက်ထည်းထည်းပွေ့လျော်သည်၏အဖြစ်

၃၂၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ

ကို၊ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ငါတုရား၏သာသနာတော်၌၊ သောတတိ၊ တင့်တယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ နေက္ခမ္ပသုခန္တိ၊ နေက္ခမ္ပသုခံဟူသည်ကား၊ ကာမဝေသာ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမမှ၊ နိက္ခမဿ၊ ထွက်သောဈာန်တရား၏၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတည်း၊ ပရိဝေကသုခံ၊ ပရိဝေကသုခဟူသည်၊ ကာမပရိဝေကသုခမေဝ၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့မှ ဆိတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောသုခပင်လျှင်တည်း၊ ပန၊ ဥပသမသုတ်၏အဖွင့်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့၏၊ ဥပသမတ္ထာယ၊ ငြိမ်းခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဥပသမသုခံ၊ ဥပသမသုခမည်၏၊ သမ္မောဝတ္ထာယ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမ္မောသုခံ၊ သမ္မောသုခမည်၏၊ နိကာမလာဘီတိ၊ နိကာမလာဘီ ဟူသည်ကား၊ ကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ ဣန္ဒြိယလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရခြင်းရှိသည်၊ အကိန္တလာဘီတိ၊ အကိန္တလာဘီ ဟူသည်ကား၊ အနုက္ခလာဘီ၊ မဆင်းရဲသဖြင့်ရခြင်းရှိသည်၊ အကသိရလာဘီတိ၊ အကသိရလာဘီဟူသည်ကား၊ ဝိဂုလလာဘီ၊ ပြန့်ပြောစွာရခြင်းရှိသည်၊ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့၊ သာမာယိကန္တိ၊ သာမာယိကံဟူသည်ကား၊ အပ္ပိတပ္ပိတသမယေ၊ ဝင်စားဆဲဝင်စားဆဲသောအခါ၌၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သော၊ ကန္တန္တိ၊ ကန္တဟူသည်ကား၊ မနာဝံ၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော၊ စေတောဝိမုတ္တိန္တိ၊ စေတောဝိမုတ္တိ ဟူသည်ကား၊ ရူပါရူပါဝစရိတ္တဝိမုတ္တိ၊ ရူပါဝစရအရူပါဝစရိတ်ဟု ဆိုအပ်သောဈာန်ကို၊ ဥပသမ္ပန္န၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရိဿတိ၊ နေရလတ္တံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဝတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော၊ ဈာနာနိဝ၊ ရူပါဝစရ၊ ဈာန်တို့သည် လည်းကောင်း၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပသမာပတ္တိယောစ၊ အရူပသမာပတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အပံ၊ ဤရူပါဝစရသမာပတ်အရူပါဝစရသမာပတ်သည်၊ သာမာယိကော၊ အခါ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်းရှိသော၊ ဝိမောက္ခော၊ ဝိမောက္ခတည်း၊ ဣတိတေဝဝနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘဝဝတာ၊ မြတ်စွာတရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ တောတော်မူအပ်၏၊ အသာမာယိကန္တိ၊ အသာမာယိကံဟူသည်ကား၊ သမယဝသေန၊ အခါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်သည်၊ န၊ မဟုတ်၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ အတ္တန္တဝိမုတ္တံ၊ စင်စစ်ကိလေသာတို့မှလွတ်သော၊ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊

မှန်၏၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယမဂ္ဂါ၊ အရိယာမဂ်တို့သည်
လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ သံသမညဗလသနိစ၊ သာမည
ဒိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အယံ၊ ဤအရိယာမဂ်
သာမညဒိုလ်သည်၊ အသာမာယိကော၊ အခါ၌ကိလေသာတို့မှလွတ်ခြင်း
မရှိသော၊ ပိမောက္ခော၊ ပိမောက္ခတည်း၊ ဣတိ၊ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကိုးစာ
ဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အကုပ္ပန္တိ၊ အကုပ္ပ
ဟူသည်ကား၊ ကိလေသေယံ၊ ကိလေသာတို့သည်၊ အကော၊ ပေတဗ္ဗံ၊
မပျက်စီးစေအပ်၊ ဧတ္တာဝတာတ္ထောဝန္တေ၊ ဟိပါဌေဟံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်
ရှိသောနေက္ခဗ္ဗသုခံအစရှိသောပါဌ်တို့ဖြင့်၊ ကိ၊ အဘယ် အနက်သဘော
ကို၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ သင်္ဂဏိကာ
ရာမော၊ အပေါင်းအဖော်၌ ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းရှိသော၊ ဂဏဗန္ဓနေ၊ ဂိုဏ်းဖွဲ့
သောအားဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လောကီယဂုဏံ၊ ဈာန်
သမာပတ်ဟုဆိုအပ်သော လောကီဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံစ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ
လည်း၊ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ လောကုတ္တရဂုဏံ၊ လောကုတ္တရာ
ဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံစ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်း၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊
ပန၊ ဗျုတ္တိရိက်မှတစ်ပါးအန္တယာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်ကို၊
ဝိနေဒဒေတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ကေသဘိရတော၊ တယောက်ထည်းထည်း
ဓမ္မ၊ လျော်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လောကီယဂုဏံ၊ လောကီ
ဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံစ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ လောကုတ္တရဂုဏံ၊
လောကုတ္တရာ ဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံစ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါလည်းကောင်း၊
သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏၊ တထာတံဝစနံ၊ ထိုစကားသည်၊ ဟံသစ္စံ၊ မှန်၏၊
ဝိပဿိမောမိသက္ကောမိ၊ ဝိပဿီဘုရားအလောင်းသည်လည်း၊ စတုရသီ
တိယာပဗ္ဗဇိတ သဟဿေဟိ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်ကုန်သော ရဟန်း
အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တဝသော
နိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗညု
ဂုဏံ၊ သဗ္ဗညုဘုရားတို့သည်ရရာသောဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်း
ငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဂဏံ၊ ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်ကို၊ ဝိနေဒဒေတွာ၊
ပယ်ဖျောက်၍၊ သတ္တဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ကေဘာဝါ
ဘိရတော၊ တယောက်ထည်းဖြစ်၍ဓမ္မ၊ လျော်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗောဓိ
မဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗညုဂုဏံ၊ သဗ္ဗညု
မြတ်စွာဘုရားတို့သည် ရရာသောဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၍၊

၃၂၆ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

အမှတ်ကံ၊ ငါတို့၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားအလောင်းသည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေဟိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယုဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ကသဗ္ဗသဿနိ၊ ခြေခံနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗညုဂုဏံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ရရာသောဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိ၊ မောင်နှိုင်း၊ တေသု၊ ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိယုဟန်းတို့သည်၊ ပက္ကန္တေသု၊ အရပ်တပါးသို့ ဖွဲ့သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဧကိဘာဝါသိရေတာ၊ တယောက်ထည်းထည်းဖြစ်၍ ဖွဲ့လျော်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဗောဓိမဏ္ဍံ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့။ အာရုပ္ပာ၊ တက်တော်မူ၍။ သဗ္ဗညုဂုဏံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားတို့သည် ရရာသောဂုဏ်ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်စေတော်မူပြီ။ ။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သင်္ဂဏိကာရာမဿ၊ အပေါင်းအဖော်၌ ဖွဲ့လျော်ခြင်း၏။ ဂုဏာမိဂမာဘာဝံ၊ ဂုဏ်အထူးကိုရခြင်း၏ မရှိခြင်းကို၊ ဒဿေတွာ၊ ပြတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေါသုပ္ပတ္တိံ၊ အပြစ်ဒေါသ၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဒဿေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်။ နာဟံ အာနန္ဒာတိ အာဒိ၊ နာဟံ အာနန္ဒာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနာဟံ အာနန္ဒာဟူသောပါဌ၌၊ ဣပန္တိ၊ ချပ်ဟူသည်ကား၊ သရိန္ဒ၊ ကိုယ်တည်း၊ ယတ္ထရတ္ထဿာတိ၊ ယတ္ထရတ္ထဿဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ရူပေ၊ အကြင်ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ရာဂဝသေန၊ ရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ရတ္ထဿ၊ တပ်မက်မောသောသူအား၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျုန္တိ၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျုဟူသည်ကား၊ ယသ္မိံ ရူပေ၊ အကြင်ခန္ဓာကိုယ်၌၊ ရတ္ထဿ၊ တပ်မက်မောသောသူအား၊ သောကာဒယော၊ မိုးရိပ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊ နဥပ္ပဇ္ဇေယျု၊ မဖြစ်ကုန်ရာ၊ တံရူပံ၊ ထိုမိုးရိပ်ခြင်းအစရှိသော ဟရားတို့၏မဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်ကို၊ နသမနူပဿာမိ၊ ငါဘုရားမြင်တော်မူ၊ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သာရိယတ္ထမောဂ္ဂလာနာနံ၊ အရှင်သာရိယတ္ထရာ-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာနံတို့၏၊ ဒသဗလသာဝကတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂမနသင်္ခါတေန၊ ကပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အညယာဘာဝေန၊ တပါးပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဗ္ဗယဿ၊ သိမ်းစည်းပရိဗိုဇ်အား၊ သောကာဒယော၊ မိုးရိပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ ဝိယ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပါလိဂဟပတိနော၊ ဥပါလိသူကြွယ်၏၊ ဒသဗလသာဝကတ္ထံ၊ မြတ်စွာဘုရားတပည့်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂမနသင်္ခါတေန၊ ကပ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ အညယာဘာဝေန၊ တပါးပါးသောအခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နာမူရတ္ထဿ၊ နာမူ

ပုတ္တနိဂဏှအား၊ သောကာဒယော- စိုးရိမ်ခြင်း အစရှိသည် တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဝိယ-
 ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇာတိကသုတ္တေ- ဇာတိကသုတ်၌၊ သေဋ္ဌိအာဒိနံ-
 သုဌေးအစရှိသည်တို့အား၊ သောကာဒယော- စိုးရိမ်ခြင်းအစရှိသည်တို့သည်၊
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိဝိယ- ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိယေဝ-
 ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အယံခေါပနာနန္ဒာတိပဒဿ-
 အယံခေါပနာနန္ဒဟူသောပုဒ်၏၊ အနသန္တိ- အနသန္တိကား၊ ကော- အဘယ်နည်း၊ ဟိ-
 ချဲ့ဦးအံ့၊ ကောစိ- တစုံတယောက်သော၊ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိ- ပညာမရှိသော၊ နဝပဗ္ဗဇိတော-
 ပညွင်းသစ်သည်၊ သစေဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ကိဝဒေယျ- အဘယ်သို့
 ဆိုရာသနည်းဟူမူကား၊ ခေတ္တံ၊ လယ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာ- ဝင်ကုန်သော၊ ဂါဝိယော- နွားမတို့ကို၊
 နိဟရတိဝိယ- နှင်ထုတ်သကဲ့သို့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှာကံယေဝ-
 ငါတို့ကိုသာလျှင်၊ ဂဏတော- ဂိုဏ်းအပေါင်းအဖော်မှ၊ နိဟရတိ- နှင်ထုတ်တော်မူ၏၊
 ဧကိဘာဝေ- တစ်ယောက်ထည်းထည်း၏ဖြစ်ခြင်း၌၊ နိယောဇေတိ-
 တိုက်တွန်းတော်မူ၏၊ သယံ ပန- မိမိမှာကား၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒိဟိ- မင်း
 မင်း၏အမတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ပရိဝုတော- ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတ္တာ- ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရတိ- နေတော်မူ၏၊ ဣတိ- ဤသို့၊ သစေ ဝဒေယျ- အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဧဝံ
 သတိ- ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တဿ- ထိုပညာမရှိသော ပညွင်းသစ်၏၊
 ဝစနောကာသံ- စကား၏အခွင့်ကို၊ ဥပစ္ဆေဒနတ္ထံ- ဖြတ်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊
 စက္ကဝါဠပရိယန္တာယ- စကြာဝဠာ အဆုံးရှိသော၊ ပရိသာယ- ပရိသတ်၏၊ မဇ္ဈေ-
 အလယ်၌၊ နိသိန္နောဝိ- ထိုင်နေတော်မူသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တထာဂတော-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧကတောဝ- တယောက်ထည်းထည်း
 နေတော်မူသည်မည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဣမဿ အတ္ထဿ-
 ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿေတံ- ပြခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဣမံ ဒေသနံ- ဤအယံ
 ခေါ ပနာနန္ဒ အစရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ အာရတိ- အားထုတ်တော်မူ၏။

တတ္ထ- ထိုအယံ ခေါ ပနာနန္ဒ အစရှိသော ပါဌ၌၊ သဗ္ဗာနိမိတ္တာနန္တိ-
 သဗ္ဗာနိမိတ္တာနံ ဟူသည်ကား၊ ရူပါဒိနံ- ရူပါရုံ အစရှိကုန်သော၊ သင်္ခတနိမိတ္တာနံ-
 သင်္ခတနိမိတ်တို့ကို၊ အမနသိကာရော- နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တန္တိ-
 အဇ္ဈတ္တံဟူသည်ကား၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တံ- ဖလသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သောဝိသယဇ္ဈတ္တတည်း၊
 သုညတန္တိ- သုညတံဟူသည်ကား၊ သုညတဖလသာမပတ္တိ-
 သုညတဖလသမာပတ်ကို၊ တတ္ထ စေတိ- တတ္ထစေဟူ

၃၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သောဝုဒ္ဓိသညံ၊ ဥပယောဂတ္ထေ၊ ဒုတိယသအနက်၌၊ သုမ္ဘိသတ္တမိဝိတတံ
 ရှိသောဝုဒ္ဓိတည်း၊ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပသင်္ကမိယော၊ ကပ်ကုန်
 သည်၊ စေတောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံဝုတ္တော၊ ဆိုလို
 သည်၊ ပောသတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုဒ္ဓံ၊ တဖန်၊ တတြာတိ၊ တတြဟူသည်ကား၊ တသို့
 ပရိသဇ္ဈေ၊ ထိုပရိသတ်အလယ်၌ ဖြစ်တော့၊ တညံတော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဝိဝေကနိဇ္ဈနံ၊ ဝိဝေကနိဇ္ဈနဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်နိဇ္ဈ
 န၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ ဗျန္တိဘူတနာတိ၊ ဗျန္တိဘူတနဟူသည်
 ကား၊ အာသဝဋ္ဌာနိယမဓ္မေဟိ၊ အာသဝေါတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော
 တရားတို့မှ၊ ဝိဂတန္တေန၊ ကင်းသော၊ နိဿရေန၊ လွတ်သော၊ ဝိသံပသုတ္တ
 န၊ မယှဉ်သောစိတ်ဖြင့်၊ ဥပယျာဇနိက ပရိသံယုတ္တန္တိ၊ ဥပယျာဇနိကပရိ
 သံယုတ္တံဟူသည်ကား၊ တုမှေသင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပယျာဇနိကေန၊ နှင်ထုတ်ခြင်းရှိသော၊ ဝစနေန၊ ပြောဆိုသော
 စကားနှင့်၊ ပရိသံယုတ္တံ၊ စပ်ယှဉ်သောစကားကို၊ ပန၊ စောဒနာသောစနာ
 ဝုဒ္ဓိကိုဆိုပြီးအံ့၊ ကာယဝေသာယ၊ အာသဝ်အခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့နှင်ထုတ်ခြင်း ရှိသောစကားကို၊ ကဏ္ဍတိ၊ ဆိုတော်မူ
 သနည်း၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တကိစ္စဝေသာယ၊ ပစ္ဆိမာဘတ္တကိစ္စကို ပြုတော်မူသော
 အခါ၌၊ ကဏ္ဍတိ၊ ဆိုတော်မူဘူး၏၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပစ္ဆိမ
 ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌၊ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်၌
 သီဟသေယျံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသောအိပ်ခြင်း
 ကို၊ ကပ္ပေတွာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ ဝုဠာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဗလသမာပတ္တိံ၊ ဗလ
 သမာပတ်ကို၊ အပ္ပေတွာ၊ ဝင်စားတော်မူ၍၊ နိသီဒတိ၊ သီတင်းသုံးနေတော်
 မူ၏၊ တသ္မိံ၊ သမယေ၊ ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယံ၊ တရားနာအံ့သောဌာ၊
 အဝိဂတော၊ လာကုန်သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ သမ္ဘိပတန္တိ၊ စည်း
 ဝေး၍နေကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာလံ၊
 အခါကို၊ ဝိဒိတွာ၊ သိတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်မှ
 နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်တော်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓါသန ဝရဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏နေရာ
 ဖြစ်သောနေရာတော်သို့ကြွတော်မူသည်ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
 ကို၊ ဒေသတွာ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘေသန္တတေလပါကံ၊ ဆေးဖြစ်သော
 ဆီချက်ကို၊ ဂဗ္ဘန္တော ဝိယစ၊ ယူဘိသကဲ့သို့၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ အန
 တိက္ကမိတွာ၊ လွန်စေတော်မူမူ၍၊ ဝိဝေကနိဇ္ဈနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်သော၊
 ဝိတ္တေန၊ စိတ်တော်ဖြင့်၊ ပရိသံ၊ ပရိသတ်တို့၊ ဥပယျာဇေတိ၊ လွှတ်လိုက်၏၊

ဝါသေဠာ၊ ဝါသေဠတို့၊ ပုရိမယာမေ၊ ပုရိမယာသန္တံ၊ ရက္ခိ၊ ညဉ္ဇသညံ၊ အဘိက္ကန္တာခေါ အဘိက္ကန္တာဝေ၊ လွန်ပြီးသည့် သာလျှင်တည်း။ ဒါနိ၊ ယခုယသးအကြင်သွားခြင်း၏၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ မညထ၊ သိကုန်လေး၊ တံ၊ သိုသွားခြင်း၊ နံ၊ ကရောထ၊ ပြုကုန်သော၊ ဣတိဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဝံ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဥပေသာဇေတိ၊ လွှတ်တော်မူလိုက်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ ငှန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဗောဓိပတ္တိတော၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်တော်သို့ ရောက်တော်မူသည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ နေပဉ္စဝိညာဏာနိဝိ၊ နေပဉ္စဝိညာဉ်တဆယ်တို့သည်လည်း၊ နိဗ္ဗာနနိန္ဒာနေဝ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ တိဟာနန္ဒာတိ၊ တသ္မာတိဟာနန္ဒ 'ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သုညတာ၊ ဝိဟာရာ၊ ဗလသမာပတ်ဟုဆိုအပ်သော သုညတဝိဟာရသည်။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏၊ ပဏီတော၊ မြတ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

အဇ္ဈတ္တမေဝါတိ၊ အဇ္ဈတ္တမေဝဟူသည်ကား။ ဂေါစရဇ္ဈတ္တမေဝ၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သော ကသိုဏ်း အစရှိသောချာန်၏ အာရုံ၌သာလျှင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ သဗ္ဗပေတဗ္ဗံ၊ ကောင်းစွာထားအပ်၏၊ အဇ္ဈတ္တံသုညတန္တိ၊ ဣမ၊ အဇ္ဈတ္တံသုညတံဟူသော ဤပုဒ်၌၊ နိယကဇ္ဈတ္တံ၊ နိယကဇ္ဈတ္တဟုဆိုအပ်သောမိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာငါးပါးတရားဟုဆိုအပ်သောသုညတတရားကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌၊ နိဿိတံ၊ မှီ၍ဖြစ်သော သုညတကို၊ ဣတိအယံ၊ ဤဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သမ္ပဇာနောဟောတိတိ၊ သမ္ပဇာနောဟောတိဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အသမ္ပန္နတာဝဇာနနေန၊ မပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကိုသိသော အားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဗဟိဒ္ဓါတိ၊ ဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ခန္ဓေသု၊ ခန္ဓာတို့၌၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါတိ၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါဟူသည်ကား၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌၊ အာနေဉ္စန္တိ၊ အာနေဉ္စဟူသည်ကား၊ ဥဘတောဘာဝဂ္ဂိမုတ္တော၊ ဥဘတောဘာဝဂ္ဂိရတ္တပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဝိဿာမိ၊ ငါဖြစ်အံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အာနေဉ္စ အရူပသမာပတ္တိ၊ အာနေဉ္စ အရူပသမာပတ်ကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တသ္မိ၊ ဧဝံ ပုရိမသိန္တိ၊ တသ္မိ၊ ဧဝံ ပုရိမသိန္တိဟူသော စကားကို၊ ပါဒကချာန်၊ ပါဒကချာန်ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝတု၊ မြတ်စွာ

၂၁

၃၃၀ ဥပရိပက္ခာသဒ္ဓကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

တရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ခွဲပြီးအုံးအပရဏ
 ပါဒကဿနတော၊ မလေ့လာအပ်သောပါဒကဿနမှ၊ ဂုတ္တိတဿ၊ ထသော၊
 အဇ္ဈတ္တသုညဝံ၊ နိယကဏ္ဍတ္တဟုဆိုအပ်သော သုညတကို၊ မနသိကရော
 တော၊ နှလုံးသွင်းသော ဂုတ္တိလ်အား၊ တတ္ထံ၊ ထိုနိယကဏ္ဍတ္တဟု ဆိုအပ်
 သောသုညတ၌၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊ တတောတသ္မာ
 ကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်
 ၌၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်
 ၌၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်း၊ ဝိတ္တံ၊
 ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊ တတောတသ္မာကာရဏာ၊
 ထိုကြောင့်၊ ကာလေန၊ ရံခါ၊ အတ္တနေ၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ကာ
 လေန၊ ရံခါ၊ ပရဿ၊ သူတပါး၏၊ သန္တာနေ၊ သန္တာန်၌၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်
 သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈတ္တဗဟိဒ္ဓါ၊ အဇ္ဈတ္တတရား ဗဟိဒ္ဓတရား
 တို့ကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တတရားဗဟိဒ္ဓတ
 ရားတို့၌လည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊ တတော
 တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ ဥဘတော ဘာဂဝိမုတ္တော၊
 ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တဂုတ္တိလ်သည်၊ ဟောတုကာမော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါအလို
 ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အရူပသမာပတ္တိယံ၊ အရူပသမာပါတ်၌၊ ကထံ
 နုခေါ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာနေဉ္စ၊ အာနေဉ္စဟုဆိုအပ်
 သောအရူပသမာပတ်ကို၊ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တတ္ထံ၊ ထိုအရူ
 ပသမာပတ်၌လည်း၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊ မသက်ဝင်၊

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ နပက္ခန္ဓတိ၊
 မသက်ဝင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဿဋ္ဌဝီရိယေန၊ လွှတ်အပ်သော ဝီရိယရှိသ
 ဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌာကာဒိနံ၊ အလုပ်အကျွေးအစရှိသည်တို့၏၊ ပစ္စတော၊ နောက်
 မှ၊ နဝရိတဗ္ဗံ၊ မသွားအပ်၊ ပန၊ ပြုအပ်သည်ကိုဆိုပြီးအုံး၊ ပါဒကဿနမေဝ၊
 ဝိပဿနာ၏အခြေဖြစ်သော ပါဒကဿနကိုသာလျှင်၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊
 ဝုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ မနသိကာတဗ္ဗံ၊ နှလုံးသွင်းအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဿ
 ထိုအဖန်တလဲလဲနှလုံးသွင်းသောဂုတ္တိလ်၏၊ ရုက္ခ၊ သစ်ပင်၌၊ ဆိန္ဒတော၊
 ဖြတ်သောသူအား၊ ဖရသုမ္ပိ၊ ပေါက်ဆိန်သည်၊ အဝဟန္တေ၊ ရုတ်ဖြတ်ခြင်း
 ကိစ္စကိုမဆောင်နိုင်လည်ရှိသော်၊ ဝုနု၊ တဖန်၊ နိသိတံ၊ သွေးအပ်သည်ကို၊
 ကါရေတွာ၊ ပြုစေ၍၊ ဆိန္ဒန္တဿ၊ ဖြတ်သောယောကျ်ားသည်၊ ဆိန္ဒေသု၊ ဖြတ်
 ခြင်းတို့၌၊ ဖရသု၊ ပေါက်ဆိန်သည်၊ ဝဟတိဝိယ၊ ဖြတ်ခြင်းကိစ္စကိုဆောင်

န-သုညတဝဂ်-၂-မဟာသုညတသုတ်၊

၃၃၁

ကုန်သကံသို့၊ ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ မနသိကာရော၊ နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊
 ဝဟတိ၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုသောင်၏။ ဣတိဣမဿအတ္ထဿ၊ ဤသို့သောအနက်
 ကို၊ ဒသေသတံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ တသ္မိညေဝါတိအာဒိ၊ တသ္မိညေဝဟူသောဤ
 စကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဋိပန္နဿ၊ ကျင့်သော၊ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ယံယံ၊ အကြင်အကြင်အဇ္ဈတ္တတရား၊ ဗဟိဒ္ဓတရားကို၊ မနသိကာရော
 တိ၊ နှလုံးသွင်း၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တတရား၊ ဗဟိဒ္ဓတရား၌၊ မနသိကာရော၊
 နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ သမ္ပန္နတိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိဣမံအတ္ထံ၊ ဤသို့သော
 အနက်ကို၊ ဒသေသန္တော၊ ပြတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်၊ ပက္ခန္ဓတိတိ၊
 ပက္ခန္ဓတိဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒိနာရိဟာ၊ နေနာတိ၊ ဣဒိနာရိဟာ
 ရေနဟူသည်ကား၊ သမထဝိပဿနာရိဟာ၊ သမထဝိပဿနာတည်း
 ဟူသောရိဟာရဖြင့်၊ ဣတိဟတတ္ထသမ္ပဇာနေတိ၊ ဣတိဟတတ္ထသမ္ပဇာ
 နေဟူသည်ကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက်မန္တောပိ၊ စင်္ကြံသွားသော်လည်း၊ တသ္မိ
 ကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ မေ၊ ငါအား၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ သမ္ပန္န
 တိ၊ ပြည့်စုံ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနုနေန၊ သိသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနေ၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သယတိတိ၊ သယတိဟူ
 သည်ကား၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ၊ အိပ်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤဝါရ၌၊ ကိဉ္ဇိကာလံ၊ ပိုးစဉ်းသောကာ
 လပတ်လုံး၊ စက်မိတွာ၊ စင်္ကြံသွား၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ
 လောက်သော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ စက်မိတံ၊ စင်္ကြံသွားခြင်းငှါ၊
 နသက္ခိဿာမိ၊ ငါမတတ်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဉ တွာ၊ သိ၍၊ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိ
 ယာပုထ်ကို၊ အဟာပေတွာ၊ မယုတ်စေမူ၍၊ ဌာတဗ္ဗံ၊ ရပ်အပ်၏၊ သမ္ပဝါ
 ရေသု၊ အလုံးစုံသောဝါရတို့၌၊ ဧသဧသော၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ နယော၊
 နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ နကထေဿာမိတိ၊ ဣတိဟတတ္ထာတိ၊
 နကထေဿာမိတိ၊ ဣတိဟတတ္ထဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နကထေဿာ
 မိ၊ တိရုက္ခာနကယာကိုငါမပြောတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနုနေန၊ သိသော
 အားဖြင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုတိရုက္ခာနကထာကိုပြောဆိုခြင်း၌၊ သမ္ပဇာနကာရီ၊
 ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ပြုလေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ဒုတိယဝါ
 ရေ၊ ယာဝခေါအယံအာနန္ဒကထံအဘိသလ္လေခိကာဟူသော ဒုတိယဝါရ
 ၌၊ ဝေရူပိ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ကထံ၊ ကိလေသာကိုခေါင်းပါးစေတတ်
 သောသန္တုပ္ပါဒ္ဓိကထာအစရှိသည်တို့ကို၊ ကထေဿာမိ၊ ငါပြောဆိုအံ့၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဇာနုနေန၊ သိသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနကာရီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍

၈၃၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ။

ပြုလေ့ရှိသည်။ဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်းအား။ သမထ
 ဝိပဿနာ၊ သမထဝိပဿနာသည်။ တရုဏာဝ၊ နှုသည်သာလျှင်၊ ဟောသိ။
 ဖြစ်၏။ တာသံတရုဏသမထဝိပဿနာနံ၊ ထိုနှုသောသမထဝိပဿနာတို့
 ကိုး၊ အနုရုက္ခနတ္ထံ၊ အစဉ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ အာဝါသောဂေါစရော(ပ)
 သေဝိတဗ္ဗကောသိ၊ အာဝါသော ဂေါစရော (ပ) သေဝိတဗ္ဗကောဟူ၍။
 အာဂတာနိ၊ လာကုန်သော၊ သတ္တု၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သပ္ပါယာနိ၊ သပ္ပါ
 ယတို့ကို၊ ဣန္ဒြိယတဗ္ဗာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ တေသံသပ္ပါယာနံ၊ ထိုခုနစ်ပါး
 သောသပ္ပါယတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ ဣဒံ၊ ဤဣဒိနာဝိဟာနေအစရှိ
 သောစကားကို၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်ခွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်သော၊
 အာဝါသော၊ ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်သော၊
 ဂေါစရော၊ ဆွမ်းခံရွာကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊
 ဘဿံ၊ စကားကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဂုဂ္ဂလော၊
 ဂုဂ္ဂုလ်ကိုလည်းကောင်း၊ အထ၊ လိုမှတပါး၊ သပ္ပါယံ၊ လျောက်ပတ်သော၊
 ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်သော၊
 ဥတု၊ ဥတုကို လည်းကောင်း၊ သပ္ပါယော၊ လျောက်ပတ်သော၊ ဣရိယာ
 ပထောစေတ၊ ဣရိယာပုတ်ကို၎င်း၊ သေဝိတဗ္ဗကော၊ ဖြစ်အပ်၏။ ။

ဝိတက္ကဝါရေသု၊ ဝိတက္ကဝါရတို့၌၊ အဓိတက္ကနဿစ၊ မကြံအပ်သော
 ဝိတက်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတက္ကနဿစ၊ ကြံအပ်သောဝိတက်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဇာနနေန၊ သိသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနတာ၊ ပညာအဆင်အခြင်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတက္က
 ပဟာနေန၊ ဝိတက်ကိုပယ်သောအားဖြင့်၊ နွေမဋ္ဌေ၊ နှစ်ပါးသောသောတာ
 ပတ္တိမဂ်သကဒါဂါမိမဂ်တို့ကို၊ ကထေတွာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ တတိယမဂ္ဂဿ၊ အနာဂါမိမဂ်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာဝိက္ခ
 နေော၊ ကြားတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်၊ ပဉ္စခေါဇ္ဈမေအာနန္ဒကာမဂ္ဂ
 ကာတိအာဒိ၊ ပဉ္စခေါဇ္ဈမေအာနန္ဒကာမဂ္ဂဏာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊
 အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ အာယတနေတိ၊ အာယတနေဟူသည်ကား၊ တေ
 သုယေဝကာမဂ္ဂဏေသု၊ ထိုကာမဂ္ဂဏ်ငါးပါးတို့တွင်သာလျှင်၊ ကိဗ္ဗိဉ္စိဒေ
 ဝ၊ တစုံတခုသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကိလေသုပ္ပတ္တိကာရဏေ၊ ကိလေသာ
 ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း၌၊ သမုဒါစာရေတိ၊ သမုဒါစာရေဟူသည်ကား၊
 သမုဒါစရဏတော၊ မပြတ်ဖြစ်သောကိလေသာမှ၊ အပ္ပဟိနကိလေသော၊

၈၃၂

မပယ်အပ်သေးသောကိလေသာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈတိဖြစ်၏၊ ဇေဝသန္တန္တိ၊ ဇေဝသန္တဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇမာနမေတ၊ ထင်ရှားရှိသောကိလေသာကိုသာသျှင်၊ ပဓာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ သမ္ပဇာနောတိ၊ သမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာနိန္ဒာ၊ အသာမ္ပတ္တိဇာနနေန၊ မပြည့်ဝခြင်းကိုသိသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဒုတိယဝါရေ၊ ဒုတိယဝါရ၌၊ ဇေဝသန္တမေတန္တိ၊ ဇေဝသန္တမေတံဟူသည်ကား၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဇေဝံ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ဖြစ်သော ဆန္ဒရာဂကိုပယ်ခြင်းကို၊ သမ္ပဇာနောတိ၊ သမ္ပဇာနောဟူသည်ကား၊ ကမ္မဋ္ဌာနသမ္ပတ္တိဇာနနေန၊ ကမ္မဋ္ဌာနိန္ဒာပြည့်စုံခြင်းကို သိသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနော၊ အပြားအားဖြင့်သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ အယံသိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ပဉ္စသု၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ ဆန္ဒရာဂေါ၊ အားကြီးသောရာဂကို၊ ပဟိနောနုခေါ၊ ပယ်အပ်ပြီလော၊ နောပဟိနောနုခေါ၊ မပယ်အပ်သေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ အားကြီးသောရာဂ၏၊ အပ္ပဟိနဘာဝံ၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥက္ခာ၊ သိ၍၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ပစ္စဟေတု၊ ခြီးမြှောက်၍၊ တံ၊ ထိုအားကြီးသောရာဂကို၊ အနာဂါမိမဂ္ဂေန၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့်၊ သမုပ္ပါဒေတိ၊ အကြွင်းမဲ့၏၊ တတော၊ ထိုဆန္ဒရာဂကိုပယ်ပြီးသည်မှ၊ မပ္ပနန္တရံ၊ အနာဂါမိမဂ်၏အခြားမဲ့၌၊ ဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်ကို၊ ဖလတော၊ အနာဂါမိဖိုလ်မှ၊ ဝုဠာယ၊ ထ၍၊ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ ဆင်ခြင်သောအနာဂါမိဝုပ္ပါယ်သည်၊ ဆန္ဒရာဂဿ၊ ဆန္ဒရာဂ၏၊ ပဟိနဘာဝံ၊ ပယ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏၊ တဿ၊ ထိုပယ်အပ်ပြီးသောဆန္ဒရာဂကို၊ ဇာနနေန၊ သိသောအားဖြင့်၊ သမ္ပဇာနောဟောတိတိ၊ သမ္ပဇာနောဟောတိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အရဟတ္တမဂ္ဂဿ၊ အရဟတ္တမဂ်၏၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားတော်မူလိုသောဘုရားရှင်သည်၊ ပဉ္စခေါ၊ ဣမေအာနန္ဒ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတိအာဒိ၊ ပဉ္စခေါဣမေ အာနန္ဒ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပဉ္စခေါဣမေအာနန္ဒ အစရှိသောပါဌ၌၊ သောပဟိယျတိတိ၊ သောပဟိယျတိဟူသည်ကား၊ ရူပေ၊ ရူပက္ခန္ဓာ၌၊ အသ္မိတိမာနော၊ ငါဖြစ်၏ဟူသောမာနကိုလည်းကောင်း၊ အသ္မိတိဆန္ဒော၊ ငါဖြစ်၏ဟူသောဆန္ဒကိုလည်းကောင်း၊

၈၃၄

ဥပရိပတ္တိသံအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ၊

အသ္မိတံ အနုသယော၊ ငါဖြစ်၏ဟူသော မာနာနုသယ-ဘဝရာဂါနုသယံ
 အဝိဇ္ဇာနုသယကို လည်းကောင်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်၊
 ပတိယုတိ၊ ပပင်အပ်၏၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝေဒနာဒိသု၊ ဝေဒနက္ခန္ဓာအစရှိ
 သည်တို့၌၊ သမ္ပဓာနတာ၊ အပြားအားဖြင့်သိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တနပေ
 န၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်၏၊ ဣမေခေါတေအာနန္ဒ
 ဓမ္မာတိ၊ ဣမေခေါတေအာနန္ဒဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဟောဋ္ဌာ၊ အော်ကမ်း၊ ကလိ
 တေ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ သမထဝိပဿနာမဂ္ဂဖလဓမ္မာ၊ သမထ
 ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်တရားတို့ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ကုသလာယတိကာတိ၊ ကုသလာယတိ
 ကာဟူသည်ကား၊ ကုသလတော၊ ကုသိုလ်မှ၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော
 ကုသိုလ်တို့တည်း၊ ဟိဝိတ္ထာ၊ ရေမိ၊ ချွဲဦးအံ့၊ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်တို့သည်၊ ကု
 သလာဝိ၊ ကုသိုလ်သက်သက်တို့သည်လည်း၊ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏
 ကုသလာယတိကာဝိ၊ ကုသိုလ်မှလာကုန်သော ကုသိုလ်တို့သည်လည်း၊
 ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒဏ္ဍမာကုသလ ကုသလာ ယတိကာ၊ ဤ
 ကုသိုလ် မည်သောတရား-ကုသလာ ယတိကာ မည်သော တရားတို့ဟူ
 သည်၊ သေယျထာကတမာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား၊ ပဌမဈာ
 နံ၊ ပဌမဈာန်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ ဒုတိယဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်
 သည်၊ ကုသလဉ္စေတ၊ ကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ ကုသလာယတိကဉ္စ၊ ကု
 သိုလ်မှလာသော ကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ (ပ)၊ အာကိဉ္စညာ ယတနံ၊ အာ
 ကိဉ္စညာယတနဈာန်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သာမည်၏၊ နေဝသညာ
 နာသညာယတနံ၊ နေဝသညာနာသညာ ယတနဈာန်သည်၊ ကုသလဉ္စေ
 တ၊ ကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ ကုသလာယတိကဉ္စ၊ ကုသိုလ်မှ လာသောကု
 သိုလ်လည်းမည်၏၊ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ နေဝသညာ နာသညာ
 ယတနဈာန်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သော
 တာပတ္တိမဂ်သည်၊ ကုသလောစေတ၊ ကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ ကုသလာ
 ယတိကောစ၊ ကုသိုလ်မှလာသော ကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ (ပ)၊ အနာဂါမိ
 မဂ္ဂေါ၊ အနာဂါမိမဂ်သည်၊ ကုသလော၊ ကုသိုလ်သာမည်၏၊ အရဟတ္တ
 မဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်၊ ကုသလောစေတ၊ ကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ ကုသ
 လာယတိကောစ၊ ကုသိုလ်မှလာသောကုသိုလ်လည်းမည်၏၊ တထာ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ပဌမဈာန်၊ ပဌမဈာန်သည်၊ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်သာမည်၏၊ တံသမ္ပ
 ယုတ္တကာ၊ ထိုပဌမဈာန်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်၊ ကုသ

လာစေဝ။ ကုသိုလ်လည်းမည်ကုန်၏။ ကုသလာယထိကာစ။ ကုသိုလ်မှလာ
 သောကုသိုလ်လည်းမည်ကုန်၏။ (ပ)။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ။ အရဟတ္တမဂ်သည်
 ကုသလော။ ကုသိုလ်သာမည်၏။ တံသမ္ပပဒုတ္တကာ။ ထိုအရဟတ္တမဂ်နှင့်
 ယှဉ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ တရားတို့သည်။ ကုသလာစေဝ။ ကုသိုလ်လည်း
 မည်ကုန်၏။ ကုသလာယထိကာစ။ ကုသိုလ်မှလာသောကုသိုလ်လည်းမည်
 ကုန်၏။ အရိယာတိ။ အရိယာဟူသည်ကား။ နိက္ခိလေသာ။ ကိလေသာမရှိ
 ကုန်။ ဝိသုဒ္ဓါ။ အထူးသဖြင့်စင်ကြယ်ကုန်၏။ လောကုတ္တရာတိ။ လောကုတ္တ
 ရာဟူသည်ကား။ လောကော။ လောက၌။ ဥတ္တရာဝိသိဇ္ဇာ။ ထူးကုန်၏။ အန
 ဝက္ကန္တာပါဝိမတာတိ။ အနဝက္ကန္တာပါဝိမတာ ဟူသည်ကား။ ပါဝိမန္တေ
 န။ ယုတ်မာစွာသော။ မာရေန။ မာရ်နတ်သားသည်။ အနုက္ကန္တာ။ မနင်းနယ်
 အပ်ကုန်။ ဟိသစ္စံ။ မှန်၏။ ဝိပဿနာပါဒကော။ ဝိပဿနာ၏ အခြေဖြစ်ကုန်
 သော။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော။ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို။ အပ္ပေတွာ။
 ဝင်စား၍။ နိသိန္နဿ။ ထိုင်နေသော။ ဘိက္ခုနော။ ရဟန်း၏။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်ကို။
 မာရော။ မာရ်နတ်သားသည်။ နပဿတိ။ မမြင်။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်သည်။ ဣဒံနာမ
 အာရမ္မဏံ။ ဤမည်သော အာရုံကို။ နိဿာယ။ ငြိ၍။ သံဝတ္တတိ။ ဖြစ်၏။ ဣတိ။
 ဤသို့။ ဗိတ္တံ။ ဗိတ်ကို။ ဇာနိဝံ။ သိခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ။ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ။
 ထိုကြောင့်။ အနုက္ကန္တာတိ။ အနုက္ကန္တာဟူ၍။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

၀၀၀

တံကိံ မညသီတိဣဒံ။ တံကိံ မညသိအစရှိသောဤစကားကို။ ကသ္မာ။
 အဘယ်ကြောင့်။ ဘဂဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ ဟောတော်မူသ
 နည်း။ ဂဏေဟိ။ ရိုသ်းအပေါင်းအဖော်တို့မှ။ ဧကော။ တစ်သော။ အာနိသံ
 သော။ အကျိုးသည်။ အတ္ထိရှိ၏။ တံ။ ထိုတစ်ခုသောအကျိုးကို။ ဒသေတံ။
 ပြုတော်မူခြင်းငှါ။ ဣဒံ။ ဤတံကိံ မညသိဟူသော စကားကို။ ဘဂဝါ။ မြတ်
 စွာဘုရားသည်။ အာဟ။ ဟောတော်မူ၏။ အနုဗန္ဓိတုန္တိ။ အနုဗန္ဓိတုံဟူ
 သည်ကား။ အနုဂစ္ဆိတံ။ မြတ်စွာဘုရား၏နော်တော်သို့အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ။
 ပရိဝတ္တိတံ။ ပြဋ္ဌာန်းခြင်းငှါ။ နခေါအာနန္ဒာတိဧတ္ထ။ နခေါအာနန္ဒအစရှိသော
 ဤပါဌ၌။ ဘဂဝတာ။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းကို။ သုတဝါ။
 အကြားအမြင်ရှိသော။ အရိယသာဝကော။ အရိယာဖြစ်သော ယပညံ
 သည်။ အကုသလံ။ အကုသိုလ်တရားကို။ ပဗဟတိ။ ပယ်နှိုင်း၏။ ကုသလံ။
 ကုသိုလ်တရားကို။ ဘာဝေတိ။ ပွားနိုင်၍။ သာဝဇ္ဇံ။ အပြစ်ရှိသောတရားကို။
 ပဗဟတိ။ ပယ်နှိုင်း၏။ အနဝဇ္ဇံ။ အပြစ်မရှိသောတရားကို။ ဘာဝေတိ။ ပွား

၃၃၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

နှိုင်း၏။ သုန္ဒ၊ စင်ကြယ်စွာ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိဟရတိ၊ ရွက်ဆောင်
 နှိုင်း၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ပဉ္စာ
 ဝုဿနန္တော၊ လက်နက်ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောဓောဝိယ၊ သူရဲကြီး
 ကဲ့သို့၊ ကိဉ္ဇာပိဝုတ္တော၊ အကယ်၍ကားဟောတော်မူအပ်၏၊ ပနတထာဝိ၊
 ထိုသို့ဟောတော် မူအပ်သော်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယော၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုတပရိယတ္တိံ၊ ကြားနာအပ်သော ပရိယတ်ကို၊
 ဥဂ္ဂဟေတွာပိ၊ သင်၍လည်း၊ တဒနုန္တပိကံ၊ ထိုထိုကြားနာအပ်သောပရိ
 ယတ်အားလျောက်ပတ်သော၊ အနုလောမံ၊ လောကုတ္တရာအားလျော်သော
 အကျင့်ကို၊ နပဗ္ဗိပဇ္ဇတိ၊ မကျင့်၊ တဿ၊ ထိုပရိယတ်တတ်လျက် လော
 ကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော အကျင့်ကိုမကျင့်သောရဟန်းအား၊ တံ၊
 ထိုပရိယတ်သည်၊ အာဝဇံ၊ လက်နက်မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယော၊
 အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုတပရိယတ္တိံ၊ သုတပရိယတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတွာပိ၊
 သင်ယူ၍လည်း၊ တဒနုန္တပိကံ၊ ထိုထိုကြားနာအပ်သော ပရိယတ်အား
 လျောက်ပတ်သော၊ အနုလောမံ၊ လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော
 အကျင့်ကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏၊ တဿေဝ၊ ထိုပရိယတ်ကိုသင်ပြီး၍လော
 ကုတ္တရာ တရားအား လျော်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောရဟန်းအားသာ
 လျှင်၊ တံ၊ ထိုပရိယတ်သည်၊ အာဝဇံ၊ လက်နက်မည်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေဒတ္ထံ၊ ထိုထိုသက်သော သုတ်၏အကျိုး
 ဌာ၊ အနုဗန္ဓိတုံ၊ အစဉ်လိုက်ခြင်းငှါ၊ နာရဟတိ၊ မထိုက်၊ ဣတိဣမဿ
 အတ္တဿ၊ ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဒဿန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော သုရား
 ရှင်သည်၊ နခေါအာနန္ဒာတိ၊ နခေါအာနန္ဒဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယဒတ္ထံ၊ အကြင်အကြင်ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထု၊
 အကျိုးငှါ၊ အနုဗန္ဓိတဗ္ဗော၊ အစဉ်လိုက်အပ်၏၊ တံ၊ ထိုထိုအကျိုးကို၊
 ဒဿေတုံ၊ ပြတော်မူခြင်းငှါ၊ ယာစခေါတိအာမိံ၊ ယာစခေါဤသို့အစရှိ
 သောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ၊ ဤမဟာသုညတသုတ်၌၊ တိသု၊ သုံးပါးကုန်သော
 ဌာနေသု၊ အရာတို့၌၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့
 သည်၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏၊ တိတိ၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဌာနာနိ၊ အရာတို့
 ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ ဣတိဝေဣဝံကထံ
 ကထေဿာမိတိ၊ ဣတိဝေဣဝံကထံကထေဿာမိ ဟူသောအရာ၌၊ သပ္ပါ
 ယာသပ္ပါဟဝသေန၊ လျောက်ပတ်သည်မလျောက်ပတ်သည်၏ အစွမ်း

ဖြင့်၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ အာဂတာ
 နိ၊ လာကုန်၏၊ ယဒိဒံသုတ္တံ ဂေယျန္တိဇ္ဈေး၊ ယဒိဒံသုတ္တံဂေယျံဟူသောဤ
 ဝါရုဋ္ဌ၊ သုဘပရိယတ္တံဝသေန၊ ကြားနာအင်သောပရိယတ်၏အတွင်းဖြင့်၊
 ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ အာဂတာနိ၊
 လာကုန်သော၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤယာဝခေါ အာနန္ဒအစရှိသော အရာ၌၊
 ပရိပူရဏဝသေန၊ ဖြည့်သည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါး
 သောကထာဝတ္ထုတို့သည်၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏၊ ဣဝိဣမာနိဝိဇ္ဇိ၊
 ဤသုံးပါးတို့သည်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤမဟာသုညတ
 သုတ်၌၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောကထာဝတ္ထုတို့ကို၊ ကထေန္တေန၊
 ပြောဆိုသောရဟန်းသည်၊ ဣမသ္မိံဌာနေ၊ ဤအရာ၌၊ ပရိပူရဏဝသေန၊
 ဖြည့်သည်၏အတွင်းအားဖြင့်၊ ဒသကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသောကထာ
 ဝတ္ထုတို့သည်၊ အာဂတာနိ၊ လာကုန်၏၊ ဣဝိဣမာနိဝိဇ္ဇိ၊ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣမသ္မိံသုတ္တေ၊ ဤမဟာသုညတသုတ်၌၊ ဒသ
 ကထာဝတ္ထုနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့ကို၊ ကထေန္တေန၊ ပြောဆို
 သောရဟန်းသည်၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ ကထေတဗ္ဗာနိ၊ ပြောဆိုအပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဧကကဿ၊ တယောကံ
 ထည်းထည်း၊ ဝိဟရေတော၊ နေသော၊ ဧကစ္စဿဝိ၊ အချို့သောရဟန်းအား
 လည်း၊ အတ္ထော၊ ရဟန်းပြုခြင်း၏အကျိုးသည်၊ နသမ္ပန္နတိ၊ မပြည့်စုံ၊ တသ္မာ
 ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုတယောကံထည်းထည်းနေ၍ အကျိုးမရှိသောရဟန်း
 ကို၊ သန္ဓာယ၊ ရည်တော်မူ၍၊ ဧကိဘာဝေ၊ တယောကံထည်းထည်း ဖြစ်
 စေခြင်းငှါ၊ အာဒိနဝံ၊ အဖြစ်ကို၊ ဒေသသန္တော၊ ပြင်တော်မူလိုသောဘုရားသ
 ခင်သည်၊ ဧဝံသန္တေ၊ ခေါအာနန္ဒာတိအာဒိ၊ ဧဝံသန္တေ၊ ခေါအာနန္ဒဤသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 တတ္ထ၊ ထိုဧဝံသန္တေ၊ ခေါအာနန္ဒအစရှိသောပါဌ်၌၊ ဧဝံသန္တေတိ၊ ဧဝံသန္တေ
 ဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧကိဘာဝေ၊ တယောကံထည်းထည်းဖြစ်ခြင်း
 သည်၊ သန္တေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာတိ၊ သတ္ထာဟူသည်ကား၊ မဟာရ
 ကော၊ သာသနာမှအပဖြစ်သော၊ ဝိတ္ထကရသတ္ထာ၊ အယူကိုပြုတတ်သော
 ဆရာသည်၊ အန္ဓာဝတ္တန္တိတိ၊ အန္ဓာဝတ္တန္တိ ဟူသည်ကား၊ အနုအာဝတ္တန္တိ
 အဖန်တလဲလဲရှေးရှု ဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ဆည်းကပ် တတ်ကုန်
 ၏၊ ဝုန္တိ၊ ကာမယတိတိ၊ ဝုန္တိ၊ ကာမယတိ ဟူသည်ကား၊ ဝုန္တနတဏှံ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို မေးကြောင်းဖြစ်သောတဏှာကို၊ ပုတ္တေတိ၊ တောင့်

၃၃၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တ၏၊ ပပတ္တတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊
 အနက်တည်း၊ အာစရိယုပဒ္ဒဝေနာဘိ၊ အာစရိယုပဒ္ဒဝေန ဟူသည်ကား၊
 အတ္ထနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ ဥပ္ပန္နန၊ ဖြစ်သော၊ ကိလေသုပဒ္ဒ
 ဝေန၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဘေး၏အားဖြင့်၊ အာစရိယဿ၊ ဆရာ
 အား၊ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ ဘေး၏သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သေသုပဒ္ဒဝေသုပိ၊ ကြွင်း
 သောဘေး၏တို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသောဣဝ၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော၊ နယော၊
 နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗေါ၊ သိအပ်၏၊ အဝဓိသုနန္တိ၊ အဝဓိသုနံဟူသည်ကား၊ အ
 ဟနိသုနံ၊ သတ်ရာဝဉ်းတိတု၊ ၏သဗ္ဗယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်
 ၏၊ ဧတေန၊ ဤအဝဓိသုနံဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ ဂုဏမရဏံ၊ ဂုဏ်၏သေခြင်းကို
 ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကထိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဝိနိပါ
 တာယာဘိ၊ ဝိနိပါတာယဟူသည်ကား၊ သုဠ၊ လွန်စွာ၊ နိပါတနာယ၊ အ
 ပါယ်လေးဘုံသို့ကျခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန၊ စောဒနာ-သောဓနာပုန်
 ကိုထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝေါ၊ မြတ်သော
 အကျင့်၏ အန္တရာယ်သည်၊ ဒုက္ခဝိပါကတဇရာစ၊ အထူးသဖြင့်ဆင်းရဲ
 သောအကျိုးသည်လည်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊ ကဋ္ဌ၊ ကဝိပါကတဇရာ
 စ၊ အထူးသဖြင့်ခါးစပ်သော အကျိုးသည်လည်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သနည်း၊
 ဝိနိပါတာယစ၊ အပါယ်လေးဘုံသို့ ကျခြင်းငှါလည်း၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ ဟိ၊ စောဒနာမှတစ်ပါး
 သောဓနာကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗဟိရပဗ္ဗန္ဓာ၊ သာသနာတော်မှ အပဖြစ်သော
 ရသေ့ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ အပ္ပလာဘာ၊ တရားအထူးတို့ကိုအနည်း
 ငယ်မျှခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်မှအပဖြစ်
 သောရသေ့ရဟန်းအဖြစ်၌၊ မဟာဇန္တာ၊ များမြတ်သော၊ နိဗ္ဗတ္တေတဗ္ဗဂုဏော
 ဖြစ်စေအပ်သောဂုဏ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိပစ္စာဘိညာ၊ မတ္တက
 မေဝ၊ ရှစ်ပါးသောသမာပတ်-ငါးပါးသော အစိညာဉ်မျှသည်သာလျှင်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣမိနာကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊
 ဂန္ဒိတဝိဗ္ဗိတော၊ မြည်း၏၊ ကျောက်ကုန်းထက်မှ၊ ပတိတဿ၊ လျှောကျ
 သောကျောက်အား၊ မဟန္တ၊ ကြီးစွာသော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ နဟောဘိ၊
 မဖြစ်၊ သရိရဿ၊ ကိုယ်၏၊ ပံသုမက္ခနမတ္တမေဝ၊ မြို့ဖုံတို့၏ လိမ်းကျံခြင်းမျှ
 သာလျှင်၊ ဟောတိယဿ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတဿ၊ ထိုအတူ၊ ဗဟိရဿမ
 ယေ၊ သာသနာတော်မှအပဖြစ်သော ရသေ့ရဟန်းတို့၏ အယူ၌၊ လောကီ
 ယဂုဏမတ္တဇတ္တာဝ၊ လောကီဖြစ်သော ဂုဏ်မျှသာလျှင်၊ ပရိဟာယတိ၊

၂၃

ဆုတ်ယုတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ ပုရိမံ၊ ရှေးဖြစ်သော၊ ဥပဒ္ဒဝဒ္ဓယံ၊ အာစရိယုပဒ္ဒဝအန္တောသုပဒ္ဒဝဒ္ဓိပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဧဝံ၊ ဤအတူဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝေါဒုက္ခဝိပါကတရောစေတကဋ္ဌ၊ ကဝိပါကတရောစဟူ၍၊ နုရတ္ထံ၊ ဟောတော်မူအပ်၊ ပန၊ သာသနာပဉ္စဖြစ်သောဘေးရန်မှတပါး သာသနာတွင်း၌ဖြစ်သောဘေးရန်ကို ဆိုပြီးအံ့၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗန္ဓာ၊ ရှင်ရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ မဟာလသာ၊ ရှေးမြတ်သောအကျိုးကို ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုသာသနာတော်၌ ရှင်ရဟန်း၏အဖြစ်၌၊ စတ္တာရော၊ လေးပါးတုန်သော၊ မဂ္ဂ၊ မဂ်တို့လည်းကောင်း၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတုန်သော၊ ဗလ၊ နိဗ္ဗာန်တို့လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟန္တာ၊ များတုန်သော၊ အဓိဂန္ဓဗ္ဗရုဏာ၊ ရအပ်သောရုဏ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်တုန်၏၊ ဣတိဣမိနာ၊ ကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥဘတော၊ မိဘနှစ်ပါးရံမှ၊ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊ ခတ္တိယကုမာရော၊ မင်းသားသည်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓဝရဂတော၊ မြတ်သောဆင်၏ကျောက်ကုန်း၌တည်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နဝရံ၊ မြို့ကို၊ အနုသဉ္ဇရန္တော၊ ဟုည့်လည်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိက္ခန္ဓတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းထက်မှ၊ ပတန္တော၊ ကျသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သာသနတော၊ သာသနာတော်မှ၊ ပရိဟာယမာနော၊ ဆုတ်ယုတ်သည်၊ ဟုတွာ ဖြစ်၍၊ နဝဟိ၊ ကိုးပါးတုန်သော၊ လောကုတ္တရရုဏေဟိ၊ လောကုတ္တရာရုဏ်တို့မှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ အယံဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝေါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်၏အန္တရယ်ကို၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝေါဒုက္ခဝိပါကတရောစေတကဋ္ဌ၊ ကဝိပါကတရောစဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွါဘုရားသည်၊ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

တဿာတိ၊ တဿာဟူသည်ကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သေသုပဒ္ဒဝေဟိ၊ ဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝမှကြွင်းကုန်သောအာစရိယုပဒ္ဒဝ အန္တောသုပဒ္ဒဝတို့ထက်၊ ဗြဟ္မစာရ ပဒ္ဒဝေါ၊ ဗြဟ္မစာရပဒ္ဒဝသည်၊ ဒုက္ခဝိပါက တရော၊ အထူးသဖြင့်ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိ၏၊ တဿာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမုဒါစရထ၊ ကျင့်လေကုန်၊ ဝါ၊ တနည်းကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သံပတ္တပဒိုပတ္တိံ၊ ရန်သူတို့ကဲ့သို့ကျင့်ခြင်းကို၊ ဝိတိက္ကမန္တော၊ လွန်ကျူးသော သူသည်၊ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသေ၊ နေညဉ့်ပတ်လုံး၊ အဟိဘာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ၊ ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တပဒိုပတ္တိံ၊ အသွေခင်ပွန်း၌ ကျင့်

၃၄၀ ဥပရိပတ္တိသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ၊

ခြင်းကို၊ ဝိတိက္ကမန္တော၊ လွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒီဃာရတ္တံ၊ မှည်မြင့်စွာ
သောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ၊
သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမုဒါစရထ၊ ကျင့်လေကုန်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ဥပရိမေန၊ အထက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထေန၊ တံဝေါဘဝိဿတိဒီဃာရတ္တံ
ဟိတာယသုခါယ ဟူသောအနက်နှင့်၊ ဟေဋ္ဌိမံ၊ အောက်ဖြစ်သော၊ မိတ္တ
ဝတာယသမုဒါစရထ မာသပတ္တဝတာယဟူသော အနက်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊
ယှဉ်အပ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမေန၊ အောက်ဖြစ်သော၊ အတ္ထေနပိ၊ မိတ္တဝတာ
ယသမုဒါစရထ မာသပတ္တဝတာယဟူသော အနက်နှင့်လည်း၊ ဥပရိမံ၊
အထက်ဖြစ်သောတံဝေါဘဝိဿတိဒီဃာရတ္တံဟိတာယသုခါယ ဟူသော
အနက်ကို၊ ယောဇေတဗ္ဗံ၊ ယှဉ်အပ်၏၊ မိတ္တဝတာယာတိ၊ မိတ္တဝတာယ
ဟူသည်ကား၊ မိတ္တပဋိပတ္တိယာ၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း၏ အကျင့်ကိုကျင့်
ခြင်းဖြင့်၊ သမုဒါစရထ၊ ကျင့်လေကုန်၊ သပတ္တဝတာယာတိ၊ သပတ္တဝတာ
ယဟူသည်ကား၊ ဝေရပဋိပတ္တိယာ၊ ရန်သူတို့၏ အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းဖြင့်၊
မာသမုဒါစရထ၊ မကျင့်လေကုန်လင့်၊ ဝေါက္ကမ္မစသတ္တု၊ သာသနာတိတ္ထေ၊
ဝေါက္ကမ္မစသတ္တု သာသနာဟူသောဤပုဒ်တို့၌၊ ဟိဝိတ္တာရော၊ အကျယ်ကို၊
မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဝုဗ္ဗတေ၊ ဆိုဦးအံ၊ ဒုက္ကဋ္ဌ ဒုတ္တသိတမတ္တမ္ပိ
ဒုက္ကဋ္ဌိ အာပတ်ဒုတ္တသိအာပတ်မျှကိုလည်း၊ သဗ္ဗိစ္စ၊ စေတနာနှင့်တကွစေ့
ဆော်၍၊ ဝိတိက္ကမန္တော၊ လွန်ကျူးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေါက္ကမ္မ၊ ကျော်နင်း
၍၊ ဝတ္တတိနာမ၊ ကျင့်သည်မည်၏။ တဒေဝ၊ ထိုဒုက္ကဋ္ဌိအာပတ်-ဒုတ္တသိ
အာပတ်မျှကိုသာသျှင်၊ အဝိတိက္ကမန္တော၊ မလွန်ကျူးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ဝေါက္ကမ္မ၊ ကျော်နင်း၍၊ နဝတ္တတိနာမ၊ ကျင့်သည်မမည်၊ နဝေါအဟံအာနန္ဒ
တထာပရက္ကမိဿာမိတိ၊ နဝေါအဟံ အာနန္ဒတထာ ပရက္ကမိဿာမိဟူ
သည်ကား၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်၊ ဘုမ္မေသု၊ သင်တပည့်သား၊ အပေါင်း
တို့၌၊ တထာ၊ ထိုအိုးထိန်းသည်နှင့်အတူ၊ နပဋိပဋ္ဌိဿာမိ၊ ချော့မော့၍မကျင့်
အံ၊ ပရက္ကမိဿာမိ၊ လုံ့လပြုအံ၊ အာမကေတိ၊ အာမကေ ဟူသည်ကား၊
အပက္ကေ၊ မဖုတ်သေးသော၊ အာမကမတ္တတိ၊ အာမကမတ္တဟူသည်ကား
အာမကေ၊ စိမ်းသော၊ နာတိသုက္ခေ၊ မခြောက်သေးသော၊ ဘာဇနေ၊ အိုး
ခွက်၌၊ ဟိ၊ အကျယ်ချဲ့ဦးအံ၊ ဣတ္ထကာရော၊ အိုးထိန်း သည်သည်၊ အာ
မကံ၊ စိမ်းသော၊ နာတိသုက္ခံ၊ မခြောက်သေးသော၊ အပက္ကံ၊ မဖုတ်သေး
သော အိုးခွက်ကို၊ မာဘိဇ္ဇတု၊ မကွဲစေသတည်း၊ ဣတိမနသိ ကာတွာ၊

၃-သုညတဝဂ်-၂-မဟာသုညတသုတ်။

၃၄၁

၁၁

ဤသို့သုံးသွင်း၍၊ ဥဘောဟိ၊ နှစ်ဖက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်တို့
 ဖြင့်၊ သဏိကံ၊ ငြိမ်းငြိမ်း၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ကိုင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမ္ဘကာ
 ရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုမိန်းသောအိုးခွက်တို့၌၊ ပဋိပဇ္ဇတိ
 ယထာ၊ ကျင့်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်၊ တုမှ
 သု၊ သင်တပည့်သာ၊ အပေါင်းတို့၌၊ နပဋိပဇ္ဇိဿာမိ၊ မကျင့်အံ့၊ နိဂ္ဂဟ
 နိဂ္ဂဟာတိ၊ နိဂ္ဂဟနိဂ္ဂဟဟူသည်ကား၊ သကံ၊ တကြိမ်၊ ဩဝဒိတွာ၊ ဆုံးမ
 ၍၊ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်၊ နာဝိဿာမိ၊ ငါမဖြစ်အံ့၊ နိဂ္ဂဏှိတွာ၊ နိဂ္ဂဏှိတွာ၊
 နှင်ထုတ်၍နှင်ထုတ်၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဩဝဒိဿာမိ၊ ဆိုဆုံးမအံ့၊
 အနုဿာသိဿာမိ၊ ကမြစ်အံ့၊ ပဂ္ဂဟပဂ္ဂဟာတိ၊ ပဂ္ဂဟပဂ္ဂဟဟူသည်ကား၊
 ဒေါသေ၊ အပြစ်တို့ကို၊ ပဝါဟေတွာပဝါဟေတွာ၊ မျှော၍မျှော၍၊ ပက္ကသာ
 ဇနေသု၊ ဖုတ်ပြီးသောအိုးခွက်တို့တွင်၊ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်
 ဘိန္ဒု၊ ဆိန္ဒုဇ္ဇရာနိ၊ ကွဲသောအိုး-ပေါက်သောအိုး-မကျက်သောအိုးတို့ကို၊
 ပဇာတိတွာ၊ စွန့်၍၊ ဧကေတာ၊ တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သုပက္ကာနေဝ၊
 ကောင်းစွာကျက်သောအိုးတို့ကိုသာလျှင်၊ အာကောဇေတွာအာကောဇေ
 တွာ၊ ခေါက်၍ခေါက်၍၊ ဂဏ္ဍာတိယထာ၊ ယူသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာ
 လျှင်၊ အဟံ၊ ငါတုရားသည်လည်း၊ ပဝါဟေတွာပဝါဟေတွာ၊ မျှော၍မျှော
 ၍၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ ဩဝဒိဿာမိ၊ ဆိုဆုံးမအံ့၊ အနုဿာသိဿာမိ၊
 ကမြစ်အံ့၊ ယောသာရောသောဌဿတိတိ၊ ယောသာရောသောဌဿတိဟူ
 သည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ ဩဝဒိယမာနာနံ၊ ဆိုဆုံးမအပ်
 ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့အား၊ ယောမဂ္ဂပလဿာရော၊ အကြင်
 မဂ်ဖိုလ်တည်းဟူသော အနှစ်သာရသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သော၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်
 တည်းဟူသော အနှစ်သာရသည်၊ ဌဿတိ၊ တည်ရစ်လတ္တံ့၊ အဝိစအပ
 ရော၊ နည်းတပါးကို၊ မယာ၊ ငါအဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ ဂစ္ဆတေ၊ ဆိုဦးအံ့၊
 လောကီယဂုဏောပိ၊ လောကီဖြစ်သော ဂုဏ်ကိုလည်း၊ ဣမေ၊ ဤအရာ၌၊
 သာရောတွေဝ၊ အနှစ်သာရဟူ၍သာလျှင်၊ အမိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားရပ်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံတို့၌၊ ဥတ္တာနတ္ထ
 မေဝ၊ ပေါ်သောအနက်ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်မဟာ
 သုညတသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ ဧတိယံ၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ မဟာ
 သုညတသုတ္တံ၊ မဟာသုညတသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

၃၄၂

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ၊

၂-သုညတဝဂ်-၃-အတ္ထရိယက္ခယတဓမ္မသုတ်၊

ဧဝံမေသုတန္တိ၊ ဧဝံမေသုတံ အစရှိသောသုတ်သည်၊ အတ္ထရိယက္ခယတဓမ္မသုတ္တံ၊ အတ္ထရိယက္ခယတဓမ္မသုတ်တည်း။ တက္က၊ ထိုအတ္ထရိယက္ခယတဓမ္မသုတ်၌၊ ယတြာဟိနာမာတိဧသောသဒ္ဓေါ၊ ယတြာဟိနာမဟူသောဤသဒ္ဓါသည်။ အတ္ထရိယက္ခယ၊ အံဘွယ်သရဲဟူသောအနက်၌၊ ပဝတ္ထော၊ ဖြစ်သော၊ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ယောနာမတထာဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားမည်သည်။ ဣတိအယံဤသည်ကား၊ အက္ခော၊ အနက်တည်း။ ဆိန္ဒုပပဉ္စေတိဧတ္ထ၊ ဆိန္ဒုပပဉ္စေဟူသောဤပုဒ်၌၊ ပပဉ္စာနာမ၊ ပပဉ္စတရားတို့မည်သည်ကား။ တဗျာ၊ တဗျာလည်းကောင်း၊ မာနော၊ မာနလည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိလည်းကောင်း၊ ဣတိဤသို့၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဣမေကိလေသာ၊ ဤကိလေသာတို့တည်း။ ဆိန္ဒုဝဋ္ဋုမေတိဧတ္ထ၊ ဆိန္ဒုဝဋ္ဋုမေဟူသောဤပုဒ်၌၊ ဝဋ္ဋုမန္တိပဒေန၊ ဝဋ္ဋုမဟူသောပုဒ်ဖြင့်၊ ကုသလာကုသလာကမ္မဝဋ္ဋံ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်သောကမ္မဝဋ္ဋံကို၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ပရိယာဒိန္ဒုဝဇ္ဇေတိပဒံ၊ ပရိယာဒိန္ဒုဝဇ္ဇေဟူသောပုဒ်သည်။ တသောဝ၊ ထိုဆိန္ဒုဝဋ္ဋုမေဟူသောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာယံစကားလွယ်တည်း။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိတိဝတ္ထေတိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခဝိတိဝတ္ထေဟူသည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဝိပါကဝဋ္ဋသင်္ခါတံ၊ ဝိပါကဝဋ္ဋံဟုဆိုအပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိတိဝတ္ထေ၊ လွန်မြောက်တော်မူကုန်ပြီးသော ဘုရားရှင်တို့ကို၊ အနုဿရိဿတိဘိဇ္ဇဒံ၊ အနုဿရိဿတိဟူသောဤစကားသည်။ ယတြာဟိနိပါတဝသေန၊ ယတြာဟူသောနိပါတ်ပုဒ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ အနာဂတဝစနံ၊ အနာဂတ်ဘဝတံရှိသောပုဒ်တည်း။ ပန၊ ဝါစကမှတစ်ပါး ဝုတ္တကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ အနုဿရိဿတိဟူသောဤပါဌ၌၊ အက္ခော၊ အနက်ကို၊ အတိတဝသေန၊ အတိတ်အနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိသုဇ္ဈံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေဗုဒ္ဓေ၊ ထိုလွန်လေပြီးသောရှင်စောဘုရားတို့ကို၊ အနုဿရိ၊ အစဉ်အောက်မေ့တော်မူနိုင်ပြီး၊ ဣဒါနိ၊ ယခုမှ၊ နအနုဿရိဿတိ၊ အစဉ်အဆံ့မေ့နိုင်လတ္တံ့သည်မဟုတ်၊ ဧဝံဇစ္စာတိ၊ ဧဝံဇစ္စာဟူသည်ကား၊ ဝိပဿိအာဒယော၊ ဝိပဿိအစရှိကုန်သောဘုရားရှင်တို့သည်၊ ခတ္တိယဇ္ဈော၊ မင်းဇာတ်ရှိတော်မူကုန်၏။ ကကုသန္ဓာဒယော၊ ကကုသန်အစရှိကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ပြာဟ္မဏဇ္ဈော၊ ပုဏ္ဏားဇာတ်ရှိတော်မူကုန်၏။ ဣတိဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဧဝံဂေါတ္ထာတိ၊ ဧဝံဂေါတ္ထာဟူသည်

၂-သုညတဝဂ်-၃-အန္တရိယန္တတဓမ္မသုတ်။ ၃၄၃

ကါး၊ ဝိပဿီအါဒယေါ၊ ဝိပဿီအစရှိကုန်သောဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကေါဏ္ဍညဂေါတ္ထာ၊ ကောဏ္ဍညအနွယ်၌ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ကကုသန္ဓာဒယော၊ ကကုသန်အစရှိကုန်သောဘုရားရှင်တို့သည်၊ ကဿပဂေါတ္ထာ၊ ကဿပအနွယ်၌ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ ဧဝံဝိလာတိ၊ ဧဝံဝိလာဟူသည်ကား၊ လောကီယလောကုတ္တရေ၊ သီလေန၊ လောကီသီလလောကုတ္တရာသီလအားဖြင့်၊ ဧဝံဝိလာ၊ ဤသို့သီလရှိတော်မူကုန်၏၊ ဧဝံဓမ္မဇာတိဇ္ဇေ၊ ဧဝံဓမ္မာဟူသောဤပုန်၌၊ သမာဓိပက္ခာ၊ ဈာန်၏အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ အဓိပ္ပေတာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏၊ လောကီယလောကုတ္တရေန၊ လောကီလောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ သမာဓိနာ၊ ဈာန်တရားဖြင့်၊ ဧဝံသမာဓိနော၊ ဤသို့ဈာန်တရားရှိကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း၊ ဧဝံပညာတိ၊ ဧဝံပညာဟူသည်ကား၊ လောကီယ လောကုတ္တရပညာယ၊ လောကီပညာ လောကုတ္တရာပညာအားဖြင့်၊ ဧဝံပညာ၊ ဤသို့ပညာရှိတော်မူကုန်၏၊ ပန၊ စောဒနာသောဓနာပုန်ကိုထုတ်၍ ပြဦးအံ့၊ ဧဝံဝိဟာရိတိဇ္ဇေ၊ ဧဝံဝိဟာရိဟူသောဤပုန်၌၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌၊ သမာဓိပက္ခာနိ၊ ဈာန်၏အသင်းအပင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို၊ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟာရေ၊ ဈာန်ဝိဟာရကို၊ ဂဟိတောဝ၊ ယူတော်မူအပ်ပြီးသည် သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ တဖန်၊ ကသ္မာ၊ အာဇာယံကြောင့်၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူတော်မူအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သာလျှင်၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူပြန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဝဒေယျ၊ အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ ဣဒံ၊ ဤဧဝံဝိဟာရိဟူသောစကားသည်၊ ဂဟိတမေဝ၊ ယူအပ်ပြီးသောတရားကိုသာလျှင်၊ နဂဏ္ဍာတိ၊ ယူသောပုန်မဟုတ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဣဒံ၊ ဤဧဝံဝိဟာရိဟူသောပုန်ကို၊ နိရောဓသမာပတ္တိဒီပနတ္ထံ၊ နိရောဓသမာပတ်ကိုပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နိရောဓသမာပတ္တိဝိဟာရိ၊ နိရောဓသမာပတ်ဖြင့်နေလေ့ရှိတော်မူကုန်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဇ္ဇေ၊ ဤဧဝံဝိဟာရိဟူသောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ ၊

ဧဝံဝိမုတ္တာတိဇ္ဇေ၊ ဧဝံဝိမုတ္တာဟူသော ဤပုန်၌၊ ဝိက္ခမ္ဘနိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘနိမုတ္တိလည်းကောင်း၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ၎င်း၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိ၊ သမုန္တေဒဝိမုတ္တိ၎င်း၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိ၎င်း၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏဝိမုတ္တိ၎င်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမုတ္တိယေါ၊ ဝိမုတ္တိတို့သည်။

၃၄၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

ပဉ္စမိမာ။ ငါးပါးအပြားရှိကုန်၏။ တတ္ထံထိုငါးပါးတို့တွင်။ အဋ္ဌသမာပတ္တိ
ယော။ ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့သည်။ သယံ။ မိမိဟုဆိုအပ်သောရှစ်ပါး
သမာပတ်တို့သည်။ ဝိက္ခန္တိတေဟိ။ ခွါအပ်ကုန်သော။ နိဝရဏာဒိဟိ။
နိဝရဏ အစရှိသည်တို့မှ။ တာသံ။ ထိုရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့၏။
ဝိမုတ္တတ္တာ။ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိက္ခန္တိ နဝိမုတ္တိတိ။ ဝိက္ခန္တိ နဝိမုတ္တိ
ဟူ၍။ သင်္ခံ။ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဝန္တန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ အနိစ္စာနုပဿနာဒိ
ကာ။ အနိစ္စာ နုပဿနာအစရှိကုန်သော။ သတ္တုချနစ်ပါးကုန်သော။ အနု
ပဿနာ။ အနုပဿနာတို့သည်။ သယံ။ မိမိဟုဆိုအပ်သောချနစ်ပါးသော
အနုပဿနာတို့သည်။ တဿတဿ။ ထိုထိုနိဝရဏ၏။ ပစ္စနိကံဝသေ
နံ။ ဆန့်ကျင်ဘက် အင်္ဂါ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပရိစတ္တာဟိ။ စွန့်အပ်ကုန်သော။
နိစ္စသညာဒိဟိ။ နိစ္စသညာ အစရှိသည်တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ။ လွတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိတိ။ တဒင်္ဂမုတ္တိဟူ၍။ သင်္ခံ။ ရေတွက်ခြင်းသို့။
ဝန္တန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သော။ အရိယမဂ္ဂါ။ အရိယာ
မဂ်တို့သည်။ သယံ။ မိမိဟုဆိုအပ်သောလေးပါးသောအရိယာမဂ်တို့သည်
သမုန္တိန္ဒေဟိ။ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသေဟိ။ ကိလေသာ
တို့မှ။ ဝိမုတ္တတ္တာ။ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမုန္တိဒဝိမုတ္တိတိ။ သ
မုန္တိဒဝိမုတ္တိဟူ၍။ သင်္ခံ။ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဝန္တန္တိ။ ရောက်ကုန်၏။ စတ္တာ
ရိ။ လေးပါးကုန်သော။ သာမညဗလောနိ။ သာမညဗိုလ်တို့သည်။ မဂ္ဂါနုဘာ
ဝေန။ မဂ်၏အာနုဘောသ်ဖြင့်။ ကိလေသာနံ။ ကိလေသာတို့၏။ ပဋိပဿဒ္ဓန္တေ
ဌိမ်းသည်၏အဆုံး၌။ ဥပ္ပန္နတ္တာ။ ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဋိပဿဒ္ဓိ
ဝိမုတ္တိတိ။ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဟူ၍။ သင်္ခံ။ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဝန္တန္တိ။ ရောက်
ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗကိလေသေဟိ။ အလုံးစုံသော ကိလေ
သာတို့မှ။ နိဿရတ္တာ။ လွတ်ရာဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။
အပဂတတ္တာ။ ကင်းရာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ခုရေ။
အဝေ၌။ ဌိတတ္တာ။ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ နိဿရ
ဏဝိမုတ္တိတိ။ နိဿရဏဝိမုတ္တိဟူ၍။ သင်္ခံ။ ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဝတံ။ ရောက်
၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စန္ဒံ။ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမာသံဝိမုတ္တိနံ။ ဤဝိမုတ္တိတို့၏။
ဝယေန။ အစွမ်းဖြင့်။ ဧဝံဝိမုတ္တာ။ ဧဝံဝိမုတ္တာမည်ကုန်၏။ ဣတိဧဝံ။ ဤသို့။
တ္ထေ။ ဤဧဝံဝိမုတ္တာဟူသောပါဌ၌။ အတ္ထော။ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗေါ။ သိအပ်
၏။ တသ္မာတိဟာတိ။ တသ္မာတိဟဟူသည်ကား။ ယသ္မာ။ အကြင်ကြောင့်။
တွံ။ သင်အာနန္ဒာသည်။ တထာဂတော။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အန္တရိ

ယားအံ့သွယ်သူရဲဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ခေါ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တံ၊ သင်အာနန္ဒာ၏။ ဥာဏေ၊ ဥာဏ်၌၊ ဘိယျော၊ သာမတ္တဿ၊ အတိုင်း
 ထက်အလွန်၊ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အန္တရိယန္တုတဓမ္မာ၊
 အံ့သွယ်သူရဲ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော တရားတို့သည်။ ပဋိဘန္တု၊ ထင်စေကုန်
 လော၊ ဣတိအပင်၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထော၊ အနက်တည်း။ သတောသမ္ပ
 ဇာနောတိတ္ထေ၊ သတောသမ္ပဇာနောဟူသော ဤပုဒ်၌ မနုဿလောကေစ၊
 လူ့ရွာ၌လည်း၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇည လည်းကောင်း၊ ဧ
 ဝလောကေစ၊ နတ်ရွာ၌လည်း၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သမ္ပဇညံ၊ သမ္ပဇည
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ပဇညာနိ၊ သမ္ပဇညတို့သည်၊ နေ့၊ နှစ်ပါး
 တို့တည်း။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဝေဿန္တရ၊ ဇာတကေ၊ ဝေဿန္တရာ
 ဇာတ်၌၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇူကာပုဏ္ဏားအား၊ နေပုတ္တေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်
 သောသားတော် သို့တော်တို့ကို၊ ဒတွာ၊ ယူပြီး၍၊ ဝုနဒိဝသေ၊ တဖန်
 မိုးသောက်သောအခါ၌၊ သက္ကဿ၊ သိကြားအား၊ ဒေဝိ၊ မဒိမိဇရားကို၊
 ဒတွာ၊ ယူပြီး၍၊ သက္ကေ၊ သိကြားသည်၊ ပသိဒိတွာ၊ ကြည်ညို၍၊ ဒိန္နံ၊ ပေး
 အပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသောဆုတို့ကို၊ ဂဗ္ဘန္တော၊ ယူသော
 ဝေဿန္တရာ မင်းကြီးသည်။ ဣတောဝိမုစ္စ မာနာဟံ (ပ)ဝရံဝရေတိ၊ ဣ
 တောဝိမုစ္စမာနာဟံ(ပ)ဝရံဝရေဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တုသိတာ ဘဝနမေဝ၊
 တုသိတာနတ်ရွာသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပဋိသန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီး၊ အဟံ၊ ငါဝေဿန္တ
 ရာမင်းကြီးသည်။ ဣတော၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်မှ၊ ဝိမုစ္စမာနော၊ လွတ်သည်
 ရှိသော်၊ သဂ္ဂဂါမိ၊ နတ်ရွာသို့လားရသည်။ ဝိသေသဂူ၊ ထူးသောနတ်ရွာ
 သို့ရောက်ခြင်းရှိသည်။ တတော၊ ထိုတုသိတာနတ်ရွာမှ၊ အနိဝတ္တိ၊ ပြန်
 နှစ်ခြင်းမရှိသည်။ အသံ၊ ဖြစ်ရလို့၏။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ဆမြောက်သော၊ ဧတံဝရံ၊
 ဤဆုကို၊ ဝရေဝရာမိ၊ ငါတောင့်တ၏။ တတော၊ ထိုဆုကို ယူသည်
 မှ၊ ပံဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာ နတ်ရွာ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿာမိ၊ ငါ
 မချွတ်ဖြစ်ရတော့အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသို့သိခြင်းသည်၊
 မနုဿလောကေ၊ လူ့ရွာ၌၊ သမ္ပဇညံ၊ အပြားအားဖြင့် သိခြင်းမည်၏။ ပန၊
 လူ့ရွာ၌ဖြစ်သော သမ္ပဇညမှတစ်ပါး-နတ်ရွာ၌ဖြစ်သော သမ္ပဇညကို ဆို
 ဦးအံ့။ ဝေဿန္တရတ္ထ ဘာဝတော၊ ဝေဿန္တရာမင်း၏အတ္တဘော၏အဖြစ်
 မှ၊ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်၊ ဝုန၊ တဖန်၊ တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာ
 နတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တုသိတာဘဝနေ၊ တုသိတာဘဝ၌၊ နိဗ္ဗက္ခော၊

၃၄၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

ငါဖြစ်ရသည်။ အသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အညာသိ၊ သိပြီး၊ ဣဒံ၊ ဤသို့သိခြင်း
သည်။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌။ သမ္ပဇေညံ၊ အပြားအားဖြင့်သိခြင်းမည်
၏။ ပန၊ စောဒနာသော၊ ဓနာပုန်သို့ထုတ်၍ပြဦးအံ့။ သေသဒေဝတာ၊ ဝေဿ
န္တရာမှကြွင်းသောနတ်တို့သည်။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်သည်။ အသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနန္တိ၊ ကံ၊ မသိလောသလော၊ ဣတိ
အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပုစ္ဆော၊ အမေးတည်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်သည်ကား။
နော၊ မဟုတ်ကုန်။ ဇာနန္တိ ဝေ၊ သိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ပနတံသာ
ပိ၊ ထိုသို့ပင် သိအပ်ကုန်သော်လည်း။ တာ၊ ထိုဝေဿန္တရာမှ တပါး
သောနတ်တို့သည်။ ဥယျာနဝိမာနကပ္ပရက္ခေ၊ ဥယျာဉ် ဗိမာန်ပဒေသာပင်
တို့ကို၊ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍လည်းကောင်း။ ဒေဝနာဓူကေဟိ၊ နတ်
ကချေသည်မောင်းမတို့သည်။ တူရိယသဒ္ဓေန၊ နတ်တူရိယသ၏ အသံဖြင့်၊
သမ္ပာမိတာ၊ သိစေအပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍ လည်းကောင်း။
မာရိသ၊ အချင်းနတ်သား။ အယံ၊ ဤလောကသည်။ ဒေဝလောကော၊ နတ်
ရွာတည်း။ တုဋ္ဌေ၊ သင်နတ်မင်းတို့သည်။ ဣဓ၊ ဤနတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်
လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာရိတာ၊ အောက်မေ့စေအပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊
ဖြစ်ကုန်၍လည်းကောင်း။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ရွာ၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်။
အသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဗောဓိသတ္တော၊ ငါတို့ဘုရား
လောင်းသည်။ ပဌမဇေဝနဝါရေ၊ ပဌမဇေဝါရ်၌။ ဒေဝလောကော၊ နတ်ပြည်
၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ငါဖြစ်ရသည်။ အသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာတိ၊ မသိ၊
ဒုတိယဇေဝနတော၊ ဒုတိယဇေဝါရ်မှ၊ ပဌာယ၊ ရှေး၊ ဒေဝလောကော၊ နတ်
ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ငါဖြစ်ရသည်။ အသွိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ အယံ၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း၏။ အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော
နတ်တို့နှင့်။ အသာဓာရဏဇာနန္တံ၊ မဆက်ဆံသောသိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ အဗ္ဗာသိတိတ္ထေ၊ အဗ္ဗာသိဟူသော ဤပါဌ၌။ အညေဝိ၊ ဘုရား
လောင်းမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ တက္က၊ ထိုနတ်
ရွာ၌။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဌိတာ၊ ငါတို့တည်ကုန်
သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကိပ္ပာပိဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ကား
သိကုန်၏။ ပနတံသာပိ၊ ထိုသို့ပင်သိကုန် သော်လည်း။ တေ၊ ထိုဘုရား
လောင်းမှတပါးကုန်သော နတ်တို့သည်။ ဆာသု၊ ခြောက်ပါး ကုန်သော၊
ဒွါရေသု၊ ဒွါရတို့၌။ ဗလဝတာဗလဝန္တေန၊ အားကြီးသော၊ ဣဗ္ဗာရမ္ပဏေ
န၊ ဣဗ္ဗာရုံသည်။ အဘိဘုယျမာနာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်

၂၂

ကုန်၍၊သတိ၊သတိကို၊ ပိဿဇ္ဇေတွာ၊လွှတ်၍၊ အတ္တဇနာ၊မိမိ၏၊ ဘုတ္တပီ
 တဘာဝမ္ဘိ၊စားအပ်သည်၏အဖြစ်-သောက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်း
 နုစာနန္တိ၊မသိကုန်၊ ခိန္နာပဒေါသိကာ၊ ခိန္နာပဒေါသိကနုတ်တို့သည်၊ အာ
 ဟာရုပစ္ဆေ၊ဇေန၊ အာဟာရ ပြတ်သောအားဖြင့်၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊
 ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းအား၊ တဿ
 ဂ္ဂှံ၊ထိုထိုသဘောရှိသော၊ အာရမ္မဏံ၊အားကြီးသောဣဋ္ဌာရုံသည်၊ နတ္ထိ
 ကိ၊မရှိသလော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊အမေးတည်း၊ နတ္ထိ၊မရှိ
 သည်ကား၊ဇနာ၊မဟုတ်ကုန်၊ အတ္ထိဇေ၊ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဟိသန္တံ၊
 မှန်၏၊သော၊ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းနတ်သားသည်၊သေသဒေဝေ၊ကြွင်း
 သောနတ်သားတို့ကို၊အသဟိ၊သယ်ပါးကုန်သော၊ဌာနဟိ၊အကြောင်းတို့
 ဖြင့်၊အဓိဂဏ္ဌာတိ၊လွှမ်းမိုး၏၊ပန၊စင်စစ်သော်ကား၊ အာရမ္မဏေန၊ အား
 ကြီးသောဣဋ္ဌာရုံဖြင့်၊အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို၊မဗ္ဗိတုံ၊ နင်းနယ်ခြင်းငှါ၊ နဓေ
 တိ၊မပေး၊တံအာရမ္မဏံ၊ထိုအားကြီးသောဣဋ္ဌာရုံကို၊ အဓိဘာဝိတွာ၊ လွှမ်း
 မိုး၍၊တိဋ္ဌတိ၊တည်၏၊ ဂတေန၊ ထိုကြောင့်၊ သတော သမ္ပဇာနောအာနန္ဒ
 ဗောဓိသတ္တော တုသိတေကာယေအဋ္ဌာသိတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောအာ
 နန္ဒဗောဓိသတ္တော တုသိတေကာယေအဋ္ဌာသိဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

ယာဝတာယုကန္တိ၊ ယာဝတာယုကံဟူသည်ကား၊ သေသတ္တဘာ
 ဝေသု၊ တုသိတာဘုံ၌ ဖြစ်သောအတ္တဘောမှကြွင်းသော အတ္တဘောတို့
 ၌၊ယာဝတာယုကံ၊အသက်အပိုင်းအခြားကာလပတ်လုံး၊ နတိဋ္ဌတိကိ၊
 မတည်သလော၊ဣတိအယံ၊ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေးတည်း၊ အာမန
 တိဋ္ဌတိ၊ဪသြာမတည်၊ဟိ၊မတည်ခြင်း၏အကြောင်းကိုဆိုပြီးအံ့၊ အညဒါ၊
 ပစ္ဆိမဘဝိကနုတ်၏အဖြစ်မှတပါးသောအခါ၌၊ဒိဃာယုကဒေဝလောကေ
 အသက်ရှည်သောနတ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သောဘုရား လောင်းသည်၊
 ပါရမိယော၊ပါရမီတို့ကို၊ပူရေတုံ၊ဖြည့်ခြင်းငှါ၊နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊
 ဣတိမနသိကတွာ၊ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥမ္ဘိလိတွာ၊
 ဖွင့်၍၊အဓိမုတ္တကာလံကိရိယံနာမ၊ဤမည်သောကျွန်း-ဤမည်သောအရပ်
 ဤမည်သောအမျိုး၌-ပဋိသန္ဓေယူအံ့ဟူ၍နှလုံးသွင်း၍သေခြင်းမည်သည်
 ကို၊ကတွာ၊ပြု၍၊မနုဿလောကေ၊လူ့ရွာ၌၊နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ပန၊ဗျတိရိက်
 ကိုဆိုပြီးအံ့၊အယံကာလံကိရိယာ၊ဤသို့သဘောရှိသောနှလုံးသွင်း၍စုတေ
 ခြင်းသည်၊အညေသံ၊ တပါးသောနတ်တို့အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ပန၊အ

၃၄၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျ-ပဌမတွဲ

ဆုံးစွန်ဟုသိတာ နတ်တို့တို့နှင့်နေသောအခြင်းအရာကိုဆိုပြီးအံ့၊ တဒါ၊ ထိုတု
သိတာနတ်တို့ပဋိသန္ဓေ ယူတော်မူသောအခါ၌၊ အဒိန္နာဒါနံနာမ၊ မလ္လ
ရသေးသော အလ္လမည်သည်၊ နတ္ထိမေရိ၊ အရေကိုတ သိလံနာမ၊ မစောင့်
ရသေးသောသိလမည်သည်၊ နတ္ထိမေရိ၊ သဗ္ဗပါရမီပုရိတတ္တာ၊ အလုံးစုံ
သောပါရမီတို့ကိုဖြည့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ယာဝတာယုကံ၊ အ
သက်ထက်ဆုံး၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီး၊ သတောသမ္ပဇာနောတုသိတာကာ
ယာစရိတွာမာတု ကုန္တိ၊ ဩက္ကမတိတိ၊ သတောသမ္ပဇာနောတု သိတာ
ကာယာစရိတွာမာတုကုန္တိ၊ ဩက္ကမတိဟူသည်ကား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ တာဝ၊
ရှေးဦးစွာ၊ ပါရမီယော၊ ပါရမီတို့ကို၊ ပုရေတွာ၊ ဖြည့်ပြီး၍၊ တဒါ၊ ထိုတုသိ
တာနတ်ရွာ၌ဖြစ်သောအခါ၌၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ငါတို့တုရားလောင်းသည်၊
ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အပိုင်းအခြားကာလပတ်လုံး၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်
ပြီး၊ ပန၊ တည်သည်မှတပါး၊ ရုတိသည်၊ ဘိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့အား၊
မနုဿဂဏနာဝသေန၊ လူတို့၏အရေအတွက်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
အခါ၌၊ သတ္တဟိဒိဝသေဟိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ဖြင့်၊ ရုတိ၊ ရုတိခြင်းသည်၊ ဘ
ဝိဿတိ၊ ဖြစ်တော့လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထဗ္ဗက္ခဏေ၊ ဆိုသင့်သောခဏ
၌၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ရုတိ၏ရှေ့ အဖို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်တို့
သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သောနိမိတ်တို့သည်၊ ကတမာနိ
အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား၊ မာလာ၊ ဆင်သောပန်းတို့သည်၊ မိဏ
ယန္တိ၊ ညှိုးနွမ်းကုန်၏၊ ဝတ္ထာနိ၊ ဝတ်သောအဝတ်တို့သည်၊ ကိလိဿန္တိ၊ ညစ်
နွမ်းကုန်၏၊ ကဇ္ဈေတိ၊ လက်ကတည်းတို့မှ၊ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ မုဉ္ဇန္တိ၊
ဟိုစီးကုန်၏၊ ကာပေ၊ ကိုယ်၌၊ ဗုဗ္ဗဏ္ဏိယံ၊ အဆင်းမလှသည်၏အဖြစ်သည်
ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်၊ ဒေဝါသနေ၊ နတ်၏နေရာ၌၊ နသ
ဏ္ဍာတိ၊ မတည်နိုင်၊ ဣတိဣမာနိပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုငါးပါး
သောနိမိတ်တို့တွင်၊ မာလာတိ၊ မာလာဟူသည်ကား၊ ပဋိသန္ဓိဂဟဏ ဒိဝ
သေ၊ ပဋိသန္ဓေယူသောနေ၌၊ ဝိဇ္ဇန္တမာလာ၊ ဆင်သောပန်းဟူသည်၊ တာ၊ ထို
ဆင်သောပန်းတို့သည်၊ သဗ္ဗိသတသဟဿာမိကာ၊ အနှစ်ခြောက်သန်း
အလွန်ရှိကုန်သော၊ သတ္တပဏ္ဏာသဝဿကာဋီယော၊ အနှစ်ငါးဆယ်
ခုနစ်ကုဋေတို့ ပတ်လုံး၊ အမိလာယိတွာ၊ မညှိုးနွမ်းမှု၍၊ တဒါ၊ ထိုရတ
ခါနီးသော အခါ၌၊ မိလာယန္တိကိရ၊ ညှိုးနွမ်းကုန် သတတ်၊ ဝတ္ထေသု
ပိ၊ ဝတ်ဆင်သော ပုဆိုးတို့၌လည်း၊ ဧသေဝဧသေဝေ၊ ဤကဲ့သို့သော၊
နယော၊ နည်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊

ပန၊ ဒုတိယနိမိတ်ဌတပါး-တတိယနိမိတ်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှ
လောကံသော၊ ကာလံ၊ ငါးဆဲ့ခုနစ်ကုဋေ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့ပတ်လုံး၊
ဒေဝါနံနုတ်တို့အား၊ သိတံ၊ အချင်းသည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဥဏ္ဍိအပူ
သည်၊ နေဝဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုရုဝိခါနီးသောကာလ၌၊
သရီရေတော၊ ကိုယ်မှ၊ ဗိဇ္ဇုဗိဇ္ဇု ဝသေန၊ အပေါက်အပေါက်၏အစွမ်းဖြင့်၊
သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်၊ မုဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးစီးကုန်၏၊ စ၊ တတိယနိမိတ်ဌတပါးစတုတ္ထ
နိမိတ်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှသော၊ ကာလံ၊ ငါးဆဲ့ခုနစ်ကုဋေ အနှစ်
ခြောက်သန်းတို့ကာလပတ်လုံး၊ တေသံ၊ ထိုနုတ်တို့၏၊ သရီရေ၊ ကိုယ်၌၊
ခဏ္ဍိစ္စပါလိစ္စာဒိဝသေန၊ သွားတို့၏ ကျိုးသည်၏အဖြစ်-အရေတို့၏ တွန့်
လိပ်သည်၏အဖြစ်အစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိဝဏ္ဏတာ၊ အဆင်းမလှ
သည်၏အဖြစ်တို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဒေဝဒိတာ၊ နတ်သားတို့
သည်၊ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကာရိယ၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိကုန်သ
ကဲ့သို့၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ ဒေဝပုတ္တ၊ နတ်သားတို့သည်၊ ဝိသတိဝဿုဒ္ဓေ
သိကာရိယ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်အရွယ်ရှိကုန်သကဲ့သို့၊ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊
ပန၊ ပဝတ္တိကာလ၌ဖြစ်သည်ဌတပါး သေခါနီးကာလ၌ ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီး
အံ၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးသောကာလ၌၊ နေသံ၊ ထိုနုတ်တို့၏၊ အတ္တဘေ
ဝေါ၊ အတ္တဘေသည်၊ ကိလန္တရူပေါ၊ ပင်ပန်းသော သဘောရှိသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ စတုတ္ထနိမိတ်ဌတပါးပဉ္စမနိမိတ်ကိုဆိုပြီးအံ၊ ဧတ္တကံ၊ ဤ
မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ကာလံ၊ ငါးဆဲ့ခုနစ်ကုဋေ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့
ပတ်လုံး၊ နေသံ၊ ထိုနတ်သားတို့အား၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ရွာ၌၊ ဥက္ကဋ္ဌိတာ
နာမ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမည်ကုန်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ ပန၊ ပဝတ္တိကာလဌတပါး
သေခါနီးကာလ၌ဖြစ်သည်ကိုဆိုပြီးအံ၊ မရဏကာလေ၊ သေခါနီးကာလ၌၊
နိဿာယန္တိ၊ မသွားတတ်ကုန်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ညောင်းညာကုန်၏၊ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ထိုးကျင့်
သကဲ့သို့ဖြစ်ကုန်၏၊ သကေအာသနေ၊ မိမိနေရာ၌၊ နာဘိရမန္တိ၊ မပွေ့လျော်
ကုန်၊ ဣမာနိပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ၊ ဤငါးပါးသော ပုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်၊ လောကေ၊
လူ့ရွာ၌၊ မဟာပုညာနံ၊ ကြီးသောတုန်းရှိကုန်သော၊ ချာဇရာဇမဟာမတ္တာ
ဒိနံယေဝ၊ မင်း မင်း၏အမတ် အစရှိသည်တို့အားသာလျှင်၊ ဥက္ကာပါတ
ဘူမိစံသံစန္ဒဂ္ဂါဟံဒီနိ၊ ဥက္ကာကျခြင်း-မြေယှပ်ခြင်း-လကြတ်ခြင်းအစရှိ
ကုန်သော၊ နိမိတ္တာနိ၊ နိမိတ်တို့သည်၊ ပညာယန္တိယထာ၊ ထင်ကုန်သကဲ့
သို့၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့အား၊ နပညာယန္တိယထာ၊ မထင်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မဟာသက္ခာနံ၊ ကြီးသောတန်

၀၀၀

၃၅၀ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ခိုးရှိကုန်သော။ ဒေဝတာနံယေဝ။ နတ်တို့အားသာလျှင်။ ပညာယန္တိ။ ထင်
 ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောနတ်တို့အား။ နပညာယန္တိ။ မထင်ကုန်။
 ၁။ ထိုမှတပါး။ မနုဿေသု။ လူတို့တွင်။ ဝုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ။ ဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို။
 နက္ခတ္တပါဌကောဒယောဝ။ နက္ခတ်ဘတ်တတ်သောသူအစရှိသည်တို့သည်
 သာလျှင်။ ဇာနန္တိယထော။ သိကုန်သကဲ့သို့။ သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သောသူ
 တို့သည်။ နဇာနန္တိယထော။ မသိကုန်သကဲ့သို့။ ဇေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။
 တာနိပိ။ ထိုဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကိုလည်း။ သဗ္ဗေ။ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒေဝါ။ နတ်
 တို့သည်။ နဇာနန္တိယသိကုန်။ ပန။ စင်စစ်သော်ကား။ ပဏ္ဍိတာဇေဝ။ ပညာ
 ရှိသောသူတို့သည်သာလျှင်။ ဇာနန္တိယသိကုန်၏။ တတ္ထ။ ထိုနတ်တို့တွင်။
 မန္တေန။ နှုန်းနှေးသော။ ကုသလကမ္မေန။ ကုသိုလ်ကံကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်
 သော။ ယေဝဒေဝဝုတ္တာ။ အကြင်နတ်သားတို့သည်လည်း။ သန္တိ။ ရှိကုန်
 ၏။ တေ။ ထိုနတ်သားတို့သည်။ တေသု။ ထိုဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု။
 ဖြစ်လာကုန်သည်ရှိသော်။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ ကိ။ အဘယ်သို့။ ဇာနာမ။
 ငါတို့သိရကုန်အံ့နည်း။ ကုဟိ။ အဘယ်သဘာဝ၌။ နိဗ္ဗတ္တိယသမ။ ငါတို့ဖြစ်ရ
 ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍။ ဘာယန္တိ။ ကြောက်
 ကုန်၏။ မဟာပုညာ။ ကြီးသောသူနတ်ရှိကုန်သော။ ယေ။ အကြင်နတ်သား
 တို့သည်။ သန္တိ။ ရှိကုန်၏။ တေ။ ထိုနတ်သားတို့သည်။ အဓေဟိ။ ငါတို့နတ်
 သားတို့သည်။ ဒိန္နဒါနံ။ လှူအပ်ပြီးသောအလှူကို။ ရက္ခိတသီလံ။ စောင့်
 ရှောက်အပ်ပြီးသောသီလကို။ ဘာဝိတဘာဝနံ။ ပွားစေအပ်ပြီးသောဘာ
 ဝနာကို။ အာဂမ္မစွဲ၍။ ဥပရိ။ အထက်ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝလောကေသု။ နတ်
 ရွာတို့၌။ သမ္ပတ္တိ။ ရလတ္တံ့သောစည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိဿာမ။ ငါတို့ခံစား
 ရကုန်တော့အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍။ နဘာယန္တိ။ မကြောံ
 ကုန်။ ဗောဓိသတ္တောဝိ။ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်လည်း။ တာနိဝုဗ္ဗနိမိတ္တာ
 နိ။ ထိုဝုဗ္ဗနိမိတ်တို့ကို။ ဒိသွာ။ မြင်၍။ ဣဒါနိ။ ယခုအခါ၌။ အနန္တရေ။ အခြား
 မဲ့ဖြစ်သော။ အတ္တဘာဝေ။ အတ္တဘော၌။ ဗုဒ္ဓေါ။ ဘုရားသည်။ ဘဝိဿာမိ။
 ငါဖြစ်ရတော့အံ့။ ဣတိမနသိကတွာ။ ဤသို့လုံးလုံးသွင်း၍။ နဘာယတိ။ မကြောံ
 အထ။ ထိုနော်မှ။ အဿ။ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်းအား။ တေသုနိမိတ္တေသု။ ထို
 ငါးပါးသောနိမိတ်တို့သည်။ ပါတုဘူတေသု။ ထင်ရှားဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒသ
 သဟသစက္ကဝါဠဒေဝတာ။ တသောင်းသောစက္ကဝါဠတို့ကို။ နေကုန်
 သောနတ်တို့သည်။ သန္တိပတိတွာ။ စည်းဝေးကုန်၍။ မာရိသ။ အလောင်းနတ်
 သား။ ဒေသပါရမိယော။ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို။ ပုရေန္တဟိ။ ပြည့်ကုန်

သော၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ သင်နုတ်သားတို့သည်၊ သက္ကံသမ္ပတ္တိံ၊ သိကြားမင်း၏
 စည်စိတ်ကို၊ ပဏ္ဍေန္တေဟိ၊ တောင့်တကုန်သဖြင့်၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်
 ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ နုပုရိတာ၊ မဖြည့်အပ်ကုန်၊ မာရိယော၊ မာရ်
 မင်းဖြစ်သမင်း- စကြာမင်းတို့၏ဘဝကို၊ ပဏ္ဍေန္တေဟိ၊ တောင့်တကုန်သ
 ဖြင့်၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့ကို၊ နုပုရိတာ၊ မဖြည့်အပ်
 ကုန်၊ ငန၊ စင်စစ်သော်ကား၊ လောကနိတ္ထရဏတ္ထာယ၊ လောကမှထွက်
 မြောက်ခြင်းငှါ၊ ဗုဒ္ဓတ္တံ၊ ဘုရားအဖြစ်ကို၊ ပတ္တယမာနေဟိ၊ တောင့်တကုန်
 သော၊ ဝုဋ္ဌေဟိ၊ သင်တို့သည်၊ ဒသပါရမီယော၊ ဆယ်ပါးသောပါရမီတို့
 ကို၊ ပုရိတာ၊ မဖြည့်အပ်ကုန်၏၊ မာရိယ၊ အလောင်းနတ်သား၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ ဝေ၊ သင်အလောင်းနတ်သားအားသော၊ ထိုကာလသည်၊ ဗုဒ္ဓ
 ဣယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ ကာလော၊ အခါတည်း၊ မာရိယ၊ အလောင်း
 နတ်သား၊ ဗုဒ္ဓဣယ၊ ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သမယော၊ အခွင့်တည်း၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝက္ခာ၊ ဆိုကြ၍၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ မနုဿလောကေ၊
 လူ့ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ။

အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာသတ္တော၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ ဒေဝ
 တာနံ၊ နတ်ဗြဟ္မာတို့အား၊ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ အဒတွာဝ၊ မပေးမူ၍သာ
 လျှင်၊ ကာသဒိပဒေသကုလဇနေတ္တိအာ ယုပရိန္ဒေဒဝသေန၊ ဘုရားဖြစ်
 ရာကာလ- ဘုရားဖြစ်ရာကျွန်း၊ ဘုရားဖြစ်ရာအရပ်- ဘုရားဖြစ်ရာအမျိုး
 မယ်တော်၏ အသက်အပိုင်းအခြား၏ အတွင်းဖြင့်၊ ပဉ္စမဟာဝိလောကနံ
 နာမ၊ ငါးပါးသော ကြည့်ခြင်း ကြီးမည်သည်ကို၊ ဝိလောကေသိ၊ ကြည့်
 တော်မူပြီးတတ္ထ၊ ထိုငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့တွင်၊ ကာလောနုခေါ၊
 ဘုရားဖြစ်ရာအခါလော၊ နကာလောနုခေါ၊ ဘုရားဖြစ်ရာအခါမဟုတ်သေး
 လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ဝိလောကေတိ၊ ကြည့်
 တော်မူ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ကြည့်ရာ၌၊ ဝဿသတသဟဿတော၊ အနှစ်
 တသိန်းမှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ဝဗီတအာယုကာလော၊ ပွားသောအသက်ရှိ
 သောအခါသည်၊ ကာလောနာမ၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာလမည်သည်၊ နဟောတိ
 မဖြစ်၊ ကံသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသွာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 တဒါ၊ ထိုအနှစ်တသိန်းမှ အထက်ဖြစ်သောအခါ၌၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့
 အား၊ ဇာတိဇရာမရဏာနိ၊ ဇာတိဇရာမရဏတို့သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်
 ကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗ္ဗ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်း၊ ဓမ္မဒေသနာနာမ၊ တရားဒေသနာ
 တော်မည်သည်၊ တိလက္ခဏမုတ္တာ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးမှလွတ်သောတ

၃၅၂ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ရားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မဂ္ဂိ၊ အနိစ္စ၊ မဗြုဒုက္ခ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အနတ္တ၊ အစိုးမရ၊ ဣ
 တိ၊ ဤသို့၊ ကထေန္တိ၊ နံ၊ ပြောဟောကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
 ၏၊ ဝေံ၊ ဤအနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တဟူသည်၊ ကိံနံမ၊ အဘယ် မည်သော
 တရားကို၊ ကထေန္တိ၊ ပြောဟောကုန်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊
 ဆို၍၊ သောသံ၊ နာခြင်းငှါ၊ နေဝမညန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်၊ သဒ္ဓါတံ၊
 ယုံကြည်ခြင်းငှါ၊ နမညန္တိ၊ မအောက်မေ့ကုန်၊ တတော၊ ထိုမနာခြင်
 ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ အဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်း
 သည်၊ နဟောတိ၊ မမြစ်၊ တသ္မိ၊ ထိုသစ္စာလေးပါးတရားကိုသိခြင်းသည်
 အသတိ၊ မရှိသည်ရှိသော်၊ သာသနံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်
 သည်၊ အနိယျာနိကံ၊ ဝဋ်မှမထွက်မြောက် စေတတ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုအနှစ်တသိန်းမှအထက်ဖြစ်သော
 အခါသည်၊ အကာလော၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာလမဟုတ်၊ ဝဿသတတော၊
 အနှစ်တရာမှ၊ ဦးနအာယုကာလောပိ၊ ယုတ်သောအသက်ရှိသောအခါ
 သည်လည်း၊ ကာလော၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာလသည်၊ နဟောတိ၊ မမြစ်၊ က
 သ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဒါ၊
 ထိုအနှစ်တရာမှယုတ်သောအသက်ရှိသောအခါ၌၊ သတ္တ၊ သတ္တဝါတို့
 သည်၊ ဥဿန္တကိလေသာ၊ ပြောသောကိလေသာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ အပြစ်ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဥဿန္တကိလေသာနံ၊ ပြောသောကိလေ
 သာရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဒိန္နောဝါဒေါ၊ ပေးအပ်သောအဆုံးအ
 မသည်၊ ဩဝါဒဌာနေ၊ အဆုံးအမပေးရာသောအရာ၌၊ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊
 ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဒဏ္ဍရာဇိ၊ ရေးအပ်
 သောအရေးသည်၊ ခိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ဝိဂစ္ဆတိဝိယံ၊ ကင်းသကဲ့သို့တည်း၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သောပိ၊ ထိုအနှစ်တရာမှယုတ်သောအသက်ရှိသော
 အခါသည်လည်း၊ အာကာလော၊ ဘုရားဖြစ်ရာကာလမဟုတ်၊ ပန၊ ဘုရား
 ပွင့်ရာကာလကိုဆိုဦးအံ့၊ သတသဟဿတော၊ အနှစ်တသိန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
 စ၍၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌လည်းကောင်း၊ ဝဿသတတော၊ အနှစ်တရာမှ၊
 ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း၊ အာယုကာလော၊ အသက်
 ရှည်သောအခါသည်၊ ကာလောနာမ၊ ဘုရားပွင့်တော်မူရာကာလမည်၏၊
 တဒါ၊ ထိုငါဘုရားလောင်းတုသိတာနတ်ရွာမှတော်၍ ပဋိသန္ဓေနေတော်
 မူသောအခါ၌၊ ဝဿသတကာလော၊ အနှစ်တရာအသက်ရှည်သောအ
 ခါသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ မဟာသစ္စတ္တော၊ ငါတို့ဘုရား

လောင်းသည်။ နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗကာလော၊ ဘုရားဖြစ်စေအပ်သောအခါတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာလံ၊ အခါကို၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဟတော၊ ထိုအခါကိုရှု
ပြီးသည်မှ၊ ဧဝံ၊ ဘုရားဖြစ်ရာကျွန်းကို၊ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူပြီး
သည်ရှိသော်၊ သပရိဝါဒေ၊ အခြံအရံနှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ စက္ကာရောဒိ
ပေ၊ လေးကျွန်းတို့ကို၊ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍၊ တိသုသုံးပါးကုန်သော၊
ဒိပေသု၊ ကျွန်းကြီးတို့၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ပွင့်တော်
မမူကုန်၊ ဓမ္မဒိပေယဝ၊ ဓမ္မဒိပံကျွန်း၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧဝံ၊ ဘုရားပွင့်ရာကျွန်းကို၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ ဟတော၊
ထိုဘုရားပွင့်ရာကျွန်းကို ရှုတော်မူသည်မှ၊ ဓမ္မဒိပေါနာမ၊ ဓမ္မဒိပံကျွန်း
မည်သည်၊ မဟာ၊ ကျယ်၏၊ ဒသယောဇနသဟဿပရိမာဏော၊ ယူဇနာ
တသောင်းအတိုင်းအံ့ရှည်ရှိ၏၊ ကတရသ္မိံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ပဒေသေ၊
အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ နုခေါ၊ ပွင့်တော်မူကုန်
သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေသံ၊ အရပ်ကို၊ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူ
သည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈိမဒေသံ၊ မဇ္ဈိမအရပ်ကို၊ ပဿိ၊ မြင်တော်မူ၏၊ မဇ္ဈိမဒေ
သောနာမ၊ မဇ္ဈိမအရပ်မည်သည်ကို၊ ဂုရုတ္တိမာယဒိသာယဂဇင်္ဂလောနာမ
နိဂမောတိအာဒိနာ၊ ဂုရုတ္တိမာယဒိသာယဂဇင်္ဂလောနာမနိဂမောတိသို့အစ
ရှိသော၊ နယေန၊ နည်းဖြင့်၊ ဝိနယေ၊ ဝိနည်းပါရှိတော်၌၊ ပရိစ္ဆေဒံ၊ အပိုင်း
အခြားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂုတ္တာဝ၊ ဟောတော်မူအပ်
သည်သာလျှင်တည်း၊ ပန၊ အပြန်ပမာဏကိုဆိုပြီးအံ့၊ သော၊ ထိုမဇ္ဈိမဒေသ
အရပ်သည်။ အာယာမတော၊ အလျားအားဖြင့်၊ တိဏိယောဇနသတာနိ၊
ယူဇနာသုံးရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝိတ္တာရတော၊ အနံအားဖြင့်၊
အာဘုတိယာနိ၊ အခွဲနှင့်တကွယူဇနာသုံးရာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
ပရိက္ခေပတော၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ နဝယောဇနသတာနိ၊ ယူဇနာကိုးရာ
တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတံဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ ဟိဝိတ္တာ
ရေမိ၊ ခွဲပြီးအံ့၊ တေသ္မိံ၊ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌၊ စက္ကာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊
အသင်္ချေယျာနိဝါ၊ အသင်္ချေတို့ ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသ
ဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော၊
အသင်္ချေယျာနိဝါ၊ အသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတသဟ
ဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ သောဠသ၊ တဆွဲခြောက်ပါး
ကုန်သော၊ အသင်္ချေယျာနိဝါ၊ အသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကပ္ပသ
တသဟဿဉ္စ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပါရမိပုဏ္ဏ၊ ပါရ

ဝိတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ပညာမိက-သဒ္ဓါ
 မိက-ဝိရိယာမိက ဖြတ်စွာထုရားတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ပွင့်တော်မူကုန်၏၊
 နေအသင်္ချေယျာနိ၊ နှစ်သင်္ချေတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ကပ္ပသတ သ
 ပာသာဉ္စကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပါရမိယော၊ ပါရမိတို့ကို၊
 ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊
 ပွင့်တော်မူကုန်၏၊ ကေအသင်္ချေယျာ၊ တသင်္ချေတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊
 ကပ္ပသတ သာသာဉ္စကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပါရမိ
 ယော၊ ပါရမိတို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်တော်မူကုန်၍၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနာ
 ဓယော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ-အရှင်မောဂ္ဂလာန် အစရှိကုန်သော၊ မဟာ
 သာဝကော၊ မဟာသာဝကတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်တော်မူကုန်၏၊ စတုန္တံ၊
 လေးခုကုန်သော၊ မဟာစိပါနံ၊ ကျွန်းကြီးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗွိသဟဿာ
 နံ၊ နှစ်ထောင်ကုန်သော၊ ပရိတ္တဒိပါနဉ္စ၊ ကျွန်းငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဣဿရိယာမိပစ္စကာရကစက္ကဝတ္တိရာဇာနော၊ ရွှေငွေအစရှိသောရတနာ
 တို့ကိုအစိုးရခြင်း-လေးကျွန်းသားတို့ကို အစိုးရခြင်း၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်
 သောစကြာမင်းတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အညေစတပါးလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ မဟေသက္ခာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ခတ္တိယဗြာဟ္မဏ
 ဂဟပတိမဟာသာလ၊ ခတ္တိယမဟာသာလ-ဗြာဟ္မဏမဟာသာလ-ဂဟ
 ပတိမဟာသာလတို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ စ၊ သာမညဘေဒဗ္ဗတပါး
 ဝိသေသဘေဒကိုဆိုဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤမဇ္ဈိမဒေသ၌၊ ကာဝိလဝတ္ထုနာမ၊ ကာဝိ
 လဝတ်အမည်ရှိသော၊ ဣဒံနဂရံ၊ ဤမြို့သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကာဝိ
 လဝတ်မြို့၌၊ မယာ၊ ငါတုရားသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ ရောက်ပြီ။

တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်
 သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ တုရားတို့မည်သည်၊ လောကသမ္မတော၊ လူတို့
 သည်အမြတ်ဟူ၍သမုတ်အပ်သော၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဣဒါနိစ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ခတ္တိယကုလံ၊ မင်းမျိုးကို၊ လောကသမ္မတံ၊
 လူတို့သည်အမြတ်ဟူ၍သမုတ်အပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုမင်းမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿာ
 မိ၊ ငါဖြစ်အံ့၊ သုဒ္ဓေါ၊ ခနောနာမ၊ သုဒ္ဓေါ၊ ခနအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊
 မေ၊ ငါ၏၊ ပိတာ၊ ခမည်းတော်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကုလံ၊ အမျိုးကို၊ ပဿိ၊ မြင်၏၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ မာတရေဗ္ဗိ၊ မယ်တော်
 ကိုလည်း၊ ဝိလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓမာတာနာမ၊

သုရားတို့၏မယ်တော်မည်သည်၊ လောလားလျှပ်ပေါ်သည်၊ သုရုရုတ္တံ၊
သေကြွေးသည်၊ နုလောင်းမဖြစ်၊ ကပ္ပသကသဟသံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်
လုံး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပါး၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသောပါရမီရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ ဇာတိ
တော်ဖွားမြင်သည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဆုတ်ပဋ္ဌာသိလော၊ မကုန်းသောငါးပါး
သောသိလေသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စ၊ ခင်သိမ်းသောတရားတို့၏မယ်
တော်မူတပါး-ငါတို့ဘုရား၏ မယ်တော်ကို ဆိုဦးအံ့၊ မဟာမာယာနာမ၊
မဟာမာယာမည်သော၊ အယံဒေဝီ၊ ဤမိဖုရားသည်၊ ဒေဝီ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိ၏၊ အယံ၊ ဤမဟာမာယာမိဖုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်
သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿိ၊ မြင်၏၊ ပန၊ ပဉ္စမိလော
ကနကိုဆိုဦးအံ့၊ အဿာ၊ ထိုမယ်တော်၏၊ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှလောက်
သော၊ အာယု၊ အသက်အပိုင်းအခြားသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ နည်း၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩလောကန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဒသန္နံ၊ သာသနံ၊
ဆယ်လတို့၏၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊
အာယု၊ အသက်သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဿိ၊ မြင်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမံပဉ္စမဟာဝိလောကနံ၊ ဤငါးပါးသော ကြည့်ခြင်းကြီးတို့
ကို၊ ဝိလောကတွာ၊ ကြည့်၍၊ ကာလောတေမာရိသဗုဒ္ဓဘာဝါယာတိ၊
ကာလောတေမာရိသ ဗုဒ္ဓဘာဝါယဟူ၍၊ ယာစန္ဒာနံ၊ တောင်းပန်ကုန်
သော၊ ဒေဝတာနံ၊ တောင်းသောစကြာဝဠာ၌နေကုန်သော နတ်ဗြဟ္မာ
တို့အား၊ သင်္ဂဟံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ပြီးမြောက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသော
ဘုရားလောင်းသည်၊ ပရိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဒတွာ၊ ပေး၍၊ တုဋ္ဌာ၊ သင်တို့
နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆသ၊ သွားလေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊
ဆို၍၊ တာသံဒေဝတာနံ၊ ထိုတောင်းသောစကြာဝဠာတိုက်၌နေကုန်
သောနတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ကို၊ ဥယျာဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍၊ တုသိတ
ဒေဝတာဟိ၊ တုသိတာနတ်တို့သာလျှင်၊ ပရိရတော၊ ငြိရုံအပ်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ တုသိတဗုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ နန္ဒဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သို့၊
ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သဗ္ဗဒေဝလောကေ၊ အဆုံးစုံသောနတ်
ပြည်တို့၌၊ နန္ဒဝနံ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်သည်၊ အတ္ထိယေဝံ၊ ရှိသည်သာလျှင်
တည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုနန္ဒဝန် ဥယျာဉ်၌၊ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်း နတ်သားကို၊
ဒေဝတာ၊ တုသိတာနတ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤတုသိတာနတ်၏ ဘဝမှ၊
ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊ သုဂတိ၊ သုဂတိဘဝသို့၊ ဂစ္ဆသ၊ သွားလေ
လော၊ ဣတော၊ ဤတုသိတာနတ်၏ဘဝမှ၊ ရတော၊ ရတေသည်ရှိသော်၊

၉၅၆ ဥပရိပဏ္ဏာသိအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

သုဂတိံ သုဂတိသာသနံ။ ဝဇ္ဇ၊ သွားလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊
ကတကုသလကဗ္ဗောကာသံ၊ ပြုအပ်သောကုသိုလ်ကံ၏ အခွင့်ကိုးသာ
ရိယမာနာ၊ အောက်မေ့ စေအပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွေးမြင်ကုန်၍၊ ဝိစရန္တိ၊
လှည့်လည်ကုန်၏၊ သော၊ ထိုငါတို့ဘုရားလောင်း နတ်သားသည်၊ ဧဝံ၊
ဤသို့၊ ကုသသံ၊ ကုသိုလ်ကိုးသာရိယမာနာဟိ၊ အောက်မေ့စေကုန်သော၊
ဒေဝတာဟိ၊ ထုသိတာနတ်တို့သည်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်၊ ဟုတွေး
မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနန္ဒဝန်ဥယျာဉ်၌၊ ဝိစရန္တောဝ၊ လှည့်လည် သည်သာ
လျှင်၊ ဟုတွေးမြင်၍၊ စရတိ၊ ရုတေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတော၊ ရုတေသည်ရှိ
သော်၊ စဝါမိတိ၊ ငါရုတေ၏ဟူ၍၊ ဝုတိအာသန္နဇဝနောဟံ၊ ရုတိ၏အနီး
ဖြစ်သောမဟာကုသိုလ်စောတို့ဖြင့်၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ဝုတိမိတ္တံ၊ ရုတိမိတ်
ကိုးနဇာနာတိ၊ မသိ၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကိုး ဂဟေတွာပိ၊ ယူပြီး၍လည်း၊
ပဋိသန္ဓိမိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေမိတ်ကိုးနဇာနာတိ၊ မသိ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဣမသ္မိ
ဌာနေ၊ ဤမည်သောကပိလပြည်အရပ်၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကိုး၊ ဂဟိတာ၊
ယူအပ်၏၊ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ပန၊ ကေမိဝါဒကို ဆိုပြီးအံ့၊
ကေမိ၊ အချို့ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ အာဝဇ္ဇနပရိယာယော
နာမ၊ အာဝဇ္ဇာနိုး၏ အလှည့်မည်သည်ကို၊ လဇ္ဈ၊ ရေခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏၊
ဒုတိယ တတိယ မိတ္တဝါနေယောဝ၊ ဒုတိယ မိတ်အကြိမ်-တတိယမိတ်
အကြိမ်၌သာလျှင်၊ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊
တိပိဋကမဟာသိဝဇ္ဇေရောပန၊ တိပိဋကမဟာသိဝတ်မထေရ်ဌာမူကား၊
အာဟ၊ ဆို၏၊ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ဆိုသနည်း ဟူမူကား၊ မဟာသတ္တဿ
နံ၊ မြတ်သောဘုရားလောင်းတော်တို့၏၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်၊ အညေ
သံ၊ ဘုရားလောင်းမှတစ်ပါးကုန်သောသူတို့၏၊ ပဋိသန္ဓိသမိဿာ၊ ပဋိသန္ဓေ
နှင့်တူကုန်သည်၊ န၊ မဟုတ်ကုန်၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းတို့၏၊ သတိသမ္ပ
ဇေညံ၊ သတိသမ္ပဇေညသည်၊ ကောဋိပ္ပတ္တံ၊ အတွင်အထိပ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ
ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏၊ ပန၊ တစ်ပါးသောမထေရ်တို့၏အယူမှတစ်ပါး- ငါအဋ္ဌ
ကထာသုည၏အယူကိုဆိုပြီးအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တေနမိတ္တေန၊
ထိုရုတိမိတ်ဖြင့်၊ တံမိတ္တံ၊ ထိုရုတိမိတ်ကို၊ ဉာတု၊ သိခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ၊ မ
တတ်ကောင်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ရုတိမိတ္တံ၊ ရုတိမိတ်ကိုးနဇာနာတိ၊ မသိ၊
ရုတိက္ခဏေပိ၊ ရုတိခဏ၌လည်း၊ စဝါမိ၊ ငါရုတေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ
အပြားအားဖြင့်သိ၏၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကိုး၊ ဂဟေတွာပိ၊ ယူပြီး၍လည်း၊
ပဋိသန္ဓိမိတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေမိတ်ကိုး နဇာနာတိ၊ မသိ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အသု

ကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော၊ ဌာနေ၊ လူ့ရွာအရပ်၌၊ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟိ
 တာ၊ ယူအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တသ္မိံ၊ ကာလေ၊ ထိုပဋိသန္ဓေ
 ယူသောအခါ၌၊ ဒသသဟာသိ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်သည်၊
 ကမ္မတိ၊ တုန့်လှုပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ပန၊ အာရေဗ္ဗလိ၊ ကမ္မ
 တပါး-အာရုံကိုဆိုပြီးအုံး၊ ဝေ၊ ဤသို့၊ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်
 ဤ၊ သမ္ပဓာနေ၊ အောင်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မာဓုကုန္တိ၊ မယ်
 တော်ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမန္တော၊ သက်သောငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ ဧကူ
 နပိသတိယာ၊ တခုယုတ်နှစ်ဆယ်သော၊ ပဋိသန္ဓိမိတ္တေသု၊ ပဋိသန္ဓေမိတ်
 တို့တွင်၊ မေတ္တာ ပုဗ္ဗတာဂဿ၊ မေတ္တာလျှင် ရှေးအသို့ရှိသော၊ သောမ
 နဿသဟဂတ ဥဏသမ္ပယုတ္တ အသင်္ခါရိက ကုသလမိတ္တဿ၊ သော
 မနဿသဟဂုတ်ဥဏသမ္ပယုတ် အသင်္ခါရိက ကုသိုလ်မိတ်၏၊ သဒိသ
 မဟာပိပါကမိတ္တေန၊ ဘူသောမဟာပိပါကမိတ်ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေ
 ကို၊ ဂဏ္ဍိယူတော်မူ၏။ ပန၊ ထေရဝါဒကိုဆိုပြီးအုံး၊ မဟာသီဝတ္ထေရော၊
 မဟာသီဝတ်ထေရ်သည်၊ ဥပေက္ခာ သဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်
 ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟ၊ ဆို၏။ ။

ပန၊ ပဋိသန္ဓေ မိတ်မှတစ်ပါး-ပဋိသန္ဓေ ခွဲနေရာကလေးကို ဆိုပြီးအုံး၊ ပဋိ
 သန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏ္ဍိယူသောငါတို့ ဘုရားလောင်းသည်၊ အာ
 သန္ဓိပုဏ္ဏမာယံ၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ ဥတ္တရာသဋ္ဌနက္ခတ္တေ၊ ဥတ္တရာသဋ္ဌ
 နက္ခတ်ဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊ အဂ္ဂဟေသိယူဌြိ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 မဟာမာယာ၊ မဟာမာယာမိဖုရားသည်၊ ပုဏ္ဏမာယာ၊ လပြည့်နေ့၏၊ ဝုရေ၊
 ရှေး၌၊ သတ္တဒိဝသတော၊ ခုနစ်ရက်မှ၊ ပဌာယ၊ စ၍၊ ပိဂတသ္မာပါနံ၊ ကင်း
 သော သေသောက်ခြင်းရှိသည်ကို၊ မာလာဂန္ဓ ပိလေပန ဓာရဏမဏ္ဍန
 ပိဘူသနဌာနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း-နံသာလိမ်းခြင်း-တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နက္ခတ္တတိဋ္ဌံ၊ နက္ခတ်ကစားခြင်းကို၊ အနုဘဝမာ
 နာ၊ စံစားသည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သတ္တမေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော၊ ဒိဝသော၊
 ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ ပါတောဝ၊ စောစောကသာလျှင်၊ ဥဌာယ၊ ထ၍၊ ဂန္ဓော
 ဒကေန၊ နံသာရေဖြင့်၊ နှာပိတွာ၊ ရေချိုး၍၊ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပိဘူသိတာ၊
 အလုံးစုံသော တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာ ဆင်အပ်သည်၊ ဟတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝရဘောဇနံ၊ မြတ်သော ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုပ္ပိတွာ၊ သုံးဆောင်၍၊ ဥပေါသ
 ထင်္ဂါနိ၊ ဥပုသ်၏ အင်္ဂါတို့ကို၊ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍၊ သိရိဂတ္တံ၊
 အသရေရှိသော-တိုက်ခန်းတွင်းသို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ သိရိသယနေ၊

၆၅၈

ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

အသရေရှိသော နေရာ၌၊ နိဗ္ဗန္ဒာ၊ လေ့သင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗန္ဒာ၊ အိပ်
 ပျော်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကမမာနာ၊ သက်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒံသုပိနံ၊
 ဤသို့လတ္တံ့သောအိပ်မက်ကို၊ အဋ္ဌသုကိရ၊ မြင်သတတ်၊ ကိံအဋ္ဌသ၊
 အဘယ်သို့မြင် သနည်းဟူမူကား၊ နံ၊ ထိုမဟာမာယာ မိဖုရားကို၊ ဝတ္ထု
 ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်။
 သယနေနေဝ၊ အိပ်ရာနှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဥက္ကပိတွာ၊ ချီ၍၊ အနော
 ဒတ္တဒဟံ၊ အနောဒတ်အိုင်သို့၊ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
 လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌသုကိရ၊ တည်ကုန်သတတ်၊ အထ၊ ထို
 နောက်မှ၊ နေသံ၊ ထိုစတုမဟာရာဇာနတ်မင်းကြီးတို့၏၊ ဒေဝိယော၊ မိဖုရား
 တို့သည်၊ အာဂစ္ဆာ၊ လာကုန်၍၊ မနုဿမလဟာဇဏတ္ထံ၊ လူတို့၏အညစ်
 အကြေးကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ နှာပေတွာ၊ ရေချိုး၍၊ ဒိဗ္ဗဝတ္ထံ၊ နတ်၏အဝတ်ကို၊
 နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍၊ ဝန္ဓေဟိနံ၊ သာတို့ဖြင့်၊ ပိလိမ္မေတွာ၊ လိမ်းကျံ၍၊ ဒိဗ္ဗ
 ဝုပ္ပါနံ၊ နတ်ပန်းတို့ကို၊ ပိဋ္ဌန္တိတွာ၊ ပန်ဆင်၍၊ တတော၊ ထိုအနောဒတ်
 အိုင်မှ၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ ရဇတပဗ္ဗတော၊ ငွေတောင်
 သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုငွေတောင်၏၊ အန္တော၊ အတွင်း၌၊ ကနကပိ
 မာနံ၊ ရွှေမိမာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုရွှေမိမာန်၌၊ ပါပိနတော၊ အရှေ့
 အရပ်မှ၊ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ နိဗ္ဗဇ္ဇာပေသံ၊ အိပ်စေကုန်၏၊
 အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ သေတပါ
 ရဏော၊ ကိုယ်လုံးဖြူသောအဆင်းရှိသောဆင်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ တ
 တော၊ ထိုငွေတောင်မှ၊ အဝိဒ္ဓုရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဧကော၊ တခု
 သော၊ သုဝဏ္ဏပဗ္ဗတော၊ ရွှေတောင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုရွှေတောင်
 ၌၊ စရိတွာ၊ ဟည့်လည်၍၊ တတော၊ ထိုရွှေတောင်မှ၊ ဩရုပ္ပ၊ သက်ဆင်း
 ခဲ့၍၊ ရဇတပဗ္ဗတံ၊ ငွေတောင်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်ပြန်၍၊ ဥတ္တရဒိ
 သတော၊ မြောက်အရပ်မှ၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ ကနကပိမာနံ၊ ရွှေမိမာန်
 တွင်းသို့၊ ပပိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ မာတရံ၊ မယ်တော်ဖြစ်သောမဟာမာယာဒေ
 ဝီအမည်ရှိသောမိဖုရားကို၊ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လည်သည်ကို၊ ကတွာ၊
 ပြု၍၊ ဒက္ခိဏပသံ၊ လက်ျာနံပါးကို၊ ဗါလေတွာ၊ ခွဲ၍၊ ကုန္တိံ၊ မယ်တော်
 ဝမ်းသို့၊ ပပိဋ္ဌသဒိသော၊ ဝင်သည်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ အဋ္ဌသ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်၊ ပဗုဒ္ဓါ၊ နိုး
 လတ်သည်ရှိသော်၊ တံသုပိနံ၊ ထိုအိပ်မက်ကို၊ ရညော၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး
 အား၊ အာရောစေသိ၊ တင်လျှောက်ပြီးရာဇာ၊ သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးသည်၊ ရတ္ထိ

ယသညဉ်သညံ၊ ပသာတာယ၊ ခိုးသောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ စတုသဋ္ဌိ
မက္ခေ၊ ခြောက်ကျိပ်လေးယောက်အဝိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏ
ပါမောက္ခေ၊ အကြီးဖြစ်သောပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍၊
ပာရိဝုပဗိက္ခာယ၊ ရိက္ခတ်သောနွားချေးတို့ဖြင့် လိင်းကျံအပ်သော၊ လာ
ဇာဒီပိ၊ ပေါက်ပေါက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတမင်္ဂလသက္ကာရာယ၊ ပြု
အပ်သောမင်္ဂလာ-ပြုအပ်သောအရိ အသေပြုခြင်းရှိသော၊ ဘူမိယာ၊ မြေ
၌၊ မဟာရဟာနိ၊ မြတ်သောသူတို့အားသာနေခြင်းငှါ ထိုက်ကုန်သော၊
အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို၊ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍၊ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ နိ
သိန္နာနိ၊ ထိုင်နေကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏာနိ၊ ပုဏ္ဏားတို့အား၊ သပ္ပိမရသက္ကာရာ
ဘိသင်္ခါရဿ၊ ထောပတ်ပျားသကာတို့ဖြင့်ပြုပြင်စီရင်အပ်သော၊ ဝရပါ
ယာသဿ၊ မြတ်သောနို့ ဂဏာဖြင့်၊ သုဝဏ္ဏရုဇတပါတိယော၊ ရွှေခွက်ငွေ
ခွက်တို့ကို၊ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ သုဝဏ္ဏရုဇတပါတိယာယော၊ ရွှေခွက်
ငွေခွက်ဖြင့်သာလျှင်ပဋိကုဏ္ဍိတွာ၊ ဖုံး၍၊ အဒါသိ၊ ပေးပြီး၊ စ၊ ထိုမှတပါး၊
အညေဟိ၊ တပါးကုန်သော၊ အဟဋ္ဌဝတ္ထကပိလဂါဝိအာဒီဟိ၊ အစာမချ
သေးသော အဝတ်ပျောက်ကျားသော နွားမအစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ တေ၊
ထိုခြောက်ကျိပ်လေးယောက်သောပုဏ္ဏားတို့ကို၊ သန္တပ္ပေသိ၊ ကောင်းစွာ
ရောင့်ရဲစေပြီး၊ အထ၊ ထိုနောက်မှ၊ သဗ္ဗကာမသန္တပ္ပိတာနိ၊ အလုံးစုံသော
အသိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့်ကောင်းစွာ ရောင့်ရဲစေအပ် ကုန်သော၊
နေသံ၊ ထိုနှစ်ရာလေးကျိပ်သောပုဏ္ဏားတို့အား၊ သုဝိနံ၊ အိပ်မက်ကို၊ အာ
ရောဓာပေတွာ၊ ကြားစေ၍၊ ကိံ၊ အဘယ်သို့သောအကျိုးအပြစ်သည်၊
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ ပြာဟ္မ
ဏေ၊ ပုဏ္ဏားတို့ကို၊ ပုန္တိ၊ မေး၏၊ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အာဟံ
သု၊ ဆိုကုန်၏၊ ကိံ၊ အာဟံသု၊ အဘယ်သို့ဆိုကုန်သနည်းဟူမူကား၊ မဟာ
ရာဇမင်းမြတ်၊ မာမိန္ဒယိ၊ ကြံအောက်မေ့တော်မမူလင့်၊ တေ၊ အရှင်မင်း
မြတ်၏၊ ဒေဝိယာ၊ ပဟာမာယာမိဗုရား၏၊ ကုန္တိမ္ပိ၊ ဝမ်း၌၊ ဝက္ခော၊ ပဋိသန္ဓေ
သည်၊ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏၊ သောစခေါ၊ ထိုပဋိသန္ဓေသည်လည်း၊ ပုရိ
သဝက္ခော၊ ယောက်ျားပဋိသန္ဓေတည်း၊ ဣတ္ထိဝက္ခော၊ မိန်းမပဋိသန္ဓေသည်
န၊ မဟုတ်၊ တေ၊ အရှင်မင်းမြတ်အား၊ ပုက္ခော၊ သားတော်သည်၊ ဘဝိဿ
တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ထိုသားတော်သည်၊ အဂါရံ၊ အိမ်ကို၊ သစေအဇ္ဈာ
ဝသိဿတိ၊ အကယ်၍ပိုးအုပ်၍ နေလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
နေသည်ရှိသော်၊ စက္ကဝတ္ထိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေတတ်သော၊ ရာဇေ၊

၃၆၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မင်းသည်၊ တမိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂါရာ၊ အိမ်မှာ၊ နိက္ခမ္ပ၊ ထွက်၍၊ သဗေ
ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ အကယ်၍ရဟန်းပြုလတ္တံ့၊ သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့
ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ လောကော၊ လူ့နာဠိ၊ ဝိဝေဇ္ဇန္တိ၊ ဒေါ၊ အဘူးအားဖြင့်
ဝဋ်တရားကိုဖြတ်တတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်၊ ဘမိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာပဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗောဓိသက္ကော၊
ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ တုသိတာကာယာ၊ တုသိတာနတ်အပေါင်းမှ၊
စရိတွာ၊ စုတေခဲ့၍၊ မဇတုကုန္တိ၊ မယ်တော်ဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်
တော်မူ၏၊

တတ္ထ၊ ထိုသတောသမ္ပဇာနောအစရှိသောပါဌ်၌၊ သတောသမ္ပဇာ
နောတိဣဒိနာ၊ သတောသမ္ပဇာနောဟူသောဤပုဒ်ဖြင့်၊ စတုတ္ထာယ၊ လေး
ခုမြောက်သော၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိယာ၊ အမိဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်
၏၊ ဣတိဣဓံအတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို၊ ဒေသတိ၊ ပြု၏၊ ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကား
ကိုအကျယ်ချဲ့ပြီးအံ့၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိယော၊ အမိဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ စ
တသော၊ လေးပါးတို့တည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိယော၊
အမိဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ စ
တသော၊ လေးပါးတို့ဟူသည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ
ကား၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူ
သည်၊ အသမ္ပဇာနောစဝ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံသည်လည်း၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ အသမ္ပ
ဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့် မပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတု
ကုန္တိသိ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဌာတိ၊ တည်၏၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်
နှင့်မပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိမှ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမတိ၊
ထွက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဌမာ၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဂဟ္တာဝက္ကန္တိ၊
အမိဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ဝုန၊ တဖန်၊ ပရစ္ဆ၊ တပါး
လည်း၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ သမ္ပဇာနော၊
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်း
သို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ အသမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံ
သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိသိ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဌာတိ၊ တည်၏၊ အသမ္ပ
ဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိ
မှ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာ၊

နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဂဟ္ဗာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်း၌ ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရေဇ္ဈ၊ တပါးလည်း၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာ အဆင် အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိသို့၊ အမိဝမ်း၌၊ ဌာတိ၊ တည်၏၊ အသမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်မပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိမှ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဂဟ္ဗာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ပုန၊ တဖန်၊ ပရေဇ္ဈ၊ တပါးလည်း၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်၊ သမ္ပဓာနောစေ၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်လည်း၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိ၊ အမိဝမ်းသို့၊ ဩက္ကမတိ၊ သက်၏၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိသို့၊ အမိဝမ်း၌၊ ဌာတိ၊ တည်၏၊ သမ္ပဓာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ မာတုကုန္တိမှ၊ အမိဝမ်းမှ၊ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏၊ အယံ၊ ဤသို့သောဖြစ်ခြင်းသည်၊ စတုတ္ထာ၊ လေးခုမြောက်သော၊ ဂဟ္ဗာဝက္ကန္တိ၊ အမိဝမ်း၌ဖြစ်ခြင်းမည်၏၊ ဣတိဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဧတာသု၊ ထိုလေးပါးသောပဋိသန္ဓေတို့တွင်၊ ပဌမာ၊ ဦးစွာသောပဋိသန္ဓေသည်၊ လောကီယမနုဿာနံ၊ လောကီဖြစ်သူလူမင်းတို့အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒုတိယာ၊ နှစ်ခုမြောက်သော ပဋိသန္ဓေသည်၊ မဟာအသီတိသာဝကာနံ၊ ရှစ်ကျိပ်သောမဟာသာဝကတို့အား၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတိယာ၊ သုံးခုမြောက်သောပဋိသန္ဓေသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကဗေမိ သတ္တနုဉ္စ၊ ပစ္စေက ဗေမိဘုရားလောင်းတို့အားလည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝကပစ္စေကဗေမိဘုရားလောင်းတို့သည်၊ ကမ္မဇဝါတေဟိ၊ ကမ္မဇလေတို့ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အသက်၌၊ ပါဒါ၊ ခြေရှိကုန်သည်၊ အဝော၊ အောက်၌၊ သီရု၊ ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ အနေကသတပေါရိသေ၊ အသူတရာမကသော၊ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ပပတာဝိယ၊ ကျကုန်သကဲ့သို့၊ ယောနိမုခေ၊ ယောနိဝံ၊ ပပတာ၊ ကျကုန်သည်၊ ဟုတွား ဖြစ်၍၊ တာလန္တိဂ္ဂလေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်၊ နိက္ခမမာနာဝိယ၊ ထွက်သကဲ့သို့၊ ဇေတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သမ္ပာဓေန၊ ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဗေဒနိမုခေန၊

ယောနိဝဖြင့်။ နိက္ခမမာနာထွက်ကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အနန္တ၊ အဆုံး
မရှိသော၊ ရက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပါဝုဏန္တိ ကိရု၊ ရောက်ရကုန်သတတ်၊ တေနံ၊
ထိုကြောင့်၊ နေသံ၊ ထိုအဂ္ဂသာဝက၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားလောင်းတို့အား၊
မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နိက္ခမာမ၊ အမိဝမ်းမှဖွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဇာန
တာ၊ အပြားအားဖြင့်သိသည်၏အဖြစ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ စတုတ္ထော၊
လေးခုမြောက်သောပဋိသန္ဓေသည်၊ သဗ္ဗညုဗောဓိသတ္တာနံ၊ သဗ္ဗညုဘုရား
လောင်းတို့အား၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရား
လောင်းတို့သည်၊ မာတုကုန္တိသ္မိံ၊ အမိဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို၊
ဂဗ္ဘန္တာပိ၊ ယူကုန်သော်လည်း၊ တေ၊ ထိုသဗ္ဗညုဘုရားလောင်းတော်တို့
သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမိဝမ်း၌၊ ဝသန္တာပိ၊ နေကုန်သော
ဘုရားလောင်းတို့သည်လည်း၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ နိက္ခမနကာလေပိ၊ အမိ
ဝမ်းမှဖွားသောအခါ၌လည်း၊ နေသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းတော်တို့အား၊ ကမ္မ
ဇဝါတာ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်၊ ဥန္တံ၊ အထက်၌၊ ပါဒေ၊ ခြေရှိသည်တို့ကို၊
အဝော၊ အောက်၌၊ သိရေ၊ ဦးခေါင်းရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိပိတုံ၊
ပစ်ချခြင်းငှါ၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဧဟက္ကေ၊ သက်နှစ်တက်တို့
ကို၊ ပဿာရေတွာ၊ ဆန့်၍၊ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့ကို၊ ဥဗ္ဗိလိတွာ၊ ဖွင့်၍၊ ဌိတကာ
ဝ၊ ရပ်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ နိက္ခမန္တိ၊ ဖွားကုန်၏၊ မာတုကုန္တိ၊ ဩက္ကမတိ
တိတ္ထေ၊ မာတုကုန္တိ၊ ဩက္ကမတိဟူသောဤပါဌ၌၊ မာတုကုန္တိံ၊ အမိဝမ်း
သို့၊ ဩက္ကမန္တော၊ သက်လတ္တံ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ကော၊ အနက်တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တသ္မိံ၊ ထိုဘုရားလောင်း
သည်၊ ဩက္ကမန္တော၊ အမိဝမ်းသို့သက်လတ္တံ့သည်ရှိသော်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
အပြားအားဖြင့်သိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဩက္ကမမာနေ၊ သက်ဆဲသော
ခဏ၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အပြားအားဖြင့်သိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။

အပ္ပမာဏောတိ၊ အပ္ပမာဏောဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓပမာဏော၊ ပွားစီး
ခြင်းလျှင်အတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ ဝိဝုလော၊ ပြန့်ပြော၏၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်
ကား၊ အက္ကော၊ အနက်တည်း။ ဥဇ္ဇာရောတိ၊ ဥဇ္ဇာရောဟူသည်ကား၊ တသေ
ဝ၊ ထိုအပ္ပမာဏောဟူသောဝုန်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝစပရိယာဟံ
စကားလွယ်တည်း။ ဒေဝါနုဘာဝန္တိတ္ထေ၊ ဒေဝါနုဘာဝံဟူသောဤဝုန်၌၊
အက္ကော၊ အနက်ကို၊ ဧဝံဣမိနာဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊
ဝေဒိတဗျော၊ သိအပ်၏၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊
အာနုဘာဝေဝါ၊ အာနုဘောတိတည်း။ နိဝတ္ထဝတ္ထဿ၊ ဝတ်ဆင်သောအငုတ်

၏။ ပတာ- အရောင်သည်။ ဒွါဒသယောဇနာနိ- တဆဲ့နှစ်ယူဇနာတို့တိုင်တိုင်၊ ဖရတိ- နံ့၏။
 တထာ- ထိုအတူ- သရိရဿ- ကိုယ်၏။ ပတာ- အရောင်သည်။ ဒွါဒသယောဇနာနိ-
 တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာသို့တိုင်တိုင်၊ ဖရတိ- နံ့၏။ တထာ- ထိုအတူ- အလင်္ကာရဿ-
 တန်ဆာ၏။ ပတာ- အရောင်သည်။ ဒွါဒသယောဇနာနိ- တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာတို့တိုင်တိုင်၊
 ဖရတိ- နံ့၏။ တံ- ထိုနတ်၏အာနဘော်ကို၊ အတိက္ကမ္မ- လွန်၍၊ ဣတိအယံ- ဤသည်ကား၊
 အတ္ထော- အနက်တည်း၊ လောကန္တရိကာတိ- လောကန္တရိကာဟူသည်ကား၊ တိဏ္ဏံတိဏ္ဏံ-
 သုံးခုသုံးခုကုန်သော၊ စတ္တာဝါဠာနံ- စကြာဝဠာတို့၏၊ အန္တရာ- အကြား၌၊ ဧကော- တခုသော၊
 လောကန္တရိကော- လောကန္တရိက်ငရဲသည်၊ ဟောတိ- ရှိသည်ဖြစ်၏။ ဣတိ- ဤသို့၊
 ဝေဒိတဗ္ဗံ- သိအပ်၏။ ကိမိဝ- အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ လောကန္တရိကနိရယော-
 လောကန္တရိက်ငရဲအရပ်သည်၊ အညမညံ- အချင်းချင်း၊ အာဟစ္မ- ထိ၍၊ ဌပိတာနံ-
 ထားအပ်ကုန်သော၊ တိဏ္ဏံ- သုံးခုကုန်သော၊ သကဋ္ဌစတ္တာနံ- လှည်းဘီးတို့၏လည်းကောင်း၊
 ပတ္တာနံဝါ- သပိတ်တို့၏လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ- အလယ်၌၊ ဩကာသောဝိယ-
 အရပ်ကဲ့သို့တည်း၊ ပရိမာဏတော- အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌယောဇနသဟသော-
 ယူဇနာရှစ်ထောင်ရှိသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။ အယာတိ- အယာဟူသည်ကား၊ နိစ္စဝိဝဋ္ဌာ-
 အမြဲလျှင်ဟင်းလင်းပွင့်ကုန်၏။ အသံဝုတာဘိ- အသံဝုတာဟူသည်ကား၊ ဟေဋ္ဌာပိ-
 အောက်၌လည်း၊ အပ္ပဟိဋ္ဌာ- တည်ရာမရှိကုန်၊ အန္ဓကာရာတိ- အန္ဓကာရာဟူသည်ကား၊
 တမဘူတာ- အမိုက်တိုက်ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်၏။ အန္ဓကာရတိမိသာတိ- အန္ဓကာရတိမိသာ
 ဟူသည်ကား၊ စက္ခုဝိညာဏုပ္ပတ္တိနိဝါရဏတော- စက္ခုဝိညာဉ်၏
 ဖြစ်ခြင်းကိုတားမြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အန္ဓဘာဝကရဏတိမိသေန- သူကန်း၏အဖြစ်
 တည်းဟူသောမမြင်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အမိုက်တိုက်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ- ပြည့်စုံကုန်၏။
 တတ္ထ- ထိုထောကန္တရိက်ငရဲ၌၊ စက္ခုဝိညာဏံ- စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊ နဇာယတိကိရ-
 မဖြစ်သတတ်၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာတိ- ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာဟူသည်ကား၊ စန္ဒိမသူရိယာ- လ-နေတို့သည်၊
 ဧကပ္ပဟာရေနေဝ- တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်သာလျှင်၊ တီသုဒ္ဓိပေသု- သုံးကျွန်းလုံးတို့၌၊
 ပညာယန္တိကိရ- ထင်ရှားကုန်သတတ်၊ ဧဝံ- ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကား၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။
 ဧကေကယေ- တခုတခုသော- ဒိသာယ- အရပ်၌၊ နဝနဝယောဇနသတ

စု ၆၄ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဋ္ဌမတွဲ

သဟဿသနိ၊ ယူဇနာကိးသိန်း-ယူဇနာ ကိးသိန်းတို့ဝိုင်တိုင်၊ အဋ္ဌကထာရံ၊
 အဓိကဝိကိကိ၊ ဝိဓိတော၊ ပယံပျောက်၍၊ အာလောကံ၊ အလင်းကို၊
 ဒေသန္တိ၊ ပြနိုင်ကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသော အာနုဘော
 ရှိကုန်၏၊ သယံနာနုဘောန္တိတိ၊ သယံနာနုဘောန္တိ ဟူသည်ကား၊ အတ္တ
 နောမိဟုဆိုအပ်သော-နေ-လ၏၊ ပဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ နုပ္ပဟောန္တိ၊
 မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တေးထိုနေ-လတို့သည်၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတသား၊ စကြာဝဠာ
 တောင်၏၊ ဝေမဇ္ဈေန၊ အလယ်အရပ်ဖြင့်၊ စရန္တိကိရ၊ လှည့်လည်ကုန်
 သတတ်၊ စက္ကဝါဠပဗ္ဗတဉ္စ၊ စကြာဝဠာတောင်ကိုလည်း၊ အတိက္ကမ္မလွန်
 ၍၊ လောကန္တရိကနိရယော၊ လောကန္တရက်ငဲ့သည်၊ ဟိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေးထိုလ နေတို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုလောကန္တရက်ငဲ့
 ၌၊ အဘာယ၊ အရောင်ဖြင့်၊ နုပ္ပဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ ယေဝိတတ္ထသတ္တာ
 တိ၊ ယေဝိတတ္ထသတ္တာ ဟူသည်ကား၊ ယေဝိ၊ အကြင်ငဲ့သူသတ္တဝါတို့
 သည်လည်း၊ တသ္မိံ လောကန္တရ မဟာနိရယော၊ ထိုလောကန္တရက်
 ငဲ့ကြီး၌၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ရ
 ကုန်၏ ။

ပန၊ စောဒနာသောဓနာဝုဒ္ဓံကို ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ကိံကမ္မံ၊ အဘယ်မည်
 သောကံကို၊ ကတွာ၊ ပြုမိသောကြောင့်၊ တေးထိုငဲ့သူသတ္တဝါတို့သည်၊
 တတ္ထ၊ ထိုလောကန္တရက်ငဲ့၌၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရှာကုန်
 သနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဂုတ္တော၊ အမေးတည်း၊ မာတာပိတုနံ၊
 မိခင်ဘခင်တို့၏လည်းကောင်း၊ ဓမ္မိကသမဏ၊ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တရားစောင့်
 ကုန်သောရဟန်းဂုဏ္ဏာတို့၏လည်းကောင်း၊ ဥပရိ၊ အထက်၌၊ ဘာရိယံ၊
 လေးစွာသော၊ ဒါရုဏံ၊ ကြမ်းကြုတ်စွာသော၊ အပရာဓံ၊ အပြစ်ကို၊ ကတွာ
 စ၊ ပြုမိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ တာမိဿ၊
 ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပါဏဝဓာဒိသာဟံသိကကမ္မေ၊ သူ၏အသက်
 ကိုသတ်ခြင်း အစရှိသော အနိုင်အထက်ပြုသော အမှုတို့ကို၊ ကတွာစ၊
 ပြုမိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ဖြစ်ရကုန်
 ၍၊ ကေဝိယ၊ အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ တမ္ပပဏ္ဍိဒိပေ၊ သိဟိန္ဒု
 ကျန်း၌၊ အဘာယစောရ နာဂစောရာဒယောဝိယ၊ အဘာယစောရနာဂစော
 ရအမည်ရှိသောရိုးသူအစရှိသည်တို့ကဲ့သို့တည်း၊ တေးထံ၊ ထိုငဲ့သူသတ္တ
 ဝါတို့၏၊ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်၊ တိဂါရုတိကော၊ သုံးဂါရုတ်
 အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝဂ္ဂုထိနံ၊ လင်းနို့ တို့အား၊ ဒိဃ

နခါ၊ ရှည်သောခြေသည်း လက်သည်းတို့သည်၊ ဟောန္တိဝိယ၊ ရှိသည်
ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဒိဃနခါ၊ ရှည်သော လက်သည်း ခြေသည်းတို့သည်၊
ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ရုက္ခသစ်ပင်၌၊ ဝဂ္ဂလိယော၊ လင်းနို့ တို့
သည်းနခေဟိ၊ လက်သည်းခြေသည်းတို့ဖြင့်၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ရှိသော၊ ဆွေ၍နေကုန်ဘိ
သကဲ့သို့၊ တေ၊ ထိုနေရာသတ္တဝါတို့သည်၊ နခေဟိ၊ လက်သည်းခြေသည်း
တို့ဖြင့်၊ စက္ကဝါဠပါဒေ၊ စကြာပဉ္စာတောင်ခြေ၌၊ လဂ္ဂန္တိ၊ ဆွေ၍နေနေကုန်၏၊
ပန၊ ဆွေ၍ နေရာသည်မှတပါး-သွားသည်ကို ဆိုဦးအံ့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ
၌၊ သံသပ္ပန္နာ၊ ရွှေရွာတွား၍သွားကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အညမညဿ
တဦးသည်တဦး၏၊ ဟတ္ထပါသံ၊ ဟတ္ထပါသံသို့၊ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဘက္ခော၊ အစာ
ကို၊ လန္ဈေ၊ ရပေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညမာနာ၊ မှတ်ထင်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊
ဖြစ်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုတဦးသောသတ္တဝါ၌၊ ဝါဝဇ္ဇာ၊ စားခြင်းငှါ ဖမ်းယူခြင်း
ငှါအားထုတ် ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိပရိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လှန်၍၊
လောကသန္တာရက ဥဒကေ၊ လောကကိုခံသောရေ၌၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊
ဝါတေ၊ လေသည်၊ ပဟရန္တေ၊ ခပ်အပ်သည်ရှိသော်၊ မရူကဗလသနိ၊
သစ်မည်စည်ဘီးတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ရိယ၊ ကြွေကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဆိဇ္ဇိတွာ၊
ပြတ်၍၊ ဥဒကေ၊ လောကကို ခံသောရေ၌၊ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ စ၊ ဆက်၍
ဆိုဦးအံ့၊ ပတိတမတ္တာ၊ ကျကာမျှ ဖြစ်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊
အတ္တန္တခါရေ၊ စင်စစ် အေးမြသော၊ ဥဒကေ၊ ရေ၌၊ ဝိဠုဝိဠု၊ မျှညက်ပိုင်
သည်၊ ဝိလိယန္တိ၊ ရိယ၊ မွေ့ကျေကုန်ဘိသကဲ့သို့၊ ဝိလိယန္တိ၊ မွေ့ကျေကုန်
၏၊ ဘော၊ အိုအရင်းတို့၊ အညေဝိ၊ ငါတို့မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ကိရ၊ ရှိကုန်သေးသတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဝတွာ၊ ဆို၍၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ မဟာဒက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊
အနုဘဝါမ ယထာ၊ ခံစားရကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အညေ
ဝိ၊ ငါတို့မှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဣဒံ
ဒက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တာ၊ ခံစားရကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်
၍၊ ဣမ၊ ဤလောကန္တရက်ငရဲ၌၊ ဥပပန္နာကိရ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ဖြစ်ရကုန်
သတတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ တံဒိဝသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေ
နေတော်မူသောနေ့၌၊ ပဿန္တိ၊ မြင်ရကုန်၏၊ ပန၊ မြင်သည်မှတပါး တည်
သည်ကိုဆိုဦးအံ့၊ အယံဩဘာသော၊ ဤအရောင်အလင်းသည်၊ ဧကံယာ
ဂုပါနမတ္တန္တိ၊ ယာဂုတ်ကျိတ် သောက်သော ကာလမျှလည်း၊ နုတိဋ္ဌဘိ၊

၃၆၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မတည်ယောင်တာ၊ အကြင်ရွှေလောက်၊ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်ပြီး၍၊ ပဗုဒ္ဓေါ၊
 နိုးသောယောက်ျားသည်၊ အာရပ္ပဏံ၊ အာရုံသည်၊ ဝိဘာဝေဝိ၊ ထင်ရှား
 ၏၊ တတ္တကံ၊ ထို၍လေ့ကံသော၊ ကာလံ၊ ကာလပတ်လုံး၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပန၊ ထေရဝါဒကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒိဃာဘာဏကံ၊ ဒိဃနိကာယကို ဆောင်ကုန်
 သောမထေရ်တို့သည်၊ အန္တရာ သင်္ဘာသမပေ၊ လက်ပစ်တတွက်
 အခါ၌၊ ဝိဇ္ဇာဘာသော၊ လျှပ်စစ်ရောင်သည်၊ အန္တရေဿတိဝိယ၊ ကွယ်
 ပျောက်သကဲ့သို့၊ နိစ္ဆရိတွာ၊ ပြင်၍၊ ဣဒံ၊ ဤအရောင်ကား၊ ကိံ၊ အဘယ်
 အရောင်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဏန္တာနံယေဝ၊ ပြောဆိုကုန်စဉ်သာလျှင်၊
 အန္တရေဿတိ၊ ကွယ်ပျောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ သံကမ္ပ
 တိတိ၊ သံကမ္ပတိဟူသည်ကား၊ သမန္တတော၊ လင်းကွဲတဖြာမှ၊ ကမ္ပတိ၊
 ကုန်လွှပ်၏၊ ဣတရေနယံ၊ ဤမှတပါးသော သမ္ပကမ္ပိ သမ္ပဝေဒိ ဟူသော
 ပုဒ်နှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းသည်၊ ပုရိမသေဝ၊ ရှေးဖြစ်သော သံကမ္ပတိဟူ
 သောပုဒ်၏သာလျှင်၊ ဝေဝစနံ၊ ဝေဝုဗ်ပရိယာယံ စကားလွယ်တည်း၊ ပုန၊
 တဖန်၊ အပ္ပမာဏောစာတိအာဒိ၊ အပ္ပမာဏောစ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊
 နိဂမနတ္ထံ၊ နိဂုံးအုပ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊
 ဟောတော်မူအပ်၏။ ။

စတ္တာရော ဒေဝပုတ္တာ စတုန္ဒိသံ အာရက္ခာယ ဥပဂစ္ဆန္တိတိ ဧတ္ထံ၊
 စတ္တာရော ဒေဝပုတ္တာ စတုန္ဒိသံ အာရက္ခာယ ဥပဂစ္ဆန္တိ ဟူသောဤ
 ပါဠိ၌၊ စတ္တာရောတိဣဒံစနံ၊ စတ္တာရောဟူသော ဤစကားကို၊ စတုန္ဒံ၊
 လေးပါး ကုန်သော၊ မဟာရာဇုနံ၊ နတ်မင်းကြီးတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်း
 ဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊
 စတုမဟာရာဇံ နတ်မင်းကြီးတို့၏ အရေ အတွက်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဒသသ
 ဟဿစက္ကဝါဠေ၊ တသောင်းသော စကြာဝဠာတိုက်၌၊ စတ္တာရောစတ္တာ
 ရော၊ လေးယောက်စီ လေးယောက်စီတို့ကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ စတ္တာလီသ
 ဒသသဟဿ၊ လေးသောင်းသော စတု မဟာရာဇံ နတ်မင်းကြီးတို့
 သည်းဟောနှိုးဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုလေးသောင်းသော စတုမဟာရာဇံ
 နတ်မင်းကြီးတို့တွင်၊ ဣမသ္မိံစက္ကဝါဠေ၊ ဤငါတို့ စကြာဝဠာတိုက်၌၊
 ဝသန္တာ၊ နေ့ကျန်သော၊ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ ခုပ္ပဟတ္ထာ
 သနိလျက် လက်စွဲကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ အာဂတိံ၊ လာကုန်၍၊
 ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်းအား၊ အာရက္ခနတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဥပဂတိံ၊ ကပ်ကုန်၍၊ သိရိဂတ္ထံ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းတွင်း

၉

သို့ပဝိဇ္ဇာ၊ ဝင်ကုန်၏၊ ဣတဇေ၊ ဤစတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးလေး
ယောက်မှတပါးတပါးသောစကြာဝဠာတိုက်၌နေကုန်သော စတုမဟာ
ရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ ဂတ္တန္တရတော၊ တိုက်ခန်းတခါးမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
ဝဋ်၊ အဝရုဇ္ဈံသုဝိသာကောဗိယက္ခဂဏေ၊ နှစ်သက်သွယ် မရှိသောဖြေ
ဘုတ်ဘီလူးအစရှိသောဘီလူးအပေါင်းတို့ကို၊ ဒုဋ္ဌာနံ၊ ဝေးဝွာသောအ
ရပ်သို့ပဋိက္ခမာပေတွာဖဲစ၍၊ ယာဝစက္ကဝါဠာ၊ စကြာဝဠာတိုင်အောင်၊
အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏ္ဍိသုယူကုန်၏၊ ပန၊ စောဒနာသော
နောပုန်ကို ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ ဂိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ အယံရက္ခာ၊ ဤ
အစောင့်အရှောက်သည်၊ အာဂတာ၊ လာရသနည်း၊ နနု၊ စင်စစ်၊ ပဋိသန္ဓိက္ခ
ဏေ၊ ပဋိသန္ဓေ နေသောဓာတ်၊ ကလလကာလတော၊ ကလလရေကြည်
တည်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ကောဒ္ဓိသတသဟဿာ၊ ကုဇေတသိန်း
ကုန်သော၊ မာရာ၊ မာရ်မင်းတို့သည်၊ ကောဒ္ဓိသတ သဟဿာနံ၊ ကုဇေ
တသိန်းကုန်သော၊ သိနေရုနံ၊ မြင့်မိုရ်တောင်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍၊ ဗောဓိ
သတ္တဿဝါ၊ ဘုရားလောင်းအား လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသတ္တဿမာတု
ယာဝါ၊ ဘုရားလောင်း မယ်တော်အား လည်းကောင်း၊ အန္တရာယကရ
ဏတ္ထံ၊ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ သဗေပိအာဂန္တေ ယျံ၊ အကယ်၍မူလည်း
လာကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝံသန္တေသု၊ ဤသို့လာကုန်သော်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော
အန္တရာယ်တို့သည်၊ အန္တရာဝ၊ အကြား၌ သာလျှင်၊ အန္တရောပေယျံ၊
ကွယ်ပျောက်ကုန်ရာ၏၊ စသစ္စံ၊ ထိုစကားမှန်၏၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ရဟိရုပ္ပါဒ ဝတ္ထုသို့၊ လောဟိတုပ္ပါဒကဝတ္ထု၌၊ အဋ္ဌာနမေတံ
ဘိက္ခဝေ(ပ)တထာဂတောတိ၊ အဋ္ဌာနမေတံဘိက္ခဝေ(ပ)တထာဂတော
ဟူသော၊ ဧတမ္ပိဝစနံ၊ ဤစကားကိုလည်း၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊
ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပရိဟာရော၊ အဖြေတည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
တို့၊ ပရူပက္ကမေန၊ သူတပါးတို့၏လုံ့လဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ ငါဘုရားကို၊
ဇိဝိတာ၊ ဇိဝိတိန္ဒြေမှ၊ ယံဝေါရောပေယျံ၊ အကြင်ချကုန်ရာ၏၊ ဧတံ၊ ဤသို့
ချခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမဟုတ်၊ အနဝကာသော၊ အခွင့်မဟုတ်၊
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပရူပက္ကမေန၊ သူတပါးတို့၏လုံ့လကြောင့်၊ တထာ
ဂတော၊ ငါဘုရားသည်၊ ယံပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ အကြင်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့၊
ဧတံ၊ ဤသို့ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်၊ အဋ္ဌာနံ၊ အရာမဟုတ်၊ အနဝကာသော၊
အခွင့်မဟုတ်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊ ယထာဝိဟာရံ၊
မိမိတို့ကျောင်းအား လျော်စွာ၊ ဂန္ထထ၊ သွားလေကုန်၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း

၃၆၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တို့ဟာသာဂတာ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ အရေကွဲယံ၊ မစောင့်ရှောက်အပ်
ကုန်၊ ဇေဝံ၊ ဤသင်စောဒကဆရာဆိုသိုင်း၊ ဇေတနပစ္စုပဏ္ဏမေန၊ ထိုသူတပါး
ကို၏လုံ့လဖြင့်၊ တေသံ၊ ထိုဘုရားလောင်းဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်တို့
အား၊ ဖိဝိတာန္တရေယော၊ အသက်၏အန္တရေယောဟုလည်း၊ ယဒိန္ဒ၊ အတ္တိအကယ်
၍ကားမရှိ၊ ပနတထာမိ၊ ထိုသို့ပင် မရှိသော်လည်း၊ ဝိရူပါ၊ သောကပြန်
သောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဒုဒ္ဒသိကာ၊ အဆင်းမေတ္တကုန်သော၊ အမနုဿာ၊
ဘိလူးတို့လည်း လည်းကောင်း၊ ဘေရဝရူပါ၊ ကြောက်မက်သွယ်သော
အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပက္ခိနော၊ ဌက်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိခေါ
သန္တိဝေ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယေသံ၊ အကြင်ဘိလူးဌက်တို့၏၊
ရူပံ၊ အဆင်းကို၊ ဒိသ္မာဝါ၊ မြင်၍လည်းကောင်း၊ သဒ္ဓံ၊ အသံကို၊ သုတွာဝါ၊
ကြား၍ လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်
အား၊ တယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သန္တောသောဝါ၊ ထိတ်
လန့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တေသံ၊ ထိုကြောက်
ခြင်းထိတ်လန့်ခြင်းတို့ကို၊ နိဝါရဏတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ၊ ရက္ခံ၊ အစောင့်
အရှောက်ကို၊ အဂ္ဂင်္ဂဟာသံ၊ ယူကုန်၏၊ အဝိစ၊ တနည်းလည်း၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊
ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ပုညတေဇေန၊ ကောင်းမှု၏တန်ခိုးအာ
နုဘော်ကြောင့်၊ သဗ္ဗာတ ဂါရဝါပိ၊ ဖြစ်သော ရှိသခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်
ကုန်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဂါရဝစောဒိတာပိ၊ ရှိသခြင်းကိုတိုက်တွန်း
အပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုတသောင်းသော စကြာဝဠာ
တိုက်မှလာကုန်သော စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ ဇေဝံ၊ ဤသို့
သောအစောင့် အရှောက်ကို၊ အကံသု၊ ပြုကုန်၏၊ ပန၊ စောဒနာ သောနော
ပုန်ကို ထုတ်၍ပြဦးအံ့၊ အန္တောဂစ္ဆေ၊ တိုက်ခန်းတွင်း၌၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
ကုန်၍၊ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သော၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက် ကုန်သော၊ မဟာ
ရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ ဗောဓိသတ္တမာတုယာ၊ ဘုရားလောင်း
၏မယ်တော်အား၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒေသေန္တိကိ၊ ပြုကုန်သလော၊
နဒေသေန္တိကိ၊ မပြုကုန်သလော၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ပုစ္ဆာ၊ အမေး
တည်း၊ နာနမဏ္ဍနဘောဇနာဒိသရိရ ကိစ္စကာလေ၊ ရေချိုးခြင်း ကန်ဆာ
ဆင်ခြင်းဘောဇဉ်ကို စားခြင်းအစရှိသော သရိရကိစ္စကို ပြုသောအခါ၌၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နဒေသေန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ပန၊ မပြုသည်မှတစ်ပါး ပြုသည်
ကိုဆိုဦးအံ့၊ သိရိဂစ္ဆံ၊ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်
၍၊ ဓရဿယနေ၊ မြတ်သောနေရာ၌၊ နိပ္ပန္နကာဇ္ဇေ၊ လျောင်းသောအခါ၌၊

အတ္တဝါဒ်မိမိဝိတိ ဟိ၊ ဒေသန္တိ၊ ပြကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုသို့ပြရာ၌၊ အမနုဿာနံ၊ သိက္ခာတို့၏၊ ရှိတိ၊ ရှိသော၊ အတင်းလည်သည်ကား၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ သဗ္ဗုဒ္ဓံ၊ သောမနာရုံ၊ ဘုရားရှင်၊ တက္ကုဋ်ဖြစ်သည်၊ ကိဉ္စာပိ၊ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ကားဖြစ်၏၊ ဝေဒ၊ ဝေဒ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ ဘုရားလောင်း၏မဟ်တော်သည်၊ အတ္တနောစေတ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ဝုတ္တသမ္ဘ၊ သားဖြစ်သောဘုရားလောင်း၏လည်းကောင်း၊ ဝုညာနုဘာဝေ၊ န၊ ကောင်းမှု၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုစတုမဟာရာဇ်၊ နတ်တို့ကို၊ ဗိသွား၊ မြင်၍၊ နဘာယတိ၊ မကြောက်၊ ပကတိ၊ အန္တေ၊ ပုရပါလကောသု၊ ပြကတေသော၊ နန်းတွင်း၌ စောင့်ရှောက် ကုန်သောသူတို့၌၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဝိယ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သာ၊ ထိုမဟ်တော် မာယာ မိဖုရားသည်၊ တေသု၊ ထိုစတုမဟာရာဇ်၊ နတ်မင်းကြီးတို့၌၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

ပကတိယာဝိလဝတိတိ၊ ပကတိယာဝိလဝတိဟူသည်ကား၊ သဘာဝေနေဝ၊ မိမိ၏သဘာဝအားဖြင့်သာလျှင်၊ သီလသမ္ပန္နာ၊ သီလ၌ပြည့်စုံ၏၊ ဗုဒ္ဓေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ၊ ပွင့်တော်မမူမီ၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ တာပသပရိဗ္ဗာဓကာနံ၊ ရသေ့ပရိမိုဇ်တို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ ဝဋ္ဌိတွားရှိခိုး၍၊ ဥက္ကုဋ်ကံ၊ ဆောင်ကြောင့်၊ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ သီလံ၊ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို၊ ဝဏ္ဏန္တိ၊ ကံ၊ ယူကုန်သတတ်၊ ဗောဓိသတ္တမာတာပိ၊ ဘုရားလောင်း၏မဟ်တော်သည်လည်း၊ ကာလဒေဝီလဿ၊ ကာလဒေဝီလအမည်ရှိသော၊ ဣသိနော၊ ရသေ့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ သီလံ၊ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို၊ ဝဏ္ဏတိ၊ ယူ၏၊ ပန၊ ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေနေမိ သီလကို ဆောက်တည်သည်မှတစ်ပါး-ဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေနေသောအခါသီလကိုဆောက်တည်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗောဓိသတ္တမာ၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ကုန္တိ၊ ဝတေ၊ မဟ်တော်ဝမ်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ အညဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌၊ နိသီဒိတုံနာမ၊ နေခြင်းငှါမည်သည်၊ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ သမာသနေ၊ မိမိနေရာ၌၊ နိသီဒိပွာ၊ နေ၍၊ ဝဟိတေ၊ ယူအပ်သော၊ သီလေပိ၊ သီလ၌လည်း၊ အာဝဇ္ဇနကရဏမတ္တံ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုခြင်းမျှသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သယမေ၊ ဝ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင်၊ သီလံ၊ သီလကို၊ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရိသေသုတိ၊ ပုရိသေသုဘူသည်ကား၊ ဗောဓိသတ္တဿ၊ ဘုရားလောင်း၏၊ ပိတရံ၊ မည်းတော်ဖြစ်သောသုဇ္ဈေ၊ န

၃၇၀ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မင်းကြီးကို၊ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍၊ ကောသုပိ၊ တစုံတယောကံကုန်သော၊
မနုဿသု၊ လူယောကျ်ားတို့၌၊ ဝုရိသာမိပ္ပါယမိတ္တံ၊ ယောကျ်ားကိုအလို
ရှိသောမိတ်သည်၊ နုပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊ တဗ္ဗခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်ခြင်းသည်လည်း၊
ဗောဓိသတ္တေ၊ ဘုရားလောင်း၌၊ ဂါရုဓဝန၊ ရှိသေသောအားဖြင့်၊ ပတိနုကိ
လေသတာယ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နုပ္ပန္န
တိ၊ မဖြစ်၊ ပန၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်က ယောကျ်ားကိုအလိုမရှိသည်
မှတစ်ပါး-ယောကျ်ားတို့ကအလိုမရှိသည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ ဗောဓိသတ္တမာတု၊
ဘုရားလောင်းမယ်တော်၏၊ ရူပံ၊ အဆင်းသည်၊ သုက္ကသလော၊ အလွန်
တတ်လိမ္မာစွာကုန်သော၊ သိပ္ပိကာပိ၊ အတတ်သည်တို့သည်လည်း၊ ပေါတ္တ
ကမ္မာဒိသုပိ၊ ရှိအမှု အစရှိသည် တို့၌လည်း၊ ကာတု၊ အတုပြုခြင်းငှါ၊
နုဿက္ကာန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်း၏မယ်တော်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
မြင်၍၊ ဝုရိသဿ၊ ယောကျ်ားအား၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ နုပ္ပန္နတိ၊ မဖြစ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထု၊ ဆိုခြင်းငှါ၊ နုဿက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ ပနတထာပိ၊
ထိုသို့မတတ်ကောင်းသော်လည်း၊ ရတ္တမိတ္တော၊ တပ်သော မိတ်ရှိသော
ယောကျ်ားသည်၊ ဥပသကံမိတုကာမော၊ ကပ်ခြင်းငှါအလိုရှိသည်၊ သဓေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပါဒါ၊ ခြေ
တို့သည်၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ ဣန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊ အလိုရှိရာ အရပ်သို့၊ န
ဝဟန္တိ၊ မဆောင်နိုင်ကုန်၊ ဒိဗ္ဗသင်္ခလိကာပိယ၊ နတ်၏ သံခြေကျဉ်းကဲ့သို့၊
ဗန္ဓုန္တိ၊ ဖွဲ့ကုန်၏၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ အနုတိက္ကမနိယာတိအာဒိ၊ အနုတိက္က
မနိယာဤသို့အစရှိသောစကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပဉ္စန္ဒိကာမ
ဂုဏာနန္တိ၊ ပဉ္စန္ဒိကာမဂုဏာနံဟူသည်ကား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ကာမဂုဏုပသံ
ဟိတန္တိ ဝစနံ၊ ကာမဂုဏုပသံဟိတံဟူသော စကားကို၊ ဝုရိသာမိပ္ပါယ
ဝသေန၊ ယောကျ်ားတို့ကိုအလိုရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝတ္ထုပဋိက္ခေပေါ၊
အဗြဟ္မစရိယ၏ဝတ္ထုဖြစ်သောလူယောကျ်ားကိုပယ်ခြင်းကို၊ ကာလိတော၊
ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣမ၊ ဤပဉ္စန္ဒိကာမဂုဏာနံဟူသောပုဒ်၌၊ အာရမ္မဏ
ပဋိလာဘော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောအာရုံကိုရခြင်းကို၊ ဒသိ
တော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားလောင်းပဋိသန္ဓေနေသောအခါ
၌၊ ဒေဝယာ၊ မယ်တော်မာယာမိဖုရား၏၊ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
ဝုတ္တော၊ သားတော်သည်၊ ကုန္တိမိဝမ်း၌၊ ဥပပန္နောကိရ၊ ဖြစ်သတတ်၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တံ၊ ကြားကုန်၍၊ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ရာဇာ
နောဂ၊ မင်းတို့သည်လည်း၊ မဟာဣဒ္ဓိအာဘရဏတူရိယာဒိဝသေန၊ အတိုး

၃-သံညတဝဂ်-၃-အတ္ထရိယဗျူတဓမ္မသုတ်၊ ၃၇၁

များစွာထိုက်သော တူရိယာအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဉ္စဒ္ဓါရာရမ္မဏာ ဝတ္ထုဘူတံ၊ ငါးပါးသောဒွါရတို့၏ အာရုံဖြစ်သော ဝတ္ထုဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ပဉ္စတ္ထာကာရ၊ လက်ခေါ်သောပဉ္စတ္ထာကို၊ ပေသေန္တိ၊ ဆက်သကုန်၏၊ ဗောဓိ သတ္တသမ၊ ဘုရားလောင်း၏ လည်းကောင်း၊ ဗောဓိသတ္တမာတုယာစ၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်၏လည်းကောင်း၊ ကတကဋ္ဌာသးပြုအပ်သော ကုသိုလ်ကံ၏၊ ဥဿန္တတ္တာ၊ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ လာဘသတ္တာ ရသေ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ၏၊ ပမာဏပရိစ္ဆေဒေါနာမ၊ အတိုင်းအရှည် အပိုင်းအခြားမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ။

အကိလန္တကာယာတိ၊ အကိလန္တကာယာ ဟူသည်ကား၊ အညာ၊ ဘုရားလောင်းမယ်တော်မှ တပါးကုန်သော၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ဂတ္တဘာရေန၊ ပဋိသန္ဓေတည်းဟူသောကိုယ်ဝန်ကြောင့်၊ ကိလမန္တိယထာ၊ ပင်ပန်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်၊ ဥဒ္ဓါမာတကာဒိနိ၊ ဖူးဖူးရောင်ခြင်းအစရှိသည်တို့သို့၊ ဝါပုဏန္တိယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဿာ၊ ထိုဘုရားလောင်းမယ်တော်အား၊ ကောပိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ကိလမေထာ၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်၊ နအဟောသိ၊ မဖြစ်၊ တိရောကုန္တိဂတန္တိ၊ တိရောကုန္တိဂတံဟူသည်ကား၊ အန္တောကုန္တိဂတံ၊ ဝမ်းတွင်းသို့ရောက်သောသားတော်ကို၊ ကလလသဒိကာလံ၊ ကလလရေ ကြည်အစရှိသော ကာလကို၊ အတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍၊ သဇ္ဇာတအင်္ဂပစ္စင်္ဂ အဟိနိန္ဒြိယဘာဝံ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသည်၏အဖြစ် မယုတ်သောအန္တရိရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ဥပဂတံယဝ၊ ရောက်သည်ကိုသာ ဟျင်၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ၊ ပဿတိ၊ မြင်ရသနည်း၊ သုခဝါသတ္ထံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပဿတိ၊ မြင်ရ၏၊ ဟိ၊ ထို စကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပုတ္တေန၊ သားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ နိသိန္နာဝါ၊ ထိုင် သည်လည်းဖြစ်သော၊ နိပ္ပန္နာဝါ၊ လျောင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ မာတာ၊ လောကီဖြစ်သော အမိအပေါင်းသည်၊ ဟတ္ထံဝါ၊ သားငယ်၏လက်ကို လည်းကောင်း၊ ပါဒံဝါ၊ သားငယ်၏ခြေကိုလည်းကောင်း၊ ဩလမ္မန္တံ၊ တွဲ လျားကုသည်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီမြှောက်၍၊ သဗ္ဗပေဿာမိ၊ ကောင်းစွာ ငါထားအံ့၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးပိုက်၍၊ သုခဝါသတ္ထံ၊ ချမ်းသာ စွာနေခြင်းငှါ၊ ပုတ္တံ၊ မိမိသားငယ်ကို၊ ဩလောကေတိယထေဝ၊ ကြည့် သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗောဓိသတ္တမာတာပိ၊ ဘုရားလောင်း၏ မယ်တော်သည်လည်း၊ မာတု၊ အမိ၏၊ ဥဗ္ဗာနဂံမနပရိဝတ္တနနိသဇ္ဇာဒိဘုဝ၊

၃၂၂ ဥပရိပဏ္ဏာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

ထခြင်း-သွားခြင်း-ပြန်လှန်ခြင်း-ထိုင်ခြင်းအစရှိသည်တို့၌လည်းကောင်း၊
ဥဏှသီတာ လောကီက တိတ္ထကကဋကဗျာဟာရအန္တောဟာရဏကထာလေ
သုစ၊ ပူဇသောအာဟာရ-အေးမြသောအာဟာရ-နေသော အာဟာရ-ခါး
သောအာဟာရ-စပ်သောအာဟာရကိုမျှသောကထာလေတို့၌လည်းကောင်း၊
ကုဿသုဇယအား၊ ယံတံဒုက္ခံ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်၊ ဥဗ္ဘုတံ၊ ဖြစ်၏၊
တံ၊ ထိုဆင်းရဲသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပုတ္တဿ၊ သားအား၊ အတ္ထိနု ခေါ်၊ ရှိသလော၊
ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့လုံးဝိုက်၍၊ သုခဝါသတ္တံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊
ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်သောဘုရား
လောင်း၏မယ်တော်သည်၊ ပဗ္ဗကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊
နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေသော၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဟိ၊
ထိုစကားကို ထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့၊ အညေ၊ ဘုရားလောင်းမှတပါးကုန်
သော၊ အန္တောကုတ္တိ ဝတာ၊ အမိဝမ်း၌တည်ကုန်သောသုဇယတို့သည်၊
ပက္ကာသယံ၊ အစာကျက်အိပ်ကို၊ အန္တောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အာမာသ
ယံ၊ အစာသစ်အိပ်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍၊ ဥဒရပဋ္ဌလံ၊ အမိ၏ဝမ်းလွှာကို၊
ပိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ ကတွာ၊ နေသည်ကိုပြု၍၊ ပိဗ္ဗိကဏူကံ၊ အမိ၏ကျောက်
ဆစ်ရိုးကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဥက္ကုဋိကာ၊ ဆောင်ကြောင့်၊ နိသုမုဗ္ဗိသု၊ လက်
ဆုပ်နှစ်ဘက်တို့၌၊ ဟနူကံ၊ မေးကို၊ ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဒေဝေ၊ မိစားသည်၊
ဝဿန္တေ၊ ရွာလတ်သည်ရှိသော်၊ ရုက္ခသုသိရေ၊ သစ်ခေါင်း၌၊ မက္ခဋ္ဌာ
ဝိယ၊ မျောက်တို့နှင့်အတူ၊ နိသိဒန္တိယထာ၊ ထိုင်၍နေရကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ
တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ငါတို့ဘုရားလောင်းသည်၊ နနိသိဒတိ၊
ထိုင်နေတော်မူ၊ ပန၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်ဝမ်း၌ ကိန်း၍နေသည်
ကိုဆိုဦးအံ့၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ငါတို့ ဘုရားလောင်းသည်၊ ပိဗ္ဗိကဏူကံ၊
အမိ၏ကျောက်ဆစ်ရိုးကို၊ ပိဗ္ဗိတော၊ နောက်မှ၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဓမ္မာသနေ၊
တရားဟောနေရာ၌၊ ဓမ္မကဝိကော၊ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိသိဒတိ
ဝိယ၊ နေသကဲ့သို့၊ ပဗ္ဗကံ၊ ထက်ဝယ်ကို၊ အာဘုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ပုရတ္ထာ
ဘိမုခေါ၊ အမိ၏ရှေးအရပ်သို့ရှေးရှု၊ နိသိဒတိ၊ ထိုင်နေ၏၊ ပန၊ ဘုရားလောင်း
၏မယ်တော်ဝမ်း၌ကိန်းသည်ကို မယ်တော်မြင်ခြင်း၏ အကြောင်းကိုဆို
ဦးအံ့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရှေးသော ဘဝ၌၊ ကတကမ္မံ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော ကုသိုလ်ကံ
သည်၊ အဿာ၊ ထိုမယ်တော်မယာမိဘုရား၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝမ်းတိုက်ကို၊ သော
ဓေတိ၊ သုတ်သင်၏၊ ဝတ္ထုမ္ပိ၊ ဝမ်းတိုက်သည်၊ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိ
သော်၊ သုရမုတ္တဝိလက္ခဏံ၊ သိပ်မွေ့သောအရေအဆင်းလက္ခဏာသည်၊

နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကုန္တိဂတံ၊ မယ်တော်
 ဝမ်း၌တည်သော၊ နံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို၊ တဇ္ဇော၊ မယ်တော်၏ဝမ်းရေ
 သည်းပရိန္ဒုခဏေရံ၊ လွှမ်းခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နှိုင်း၊ ဩလော
 ကေန္တိယာ၊ ကြည့်သောမယ်တော်အား၊ ဗဟိ၊ အပဉ္စ၊ ငါးတောင်း၊ တည်သော
 သူသည်၊ ပညာယသိဝိယ၊ ထင်သကဲ့သို့၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တမတ္ထံ၊ ထို
 အနက်ကို၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာဖြင့်၊ ဝိဘာဇေန္တော၊ ထင်စွာပြတော်မူလို
 သောဘုရားသခင်သည်၊ သေယျထာဝီတိအာဒိ၊ သေယျထာဝီသို့အစ
 ရှိသောစကားကို၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ပန၊ မယ်တော်ကသာမြင်၍
 ဘုရားလောင်းကမမြင်သည်ကိုဆိုပြီးအံ့၊ အန္တောကုန္တိဂတော၊ မယ်တော်
 ဝမ်း၌တည်သော၊ ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ မာတရံ၊ မယ်
 တော်ကို၊ နုပဿတိ၊ မမြင်၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ အန္တောကုန္တိယံ၊ အမ်ဝမ်း၌၊
 ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သောသူတို့အား၊ စက္ခုဝိညာဏံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်သည်၊
 နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မမြင်၊ ။

ကာလံကရောတိတိ၊ ကာလံကရောတိဟူသည်ကား၊ ဝိစာတဘာဝပစ္စ
 ယာ၊ သားဖွားသည်၏ အဖြစ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း
 ကောင်း၊ နကာလံကရောတိ၊ သေခြင်းကိုမပြု၊ အာယုပရိက္ခယေနေဝ၊ အ
 သက်၏ကုန်ခြင်း ကြောင့်သာလျှင်၊ ကာလံကရောတိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏။
 ဗောဓိသက္ကော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ ဝသိတဋ္ဌာနံ၊ နေအပ်သောအရပ်
 သည်၊ စေတိယကုမ္ဘံသဒိသံ၊ စေတိယားသောကုမ္ဘီနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အညေသံ၊ ဘုရားလောင်းမှတစ်ပါးကုန်သောသူတို့၏၊ အပရိဘော
 ဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါမထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗောဓိသတ္တမာတရံ၊
 ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်ကို၊ အပနေတွာ၊ မိဖုရားကြီး၏အရာမှပယ်၍၊
 အညံ၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်မှတစ်ပါးသောမိဖုရားကို၊ အဂ္ဂမဟေသိ
 ဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားကြီး၏အရာ၌ဌပေတုံးထားခြင်းငှါ၊ နသက္ကာဝ၊ တတ်လည်း
 မတတ်ကောင်း၊ တတ္ထကံယေဝ၊ ထိုမျှလောက်သော အပိုင်းအခြားသည်
 သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဗောဓိသတ္တမာတု၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်၏၊ အာ
 ယုပ္ပမာဏံ၊ အသက်ပမာဏသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 တဒါ၊ ထိုဘုရားလောင်း ဖွားတော်မူသော အခါ၌၊ မာတာ၊ မယ်တော်
 သည်၊ ကာလံကရောတိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ ပန၊ စောဒနာဝုန်ကိုထုတ်၍ဆို
 ပြီးအံ့၊ ကတရတ္ထိ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဝယေ၊ အရွယ်၌၊ ကာလကံကရောတိ၊
 သေခြင်းကိုပြုသနည်း၊ ဣတိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဝုန္တော၊ အမေးတည်း။

၉၇၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

မဇ္ဈိမဝယံ၊ မဇ္ဈိမအရူပသန္တကောလံကရောတိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ ဟိဝိတ္ထာ
 ရေမိ၊ မျှ၍ဆိုပြီးအံ၊ ပဌမဝယသ္မိံ၊ ပဌမအရူပသန္တ၊ သတ္တဝနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊
 အတ္တဘာဝေ၊ အတ္တဘောသန္တံ၊ သန္တုရာဂေါ၊ သန္တုရာဂသညံ၊ ဗလေ၊ အားကြီး
 သည်းဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ တံ၊ ထိုပဌမအရူပသန္တံ၊ သန္တု
 တဂတ္ထာ၊ ဖြစ်သောပဋိသန္ဓေရှိသော၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမသည်၊ တဂတ္ထံ၊ ထိုပဋိ
 သန္ဓေကို၊ အနုရုက္ခိတံ၊ မပြတ်စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ တေတံ
 နှိုင်း၊ ဂတ္ထော၊ သူငယ်သည်၊ ဗဟ္မာဗာဝော၊ များသောအနာရှိသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပန၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်၏သေရာကာလကိုဆိုပြီးအံ၊ မဇ္ဈိမ
 ဝယံ၊ မဇ္ဈိမအရူပသန္တကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်ဘို့ဘို့ကိုးအတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍၊
 တတိယကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးခုမြောက်သောအဘို့၌၊ ဝတ္ထု၊ အမိဝမ်းတိုက်
 သည်းဝိသဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အမိဝမ်းတိုက်
 သည်းဝိသဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒါရကာ၊
 သူငယ်ဘို့သည်၊ အရောဂါ၊ အနာမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗောဓိသတ္တမာတာပိ၊ ဘုရားလောင်း၏မယ်တော်သည်
 လည်း၊ ပဌမဝယေ၊ ပဌမအရူပသန္တံ၊ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝိတွာ၊
 ဘံစား၍၊ မဇ္ဈိမဝယံ၊ မဇ္ဈိမအရူပသန္တကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးခု
 မြောက်သောအဘို့၌၊ ဝိဇာယိတွာ၊ ဖွား၍၊ ကာလံ၊ သေခြင်းကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏၊ နဝဝါ၊ ဒသဝါတိတ္ထေ၊ နဝဝါဒသဝါဟူသောဤပါဌ၌၊ သမာဓိနိ
 ဝိဇ္ဇေန၊ ကောင်းစွာအကျုံးဝင်သော၊ ဝါသန္ဓေန၊ ဝါသဒ္ဓါဖြင့်၊ ဝိကပ္ပနဝသေ
 န၊ ဝိကပ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တဝါ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌဝါ၊
 နှစ်လတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ကောဒသဝါ၊ တဆဲ့တလတို့ပတ်လုံး
 လည်းကောင်း၊ ဧဒသဝါ၊ တဆဲ့နှစ်လတို့ပတ်လုံးလည်းကောင်း၊ ဣတိဇေ
 မာဒီနံ၊ ဤသို့အစရှိသောလတို့ကိုလည်း၊ သင်္ဂဟော၊ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်
 ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်လနှစ်လ တဆဲ့တလ
 တဆဲ့နှစ်လပဋိသန္ဓေနေ၍ဖွားသောသူငယ်တို့တွင်၊ သတ္တမာသဇာတော၊
 ခုနစ်လမြောက်၍ ဖွားသောသူငယ်သည်၊ ဇိဝတိ၊ အသက်ရှည်၏၊ ပနတ
 ထာပိ၊ ထိုသို့အသက်ရှည်သော်လည်း၊ သီတုဏှက္ခမော၊ အချမ်းအပူတို့ကို
 သည်းခံနိုင်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဋ္ဌမာသဇာတော၊ နှစ်လမြောက်၍
 ဖွားသောသူငယ်သည်၊ နဇိဝတိ၊ အသက်မရှည်၊ သေသာ၊ ကြွင်းသော
 တဆဲ့တလ တဆဲ့နှစ်လပဋိသန္ဓေနေ၍ဖွားသောသူငယ်တို့သည်၊ ဇိဝန္တိ၊
 အသက်ရှည်ကုန်၏။ ။

၃-သုညတဝဂ်-၃-အတ္ထရိယတ္တ၊တဗ္ဗေသုတံ၊ ၃၇၅

ဦတာဝါထိ၊ဦတာဝါ ဟူသည်ကား၊ ဦတာဝံ၊ ရပ်သည် သာလျှင်၊
 ဟုတွားဖြစ်၍၊မဟာမာယာ၊ မဟာမယာအမည်ရှိသော၊ ဒေဝီဝိ၊မိဖုရား
 သည်လည်း၊အဋ္ဌနောင်မိ၏၊ ဥပသိကုလဗာရံ၊ အဓိအာအစောအမျိုး
 တို့၏အိမ်သို့၊ ဂမိသောမိ၊ အကျွန်ုပ် သွားပါချေအံ့၊ ဣတိ၊ဤသို့၊ ရုညော
 သုန္ဒါဒနမင်းကြီးအား၊ အာရောစေသိ၊ တင်လျှောက်ပြီး၊ ရာဇာ၊သုန္ဒါဒ
 နမင်းကြီးသည်၊ ကပိလဝတ္ထုတော၊ ကပ္ပိလဝတ်မြို့မှ၊ ဒေဝဒဟနဂရဂါ
 မိမဂ္ဂံ၊ ဒေဝဒဟမြို့သို့ သွားရာလမ်းခရီးကို၊ အလင်္ကာရာပေတွား၊ တန်ဆာ
 ဆင်စေ၍၊ဒေဝီ၊ မဟာမာယာမိဖုရားကို၊ သုဝဏ္ဏသိဝိကာယ၊ ရွှေထမ်း
 စင်၌၊နိသိဒါပေသိ၊ထိုင်နေစေပြီး၊ သကလနဂရဂါသိနော၊ အလုံးစုံသော
 ကပ္ပိလဝတ်ပြည်၏ဝန်းကျင်၌တည်ကုန်သော ဒေဝဒဟအစရှိသောခြေခံ
 မြို့၌နေကုန်သော၊သကျား၊သင်္ကဏ်ဝင်မင်းတို့သည်၊ ပရိဝါရေတွား၊ ခြံရံကြ
 ၍၊ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်၊ပူဇယမာနာ၊ ပူဇော်ကုန်သည်၊
 ဟုတွားဖြစ်၍၊ဒေဝီ၊ မဟာမာယာမိဖုရားကို၊ ဂဟေတွား၊ ယူဆောင်၍၊
 ပါယိ၊သု၊သွားကုန်၏၊ သားထိုမဟာမာယာမိဖုရားသည်၊ ဒေဝဒဟနဂ
 ရသား၊ဒေဝဒဟမြို့၏၊အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊လုမ္ဗိနီ၊လုမ္ဗိနီအ
 မည်ရှိသော၊သာလဝနုယျာနံ၊ အင်ကြင်းဥယျာဉ်ကို၊ဒိသွားမြင်၍၊ ဥယျာ
 နံ၊ဥယျာဉ်ကို၊ ဝိစရဏာတ္ထာယ၊ သွားလာလှည့်ပတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိတ္တံ၊စိတ်ကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွားဖြစ်စေ၍၊ရုညော၊သုန္ဒါဒနမင်းကြီးအား၊ သည်၊ အမှတ်ကို၊
 အဒါသိ၊ပေးပြီး၊ရာဇာ၊ သုန္ဒါဒနမင်းကြီးသည်၊ ဥယျာနံ၊ လုမ္ဗိနီအမည်ရှိ
 သောအင်ကြင်းဥယျာဉ်ကို၊ ပဗ္ဗိဇဂ္ဂါပေတွား၊ သုတ်သင်စေ၍၊ အာရေက္ခံ၊
 အစောင့်အရှောက်ကို၊သံဝိဒဟာပေသိ၊ ကောင်းစွာစီရင်စေပြီး၊ ဒေဝီယာ၊
 မဟာ မာယာမိဖုရားသည်၊ ဥယျာနံ၊ လုမ္ဗိနီအမည်ရှိသော အင်ကြင်းဥ
 ယျာဉ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌမတ္ထာယ၊ ဝင်ကာမျှ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကာယဒုဗ္ဗလျံ၊
 ကိုယ်၏အားနည်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီးအထ၊ ထိုအ
 ခါ၌၊သော၊ ထိုမဟာမာယာမိဖုရားသည်၊ မင်္ဂလသာလမူလေ၊ မင်္ဂလာရှိ
 သောအင်ကြင်းပင်၏အနီး၌၊ သိရိသယနံ၊ အသရေရှိပေသ အိပ်ရာနေ
 ရာကို၊ပညာပေတွား၊ခင်းစေ၍၊သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်အရံဖြင့်၊ ပရိက္ခိဝိံ
 သု၊ကရံကုန်၏၊ သာ၊ ထိုမဟာမာယာမိဖုရားသည်၊ အန္တောသာဏိံ၊
 တင်းတိမ်ရံ၏အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွား၊ ဝင်၍၊ သာလသာနံ၊ အင်ကြင်း
 ခက်ကို၊ဟဏ္ဌနု၊လက်ဖြင့်၊ဂဟေတွား၊ဆွဲကိုင်၍၊အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီးအထ၊
 ထိုအခါ၌၊အဋ္ဌာသော၊ထိုမဟာမာယာမိဖုရားအား၊တာဝဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌သာ

၃၇၆

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ

လျှင်၊ ဂတ္တဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှထခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဒေဝါပဌမံ
 ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ တိ၊ ဒေဝါပဌမံပရိဂ္ဂဏန္တိ ဟူသည်ကား၊ နိဿယသဝါ၊ ဝေယျာန္တံ
 ဖြစ်ကုန်သော၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာနာ၊ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာဘိသုဉ်သည်၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊
 ခံယူကုန်၏၊ ကလံ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်သနည်း၊ ပရိမူ
 ကာ၊ သုတ်ဝေသံ၊ သံ၊ ကိုသုတ်သင်သောအထိန်း၏အသွင်ကို၊ ဂဏ္ဍိတ္တော
 ယုဉ်၊ ပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ ခံယူကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧက၊ အချို့သောဥတ္တရိဟာ
 ရဝါသိပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည်၊ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ဆိုသော်
 လည်း၊ တံ၊ ထိုဥတ္တရိဟာရဝါသိပုဂ္ဂိုလ်ဘို့၏စကားကို၊ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ပယ်
 ချ်၊ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို၊ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာဖြစ်တို့သည်။
 ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဗောဓိသတ္တမာတာ၊ ဘုရားလောင်း၏
 မယ်တော်သည်၊ ဝုဝဏ္ဏုခမိတံ၊ ရွှေဖြင့်စီအပ်သော၊ ဝတ္တံ၊ အဝတ်ကို၊ နိဝါ
 သေတွာ၊ ဝတ်၍၊ မန္တု၊ ကြွသဒိသံ၊ ငါး၏မျက်စိနှင့်တူသော၊ ဒုကူလဝတ္တံ၊
 ခွဲဖြူပုဆိုးကို၊ ယာဝပါဒန္တာဝ၊ ခြေဖျားတိုင်အောင်သာလျှင်၊ ပါရုပေတွာ၊
 ရုံ၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီး၊ အထ၊ ထိုသို့ရပ်သောအခါ၌၊ အဿာ၊ ထိုမယ်တော်
 မာယာမိဖုရားကြီးအား၊ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့သော၊ ဂတ္တဝုဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်ဝန်မှ
 ထခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ မေကရုဏာတော၊ မေကရိုဏ်မှ၊ ဥဒက
 နိက္ခမနသဒိသံ၊ ထွက်သောနေ့နှင့်တူ၏၊ အထ၊ ထိုသို့ဖွားတော်မူသောအ
 ခါ၌၊ တေ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာဘိသုဉ်သည်၊ ပကတိဗြဟ္မဝေသေနဝ၊ ပြာ
 တေသောဗြဟ္မာ၏အသွင်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဥပသကံမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍၊ ပဌမံ၊
 ရှေးဦးစွာ၊ သုဝဏ္ဏုဇာလေန၊ ရွှေကွန်ရက်ဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေသံ၊ ခံယူကုန်ပြီး၊
 တေသံ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာဘိသုဉ်၏၊ ဟတ္တတော၊ လက်မှ၊ မနုဿာ၊ လူတို့
 သည်၊ ဒုကူလရမ္မိဒုကေန၊ ခွဲဖြူပုဆိုးဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေသံ၊ ခံယူကုန်၏၊ တေန၊
 ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါပဌမံပရိဂ္ဂဏန္တိ၊ ပစ္ဆာမနုဿာတိ၊ ဒေဝါပဌမံပရိဂ္ဂဏန္တိ
 ပစ္ဆာမနုဿာဟူ၍၊ ဘဂဝတာ၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝတ္တံ၊ ဟောတော်
 မူအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်၊ ဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

စတ္တာရေနံဒေဝုတ္တာတိ၊ စတ္တာရေနံဒေဝုတ္တာဟူသည်ကား၊ စတ္တာ
 ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊ မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊
 ပရိဂ္ဂဟေတွာတိ၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာဟူသည်ကား၊ အဓိနုပုဝဏိယာ၊ သစ်
 နက်ရေဖြင့်ချုပ်အပ်သောအခင်းဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံ၍၊ မဟေသက္ခော
 တိ၊ မဟေသက္ခောဟူသည်ကား၊ မဟာတေဇော၊ ကြီးသောအာနုဘော်
 ရှိသော၊ မဟာယာသော၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ လက္ခဏာသမ္ပန္နော၊

လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသော သားတော်တည်း။ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက်တည်း။ ဝိသဒေါဝနိက္ခမတိတိ၊ ဝိသဒေါဝနိက္ခမတိဟူ သည်ကား၊ အညော၊ ဘုရားလောင်းမှတစ်ပါးတုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ တို့သည်၊ ကောနိမဂ္ဂေ၊ လောကီဝန်း၊ လန္တန္ကာ၊ ကပ်ငြိကျန်သည်၊ ဝေဠဝိ၊ ဝေဠဝိ၊ ဝေဠဝိ၊ ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ နိက္ခ မန္တိယထာ၊ ပွားကုန် သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ နနိက္ခမတိ၊ ဖွားတော်မူ၊ အလဂ္ဂေါ၊ ပစ္ဆိမန္တေ၊ အိမ်၌မကပ်ငြိသည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ နိက္ခမတိ၊ ဖွားတော်မူ၏၊ ဣဝိအယံ၊ ဤသည်ကား၊ အတ္ထေ၊ အနက် တည်း။ ဥဒ္ဓေနာတိ၊ ဥဒ္ဓေနဟူသည်ကား၊ ဥဒ္ဓကေန၊ သားအိမ်၌တည်သော ရေသည်၊ အမက္ခိတောဝ၊ မလိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ နိက္ခမတိ၊ ဖွား တော်မူ၏၊ ကေနပိအသုစိနာတိ၊ ကေနပိ အသုစိနာဟူသည်ကား၊ အညော၊ ဘုရားလောင်းမှတစ်ပါးတုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ကမ္မဇဝါတေ ဟိ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ ပါဒါ၊ ခြေရှိကုန်သည်၊ အစော၊ အောက်၌၊ သိရာ၊ ဦးခေါင်းရှိကုန်သည်၊ ယောနိမဂ္ဂေ၊ ယောနိဝန်း၊ ပက္ခိတ္တာ၊ ပစ်ချအပ်ကုန်သည်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ သတပေါရိသနရုကပပါတံ၊ အသူ တရာနက်သော ကမ်းပါးပြတ်သို့၊ ပတန္တဘိယ၊ ကျသော သူတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တာလန္တိန္ဒေန၊ သံကောက်ပေါက်ဖြင့်၊ နိကမ္ပိယမာနာ၊ ဆွဲငင်အပ်ကုန်သော၊ ပာတ္တိဝိယ၊ ဆင်တို့ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ အနုဘဝန္တာ၊ ခံစားရကုန်သည်၊ နာနာအသုစိမက္ခိ တာဝ၊ အထူးထူးသောမစင်ကြယ်သောဝတ္ထုတို့သည်လိမ်းကျံအပ်ကုန် သည်သာလျှင်၊ ဟုတွေး၊ ဖြစ်၍၊ နိက္ခမန္တိယထာ၊ ပွားမြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတ ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗောဓိသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ နနိက္ခမတိ၊ ဖွားတော်မ မူ၊ ပတိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို၊ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇလေ တို့သည်၊ ဥဒ္ဓံပါဒံ၊ ခြေမိုဃ်းမျှော်၊ အစောသိရံ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး၊ ကောတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ နသက္ကာန္တိ၊ မတတ်နှိုင်ကုန်၊ သော၊ ထိုဘုရားလောင်းသည်၊ ဓမ္မာသနတော၊ တရားဟောနေရာမှ၊ ဩတရန္တော၊ သက်ဆင်းသော၊ ဓမ္မကထိကောဝိယစ၊ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ နိသောဏိ တော၊ စောင်းတန်းငွေခါးမှ၊ ဩတရန္တော၊ သက်ဆင်းသော၊ ပုရိသော ဝိယစ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ဟတ္ထေ စ၊ လက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ နှစ်ဘက်ကုန်သော၊ ပါဒေစ၊ ခြေတို့ ကိုလည်းကောင်း၊ ပဿာရိတွာ၊ ဆန့်၍၊ ဋ္ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်၊

၃၂၀ ဥပရိပဏ္ဏာသနာဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

မာတုကုန္တိသန္တဝေနအဓိဝင်း၌ဖြစ်သော၊ ကေနုစိ၊ တရံတရသော၊ အသုစိ
နာ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုသည်၊ အမက္ခိတောဝ၊ မလင်းကျ၊ အပ်သည်
သာသျှင်၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဖြစ်၌၊ နိဗ္ဗာမစိ၊ ဖွားလောင်ရ၏။ ။

ဥဒကသေရာတိ၊ ဥဒကသေရာဟူသည်ကား၊ ဥဒက၊ ငမြဲယသ၊ ရေလုံးတို့
သည်၊ တာသု၊ ထိုနှစ်ခုသောရေလုံးတို့တွင်၊ သိတာ၊ အေးသောရေလုံးသည်
သုဝဏ္ဏကဗ္ဗသဟ၊ ရွှေဖျင်း၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ ဥဗ္ဗာ၊ ပူသောရေလုံးသည်၊
ရဇတကဗ္ဗသဟ၊ ငွေဖျင်း၌၊ ပတတိ၊ ကျ၏၊ စ၊ ဆက်၍ဆိုပြီးအုံး၊ ဣဒံ၊ ဤနေ
ဥဒကသေရာဟူသောစကားကို၊ ပထဝီတလေ၊ မြေအပြင်၌၊ ကေနုစိ၊
တရံတရသော၊ အသုစိနာ၊ မစင်ကြယ်သောဝတ္ထုနှင့်၊ အသမ္ဘိသံ၊ မရော
နှောသည်၊ ဟုတွဲ၍ဖြစ်၍၊ တေသံ၊ ထိုသိန္ဓတ္ထမင်းသားမဟာမာယာဒေဝီ
မိဖုရားတို့၏၊ ပါနိယပရိဘောဇနဥဒကံစေဝ၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ
ကိုလည်းကောင်း၊ အညဟိ၊ တပါးကုန်သောသူတို့နှင့်၊ အသာဓာရဏံ၊
မဆက်ဆံသော၊ ဟိန္ဒူဒကဉ္စ၊ ကစားရာဖြစ်သော ရေနိုလည်းကောင်း၊
အသေဝံ၊ ပြခြင်းငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ ပန၊ နတ်တို့၏ရေမှတပါး
လူတို့သည်သုံးဆောင်အပ်သောရေနိုဆိုပြီးအုံး၊ အညဿ၊ တပါးသော၊
သုဝဏ္ဏရဇတဗ္ဗသေဟိ၊ ရွှေအိုးငွေအိုးတို့ဖြင့်၊ အာဟာရိယမာနဥဒကဿ
စေဝ၊ ဆောင်အပ်သောရေ၏၎င်း၊ ဟံသာဝရကာဒိပေါက္ခရဏိ ဌိတဿ၊ ဟံ
သဝရကာအစရှိသောရေကန်၌တည်သော၊ ဥဒကဿစ၊ ရေ၏၎င်း၊ ပရိစ္ဆေ
ဒေါ၊ အပိုင်းအခြားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမ္ပတိဇာတောတိ၊ သမ္ပတိဇာတော
ဟူသည်ကား၊ မဟုတ္တဇာတော၊ ထိုခဏ၌ဖွားသောဘုရားလောင်းသည်၊
ပန၊ ပါဠိ၏နေယျဉ္ဇနည်း ဖြစ်သည်ကိုပြပြီးအုံး၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ မာတု
ကုန္တိတော၊ မလ်တော်ဝင်းမှ၊ နိက္ခန္တမတ္တောဝိယ၊ ဖွားကာမျှကဲ့သို့၊ ဒဿိ
တော၊ ပြတော်မူအပ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ပြတော်မူတိုင်း၊ နပနဇဉ္ဇဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်၊
ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ နိက္ခန္တမတ္တံ၊ ဖွားကာမျှဖြစ်သော၊ တံ၊ ထိုဘုရားလောင်းကို၊
ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဗြဟ္မာနော၊ ဗြဟ္မာကြီးတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏံ၊ ဇာလေန၊ ရွှေ
ကွန်ယက်ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဏ္ဍိံ သု၊ ခံယူကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုဗြဟ္မာကြီးတို့၏၊ ဟတ္ထ
တော၊ လက်မှ၊ မုဉ္ဇိတွာ၊ လွှတ်၍၊ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော၊
မဟာရာဇာနော၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ မင်္ဂလသမ္ပတာ
ယ၊ မင်္ဂလာဟူ၍ သမုတ်အပ်သော၊ သုခသမ္ပဿာယ၊ ချမ်းသာသောအ
တ္ထရှိသော၊ အဓိနပဝေဏိယာ၊ သစ်နက်ရေဖြင့်ချုပ်သောအခင်းဖြင့်၊ ပဋိ
ဂ္ဂဏ္ဍိံ သု၊ ခံယူကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုစတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့၏၊ ဟတ္ထ

ခုံ-သံညဟဝဂ်-ခုံ-အနန္တရိယန္တုတမံပဿတိ။

၃၇၆

တောလင်္ကာမှ၊ မုဗ္ဗိတောလွတ်၍၊ မနုဿာလုတို့သည်၊ ဒုက္ခလရမ္ဘေကော
န၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးခွေဖြင့်၊ ပရိဂ္ဂဏှိံသုခံယူကုန်၏၊ မနုဿာနံလုတို့၏၊ ဟတ္ထ
တောလင်္ကာမှ၊ မုဗ္ဗိတောလွတ်၍၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတောတည်၍၊
ဂစ္ဆတိ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှေ့ခုနစ်ဘဝ၊ ဖြန့်သောအားဖြင့် ကြွသွား
တော်မူ၏။ ၊

သေတဌိဆတ္တေ အနုခာရိယမာနေတိ၊ သေတဌိဆတ္တေ အနုခာရိယ
မာနေဟူသည်ကား၊ ဒိဗ္ဗသေတတ္ထတ္တေ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ထီးဖြူကို၊ အနု
ခာရိယမာနေ၊ လျောက်ပတ်စွာ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသေ
တတ္ထတ္တေအနုခာရိယမာနေဟူသောပါဌ်၌၊ ဆတ္တဿ၊ ထီး၏၊ ပရိဝါရာ
နိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော၊ ခေါင်နီ၊ သန်လျက်အစရှိကုန်သော၊ ပဉ္စရာဇ
ကကုဓတာဏ္ဍာနိပိ၊ ငါးပါးသော မင်းမြောက်တန်ဆာတို့သည်လည်း၊ အာ
ဂတာနေဝ၊ ထိုအရပ်သို့ကပ်လာကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ပနတထာပိ၊ ထို
အရပ်သို့ပင် ကပ်လာကုန်သော်လည်း၊ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌၊ ရာဇာဂမနေ၊
မင်း၏ထွက်သွားရာ၌၊ ရာဇာ၊ မင်းကိုသာ၊ ဂုတ္တံဝိယ၊ ရာဇာအာဂစ္ဆတိဟူ
၍ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဆတ္တမေဝ၊ ထီးဖြူကိုသာလျှင်၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်
၏၊ တေသု၊ ထိုမင်းမြောက်တန်ဆာငါးပါးတို့၌၊ ဆတ္တမေဝ၊ ထီးသည်သာ
လျှင်၊ ပညာယတိ၊ ထင်၏၊ ဆတ္တဂါဟကာ၊ ထီးကိုကိုင်သောနတ်တို့သည်၊
နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ခဂ္ဂတာလဝဏ္ဏမေရဟတ္ထက
ဝါလဗီဇနိဥဏှိသမတ္တာယေဝ၊ သန်လျက်ထန်းရွက်ရပ်ဝန်းဥဒေါင်းမြီးရပ်
သင်းကျပ်မျှတို့သည်သာလျှင်၊ ပညာယန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုသန်
လျက်ထန်းရွက်ရပ်ဝန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟကာ၊ စွဲကိုင်သော နတ်တို့
သည်၊ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ တာနိ၊ ထိုထီး
သန်လျက်အစရှိသော၊ မင်းမြောက်တန်ဆာတို့သည်၊ အဒိဿမာနဉ္စပါ၊
မထင်သောသဘောရှိကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်၊ ဂဏှိံသုကိရ၊
ကိုင်ကုန်သတတ်၊ စသစ္စံ၊ မှန်၏၊ အနေကဿခဉ္စ(ပ)ဂါဟကာတိ၊ အနေက
ဿခဉ္စ(ပ)ဂါဟကာဟူသော၊ တေဗ္ဗိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား ကိုလည်း၊
ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ အနေကဿခဉ္စ၊ ရတနာဖြင့်ပြီးသော
မျှားစွာသော ထီးလက်ရှိသော၊ သဟဿမဏ္ဍလံ၊ အထောင်မကသော
အဝန်းကြိုးမြှင်ရှိသော၊ ဆတ္တံ၊ ထီးဖြူကို၊ မဉ္စ၊ နတ်တို့သည်၊ အန္တလိက္ခေ၊
ကောင်းကင်၌၊ ဓာရယံ၊ သောင်မိုးကုန်၏၊ သုဝဏ္ဏဒဏ္ဍာ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်
သောအရိုးရှိကုန်သော၊ စာမရာ၊ စာမရိသားမြီးရပ်တို့ကို၊ ဝိတိပတန္တိ၊

၃၀၀ ဥပရိပတ္တိသမာဓိကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

တလွဲလွဲရပ်ကုန်၏။ စာမရဆတ္တဂါဟကားစာမရ သားမြီးရပ်ထီးဖြူကုန်စွ
ကိုင်သောနတ်တို့သည်၊ နဒိသာရေ၊ မထင်ကုန်၊ ။

သဗ္ဗာစဒိသာတိဇ္ဈဒံ၊ သဗ္ဗာစဒိသာဟူသောဤစကားကို၊ သဗ္ဗာပဒဝီတိ
ဟာရူပရိပ္ပိတသား ခုနစ်ဘဝါး ဖြန့်သည်၏အထက်၌ တည်သောဘုရား
လောင်းအား၊ သဗ္ဗဒိသာနုပိလောကနိဝိယ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်ကိုကြည့်
သကဲ့သို့၊ ဂုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ပနတထာဝိ၊ ထိုသို့ပင်ဟောတော်
မူအပ်သော်လည်း၊ ခေါ်စစ်စစ်ထေ၊ ဤအနက်သဘောကို၊ နဒဋ္ဌဗ္ဗေ၊ မမှတ်
အပ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏။ မဟာသတ္တော၊ ဘုရားလောင်းသည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့
၏၊ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ၊ မုဗ္ဗိတွာ၊ လွတ်၍၊ ဝုရတ္ထိမဒိသံ၊ အရှေ့အရပ်သို့၊ သြ
လောကေသိ၊ ကြည့်တော်မူ၏။ သကလစက္ကဝါဠသဟဿာနိ၊ အလုံးစုံသော
တထောင်သော စကြာ ဝဠာတို့သည်၊ ကောကံဇာနိ၊ တပြင်တည်းတို့
သည်၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုခုနစ်ဘဝါးဖြန့်၍ ကြွသွားတော်
မူသောအခါ၌၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ ပန်းနံသာ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇယမာနာ၊ ပူဇော်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ မဟာပုရိ
သ၊ ယောကျ်ားမြတ်၊ ဣမ၊ ဤလောက၌၊ ဝုမ္မေဟိ၊ သင်တို့နှင့်၊ သဒိသော
ပိ၊ တူသောသူသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်ကဲသောသူသည်၊
ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ ဒိသာ၊ တူရူဖြစ်သောအရပ်
တို့လည်းကောင်း၊ စတသော၊ လေးပါးကုန်သော၊ အနုဒိသာ၊ အထောင့်
ဖြစ်သောအရပ်တို့လည်းကောင်း၊ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်အရပ်၌လည်းကောင်း၊
ဥပရိ၊ အထက်အရပ်၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသဝိဒိသာ၊ ဆယ်ပါး
သောအရပ်တို့ကိုလည်း၊ အနုပိလောကေတိ၊ လှည့်လည်၍ကြည့်၏။ အတ္တ
နေ၊ မိမိအား၊ သဒိသံ၊ တူသောသူကို၊ အဒိသွာ၊ မမြင်သောကြောင့်၊ အယံ၊
ဤအရပ်သည်၊ ဥတ္တရာဒိသာ၊ မြောက်ဖြစ်သော အရပ်တည်း၊ ဣတိမန
သိကတွာ၊ ဤသို့နည်းပိုက်၍၊ သတ္တပဒဝီတိဟာရေန၊ ခုနစ်ဘဝါးဖြန့်သော
အားဖြင့်၊ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီး၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ပတိတော
အာနန္ဒဗောဓိသတ္တော သမေဟိပါဒေဟိ အစရှိသောဝါရ၌၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ အာသတိန္တိ၊ အာသတိ ဟူသည်ကား၊
ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော စကားကို၊ အဂ္ဂေါတိ၊ အဂ္ဂေါဟူသည်ကား၊ ဂုဏေ
ဟိ၊ ဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ သဗ္ဗပဌမော၊ ခပ်သိမ်းသောသူတို့ထက် မြတ်၏။ ဣတ
ရာနိ၊ ဤမှတပါးကုန်သော၊ ဧေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ပဒါနိ၊ ဇေဋ္ဌောဟူသော

ပုန်သေဠောဟူသောပုန်တို့သည်၊ တေသေဝ၊ ထိုအဂ္ဂေါဟူသောပုန်၏
သာလျှင်၊ ဝေဝစနာနိ၊ ငဝုဏ်ပရိယာယံ စကားလွယ်တိုတည်း၊ အယ
မန္တိမာဇာတိနတ္ထိဒါနိပုဏ္ဏဝါတိပဒေယန၊ အယမန္တိ မာဇာတိနတ္ထိဒါ
နိပုဏ္ဏဝါဟူသောပုန်နှစ်ခုတို့၏အပေါင်းဖြင့်၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤ
အတ္တဘာဝန္တိ ပဋ္ဌတ္တံ၊ ရောက်အပ်သော၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုး
ဗျာကာတိ၊ ဩတေသ်မူဗြီးစ၊ ဓာတ်၍ခန့်ဦးအံ့၊ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ပတိဇောယာ
အာနန္ဒဗေဒိသတ္တောသမေတိ ပါဒေဟိအစရှိသောပါဌ်၌၊ အတ္ထော၊ အ
နက်ကိုး ဧဝံဣမိနာဝုစ္စဇောနနယေန၊ ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဝေဒိ
တဗ္ဗော၊ သိအပ်၏၊ သမေတိ၊ ညီညွတ်ကုန်သော၊ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ ပထ
ဝိယံ၊ မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာနံ၊ ရပ်ခြင်းသည်၊ စတုဣဒ္ဓိပါဒပဋိလာဘဿ၊ ဣဒ္ဓိပါဒ
လေးပါးကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊ ဥတ္တရာ
တိမုခဘာဝေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှုသည်၏အဖြစ်သည်၊ မဟာဇနံ၊ လူ
များအပေါင်းကိုး၊ အဇ္ဈောတ္တရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍၊ အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်နှင်း၍၊
ဂမနဿ၊ သွားခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ သတ္တပဒဂဇနံ၊ ခုနစ်
ဘဝါး၊ လွှမ်း၍သွားခြင်းသည်၊ သတ္တဗေဇ္ဈင်္ဂရတနပဋိလာဘဿ၊ ခုနစ်
ပါးသောဗေဇ္ဈင်တည်းဟူသောရတနာကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအ
ဘို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊ ဒိဗ္ဗသေတန္တတ္တဓာရဏံ၊ နတ်၌ဖြစ်သောတိး
ဖြူကိုဆောင်းရခြင်း သည်၊ ဝိမုတ္တိသတ္တပုဋိလာဘဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
တည်းဟူသောတိးကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်
တည်း၊ ပဉ္စရာဇကကုဓာဏ္ဍာနိ၊ ငါးပါးသော မင်းမြောက်တန်ဆာတို့
သည်၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဝိမုတ္တိတို့ဖြင့်၊ ဝိမုစ္စနဿ၊
ကိလေသာမှလွတ်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊
ဒိဿနုဝိလောကနံ၊ အရပ်ဘယ်မျက်နှာတို့ကို လှည့်လည်၍ ကြည့်ခြင်း
သည်၊ အနာဝရဏဥာဏပဋိလာဘဿ၊ အနာဝရဏဥာဏကို ရခြင်း၏၊
ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊ အာသတိဝါစာဘာသနံ၊
မြတ်သောအသံကိုဆိုခြင်းသည်၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယဓမ္မစက္ကပ္ပာက္ခနဿ၊ ဖြစ်ဟော
တို့သည်မဖြစ်စေနိုင်သော ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဖြစ်စေခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗ
နိမိတ္တံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊ အယမန္တိ မာဇာတိတိ၊ အယ
မန္တိ မာဇာတိဟူ၍၊ သိသာနာဒေါ၊ မြတ်သောအသံကိုဆိုခြင်းသည်၊ အနုပါ
ဒိသေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မစရုပ်အကြွင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန
ဓာတ်ဖြင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာနဿ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဘို့၌ဖြစ်

၀၁

(၆၀၂) ဥပရိပတ္ထာသံအဋ္ဌကထာနိသျှ-ပဌမတွဲ

သောနိမိတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣမေဝါရာ၊ ဤဝါရတို့သည်။ ပါဠိယံ၊ ပါဠိတော်၌။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ပန၊ ပါဠိတော်၌မလာသောငါ့ကုန်သိုဦးအံ့။ သဗ္ဗဟုလပါရော၊ သဗ္ဗဟုလဝါယသည်။ နမာဂတော၊ ဤသုတ်မှအခြားသောသုတ်တို့၌အစဉ်အဆုံးဖြင့်မလာ။ အာဟရိပစ္စာ၊ ထိုထိုသုတ် ထိုထိုအဋ္ဌကထာတို့၌လာသောနည်းကို ယူဆောင်၍၊ ဗီပေဓာဇ္ဇော၊ ပြအပ်၏။

ဟိဝိတ္ထာရေမိ၊ ထိုစကားကို အကျယ်ချဲ့ဦးအံ့။ မဟာ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ ဇာတဒိဝသေ၊ ဇွားသောနေ့၌။ ဒသသဟသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်သည်။ ကမ္ဘိ၊ ကုန်လွှပ်၏။ ဒသသဟသိလောကဓာတုမ္ဘိ၊ တသောင်းသောလောကဓာတ်၌။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ဧကစက္ကဝါဇ္ဇေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ၌။ သဒ္ဓိပတိံသု၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌိံသု၊ ခံယူကုန်၏။ ပစ္စာ၊ နောက်မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏ္ဌိံသု၊ ခံယူကုန်၏။ တန္တိဗန္ဓာ၊ ညှို့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်သော။ ဝိဏာ၊ စောင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ စမ္ပဗန္ဓာ၊ သားရေဖြင့်ဖွဲ့ ကြက်အပ်ကုန်သော။ ဘေရိယောစ၊ စည်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကေနိ၊ တရံတယေဝံသောသုသည်၊ အဝါဒိတာ၊ မတီးမခတ်ကုန်ဘဲ၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်။ ဝဇ္ဇိံသု၊ မြည်ကုန်၏။ မနုဿာနိ၊ လူတို့၏။ အဗ္ဗုဗန္ဓနာဒိနိ၊ ထိတ်အနှောင်အဖွဲ့အစရှိသည်တို့သည်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်း၊ ဘိဇ္ဇိံသု၊ ကျိုးပျက်ကုန်၏။ သဗ္ဗရောဂါ၊ ခပ်သိမ်းသော ရောဂါတို့သည်။ အမ္ဘိလေန၊ အချဉ်ဖြင့်။ ဓောတတမ္ပမသံ၊ ပွတ်တိုက်အပ်သောကြေးညှိသည်။ ဝိဂန္တိဝိယ၊ ကင်းသကဲ့သို့။ ဝိဂန္တိံသု၊ ကင်းကုန်၏။ ဇစ္စန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်ကုန်းကုန်သောသူတို့သည်။ ဣပါနိ၊ ဣပါရုံတို့ကို။ ပသိံသု၊ မြင်ကုန်၏။ ဇစ္စဗဓိရာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်နားပင်းကုန်သောသူတို့သည်။ သဒ္ဓိံအသိံကို၊ သုဏိံသု၊ ကြားကုန်၏။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိ၊ ဆွန့်သောသူတို့သည်။ ဇေဝနသမ္ပန္နံ၊ လျှင်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်လည်းကောင်း၊ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇာတိလောနံပိ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်စကားမပြီသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ လေမဂါနိ၊ အရိအရည်ယိုသောသူအသောသူတို့အား၊ သတိ၊ သတိသည်။ ပတိဋ္ဌာတိ၊ တည်ပြီ။ ဝိဒေသေ၊ အရပ် တပါးတို့သို့။ ပက္ခန္ဓာ၊ ပြေးသွားကုန်သော။ နာဝါ၊ လှေတို့သည်။ သုပနုနံ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းသို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ အာကာသဋ္ဌကထုမဋ္ဌကရတနာနိ၊ ကောင်းကင်၌ တည်သောရတနာ မြေ၌တည်

သောရတနာတို့သည်။ သကတေဇော ဘာသိတာနိ၊ မိမိတို့၏အရောင်
 ဖြင့်ထွန်းတောက်ပကုန်သည်။ အဟောသျှံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီး ဝေဒိနော၊ ရန်သူတို့
 သည်။ ဇာတ္တာဗိတ္တံ၊ ဇေတ္တာဗိတ်ဂီ၊ ငွေလဲသိသု၊ ရကုန်၏၊ အေဗိမိဋ္ဌိ၊ အ
 ဝိမိဇေဋ္ဌိ၊ အဋ္ဌိလိသည်။ နိဗ္ဗာယံ၊ ငြိမ်း၏၊ လောကန္တရေ၊ လောကန္တရက်
 ငရဲ၌၊ အာလောကော၊ အလင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နုဗ္ဗိသု၊ မြစ်
 တို့၌၊ ဇာလံ၊ ရေသည်။ နပ္ပဝတ္ထဝိ၊ မစီး၊ မဟာသမုဓဗ္ဗ၊ မဟာသမုဓုရာ၌၊
 မဓုရသဒိဝံ၊ ချိုမြိန်သောရေနှင့်တူသော၊ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ အဟောသိ၊
 ဖြစ်ပြီးဝါတော၊ ကြမ်းသောလေသည်။ နဝါယိ၊ မလား၊ အာကာသပဗ္ဗတ
 ရုက္ခဂတာ၊ ကောင်းကင်တောင်သစ်ပင်၌တည်ကုန်သော၊ သကုဏာ၊
 ဌက်တို့သည်။ ဘာသိတွာ၊ လျှောကျ၍၊ ပထဝိဂတာ၊ မြေ၌တည်ကုန်သည်။
 အဟောသျှံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီးစနေ့၊ လေသည်။ အတို့ရောစတိ၊ အလွန်တောက်ပ
 ၏၊ သူရိယော၊ နေသည်။ နဥဏ္ဍော၊ အလွန်မပူ၊ နသီတလော၊ အလွန်
 မအေး၊ ဥတုသမ္ပန္နော၊ ဥတုနှင့်ပြည့်စုံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး ဒေဝတာ၊
 နတ်တို့သည်။ အတ္တနော၊ အတ္တနော၊ မိမိမိမိ၏၊ ဝိမာနန္ဒါရေ၊ ဝိမာနတံခါး
 ၌၊ ဌတွာ၊ ရပ်၌၊ အပ္ပေါဇုန၊ သေဇ္ဇန၊ စေလုက္ခေါဒိဟိ၊ လက်ပန်းပေါက်
 ခတ်ခြင်း- လေချန်ခြင်း- ဦးရစ်မြှောက်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မဟာ
 ကိဋ္ဌိတံ၊ များစွာသော မြူးတူးကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌိံသု၊ မြူးတူးကစားကုန်
 ၏၊ စတုဒ္ဓိဝိက၊ မဟာမေဇော၊ လေးကျွန်းစုံ၌ ရွာသော မိဗန်းကြီးသည်။
 ဝသိ၊ ရွာ၏။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောလူခပင်းကို၊ ခုဒ္ဒါ၊ ထမင်းမွတ်သိပ်
 ခြင်းသည်။ နေဝပိဇ္ဇေသိ၊ မနှိုင်းစက်၊ ပိပါသာ၊ ရေသိပ်ခြင်းသည်။ နပိဇ္ဇေသိ၊
 မနှိုင်းစက်၊ ဒွါရကဝါဒုာနိ၊ တံခါးရွက်တို့သည်။ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာ
 လျှင်၊ ဝိဝရိံသု၊ ပွင့်ကုန်၏။ ဝုပ္ပုပဂဗလူပဂါ၊ အပွင့်ကိုဆောင်ကုန် အသီး
 ကိုဆောင်ကုန်သော၊ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ ဝုပ္ပဗလာနိ၊ အပွင့်အသီး
 တို့ကို၊ ဝဏ္ဏိံသု၊ ယူကုန်၏။ ဒေသသဟာသိလောကဓာတု၊ တသောင်းသော
 လောကဓာတ်သည်။ ဧကဓမ္မာလာ၊ တပြိုင်နက်သောတံခွန်ပန်းရှိသည်။
 အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသည်ကို၊ အာဟရိတွာ၊ ဆောင်
 ၍၊ ဒိပေတဗ္ဗာ၊ ပြအပ်၏။ တတြာပိ၊ ထိုမြေလွှပ်ခြင်း အစရှိသော သမ္ပဟု
 လဝါရတို့၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုပ္ပနိမိတ္တဘာဝေါ၊ ဝုပ္ပနိမိတ်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေ
 ဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဒေသသဟာသိကောကကမ္မာ၊ တသောင်းသောလော
 ကဓာတ်၏တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗညုတညာဏပဒ္ဓိလာဘဿ၊ သဗ္ဗညု
 တညာဏ်တော်ကို ရခြင်း၏။ ဝုပ္ပနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း။

၃၀၄ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဧကစက္ကဝါဠေ၊ တခုသောစကြာဝဠာ၌၊ သဒ္ဓိပါ
 တော၊ ရုဓဉ်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနကလေး၊ ဓမ္မစကြာတရားကိုပော
 တော်မူသောအခါ၌၊ ဧကပ္ပဟာရေန၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်၊ သဒ္ဓိပတိတွာ၊
 ရုဓဉ်၍၊ ဓမ္မပဋိဂ္ဂဏှဿ၊ တရားကို ခံယူခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်
 တည်း၊ ပဌမံ၊ ဂြေဉ်းစွာ၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံယူခြင်းသည်။
 စတုဋ္ဌံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ ရူပါဝစရေချာနာနံ၊ ရူပါဝစရေချာနိတို့ကို၊ ပဋိလသ
 ဘဿ၊ ရှုခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ပစ္ဆိမံ၊ နောက်မှ၊ မနုဿာ
 နံ၊ လူတို့၏၊ ပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ ခံယူခြင်းသည်၊ စတုဋ္ဌံ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရူပ
 ချာနာနံ၊ အရူပချာနိတို့ကို၊ ပဋိလသဘဿ၊ ရှုခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်
 တည်း၊ တန္တိ၊ ဗန္ဓဝိဏာနံ၊ ညှို့ဖြင့်ဖွဲ့၊ အပ်သောစောင်းတို့ဖြင့်၊ သယံ၊ အလိုလို
 ဝဇ္ဇနံ၊ မြည်ခြင်းသည်၊ အနုပုဗ္ဗဝိဟာရပဋိလသဘဿ၊ အဉ်အတိုင်းဝင်
 တားအပ်သောသမာပတ်ရှစ်ပါးကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊
 စမ္ပဗန္ဓဘေရိနံ၊ သားရေဖြင့်ကြက်ဖွဲ့၊ အပ်သောစည်တို့၏၊ သယံ၊ အလိုလို၊
 ဝဇ္ဇနံ၊ မြည်ခြင်းသည်၊ မဟာဝိယာ၊ များစွာသော၊ ဓမ္မဘေရိယာ၊ တရား
 တည်းဟူသောစည်ဖြင့်၊ အနုဿဝနဿ၊ အပန်တလဲလဲကြားစေခြင်း၏၊
 ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ အဒ္ဓု၊ ဗန္ဓနာဒိနံ၊ ထိတ်အနှောင်အဖွဲ့အစရှိသည်
 တို့ဖြင့်၊ နောဒေါ၊ ဖြတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိမာနသမုစ္ဆေဒဿ၊ ငါဟူသော
 မာန်ကိုဖြတ်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ဇစ္စန္ဓာဒိနံ၊ ပဋိသန္ဓေအား
 ဖြင့်ကန်းကုန်သောသူတို့၏၊ ရူပဒဿနံ၊ ရူပါရုံကိုမြင်ခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊
 ပဋိလသဘဿ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို ရှုခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်
 တည်း၊ ဇစ္စပမိရာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်နားပင်းကုန်သောသူတို့၏၊ သဒ္ဓသဝ
 နံ၊ အသံကိုကြားရခြင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗသောတဓာတုပဋိလသဘဿ၊ ဒိဗ္ဗသောတ
 အဘိညာဉ်ကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ပီဌသဒ္ဓိနံ၊ ဆွန်သောသူ
 တို့၏၊ ဇဝနသမ္ပဒါ၊ သွင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ စကုဇ္ဈန္ဒိပါဒါမိဂမဿ၊
 ဇ္ဈန္ဒိပါဒ်လေးပါးကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ဇောနံ၊ အသော
 သူတို့၏၊ သာတိပတိဋ္ဌာနံ၊ သတိ၏တည်ခြင်းသည်၊ စတုသတိပဋ္ဌာနပဋိ
 လသဘဿ၊ သတိပဋ္ဌာနလေးပါးကိုရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊
 ဝိဒေသပက္ခန္ဓနာဝါနံ၊ အရပ်တပါးသို့ပြေးသွားကုန်သောလှေတို့၏၊ သုပဋ္ဌန
 သမ္ပဒပုဏ္ဏနံ၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းသို့ ကောင်းစွာ ရောက်ခြင်းသည်၊
 စတုပဋိသန္တိဒါမိဂမဿ၊ လေးပါးသော ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်ကို ရှုခြင်း၏၊
 ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ရတနာနံ၊ ရတနာတို့၏၊ သကဏေဓေသာသနိ

၁၃

တတ္ထံမိမိတို့၏အရောင်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပသည်၏အဖြစ်သည်။ လောကဿ၊လူအပေါင်းအား၊ ပမ်ဓမ္မောဘာသံ၊ အကြွင်းတရားတည်းဟူသော အရောင်အလင်းကို၊ ဧသေသာတိ၊ ပြုလတ္တံ့ ၊ တဿ၊ ထိုတရားတည်းဟူသော အရောင်အလင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ဝေရီနံ၊ ရန်သူတို့၏၊ ဓမ္မက္ခာနိတ္တပဋိသာဘော၊ ဓမ္မက္ခာနိတ်ကို ရခြင်းသည်။ ဝေရုပ္ပိဟူဝိဟာရ၊ ပဋိသာဘာဿ၊ လေးပါးသော ပြုဟူဝိဟာရကို ရခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ အဝိမိဋ္ဌိ၊ အဝိမိဇရေန္တံ၊ အဂ္ဂိနိဗ္ဗာနံ၊ မီး၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ ဧကောဒသ၊ အဂ္ဂိနိဗ္ဗာနဿ၊ တုသုတပါးသောမီး၏ငြိမ်းခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ လောကန္တရာလောကော၊ လောကန္တရက်ရေ၌အရောင်အလင်းကို ရခြင်းသည်။ အဝိဇ္ဇန္တကာရံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်တိုက်ကို၊ ဝိဓမ္မိတွာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဥာဏာလောက ဒဿနဿ၊ ဥာဏ်တော်အရောင်ပြခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ မဟာသမုဒ္ဒဿ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏၊ မရေတာ၊ ချိုမြိန်သော အရသာရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ နိဗ္ဗာနရသေန၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းတည်းဟူသော ကိစ္စရသဖြင့်၊ ဧကရသသာဝဿ၊ သာသနာတော်၏အရာခပ်သိမ်း၌တရသောကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်တည်း၊ ဝါတဿ၊ ကြမ်းသောလေ၏၊ အဝါယနံ၊ မလာခြင်းသည်။ ဣသဗ္ဗိဒိဗ္ဗိဂတာဘိန္နနဿ၊ ခြောက်ဆဲ့ နှစ်ပါးသောဒိဗ္ဗိအပူကို ဖျက်ဆီးခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်တည်း၊ သကုဏာနံ၊ ငှက်တို့၏၊ ပထဝီဂမနံ၊ မြေ၌သွားခြင်းသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူခပင်းအား၊ ဩဝါဒံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏အဆုံးအမတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်၊ သရဏဂမနဿ၊ သရဏဂုံသို့ကပ်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်တည်း၊ စန္ဒဿ၊ လ၏၊ အတိဝိရောစနံ၊ အလွန်တောက်ပခြင်းသည်။ ဗဟုဇနကန္တတာယ၊ များစွာသောလူအပေါင်းတို့၏ နှစ်သက်သည်၏အဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်တည်း၊ သူရိယဿ၊ နေ၏၊ ဥဏ္ဌသီတဝိဝဇ္ဇနံ၊ အပူအအေးတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဥတုသုခတာယ၊ ချမ်းသာသောဥတုရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကာယိကစေတသိကသုပုပ္ဖတ္တိယာ၊ ကာယိကသုခ-စေတသိကသုခ၏ဖြစ်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်တည်း၊ ဒေဝတာနံ၊ နတ်တို့၏၊ ဝိမာနုဒ္ဓါရေသု၊ မိမိတို့၏ဗိမာန်တံခါးတို့၌၊ အပ္ပေါဇ္ဇနာဒိဟိ၊ လက်ပန်းပေါက်ခတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကိဇ္ဇနံ၊ မြူးတူးကစားခြင်းသည်။ ဗုဒ္ဓဘာဝံ၊ ဘုရား၏အဖြစ်သို့၊ ပတွာ၊ ရောက်၍၊ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်

၃၀၆ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ၊

သောဠဒါနိးစကားတော်ကို၊ ဥဒါနဿ၊ ကြူးရင့်တော်မူခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊
 ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊ စာတုန္ဒြိကမဟာမေဃဿ၊ လေးကျွန်း
 လုံး၌ရှာသောမိဗင်း၏၊ ဝဿနံ၊ ရွာခြင်းသည်၊ မဟတော၊ များစွာသော၊
 ခဗ္ဗမေဃဝဿနဿ၊ ဒေသနာဥပဇာတ်၏အဟုန်ဖြင့်တရားတည်းဟူသော
 အမြိုက်ရေကိုရှာစေခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း။
 ခုဒ္ဒါဝိဇ္ဇနဿ၊ ထမင်းမွတ်ခြင်း၏၊ နှိပ်စက်ခြင်း၏၊ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်း
 သည်း၊ ကာယဂတာသတိ အမတပ္ပနိလာဘဿ၊ ကာယကတာ သတိ
 တည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်
 သောနိမိတ်တည်း၊ ဝိပါသာဝိဇ္ဇနဿ၊ ရေသိပ်ခြင်း၏၊ နှိပ်စက်ခြင်း၏၊ အဘာ
 ဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်၊ ဝိမုတ္တိသုခေန၊ ဝိမုတ္တိသုခဖြင့်၊ သုခိတဘာဝဿ၊ ချမ်း
 သာခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်
 တည်း၊ န္ဒါရကဝါဒုဒ္ဓနံ၊ တံခါးရှက်တို့၏၊ သယမေဝ၊ အလိုလိုသာလျှင်၊
 ဝိဝရဏံ၊ ပွင့်ခြင်းသည်၊ အဋ္ဌကိကမဂ္ဂန္ဒါရဝိဝရဏဿ၊ အဋ္ဌကိကမဂ်တည်း
 ဟူသောတံခါး၏ပွင့်ခြင်း၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သော နိမိတ်တည်း၊
 ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့၏၊ ပုပ္ဖပလဂပာဏံ၊ အပွင့်အသီးကိုဆောင်ခြင်းသည်၊
 ဝိမုတ္တိပုပ္ဖေဟိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသောအပွင့်တို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖိတဿစ၊
 ပွင့်ခြင်း၏လည်းကောင်း၊ သာမညပလတာရဘရိတဘာဝဿစ၊ သာမည
 ဖိုလ်လေးပါးတည်းဟူသောဝန်ဖြင့် ပြည့်သည်၏အဖြစ်၏လည်းကောင်း၊
 ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ဖြစ်သောနိမိတ်တည်း၊ ဒသသဟသိလောကဓာတု
 ယာ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်၌၊ ဧကဓမ္မာလတာ၊ တပြိုင်နက်
 သောတံခွန်-တပြိုင်နက်သော ပန်းရှိသည်၏အဖြစ်သည်၊ အရိယဓမ္မာ
 လာမာလိတာယ၊ အရိယာမဂ်- အရိယာပေဇာဇ္ဈင်တည်းဟူသော တံခွန်
 ပန်းတို့ဖြင့် အစဉ် ရှိသည်၏ အဖြစ်၏၊ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ရှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော
 နိမိတ်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏၊ အယံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည်
 ကား၊ သမ္ပဟုလဝါရောနာမ၊ သမ္ပဟုလဝါရမည်၏။ ၊

တ္ထေ၊ သမ္ပတိဇာတောအစရှိသည်ဖြင့်လာသောဤအရာ၌၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿ
 နာကို၊ သေရံ၊ ထိဝိဇ္ဇကရုဇ္ဇာယမထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ကိံ
 ပုစ္ဆန္တိ၊ အဘယ်သို့ မေးကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 မဟာပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်သည်၊ ပထဝိသံ၊ မြေ၍၊ ပတိဋ္ဌဟိတွာ၊
 တည်၍၊ ဥတ္တရာဘိမုခေါ၊ မြောက်အရပ်သို့ရှေးရှု၊ ဂစ္ဆာ၊ သွား၍၊ အာသဘိ
 ဝါစံ၊ မြတ်သောစကားကို၊ ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုသို့ဆိုတော်

မူသောအခါ၌ပထဝီယာ၊ မြေ၌၊ ဂတေကံ၊ သွားသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
မဟုတ်၊ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂတေကံ၊ သွားသလော၊
ဒိဿမာနေ၊ ထင်ရှားသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဂတေကံ၊ သွား
သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ ဒေဒိဿမာနေ၊ ထင်ရှားသောကိုယ်ရှိ
သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဂတေကံ၊ သွားသလော၊ အဝေလကော၊ အဝတ်
မဝတ်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဂတေကံ၊ သွားသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့
မဟုတ်၊ အလင်္ကာတပဋိယက္ခော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သည်၊ ဟုတွေး
ဖြစ်၍၊ ဂတေကံ၊ သွားသလော၊ ဗဟရော၊ ငယ်သည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊
ဂတေကံ၊ သွားသလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မဟလ္လကော၊ ကြီးသည်၊
ဟုတွေးဖြစ်၍၊ ဂတေကံ၊ သွားသလော၊ ပန္နာပိ၊ မြှောက်သို့ခုနစ်ဘဝါး
ကြွသွားပြီးသည်မှ နောက်၌လည်း၊ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကြီးပြင်းသော
သဘောရှိသည်သာလျှင်၊ အဟောသိကံ၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်
ဝုန၊ တဖန်၊ ဗာလဒါရကော၊ အလွန်ငယ်သောသူသည်၊ အဟောသိကံ၊ ဖြစ်သ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္တန္တိ၊ မေးကုန်၏၊ ပန၊ စောဓနာမှတ်ပါးသောနေ့ကိုဆို
ဦးအံ့၊ အလံပဉ္စေ၊ ဤပြဿနာကို၊ ဟောဋ္ဌာလေ၊ ဟပါသာဓေ၊ ကြေးပြာသာန်
၏အောက်၌၊ သံဃာသန္တိပါတေ၊ သံဃာအစဉ်းအဝေး၌၊ တိပိဋကစူဠာဘ
ယက္ခေနေ၊ တိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည်၊ ဝိဿန္တိတော၊ ဖြေဆိုအပ်
ပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ တဿ၊ ထိုတိပိဋကစူဠာဘယ မထေရ်ဖြေဆို
အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ္မေဟိ၊ ငါဗုဒ္ဓဗောဓာသရာတို့သည်၊ ဣမ၊
ဤအရာ၌၊ အပုဗ္ဗံ၊ မရှေးသော၊ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဖြေဆိုတွယ်စကားသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊
ကိရိတ္တာယေမိ၊ အကျယ်၌ဦးအံ့၊ ထေရော၊ တိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်
သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤသမ္ပတိဇာတော အစရှိသောအရာ၌၊ နိယတိပုဗ္ဗကတ
ကမ္မဏ္ဍာယရနိဗ္ဗာနဝါဒဝသေန၊ နိယတိဝါဒ-ပုဗ္ဗကတ ကမ္မဝါဒ-ဣဿရ
နိဗ္ဗာနဝါဒတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ တံတံဝါဒံ၊ ထိုထိုပြောဆိုခြင်းကို၊ ဗဟံ၊ များ
စွာ၊ ဝတ္ထု၊ ပြောဆို၍၊ အဝသာနေ၊ အဆုံး၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုပြီး
ကိံ၊ ဗျာကာသိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ ဖြေဆိုသနည်းဟူမူကား၊ မဟာပုရိသော၊
ယောက္ခားမြတ်သည်၊ ပထဝီယံ၊ မြေ၌၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ပနတ
ထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ကြွသွားတော်မူသော်လည်း၊ မဟာဇနဿ၊ လူနပင်းအား၊
အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌၊ ဂန္ထန္တောပိယ၊ ကြွသွားတော်မူသကဲ့သို့၊
အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒိဿမာနေ၊ ထင်ရှားသောကိုယ်ရှိသည်၊ ဟုတွေး
ဖြစ်၍၊ ဂတော၊ ကြွသွားတော်မူ၏၊ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ပင်ကြွသွားတော်

၃၈၈ ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲ။

မူသော်လည်းမဟာဇနဿ။ လူပပင်းအား။ အဒိဿမာနောဝိယ။ မထင်ရှားသောကိုယ်ရှိသကဲ့သို့။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ အစေလကော။ အဝတ်မဝတ်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ ဝတော။ ကြွသွားတော်မူ၏။ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့ပင်ကြွသွားတော်မူသော်လည်း။ မဟာဇနဿ။ လူပပင်းအား။ အလင်္ကာတပ္ပဋိယက္ခောဝ။ တန်ဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဥပဋ္ဌာသိ။ ထင်ပြီ။ ဒဟရောဝ။ ငယ်သည်သာလျှင်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ ဝတော။ ကြွသွားတော်မူ၏။ ပနတထာဝိ။ ထိုသို့ပင် ကြွသွားတော်မူသော်လည်း။ မဟာဇနဿ။ လူများအပေါင်းအား။ သောဠသဝဿုဒ္ဓေသိကောဝိယ။ တဆွဲခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသကဲ့သို့။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ ပန။ ထိုမှတပါး။ ပစ္ဆာ။ ခုနစ်ဘဝါးတွင်း၍မြောက်အရပ်သို့သွားပြီးသည်မှနောက်ကာလ၌။ ဗာလဒါရကောဝ။ သူငယ်သည်သာလျှင်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ တာဒိသော။ ထိုသို့ကြီးပြင်းသောအရွယ်သဘောရှိသည်သာလျှင်။ နအဟောသိ။ မဖြစ်ပြီ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဗျာကာသိ။ ဖြေဆိုပြီ။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဝုတ္တေ။ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်ပရိသာစ။ ပရိသတ်သည်လည်း။ အဿ။ ထိုတိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်အား ဗုဒ္ဓေန။ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ ကထိတောဝိယ။ ဖြေဆိုသကဲ့သို့။ ထေရေန။ တိပိဋကစူဠာဘယမထေရ်သည်။ သောပဉ္ဇော။ ထိုပြဿနာကို။ ကထိတော။ ဖြေဆိုတော်မူပေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ အတ္တမနာ။ နှစ်လိုဝင်းသာသည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ပြီ။ လောကုတ္တရိကဝါရော။ လောကုတ္တရာနှင့် ယှဉ်သောဝါရသည်။ ဝုတ္တနယောဇော။ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဝိဒိတာတိ။ ဝိဒိတာဟူသည်ကား။ ပါကဇ္ဇာ။ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဟုတွေးဖြစ်၍။ ဟိ။ ထိုစကားကိုထင်ရှားအောင်ပြဦးအံ့။ သာဝကာ။ တပည့်သားတော်တို့မှာမူကား။ နှာနမုခဓောဝနခါဒနပိဝနာဒိကာလေ။ ရေချိုးသောအခါ-မျက်နှာသစ်သောအခါ-ခဲဘွယ်ကိုစားသောအခါ-အပျော်ရေသောက်သောအခါ- အစရှိသောကာလ၌။ အနောကာသဂတော။ တေဘူမကတရားကို သိမ်းဆည်းခြင်း၏ အခွင့်မဟုတ်သော ကာလသို့ရောက်သည်ရှိသော်။ အတိတသင်္ခါရေ။ အတိတ်သင်္ခါရတို့ကို။ နိပ္ပဒေသေ။ အကြွင်းမရှိသည်တို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သမ္ပသိတုံ။ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ နသမ္ပတ္တိယထာ။ မတတ်နိုင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဩကာသပတ္တေယေဝ။ သုံးသပ်ခြင်း၏အခွင့်သို့ရောက်မှသာလျှင်။ အတိတသင်္ခါရေ။ အတိတ်သင်္ခါရတို့ကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သမ္ပသန္တိယထာ။ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝံတထာ။ ထိုအတူ။ ဗုဒ္ဓါ။ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ နသမ္ပတ္တိ။ သုံးသပ်ဆင်

၃-သုညတဝဂ်-၃-အန္တရိယန္တုတဓမ္မသုတ်၊

၃၀၉

ခြင်တော်မူ သည်မဟုတ်ကုန်၊ ဟိဝိဇ္ဇာရေမိ၊ ထိုစကားကိုချဲ့၍ဆိုပြီးအံ့၊
 ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သတ္တဝါဝသန္တန္တရေ၊ ခုနစ်ရက်၏အတွင်း၌၊
 ပဝတ္တိတသင်္ခါရေ၊ ဖြစ်သောသင်္ခါရတို့ကို၊ အာဒိတော၊ အစမှ၊ ပဋ္ဌဿ၊
 ဝဋ်၊ သဗ္ဗသိတဉာသုံးသပ်ခင်ခြင်၍၊ ဟိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့၊
 အာရောပေတွာ၊ တင်၍၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ၊ မေးသောပြဿနာကိုဖြေနိုင်တော်
 မူကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဝိသယိတဓမ္မောနာမ၊ အာ
 ရုံမပြုအပ်သောတရားမည်သည်၊ နတ္ထိမရှိ၊ တဿ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိဒိတာ
 ဟိ၊ ဝိဒိကာဟူ၍၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏၊
 သေသံ၊ ကြွင်းကျန်သောစကားသည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရာတို့၌၊
 ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်အန္တရိ
 ယန္တုတဓမ္မသုတ်၏အဖွင့်အပြီးတည်း၊ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော၊
 အန္တရိယန္တုတဓမ္မသုတ္တံ၊ အန္တရိယန္တုတဓမ္မသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဥပရိပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာနိဿယ-ပဌမတွဲပြီး၏။

